

กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

วิทยานิพนธ์
ของ
หรวานใจ เวียงยิ่ง

เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตร
ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา

พฤษภาคม 2564

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

วิทยานิพนธ์
ของ
หรวนใจ เวียงยั้ง

เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตร
ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา
พฤศจิกายน 2564
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

STRATEGIES ON THE ACADEMIC COOPERATION NETWORK MANAGEMENT
OF PRIMARY SCHOOLS UNDER THE OFFICE OF THE BASIC
EDUCATION COMMISSION IN THE NORTHEAST

BY

WANJAI VEANGYING

A Dissertation Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
The Doctor of Philosophy Degree in Educational Administration and Development
at Sakon Nakhon Rajabhat University

November 2021

All Rights Reserved by Sakon Nakhon Rajabhat University

ใบรับรองวิทยานิพนธ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารและพัฒนการศึกษา

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
ชื่อผู้ทำวิทยานิพนธ์ หวานใจ เวียงยิ่ง

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการสอบกรรมการสอบและ
(รองศาสตราจารย์ ดร.ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร) และผู้ทรงคุณวุฒิ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลลิกา ฉลากบาง) ประธานที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์
.....กรรมการสอบกรรมการสอบและ
(รองศาสตราจารย์ ดร.วาโร พึ่งสวัสดิ์) แต่งตั้งเพิ่มเติม (ดร.ทรัพย์ศิริธัญ จันทร์ภักย์) กรรมการที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์

.....กรรมการสอบ
(ดร.พรเทพ เสถียรนพแก้ว) แต่งตั้งเพิ่มเติม

คณะกรรมการบริหารหลักสูตรรับรองแล้ว

บัณฑิตวิทยาลัยรับรองแล้ว

.....
(ดร.พรเทพ เสถียรนพแก้ว)
ประธานหลักสูตร
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพ็ชรธัญญกรณ์)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

เมื่อวันที่ 25 เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2564
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ประกาศคุณูปการ

วิทยานิพนธ์เรื่อง กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของ
โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาค
ตะวันออกเฉียงเหนือ สำเร็จจุล่งไปด้วยดีตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ทุกประการ
เนื่องจากได้รับความอนุเคราะห์ ความช่วยเหลือ ความร่วมมือ และกำลังใจอย่างดียิ่ง
จากคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ คณาจารย์ ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญ
กลุ่มตัวอย่างและโรงเรียนต่าง ๆ

ขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลนิกา ฉลากบาง ประธานที่ปรึกษา
และ ดร.ทรัพย์ศิริ ทรัพย์ จันทักษ์ คณะกรรมการที่ปรึกษา ที่ได้เมตตาดูแล เอาใจใส่และ
ให้กำลังใจผู้วิจัยด้วยดีมาโดยตลอด โดยการให้แนวคิด ให้คำปรึกษา คำแนะนำ แก้ไข
ข้อบกพร่องต่างๆ จนส่งผลให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีความถูกต้องสมบูรณ์ตามหลักวิชาการ

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วันเพ็ญ นันทะศรี ดร.จิรศักดิ์ สร้อยคำ
ดร.วรการ เวชวงษ์ ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านห้วยลึก และ ดร.วาสิกา อัครนิตย์
ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านบึงกาฬ ที่ได้กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ
ในการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณ ดร.อัมพร พิณะสา เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
ดร.ฐิตินันท์ นันทะศรี รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ
ดร.ชัยวัฒน์ วาทะวัฒนะ ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลสกลนคร ที่ได้กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญ
ให้ข้อเสนอแนะและแนวทางในการดำเนินการวิจัย ในครั้งนี้

ขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญทุกท่านที่ไม่สามารถกล่าวนามในที่นี้ได้กรุณา
ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้ในการวิจัย

ขอขอบพระคุณเพื่อนนักศึกษาปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารและพัฒนา
การศึกษารุ่นที่ 10 ทุกคน ที่ได้ให้กำลังใจและความเอื้ออาทรด้วยดีตลอดมา

คุณประโยชน์จากการวิจัยในครั้งนี้ ขอมอบบูชาพระคุณบิดา มารดาผู้มีพระคุณ
ตลอดจนครู อาจารย์ทุกท่านที่กรุณาประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้วิทยาการต่าง ๆ
ให้การสนับสนุนช่วยเหลือและให้กำลังใจในการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้

หวานใจ เวียงอิง

ชื่อเรื่อง	กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของ โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
ผู้วิจัย	หวนใจ เวียงยี่ง
กรรมการที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลนิกา ฉลากบาง ดร.ทรัพย์หิรัญ จันทักษ์
ปริญญา	ปร.ด. (การบริหารและพัฒนาการศึกษา)
สถาบัน	มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
ปีที่พิมพ์	2564

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed Methods Research) มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) ศึกษาความต้องการจำเป็นของการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา 2) พัฒนากลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา 3) ตรวจสอบความเหมาะสม ความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ของกลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา และ 4) จัดทำคู่มือการใช้กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา โดยดำเนินการเป็น 4 ระยะ ดังนี้ ระยะที่ 1 การวิเคราะห์เอกสารและงานวิจัย การสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 คน พหุกรณีศึกษาเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการที่มีผลการปฏิบัติที่เป็นเลิศด้านวิชาการ จำนวน 3 เครือข่าย และศึกษาความต้องการจำเป็นในการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา โดยสอบถามความคิดเห็นจากผู้บริหารสถานศึกษา และหัวหน้างานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา ปีการศึกษา 2564 จำนวน 420 คน ระยะที่ 2 การพัฒนากลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา โดยการประชุมผู้เชี่ยวชาญ (Expert Group Meeting) จำนวน 9 คน ระยะที่ 3 การตรวจสอบความเหมาะสม ความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ของกลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา โดยสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและหัวหน้างานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา จำนวน 470 คน และระยะที่ 4 การจัดทำคู่มือการใช้กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา และนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน

5 คน ตรวจสอบความเหมาะสม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ร้อยละ และ ค่า PNI_{modified}

ผลการวิจัยพบว่า

1. การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีค่าดัชนีของความต้องการจำเป็นโดยรวม เท่ากับ 0.336 เรียงลำดับตามความต้องการจำเป็น จากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านการกำหนดวิสัยทัศน์ของเครือข่าย ด้านการประเมินผลและการปรับปรุงพัฒนาการดำเนินงานของเครือข่าย ด้านการประสานหน่วยงานและองค์กรเครือข่าย ด้านการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และการสื่อสาร ด้านการพัฒนาแผนยุทธศาสตร์ของเครือข่าย ด้านการมีส่วนร่วมของสมาชิกเครือข่าย และด้านการตระหนักถึงความจำเป็นในการสร้างเครือข่าย ตามลำดับ

2. กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มี 7 กลยุทธ์ ดังนี้ 1) สร้างเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ 2) กำหนดวิสัยทัศน์เพื่อการบรรลุเป้าหมายของเครือข่าย 3) พัฒนาแผนยุทธศาสตร์ของเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ 4) สร้างความเข้มแข็งในการมีส่วนร่วมของสมาชิกในเครือข่าย 5) พัฒนาประสิทธิภาพการประเมินผลการดำเนินงานของเครือข่าย 6) ส่งเสริมกระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และการสื่อสารของเครือข่าย และ 7) เสริมสร้างความเข้มแข็งของหน่วยงาน/องค์กรภายนอกเพื่อความร่วมมือทางวิชาการ

3. กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา มีความเหมาะสม ความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

4. คู่มือการใช้กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: กลยุทธ์ การบริหาร เครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ
โรงเรียนประถมศึกษา

TITLE	Strategies on the Academic Cooperation Network Management of Primary Schools under the Office of the Basic Education Commission in the Northeast
AUTHOR	Wanjai Veangying
ADVISORS	Asst Prof. Dr. Wannika Chalakbang Dr. Suphirun Jantarak
DEGREE	Ph.D. (Educational Administration and Development)
INSTITUTION	Sakon Nakhon Rajabhat University
YEAR	2021

ABSTRACT

The objectives of this mixed-method study were to: 1) explore the need of academic cooperation network management of primary schools, 2) develop the strategies on the academic cooperation network management of primary schools, 3) validate the appropriateness, feasibility and benefits of the developed strategies on the academic cooperation network management of primary schools, and 4) create a manual of the developed strategies on the academic cooperation network management of primary schools under the Office of the Basic Education Commission in the northeast. The study was divided into four phases. The first phase was the analysis of related literature and research articles, the interview with nine experts, a multiple case study on the academic cooperation networks of three primary schools where achieved excellent academic cooperation network management and the exploration of need of academic cooperation network management of primary schools by exploring the opinions of 420 school administrators and heads of academic affairs department in primary schools in academic year 2021. The second phase was the development of the strategies on academic cooperation network management of primary schools by organizing an expert group meeting with nine experts. The third phase was the validation of appropriateness, feasibility and benefits of the developed strategies on the academic cooperation network management of primary schools by inquiring the opinions from 470 administrators and heads of academic affairs

department. The fourth phase was the production of the manual for the developed strategies on the academic cooperation network management of primary schools, which received appropriateness validation from five experts. Statistics used in data analysis were mean, standard deviation, percentage and PNI_{modified} .

The study showed that:

1. The overall need of academic cooperation network management of primary schools under the Office of the Basic Education Commission in the northeast was at 0.336, which could be prioritized as: network vision setting, evaluation and improvement of network operation, cooperation between agencies and organizations in the network, knowledge exchange and communication, strategic plan development of the network, participation of network members and the recognition on the importance of building a network, respectively.

2. The developed strategies on the academic cooperation network management of primary schools under the Office of the Basic Education Commission in the northeast comprised seven strategies, namely 1) academic cooperation network building, 2) vision setting for target achievement, 3) development of academic cooperation network's strategic plan, 4) member participation strengthening, 5) efficiency enhancement in operational results of the network, 6) promotion of knowledge exchange and communication process and 7) strengthening of organization and external agencies for academic cooperation.

3. The overall appropriateness, feasibility and benefits of the developed strategies on the academic cooperation network management of primary schools under the Office of the Basic Education Commission in the northeast was at the highest level.

4. The overall appropriateness of the manual of the developed strategies on the academic cooperation network management of primary schools under the Office of the Basic Education Commission in the northeast was at the highest level.

Keywords: Strategies, Management, Academic Cooperation Network,
Primary Schools

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	คำถามของการวิจัย	4
	ความมุ่งหมายของการวิจัย	5
	ความสำคัญของการวิจัย	5
	ขอบเขตของการวิจัย	6
	กรอบแนวคิดของการวิจัย	8
	นิยามศัพท์เฉพาะ	11
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	15
	แนวคิดและหลักการเกี่ยวกับการบริหารเครือข่ายความร่วมมือ	
	ทางวิชาการ	16
	ความหมายของเครือข่ายและความหมายการบริหารเครือข่าย	16
	ความสำคัญของการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ	18
	องค์ประกอบของการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ	21
	แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ	45
	แนวคิดและความสำคัญของการบริหารงานวิชาการ	45
	วัตถุประสงค์ของการบริหารงานวิชาการ	46
	ความหมายของการบริหารงานวิชาการ	47
	ขอบข่ายความร่วมมือทางวิชาการ	48
	แนวคิดเกี่ยวกับกลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ	84
	ความหมายของกลยุทธ์	84
	ความสำคัญของกลยุทธ์	85
	การประเมินกลยุทธ์	86

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
องค์ประกอบของกลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือ	
ทางวิชาการ	89
กระบวนการพัฒนากลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือ	
ทางวิชาการ	95
การประเมินความต้องการจำเป็น	107
ความหมายของการประเมินความต้องการจำเป็น	107
จุดมุ่งหมายของการประเมินความต้องการจำเป็น	108
หลักการของการจัดการลำดับความสำคัญ	109
ระดับความต้องการจำเป็น	110
วิธีวัดความต้องการจำเป็น	110
ประเภทของการประเมินความต้องการจำเป็น	111
ขั้นตอนการประเมินความต้องการจำเป็น	113
การจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น	114
การสร้างคู่มือ	115
แนวคิดการสร้างคู่มือ	115
ขั้นตอนการสร้างคู่มือ	116
องค์ประกอบของคู่มือ	118
ลักษณะที่ดีของคู่มือ	120
3 วิธีดำเนินการวิจัย	123
ระยะที่ 1 การศึกษาความต้องการจำเป็นของการบริหารเครือข่าย	
ความร่วมมือทางวิชาการ ของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน	
คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	124
ระยะที่ 2 การพัฒนากลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือ	
ทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ	
การศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	135

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3 การตรวจสอบความเหมาะสม ความเป็นไปได้และความเป็น ประโยชน์ของกลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ ของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	137
4 การจัดทำคู่มือการใช้กลยุทธ์การบริหารเครือข่าย ความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	144
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	149
1 การศึกษาความต้องการจำเป็นของการบริหารเครือข่าย ความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	150
2 ผลการพัฒนากลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือ ทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	205
3 ผลการตรวจสอบความเหมาะสม ความเป็นไปได้และความเป็น ประโยชน์ของกลยุทธ์การบริหารเครือข่ายร่วมมือทางวิชาการของ โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	212
4 ผลการประเมินความเหมาะสมของคู่มือกลยุทธ์การบริหาร เครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ	234

สารบัญ (ต่อ)

บทที่		หน้า
5	สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	239
	สรุปผลการวิจัย	240
	อภิปรายผลก	242
	ข้อเสนอแนะ	252
	บรรณานุกรม	255
	ภาคผนวก	273
	ภาคผนวก ก คู่มือการใช้กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทาง วิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ	275
	ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	301
	ภาคผนวก ค ผลการตรวจสอบเครื่องมือ	331
	ภาคผนวก ง รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ	343
	ภาคผนวก จ หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้ทรงคุณวุฒิ	351
	ภาคผนวก ฉ รายชื่อโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง	397
	ประวัติย่อของผู้วิจัย	419

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1	สังเคราะห์องค์ประกอบของการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ .. 24
2	การสังเคราะห์ แนวคิด ทฤษฎี เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวกับขอบข่าย ความร่วมมือ 51
3	แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างผู้บริหารสถานศึกษาและ หัวหน้างานวิชาการ 128
4	แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างผู้บริหารสถานศึกษาและ หัวหน้างานวิชาการ 138
5	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม 152
6	ผลการวิเคราะห์การศึกษาความต้องการจำเป็นของการบริหารเครือข่าย ความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา 153
7	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ด้านการตระหนักถึงความจำเป็น ในการสร้างเครือข่าย 155
8	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ด้านการกำหนดวิสัยทัศน์ของเครือข่าย 157
9	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ด้านการพัฒนาแผนยุทธศาสตร์ของเครือข่าย 158
10	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ด้านการมีส่วนร่วมของสมาชิกเครือข่าย 160
11	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล การประเมินผลและการปรับปรุงพัฒนา การดำเนินงานของเครือข่าย 162
12	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ด้านการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และการสื่อสาร 165
13	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ด้านการประสานหน่วยงานและองค์กรเครือข่าย 167
14	ผลการจัดกลุ่มความต้องการจำเป็นและการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม ของการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียน ประถมศึกษา ด้านการตระหนักถึงความจำเป็นในการสร้างเครือข่าย 169
15	ผลการจัดกลุ่มความต้องการจำเป็นและการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม ของการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียน ประถมศึกษา ด้านการกำหนดวิสัยทัศน์ของเครือข่าย 170

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
16	ผลการจัดกลุ่มความต้องการจำเป็นและการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม ของการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียน ประถมศึกษา ด้านการพัฒนาแผนยุทธศาสตร์ของเครือข่าย	172
17	ผลการจัดกลุ่มความต้องการจำเป็นและการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม ของการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียน ศึกษาด้านการมีส่วนร่วมของสมาชิกเครือข่าย	173
18	ผลการจัดกลุ่มความต้องการจำเป็นและการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม ของการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียน ศึกษาด้านการประเมินผลและการปรับปรุงพัฒนา การดำเนินงานของเครือข่าย	175
19	ผลการจัดกลุ่มความต้องการจำเป็นและการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม ของการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียน ศึกษาด้านการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และการสื่อสาร	178
20	ผลการจัดกลุ่มความต้องการจำเป็นและการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม ของการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียน ศึกษาด้านการประสานหน่วยงานและองค์กรเครือข่าย	179
21	ผลการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค ตามสภาพแวดล้อม ภายในและภายนอกของการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทาง วิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาด้านการตระหนักถึง ความจำเป็นในการสร้างเครือข่าย	181
22	ผลการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค ตามสภาพแวดล้อม ภายในและภายนอกของการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ ของโรงเรียนประถมศึกษาด้านการกำหนดวิสัยทัศน์ของเครือข่าย	182
23	ผลการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค ตามสภาพแวดล้อม ภายในและภายนอกของการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ ของโรงเรียนประถมศึกษาด้านการพัฒนาแผนยุทธศาสตร์ของเครือข่าย ...	182

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
24	ผลการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค ตามสภาพแวดล้อม ภายในและภายนอกของการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ ของโรงเรียนประถมศึกษาด้านการมีส่วนร่วมของสมาชิกเครือข่าย	184
25	ผลการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค ตามสภาพแวดล้อม ภายในและภายนอกของการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ ของโรงเรียนประถมศึกษาด้านการประเมินผลและการปรับปรุง พัฒนาการดำเนินงานของเครือข่าย	185
26	ผลการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค ตามสภาพแวดล้อม ภายในและภายนอกของการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ ของโรงเรียนประถมศึกษาด้านการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และการสื่อสาร	186
27	ผลการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค ตามสภาพแวดล้อม ภายในและภายนอกของการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ ของโรงเรียนประถมศึกษาด้านการประสานหน่วยงานและ องค์การเครือข่าย	187
28	จับประเด็นรายคู่ SO ST WO WT ของการบริหารเครือข่ายความร่วมมือ ทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา	187
29	ร่างกลยุทธ์ โครงการ/กิจกรรม และตัวชี้วัดความสำเร็จของ การบริหารเครือข่าย	197
30	การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ	212
31	ผลการตรวจสอบความเหมาะสม ความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์	214
32	ผลการประเมินคู่มือการใช้กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือ ทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา	236

บัญชีภาพประกอบ

	ภาพประกอบ	หน้า
1	กรอบแนวคิดของการวิจัย	10
2	ความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งแวดล้อมภายในและสิ่งแวดล้อมภายนอก	96
3	Model of Strategy Formation	99
4	หลักการเลือกกลยุทธ์จากการวิเคราะห์องค์กร	100
5	ระยะการวิจัยเรื่องกลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทาง วิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา	147
6	กราฟแสดงความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และมีความเป็นประโยชน์ ของกลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ ของโรงเรียนประถมศึกษา	227
7	กราฟแสดงความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และมีความเป็นประโยชน์ ของโครงการ/กิจกรรม และตัวชี้วัดความสำเร็จ กลยุทธ์ที่ 1 สร้างเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ	228
8	กราฟแสดงความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และมีความเป็นประโยชน์ ของโครงการ/กิจกรรม และตัวชี้วัดความสำเร็จ กลยุทธ์ที่ 2 การกำหนดวิสัยทัศน์เพื่อการบรรลุเป้าหมายของเครือข่าย	229
9	กราฟแสดงความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และมีความเป็นประโยชน์ ของโครงการ/กิจกรรม และตัวชี้วัดความสำเร็จ กลยุทธ์ที่ 3 พัฒนาแผนยุทธศาสตร์ของเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ	230
10	กราฟแสดงความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และมีความเป็นประโยชน์ ของโครงการ/กิจกรรม และตัวชี้วัดความสำเร็จ กลยุทธ์ที่ 4 สร้างความเข้มแข็งในการมีส่วนร่วมของสมาชิกในเครือข่าย	231
11	กราฟแสดงความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และมีความเป็นประโยชน์ ของโครงการ/กิจกรรม และตัวชี้วัดความสำเร็จ กลยุทธ์ที่ 5 พัฒนาประสิทธิภาพการประเมินผลการดำเนินงานของเครือข่าย	232

บัญชีภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพประกอบ	หน้า
12	กราฟแสดงความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และมีความเป็นประโยชน์ ของโครงการ/กิจกรรม และตัวชี้วัดความสำเร็จ กลยุทธ์ที่ 6 ส่งเสริมกระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และการสื่อสารของเครือข่าย .. 233
13	กราฟแสดงความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และมีความเป็นประโยชน์ ของโครงการ/กิจกรรม และตัวชี้วัดความสำเร็จ กลยุทธ์ที่ 7 เสริมสร้างความเข้มแข็งของหน่วยงาน/องค์กรภายนอก เพื่อความร่วมมือทางวิชาการ 234

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การปฏิรูปการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มีความมุ่งหมายที่จะจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เป็นคนดีมีความสามารถและอยู่ร่วมกันกับสังคมอย่างมีความสุข การดำเนินงานตามแนวทางการปฏิรูปการศึกษาให้บรรลุเป้าหมายอย่างมีพลังและมีประสิทธิภาพ จำเป็นต้องยึดเงื่อนไขและหลักการสำคัญของ การปฏิรูปการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ โดยโรงเรียนเป็นศูนย์กลางการตัดสินใจ (School – Based Decision Making) ซึ่งเป็นแนวคิดที่มุ่งให้โรงเรียนเป็นอิสระในการตัดสินใจด้วยตัวเอง โดยยึดประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นกับผู้เรียนเป็นสำคัญ มีความร่วมมือ (Collaboration) กำหนดให้บุคคลหลายฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาหรือผู้มีส่วนได้เสียในการจัดการศึกษาเข้ามามีส่วนร่วมเป็นคณะกรรมการร่วมแสดงความคิดเห็นหรือร่วมกำกับ ดูแล ใช้การกระจายอำนาจ (Decentralization) ในการบริหารจัดการ ได้แก่ การบริหารจัดการศึกษาด้านวิชาการ งบประมาณ การบริหารบุคคล และการบริหารทั่วไป โดยให้สำนักงานคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษาเป็นผู้รับผิดชอบ และรวมทั้งหลักความรับผิดชอบ (Accountability) กล่าวคือ มีการกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบ และภารกิจของผู้รับผิดชอบ หลักความรับผิดชอบนี้ถือว่าใครได้รับมอบหมายหน้าที่ใครต้องรับผิดชอบงานนั้นให้เกิดผลดีที่สุด และต้องสามารถตรวจสอบความสำเร็จได้เพื่อเป็นหลักประกันคุณภาพการศึกษาให้เกิดขึ้น (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2551, หน้า 52)

วิกฤติคุณภาพการศึกษาของไทยเป็นเรื่องที่วิพากษ์วิจารณ์กันมาก สะท้อนให้เห็นว่าความพยายามของการปฏิรูปการเรียนรู้ตาม พระราชบัญญัติการศึกษา พ.ศ. 2542 ยังไม่ประสบผล หากปล่อยให้คุณภาพการศึกษาด้อยอยู่ เป็นที่แน่นอนว่าคุณภาพของเด็กและเยาวชนไทยจะเติบโตไปอย่างไรคุณภาพ และคงมองไม่เห็นอนาคตของประเทศว่าจะสามารถยืนหยัดได้อย่างมีศักดิ์ศรีได้อย่างไร ท่ามกลางการแข่งขันอย่างรุนแรงของสังคมโลก ความด้อยคุณภาพการศึกษาของไทยไม่ได้มาจากการขาดแคลนงบประมาณเนื่องจาก

แต่ละปีรัฐได้ลงทุนด้านการศึกษามากคือ มากกว่าร้อยละ 20 หรือประมาณ 1 ใน 5 ของงบประมาณแผ่นดิน ซึ่งมีการอ้างถึงว่า ไทยลงทุนทางการศึกษาสูงเป็นอันดับที่ 2 ของโลก (สำนักงานส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้และคุณภาพเยาวชน, 2557, หน้า 5) และเมื่อเทียบการลงทุนเพื่อการศึกษากับประเทศต่าง ๆ ซึ่งลงทุนน้อยกว่าแต่กลับได้ผลลัพธ์ที่มากกว่าประเด็นดังกล่าวชี้ให้เห็นถึงประสิทธิภาพของการจัดการศึกษาของไทย ตัวชี้วัดทางด้านปริมาณคือ มีเด็กและเยาวชนไทยด้อยโอกาสประมาณ 5 ล้านคนที่อยู่นอกระบบและที่อยู่ในระบบแต่ต้องออกจากระบบการศึกษา ส่วนทางด้านคุณภาพการศึกษานั้นไม่ว่าจะวัดจากคะแนนสอบ PISA คะแนนสอบ TIMSS หรือคะแนนวัดทักษะภาษาอังกฤษเด็กไทยโดยเฉลี่ยอยู่ในอันดับสุดท้าย (สุรางค์ โพธิ์พฤษภาวงศ์, 2559, หน้า 3-9)

เพื่อหาแนวทางแก้ปัญหาคุณภาพการศึกษา งานวิจัยและพัฒนาในโครงการวิจัยและพัฒนาเครือข่ายเชิงพื้นที่เพื่อหนุนเสริมคุณภาพการเรียนรู้ของเด็กและเยาวชน (Local Learning enrichment Network : LLEN) ในช่วง พ.ศ. 2552 – 2555 ได้พยายามค้นหานวัตกรรมและแนวทางการยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนรู้ในพื้นที่โดยมุ่งหาคำตอบว่าจะมีความเป็นไปได้เพียงใดที่จะบูรณาการความร่วมมือในพื้นที่เพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ของเด็กและเยาวชน และมหาวิทยาลัยจะมีขีดความสามารถเพียงใดในการเป็นองค์กรหลักในการประสานงานและการจัดการเครือข่ายที่จะระดมสรรพกำลังจากภาคีต่าง ๆ และทรัพยากรทั้งในด้านแหล่งทุน บุคคลและองค์กรต่าง ๆ ภายใต้กรอบแนวคิดว่าการระดมพลังเชิงพื้นที่เป็นการสร้างพื้นที่ทางสังคมให้ฝ่ายต่าง ๆ สามารถเข้ามาปฏิสัมพันธ์ โดยมีเป้าหมายร่วมกันในการพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนในพื้นที่ การดำเนินงานของชุดโครงการนี้ได้ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงหลัก 5 ด้าน คือ ผู้เรียน ครู โรงเรียน/กลุ่มโรงเรียนอาจารย์มหาวิทยาลัยและระดับเครือข่าย ความสำเร็จและการเปลี่ยนแปลงที่ตัวนักเรียน 1) สมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักเรียนในโครงการสูงขึ้นเห็นได้ชัดในโครงการที่มีการออกแบบทดสอบก่อนและหลัง ส่วนโครงการที่ไม่ได้ออกแบบทดสอบไว้ พบว่า คะแนน O - Net ในบางโรงเรียนสูงขึ้น แต่บางโรงเรียนคะแนนผลสัมฤทธิ์โดยรวมยังไม่แตกต่างระหว่างก่อนและหลังทดสอบและ ยังพบว่า นักเรียนเริ่มสนใจการเรียนเพิ่มขึ้น มีเจตคติที่ดีต่อการเรียน ซึ่งจะเป็นปัจจัยสำคัญต่อการเรียนรู้ต่อไป และในกระบวนการจัดการเรียนการสอนและการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ที่บูรณาการเข้าไปในวิชา ได้มีส่วนช่วยพัฒนาทักษะการเรียนรู้ของนักเรียนด้านต่าง ๆ ที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 ซึ่งเริ่มเห็นการเปลี่ยนแปลงได้บ้างในบางพื้นที่ และพบทักษะที่แตกต่างกันออกไปตาม

จุดเน้นโครงการ อาทิ ทักษะการคิดวิเคราะห์ การคิดริเริ่ม ทักษะทางสังคม เช่น การร่วมทำงาน ทักษะชีวิตและการทำงาน ความรู้ด้านสิ่งแวดล้อม เทคโนโลยีสารสนเทศ รวมทั้งการเห็นคุณค่าในอัตลักษณ์ท้องถิ่น รักท้องถิ่นและชุมชน (สุรางค์ โพธิ์พฤษภาวงศ์, 2559, หน้า 3-9)

เครือข่ายเป็นการจัดระบบให้กลุ่มบุคคลหรือองค์กรที่เป็นสมาชิกดำเนินกิจกรรมบางอย่างร่วมกันเพื่อนำไปสู่จุดหมายที่เห็นพ้องต้องกัน การรวมตัวเป็นเครือข่ายจัดเป็นการผนึกกำลัง จึงควรทำในลักษณะการแลกเปลี่ยนโดยสกัดเอาส่วนดีหรือจุดแข็งของแต่ละฝ่ายมาเรียนรู้และสนับสนุนซึ่งกันและกันเป็นการผนึกกำลังซึ่งผลลัพธ์ที่ได้จากการทำงานเป็นเครือข่ายมักมีผลดีกว่าผลรวมที่เกิดขึ้นจากการปล่อยให้ต่างคนต่างทำแล้วนำผลลัพธ์ของแต่ละคนมารวมกัน ดังนั้นเพื่อให้การดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน โดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับงานวิชาการเป็นไปอย่างมีระบบและมีประสิทธิภาพซึ่งจะช่วยให้การดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ เป็นไปอย่างมีระบบและมีประสิทธิภาพ จึงต้องมีเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ เพราะจะก่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร ทักษะ ความรู้ ประสบการณ์ เครื่องมือและสื่อ ลดการทำงานและการใช้ทรัพยากรซ้อน มีความเข้าใจกันมากขึ้น นำไปสู่การทำงานร่วมกันเพื่อประโยชน์ของทุกฝ่าย ความต้องการของประชาชนได้รับการตอบสนองจากรัฐ ช่วยชี้ให้เห็นปัญหาและประเด็นการพัฒนาที่ซับซ้อน ช่วยเชื่อมหน่วยงานวิชาการและแหล่งทุนเข้ากับผู้ที่ต้องการความช่วยเหลือ และคนและองค์กรได้รับความช่วยเหลือจากเพื่อน ได้รับกำลังใจ การจูงใจ และการยอมรับ (ชนัญญา กาญจนรังสีสินนท์, 2564, ออนไลน์)

เครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการเป็นการใช้ประโยชน์เครือข่าย (Network Utilizing) เครือข่ายที่สามารถเล่นบทบาทได้ครบถ้วนมากเท่าใด เครือข่ายนั้นก็จะมีพลังในการเคลื่อนไหวและมีอิทธิพลต่อสังคมในวงกว้างมากขึ้นเท่านั้น สำหรับเครือข่ายโรงเรียนบางเครือข่ายไม่สามารถปฏิบัติงานได้ตามเป้าหมายอันเนื่องจากประสบปัญหาในการบริหารเครือข่ายหลาย ๆ ด้าน เช่น ขอบข่ายและภารกิจงานเครือข่ายความร่วมมือไม่มีความชัดเจน บุคลากรขาดภาวะผู้นำ แกนนำเครือข่าย ผู้ประสานงานเครือข่ายและสมาชิกเครือข่ายขาดความร่วมมือ ปัญหาด้านวัฒนธรรมองค์การของแต่ละโรงเรียนและการแข่งขันทางวิชาการระหว่างโรงเรียน ทำให้เกิดการช่วยเหลือทางด้านวิชาการน้อย (จิระศักดิ์ สร้อยคำ, 2561, หน้า 30)

ด้วยเหตุผลและความสำคัญดังกล่าวมาข้างต้น เห็นได้ว่าการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนยังประสบปัญหา จึงเป็นความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องหาวิธีการเพื่อให้การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการดำเนินไปอย่างราบรื่นจนบรรลุเป้าหมายร่วมกัน ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาเรื่องกลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์ในด้านการบริหาร และการดำเนินงานทั้งในระดับโรงเรียนและเขตพื้นที่การศึกษา ก่อให้เกิดการยกระดับการแก้ปัญหา นำไปสู่การพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษา และสามารถนำกลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาที่พัฒนาขึ้นไปใช้ในโรงเรียนที่มีบริบทใกล้เคียงกัน ตลอดจนจะเป็นประโยชน์ในการจัดทำนโยบายเพื่อส่งเสริมและยกระดับคุณภาพและมาตรฐานโรงเรียนต่อไป

คำถามของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดคำถามการวิจัย ดังนี้

1. ความต้องการจำเป็นของการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นอย่างไร
2. กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่พัฒนาขึ้นมีลักษณะอย่างไร
3. กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสม ความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์หรือไม่ อย่างไร
4. คู่มือการใช้กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีลักษณะและมีความเหมาะสมอย่างไร

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดความมุ่งหมายของการวิจัย ดังนี้

1. เพื่อศึกษาความต้องการจำเป็นของการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

2. เพื่อพัฒนากลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

3. เพื่อตรวจสอบความเหมาะสม ความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ของกลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

4. เพื่อจัดทำและตรวจสอบความเหมาะสมของคู่มือการใช้กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ความสำคัญของการวิจัย

ผลการวิจัย เรื่อง กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือจะเป็นประโยชน์ในด้านวิชาการและการนำผลการวิจัยไปใช้ ดังนี้

1. ด้านวิชาการ

ได้องค์ความรู้เกี่ยวกับกลยุทธ์และคู่มือการใช้กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการดำเนินการพัฒนาการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา

2. ด้านการนำไปใช้ประโยชน์

2.1 หน่วยงานทางการศึกษาสามารถนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้ในการวางแผนนโยบายในการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการได้ตามความเหมาะสม

2.2 ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถนำกลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ไปใช้ในวางแผนในการพัฒนาคุณภาพการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการให้อยู่ในระดับที่เหมาะสมและก่อให้เกิดประสิทธิผล

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยเรื่องกลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ความต้องการจำเป็นในการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา องค์ประกอบเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ ขอบข่ายการบริหารงานวิชาการ และองค์ประกอบของกลยุทธ์ ประกอบด้วยเนื้อหาย่อย ดังนี้

1.1 องค์ประกอบการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา ประกอบด้วย 7 องค์ประกอบ ดังนี้

- 1) การตระหนักถึงความจำเป็นในการสร้างเครือข่าย
- 2) การกำหนดวิสัยทัศน์ของเครือข่าย
- 3) การพัฒนาแผนยุทธศาสตร์ของเครือข่าย
- 4) การมีส่วนร่วมของสมาชิกเครือข่าย
- 5) การประเมินผลและการปรับปรุงพัฒนาการดำเนินงานของ

เครือข่าย

- 6) การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และการสื่อสาร
- 7) การประสานหน่วยงาน/องค์กรเครือข่าย

1.2 ขอบข่ายความร่วมมือทางวิชาการ ประกอบด้วย 8 ด้าน ดังนี้

- 1) การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา
- 2) การพัฒนากระบวนการเรียนรู้
- 3) การพัฒนาการวัดและประเมินผลการศึกษา

- 4) การพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา
- 5) การพัฒนาระบบการนิเทศภายใน
- 6) การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษา
- 7) การพัฒนาระบบบริหารจัดการศึกษา
- 8) การพัฒนาแหล่งเรียนรู้

1.3 กระบวนการพัฒนากลยุทธ์การบริหารความร่วมมือทางวิชาการ
ในโรงเรียนประถมศึกษา มี 4 ขั้นตอน ประกอบด้วย

- 1) การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม
- 2) การกำหนดกลยุทธ์
- 3) การนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติ
- 4) การควบคุมกลยุทธ์

1.4 องค์ประกอบของกลยุทธ์ ประกอบด้วย 1) วิสัยทัศน์ 2) พันธกิจ
3) เป้าประสงค์ 4) กลยุทธ์ 5) โครงการ/กิจกรรม และ 6) ตัวชี้วัด

2. ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งตามระยะการวิจัยเป็น 4 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 การศึกษาความต้องการจำเป็นของการบริหารเครือข่าย
ความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ
การศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ แหล่งข้อมูลประกอบด้วย

1.1 ศึกษาเอกสาร แนวคิด หลักการ ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
กับการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ

1.2 สัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 คน ซึ่งเลือกมาแบบเจาะจง
ตามเกณฑ์คุณสมบัติที่กำหนด

1.3 พหุกรณีศึกษาเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการโรงเรียน
ประถมศึกษาที่มีผลการปฏิบัติที่เป็นเลิศด้านวิชาการ จำนวน 3 เครือข่าย
โดยการสัมภาษณ์และสังเกต ผู้บริหาร และหัวหน้างานวิชาการ

1.4 ศึกษาความต้องการจำเป็นในการบริหารเครือข่ายความร่วมมือ
ทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา โดยใช้แบบสอบถาม แหล่งข้อมูลเป็นผู้บริหาร
สถานศึกษาและหัวหน้างานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน
คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 420 คน กำหนด

ขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของ Yamane และใช้วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi – stage Random Sampling) (วารุ เฟ็งส์วส์ดี, 2551, หน้า 205)

ระยะที่ 2 การพัฒนากลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยการประชุมผู้เชี่ยวชาญ (Expert Group Meeting) จำนวน 9 คน ซึ่งเลือกมาแบบเจาะจงตามเกณฑ์คุณสมบัติที่กำหนด

ระยะที่ 3 การตรวจสอบความเหมาะสม ความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ของกลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยใช้แบบสอบถาม แหล่งข้อมูลเป็นผู้บริหารสถานศึกษาและหัวหน้างานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 470 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของ Yamane และการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi – stage Random Sampling) (วารุ เฟ็งส์วส์ดี, 2551, หน้า 205)

ระยะที่ 4 การจัดทำและตรวจสอบความเหมาะสมของคู่มือการใช้กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผู้วิจัยจัดทำคู่มือการใช้ กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน ตรวจสอบความเหมาะสม

กรอบแนวคิดของการวิจัย

กรอบแนวคิดการวิจัย เรื่อง กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี ผลการวิจัย และผลการสำรวจความต้องการจำเป็นในการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา ตลอดจนการสัมภาษณ์เกี่ยวกับการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. แนวคิดหลักการของนักวิชาการทางการศึกษาเกี่ยวกับองค์ประกอบ การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ ได้แก่ พิลิฐู เทพไกรวัล (2554); ชีระชัย ช่างบุญศรี (2557); กฤติเดช สุขสาร (2557); พัทธรินทร์ จันทาพูน (2557); เพิ่มศักดิ์ บัววิทย์ (2558); ภัทรวรรณ นิลแก้ววรวิษญ์ (2559); ทศพล ชีระพร (2560); จิระศักดิ์ สร้อยคำ (2561); สุดา มงคลสิทธิ์ (2562); สุธรรม ธรรมทัศนานนท์ (2562) ซึ่งองค์ประกอบการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ ได้แก่ 1) การตระหนักถึงความจำเป็นในการสร้างเครือข่าย 2) การกำหนดวิสัยทัศน์ของเครือข่าย 3) การพัฒนา แผนยุทธศาสตร์ของเครือข่าย 4) การมีส่วนร่วมของสมาชิกเครือข่าย 5) การประเมินผล และการปรับปรุงพัฒนาการดำเนินงานของเครือข่าย 6) การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และการสื่อสาร และ 7) การประสานหน่วยงาน/องค์กรเครือข่าย

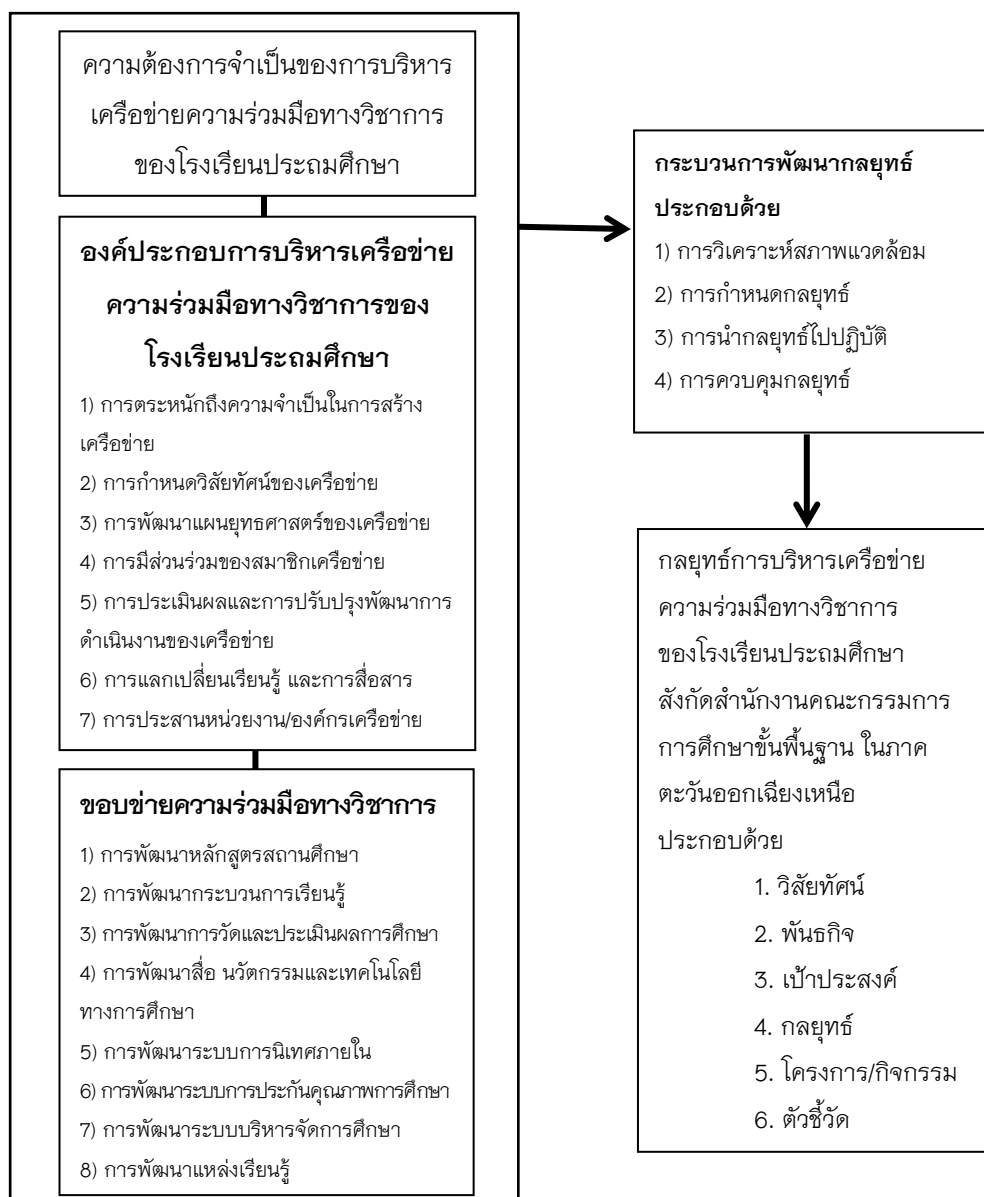
2. แนวคิดของนักวิชาการทางการศึกษาเกี่ยวกับขอบข่ายความร่วมมือทางวิชาการ ได้แก่ Faber & Sherron (1970); Campbell & Nystrand (1977); Sergiovanni and Etal (1980); Kimbrough & Nannery (1998); เพชริน สงค์ประเสริฐ (2550); กระทรวงศึกษาศึกษา (2552); วรณดี นาคสุขปาน (2557); ไสว อุทุม ประเสริฐ ภูเงิน และคณะ (2557) ซึ่งขอบข่ายความร่วมมือทางวิชาการ ประกอบด้วย 8 ด้าน ดังนี้ 1) การพัฒนาหลักสูตร 2) การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ 3) การพัฒนาการวัดและประเมินผลการศึกษา 4) การพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา 5) การพัฒนาระบบนิเทศภายใน 6) การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษา 7) การพัฒนาระบบบริหารจัดการศึกษา และ 8) การพัฒนาแหล่งเรียนรู้

3. กระบวนการพัฒนากลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ Certo and Peter (1991); สำนักงานนโยบายและแผนการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2554); ไพโรจน์ ปิยะวงศ์วัฒนา (2555); เมตต์ เมตต์การุณจิต (2556) ซึ่งองค์ประกอบของกระบวนการพัฒนากลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ ได้แก่ 1) การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม 2) การกำหนด กลยุทธ์ 3) การนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติ และ 4) การควบคุมกลยุทธ์

4. องค์ประกอบของกลยุทธ์ ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เช่น Gill Roger (2006); ภูมิภัทร กลางโคตร (2560); สุธรรม ธรรมทัศนานนท์ (2560); วรการ เวชวงษ์ (2560); วัฒนา สายเชื้อ (2561); อภินันท์ชัย แกะหั่น (2562)

ซึ่งได้องค์ประกอบของกลยุทธ์ ดังนี้ 1) วิสัยทัศน์ (Vision) 2) พันธกิจ (Mission) 3) เป้าประสงค์ (Objective) 4) วิธีปฏิบัติกลยุทธ์ (Strategy) 5) โครงการ/กิจกรรม (Project) และ 6) ตัวชี้วัด (Key Performance Indicator)

ผู้วิจัยนำเอกสารและงานวิจัยดังกล่าวข้างต้นมากำหนดเป็นกรอบแนวคิดของการวิจัย เรื่อง กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ดังภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

การวิจัยเรื่อง กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของ โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ ผู้วิจัยได้กำหนดนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

1. กลยุทธ์ หมายถึง วิธีการที่ใช้ในการปฏิบัติงานให้ประสบผลสำเร็จอย่างมี เป้าหมายตามระยะเวลาที่กำหนด ประกอบด้วย

1.1 วิสัยทัศน์ (Vision) หมายถึง สิ่งมุ่งหวังจะให้มี หรือให้เกิดขึ้นใน อนาคต ซึ่งเป็นการกำหนดทิศทางของภารกิจให้เป็นไปตามความมุ่งหมายที่กำหนดไว้

1.2 พันธกิจ (Mission) หมายถึง การกำหนดกรอบหรือขอบเขต การดำเนินงานให้ ครอบคลุมหน้าที่ของการบริหารงานในสถานศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2545

1.3 เป้าประสงค์ (Objective) หมายถึง สิ่งที่คาดหวังว่าให้บรรลุผลสำเร็จ จากการปฏิบัติตามภารกิจในทุกหน้าที่ของการบริหาร การจัดการ การสั่งการ การบริหาร บุคคล

1.4 กลยุทธ์ (Strategy) หมายถึง วิธีการหรือแผนงานการดำเนินงานที่ กำหนดขึ้นมาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ โดยผ่านการวิเคราะห์จากบริบทของ สถานศึกษา ผ่านการคิดไตร่ตรองอย่างรอบคอบและคัดเลือกอย่างเหมาะสม

1.5 โครงการ/กิจกรรม (Project) หมายถึง กลุ่มของกิจกรรม แผนงานที่มีรายละเอียดในการปฏิบัติงานชัดเจน โดยมีวิธีการดำเนินงานอย่างมีระบบ ระเบียบ มีงบประมาณและระยะเวลาดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนด

1.6 ตัวชี้วัด (Key Performance Indicator) หมายถึง การกำหนดตัว บ่งบอกหรือหน่วยวัดที่สะท้อนความสำเร็จของการปฏิบัติงานซึ่งกำหนดไว้ในแผนกลยุทธ์

2. การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ หมายถึง การรวมตัว ของกลุ่มโรงเรียนที่มีเป้าหมาย วัตถุประสงค์และกิจกรรมในการทำงานร่วมกัน มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์ร่วมกัน เพื่อให้งานวิชาการ บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ร่วมกัน

2.1 การตระหนักถึงความจำเป็นในการสร้างเครือข่าย หมายถึง การเล็งเห็นความสำคัญของการดำเนินงานของเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการเพื่อที่จะทำงานให้บรรลุเป้าหมายรวมทั้งพิจารณาถึงประเด็นต่าง ๆ ที่เห็นว่าเหมาะสมเพื่อรวมเข้าเป็นเครือข่ายในการทำงานร่วมกัน

2.2 การกำหนดวิสัยทัศน์ของเครือข่าย หมายถึง กำหนดเป้าหมาย และภาพความสำเร็จที่ต้องการจะเป็นให้เกิดขึ้นในอนาคตอันเป็นผลการสร้างเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ

2.3 การพัฒนาแผนยุทธศาสตร์ของเครือข่าย หมายถึง การกำหนดแผนการดำเนินงาน โครงการ กิจกรรม ที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ และเป้าหมายของเครือข่าย

2.4 การมีส่วนร่วมของสมาชิกเครือข่าย หมายถึง การที่สมาชิกมีส่วนเกี่ยวข้องในทุกขั้นตอน ร่วมคิด ร่วมวางแผน ร่วมปฏิบัติ ร่วมติดตาม ประเมินผล ร่วมแก้ปัญหาและรับผิดชอบเพื่อให้เกิดการดำเนินงานบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

2.5 การประเมินผลและการปรับปรุงพัฒนาการดำเนินงานของเครือข่าย หมายถึง การวัดการปฏิบัติงานที่ได้มีการวางแผนไว้ เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นว่าการปฏิบัติงานสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ของเครือข่าย โดยครอบคลุมการวัดผล การปฏิบัติงานที่เกิดขึ้นจริง การเปรียบเทียบผลการปฏิบัติงานกับมาตรฐานที่กำหนดและการแก้ไขหรือปรับปรุงสิ่งที่ผิดพลาดไปจากมาตรฐาน

2.6 การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และการสื่อสารของเครือข่าย หมายถึง การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การจัดกิจกรรมเชิงปฏิสัมพันธ์แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ในการติดต่อสื่อสารระหว่างกันเพื่อให้เกิดความเข้าใจซึ่งกันและกัน สามารถประสานงานกันได้ตรงตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

2.7 การประสานหน่วยงาน/องค์กรเครือข่าย หมายถึง การติดต่อประสานกลุ่มบุคคล หน่วยงาน องค์กรที่จะร่วมกลุ่มเครือข่ายด้วยการประชาสัมพันธ์ ชี้แจงวัตถุประสงค์ บทบาทของสมาชิกและกิจกรรมของเครือข่ายเพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน

3. ขอบข่ายความร่วมมือทางวิชาการ หมายถึง การดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้และการพัฒนาผู้เรียน ประกอบด้วยงานต่าง ๆ เพื่อให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และเกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน ประกอบด้วย

3.1 การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา หมายถึง กระบวนการดำเนินงานเกี่ยวกับการจัดทำหรือปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษาทั้งด้านจุดมุ่งหมายเนื้อหาสาระ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล เพื่อให้หลักสูตรมีความเหมาะสม มีคุณภาพ และทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมครบถ้วนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551

3.2 การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ หมายถึง การจัดทำแผนการใช้สื่อ การจัดกิจกรรม การเรียนการสอนทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ตามแนวปฏิรูปการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ พัฒนาคุณธรรมนำความรู้ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จัดการเรียนการสอนจากแหล่งเรียนรู้ และส่งเสริมพัฒนาขีดความสามารถของนักเรียนให้เต็มศักยภาพ

3.3 การพัฒนาการวัดและประเมินผลการศึกษา หมายถึง การกำหนดระเบียบการวัดผล ประเมินผล การเทียบโอนประสบการณ์ผลการเรียนและอนุมัติผลการเรียนของสถานศึกษาตามหลักสูตรสถานศึกษาที่สอดคล้องกับนโยบายระดับประเทศ โดยให้มีการประเมินผลการเรียนทุกช่วงชั้น มีการพัฒนาเครื่องมือในการวัดผลประเมินผล และจัดระบบสารสนเทศด้านการวัดผลประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียนเพื่อใช้ในการอ้างอิง ตรวจสอบ และใช้ประโยชน์ในการพัฒนาการเรียนการสอน

3.4 การพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา หมายถึง การจัดการเรียนรู้ให้ครูในด้านการใช้และการพัฒนาเทคโนโลยีที่มีความหลากหลายเหมาะสมและเพียงพอที่จะให้ครูอาจารย์ได้เลือกใช้และนำไปพัฒนาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยจะต้องเรียนรู้การใช้สื่อเทคโนโลยีตั้งแต่การจัดทำ การจัดหาจากท้องถิ่นไปจนถึงสื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัยเป็นสากล

3.5 การพัฒนาระบบการนิเทศภายใน หมายถึง กิจกรรมหรือกระบวนการต่าง ๆ ที่บุคลากรภายในโรงเรียนร่วมกัน ให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ เพื่อพัฒนาปรับปรุงการปฏิบัติงานเกี่ยวกับงานวิชาการของครูและบุคลากรในโรงเรียนให้มีคุณภาพ

3.6 การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษา หมายถึง การกำหนดมาตรฐานการศึกษาเพิ่มเติมของสถานศึกษาให้สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาชาติ มาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน และความต้องการของชุมชนโดยจัดระบบบริหารและสารสนเทศ พัฒนามาตรฐานการศึกษา จัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา ดำเนินงานตามแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา ตรวจสอบและทบทวนคุณภาพการศึกษา

ประเมินคุณภาพการศึกษา รายงานคุณภาพการศึกษาประจำปี และผดุงระบบการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อรองรับการประเมินคุณภาพภายนอก

3.7 การพัฒนาระบบบริหารจัดการศึกษา หมายถึง กระบวนการดำเนินงานของผู้บริหารสถานศึกษาร่วมกับครูและบุคลากรทางการศึกษาในโรงเรียน ซึ่งจะเป็นการดำเนินการในด้านวิชาการให้เป็นระบบและมีประสิทธิภาพ

3.8 การพัฒนาแหล่งเรียนรู้ หมายถึง กระบวนการพัฒนาแหล่งข้อมูล ข่าวสาร สารสนเทศและประสบการณ์ที่สนับสนุนให้ผู้เรียนใฝ่เรียนใฝ่รู้ แสวงหาความรู้และเรียนรู้ด้วยตนเองตามอัธยาศัยอย่างกว้างขวางและต่อเนื่องเพื่อเสริมสร้างให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้และเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้

4. กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ หมายถึง วิธีการดำเนินงานทางวิชาการของเครือข่ายให้เป็นไปตามวิสัยทัศน์ เป้าหมาย และแผนยุทธศาสตร์ที่ได้กำหนดไว้ให้ประสบความสำเร็จและบรรลุวัตถุประสงค์

5. โรงเรียนประถมศึกษา หมายถึง โรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนในระดับชั้นอนุบาล 1 – ประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในปีการศึกษา 2564

6. คู่มือการใช้กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ หมายถึง เอกสารที่อธิบายวิธีการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ ของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เพื่อให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องสามารถทำงานได้อย่างถูกต้องตามลำดับขั้นตอน และมั่นใจได้ว่าจะเกิดความสำเร็จตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายของโรงเรียน

7. การประเมินความต้องการจำเป็น หมายถึง กระบวนการที่เป็นระบบ ซึ่งเป็นการกำหนดความแตกต่างระหว่างสภาพปัจจุบันกับสภาพที่คาดหวัง เพื่อนำมาจัดเรียงความสำคัญและนำข้อมูลมากำหนดเป็นแผนพัฒนาต่อไป

8. ผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง ผู้อำนวยการโรงเรียนหรือรองผู้อำนวยการโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2564

9. หัวหน้างานวิชาการ หมายถึง ครูที่รับผิดชอบเกี่ยวกับงานวิชาการ ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2564

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่องกลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผู้วิจัยได้นำเสนอแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จำแนกเป็น 5 ประเด็นหลัก ดังนี้

1. แนวคิดและหลักการเกี่ยวกับการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ
 - 1.1 ความหมายของเครือข่ายการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ
 - 1.2 ความสำคัญของการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ
 - 1.3 องค์ประกอบของการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ
2. แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ
 - 2.1 แนวคิดและความสำคัญของการบริหารงานวิชาการ
 - 2.2 วัตถุประสงค์ของการบริหารงานวิชาการ
 - 2.3 ความหมายของการบริหารงานวิชาการ
 - 2.4 ขอบข่ายความร่วมมือทางวิชาการ
3. แนวคิดเกี่ยวกับกลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ
 - 3.1 ความหมายของกลยุทธ์
 - 3.2 ความสำคัญของกลยุทธ์
 - 3.3 การประเมินกลยุทธ์
 - 3.4 องค์ประกอบของกลยุทธ์
 - 3.5 กระบวนการพัฒนากลยุทธ์
4. แนวคิดการประเมินความต้องการจำเป็น
 - 4.1 ความหมายของการประเมินความต้องการจำเป็น
 - 4.2 จุดมุ่งหมายของการประเมินความต้องการจำเป็น

- 4.3 ระดับความต้องการจำเป็น
- 4.4 วิธีวัดความต้องการจำเป็น
- 4.5 ประเภทของการประเมินความต้องการจำเป็น
- 4.6 ขั้นตอนการประเมินความต้องการจำเป็น
- 4.7 การจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น
- 5. การสร้างคู่มือ
 - 5.1 แนวคิดการสร้างคู่มือ
 - 5.2 ขั้นตอนการสร้างคู่มือ
 - 5.3 องค์ประกอบของคู่มือ
 - 5.4 ลักษณะที่ดีของคู่มือ

1. แนวคิดและหลักการเกี่ยวกับการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ

1.1 ความหมายของเครือข่ายและความหมายการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ

1.1.1 ความหมายของเครือข่าย

นักวิชาการ ได้ให้ความหมายของเครือข่าย ดังนี้

Wheatley (1999, p. 61) กล่าวว่า สรรพสิ่งทั้งหลายต่างก็มีการพึ่งพาอาศัยกัน มีการดำรงอยู่รวมกันเป็นกลุ่มก้อน เป็นข่ายใยแห่งความสัมพันธ์ มีความเป็นอิสระต่อกัน และมีตัวตนที่แท้จริง กล่าวคือสรรพสิ่งทั้งหลายเป็นเครือข่ายที่เชื่อมโยงมีการขยายผลและเติบโตอย่างต่อเนื่อง สามารถปรับเปลี่ยนรูปร่างรูปทรงและเปลี่ยนพลังงานเพื่อการเข้าสู่ภาวะที่เหมาะสม

Hanson (2003, p. 523) ได้ให้ความหมายของเครือข่าย (Network) ว่า รูปแบบหนึ่งของการประสานงานของบุคคล กลุ่มองค์กรหรือหลายองค์กรที่มีทรัพยากรของตนเองซึ่งเข้ามาประสานงานกันอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อแก้ปัญหาและสามารถติดต่อกันต่อไปได้ และการที่บุคคลมารวมกันเป็นกลุ่มนั้นจะต้องมีความสนใจในเรื่องใดเรื่องหนึ่งร่วมกัน แต่อย่างไรก็ตามเพียงการรวมกลุ่มเท่านั้นยังไม่อาจเป็นเครือข่ายงานได้ เพราะจะมีลักษณะเพียงการทำงานร่วมกัน คือมีบุคคลร่วมสนทนา หากจะให้ เป็นเครือข่าย

ที่ดีได้ ต้องมีปัจจัยความร่วมมือกันที่จะติดต่อสื่อสารเต็มใจที่จะประสานงาน และที่สำคัญ สมาชิกต้องยอมรับที่จะทำกิจกรรมร่วมกันไม่ใช่เพียงแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเท่านั้น

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2549, หน้า 28) ให้ทัศนะเกี่ยวกับนิยามของเครือข่ายว่า คำว่าเครือข่าย มีความหมายแตกต่างกันไปตามมุมมองของแต่ละคน และให้นิยามของเครือข่ายเพื่อการปฏิรูปการศึกษาว่า หมายถึง “การที่ปัจเจกบุคคล องค์กร หน่วยงาน หรือสถาบันใด ๆ ได้ตกลงที่จะประสาน เชื่อมโยงเข้าหากันภายใต้วัตถุประสงค์หรือข้อตกลงอย่างใดอย่างหนึ่งร่วมกันอย่างเป็นระบบ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อการปฏิรูปการศึกษา” กลุ่มเครือข่ายต้องมีการแสดงออกเป็นการลงมือกระทำกิจกรรมร่วมกัน

จิระศักดิ์ สร้อยคำ (2561, หน้า 24) ได้ให้ความหมายของ เครือข่ายไว้ว่า การที่หน่วยงานตั้งแต่ 2 หน่วยงานขึ้นไปมีการทำงานร่วมกัน โดยมีการวางแผน การแบ่งปัน และการดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายตามที่กำหนด

สรุปได้ว่า เครือข่าย หมายถึง การเชื่อมโยงระหว่างระบบการปฏิบัติงานหรือเชื่อมโยงบทบาทของกลุ่มบุคคล องค์กร/ หน่วยงานต่าง ๆ ที่เป็นหน่วยย่อยด้วยความสมัครใจภายใต้ความต้องการในวัตถุประสงค์ร่วมกัน จัดโครงสร้างและรูปแบบการทำงานด้วยระบบใหม่ในลักษณะสร้างความร่วมมือประสานงานกันในแนวราบระหว่างผู้ที่เกี่ยวข้องด้วยการระดมสรรพกำลังร่วมกันกำหนดกลยุทธ์ในการพัฒนาด้วยการให้สมาชิกได้ร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ ร่วมวางแผน ร่วมทำ ร่วมรับผิดชอบ ร่วมติดตาม ประเมินผล และร่วมรับผลประโยชน์

1.1.2 ความหมายของการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ

นักวิชาการได้ให้ความหมายของการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ ดังนี้

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2545, หน้า 46) ได้ให้ความหมายว่า เครือข่ายและความร่วมมือทางวิชาการ คือ ความสัมพันธ์เชื่อมโยงสิ่งต่าง ๆ เข้าหากัน เป็นระบบเปิดที่จะสามารถเชื่อมโยงกับสิ่งอื่นได้อย่างต่อเนื่อง โดยการทำกิจกรรมด้วยกัน ภายใต้วัตถุประสงค์ที่คล้ายกัน หรือการที่กลุ่มบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป มาปฏิบัติการทำงานร่วมกัน อาจร่วมมือกันอย่างเป็นทางการหรือไม่เป็นทางการเพื่อให้ได้รับผลประโยชน์ร่วมกัน โดยอาจไม่ต้องทำวาระการประชุมร่วมกัน การทำงานร่วมกันดังกล่าวนี้จะประกอบด้วย การวางแผนกำหนดเป้าหมาย ทำแผนปฏิบัติการ ดำเนินการตามที่กำหนดโดยสมาชิกทุกคนต้องมีจิตสำนึกด้านความรับผิดชอบต่อวิถีการเพื่อ

ปรับปรุงการปฏิบัติงานของตน ร่วมกันแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น สร้างพลัง และ
การช่วยเหลือกัน

จิรภัทร มหาวงค์ (2558, หน้า 9) กล่าวว่า การบริหารเครือข่าย
ความร่วมมือทางวิชาการ คือ การทำข้อตกลงร่วมกันในการประสานเชื่อมโยงเข้าหากันโดย
เป็นกลุ่มเครือข่ายในการให้ความร่วมมือในด้านวิชาการ

ยุพธนา คงแหลม (2559, หน้า 12) กล่าวว่า การบริหารเครือข่าย
ความร่วมมือทางวิชาการ คือ การดำเนินงานเครือข่ายระหว่างกลุ่มสถานศึกษาที่มี
การรวมกลุ่มกันของสถานศึกษาโดยมีเป้าหมายร่วมกันในการร่วมมือทางวิชาการ
ในการส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนซึ่งกันและกัน โดยกลุ่มโรงเรียนเป็น
ศูนย์กลางของเครือข่าย

จิระศักดิ์ สร้อยคำ (2561, หน้า 30) ได้กล่าวไว้ว่า การบริหาร
เครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการมีความสำคัญต่อการจัดการศึกษา ซึ่งทำให้สถานศึกษา
ใช้เป็นเวทีในการแลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์ ข้อมูลข่าวสารสนเทศ รวมทั้งการระดม
แลกเปลี่ยนทรัพยากรระหว่างกัน ไม่ว่าจะเป็นบุคลากร เงินทุนและสถานที่หรือวัสดุ
อุปกรณ์ เป็นต้น

สรุปได้ว่า การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ หมายถึง
การรวมตัวของกลุ่มโรงเรียนที่มีเป้าหมาย วัตถุประสงค์และกิจกรรมในการทำงานร่วมกัน
มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์ร่วมกัน เพื่อให้งานวิชาการบรรลุ
ตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ร่วมกัน

1.2 ความสำคัญของการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ

เครือข่ายความร่วมมือเป็นการจัดระบบให้กลุ่มบุคคลหรือองค์กรที่เป็น
สมาชิกดำเนินกิจกรรมบางอย่างร่วมกัน เพื่อนำไปสู่จุดหมายที่เห็นพ้องต้องกัน การรวมตัว
เป็นเครือข่ายจึงควรทำในลักษณะการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ นำเอาจุดแข็งของแต่ละฝ่ายมา
เรียนรู้และสนับสนุนกันและกัน เป็นการผนึกกำลัง ซึ่งผลลัพธ์ที่ได้จากการทำงานเป็น
เครือข่ายมักมีผลดีกว่าผลรวมที่เกิดขึ้นจากการปล่อยให้ต่างคนต่างทำ แล้วนำผลลัพธ์ของ
แต่ละคนมารวมกัน นักวิชาการได้กล่าวถึงความสำคัญของเครือข่ายความร่วมมือทาง
วิชาการ ดังนี้

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2543, หน้า 84-90) ได้กล่าวว่า การใช้ประโยชน์เครือข่าย (Network Utilizing) เริ่มจากการจัดตั้งขึ้น แต่ละกลุ่มต่างก็มีเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของตนเอง อย่างไรก็ตามในเชิงมหภาค (Macro View) แล้วเครือข่ายแต่ละกลุ่มสามารถจะดำเนินบทบาทหลักได้ ยิ่งเครือข่ายที่สามารถเล่นบทบาทได้ครบถ้วนมากเท่าใด เครือข่ายนั้นก็ยิ่งมีพลังในการเคลื่อนไหวและมีอิทธิพลต่อสังคมในวงกว้างมากขึ้นเท่านั้น และได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับความสำคัญของเครือข่ายความร่วมมือไว้ดังนี้

1. การใช้เครือข่ายเป็นเวทีกลางประสานงานร่วมกัน แต่ละบุคคลอาจจะเป้าหมายหรือผลประโยชน์ร่วมกัน แต่ต่างก็อาจมีแนวทางการดำเนินงานของตนเองที่แตกต่างกันออกไป เมื่อมารวมตัวกันทำงานก็อาจเกิดความขัดแย้งระหว่างกันได้ ดังนั้นต้องมีช่องทางที่ใช้เจรจาประสานความคิดความเข้าใจระหว่างกัน เครือข่ายจึงเป็นช่องทางที่ช่วยให้เกิดการประสานงานระหว่างฝ่ายต่าง ๆ ทั้งประสานในส่วนของคุณรู้ความเข้าใจในวัตถุประสงค์ขอบข่าย แผนการทำงาน วิธีการทำงาน ตลอดจนแนวทางการปฏิบัติไปในทิศทางเดียวกัน เพื่อมิให้เกิดสภาพของการที่สมาชิกต่างคนต่างทำงานและทำงานซ้ำซ้อนกัน นอกจากนี้การประสานงานยังช่วยประสานความต้องการระหว่างสมาชิกภายในเครือข่ายด้วยตนเองและระหว่างเครือข่ายกับนอกเครือข่าย การประสานงานช่วยให้รู้ว่าใครขาดอะไร และใครต้องการอะไร แต่เครือข่ายจะเป็นเวทีประสานงานระหว่างกันได้ก็ต่อเมื่อมีการจัดระบบการสื่อสาร ผ่านการจัดเวทีเพื่อเสวนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างสมาชิกเครือข่าย เพื่อเปิดโอกาสให้มีการถกเถียงและกำหนดข้อตกลงระหว่างกัน ตลอดจนการสร้างวิสัยทัศน์หรือจุดหมายร่วมกันระหว่างสมาชิกของกลุ่มหรือเครือข่ายด้วย

2. การใช้เครือข่ายเพื่อเป็นเวทีแลกเปลี่ยนสารสนเทศและความรู้ เครือข่ายมีอัตราการหมุนเวียนแลกเปลี่ยน (Velocity of Exchange) สารสนเทศและความรู้ระหว่างสมาชิกมากขึ้นเพราะการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ หรือบทเรียนใหม่ ๆ ที่ค้นพบขึ้นมาจะช่วยให้เกิดการพัฒนาต่อยอดความคิดและความรู้ระหว่างสมาชิกเครือข่าย อีกทั้งยังช่วยประสานงานให้มีความรู้ที่ ปัจจุบันมีใครสนใจเรื่องเดียวกันบ้าง เขาทำอะไรไปแล้วบ้าง เราจะเอาบทเรียนและความรู้แบบของเขาไปปรับใช้ได้อย่างไร การแลกเปลี่ยนขึ้นอยู่กับความสะดวกของการพบปะกันระหว่างสมาชิก ความสามารถในการเข้าถึงสารสนเทศและประสิทธิภาพของระบบสารสนเทศเครือข่ายซึ่งอาจจะต้องมีการจัดทำดัชนี

(Index) ของระบบสารสนเทศให้ง่ายต่อการสืบค้นว่าปัจจุบันใครทำอะไรไว้บ้าง ต่างประสบความสำเร็จไปมากแล้วมากน้อยเพียงใด ดังนั้นเครือข่ายพึงกระทำให้สมาชิก พบปะกันให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ และให้สมาชิกสามารถเข้าถึงสารสนเทศได้ง่ายที่สุด ซึ่งอาจเป็นรูปแบบของการสัมมนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างสมาชิกของเครือข่ายหรือ การใช้จดหมายข่าว วารสารระหว่างสมาชิกในกลุ่ม และการจัดทำ Home Page, Web Page ของกลุ่ม เป็นต้น

3. การใช้เครือข่ายเพื่อเป็นเวทีแลกเปลี่ยนและระดมทรัพยากร สมาชิกของเครือข่ายสามารถแลกเปลี่ยนทรัพยากรระหว่างกันได้หรืออาจเป็นการนำ ทรัพยากรที่มีอยู่มาใช้ร่วมกันไม่ว่าจะเป็นบุคลากร เงินทุน สถานที่ หรือวัสดุอุปกรณ์ อาทิ แลกเปลี่ยนครูอาจารย์และนักศึกษาระหว่างสถาบันในเครือข่าย เพื่อให้เกิดการผสมผสาน ทางความคิดการตั้งบุคลากรจากแต่องค์กรมาทำกิจกรรมร่วมกัน เป็นต้น แต่ทรัพยากรที่สำคัญและมักเป็นปัญหา คือ การขาดแคลนเงินทุนสนับสนุนการดำเนินงาน การระดมทุน สนับสนุนจากสมาชิกภายในก็มีความจำกัดมากในหลายกรณี ซึ่งเป็นเหตุให้กิจกรรมที่ ดำเนินการอยู่ติดขัด ตรงข้ามกับเครือข่ายที่มีแหล่งเงินทุนหมุนเวียนเพียงพอมักจะ ดำเนินการได้อย่างคล่องตัว

4. การใช้เครือข่ายเพื่อเป็นเวทีร่วมสร้างสรรค์และพัฒนาความรู้ ใหม่ ๆ องค์ความรู้ใหม่ ๆ จะเกิดจากเครือข่ายได้หากมีการแลกเปลี่ยนความรู้และลงมือ ศึกษาค้นคว้าร่วมกันระหว่างสมาชิก ซึ่งลักษณะสำคัญขององค์ความรู้ที่ได้รับ คือ ความรู้ที่ สอดคล้องกับบริบทแวดล้อมของสังคมไทย ควรทำให้สมาชิกของเครือข่ายแต่ละคนมี ทักษะในการศึกษาวิจัยด้วยตนเอง ซึ่งมีได้หมายความว่า เป็นทักษะการทำวิจัยระดับสูงที่ กระบวนการมีความสลับซับซ้อนมากมายนัก แต่เป็นทักษะในการค้นหาคำตอบผ่าน กระบวนการที่เป็นวิทยาศาสตร์ (Scientific Thinking) เป็นกระบวนการใช้เหตุผลในการ ค้นหาคำจริงมากกว่าการหาบทสรุปโดยปราศจากการพิสูจน์ หากสมาชิกแต่ละคนมี ทักษะนี้ก็จะสามารถคิดค้นและแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ ได้ด้วยตนเอง ปริมาณความรู้หรือ ข้อค้นพบก็ยิ่งจะเพิ่มขึ้นตามไปด้วย หน่วยงานที่จะมีส่วนร่วมสนับสนุนในจุดนี้ได้ คือ สถาบันการศึกษาในท้องถิ่น โดยอาจดึงสถานศึกษาเหล่านี้เข้ามาเป็นสมาชิกเครือข่าย เพื่อให้สถานศึกษาเหล่านี้เล่นบทบาทในการรวบรวมและก่อสร้างองค์ความรู้ของเครือข่าย ขึ้นมาก็ได้

5. การใช้เครือข่ายเพื่อเป็นที่สร้างกระแสผลักดันประเด็นใหม่ ๆ เครือข่ายสามารถที่จะเป็นผู้ที่สร้างกระบวนการบางอย่างเพื่อปลูกให้สังคมเกิดความตื่นตัวในเรื่องนั้นและอาจรวมถึงการขยายผลออกไป ในวงกว้างขึ้นได้ด้วย แต่ทั้งนี้ก็ขึ้นกับระดับความกว้างขวางและความเข้มแข็งของเครือข่ายด้วย หากเครือข่ายมีความกว้างขวาง ประกอบไปด้วยความหลากหลายของกลุ่มของสังคมก็เพิ่มโอกาสที่สังคมจะรับรู้ประเด็นที่เครือข่ายเคลื่อนไหวมากขึ้น เพราะเครือข่ายสามารถขยายตัวออกไปและต้องประชาชนในวงกว้างได้เช่น เครือข่าย "กลุ่มคนรักเมืองเพชร" ที่ประกอบไปด้วย นักธุรกิจของจังหวัด สื่อมวลชนหอการค้า สมาคมอุตสาหกรรม นักวิชาการ นักอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม นายธนาคาร และนักร้องศิลปิน เป็นต้น จะเห็นได้ว่าเครือข่ายนี้ครอบคลุมกลุ่มคนหลัก ๆ ของสังคมได้ ทำให้การเคลื่อนไหวไม่ว่าจะอยู่ในประเด็นใดก็เป็นที่น่าสนใจของประชาชนในจังหวัด ดังนั้นระดับอิทธิพลในการผลักดันประเด็นใหม่ ๆ ของเครือข่ายจึงขึ้นอยู่กับปัจจัยที่สำคัญ ๆ ได้แก่ความสามารถของเครือข่ายในการครอบคลุมกลุ่มคนหลัก ๆ ของสังคม ความต่อเนื่องของเครือข่ายที่ดำเนินกิจกรรมยาวนานเพียงพอในการร่วมมือผลักดันประเด็นใดประเด็นหนึ่งสู่สังคม

ชนัญญา กาญจนรังสีนนท์ (2564, ออนไลน์) ได้กล่าวถึง การบริหารเครือข่ายความร่วมมือ ไว้ดังนี้ 1) ช่วยให้มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร ทักษะ ความรู้ ประสบการณ์ เครื่องมือและสื่อ 2) ช่วยลดการทำงานและการใช้ทรัพยากรซ้อน 3) เกิดความเข้าใจกันมากขึ้นนำไปสู่การทำงานร่วมกันเพื่อประโยชน์ของทุกฝ่าย 4) ทำให้ความต้องการของประชาชนได้รับการสนองจากรัฐ 5) ช่วยชี้ให้เห็นปัญหาและประเด็นการพัฒนาที่ซับซ้อนและท่วมทับในหมู่บ้าน 6) ช่วยเชื่อมหน่วยงานวิชาการและแหล่งทุนกับผู้ที่ต้องการความช่วยเหลือ และ 7) ทำให้คนและองค์กรได้รับความช่วยเหลือจากเพื่อน ได้รับกำลังใจ การจูงใจ และการยอมรับ

จากแนวคิดของนักวิชาการสรุปได้ว่า การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการมีความสำคัญต่อการจัดการศึกษาซึ่งทำให้สถานศึกษาใช้เป็นเวทีในการแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ ข้อมูลสารสนเทศ รวมทั้งการระดม แลกเปลี่ยนทรัพยากรระหว่างกัน ไม่ว่าจะเป็นบุคลากร เงินทุนและสถานที่หรือวัสดุอุปกรณ์ เป็นต้น

1.3 องค์ประกอบของการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ

นักวิชาการได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ ไว้ดังนี้

ฟิลิฐ เทพไกรวัล (2554, หน้า 3) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาารูปแบบ
เครือข่ายความร่วมมือเพื่อคุณภาพการจัดการศึกษา ในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก
พบว่า กระบวนการสร้างเครือข่ายความร่วมมือเพื่อคุณภาพการจัดการศึกษา มี 6 ขั้นตอน
ได้แก่ 1) ขั้นตระหนักถึงความจำเป็นในการสร้างเครือข่าย 2) ขั้นประสานหน่วยงาน/
องค์กรเครือข่าย 3) ขั้นสร้างพันธสัญญาาร่วมกัน 4) ขั้นบริหารจัดการเครือข่าย
5) ขั้นพัฒนาความสัมพันธ์ และ 6) ขั้นรักษาความสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง

ธีระชัย ช่างบุญศรี (2557, หน้า 45) สรุปไว้ว่า กระบวนการ
การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค ประกอบด้วย
1) การวางแผน 2) การจัดการองค์กร 3) การลงมือปฏิบัติ 4) การประเมินผล
5) การปรับปรุง และ 6) การรายงาน

กฤติเดช สุขสาร (2557, หน้า 140) ทำวิจัยเรื่อง รูปแบบการบริหาร
โดยใช้เครือข่ายเพื่อพัฒนางานวิชาการในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา สรุปได้ว่า
การบริหารโดยใช้เครือข่ายเพื่อพัฒนางานวิชาการในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา
มี 6 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) การมีสมาชิกเครือข่าย 2) คณะกรรมการเครือข่าย
3) การกำหนดวิสัยทัศน์ร่วมกัน 4) การมีผลประโยชน์และความสนใจร่วมกัน
5) การมีส่วนร่วมของสมาชิกเครือข่าย และ 6) การปฏิสัมพันธ์แลกเปลี่ยนเรียนรู้

พัชรินทร์ จันทาพูน (2557, หน้า 84) สรุปได้ว่า การบริหารเครือข่าย
ความร่วมมือ ประกอบด้วย 1) การกำหนดสมาชิกเครือข่าย 2) การกำหนดวัตถุประสงค์
ร่วมกัน 3) การบริหารทรัพยากรร่วมกัน 4) การมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน 5) การสื่อสาร
และปฏิสัมพันธ์กัน 6) การร่วมกันบริหารผลประโยชน์ และ 7) การประเมินผลและ
การปรับปรุงงาน

เพิ่มศักดิ์ บัชรักษ์ (2558, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาารูปแบบ
การจัดการเครือข่ายความร่วมมือด้านวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงาน
คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า กระบวนการสร้างเครือข่าย มี 7 ขั้นตอน
ประกอบด้วย 1) การสร้างพันธสัญญาาร่วมกัน 2) การติดต่อประสานงาน 3) การวิเคราะห์
ปัญหา 4) การระบุปัญหา 5) การวางแผนจัดทำแผน 6) การดำเนินการตามแผน และ
7) การประเมินผลและรายงาน

ภัทรวรรณ นิลแก้ววรวิชัย (2559, หน้า 29) ได้ศึกษาเรื่องรูปแบบการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผลการศึกษา พบว่า รูปแบบการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ ประกอบด้วย กระบวนการสร้างเครือข่ายมี 6 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นตระหนักถึงความจำเป็นในการสร้างเครือข่าย 2) ขั้นประสานหน่วยงาน/ องค์กรเครือข่าย 3) ขั้นสร้างพันธสัญญาร่วมกัน 4) ขั้นบริหารจัดการเครือข่าย 5) ขั้นพัฒนาความสัมพันธ์ 6) ขั้นรักษาความสัมพันธ์ อย่างต่อเนื่อง

ทศพล ชีวะพร (2560, หน้า 336) สรุปได้ว่า กระบวนการบริหารเครือข่ายความร่วมมือของโรงเรียนในเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดอุทัยธานี ประกอบด้วย 1) การมีส่วนร่วมของสมาชิกเครือข่าย 2) ภาวะผู้นำของผู้ประสานงานเครือข่ายโรงเรียน 3) การติดต่อสื่อสารแบบมีส่วนร่วม 4) องค์กรเครือข่ายโรงเรียนแบบมีส่วนร่วม 5) การแลกเปลี่ยนเรียนรู้และการพัฒนาสมาชิกเครือข่าย

จิระศักดิ์ สร้อยคำ (2561, หน้า 73) ได้สังเคราะห์กระบวนการสร้างเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ ได้ 7 ขั้นตอน ดังนี้ 1) ขั้นตระหนักถึงความจำเป็นในการสร้างเครือข่าย 2) ขั้นติดต่อกับองค์กรที่จะเป็นเครือข่าย 3) ขั้นตอนการสร้างพันธกรณีและกำหนดวิสัยทัศน์ร่วมกัน 4) ขั้นพัฒนาแผนยุทธศาสตร์ความร่วมมือและกำหนดข้อปฏิบัติ 5) ขั้นปฏิบัติตามแผนและการขยายกิจกรรมของกลุ่ม 6) ขั้นรักษาและการพัฒนาความสัมพันธ์ และ 7) ขั้นติดตามประเมินผลและรายงาน

สุดา มงคลสิทธิ์ (2562, หน้า 5844) ได้ทำการศึกษาเรื่องกลยุทธ์การสร้างเครือข่ายความร่วมมือเพื่อพัฒนาการจัดการศึกษาในโรงเรียนเอกชนจังหวัดชลบุรี พบว่า กลยุทธ์ในการสร้างเครือข่ายความร่วมมือเพื่อพัฒนาการจัดการศึกษา ประกอบด้วย 6 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การตระหนักถึงความจำเป็นของเครือข่าย 2) การประสานแสวงหาผู้ร่วมพัฒนาเครือข่าย 3) การสร้างพันธสัญญาร่วมกัน 4) การบริหารจัดการเครือข่าย 5) การติดตามผลพัฒนาการปฏิบัติงานของเครือข่าย และ 6) การธำรงรักษาสีสร้างอย่างต่อเนื่องของเครือข่าย

สุธรรม ธรรมทัศน์านนท์ (2562, หน้า 208) ทำงานวิจัย เรื่อง กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการพัฒนาโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัด สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สรุปได้ว่า องค์ประกอบการบริหารเครือข่ายความร่วมมือเพื่อพัฒนาโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) กำหนดสมาชิกเครือข่าย 2) การมีส่วนร่วมในการดำเนินงานเครือข่าย 3) การสื่อสารและปฏิสัมพันธ์กัน 4) ภาวะผู้นำของผู้ประสานงานเครือข่าย

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า องค์ประกอบของการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการมีลักษณะคล้ายคลึงกัน จึงนำมาสังเคราะห์ องค์ประกอบ ดังตาราง 1

ตาราง 1 สังเคราะห์องค์ประกอบของการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ

นักวิชาการ	พิสิฐ เทพไกรวัล (2554)	ธีระชัย ช่างบุญศรี (2557)	กฤติเดช สุขสาร (2557)	พัชรินทร์ จันทาพูน (2557)	เพ็ญศักดิ์ บัณฑิต (2558)	ภัทรวรรณ นิลแก้ววรวิทย์ (2559)	ทศพล ธีระพร (2560)	จิระศักดิ์ สร้อยคำ (2561)	สุดา มงคลสิทธิ์ (2562)	สุธรรม ธรรมทัศน์านนท์ (2562)	ความถี่	ร้อยละ
1) การตระหนักถึงความจำเป็นในการสร้างเครือข่าย	✓					✓		✓	✓		4	40.00
2) การประสานหน่วยงาน/องค์การเครือข่าย	✓				✓	✓		✓	✓		5	50.00
3) การบริหารจัดการเครือข่าย	✓					✓					2	20.00
4) การพัฒนาแผนยุทธศาสตร์ความร่วมมือและกำหนดข้อปฏิบัติ	✓	✓				✓		✓	✓		5	50.00
5) ขึ้นสร้างพันธสัญญาร่วมกัน	✓					✓		✓			3	30.00
6) ขึ้นพัฒนาความสัมพันธ์	✓				✓				✓			30.00
7) การมีสมาชิกเครือข่าย			✓	✓						✓	3	30.00
6) คณะกรรมการเครือข่าย			✓								2	20.00
8) การกำหนดวิสัยทัศน์ร่วมกัน			✓	✓		✓		✓			4	40.00
9) การมีผลประโยชน์และความสนใจร่วมกัน			✓	✓							2	20.00

ตาราง 1 (ต่อ)

องค์ประกอบของ การบริหารเครือข่ายความร่วมมือ	นักวิชาการ											
	พิสิฐ เทพไกรวัล (2554)	ธีระชัย ช่างบุญศรี (2557)	กฤติเดช สุขสงาร (2557)	พัชรินทร์ จันทหาพูน (2557)	เพ็ญศักดิ์ บัณฑิต (2558)	ภัทรรรณัน นิลแก้ววรวิชัย (2559)	ทศพล ธีระพร (2560)	จีระศักดิ์ สร้อยคำ (2561)	สุดา มงคลสิทธิ์ (2562)	สุธรรม ธรรมทัตตานนท์ (2562)	คามณี	ร้อยละ
10) การมีส่วนร่วมของสมาชิก เครือข่าย			✓	✓			✓			✓	4	40.00
11) การแลกเปลี่ยนเรียนรู้			✓	✓			✓	✓			4	40.00
12) การสื่อสารและปฏิสัมพันธ์กัน				✓			✓			✓	3	30.00
13) การประเมินผลและ การปรับปรุงงาน		✓		✓	✓				✓		4	40.00
14) การวิเคราะห์ปัญหา					✓						1	10.00
15) การระบุปัญหา		✓			✓						1	10.00
16) การวางแผนจัดทำแผน		✓			✓						2	20.00
17) การดำเนินการตามแผน		✓			✓			✓			3	30.00
18) ภาวะผู้นำของผู้ประสานงาน เครือข่ายโรงเรียน							✓			✓	2	20.00
19) องค์การเครือข่ายโรงเรียนแบบมี ส่วนร่วม							✓		✓		2	20.00
20) การจัดการองค์กร		✓									1	10.00
	6	6	6	7	7	6	5	7	6	4		

จากตาราง 1 การสังเคราะห์องค์ประกอบการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ ผู้วิจัยเลือกองค์ประกอบเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ ที่มีความถี่ร้อยละ 40 ขึ้นไป กำหนดเป็นองค์ประกอบการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ ได้ 7 องค์ประกอบ ดังนี้ ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้ 1) การตระหนักถึงความจำเป็นในการสร้างเครือข่าย 2) การกำหนดวิสัยทัศน์ของเครือข่าย 3) การพัฒนาแผนยุทธศาสตร์ของเครือข่าย 4) การมีส่วนร่วมของสมาชิกเครือข่าย 5) การประเมินผลและการปรับปรุงพัฒนาการดำเนินงานของเครือข่าย 6) การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และการสื่อสาร 7) การประสานหน่วยงาน/องค์กรเครือข่าย ซึ่งรายละเอียด มีดังนี้

1. การตระหนักถึงความจำเป็นในการสร้างเครือข่าย

นักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึง การตระหนักถึงความจำเป็นในการสร้างเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ ไว้ดังนี้

1.1 ความหมายของการตระหนักถึงความจำเป็นในการสร้างเครือข่าย

ปาริชาติ วลัยเสถียร (2543, หน้า 57) กล่าวไว้ว่าขั้นตระหนักถึงความจำเป็นในการสร้างเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการเป็นขั้นตอนที่ผู้ปฏิบัติงานหรือฝ่ายจัดการตระหนักถึงความจำเป็นในการสร้างเครือข่าย เพื่อที่จะทำงานให้บรรลุเป้าหมาย รวมทั้งพิจารณาองค์กรต่าง ๆ ที่เห็นว่าเหมาะสมเข้าเป็นเครือข่ายในการทำงาน คำถามในขั้นตอนนี้ คือ 1) จะเข้าร่วมเป็นเครือข่ายกับองค์กรใด 2) จะได้รับประโยชน์หรือต้องสละประโยชน์ด้านใดบ้างในการเข้าร่วมเป็นเครือข่าย และ 3) ระยะเวลาใดในการเข้าร่วมเครือข่ายคำตอบสำหรับคำถามเหล่านี้ อาจมีการเปลี่ยนแปลงเมื่อระยะเวลาในการทำงานผ่านไประยะหนึ่งแล้ว

สุดา มงคลสิทธิ์ (2562, หน้า 5855) ได้กล่าวไว้ว่า การตระหนักถึงความจำเป็นของเครือข่าย ผู้บริหารโรงเรียนต้องสร้างความตระหนักเรื่องเครือข่ายความร่วมมือแก่บุคลากรในองค์กร โดยผู้บริหารต้องมีความเชื่อมั่นในศักยภาพตนเองและทีมงานที่รวมตัวกันเป็นเครือข่าย และบุคลากรที่รวมกันเป็นเครือข่ายต้องมีความศรัทธาและเห็นความสำคัญของความร่วมมือ มีความซื่อสัตย์จริงใจต่อกัน ยอมรับวัฒนธรรมองค์กรร่วมกัน และบุคลากรที่รวมตัวกันเป็นเครือข่ายต้องมีเป้าหมายเหมือนกัน เรียนรู้การทำงานแบบร่วมมือและมีความพร้อมในการดำเนินงาน กล่าวคือ ผู้บริหารชี้ให้เห็นประโยชน์ของการทำงานเป็นทีม

จิระศักดิ์ สร้อยคำ (2561, หน้า 12) ได้กล่าวถึง ความจำเป็นของเครือข่าย หมายถึง การดำเนินงานของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้มีส่วนร่วมตระหนักและให้ความสำคัญในการร่วมคิด ร่วมวางแผน ร่วมปฏิบัติ ร่วมติดตามและประเมินผล เพื่อให้งานเกิดการพัฒนาให้บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

สรุปได้ว่า การตระหนักถึงความจำเป็นในการสร้างเครือข่าย หมายถึง การเล็งเห็นความสำคัญของการดำเนินงานของเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการเพื่อที่จะทำงานให้บรรลุเป้าหมายรวมทั้งพิจารณาถึงประเด็นต่าง ๆ ที่เห็นว่าเหมาะสมเพื่อรวมเข้าเป็นเครือข่ายในการทำงานร่วมกัน

1.2 ความสำคัญของการตระหนักถึงความจำเป็นในการสร้าง

เครือข่าย

นักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึง ความสำคัญการตระหนักถึงความจำเป็นในการสร้างเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ ไว้ดังนี้

พระดาวเหนือ บุตรสีทา (2557, หน้า 33) ได้กล่าวไว้ว่า การตระหนักถึงความจำเป็นในการสร้างเครือข่ายมีความสำคัญคือทำให้การดำเนินงานบรรลุเป้าหมายรวมทั้งพิจารณาองค์การต่าง ๆ ที่เห็นว่าเหมาะสมเป็นเครือข่ายในการทำงานโดยต้องพิจารณาว่าจะได้เข้าร่วมกับใคร จะได้รับผลประโยชน์หรือสละประโยชน์ ด้านใดบ้าง และระยะเวลาในการเข้าร่วมเป็นเครือข่ายนานเท่าใด

สุดา มงคลสิทธิ์ (2562, หน้า 5855) ได้กล่าวไว้ว่า การตระหนักถึงความจำเป็นของเครือข่าย ผู้บริหารโรงเรียนต้องสร้างความตระหนักเรื่องเครือข่ายความร่วมมือแก่บุคลากรในองค์กร โดยผู้บริหารต้องมีความเชื่อมั่นในศักยภาพตนเองและทีมงานที่รวมตัวกันเป็นเครือข่าย และบุคลากรที่รวมกันเป็นเครือข่ายต้องมีความศรัทธา และเห็นความสำคัญของความร่วมมือ มีความซื่อสัตย์จริงใจต่อกันยอมรับวัฒนธรรมองค์กรร่วมกัน และบุคลากรที่รวมตัวกันเป็นเครือข่ายต้องมีเป้าหมายเหมือนกัน เรียนรู้การทำงานแบบร่วมมือและมีความพร้อมในการดำเนินงาน กล่าวคือ ผู้บริหารชี้ให้เห็นประโยชน์ของการทำงานเป็นทีม

สรุปได้ว่า การตระหนักถึงความจำเป็นในการสร้างเครือข่ายเป็นขั้นตอนที่ผู้ปฏิบัติงานตระหนักถึงความจำเป็นในการสร้างเครือข่ายเพื่อที่จะทำงานให้บรรลุเป้าหมายรวมทั้งพิจารณาถึงองค์การต่าง ๆ ที่เห็นว่าเหมาะสมเพื่อรวมเข้าเป็นเครือข่ายในการทำงานร่วมกัน

2. การกำหนดวิสัยทัศน์

2.1 ความหมายของวิสัยทัศน์

มีผู้ให้ความหมายของคำว่า วิสัยทัศน์ไว้มากมายหลายท่าน เช่น ประเวศ วะสี (2564, ออนไลน์) ได้กล่าวว่า วิสัยทัศน์ หมายถึง ความเคลื่อนไหวของประชาชาติ เพื่อสร้างจินตนาการใหม่เกี่ยวกับการศึกษา

เกษม วัฒนชัย (2564, ออนไลน์) ได้ให้ความหมายไว้ว่า วิสัยทัศน์ มาจากคำภาษาอังกฤษ คำว่า “Vision” แปลว่า ความคาดหมายที่จะกระทำในอนาคตหรือการมองเป็นสร้างระบบเพื่อให้รองรับแนวโน้มที่จะเกิดขึ้นในอนาคตหรือเพื่อการพัฒนา

แนวโน้มที่เกิดขึ้นในอนาคต ส่วนคำว่า Visionary หมายถึง คนที่จะทำให้ Vision ประสบผลสำเร็จ

บรูซ ซีริมหาสาคร (2564, ออนไลน์) ได้กล่าวไว้ว่า วิสัยทัศน์เป็นศัพท์เฉพาะศาสตร์ (Technical Term) เกี่ยวกับการบริหารที่ถูกบัญญัติขึ้นจากคำว่า “Vision” ในภาษาอังกฤษ ซึ่งตามความหมายทั่วไปแปลว่า “การเห็นหรือภาพ” แต่ในทาง การบริหารวิสัยทัศน์ (Vision) หมายถึง ความสามารถในการมองเห็นภาพที่จะเกิดขึ้นในอนาคตได้ไกลที่สุดและชัดที่สุดการมองเห็นที่วุ่น มีใช้การมองเห็นด้วยสายตาแต่เป็นการมองเห็นด้วยปัญญาวิสัยทัศน์เป็นจินตนาการหรือภาพเสมือนจริงที่เกิดขึ้น ในอนาคตข้างหน้า

สรุปได้ว่า การกำหนดวิสัยทัศน์ของเครือข่าย หมายถึง การกำหนดเป้าหมาย และภาพความสำเร็จที่ต้องการจะเป็นให้เกิดขึ้นในอนาคตอันเป็นผล การสร้างเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ

2.2 ความสำคัญของวิสัยทัศน์

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (2554, หน้า 5) ได้อธิบายความสำคัญของวิสัยทัศน์ไว้ว่า วิสัยทัศน์จะสร้างพลังให้กับองค์กรทำให้องค์กรมีการรวมพลังมุ่งไปในทิศทางเดียวกันได้ต้องอาศัยองค์ประกอบที่สำคัญ คือ ภาวะผู้นำที่จะนำคนทั้งองค์กรได้ และวิสัยทัศน์ของหน่วยงานหรือองค์กรซึ่งวิสัยทัศน์ทำให้ได้เปรียบในแข่งขันในโลกของการแข่งขันผู้นำที่มีวิสัยทัศน์ย่อมได้เปรียบเสมอ เพราะสามารถคะเนเหตุการณ์ในอนาคตได้

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2554, หน้า 55) ได้ให้ความสำคัญของวิสัยทัศน์ไว้ว่า 1) ช่วยกำหนดทิศทางที่จะดำเนินชีวิตหรือกิจกรรมองค์กร โดยมีจุดหมายปลายทางที่ชัดเจน 2) ช่วยให้สมาชิกทุกคนรู้ว่าแต่ละคนมีความสำคัญต่อการมุ่งไปสู่จุดหมายปลายทางและรู้ว่าทำอะไร (What) ทำไมต้องทำ (Why) ทำอย่างไร (How) และทำเมื่อใด (When) 3) ช่วยกระตุ้นให้สมาชิกทุกคนมีความรู้สึกน่าสนใจ มีความผูกพัน มุ่งมั่นปฏิบัติตามด้วยความเต็มใจทำทำทำให้เกิดความหมายในชีวิตการทำงาน มีการทำงานและมีชีวิตอยู่อย่างมีเป้าหมายด้วยความภูมิใจ และทุ่มเทเพื่อคุณภาพของผลงานที่ปฏิบัติ และ 4) ช่วยกำหนดมาตรฐานของชีวิต องค์กร และสังคมที่แสดงถึงการมีชีวิตที่มีคุณภาพ องค์กรที่มีคุณภาพ และสังคมที่เจริญก้าวหน้ามีความเป็นเลิศในทุกด้าน

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยสรุปได้ว่า ความสำคัญของวิสัยทัศน์ขององค์กรเป็นเรื่องของเป้าหมายในอนาคตที่คนในองค์กรส่วนใหญ่ปรารถนาและอยากไปถึงจุดนั้นพร้อมกัน ช่วยให้สมาชิกทุกคนทราบว่าทำอะไร เมื่อใด อย่างไร เป็นการกระตุ้นให้สมาชิกเกิดความผูกพัน มุ่งมั่น ท่วมเท เพื่อคุณภาพของงานที่กำหนดไว้

2.3 กระบวนการกำหนดวิสัยทัศน์

การกำหนดวิสัยทัศน์อาจทำได้หลายระดับ เช่น ระดับบุคคล ระดับหน่วยงาน และระดับสังคม โดยมีกระบวนการสร้างวิสัยทัศน์ตามทัศนะของ เจริญสินเลิศมหกิจ (2564, ออนไลน์) 4 ขั้นตอน คือ 1) การจัดทำวิสัยทัศน์เริ่มจากการทำความเข้าใจองค์การ กำหนดองค์ประกอบวิสัยทัศน์และจัดทำวิสัยทัศน์ 2) การสื่อสารวิสัยทัศน์ วางแผนการสื่อสาร ดำเนินการสื่อสาร และรับฟังความคิดเห็นของพนักงาน 3) การดำเนินการตามวิสัยทัศน์จัดสรรทรัพยากร ดำเนินการตามวิสัยทัศน์ ให้รางวัลกระตุ้นจูงใจเพื่อให้บริการวิสัยทัศน์ และ 4) การทบทวนวิสัยทัศน์ตรวจสอบวิสัยทัศน์เป็นระยะเพื่อปรับเปลี่ยนให้เหมาะสม

วิรัช วิรัชนิภาวรรณ (2554, หน้า 7) ได้ระบุกระบวนการสร้างวิสัยทัศน์ 6 ขั้นตอน คือ 1) กำหนดค่านิยม (Value) หรือสิ่งที่ทุกคนยอมรับว่าสำคัญ โดยคำว่าค่านิยม หมายถึง กฎเกณฑ์หรือคุณค่าที่หน่วยงานคาดหวังหรือ ต้องการจะให้เป็น 2) การตรวจสอบสภาพแวดล้อม (Scanning) ในปัจจุบัน 3) การสร้างวิสัยทัศน์ (Vision) 4) การกำหนดพันธกิจ (Mission) ที่สอดคล้องกับอำนาจหน้าที่ ที่มีอยู่ 5) การลงมือปฏิบัติ (Implementation) หรือการนำวิสัยทัศน์ไปปฏิบัติจริง และ 6) การประเมินผล (Evaluation)

กระทรวงศึกษาธิการ (2564, ออนไลน์) ได้กำหนดขั้นตอนการกำหนดวิสัยทัศน์ 4 ขั้นตอน ประกอบด้วย 1) ขั้นตอนเตรียมการ เป็นขั้นตอนการสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายและให้เห็นความสำคัญและความจำเป็นในการสร้างวิสัยทัศน์ในองค์กรรวมถึงการมีเจตคติที่ดีของสมาชิก ที่มีต่อองค์กร 2) ขั้นตอนดำเนินการสร้างวิสัยทัศน์ มีการปฏิบัติ 6 ประการ ได้แก่ 2.1) รวบรวมข้อมูลพื้นฐาน ที่เกี่ยวข้องกับหน่วยงาน เช่น วัตถุประสงค์ ภารกิจ หน่วยงาน ความคาดหวังและความต้องการของสมาชิก ผู้รับบริการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น 2.2) วิเคราะห์สถานการณ์ปัจจุบันของหน่วยงานเพื่อให้ผู้บริหารเข้าใจและตระหนักในสถานการณ์ปัจจุบัน และศักยภาพของหน่วยงาน 2.3) กลุ่มผู้บริหารเสนอมุมมองแห่งอนาคตเป็นลักษณะของการสร้างฝันของผู้บริหารแต่ละคน (Create Individuals Dream) จะได้มุมมองที่หลากหลายและครอบคลุม

- 2.4) นำมุมมองของผู้บริหารแต่ละคนมารวมและเชื่อมโยงกัน (Share and Relate the Dreams) เพื่อให้มุมมองของแต่ละคนมาเชื่อมโยงกัน แล้วเรียงลำดับความสำคัญ
- 2.5) คัดเลือกและตัดสินใจอนาคตของหน่วยงานที่เป็นความฝันของทุกคน และ
- 2.6) ชัดเกลาจำนวนให้สื่อความหมายชัดเจน ปลูกเร้า ทำท่าย สร้างพลังคลั่งใจมีสาระ
- ครอบครัวมองค้ประกอบของวิสัยทัศน์ และ 3) ช้่นนำวิสัยทัศน์ไปปฏิบัติ เมื่อกำหนดวิสัยทัศน์ตามขั้นตอนการสร้างวิสัยทัศน์แล้วจะได้วิสัยทัศน์ของหน่วยงาน และเมื่อคณะกรรมการบริหารแล้ว ควรสื่อสารให้สมาชิกทุกคนได้รับทราบและเข้าใจตรงกัน กำหนดแผนงานและโครงการให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ และนำแผนงาน/ โครงการไปปฏิบัติ และ 4) ช้่นประเมินวิสัยทัศน์ การประเมินวิสัยทัศน์ทำให้ทราบว่าวิสัยทัศน์นั้น มีพลังและมีประสิทธิภาพเพียงใด โดยพิจารณาจากผลการดำเนินงานตามแผนและโครงการว่ามีความก้าวหน้าที่มีไปสู่วิสัยทัศน์เพียงใด ควรปรับปรุงแก้ไขการดำเนินงานเพื่อให้เป็นไปตามวิสัยทัศน์อย่างไร

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยสรุปได้สรุปได้ว่า การกำหนดวิสัยทัศน์ของเครือข่าย หมายถึง กำหนดเป้าหมาย และภาพความสำเร็จที่ต้องการจะให้เกิดขึ้นในอนาคตอันเป็นผลการสร้างเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ

3. การพัฒนาแผนยุทธศาสตร์ของเครือข่าย

จรัสศักดิ์ สร้อยคำ (2561, หน้า 59) สรุปได้ว่า การพัฒนาแผนยุทธศาสตร์ความร่วมมือ (Developing a Collaborative Strategic Plan) เป็นการกำหนดเป้าหมายเพื่อให้เกิดความสำเร็จระยะยาวภายในสองถึงสี่ปี ในที่ประชุมผู้มีส่วนร่วมทุกคนต้องร่วมแลกเปลี่ยนความเชี่ยวชาญ ความหวัง สิ่งที่เป็นความวิตกกังวลและร่วมกันร่างแผนยุทธศาสตร์ โดยคำนึงถึงความใส่ใจต่อทรัพยากรที่ขาดแคลน เน้นการมองที่หลากหลาย อธิบายถึงรายละเอียดขององค์ประกอบต่าง ๆ ที่จะเกิดผลต่อองค์กรและเพื่อนบ้าน ส่งเสริมให้เกิดความสามารถในการชี้แจงเหตุผล บริหารจัดการโดยการรับฟังความคิดเห็นจากบุคคลอื่น สร้างพันธะสัญญาความร่วมมือในการสร้างพันธกิจและเป้าหมายและประเมินจุดแข็ง จุดอ่อนของหุ้นส่วนทุกคน

นฤมล น่วมอนงค์ (2562, หน้า 42) ได้กล่าวไว้ว่า การวางแผนยุทธศาสตร์ควรมุ่งเป้าและกำหนดแผนยุทธศาสตร์เป็นหลัก โดยไม่ต้องคำนึงถึงเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการที่มีอยู่เดิม หากเครือข่ายวิชาการที่มีอยู่ไม่ตรงกับแผนยุทธศาสตร์ของคณะอาจารย์เริ่มพัฒนาเครือข่ายใหม่ได้ ยุทธศาสตร์ของคณะฯ เป็นสิ่งสำคัญ

ในการกำหนดปัจจัยสร้างความสำเร็จเพื่อให้ได้รับผลตามเป้าประสงค์ ควรมีเป้าหมายที่ชัดเจน และควรดำเนินการก่อนคำนึงถึงการสร้างเครือข่าย การให้ความสำคัญกับแผนยุทธศาสตร์เป็นหลักจะทำให้คณะไม่ย่ออยู่กับที่ อย่างไรก็ตาม การวางแผนยุทธศาสตร์ก่อนโดยไม่คำนึงถึงเครือข่ายทางวิชาการอาจต้องอาศัยเวลา ต้องมีทิศทางและงบประมาณที่ชัดเจน มีความเสี่ยงจากเครือข่ายใหม่ที่อาจไม่ยั่งยืน และอาจเป็นศูนย์กลางอากาศที่ไม่รู้ว่าจะเป็นอย่างจริงหรือไม่

สรุปได้ว่า การพัฒนาแผนยุทธศาสตร์ของเครือข่าย หมายถึง การกำหนดแผนการดำเนินงาน โครงการ กิจกรรม ที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ และเป้าหมายของเครือข่าย

4. การมีส่วนร่วมของสมาชิกเครือข่าย

4.1 ความหมายของการมีส่วนร่วม

นักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมไว้ดังต่อไปนี้

ไพรัช หนูยงค์ (2550, หน้า 15) ได้กล่าวไว้ว่าการมีส่วนร่วม หมายถึง การเปิดโอกาสให้บุคลากรเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ทั้งทางตรงหรือทางอ้อมในลักษณะของการร่วมคิด ร่วมวางแผน ร่วมดำเนินการ และร่วมประเมินผลในสิ่งที่มีผลกระทบต่อตนเองหรือส่วนรวม

นิรันดร์ จงวุฒิวะศน์ (2550, หน้า 48) ได้กล่าวไว้ว่า การมีส่วนร่วม หมายถึง การเข้าไปเกี่ยวข้อง (Involvement) ทางความคิด จิตใจ อารมณ์และทางกาย การมีส่วนร่วมมีความหมายมากกว่าการเป็นส่วนหนึ่ง (Sense and Belonging) การมีส่วนร่วมมีความหมายทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ (Quantitative and Qualitative) การมีส่วนร่วมครอบคลุมทั้งมิติด้านความสามารถ เวลา และโอกาสที่จะมีส่วนร่วม การมีส่วนร่วมเป็นการกระทำ (Action) จึงมีทั้งผู้กระทำ (The Actor) ผู้ถูกกระทำหรือผู้รับผล (The recipient) และสาธารณชน (The public) ผู้เป็นบริบทของการกระทำ

ธร สุนทรายุทธ (2551, หน้า 540) ได้กล่าวถึง การบริหารแบบมีส่วนร่วม คือ การเปิดโอกาสให้บุคคลหรือกลุ่มบุคคล ได้มีส่วนเกี่ยวข้องในการปฏิบัติงาน ไม่ว่าจะผ่านทางตรงหรือทางอ้อม ในลักษณะของการร่วมรับรู้ ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมตัดสินใจ ตลอดจนการประเมินผลโดยทุกฝ่ายได้สำนึกในหน้าที่และความรับผิดชอบร่วมกัน อันจะนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายขององค์กร

มธุรดา ศรีรัตน์ (2564, ออนไลน์) ได้กล่าวไว้ว่าการมีส่วนร่วม หมายถึง กระบวนการที่บุคคลได้มีส่วนเกี่ยวข้องในการปฏิบัติงานทั้งด้านการแสดงความคิดเห็น การตัดสินใจ ความรับผิดชอบ การวางแผนปฏิบัติงาน ตลอดจนการประเมินผล โดยใช้ความคิดสร้างสรรค์และความเชี่ยวชาญในการปฏิบัติงานเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์หรือแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่อาจเกิดจากการบริหารงานในองค์การ

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยสรุปได้ว่า การมีส่วนร่วม หมายถึง การที่บุคคลมีส่วนเกี่ยวข้องในทุกขั้นตอนนับตั้งแต่ ร่วมคิด ร่วมวางแผน ร่วมปฏิบัติ ร่วมติดตามประเมินผล ร่วมแก้ไขปัญหาและรับผิดชอบ เพื่อให้เกิดการดำเนินการพัฒนาและการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้น รวมทั้งช่วยลดความขัดแย้งและความเครียดจากการทำงาน ทำให้ทุกคนรู้สึกพอใจในผลงานที่เกิดขึ้น และเกิดความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง เกิดความรู้สึกเป็นเจ้าของและผูกพันกับงานทำให้งานสามารถบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

4.2 ความสำคัญของการมีส่วนร่วม

การมีส่วนร่วมมีความสำคัญหลายประการดังที่คณะของนักวิชาการต่อไปนี้

สนธยา พลศรี (2550, หน้า 45) ได้กล่าวไว้ 10 ประการ ประกอบด้วย 1) เป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของประชาชนที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ เป็นสิทธิมนุษยชนที่ประชาชนมีโอกาสเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาทุกระดับ 2) สอดคล้องกับปรัชญา แนวความคิด และหลักการเรียนรู้ร่วมกันของชุมชน 3) เป็นเครื่องชี้วัดความสำเร็จนโยบายของรัฐบาล ในเรื่องการกระจายอำนาจไปสู่ประชาชนและท้องถิ่น 4) นำไปสู่การพึ่งตนเองของชุมชน 5) ทำให้ดำเนินการพัฒนาชุมชนให้ตรงกับความต้องการที่แท้จริงของประชาชนและชุมชน 6) เป็นการพัฒนาศักยภาพบุคคล กลุ่มและองค์กรในชุมชนให้มีประสิทธิภาพ 7) เป็นการสร้างความพึงพอใจร่วมกัน มีความชอบธรรม เป็นที่ยอมรับร่วมกันภายในกลุ่ม ไม่สร้างความขัดแย้งให้เกิดขึ้นในชุมชน 8) ทำให้เกิดความรัก ห่วงแทน รับผิดชอบ และเป็นเจ้าของชุมชน 9) เป็นกระบวนการสำคัญในการสนับสนุนส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมกันของชุมชนให้ประสบความสำเร็จ และ 10) ช่วยแบ่งเบาภาระของรัฐบาล เพราะเป็นการพัฒนาคนในชุมชน โดยคนในชุมชนและเพื่อคนในชุมชนอย่างแท้จริง รัฐบาลเป็นเพียงผู้สนับสนุน

ประสาร พรหมณา (2553, หน้า 1) ได้กล่าวถึง ประโยชน์ของการมีส่วนร่วมไว้ 4 ประการ ประกอบด้วย 1) การมีส่วนร่วมก่อให้เกิดการระดมความคิดทำให้เกิดความคิดเห็นที่หลากหลาย ซึ่งดีกว่าการคิดและตัดสินใจเพียงคนเดียว 2) การมีส่วนร่วมในการบริหารเป็นการลดการต่อต้านและก่อให้เกิดการยอมรับมากขึ้น 3) การมีส่วนร่วมเปิดโอกาสให้มีการสื่อสารที่ดีสามารถแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในการทำงานร่วมกัน เสริมสร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน และ 4) การมีส่วนร่วมทำให้การตัดสินใจมีคุณภาพและทำให้มีความพึงพอใจในการปฏิบัติงานมากขึ้น

สรุปได้ว่า ความสำคัญของการมีส่วนร่วมคือการก่อให้เกิดการระดมความคิด ลดการต่อต้านและก่อให้เกิดการยอมรับมากยิ่งขึ้น รวมทั้งเป็นการเปิดโอกาสให้มีการสื่อสารที่ดีสามารถแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในการทำงานร่วมกันเสริมสร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน

4.3 ลักษณะและวิธีการส่งเสริมการมีส่วนร่วม

นักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงลักษณะของการมีส่วนร่วม ดังนี้

ไพบูลย์ วัฒนศิริธรรม และพรพนทิพย์ เพชรมาก (2551, หน้า 24) ได้กล่าวถึง ลักษณะการมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนไว้ในเอกสารประกอบการสอน การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาเมืองและชนบท โดยได้ข้อสรุปลักษณะการมีส่วนร่วมแบ่งออกเป็น 6 ลักษณะ ได้แก่ 1) การรับรู้ข่าวสาร (Public Information) การมีส่วนร่วมแบบนี้ ประชาชนเป็นผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียและบุคคลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะต้องได้รับการแจ้งให้ทราบถึงรายละเอียดของโครงการที่จะดำเนินการ รวมทั้งผลกระทบที่คาดว่าจะเกิดขึ้น ทั้งนี้ การแจ้งข่าวสารดังกล่าวจะต้องเป็นการแจ้งก่อนที่จะมีการตัดสินใจดำเนินโครงการ 2) การปรึกษาหารือ (Public Consultation) เป็นรูปแบบของการมีส่วนร่วมที่มีการจัดการหารือระหว่างผู้ดำเนินการโครงการกับประชาชนที่เกี่ยวข้องและได้รับผลกระทบ เพื่อรับฟังความคิดเห็นและการตรวจสอบข้อมูลเพิ่มเติม นอกจากนี้ยังเป็นช่องทางการกระจายข่าวสารข้อมูลไปยังประชาชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้เกิดความเข้าใจ และเพื่อให้มีการให้ข้อเสนอแนะเพื่อประกอบทางเลือกการตัดสินใจ 3) การประชุมรับฟังความคิดเห็น (Public Meeting) มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ประชาชนและฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับโครงการหรือกิจกรรม และผู้ที่มีอำนาจในการตัดสินใจ ใช้เวทีสาธารณะในการทำความเข้าใจ การประชุมรับฟังความคิดเห็นมีหลายวิธีการ เช่น การประชุมระดับชุมชน (Community Meeting) การประชุมรับฟังความคิดเห็นเชิงวิชาการ

(Technical Meeting) 4) การประชาพิจารณ์ (Public Hearing) เป็นการประชุมที่มีขั้นตอน การดำเนินงานที่เป็นระบบ และมีความชัดเจนมากขึ้น เป็นเวทีในการเสนอข้อมูลอย่าง เปิดเผย ไม่มีการปิดบังของผู้ที่มีส่วนได้เสียของโครงการ การประชาคมและคณะกรรมการ จัดประชุมจะต้องมีองค์ประกอบของผู้เข้าร่วมที่เป็นที่ยอมรับ มีหลักเกณฑ์และประเด็น ในการพิจารณาที่ชัดเจน และมีการแจ้งให้ทุกฝ่ายทราบอย่างชัดเจน 5) การมีส่วนร่วมใน การตัดสินใจ (Decision Making) เป็นเป้าหมายสูงสุด ของการมีส่วนร่วมของประชาชนให้ ประชาชนเป็นผู้ตัดสินใจต่อประเด็นปัญหานั้น ๆ ซึ่งอาจจะดำเนินการโดยการเลือกตัวแทน เข้าไปเป็นกรรมการที่มีอำนาจการตัดสินใจ 6) การใช้กลไกทางกฎหมาย รูปแบบนี้ไม่ถือว่าเป็น การมีส่วนร่วมของประชาชนโดยตรงในเชิงการป้องกันและแก้ไข แต่เป็นลักษณะของ การเรียกร้องและ การป้องกันสิทธิของตนเองอันเนื่องมาจากการไม่ได้รับความเป็นธรรม เพื่อให้ได้มา ซึ่งผลประโยชน์ที่ตนเองควรจะได้รับ ซึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ได้ให้หลักเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชนไว้หลายประการ และประชาชนสามารถใช้สิทธิ ตามรัฐธรรมนูญ ทั้งในรูปแบบของปัจเจกหรือในรูปแบบกลุ่ม องค์การ ตามที่กฎหมาย บัญญัติไว้

Huntington & Nelson (1975, pp. 123-125) ได้กล่าวถึงลักษณะ การมีส่วนร่วมของประชาชนจะพิจารณาจาก กิจกรรม และการบริหาร ซึ่งจะต้องมี การศึกษาควบคู่กันไป ในระดับกิจกรรมนั้น จะเป็นพื้นฐานเบื้องต้นของการทำให้ประชาชน ได้มีโอกาสเข้ามามีส่วนร่วมมากที่สุด ส่วนในด้านการบริหารนั้น จะเป็นลักษณะของผู้มี อำนาจหน้าที่ที่จะเปิดทางให้ประชาชนได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็น หรือแสดงออกถึง การเข้าร่วมในกิจกรรม มีหลักในการพิจารณาถึงลักษณะการมีส่วนร่วม ดังมีรายละเอียด ดังนี้

1. กิจกรรม ลักษณะของการมีส่วนร่วมประเภทนี้ให้ดูจาก กิจกรรมที่เข้าร่วม เช่น ด้านการเมือง อาจพิจารณาจากการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการเลือกตั้ง การลงประชามติ การประท้วง กรณีที่รัฐมีโครงการที่มีผลกระทบต่อ ประชาชน เป็นต้น ว่าสามารถกระทำได้เพียงใด

2. ระดับการบริหารโครงสร้างขององค์กรหนึ่งจะต้องมีสาย การบังคับบัญชา ดังนั้นการมีส่วนร่วมจะพิจารณาได้จาก 1) ในแนวราบ ทุกแผนกทุกฝ่าย จะมีความเสมอกันในตำแหน่ง ดังนั้นการมีส่วนร่วมในแนวราบจึงเป็นไปอย่างหลวม ๆ ไม่ จริงจัง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะมีสถานะหรือตำแหน่งเท่ากัน 2) ในแนวตั้ง เป็นการมีส่วนร่วม

ตามสายการบังคับบัญชา เช่น มีหัวหน้า ลูกน้อง มีฝ่าย แผนกต่าง ๆ ลดหลั่นกันไป เป็นต้น การทำงานจึงมีการตรวจสอบตามลำดับชั้น การแสวงหาผลประโยชน์เพื่อตนเองหรือผู้อื่น จะได้รับการตรวจสอบจากผู้บังคับบัญชา และ 3) การมีส่วนร่วมทั้งแนวราบและแนวตั้งนั้น ในบางครั้งจะต้องทำงานร่วมกันผู้บังคับบัญชาและเพื่อนร่วมงานในแผนกอื่นจึงต้องแสดงบทบาทตามสถานภาพของแนวราบและแนวตั้ง

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยสรุปได้ว่า ลักษณะการมีส่วนร่วมของสมาชิก เครือข่าย คือ การมีส่วนร่วมในระดับกิจกรรม ได้แก่ การรับรู้ข่าวสาร การปรึกษาหารือ การประชุมรับฟังความคิดเห็น การประชาสัมพันธ์ การลงประชามติ และการมีส่วนร่วมในระดับการบริหาร ได้แก่ การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ การใช้กลไกทางกฎหมาย ในประเด็นการมีส่วนร่วมในระดับการบริหารนี้ ยังจะต้องพิจารณาจากในแนวราบ ทุกแผนกทุกฝ่ายจะมีความเสมอกันในตำแหน่ง และในแนวตั้งเป็นการมีส่วนร่วมตามสายการบังคับบัญชา

สรุปได้ว่า การมีส่วนร่วมของสมาชิกเครือข่าย หมายถึง การที่สมาชิกมีส่วนเกี่ยวข้องในทุกขั้นตอน ร่วมคิด ร่วมวางแผน ร่วมปฏิบัติ ร่วมติดตาม ประเมินผล ร่วมแก้ปัญหาและรับผิดชอบเพื่อให้เกิดการดำเนินงานบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

5. การประเมินผลและการปรับปรุงพัฒนาการดำเนินงานของ

เครือข่าย

5.1 การประเมินผล

มีนักวิชาการได้ให้ความหมายของการประเมินผล ไว้ดังนี้

เกษม ศิริสุขโตม (2550, หน้า 2) ได้กล่าวไว้ว่า การประเมินผล คือ กระบวนการในการเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลของการดำเนินโครงการและพิจารณา บงชี้ให้ทราบถึงจุดเด่นหรือจุดด้อยของโครงการนั้นอย่างมีระบบ แล้วตัดสินใจว่าจะปรับปรุงแก้ไขโครงการนั้นเพื่อการดำเนินงานต่อไปหรือจะยุติการดำเนินงานโครงการนั้นเสีย จากความหมายของการประเมินผลต่าง ๆ ดังกล่าว จะเห็นได้ว่า การประเมินผลเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหาร (Management Process) ซึ่งมีขั้นตอน ดังนี้คือ (1) การวางแผน (Planning, คิด) (2) การดำเนินงานตามแผน (Implementation, ทำ) และ (3) การประเมินผล (Evaluation, เทียบ) การดำเนินงานในแต่ละขั้นตอนในกระบวนการบริหารดังกล่าวจะต่อเนื่องกันเป็นวงจรจนกว่าโครงการนั้นจะบรรลุวัตถุประสงค์

นิตา ชูโต (2551, หน้า 34) ได้กล่าวไว้ว่า การประเมินผล คือ กิจกรรมการเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ความหมายข้อเท็จจริงเกี่ยวกับความต้องการ การหาแนวทางวิธีการปรับปรุง วิธีการจัดการเกี่ยวกับโครงการและหาผลที่เฝ้านใจว่าเกิดจากโครงการ เพื่อเป็นการเพิ่มคุณภาพและประสิทธิภาพของโครงการให้ดียิ่งขึ้น

ศิริชัย กาญจนวาสี (2557, หน้า 24) ได้กล่าวไว้ว่า การประเมินผล เป็นกระบวนการศึกษาสิ่งต่าง ๆ ด้วยแบบวิธีวิจัย

ผู้วิจัยได้สรุปได้ว่า การประเมินผลการดำเนินงานของเครือข่าย หมายถึง เป็นการเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ผลการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์ของเครือข่ายความร่วมมือเพื่อไปสู่การปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงแผนการดำเนินงาน

5.2 การปรับปรุงพัฒนาการดำเนินงานของเครือข่าย

สิทธิพันธ์ อินทร์เพ็ญ (2564, ออนไลน์) ได้กล่าวว่า การปรับปรุงพัฒนา หมายถึง ความพยายามอย่างมีแผนและต่อเนื่อง เพื่อก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทั่วทั้งระบบโดยมุ่งเน้นการเปลี่ยนแปลง วัฒนธรรมของการทำงานเพื่อการเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลขององค์กร” ทั้งนี้ต้องได้รับความเห็นชอบและสนับสนุนจากผู้บริหารระดับสูง และต้องใช้เครื่องมือและเทคนิคทางด้านพฤติกรรมศาสตร์ประกอบกระบวนการวิจัยเชิงแก้ปัญหาเป็นแม่แบบ

นนทพัฒน์ โพธิ์ (2564, ออนไลน์) ได้สรุปไว้ว่า การปรับปรุงพัฒนา งาน คือ การนำผลการดำเนินงานมาปรับปรุงพัฒนางานอย่างต่อเนื่องเพื่อให้งานที่ทำมีข้อผิดพลาดน้อยที่สุด และทำงานได้อย่างเป็นระบบ เพื่อให้เป็นไปตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์

สรุปได้ว่า การประเมินผลและการปรับปรุงพัฒนาการดำเนินงานของเครือข่าย หมายถึง การวัดการปฏิบัติงานที่ได้มีการวางแผนไว้ เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นว่าการปฏิบัติงานสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ของเครือข่าย โดยครอบคลุมการวัดผล การปฏิบัติงานที่เกิดขึ้นจริง การเปรียบเทียบผลการปฏิบัติงานกับมาตรฐานที่กำหนดและการแก้ไขหรือปรับปรุงสิ่งที่ผิดพลาดไปจากมาตรฐาน

6. การแลกเปลี่ยนเรียนรู้และติดต่อสื่อสาร

6.1 การแลกเปลี่ยนเรียนรู้

6.1.1 ความหมายของการแลกเปลี่ยนเรียนรู้

มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายและความคิดเห็นของ คำว่า การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในทัศนะที่คล้ายคลึงกัน เช่น

KM in Business (2564, ออนไลน์) กล่าวว่า การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Knowledge Sharing) คือ การที่กลุ่มคนที่มีความสนใจในเรื่องใดเรื่องหนึ่งร่วมกัน มารวมตัวกันและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้วยความสมัครใจ เพื่อร่วมสร้างความเข้าใจหรือ พัฒนาแนวปฏิบัติในเรื่องนั้น ๆ

ถวัลย์ มาศจรัส (2552, หน้า 43) ได้กล่าวไว้ว่า เป็นการรวมกลุ่มคนที่มีความสนใจเรื่องใดเรื่องหนึ่งร่วมกัน มารวมตัวกันแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้วยความสมัครใจ เพื่อสร้างความเข้าใจหรือพัฒนาแนวปฏิบัติที่ดีในเรื่องนั้น ๆ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ จึงเป็นกิจกรรมการถ่ายโอนหรือเผยแพร่ความรู้จากบุคคล กลุ่มคน หรือองค์การไปยังผู้อื่น มีการระบุนความรู้เชิงกลยุทธ์การเข้าถึงความรู้ที่มีอยู่ เพื่อที่จะถ่ายโอนความรู้และประยุกต์ใช้ความรู้ในการแก้ปัญหาและพัฒนางานให้ดียิ่งขึ้น

พรทิพย์ อุดมสิน (2554, หน้า 14) ได้อธิบายเพิ่มเติมไว้ว่า เป็นการจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้โดยจัดประชุมหรือดำเนินกิจกรรมอย่างเป็นทางการเป็นกิจจะลักษณะ อย่างสม่ำเสมอ เพื่อเป็นเวทีให้บุคลากรได้มีโอกาสพบปะพูดคุยกันสามารถกระตุ้นให้เกิด การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกันได้ อาจทำได้ทั้งที่เป็นทางการ กึ่งทางการและไม่เป็นทางการ

สรุปได้ว่า การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ หมายถึง การปฏิสัมพันธ์ของคน ในองค์การแห่งการเรียนรู้ โดยการถ่ายทอดและเผยแพร่ความรู้ไปยังคนอื่น และรับเอา ความรู้จากบุคคลด้วยกิจกรรมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การประชุม การเสวนา การเพิ่มพูนความรู้ของตนเองเพื่อให้เกิดการพัฒนาตนและพัฒนางาน

6.1.2 ความสำคัญของการแลกเปลี่ยนเรียนรู้

การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ มีความสำคัญในด้านการพัฒนา งาน การพัฒนาคน การสร้างองค์ความรู้ และการสร้างวัฒนธรรมการมีส่วนร่วม ดังนี้ (สุประภาดา โชติมณี, 2564, ออนไลน์)

6.1.2.1 ด้านการพัฒนา งาน เป็นการพัฒนาประสิทธิภาพ ของงานที่ทำอยู่ให้ดียิ่งขึ้น รวมถึงการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการ โดยการพัฒนาความรู้ ของบุคคลในองค์การให้เป็นความรู้ของกลุ่ม และเป็นความรู้ขององค์การ เพื่อให้เกิด การพัฒนาองค์การและการสร้างสรรค์สังคมความรู้ในเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การสื่อสาร

ภายในองค์การ การต่อยอดความรู้ และการสร้างความรู้ใหม่ โดยมุ่งสร้างองค์การแห่งการเรียนรู้ เช่นการบันทึกความรู้ที่เกี่ยวข้องกับปฏิบัติงานที่เรียกว่าการสอนงานและการเรียนรู้ข้ามสายงาน เป็นการเรียนรู้ในสิ่งที่เป็นแนวปฏิบัติที่ดี และการใช้กลไกการสื่อสารและการยอมรับเพื่อเพิ่มคุณค่าให้แก่สมาชิกที่เผยแพร่ความรู้ และสมาชิกที่นำความรู้ไปใช้ เพื่อสร้างความสามารถทางการแข่งขัน โดยศึกษาจากแนวปฏิบัติที่ดีขององค์การอื่นหรือส่วนงานอื่นเพื่อนำมาพัฒนาประสิทธิภาพงานของตน

6.1.2.2 ด้านการพัฒนาคน โดยการสร้างเครือข่ายด้านความสัมพันธ์ของคน และเครือข่ายด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ทั้งนี้การสร้างเครือข่ายหมายถึง การทำให้มีการติดต่อ และสนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและการร่วมมือกันด้วยความสมัครใจ การสร้างเครือข่ายควรสนับสนุนและอำนวยความสะดวกให้สมาชิกในเครือข่าย มีความสัมพันธ์กันฉันท์เพื่อน ที่ต่างก็มีความเป็นอิสระมากกว่าสร้างการคบค้าสมาคมแบบพึ่งพิง นอกจากนี้การสร้างเครือข่ายต้องไม่ใช่การสร้างระบบติดต่อด้วยการเผยแพร่ข่าวสารแบบทางเดียว เช่น การส่งจดหมายข่าวไปให้สมาชิกตามรายชื่อ แต่จะต้องมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารระหว่างกันด้วย เช่น เว็บไซต์ KM เป็นช่องทางการสื่อสารที่มีการนำเว็บบอร์ดมาอำนวยความสะดวกให้กับกลุ่มคนที่เป็นสมาชิก KM ทั้งภายในและภายนอกองค์กรได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันในเรื่องต่าง ๆ นอกจากนี้องค์การควรมีการให้รางวัลแก่ผู้ที่อุทิศตนให้การแลกเปลี่ยนความรู้กับบุคคลอื่น

6.1.2.3 ด้านการสร้างองค์ความรู้ เป็นวงจรความรู้ที่นำไปสู่การพัฒนาที่เรียกว่า นวัตกรรม นวัตกรรมมีทั้งนวัตกรรมที่คิดขึ้นใหม่ทั้งหมดและนวัตกรรมส่วนเพิ่มเพื่อปรับปรุงกระบวนการหรือผลิตภัณฑ์ให้ดีกว่าเดิม ตัวอย่างการพัฒนาองค์ความรู้ของศูนย์สุขภาพชุมชนเพื่อให้บริการประชาชนอย่างมีคุณภาพ เช่น ความรู้ในด้านการนำองค์การ ความรู้ในด้านการบริหารทรัพยากรความรู้ในด้าน การบริการประชาชน ความรู้ในด้านการดูแลสุขภาพภาคประชาชน ความรู้ในด้านการวางแผนงานและติดตามผล และความรู้ในด้านการบริหารและพัฒนาบุคลากร เป็นต้น

6.1.2.4 ด้านการสร้างวัฒนธรรมการมีส่วนร่วม เป็นการร่วมคิดร่วมทำที่นำไปสู่การเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ การกระตุ้นให้คนในองค์กรเกิดความกระตือรือร้น เรียนรู้ความเสียสละและดูแลซึ่งกันและกัน รู้จักปรับตัวและยืดหยุ่น และการที่บุคลากรสร้างกาลยาณมิตรที่ดีต่อกัน

6.1.3 หลักการและวิธีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้

การแลกเปลี่ยนเรียนรู้มีหลักที่สำคัญดังนี้ (สุประภาดา ไซติมณี, 2564, ออนไลน์) 1) ต้องมีความเอาใจใส่กัน (Care) 2) ต้องมีความรัก ความเอื้ออาทรต่อกัน (Love) 3) ต้องมีความไว้วางใจกัน (Trust) และ 4) ต้องรู้สึกปลอดภัย (Safe)

สำหรับวิธีการหรือกระบวนการการแลกเปลี่ยนเรียนรู้มีกระบวนการ ดังนี้ (KM in Business, 2564, ออนไลน์) 1) กำหนดเป้าหมายการแบ่งปันและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ให้ชัดเจนและสัมพันธ์กับเป้าหมายทางธุรกิจ 2) สร้างผู้นำที่เป็นแบบอย่าง 3) สร้างเครือข่ายของผู้มีความรู้จากการปฏิบัติ (Human Networks) 4) กำหนดวิธีการแบ่งปันและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ให้เหมาะกับวัฒนธรรมองค์กร 5) แบ่งปันและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ที่นำไปใช้ในงานประจำวัน และ 6) สร้างแรงจูงใจที่สนับสนุนการแบ่งปันและแลกเปลี่ยนเรียนรู้

6.2 การติดต่อสื่อสาร

6.2.1 ความหมายของการติดต่อสื่อสาร

นิรมล ศิริหาล้า (2562, หน้า 34) ได้กล่าวไว้ว่า การติดต่อสื่อสารเป็นการแสดงบทบาทความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และเป็นการติดต่อระหว่างบุคคลกับบุคคล เป็นการแสดงบทบาทของการแลกเปลี่ยนข่าวสารข้อมูล ซึ่งเป็นการสื่อสารที่อาจเป็นการภายในหน่วยงานองค์การ หรือนอกองค์การก็ได้

ฝากจิต ปาลินทร ลาภจิตร (2560, ออนไลน์) ได้ให้ความหมายว่าการติดต่อสื่อสาร เป็นกระบวนการส่งข่าวสารข้อมูลจากผู้ส่งข่าวสารไปยังผู้รับข่าวสารมีวัตถุประสงค์เพื่อ ชักจูงให้ผู้รับข่าวสารมีปฏิกิริยาตอบสนองกลับมา โดยคาดหวังให้เป็นไปตามที่ผู้ส่งต้องการ เป็นการที่บุคคลในสังคมมีปฏิสัมพันธ์โต้ตอบกันผ่านทางข่าวสาร สัญลักษณ์และเครื่องหมายต่าง ๆ

ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร (2564, ออนไลน์) คำว่า การติดต่อสื่อสาร (Communications) มีที่มาจากรากศัพท์ภาษาละตินว่า Communis หมายถึง ความเหมือนกันหรือร่วมกัน การสื่อสาร (Communication) จึงหมายถึง กระบวนการถ่ายทอดข่าวสาร ข้อมูล ความรู้ ประสบการณ์ ความรู้สึก ความคิดเห็น ความต้องการจากผู้ส่งสารโดยผ่านสื่อต่าง ๆ ที่อาจเป็นการพูด การเขียน สัญลักษณ์อื่นใด การแสดงหรือการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ไปยังผู้รับสาร ซึ่งอาจจะใช้กระบวนการสื่อสารที่

แตกต่างกันไปตามความเหมาะสม หรือความจำเป็นของตนเองและคู่สื่อสาร โดยมีวัตถุประสงค์ให้เกิดการรับรู้ร่วมกันและมีปฏิริยาตอบสนองต่อกัน

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยสรุปได้ว่า การติดต่อสื่อสารเป็นการสร้างความเข้าใจจากบุคคลหนึ่งไปยังบุคคลหนึ่ง หรือหน่วยงานหนึ่งไปยังหน่วยงานหนึ่งหรือเป็นกระบวนการในการส่งข่าวสารระหว่างบุคคล หรือหน่วยงานทั้งภายใน และภายนอกขององค์การ เพื่อให้เกิดความเข้าใจ และสามารถประสานงานให้ฝ่ายต่าง ๆ ได้ปฏิบัติหน้าที่ความรับผิดชอบได้ตรงตามวัตถุประสงค์ขององค์การ

6.2.2 ความสำคัญของการติดต่อสื่อสาร

การติดต่อสื่อสารมีความสำคัญ ดังนี้ (ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร, 2564, ออนไลน์) 1) การติดต่อสื่อสารเป็นปัจจัยสำคัญในการดำรงชีวิตของมนุษย์ทุกเพศทุกวัย ไม่มีใครที่จะดำรงชีวิตได้ โดยปราศจากการสื่อสารทุกสาขาอาชีพก็ต้องใช้การสื่อสารในการปฏิบัติงาน การทำธุรกิจต่าง ๆ โดยเฉพาะสังคมมนุษย์ที่มีการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาตลอดเวลา พัฒนาการทางสังคม จึงดำเนินไปพร้อม ๆ กับพัฒนาการทางการสื่อสาร 2) การติดต่อสื่อสารก่อให้เกิดการประสานสัมพันธ์กันระหว่างบุคคลและสังคม ช่วยเสริมสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างคนในสังคม ช่วยสืบทอดวัฒนธรรมประเพณี สละทอนให้เห็นภาพความเจริญรุ่งเรือง วิถีชีวิตของผู้คน ช่วยชำระสังคมให้อยู่ร่วมกันเป็นปกติสุขและอยู่ร่วมกันอย่างสันติ และ 3) การติดต่อสื่อสารเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาความเจริญก้าวหน้าทั้งตัวบุคคลและสังคม การพัฒนาทางสังคมในด้านคุณธรรม จริยธรรม วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เป็นต้น รวมทั้งศาสตร์ในการสื่อสาร จำเป็นต้องพัฒนาอย่างไม่หยุดยั้ง การสื่อสารเป็นเครื่องมือในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของมนุษย์และพัฒนาความเจริญก้าวหน้าในด้านต่าง ๆ

6.2.3 หลักการและกระบวนการติดต่อสื่อสาร

ฝากจิต ปาลินทร์ ลากิจิตร (2564, ออนไลน์) กล่าวถึงหลักสำคัญในการติดต่อสื่อสาร ดังนี้ 1) พิจารณาวิธีการสื่อสารโดยคำนึงถึงธรรมชาติของมนุษย์ 2) สารที่ส่งต้องเหมาะสมกับบุคคลเป้าหมาย 3) ใช้ภาษาที่เหมาะสมกับบุคคลเป้าหมาย 4) เหมาะสมกับเวลา สถานที่ บุคคล ตรงเวลา 5) แสดงออกเหมาะสม สุขุม ละเอียด ประณีต ดึงดูด 6) ใช้ two - way Communication 7) เน้นย้ำบางจุด บางตอนที่ เป็นประโยชน์ และ 8) เตรียมพร้อมทั้งผู้ส่งสารและรับสาร นอกจากนี้ยังกล่าวถึง หลักการติดต่อสื่อสารที่ดี โดยใช้คำย่อว่า 7 C ดังมีรายละเอียดประกอบด้วย 1) Credibility

(ความน่าเชื่อถือ) สามารถทำให้ผู้รับสารเกิดความเชื่อถือนั้น ๆ 2) Content (เนื้อหาสาระ) เหมาะสม มีสาระให้เกิดความพึงพอใจ เร่งเร้าและชี้แนะให้เกิดการตัดสินใจได้ มีประโยชน์ 3) Clearly (ความชัดเจน) การเลือกใช้คำหรือข้อความที่เข้าใจง่าย ๆ ข้อความไม่คลุมเครือนั่นเอง 4) Context (ความเหมาะสม) การเลือกใช้ภาษาและใช้สิ่งที่ส่งสารตลอดจนผู้รับเหมาะสมกับสังคมวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมนั้น ๆ 5) Channel (ช่องทางการส่งสาร) การเลือกวิธีการส่งข่าวสารได้เหมาะสมและรวดเร็วที่สุด 6) Continuity and Consistency (ความต่อเนื่อง สม่ำเสมอ บ่อย ๆ) การสื่อสารกระทำอย่างต่อเนื่องมีความแน่นอนถูกต้อง และ 7) Capability of Audience (ความสามารถของผู้รับสาร) การเลือกใช้วิธีการส่งสารซึ่งมั่นใจว่าผู้รับสารจะสามารถรับสารได้ง่ายและสะดวก โดยคำนึงถึงความรู้ เจตคติ อุปนิสัย ทักษะการใช้ภาษา สังคมวัฒนธรรมของผู้รับสารเป็นสำคัญ

สำหรับกระบวนการของการติดต่อสื่อสารอาจกล่าวได้ว่ามีกระบวนการแบ่งเป็น 4 ลักษณะ คือ จากบนลงล่าง (Downward Communication) จากล่างขึ้นบน (Upward Communication) การสื่อสารในแนวนอน (Horizontal Communication) และการสื่อสารแบบต่างหน่วยงาน และต่างระดับ (Diagonal Communication) 1) การสื่อสารจากบนลงล่าง (Downward Communication) เป็นการสื่อสารซึ่งส่งผ่านจากลำดับชั้นบังคับบัญชาในระดับสูงลงไปยังผู้ใต้บังคับบัญชาในระดับต่ำกว่าภายในองค์กรซึ่งรวมถึงนโยบายในการบริหารจัดการ การสั่งงานและบันทึกข้อความที่เป็นทางการ 2) การสื่อสารจากล่างขึ้นบน (Upward Communication) เป็นการสื่อสารซึ่งส่งผ่านจากผู้ปฏิบัติหน้าที่ในระดับบังคับบัญชาที่ต่ำกว่าขึ้นสู่ระดับที่สูงกว่า การสื่อสารในลักษณะนี้จะรวมถึงกล่องรับความคิดเห็น การประชุมกลุ่ม และกระบวนการในการร้องเรียน จากการศึกษาวิจัย พบว่า หากมีการสื่อสารในทิศทางนี้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้บริหารจัดการจะสามารถปรับปรุงผลการปฏิบัติงานของตนได้ดียิ่งขึ้น อย่างไรก็ตามการที่จะให้ผู้ปฏิบัติในระดับล่างสื่อสารต่อระดับสูงอย่างจริงจัง เปิดเผยตรงไปตรงมานั้นไม่ใช่เรื่องที่จะทำได้ง่ายนัก อีกทั้งยังมีการศึกษาอีกกลุ่มหนึ่งที่ชี้ให้เห็นว่าการสื่อสารในทิศทางนี้ ด้อยประสิทธิภาพที่สุดโดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อสภาวะที่ปรากฏในสารนั้นเป็นไปในทางลบ อย่างไรก็ตามการสื่อสารจากล่างขึ้นบนนั้น มักจะมีความจำเป็นต่อการตัดสินใจที่ดี 3) การสื่อสารในแนวนอน (Horizontal Communication) เป็นการสื่อสารซึ่งส่งข้ามหน่วยงานภายในองค์กรซึ่งมีความจำเป็นยิ่งต่อการประสานงาน และ

การหลอมรวมหน้าที่สายงานภายในองค์กรที่ต่างกันเข้าด้วยกัน เช่น การติดต่อข้ามสายงานระหว่างฝ่ายตลาดกับฝ่ายบัญชี ฝ่ายผลิต และฝ่ายขาย เป็นต้น และ 4) การสื่อสารแบบต่างหน่วยงานและต่างระดับภายในองค์กร (Diagonal Communication) แม้ว่าจะจะเป็นวิธีการสื่อสารที่อาจจะมีการใช้น้อยที่สุดในการสื่อสารทั้ง 4 แบบนี้ แต่ก็มีคามจำเป็นในสถานการณ์ที่สมาชิกในองค์กรไม่สามารถสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพผ่านช่องทางอื่น ๆ ได้ เป็นลักษณะการสื่อสารที่ส่งตัดข้ามไปยังหน่วยงานที่ต่างกัน และในระดับที่ต่างกัน

สรุปได้ว่า การแลกเปลี่ยนเรียนรู้และการสื่อสาร หมายถึง การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การจัดกิจกรรมเชิงปฏิสัมพันธ์แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ในการติดต่อสื่อสารระหว่างกันเพื่อให้เกิดความเข้าใจซึ่งกันและกันสามารถประสานงานกันได้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

7. การประสานหน่วยงาน/ องค์กรเครือข่าย

นักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึง การประสานหน่วยงานองค์กรเครือข่าย ไว้ดังนี้

7.1 ความหมายของการประสานงาน

มีผู้ให้ความหมายของการประสานงานไว้มากมาย จึงรวบรวมไว้ดังนี้

รัตนภรณ์ ศรีพยัคฆ์ (2553, หน้า 1) ได้กล่าวว่า การประสานงาน หมายถึง การติดต่อสื่อสารให้เกิดความคิด ความเข้าใจตรงกัน ในการร่วมมือปฏิบัติงานให้สอดคล้องทั้งเวลา และกิจกรรมที่จะต้องกระทำให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างสมานฉันท์และมีประสิทธิภาพเพื่อให้งานดำเนินไปอย่างราบรื่น ไม่เกิดการงานซ้ำซ้อน ขัดแย้งกัน หรือเหลื่อมล้ำกัน การประสานงานจึงเป็นกระบวนการหนึ่งของการบริหารและการปฏิบัติงานในหน่วยงานหรือองค์กรความสำเร็จของการประสานงานขึ้นอยู่กับบทบาทและความสามารถของบุคลากร

จักรวาล สุขไมตรี (2561, หน้า 2) ได้กล่าวว่า การประสานงาน หมายถึง กระบวนการของการทำให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ในกิจกรรมและเป้าหมายของแผนงานต่าง ๆ ขององค์กรที่แยกจากกัน เพื่อความสำเร็จขององค์กรอย่างมีประสิทธิภาพ

ภคปภา นาถะพินธุ (2562, หน้า 2-4) ได้กล่าวไว้ว่า ลักษณะของการประสานงาน จะมีลักษณะ ดังนี้

1. การประสานงาน เป็นเรื่องเกี่ยวกับการจัดให้งาน สอดคล้องกันโดยปราศจากการขัดแย้ง
2. การประสานงาน เป็นเรื่องซึ่งเกี่ยวกับความร่วมมือ ของผู้นำ และผู้ปฏิบัติงานทุกฝ่าย
3. การประสานงานเป็นเรื่องเกี่ยวกับหน้าที่ในทางจัดการ
4. การประสานงานเป็นการติดต่อสื่อสาร โดยเฉพาะอย่างยิ่งการติดต่อสื่อสาร 2 ทางจะช่วยให้มีความเข้าใจตรงกัน
5. การประสานงานมีอยู่ทุกระดับชั้นของสายการบังคับบัญชาทั้งในรูปที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ
6. การประสานงานมีได้ทั้งระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ระดับเดียวกัน และระหว่างหน่วยงานที่อยู่ต่างระดับกัน

สรุปได้ว่า การประสานงาน หมายถึง การทำให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ในกิจกรรมและเป้าหมายของแผนงานต่าง ๆ ขององค์กรที่แยกจากกัน เพื่อความสำเร็จขององค์กรอย่างมีประสิทธิภาพ

7.2 องค์ประกอบของการประสานงาน

ภาคปภา นาถะพินธุ (2562, หน้า 2-4) ได้กล่าวไว้ว่า องค์ประกอบของการประสานงาน มีดังนี้

1. คน หรือ ผู้ประสานงาน โดยจะต้องมีคนในการประสานงาน ระหว่างกันไม่ว่าจะเป็นการประสานงานภายในองค์กรระหว่างเพื่อนร่วมงาน หรือ การประสานงานระหว่างผู้บังคับบัญชากับผู้ใต้บังคับบัญชา หรือเป็นการประสานงานกับบุคคลภายนอกองค์กร นอกจากนี้ในบางกรณีบางองค์กรต้องมีผู้ประสานงานเพื่อให้ การทำงานของทุกฝ่ายเป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุวัตถุประสงค์ของงานที่ได้ วางไว้หรือเป็นตัวกลางในการแก้ไขข้อขัดแย้งที่จะเกิดขึ้น
2. ข้อความในการสื่อสาร โดยข้อความในการสื่อสาร ระหว่างกันต้องมีความชัดเจนสั้น กระชับรัด ไม่กำกวม หรือตีความไปได้หลายทาง สามารถ เข้าใจได้ง่าย
3. เวลา และ สถานที่ โดยเวลาและสถานที่นั้นถือได้ว่าเป็นสิ่ง สำคัญเหมือนกันหากเวลา และสถานที่ไม่เอื้ออำนวยต่อการปฏิบัติงาน ก็เป็นผลทำให้ การประสานงานไม่สามารถประสบความสำเร็จได้

4. บทบาท และหน้าที่ โดยบทบาทและหน้าที่ของบุคคล ในการปฏิบัติงานก็ถือว่าเป็นสิ่งสำคัญเช่นกันหากบุคคลแต่ละบุคคลรู้จักบทบาท หน้าที่ และความรับผิดชอบของตนเอง ไม่ไปก้าวร้าวบทบาท หน้าที่ของบุคคลอื่น ความขัดแย้งก็ จะไม่เกิดขึ้น ซึ่งจะเป็ผลทำให้การประสานงานเป็นไปด้วยความเรียบร้อย

5. ความมีสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน โดยบุคคลควรมีสัมพันธภาพ ที่ดีต่อกัน เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ซึ่งกันและกัน มีความจริงใจต่อกัน มีน้ำใจต่อกัน ช่วยเหลือ ซึ่งกันและกัน ไม่มีอคติต่อกัน ไม่กล่าวร้าย หรือพูดจาที่ไม่ดีต่อกัน ก็จะทำให้ การประสานงานระหว่างกันเป็นไปด้วยความมีประสิทธิภาพ และก่อให้เกิดประสิทธิผล อย่างแน่นอน

อีกนัยหนึ่งการประสานงานอาจพิจารณาองค์ประกอบที่สำคัญ ได้ดังนี้ ภาคปภา นาถะพินธุ (2562, หน้า 2-4)

1. ความร่วมมือ จะต้องสร้างสัมพันธภาพในการทำงานร่วมกัน ของทุกฝ่าย โดยอาศัยความเข้าใจ หรือการตกลงร่วมกันมีการรวบรวมกำลังความคิด วิธีการ เทคนิค และระดมทรัพยากรมาสนับสนุนงานร่วมกันเพื่อให้เกิดความเป็นอันหนึ่งอัน เดียวกันเต็มใจที่จะทำงานร่วมกัน

2. จังหวะเวลา จะต้องปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ และ ความรับผิดชอบของแต่ละคน ตามกำหนดเวลาที่ตกลงกันให้ตรงเวลา

3. ความสอดคล้อง จะต้องพิจารณาความพอเหมาะพอดีไม่ ทำงานซ้อนกัน

4. ระบบการสื่อสาร จะต้องมีการสื่อสารที่เข้าใจตรงกันอย่างรวดเร็ว และราบรื่น

5. ผู้ประสานงาน จะต้องสามารถดึงทุกฝ่ายเข้าร่วมทำงานเพื่อ ตรงไปสู่จุดหมายเดียวกัน ตามที่กำหนดเป็นวัตถุประสงค์ของงาน

ผู้วิจัยสรุปได้ว่า องค์ประกอบของการประสานงาน มี 5 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) ผู้ประสานงาน 2) ระบบประสานงาน 3) ความร่วมมือ 4) เวลา 5) สถานที่

7.3 ปัจจัยในการประสานงาน

ปัจจัยที่จำเป็นต่อการประสานงานไม่ว่าจะเป็นองค์กรหรือ หน่วยงานประเภทใด มีปัจจัยที่สำคัญ ดังนี้ ภาคปภา นาถะพินธุ (2562, หน้า 2-4)

1. คน หมายถึง ผู้ซึ่งจะทำงานเป็นผลขึ้นมา

การประสานงานที่แท้จริง คือ การประสานคนให้ร่วมใจร่วมกำลังงานด้วยการนำเอาความสามารถของคนมาทำให้เกิดผลงานในจุดมุ่งหมายเดียวกัน ความสามารถของคนพิจารณาได้สองด้านคือทางด้านความรู้และด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น ผู้ประสานงานต้องมีความรู้ความสามารถและการมองการณ์ไกล มีมนุษย-สัมพันธ์ดีมีทัศนคติที่ดีต่อกัน ผู้ร่วมงานทุกฝ่ายเข้ากันได้ดีมีการพบปะหารือกันอยู่เสมอ

2. เงิน หมายถึง ตัวเงินและสิ่งอื่นซึ่งสามารถใช้เป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยนได้ในการประสานงานจะต้องมีกำลังเงินสนับสนุนการปฏิบัติงาน

3. วัสดุ หมายถึง สิ่งของเครื่องมือและเครื่องใช้ต่าง ๆ ในการประสานจะต้องมีวัสดุอุปกรณ์ช่วยในการประสานงานอย่างพอเพียง

4. วิธีการทำงาน หมายถึง การบริหารงานให้สามารถบรรลุผลสำเร็จตามจุดประสงค์ที่กำหนดเป็นเป้าหมายไว้มีการกำหนดอำนาจหน้าที่ และความรู้รับผิดชอบให้ชัดเจน มีการมอบหมายงาน และการควบคุมงาน การติดต่อสื่อสารที่ดี

ผู้วิจัยได้สรุปได้ว่า การประสานหน่วยงาน/องค์กรเครือข่าย หมายถึง การติดต่อ ประสานกลุ่มบุคคล หน่วยงานองค์กรที่จะร่วมกลุ่มเครือข่ายด้วยการประชาสัมพันธ์ ซึ่งแจ่งวัตถุประสงค์ บทบาทของสมาชิกและกิจกรรมของเครือข่าย เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน

2. แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ

2.1 แนวคิดและความสำคัญของการบริหารงานวิชาการ

งานวิชาการเป็นงานหลักหรือเป็นภารกิจหลักของสถานศึกษาที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มุ่งให้กระจายอำนาจในการบริหารจัดการไปให้สถานศึกษาให้มากที่สุดด้วยเจตนารมณ์ที่จะให้สถานศึกษาดำเนินการได้โดยอิสระ คล่องตัว รวดเร็ว สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน สถานศึกษา ชุมชนท้องถิ่นและการมีส่วนร่วมจากผู้มีส่วนได้เสียทุกฝ่าย ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญทำให้สถานศึกษามีความเข้มแข็งในการบริหารและการจัดการสามารถพัฒนาหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้ตลอดจนการวัดผลประเมินผลรวมทั้งการจัดปัจจัยเกื้อหนุนการพัฒนาคุณภาพนักเรียน ชุมชนท้องถิ่น ได้อย่างมีคุณภาพ และประสิทธิภาพ

2.2 วัตถุประสงค์ของการบริหารงานวิชาการ

รุ่งรัชดาพร เวหะชาติ (2553, หน้า 29) ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการบริหารงานวิชาการ ไว้ดังนี้

1. เพื่อให้สถานศึกษาบริหารงานด้านวิชาการได้โดยอิสระ คล่องตัว รวดเร็ว และสอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน สถานศึกษา ชุมชนและท้องถิ่น
2. เพื่อให้การบริหารและการจัดการศึกษาของสถานศึกษาได้มาตรฐานและมีคุณภาพสอดคล้องกับระบบประกันคุณภาพการศึกษา และการประเมินคุณภาพภายใน เพื่อพัฒนาตนเองและการประเมินจากหน่วยงานภายนอก
3. เพื่อให้สถานศึกษาพัฒนาหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้ ตลอดจนจัดปัจจัยเกื้อหนุนการพัฒนาการเรียนรู้ที่สนองความต้องการของผู้เรียน ชุมชน และท้องถิ่น โดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญได้อย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพ
4. เพื่อให้สถานศึกษา ได้ประสานความร่วมมือในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาและของบุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงานและสถาบันอื่น ๆ อย่างกว้างขวาง

คัมภีร์ สุดแท้ (2553, หน้า 22) วิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการสำหรับโรงเรียนขนาดเล็ก พบว่าวัตถุประสงค์สำคัญของการบริหารงานวิชาการ คือ เพื่อให้สถานศึกษาดำเนินงานวิชาการในด้านหลักสูตร สถานศึกษา กระบวนการเรียนการสอน ผู้การประกันคุณภาพและให้ครอบครัวระบบการเรียนทั้งภายในห้องเรียนและภายนอกห้องเรียน โดยได้รับความร่วมมือกับบุคคลทุกภาคส่วนที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับสถานศึกษา

จิรวิทย์ มั่นคงวัฒนะ (2555, หน้า 15) กล่าวว่า วัตถุประสงค์การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาต้องกำหนดให้เกิดความคล่องตัว และต้องมีความชัดเจนในเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ ดังนี้

1. เพื่อให้สถานศึกษาจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาให้เป็นไปตามกรอบหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน และสอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของชุมชนและสังคมอย่างแท้จริง โดยมีครู ผู้บริหาร ผู้ปกครอง และชุมชนมีส่วนร่วม
2. เพื่อส่งเสริมสถานศึกษาให้จัดกระบวนการเรียนรู้ โดยถือว่าผู้เรียน มีความสำคัญที่สุด

3. เพื่อส่งเสริมให้ชุมชนและสังคมมีส่วนร่วมในการกำหนดหลักสูตร กระบวนการเรียนรู้รวมทั้งเป็นเครือข่ายและแหล่งการเรียนรู้
 4. เพื่อจัดการศึกษาให้มีคุณภาพและมาตรฐาน โดยจัดให้มีดัชนีชี้วัดคุณภาพการจัดหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้ และสามารถตรวจสอบคุณภาพการจัดการศึกษาได้ทุกช่วงชั้นทั้งระดับเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา
 5. เพื่อส่งเสริมให้มีการร่วมมือเป็นเครือข่าย เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและคุณภาพในการจัดและพัฒนาคุณภาพการศึกษา จากวัตถุประสงค์และข้อค้นพบ
- ผู้วิจัยสรุปได้ว่า การบริหารงานวิชาการมีวัตถุประสงค์เพื่อจัดและพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและชุมชน นำไปสู่การจัดการกระบวนการเรียนการสอนและการประกันคุณภาพที่จะทำให้เกิดการพัฒนาผู้เรียน

2.3 ความหมายของการบริหารงานวิชาการ

นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับความหมายของการบริหารงานวิชาการ ไว้ดังนี้

จรุณี แก้วเอี่ยม (2557, หน้า 1-4) ได้ให้ความหมายของการบริหารจัดการว่าการจัดการในภาษาอังกฤษมีคำใช้อยู่ 2 คำ คือ คำว่า Administration และ Management การใช้ Administration นิยมมาใช้ในทางการบริหารราชการ ส่วน Management นิยมใช้ในทางการบริหารธุรกิจ แต่อย่างไรก็ตามคำสองคำนี้อาจใช้แทนกันได้ และหมายถึง การบริหารจัดการซึ่งความหมายดังกล่าวไม่แตกต่างกัน เมื่อมองในแง่ของการบริหารจัดการศึกษา การบริหารจะเน้นการใช้คำว่า Administration มากกว่าคำว่า Management การบริหารงานวิชาการเป็นงานที่สำคัญสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา เนื่องจากการบริหารงานวิชาการเกี่ยวข้องกับการบริหารทุกชนิดในสถานศึกษา โดยเฉพาะเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน ซึ่งมีจุดมุ่งหมายของสถานศึกษา และเป็นเครื่องชี้ความสำเร็จและความสามารถของผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษาจึงต้องมีความรู้ความสามารถในด้านการบริหารเพราะการบริหารเป็นภารกิจหลักที่ผู้บริหารสถานศึกษาต้องดำเนินการโดยเฉพาะการบริหารงานวิชาการเพราะการบริหารงานวิชาการเป็นกระบวนการทางกิจกรรมทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการเรียนการสอนให้ดีขึ้นเริ่มตั้งแต่การกำหนดนโยบาย การวางแผน การพัฒนาการเรียนการสอนปรับปรุงการเรียนการสอน ตลอดจนการประเมินผลการพัฒนานักเรียน นักศึกษาให้ความรู้ความสามารถซึ่งเป็นเป้าหมายหลักในการจัดการศึกษาของสถานศึกษา จากความสำคัญ

ดังกล่าวจึงมีนักวิชาการศึกษาได้ศึกษาและ ให้ความสำคัญกับการบริหารงานวิชาการและได้ให้คำจำกัดความ ดังนี้

ปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2553, หน้า 2) ผู้เชี่ยวชาญใน

ด้านการบริหารงานวิชาการได้ให้คำจำกัดความของคำว่า การบริหารงานวิชาการ หมายถึง การบริหารสถานศึกษา โดยมีการจัดกิจกรรมทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับการปรับปรุง พัฒนาการเรียนการสอนให้ได้ผลดีและมีประสิทธิภาพ ให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน

สันติ บุญภิรมย์ (2553, หน้า 22) ให้ความหมายการบริหารงานวิชาการ ว่า หมายถึง การบริหารจัดการกิจกรรมทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนและบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลเพื่อให้การจัดการเรียนการสอนให้เป็นไปอย่างราบรื่น การสอน เพื่อให้เป็นไปตามจุดหมายของหลักสูตรและจุดมุ่งหมายของสถานศึกษา เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียนหากมองการบริหารงานวิชาการในด้านงานของสถานศึกษา งานบริหารวิชาการ ได้แก่ งานการควบคุมดูแลหลักสูตรการสอน อุปกรณ์การสอน การจัดแบบเรียน คู่มือ การจัดชั้นเรียน การจัดครูเข้าสอน การปรับปรุงการเรียนการสอน การฝึกอบรมครู การนิเทศการศึกษา การเผยแพร่งานวิชาการ การวัดผลประเมินผล การประเมินมาตรฐานสถานศึกษาเพื่อปรับปรุงคุณภาพและประสิทธิภาพของสถานศึกษา เป็นต้นในการบริหารสถานศึกษาจะพบว่า งานที่เป็นหัวใจของสถานศึกษา ได้แก่ การบริหารงานวิชาการเพราะเป็นงานหลักที่เน้นกระบวนการจัดการเรียนการสอนและบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ชุมศักดิ์ อินทร์รักษ์ (2557, หน้า 9) ได้ขยายความหมายของงานวิชาการ ไว้ว่างานวิชาการ คือ งานที่เกี่ยวกับหลักสูตรและการพัฒนาหลักสูตร การถ่ายทอด ความรู้ไปสู่กลุ่มเป้าหมายหรือผู้เรียน การจัดสื่อและเทคโนโลยีการศึกษา การวัดผลและ ประเมินผลการประกันคุณภาพ รวมถึงการจัดบรรยากาศเพื่อประโยชน์ทางวิชาการ

สรุปได้ว่า การบริหารงานวิชาการ หมายถึง การดำเนินงานในทุกปัจจัยที่ มุ่งหวังให้ภารกิจหลักของโรงเรียนคือการพัฒนาคุณภาพนักเรียนให้เป็นไปตามหลักการ แนวคิดทางการศึกษาเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้ได้รับการพัฒนาครบด้าน

2.4 ขอบข่ายความร่วมมือทางวิชาการ

ผู้วิจัยได้ศึกษาความเห็นของนักวิชาการนักการศึกษาผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และการสังเคราะห์ขอบข่ายของการบริหารงานวิชาการ ซึ่งมีรายละเอียดของแต่ละประเด็น ดังนี้

เพชริน สงค์ประเสริฐ (2550, หน้า 53) ได้กล่าวถึง ขอบข่ายของ เครือข่ายและความร่วมมือทางวิชาการ 10 ด้าน คือ การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล การวิจัยและพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน การพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา การพัฒนาแหล่งเรียนรู้ การนิเทศการศึกษา การแนะแนวทางการศึกษา การพัฒนาระบบประกันคุณภาพ การศึกษา และการส่งเสริมด้านความรู้ทางวิชาการ

กระทรวงศึกษาธิการ (2552, หน้า 6-7) ได้กำหนดขอบข่ายความร่วมมือทางวิชาการ 12 ด้าน คือ การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลและการเทียบโอนผลการเรียน การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพ การศึกษา การพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา การพัฒนาแหล่งเรียนรู้ การนิเทศการศึกษา การแนะแนวการศึกษา การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา การส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชน การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่น และการส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัวยุวชน องค์กร หน่วยงานและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา

วรรณดี นาคสุขปาน (2557, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนา รูปแบบความร่วมมือด้านการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาของประเทศไทยกับโรงเรียนมัธยมศึกษาในกลุ่มประชาคมอาเซียน พบว่า กิจกรรมร่วมมือวิชาการมีอยู่ 9 ด้าน ได้แก่ นโยบาย หลักสูตร ครูผู้สอน สื่ออุปกรณ์การเรียน รูปแบบการจัดการเรียนการสอน ผู้บริหารและบุคลากร งบประมาณ บรรยากาศของสถานศึกษา และผู้เรียน

ไสว อุทุม ประเสริฐ ภูเงิน และปราณีพันธ์ จารุวัฒนพันธ์ (2557, หน้า 236) ได้ศึกษาเรื่องการดำเนินงานเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 พบว่า กิจกรรมการดำเนินงานเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการในโรงเรียนมัธยมศึกษา ประกอบด้วย 1)การจัดกิจกรรมการแข่งขันทักษะความสามารถทางวิชาการของนักเรียนรองลงมา คือ 2) การประชุมวางแผนการปฏิบัติงานของศูนย์พัฒนาวิชาการกลุ่มสาระการเรียนรู้ 3)การนิเทศติดตามการดำเนินงานของศูนย์พัฒนาวิชาการกลุ่มสาระการเรียนรู้

Faber & Sherron (1970, pp. 122–128) แบ่งขอบข่ายความร่วมมือ
เครือข่ายทางวิชาการไว้ 6 ด้าน คือ การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร การจัดเนื้อหา
ของหลักสูตร การจัดอุปกรณ์การเรียนการสอน การนิเทศการสอน การวัดและประเมินผล
และการส่งเสริมครูประจำการในด้านความรู้

Campbell & Nystrand (1977, p. 212) ได้กล่าวถึงขอบข่ายความร่วมมือ
เครือข่ายทางวิชาการไว้ดังนี้ การกำหนดจุดมุ่งหมายของสถานศึกษา การกำหนด
โปรแกรมการเรียนการสอนให้บรรลุตามความมุ่งหมาย การพัฒนาและนำหลักสูตรของ
ชาติไปใช้ การเลือกใช้และเตรียมอุปกรณ์สื่อการเรียน และการวัดและประเมินผล

Sergiovanni and Other (1980, pp. 267–268) ได้ให้ความคิดเห็น
เกี่ยวกับขอบข่ายเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ คือ การตั้งปรัชญาการศึกษา
วัตถุประสงค์ การจัดทำโครงสร้าง การวัดและประเมินผล การสร้างบรรยากาศ
การหาวัสดุเพื่อการเรียนการสอน

Kimbrough & Nannery (1998, pp. 51–58) ได้กล่าวถึง ขอบข่าย
เครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ ประกอบด้วย การกำหนดนโยบาย การกำหนด
จุดมุ่งหมาย การจัดระบบการเรียนการสอน การจัดองค์การของการเรียนการสอน
การวัดและประเมินผล และการจัดอุปกรณ์สนับสนุนการเรียนการสอน

จากการวิเคราะห์และสังเคราะห์ แนวคิด ทฤษฎี เอกสารงานวิจัยที่
เกี่ยวข้อง กับขอบเขตความร่วมมือทางวิชาการของนักวิชาการและนักการศึกษา เช่น
เพชริน สงค์ประเสริฐ (2550); กระทรวงศึกษาธิการ (2552); วรณดี นาคสุขปาน (2557);
ไสว อุทุม ประเสริฐภูเงิน และคณะ (2557); Faber & Sherron (1970); Campbell &
Nystrand (1977); Sergiovanni & Etal (1980); Kimbrough & Nannery (1998) ผู้วิจัยได้
สังเคราะห์โดยได้จัดกลุ่มความคิดเห็นของนักวิชาการที่ใกล้เคียงกันไว้ในกลุ่มเดียวกัน
ผลการวิเคราะห์และสังเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับขอบข่าย
ความร่วมมือทางวิชาการของนักวิชาการและนักการศึกษา ปรากฏตามตาราง 2

ตาราง 2 การสังเคราะห์ แนวคิด ทฤษฎี เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับขอบข่ายความร่วมมือ
ทางวิชาการ

ขอบข่ายความร่วมมือทางวิชาการ	นักวิชาการ/ นักการศึกษา								ความถี่	ร้อยละ
	1.เพชริณ สงค์ประเสริฐ (2550)	2. กระทรวงศึกษาธิการ (2552)	3. วรณดี นาคสุขปาน (2557)	4. ไสว อุทุมม ประเสริฐ ภูเงินและคณะ (2557)	5. Faber & Sherron (1970)	6. Campbell & Nystrand (1977)	7. Sergiovanni & Etal (1980)	8. Kimbrough & Nannery (1998)		
1. การพัฒนาหลักสูตร	✓	✓	✓		✓	✓		✓	5	62.5
2. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน			✓					✓	2	25
3. การวัดและประเมินผล	✓	✓			✓	✓	✓	✓	6	75
4. การนิเทศภายใน	✓	✓	✓	✓	✓				5	62.5
5. ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา	✓	✓	✓	✓					4	50
6. การวิจัยและการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน	✓	✓							2	25
7. การระดมทรัพยากร			✓						1	12.5
8. การพัฒนาบุคลากร		✓	✓		✓				3	37.5
9. การประสานความร่วมมือกับสถานศึกษาอื่น		✓							1	12.5
10. การพัฒนากระบวนการเรียนรู้	✓	✓		✓	✓			✓	5	62.5
11. สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	✓	✓	✓		✓	✓	✓	✓	7	87.5
12. การพัฒนาแหล่งเรียนรู้	✓	✓	✓			✓			4	50
13. การพัฒนาระบบบริหารจัดการศึกษา			✓			✓	✓	✓	5	62.5
14.การแนะแนวการศึกษา	✓	✓							2	25
15.ส่งเสริมความรู้ทางวิชาการ	✓	✓							2	25
16. การตั้งวัตถุประสงค์							✓		1	12.5
รวม	10	12	9	3	6	5	4	6		

จากตาราง 2 การสังเคราะห์ข้อบ่งชี้ความร่วมมือทางวิชาการ ผู้วิจัยเลือก
 ข้อบ่งชี้ความร่วมมือทางวิชาการ ที่มีความถี่ร้อยละ 50 ขึ้นไป กำหนดเป็นข้อบ่งชี้
 ความร่วมมือทางวิชาการได้ 8 ด้าน ดังนี้ 1) การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา 2) การพัฒนา
 กระบวนการเรียนรู้ 3) การพัฒนาการวัดและประเมินผลการศึกษา 4) การพัฒนาสื่อ
 นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา 5) การพัฒนาระบบการนิเทศภายใน
 6) การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษา 7) การพัฒนาระบบบริหารจัดการ
 การศึกษา 8) การพัฒนาแหล่งเรียนรู้ ซึ่งรายละเอียดมีดังนี้

1. การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา

1.1 ความหมายของการหลักสูตรสถานศึกษา

หลักสูตรสถานศึกษามีความสำคัญต่อการเรียนการสอนเพราะเป็น
 สิ่งที่กำหนดทิศทางการศึกษาในการที่จะให้ความรู้ ถ่ายทอดความรู้ เสริมสร้างทักษะ
 ปฏักฝังค่านิยมและเจตคติที่ดีให้กับผู้เรียนเพื่อนำไปพัฒนาตนเองทุก ๆ ด้าน จึงได้มี
 นักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของหลักสูตรสถานศึกษาไว้

วัฒนาพร ระงับทุกข์ (2545, หน้า 2-3) ได้กล่าวไว้ว่า หลักสูตร
 สถานศึกษาเป็นแผนหรือข้อกำหนดของการจัดการศึกษาที่จะพัฒนาให้ผู้เรียนมีความรู้
 ความสามารถโดยส่งเสริมให้แต่ละบุคคลพัฒนาไปสู่ศักยภาพสูงสุดของตน รวมถึงลำดับ
 ชั้นของมวลประสบการณ์ที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ที่สะสม ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนนำความรู้ไปสู่อ
 การปฏิบัติได้ประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ด้วยตนเอง รู้จักตนเอง มีชีวิตอยู่ในโรงเรียน
 ชุมชน สังคมและโลกอย่างมีความสุข

ธวัชชัย ชัยจิรฉายากุล (2545, หน้า 16-17) กล่าวว่า หลักสูตร
 สถานศึกษาประกอบด้วย การเรียนรู้ ทั้งมวลและประสบการณ์อื่น ๆ ที่สถานศึกษาแต่ละ
 แห่งวางแผนเพื่อพัฒนาผู้เรียน โดยจะต้องจัดทำสาระการเรียนรู้ ทั้งรายวิชาที่เป็นพื้นฐาน
 และรายวิชาที่ต้องเรียนเพิ่มเติมเป็นรายปีหรือรายภาคจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนทุกภาค
 เรียนและกำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์จากมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน
 สถานศึกษาจะต้องทำงานร่วมกับครอบครัวและชุมชน ท้องถิ่น วัด หน่วยงานทั้งภาครัฐ
 และเอกชนในท้องถิ่น

อรนนท์ นิมนุช (2551, หน้า 89) ได้ให้ความหมายของหลักสูตร
 สถานศึกษา หมายถึง เนื้อหากิจกรรมประสบการณ์ที่ได้กำหนดไว้ เพื่อนำมาใช้แนวทางใน
 การจัดกิจกรรมตามความเหมาะสมกับวัยของเด็ก ซึ่งเป็นประสบการณ์ที่ได้รับทั้งภายใน

และภายนอกห้องเรียน ตอบสนองต่อความต้องการ ความสนใจ สอดคล้องกับ
ความต้องการของท้องถิ่นและสังคม สามารถอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยสรุปได้ว่า ความหมายของหลักสูตร
สถานศึกษา หมายถึง แผนหรือข้อกำหนดของการจัดการศึกษาที่จะพัฒนาให้ผู้เรียนมี
ความรู้ ความสามารถโดยจะต้องจัดทำสาระการเรียนรู้ ทั้งรายวิชาที่เป็นพื้นฐานและ
รายวิชาที่ต้องเรียนเพิ่มเติมเป็นรายปีหรือรายภาค จัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนทุกภาคเรียน
และกำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์จากมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานของสถานศึกษา

1.2 ความสำคัญของหลักสูตรสถานศึกษา

สำนักงานปฏิรูปการศึกษา (2542, หน้า 15) ได้กล่าวไว้ว่า
สถานศึกษาเป็นผู้รับผิดชอบในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ให้บรรลุจุดหมายตาม
หลักสูตรกลางที่กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดไว้เท่านั้น ปัจจุบันแนวความคิดดังกล่าว
เปลี่ยนไป มีการกระจายอำนาจและมอบหมายให้สถานศึกษามีอำนาจตัดสินใจในกิจกรรม
ต่าง ๆ มากขึ้น จึงมีผู้นำแนวความคิดนี้บรรจุไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ
พ.ศ. 2542 เพื่อให้บังเกิดผลในการปฏิบัติ ดังข้อความในวรรคสอง มาตรา 27 ที่ว่า
ให้สถานศึกษาขั้นพื้นฐานมีหน้าที่จัดทำสาระของหลักสูตรตามวัตถุประสงค์ในวรรคหนึ่ง
ในส่วนที่เกี่ยวกับสภาพปัญหาในชุมชนและสังคม ภูมิปัญญาท้องถิ่น คุณลักษณะ
อันพึงประสงค์เพื่อเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ

กรมวิชาการ (2545, หน้า 5-6) ได้กล่าวไว้ว่า หลักสูตรสถานศึกษามี
ความสำคัญต่อการพัฒนาผู้เรียนในทุก ๆ ด้าน มีจุดมุ่งหมายสำคัญ 2 ประการ คือ
ประการแรก สามารถพัฒนาผู้เรียนให้เรียนรู้ได้อย่างมีความสุข ทำให้มีความรู้ ความสามารถ
มีทักษะการเรียนรู้ที่สำคัญ มีกระบวนการคิดอย่างมีเหตุผล มีโอกาสใช้ข้อมูลสารสนเทศ
และเทคโนโลยีสื่อสาร หลักสูตรสถานศึกษาช่วยส่งเสริมจิตใจที่อยากรู้ อยากเห็น
สร้างความมั่นใจและให้กำลังใจในการเรียนรู้และเป็นบุคคลที่สามารถเรียนรู้ได้ตลอดเวลา
และประการที่สอง ช่วยส่งเสริมการพัฒนาด้านจิตวิญญาณ จริยธรรม สังคมและ
วัฒนธรรม โดยเฉพาะพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจและศรัทธาในความเชื่อของตน
ความเชื่อและวัฒนธรรมที่แตกต่างกันมีอิทธิพลต่อวัตถุ สถานศึกษาสามารถพัฒนาหลัก
และคุณธรรมและความอิสระของผู้เรียน มีความพร้อมในการเป็นผู้บริโภคที่ตัดสินใจ
แบบมีข้อมูล และอิสระเข้าใจความรับผิดชอบที่มีต่อสังคมโดยรวมสามารถช่วยพัฒนา

สังคมให้เป็นธรรม มีความสามารถ มีความตระหนัก เข้าใจและยอมรับสภาพแวดล้อมที่ตนดำรงชีวิตและระดับโลก

ปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2545, หน้า 23-24) ได้ให้ความสำคัญของหลักสูตรสถานศึกษาไว้ว่า หลักสูตรสถานศึกษาเป็นหลักและหัวใจของการเรียนการสอน เพื่อนำไปสู่เป้าหมายของการศึกษาความเข้าใจในเรื่องของหลักสูตรสถานศึกษาการเรียนการสอนที่จะทำให้การจัดการศึกษาดำเนินไปด้วยดีทั้งแก่ตัวเองและช่วยให้ครูได้มีทิศทางและสิ่งสำคัญในการสอนมีความสำคัญของหลักสูตร ดังนี้ 1) งานด้านหลักสูตรและการสอนทำให้การศึกษาดำเนินงานไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้ 2) งานด้านหลักสูตรทำให้การศึกษามีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผลตามเป้าหมาย และ 3) หลักสูตรเปรียบเสมือนแบบแปลนการจัดการเรียนการสอน การพัฒนาหลักสูตรบอกไว้ว่า วัตถุประสงค์ วัสดุ อุปกรณ์ การจัดเตรียมการสอนอย่างไรบ้าง เพื่อช่วยในด้านการเรียนการสอน หลักสูตรจึงมีความสำคัญเป็นแผนยุทธศาสตร์ที่จะนำไปสู่ความสำเร็จตามความต้องการและเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานของครูที่จะจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนได้ความรู้ ทักษะ ความประพฤติ มีเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพ

ชนัท ธาตุทอง (2551, หน้า 5) ได้กล่าวไว้ว่า หลักสูตรสถานศึกษา มีความสำคัญต่อการพัฒนาคนในสังคมเป็นเครื่องมือที่จะทำให้การจัดการศึกษาบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยมีส่วนสำคัญในการส่งเสริมความเจริญของงามของบุคคลสามารถปลูกฝังพฤติกรรม คุณธรรม จริยธรรม วางรากฐานความคิดที่เป็นการสนับสนุนความสนใจ ความถนัด ที่แท้จริงของตนเองและพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยสรุปได้ว่า หลักสูตรสถานศึกษามีความสำคัญต่อการจัดการศึกษา เป็นข้อกำหนดและแนวทางการดำเนินงานการศึกษาให้ เป็นไปตามความมุ่งหมายที่กำหนดไว้ หลักสูตรสถานศึกษายังสามารถพัฒนาผู้เรียนในด้านทักษะการเรียนรู้ให้มีคุณธรรม จริยธรรม เป็นหัวใจของการจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จได้ตามที่สถานศึกษากำหนดไว้

1.3 องค์ประกอบของหลักสูตรสถานศึกษา

หลักสูตรเปรียบเสมือนเครื่องมือที่กำหนดทิศทางในการเรียนการสอน และยังเป็นพื้นฐานในการพัฒนามนุษย์ มีองค์ประกอบที่สำคัญ ดังนักวิชาการ เช่น

চার্জ বার্ট্রি (2542, หน้า 8-9) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่สำคัญของหลักสูตร คือ 1) จุดประสงค์และนโยบายการศึกษา 2) จุดมุ่งหมายของหลักสูตรสถานศึกษา 3) รูปแบบและโครงสร้างของหลักสูตรสถานศึกษา 4) จุดประสงค์ของรายวิชา 5) เนื้อหา 6) จุดประสงค์ของการเรียนรู้ 7) ยุทธศาสตร์การเรียนการสอน 8) การวัดและประเมินผล และ 9) วัสดุ อุปกรณ์ของหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน

เอกรินทร์ สีมหาศาล (2542, หน้า 234-235) ได้กล่าวว่า หลักสูตรสถานศึกษามีองค์ประกอบ ดังนี้ 1) ทิศทางและเป้าหมายของการจัดการศึกษาของสถานศึกษา 2) จุดมุ่งหมายของหลักสูตรสถานศึกษา 3) คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน 4) โครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษา 5) กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน 6) การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ และ 7) ปัจจัยส่งเสริมการเรียนรู้และแหล่งเรียนรู้อื่น ๆ

รุจิรั ภู่อาระ และจันทราณี สงวนนาม (2545, หน้า 8) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของหลักสูตรสถานศึกษา มี 4 ประเภท คือ 1) จุดมุ่งหมาย 2) ประสพการณ์ 3) วิธีการจัดประสพการณ์ และ 4) วิธีการวัดและประเมินผลเพื่อตรวจสอบจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยสรุปได้ว่า องค์ประกอบของหลักสูตรสถานศึกษา คือ ทิศทางและเป้าหมายการจัดการศึกษา รวมทั้งจุดมุ่งหมายของหลักสูตร เนื้อหา รูปแบบ และการพัฒนา การนำไปใช้และการวัดและประเมินผลทุกส่วนต้องสอดคล้องและสัมพันธ์กันทุกขั้นตอน เมื่อมาประกอบกันจะเกิดผลสมบูรณ์

1.4 กระบวนการพัฒนาหลักสูตร

การพัฒนาหลักสูตรเป็นกระบวนการของสถานศึกษาที่ดำเนินการอย่างต่อเนื่องโดยการมีส่วนร่วมตัดสินใจของผู้บริหารสถานศึกษา ครู นักเรียน บุคลากรในชุมชนนับตั้งแต่มีการวางแผนการออกแบบการจัดการเรียนรู้และประสพการณ์ต่าง ๆ รวมทั้งการนำหลักสูตรไปใช้เพื่อให้ได้หลักสูตรที่เหมาะสมกับผู้เรียน

ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2556, หน้า 211-212) ได้กล่าวว่า การพัฒนาหลักสูตรอาจจะเป็นการจัดทำหลักสูตรที่มีอยู่แล้วให้ดีขึ้นหรือเป็นการจัดหลักสูตรใหม่โดยไม่มีหลักสูตรเดิมมาก่อน สารสำคัญของหลักสูตรเกี่ยวข้องกับสภาพปัญหาในชุมชนและสังคม ภูมิปัญญาท้องถิ่นคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียนเพื่อให้เป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว ชุมชน สังคมและประเทศชาติ

สรุปได้ว่า การพัฒนาหลักสูตร หมายถึง กระบวนการดำเนินงานเกี่ยวกับการจัดทำหรือปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษาทั้งด้านจุดมุ่งหมายเนื้อหาสาระ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล เพื่อให้หลักสูตร มีความเหมาะสมมีคุณภาพ และทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคม

นักวิชาการได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการพัฒนาหลักสูตร เช่น สำลี ทองทิว (2545, หน้า 27-28) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับ กระบวนการพัฒนาหลักสูตร ให้สอดคล้องความต้องการท้องถิ่น ซึ่งดำเนินการโดยครูและบุคลากรในสถานศึกษามี 10 ขั้นตอน ดังนี้ 1) คณะครู ศึกษา วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน ได้แก่ ข้อมูลทั่วไปของท้องถิ่นกรอบโครงสร้างและเนื้อหาหลักสูตรแกนกลาง แล้วร่วมกันกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรสถานศึกษา 2) กำหนดเนื้อหา โดยมีเนื้อหาสาระส่วนกลางเป็นหลักและเพิ่มเนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่น 3) กำหนดกิจกรรม 4) กำหนดเวลาเรียนโดยยึดหลักสูตรแกนกลางระดับชาติเป็นเกณฑ์ 5) กำหนดเกณฑ์การวัดและประเมินผล 6) จัดทำเอกสารหลักสูตร 7) ตรวจสอบคุณภาพและทดลองใช้หลักสูตร 8) เสนอขออนุมัติใช้หลักสูตรจากหน่วยงานหน่วยต้นสังกัด 9) นำหลักสูตรไปใช้ในสถานศึกษา และ 10) ประเมินผลหลักสูตร โดยครูในสถานศึกษา

สุนีย์ ภูพันธ์ (2546, หน้า 174) สรุปได้ว่า กระบวนการพัฒนาหลักสูตร มี 5 ขั้นตอน ดังนี้ 1) การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร 2) การจัดเนื้อหาของหลักสูตร 3) การนำหลักสูตรไปใช้ 4) การประเมินผลหลักสูตร และ 5) การปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงหลักสูตร

Skilbeck (1984, p. 41) ได้กล่าวถึง กระบวนการพัฒนาหลักสูตรตามแนวคิดของทาบาคประกอบด้วย 7 ขั้นตอน ดังนี้ 1) วิจัยจ้ยความต้องการจำเป็น 2) กำหนดวัตถุประสงค์ของหลักสูตร 3) การคัดเลือกเนื้อหา 4) การจัดเรียบเรียงเนื้อหาให้มีความเหมาะสม 5) การเลือกประสบการณ์เรียนรู้ 6) การจัดเรียบเรียงประสบการณ์เรียนรู้ให้มีลำดับที่เหมาะสม และ 7) กำหนดวิธีการประเมินผล

ดังนั้น จึงสามารถสรุปได้ว่าในการดำเนินงานพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาประกอบด้วย กระบวนการดำเนินงาน 9 ขั้นตอน ดังนี้ 1) การวิเคราะห์ข้อมูลสารสนเทศปัญหา และความต้องการของสถานศึกษา 2) กำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร 3) กำหนดเนื้อหาสาระโครงสร้างหลักสูตรและเวลาเรียน 4) กำหนดแนวทางจัดการเรียนรู้ 5) กำหนดแนวทางการวัดและประเมินผล 6) จัดทำเอกสารหลักสูตร 7) เสนอขอความ

เห็นชอบจากคณะกรรมการสถานศึกษาและขออนุมัติใช้หลักสูตรจากหน่วยงานต้นสังกัด
8) นำหลักสูตรไปใช้ในสถานศึกษา และ9) ประเมินหลักสูตร

2. การพัฒนากระบวนการเรียนรู้

2.1 ความหมายของการเรียนรู้

ได้มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของการเรียนรู้ เช่น

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2543, หน้า 29) ได้ให้ความหมายว่า
การเรียนรู้ หมายถึงกระบวนการที่ทำให้พฤติกรรมเปลี่ยนไปจากเดิม สืบเนื่องมาจาก
ประสบการณ์

สำนักคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2543, หน้า 43) ได้ให้
ความหมายการเรียนรู้ หมายถึง การกระทำของคนที่ต้องการจะทำความเข้าใจกับ
ประสบการณ์ที่ได้พบซึ่งอาจจะเกี่ยวข้องกับการเพิ่มพูนทักษะ ความรู้ ความเข้าใจ ค่านิยม
รวมทั้งศักยภาพในการใคร่ครวญ การเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ ย่อมนำไปสู่การเปลี่ยนแปลง
การพัฒนาและความปรารถนาที่จะเรียนรู้ให้มากขึ้นไปอีก

ปาริชาติ วลัยเสถียร (2548, หน้า 4) ได้กล่าวไว้ว่าการเรียนรู้
มีความหมายครอบคลุมทั้งกระบวนการเรียนรู้ (Learning Process) คือ การดำเนินการ
อย่างเป็นขั้นตอนหรือการวิธีการต่าง ๆ ที่ช่วยให้บุคคลเกิดการเรียนรู้และเป็นผลของ
การเรียนรู้ (Learning Outcome) คือ ความรู้ความเข้าใจในสาระต่าง ๆ ความสามารถ
ในการกระทำ การใช้ทักษะกระบวนการต่าง ๆ รวมทั้งความรู้สึกรหรือเจตคติอันเป็นผลที่
เกิดจากกระบวนการเรียนรู้ หรือใช้วิธีการเรียนรู้

ทิตินา แชมมณี และคณะ (2547, หน้า 5) ได้ให้ความหมายว่า
การเรียนรู้ (Learning) หมายถึง การปรับเปลี่ยนทัศนคติ แนวคิดและพฤติกรรม
อันเนื่องมาจากการได้ประสบการณ์ซึ่งควรเป็นการปรับเปลี่ยนไปในทางที่ดีขึ้น

น้ำทิพย์ วิภาวิน (2547, หน้า 6) ได้กล่าวว่า การเรียนรู้ หมายถึง
กระบวนการในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอันเนื่องมาจากการประสบการณ์ที่บุคคลได้รับมา
ดังนั้น การเรียนรู้จึงเป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในทางที่ดีขึ้น โดยการเรียนรู้ทำให้เกิด
ประสบการณ์ และประสบการณ์ทำให้เกิดการพัฒนาคุณภาพชีวิต

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยสรุปได้ว่า การเรียนรู้ หมายถึง กระบวนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียนที่เกิดจากประสบการณ์และกระบวนการเรียนรู้ด้วยวิธีการต่าง ๆ ซึ่งการเปลี่ยนแปลงในลักษณะนี้ ครูจึงต้องหาวิธีการหรือกิจกรรมที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ เรามักจะใช้คำว่าจัดการการเรียนรู้เพื่อจะให้ผู้เรียนมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในทางที่ดีขึ้น

2.2 ความสำคัญของการเรียนรู้

ประเวศ วะสี (2543, หน้า 16) ได้กล่าวไว้ว่า หัวใจของการศึกษา คือ การเรียนรู้ การศึกษาในปัจจุบันจำเป็นต้องมีการปฏิรูปการเรียนรู้ หรือผู้เรียนเป็นตัวตั้ง หรือที่เรียกว่าผู้เรียนสำคัญที่สุดที่กล่าวว่า ผู้เรียนสำคัญที่สุดไม่ได้แปลว่าครูลดบทบาทหรือลดความสำคัญลง ตรงข้ามกลับมีบทบาทและความสำคัญมากขึ้น อีกทั้งจะให้การศึกษามีพลังและศักดิ์ศรีในการแก้ปัญหาของมนุษย์ สังคม และสิ่งแวดล้อมสังคม ทุกวันนี้เชื่อมโยง ซับซ้อน เคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วได้จึงเกิดสภาวะวิกฤต เช่น ไม่สามารถแก้ไขปัญหาความยากจน การไม่มีงานทำ ความเครียด ความรุนแรง ปัญหายาเสพติด ปัญหาโรคเอดส์ อุบัติเหตุ ความขัดแย้ง อาชญากรรม การทำลายสิ่งแวดล้อมและอื่น ๆ จึงไม่สามารถจัดระบบชีวิตและสังคมให้อยู่เย็นเป็นสุขได้ การเรียนโดยการท่องหนังสือ หรือเอาวิชาเป็นตัวตั้ง ไม่สามารถทำให้มนุษย์เผชิญและแก้ปัญหาเหล่านี้ได้ เพราะโลกแห่งวิชา กับโลกแห่งความจริงต่างกัน การเรียนรู้โดยเอาวิชาเป็นตัวตั้ง ทำให้แยกตัวออกจากความเป็นจริงของชีวิต และสังคมที่ซับซ้อนและเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว

สนธยา พลศรี (2550, หน้า 27) ได้กล่าวไว้ว่า การเรียนรู้มีความสำคัญต่อมนุษย์ทั้งตัวของมนุษย์เองและสังคมหลายประการ ดังนี้

1. ทำให้มนุษย์มีชีวิตรอด เพราะช่วยให้มนุษย์รู้จักการนำปัจจัยที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตมาใช้ประโยชน์ เช่น การหาการผลิตอาหารเพื่อการบริโภค การสร้างที่อยู่อาศัยเพื่อความปลอดภัย การป้องกันรักษาโรค การผลิตเครื่องนุ่งห่มขึ้นใช้ รู้จักปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

2. ทำให้เกิดความรู้หรือศาสตร์ต่าง ๆ (Sciences) ที่เป็นประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ทั้งสาขาวิทยาศาสตร์ธรรมชาติ (Nature Sciences) มนุษย์ศาสตร์ (Humanities Sciences) และสังคมศาสตร์ (Social Sciences)

3. ทำให้เกิดความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กล่าวคือ มนุษย์สามารถนำความรู้ไปใช้ในการค้นพบทางวิทยาศาสตร์ (Discovery) การประดิษฐ์ (Invention) การสร้างนวัตกรรม (Innovation) อันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์
4. มนุษย์นำไปใช้ในการพัฒนาตนเองให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข เช่น การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมให้เหมาะสม การปรับปรุงแก้ไขบุคลิกภาพที่บกพร่อง การรู้จักสร้างความสัมพันธ์หรือรู้จักใช้ชีวิตร่วมกับคนอื่นในสังคม การพัฒนาทักษะด้านต่าง ๆ การรู้เท่าทันไม่ตกเป็นเครื่องมือของบุคคลอื่น และการสร้างสุนทรียภาพให้กับชีวิต เป็นต้น
5. ทำให้มนุษย์สามารถสร้างกิจกรรมต่าง ๆ ที่เหมาะสมขึ้นใช้ในสังคม ทั้งกิจกรรมด้านสังคม วัฒนธรรม เศรษฐกิจและการเมือง เพราะการเรียนรู้ทำให้มนุษย์มีความรู้ ความเข้าใจ สามารถสร้าง ดำเนินการควบคุม และพัฒนากิจกรรมร่วมกัน ดังกล่าวได้อย่างเหมาะสม
6. ทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจ และสร้างวิธีป้องกันแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ของมนุษย์ทั้งปัญหาส่วนบุคคลและปัญหาของสังคมส่วนรวม
7. ทำให้เกิดการถ่ายทอดทางวัฒนธรรม การอบรมให้เรียนรู้ระเบียบของสังคม (Socialization) สถาบันสังคม (Social institution) การสั่งสมทางวัฒนธรรม ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญในการดำรงชีวิตของมนุษย์และสังคมมนุษย์
8. ทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจระหว่างมนุษย์และสร้างความสัมพันธ์อันดีทั้งในสังคมเดียวกัน สังคมที่อยู่ใกล้เคียงกัน และสังคมอื่น ๆ จะเห็นได้จากการรวมกลุ่มประเทศต่าง ๆ ทั้งในระดับภูมิภาค ระดับทวีป และระดับโลก ในปัจจุบันก็เป็นผลสำคัญของการเรียนรู้ที่จะให้ชีวิตร่วมกันอย่างมีความสุขของมนุษย์
9. ทำให้เกิดการพัฒนาศคมมนุษย์ในรูปแบบและวิธีการต่าง ๆ เช่นการเกษตร การพัฒนาชนบท การพัฒนาเมือง การศึกษา สาธารณสุข การสหกรณ์ การพัฒนาเศรษฐกิจ และการพัฒนาชุมชน เป็นต้น
10. ทำให้มนุษย์มีความเข้าใจในปัจจุบันและเตรียมการไปสู่อนาคตได้ล่วงหน้า เช่น การสำรวจขั้วโลกเหนือและใต้ การสำรวจใต้ท้องทะเล การสำรวจอวกาศ การค้นคว้าทดลองเกี่ยวกับยีนส์และพันธุกรรม การผลิตพลังงานทดแทนและพลังงานชีวมวล เป็นต้น

2.3 แนวทางการจัดการเรียนรู้

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขปรับปรุง (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ในหมวด 4 ว่าด้วยแนวทางการจัดการศึกษามาตรา 24 การจัดการกระบวนการเรียนรู้ให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการ ดังต่อไปนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553, หน้า 35)

1. จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล
2. ฝึกทักษะกระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ใช้ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ปัญหา
3. จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็นทำเป็น รักการอ่าน และการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง
4. จัดการเรียนการสอนโดยผสมผสานสาระความรู้ด้านต่าง ๆ อย่างได้สัดส่วนสมดุลกันรวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา
5. ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียน และอำนวยความสะดวก เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และมีความรอบรู้ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้ ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนไปพร้อมกันจากสื่อการเรียนการสอน และแหล่งวิทยาการประเภทต่าง ๆ
6. จัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ทุกเวลาทุกสถานที่ที่มีการประสานความร่วมมือกับบิดามารดา ผู้ปกครอง และบุคคลในชุมชนทุกฝ่าย เพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ

สรุปได้ว่า การปฏิรูปการเรียนนั้นมุ่งเน้นให้จัดการเรียนรู้หรือจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญซึ่งมีแนวทางหรือวิธีการที่นักวิชาการได้นำเสนอไว้อย่างหลากหลาย เช่น การสอนแบบสร้างความรู้ตามแนวคอนสตรัคติวิสต์ (Constructivism) วัฏจักรการเรียนรู้ 4 MAT การเรียนรู้แบบสืบเสาะ การสอนแบบโครงการ/โครงการการเรียนรู้ตามบันได 5 ขั้น (QSCCS) และการพัฒนาพหุปัญญา เป็นต้น

ดังนั้น ผู้วิจัยสรุปได้ว่า การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ หมายถึง การจัดทำแผนการใช้สื่อ การจัดกิจกรรม การเรียนการสอนทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ตามแนวปฏิรูปการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ พัฒนาคุณธรรมนำความรู้ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จัดการเรียนการสอนจากแหล่งเรียนรู้ และส่งเสริมพัฒนาขีดความสามารถของนักเรียนให้เต็มศักยภาพ

3. การพัฒนาการวัดและประเมินผลการศึกษา

3.1 ความหมายของการวัดผลประเมินผล

การวัดผลประเมินผลทางการศึกษา เป็นการรวมกันระหว่างคำ 2 คำ คือ การวัดหรือ การวัดผล (Measurement) และคำว่า การประเมิน หรือการประเมินผล (Evaluation) เป็นคำที่มี ความหมายที่แตกต่างกันแต่ มักจะใช้ควบคู่กันเสมอ คือ การวัดผล ประเมินผล หรือการวัดผลและ ประเมินผล เพื่อให้ครอบคลุมความหมายได้ครบถ้วน ความหมายของคำว่า การวัดผลประเมินผล ได้มีผู้ให้ความหมายทั้งสองคำ ไว้ดังเช่น

บุญธรรม กิจปริดาบริสุทธิ (2543, หน้า 15) ได้ให้ความหมายของการประเมินผลเป็นกระบวนการในการตัดสินคุณค่าของสิ่งใดสิ่งหนึ่งอย่างมีหลักเกณฑ์ เพื่อที่จะสรุปว่าสิ่งนั้นดีเลวปานใด

ฉัตรศิริ ปิยะพิมลสิทธิ์ (2548, หน้า 24) กล่าวว่า การวัดผล (Measurement) คือ การกำหนดตัวเลขให้กับวัตถุ สิ่งของ เหตุการณ์ ปรากฏการณ์ หรือพฤติกรรมต่าง ๆ หรืออาจใช้เครื่องมือไปวัดเพื่อให้ได้ตัวเลขแทนคุณลักษณะต่าง ๆ ส่วน

ภูมิชนะ เกิดพงษ์ (2564, ออนไลน์) กล่าวว่า การวัดผล หมายถึง กระบวนการเพื่อให้ได้มาซึ่ง ตัวเลข หรือสัญลักษณ์ ที่มีความหมายแทนคุณลักษณะ หรือคุณภาพของสิ่งที่วัด โดยใช้เครื่องมือที่มีประสิทธิภาพหารายละเอียดสิ่งที่วัดว่ามีจำนวน หรือปริมาณเท่าใด

Guilford (1954, p. 5) ได้ให้ความหมายของการประเมินผล คือ การประเมินผลเป็นการตัดสินคุณค่าของการกระทำ

Good (1959, p. 307) ได้ให้ความหมายการประเมินผลไว้ว่าเป็น การประเมินผลเป็นกระบวนการการตัดสินใจความสำคัญของปรากฏการณ์อย่างหนึ่งกับ ปรากฏการณ์อีกอย่างหนึ่งโดยใช้มาตรฐานที่กำหนดไว้

Green (1970, p. 15) ได้กล่าวไว้ว่า การประเมินผลเป็นกระบวนการตัดสินคุณค่าข้อมูลที่ได้จากการวัดอย่างเป็นระบบ

Gronlund & Linn (1990, pp. 5-6) ได้ให้ความหมายของการประเมินผลว่า เป็นการตัดสินค่าของผลที่ได้โดยพิจารณาจากข้อมูลทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ

ผู้วิจัยสรุปได้ว่า การพัฒนาการวัดและประเมินผลการศึกษา หมายถึง การกำหนดระเบียบ การวัดผล ประเมินผล การเทียบโอนประสบการณ์ผลการเรียนและอนุมัติผลการเรียนของสถานศึกษาตามหลักสูตรสถานศึกษาที่สอดคล้องกับนโยบายระดับประเทศ โดยให้มีการประเมินผลการเรียนทุกช่วงชั้น มีการพัฒนาเครื่องมือในการวัดผลประเมินผลและจัดระบบสารสนเทศด้านการวัดผลประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียนเพื่อใช้ในการอ้างอิง ตรวจสอบ และใช้ประโยชน์ในการพัฒนาการเรียนการสอน

3.2 ความสำคัญของการวัดผลประเมินผล

กรมวิชาการ (2545, หน้า 30-35) ได้ให้ความสำคัญการประเมินผล การเรียนรู้แบบบูรณาการจำเป็นต้องมีเทคนิค เช่น การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการมีเทคนิควิธีการจัดการและประเมินผลหลากหลายวิธีครูผู้สอนสามารถเลือกวิธีใช้ตามความเหมาะสมกับเนื้อหาหรือรูปแบบการบูรณาการและเนื่องจากการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการเป็นแบบผสมผสานสาระความรู้ เน้นการฝึกปฏิบัติตามกระบวนการรวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ในทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ กำจัดและประเมินผลผู้สอนจึงต้องเลือกใช้ให้หลากหลายและดำเนินการควบคู่กันไปในกระบวนการจัดการเรียนการสอน ทั้งนี้เพื่อให้สามารถเก็บข้อมูลที่ต้องการวัดและประเมินผลผู้เรียนรู้ให้ได้ครบถ้วนทุกด้านให้สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตร

สิริพัชร เจษฎาวโรจน์ (2546, หน้า 97-100) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ เพื่อนำผลการประเมินไปพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ โดยการนำผลการประเมินไปใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุง แก้ไข ส่งเสริมการเรียนและพัฒนาการของผู้เรียนโดยตรงและนำไปปรับปรุงแก้ไขการจัดกระบวนการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น รวมทั้งนำไปใช้ในการพิจารณาตัดสินความสำเร็จทางการศึกษาของผู้เรียนอีกด้วย การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประกอบด้วย การประเมิน

การเรียนรู้ตามหลักสูตรสาระการเรียนรู้ 8 กลุ่ม ซึ่งสถานศึกษาควรดำเนินการประเมินผล ในลักษณะต่าง ๆ ดังนี้ คือ การประเมินผลก่อนเรียน การประเมินระหว่างเรียนการประเมิน เพื่อสรุปผลการเรียน เป็นการประเมินเพื่อสรุปผลการเรียนเพื่อมุ่งตรวจสอบความสำเร็จ ของผู้เรียน เมื่อผ่านการเรียนรู้ในช่วงเวลาหนึ่งหรือสิ้นสุดการเรียนปลายปี/ ปลายภาค การประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ และการ ประเมินการอ่าน คิด วิเคราะห์และเขียนสื่อความ

จิตติมา วรรัตนศรี (2557, หน้า 79) ได้กล่าวไว้ว่า การวัดประเมินผล จะเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน ครู ผู้บริหาร ผู้ปกครอง ดังนี้ 1) ประโยชน์ต่อผู้เรียน ช่วยให้ผู้เรียนได้ทราบว่าตนเองมีความรู้ความสามารถอยู่ในระดับใด มีข้อบกพร่องหรือจุดที่ควรปรับปรุงในเรื่องใด มีความถนัดหรือจุดเด่นเรื่องใด รวมทั้งจะช่วยให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจในการเรียนรู้และพัฒนาตนเองให้มีความรู้ความสามารถในแต่ละด้านเพิ่มขึ้น 2) ประโยชน์ต่อครู ช่วยให้ครูมีข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับตัวผู้เรียนว่า มีความรู้ความสามารถในระดับใด เกิดการเรียนรู้บรรลุตามวัตถุประสงค์หรือไม่ มีปัญหาข้อบกพร่องอย่างไรตลอดจนสะท้อนผลให้ครูลงมือหาวิธีการจัดการเรียนการสอนที่ครูใช้มีประสิทธิภาพเพียงใด อันจะนำไปสู่ การปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนของครู อีกทั้งผลจากการวัดประเมินจะช่วยให้ครูมี ข้อมูลสารสนเทศเพื่อวิเคราะห์จุดเด่นจุดด้อยหรือปัญหา และออกแบบวางแผนการวิจัย ในชั้นเรียนการพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ความสามารถเต็มตามศักยภาพ 3) ประโยชน์ต่อผู้บริหาร ช่วยให้ผู้บริหารสามารถใช้เป็นข้อมูลสารสนเทศประกอบการตัดสินใจในการวางแผนการจัดการศึกษา การบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน การจัดครูเข้าชั้น การจัดโครงการกิจกรรมส่งเสริมทางวิชาการเพื่อส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนาผู้เรียน ให้มีความรู้ความสามารถและคุณลักษณะตามมาตรฐานการศึกษา รวมทั้งใช้เป็นข้อมูล ประชาสัมพันธ์คุณภาพของจัดการศึกษาของโรงเรียนเผยแพร่ต่อผู้ปกครอง ชุมชนและ ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องเพื่อสร้างความร่วมมือในการพัฒนาผู้เรียน และ 4) ประโยชน์ต่อผู้ปกครอง ช่วยให้ผู้ปกครองได้เข้าใจและทราบถึงความรู้ความสามารถ ความถนัด จุดบกพร่องของผู้เรียน อันจะช่วยให้ผู้ปกครองสามารถส่งเสริมสนับสนุนผู้เรียนที่ สอดคล้องกับความถนัด ความสามารถหรือของผู้เรียน ตลอดจนเป็นข้อมูลในการตัดสินใจ เกี่ยวกับศึกษาต่อหรือการประกอบอาชีพของบุตรหลาน

ผู้วิจัยสรุปได้ว่า ความสำคัญของการวัดผลประเมินผลเป็นกระบวนการมีระบบกำหนดตัวเลขให้กับสิ่งที่ต้องการจะวัดโดยค่าที่ได้สามารถบ่งชี้ให้เห็นถึงความแตกต่างของคุณลักษณะนั้นอย่างมีประสิทธิภาพส่วนการประเมินผลเป็นกระบวนการอย่างมีระบบโดยการนำข้อมูลทั้งหลายที่ได้จากการวัดมาพิจารณาวิเคราะห์เพื่อที่จะตัดสินใจหรือสรุปคุณภาพและคุณลักษณะต่าง ๆ ที่ได้จากการวัดทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพต้องใช้ข้อมูลหลายด้านมาผสมผสานกัน

3.3 ขอบข่ายการวัดผลประเมินผล

การวัดผลประเมินผลมีขอบข่ายจำแนกได้เป็น 3 ด้าน ได้แก่ ด้านพุทธิพิสัย ด้านจิตพิสัย และด้านทักษะพิสัย ดังนั้นในการวัดผลในแต่ละด้านประกอบด้วย การวัดพฤติกรรม ดังต่อไปนี้ (สมนึก ภัททิยธนี, 2551, หน้า 19-26; เยาวดี ราชชัยกุล, 2556, หน้า 189-194)

1. ด้านพุทธิพิสัย เป็นการจำแนกพฤติกรรมผู้เรียนเกี่ยวกับความรู้ ความสามารถทางสมอง สถิติปัญญา ซึ่งจำแนกเป็น 6 ระดับ ได้แก่ 1) ความรู้ 2) ความเข้าใจ 3) การนำไปใช้ 4) การวิเคราะห์ 5) การสังเคราะห์ และ 6) การประเมินค่า
2. ด้านจิตพิสัย เป็นการจำแนกพฤติกรรมของผู้เรียนทางอารมณ์ ความรู้สึกนึกคิด เจตคติ คุณธรรม ลักษณะนิสัย จำแนกเป็น 5 ระดับ ได้แก่ 1) การเรียนรู้ หรือการตั้งใจรับรู้ 2) การตอบสนอง 3) การให้คุณค่า 4) การจัดระบบคุณค่า และ 5) การสร้างคุณลักษณะส่วนบุคคล
3. ด้านทักษะพิสัย เป็นการจำแนกพฤติกรรมเกี่ยวกับทักษะ การเคลื่อนไหว การใช้วัยวะส่วนต่าง ๆ จนปฏิบัติได้อย่างคล่องแคล่วและถูกต้องจำแนกเป็น 7 ระดับ ได้แก่ 1) การรับรู้ 2) การเตรียมความพร้อม 3) การตอบสนองตามการชี้แนะ 4) การสร้างกลไกรูปแบบปฏิบัติ 5) การตอบสนองที่ซับซ้อน 6) การดัดแปลงให้เหมาะสม และ 7) การริเริ่มใหม่

ดังนั้น ผู้วิจัยสรุปได้ว่า ขอบข่ายการวัดผลประเมินผล ประกอบด้วย 3 ด้าน คือ 1) ด้านพุทธิพิสัย 2) ด้านจิตพิสัย 3) ด้านทักษะพิสัย

4. การพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา

4.1 ความหมายสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา มีผู้กล่าวถึง สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ดังนี้

Heinich et al. (1996) ได้ให้คำจำกัดความ คำว่า สื่อ (Media) หมายถึง ช่องทางในการติดต่อสื่อสาร (Media is a Channel of Communication) ยังได้ขยายความเพิ่มเติมอีกว่า Media มีรากศัพท์มาจากภาษาละติน มีความหมายว่า ระหว่าง (Between) หมายถึง อะไรก็ตามซึ่งทำการบรรจุหรือนำพาข้อมูลหรือสารสนเทศ สื่อเป็นสิ่งที่อยู่ระหว่างแหล่งกำเนิดสารกับผู้รับสาร

รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ (2552, หน้า 122) ได้ให้คำจำกัดความคำว่า Media ไว้ดังนี้ The Carriers of Messages. From some transmitting source (Which may be a human being or an inanimate object) to the receiver of the message (Which in our case is the learner) ซึ่งสรุปความเป็นภาษาไทย ได้ดังนี้ คือ ตัวนำสารจากแหล่งกำเนิดของสารไปยังผู้รับสาร

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยสรุปได้ว่า สื่อ หมายถึง สิ่งใดก็ตามที่เป็นตัวกลางระหว่างแหล่งกำเนิดของสารกับผู้รับสาร เป็นสิ่งที่นำพาสารจากแหล่งกำเนิดไปยังผู้รับสารเพื่อให้เกิดผลใด ๆ ตามวัตถุประสงค์

ส่วนความหมายของสื่อการสอนได้มีผู้ให้ความหมายของคำว่า สื่อการสอน (Instructional Media) หรือบางครั้งใช้คำว่า สื่อการศึกษา (Educational Media) ไว้ว่าหมายถึง วิธีการ เครื่องมือ และอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ใช้เป็นสื่อในการศึกษา โดย T. Newby etal. (รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ, 2552, หน้า 124) ได้ให้คำจำกัดความคำว่า Instructional Media ไว้ดังนี้ Channels of Communication the Carry Messages with an Instructional Purpose; the Different ways and Means by which Information Car; Be Delivered to Learner ซึ่งสรุปความเป็นภาษาไทยได้ว่า หมายถึง ช่องทางของการสื่อสารซึ่งนำพาสารต่าง ๆ ไปตามวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอน ด้วยเส้นทางและวิธีการที่สามารถนำพาสารสนเทศไปนำเสนอให้ถึงผู้เรียน

สำหรับความหมายนวัตกรรมนั้น บุญเกื้อ ควรหาเวช (2542, หน้า 12) ได้ให้ความหมาย คำว่า “นวัตกรรม” หมายถึง การนำสิ่งใหม่ ๆ เข้ามาเปลี่ยนแปลงเพิ่มเติมวิธีการที่ทำอยู่เดิม เพื่อให้ใช้ได้ผลดียิ่งขึ้น ฉะนั้นไม่ว่าวงการหรือกิจกรรมใด ๆ ก็ตามเมื่อมีการนำเอาความเปลี่ยนแปลงใหม่ เข้ามาใช้เพื่อปรับปรุงงานให้ดีขึ้นกว่าเดิมหรือมุ่งที่จะให้งานมีประสิทธิภาพสูงขึ้น ก็เรียกได้ว่าเป็นนวัตกรรมของวงการนั้น ๆ เช่น ถ้าในวงการศึกษานำเอาเข้ามาใช้เรียกว่า “นวัตกรรมการศึกษา” สำหรับผู้ที่กระทำหรือนำความเปลี่ยนแปลงใหม่มาใช้เรียกว่า “นวัตกรรม” โดยนวัตกรรมทางการเรียนการสอน หมายถึง

มีการกระทำสิ่งใหม่นำมาใช้ในการเรียนการสอนแล้วได้ผลดีกว่าวิธีเก่า อาจจะมีคิดใหม่หรือคิดวิธีการ กระบวนการใหม่ ๆ แล้วนำมาปฏิบัติในการจัดการเรียนการสอน ทำให้มีการปรับปรุงพัฒนา มีการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้นหรือการนำผลงานวิธีการใหม่ สิ่งประดิษฐ์ใหม่ที่ผู้อื่นคิดไว้

สื่อการสอนมีหลายประเภท เช่น สื่อการสอนประเภทโสตทัศนูปกรณ์ สามารถแบ่งความสามารถและลักษณะ ได้ดังนี้ 1) โสตทัศนูปกรณ์ ได้แก่ ภาพ วัสดุ ลายเส้นและ วัสดุมีทรง 2) เครื่องมือโสตทัศนูปกรณ์ ได้แก่ เครื่องเสียง เครื่องฉาย โปรเจคเตอร์ คอมพิวเตอร์ อุปกรณ์ด้านเทคโนโลยีต่าง ๆ และ 3) กิจกรรมโสตทัศนูปกรณ์ ได้แก่ การศึกษานอกสถานที่ การจัดนิทรรศการ และการจัดสถานการณ์จำลอง ซึ่งลักษณะหรือรูปแบบของการจัดบริการสื่อการสอนในสถานศึกษามีอยู่ 2 รูปแบบ คือ

- 1) รวบรวมสื่อทุกชนิดทั้งสิ่งพิมพ์และไม่ใช้สิ่งพิมพ์ไว้ด้วยกันจะรวมห้องสมุดและหน่วยงานโสตทัศนูปกรณ์เข้าไว้รวมกัน มีการบริหารงานและบริการเป็นหน่วยงานเดียวกัน และ
- 2) แยกเป็นเอกเทศ เป็นการแยกหน่วยงานห้องสมุดออกจากหน่วยงานทางโสตทัศนูปกรณ์ มีสถานที่ งบประมาณและการบริหารตลอดจนบริการที่แยกจากกัน สื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษามีความสำคัญต่อการพัฒนานักเรียน จึงได้นำมาใช้โดยความมุ่งหมายของการใช้สื่อเพื่อการศึกษาเหล่านี้ก็เพื่อ 1) สร้างความรู้ที่เป็นรูปธรรม เพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดแนวคิดและได้ประสบการณ์ตรงมากขึ้น 2) ได้รับความสนใจและสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน 3) ให้ผู้เรียนสามารถจำสิ่งที่เรียนได้ในระยะยาว 4) นำสิ่งที่ เป็นประสบการณ์ตรงจากแหล่งต่าง ๆ มาสู่ห้องเรียนได้มากขึ้น 5) สร้างพื้นฐานในด้านความคิดสร้างสรรค์ให้แก่ผู้เรียนได้มากขึ้น 6) เพื่อให้ผู้เรียนได้เข้าใจบทเรียนและเนื้อหาวิชาต่าง ๆ ได้ชัดเจนยิ่งขึ้น 7) เสริมสร้างเจตคติต่อการเรียนรู้ 8) เป็นเครื่องมือที่ใช้ ทบทวนสรุป และทำให้เนื้อหาวิชาสัมพันธ์กัน 9) เสริมสร้างกิจกรรมที่แปลกออกไปและให้ ผู้เรียนมีส่วนร่วมในบทเรียนที่กำลังเรียนอยู่ และ 10) ช่วยให้ผู้เรียนเรียนได้เร็วขึ้น

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยสรุปได้ว่า สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อ การศึกษา หมายถึง สิ่งที่น่าความรู้ไปสู่ผู้เรียนทั้ง อยู่ในรูปของสิ่งพิมพ์และไม่ใช้สิ่งพิมพ์ที่ ผู้สอนสามารถส่งถึงผู้เรียน มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้การเรียนการสอนเป็นไปตามวัตถุประสงค์ ที่ตั้งไว้

4.2 ความสำคัญ สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

จิตติมา วรรัตนศรี (2557, หน้า 61-62) ได้กล่าวไว้ว่า สื่อมีความสำคัญต่อผู้เรียนและต่อครู ดังนี้ 1) ต่อผู้เรียน คือ ช่วยกระตุ้นและเร้าความสนใจของผู้เรียนให้ติดตามเนื้อหาสาระที่เรียนรู้อย่างตั้งใจ ช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในบทเรียนได้ง่าย ช่วยให้ผู้เรียนสามารถสรุปสร้างความรู้ มโนทัศน์ด้วยตนเอง ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้และจดจำได้ยาวนาน ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจเนื้อหาสาระได้ตามจุดมุ่งหมายและเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนมากขึ้น ช่วยเพิ่มพูนประสบการณ์ที่เป็นรูปธรรมทั้งทางตรงและทางอ้อมแก่ผู้เรียน ส่งเสริมความสัมพันธ์ความสามัคคีที่ผู้เรียนได้แบ่งปันเรียนรู้ร่วมกันจากสื่อ สร้างเจตคติที่ดีแก่ผู้เรียนที่มีความถนัดในการเรียนรู้ด้วยวิธีการที่แตกต่างกันและส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์และแรงบันดาลใจแก่ผู้เรียน 2) ต่อครู คือ ส่งเสริมให้บรรยากาศการเรียนการสอนน่าสนใจ สนุกสนาน ช่วยลดเวลาและบทบาทในการบรรยายของผู้สอน ใช้เป็นสื่อถ่ายทอดความรู้เนื้อหาสาระไปสู่ผู้เรียน ใช้ฝึกปฏิบัติเพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดทักษะและสามารถประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง ช่วยให้มีความเชื่อมั่นในการจัดการเรียนรู้ทั้งด้านเนื้อหาและบุคลิกภาพ ช่วยให้การจัดการเรียนรู้บรรลุจุดมุ่งหมายได้ง่ายและรวดเร็วขึ้น ส่งเสริมให้มีทักษะในการใช้สื่อได้อย่างเหมาะสม ส่งเสริมให้มีความคิดสร้างสรรค์ในการผลิตหรือใช้สื่อประกอบการเรียนการสอนรูปแบบใหม่ ๆ ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนการสอน สร้างเสริมประสบการณ์เรียนรู้สิ่งใหม่ที่ผู้เรียนอาจจะไม่เคยพบเห็นมาก่อนด้วยสื่อเทคโนโลยีทันสมัย และช่วยแก้ปัญหาความแตกต่างระหว่างผู้เรียนรายบุคคล สามารถใช้ศึกษาซ้ำได้สำหรับผู้เรียนที่ยังไม่เข้าใจ

4.3 ขอบข่ายสื่อการสอน นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

จิตติมา วรรัตนศรี (2557, หน้า 70-71) กล่าวถึงนวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ดังนี้

4.3.1 งานโสตทัศนศึกษา

4.3.1.1 จัดหาโสตทัศนอุปกรณ์ที่ส่งเสริมสนับสนุน

การเรียนการสอน

4.3.1.2 ให้บริการและควบคุมดูแลโสตทัศนอุปกรณ์ประเภท

ต่าง ๆ เช่น เครื่องเล่นเทปโทรทัศน์ เครื่องฉายภาพนิ่ง เครื่องบันทึกเสียงและเครื่องเสียง เป็นต้น

- 4.3.1.3 บันทึกเสียง ถ่ายภาพ ถ่ายทำสไลด์ ถ่ายเทปโทรทัศน์
ประกอบคำบรรยาย
- 4.3.1.4 ให้คำแนะนำในการสร้างและผลิตสื่อการสอน
- 4.3.1.5 จัดเก็บรักษา จัดทำทะเบียน วัสดุ ครุภัณฑ์และ
ซ่อมแซม โสตทัศนอุปกรณ์
- 4.3.1.6 จัดบริการขอยืมสื่อการศึกษาจากแหล่งวิชาการต่าง ๆ
นำมาใช้ในการเรียนการสอนและการจัดกิจกรรม และควบคุมการเบิกจ่าย และ
การให้บริการยืม โสตทัศนอุปกรณ์
- 4.3.1.7 พัฒนาคู่มือ นักเรียน และบุคลากร เพื่อให้มีความรู้
ความสามารถในการใช้สื่อ อุปกรณ์โสตทัศนศึกษา
- 4.3.1.8 ให้บริการและคำปรึกษาแก่หน่วยงานและชุมชน
เกี่ยวกับการใช้โสตทัศนอุปกรณ์
- 4.3.2 งานศูนย์เทคโนโลยีทางการบริหารและการเรียนการสอน
ประกอบด้วย
- 4.3.2.1 วางแผน จัด ควบคุมดูแล แก้ไขปัญหาและเป็นทั้ง
ปรึกษาในการใช้เทคโนโลยีระบบเครือข่ายภายในโรงเรียน ทั้งการใช้อินเทอร์เน็ต
อินทราเน็ต วิทยู และโทรทัศน์
- 4.3.2.2 พัฒนาคู่มือ นักเรียน และบุคลากรเพื่อให้มีความรู้
ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีต่าง ๆ ทั้งส่วนที่เป็นฮาร์ดแวร์ และซอฟต์แวร์
- 4.3.2.3 สนับสนุนฮาร์ดแวร์ และซอฟต์แวร์ต่อการบริหารงาน
และการจัดการเรียนการสอน
- 4.3.2.4 พัฒนาระบบเครือข่ายภายในโรงเรียน ทั้งการใช้
อินเทอร์เน็ต อินทราเน็ต วิทยู โทรทัศน์ ทั้งส่วนที่เป็นฮาร์ดแวร์ และซอฟต์แวร์
- 4.3.2.5 เป็นผู้จัดการระบบเครือข่าย และเว็บมาสเตอร์ของ
โรงเรียน
- 4.3.2.6 ประสานร่วมมือในการผลิต จัดทำ พัฒนาการใช้สื่อ
นวัตกรรม และ เทคโนโลยีเพื่อการจัดการเรียนการสอน และ พัฒนางานวิชาการกับ
บุคลากรภายในสถานศึกษา บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน และสถาบันอื่น

4.3.2.7 ประเมินผลการใช้สื่อวัตกรรมการเทคโนโลยีเพื่อ

การศึกษา

4.3.3 งานพัฒนานวัตกรรมการศึกษา ประกอบด้วย

4.3.3.1 สนับสนุนการทำผลงานเพื่อเลื่อนวิทยฐานะของครูและ

ผู้บริหาร

4.3.3.2 จัดอบรมสัมมนาให้ครูได้เรียนรู้ด้านวิชาการที่ทันสมัย

เกิดแนวทางในการคิดสร้างนวัตกรรม

4.3.3.3 คัดสรรนวัตกรรมต้นแบบ ยกย่อง มอบรางวัลและ

เผยแพร่เพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสรุปได้ว่า การพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา หมายถึง การจัดการเรียนรู้ให้ครูอาจารย์ในด้านการใช้และการพัฒนาเทคโนโลยีที่มีความหลากหลายเหมาะสมและเพียงพอที่จะให้ครูอาจารย์ได้เลือกใช้และพัฒนาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยจะต้องเรียนรู้การใช้สื่อเทคโนโลยีตั้งแต่การจัดทำ การจัดหาจากท้องถิ่นไปจนถึงสื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัยเป็นสากล

5. การพัฒนาระบบการนิเทศภายใน

5.1 ความหมายของการนิเทศภายใน

วัชรรา เล่าเรียนดี (2550, หน้า 120) ได้กล่าวไว้ว่า การนิเทศภายใน โรงเรียนวาเป็นกระบวนการนิเทศการศึกษาและกิจกรรมต่าง ๆ ที่มุ่งพัฒนาการเรียนการสอนที่จัดดำเนินการในโรงเรียนโดยบุคลากรในโรงเรียนเป็นหลักซึ่งประกอบด้วย ผู้บริหารโรงเรียน คณะครูและบุคลากรอื่นที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาในโรงเรียน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในโรงเรียนโดยตรง

ฉวีวรรณ พันวัน (2552, หน้า 9) สรุปไวว่าการนิเทศภายใน หมายถึง กระบวนการรวมกันทางการศึกษาของผู้บริหารโรงเรียนและบุคลากรทางการศึกษาเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้มีคุณภาพและเกิดผลสัมฤทธิ์สูงสุดแก่ผู้เรียนทำให้ผู้เรียนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพตามจุดหมายของหลักสูตร

ผู้วิจัยสรุปได้ว่า การนิเทศภายใน หมายถึง กิจกรรมหรือกระบวนการต่าง ๆ ที่บุคลากรภายในโรงเรียนร่วมกันให้คำแนะนำช่วยเหลือเพื่อพัฒนาปรับปรุงการปฏิบัติงานเกี่ยวกับงานวิชาการของครูและบุคลากรในโรงเรียนให้มีคุณภาพ

5.2 ความสำคัญของการนิเทศ

ธีรศักดิ์ เลื่อยไธสง (2550, หน้า 2-10) ได้กล่าวว่า การนิเทศเป็นกระบวนการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพทันต่อสถานการณ์นโยบายการศึกษาหลักสูตรและองค์ประกอบต่าง ๆ ซึ่งความสำคัญของการนิเทศการสอน มีดังนี้

5.2.1 เพื่อพัฒนาทางด้านวิชาการความรู้นวัตกรรมทางการศึกษาหลักสูตร นโยบายการจัดการศึกษามีการปรับเปลี่ยนอย่างรวดเร็วและต่อเนื่อง

5.2.2 เพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงสภาวะทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคมมีการปรับเปลี่ยนอยู่ตลอดเวลา

5.2.3 เพื่อแก้ไขปัญหาในการจัดการศึกษาเพื่อป้องกันความผิดพลาดในการจัดการศึกษาเพื่อก่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ในการจัดการศึกษา

5.2.4 เพื่อยกระดับมาตรฐานการศึกษา

5.3 คุณลักษณะที่ดีของผู้ทำหน้าที่นิเทศ

ธีรศักดิ์ เลื่อยไธสง (2550, หน้า 2) ได้กล่าวว่า การนิเทศเป็นกระบวนการที่เป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ ดังนั้น ผู้ที่จะทำหน้าที่ผู้นิเทศจะต้องมีคุณลักษณะที่ดี ดังนี้

5.3.1 ด้านความรู้ ต้องมีความรู้ความเข้าใจในหลักทฤษฎีการจัดการเรียนการสอนตลอดจนองค์ประกอบอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องอันจะผลโดยตรงต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน นอกจากนี้ต้องรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมของบุคคลรวมทั้งองค์การที่เกี่ยวข้อง

5.3.2 ด้านทักษะ ต้องมีทักษะการสอนในเกณฑ์ที่ดีมีทักษะในการสื่อสาร การแก้ไขปัญหา การมองโลกในแง่ดี และมีคุณลักษณะเฉพาะตัวที่ดีด้วย

5.3.3 ด้านเจตคติ ต้องเป็นคนที่มีความนิสัยที่ดีมีความสนใจตั้งใจทำงาน มีความรับผิดชอบ ขยันขันแข็ง มีความสุภาพ เป็นกันเอง เลียสละและอุทิศตนเพื่องาน

5.4 รูปแบบการนิเทศการสอน

วัชรรา เลขาเรียนดี (2550, หน้า 27–28) ได้แบ่งรูปแบบการนิเทศการสอนตามลักษณะของปรัชญาและลักษณะของผู้นิเทศออกเป็น 4 รูปแบบ ดังนี้

5.4.1 การนิเทศแบบตรวจตรา (Inspection Supervision) เป็นการนิเทศแบบดั้งเดิมผู้นิเทศทำหน้าที่ตรวจสอบ เช่น การเป็นไปตามหลักสูตรหรือไม่วิธีสอนเหมาะสมหรือไม่เมื่อตรวจแล้วชี้แจงให้ครูแก้ไขข้อบกพร่อง

5.4.2 การนิเทศแบบให้ผลผลิต (Supervision as Production) บางครั้งเรียกว่าการนิเทศแบบวิทยาศาสตร์ ซึ่งมองที่ผลผลิตโดยเปรียบสถานศึกษาเป็นแหล่งผลิตครูเป็นพนักงานและนักเรียนเป็นผลผลิตและผู้นิเทศทำหน้าที่ตรวจสอบคุณภาพวิจัยและพัฒนาเพื่อให้ผลผลิตมีคุณภาพ

5.4.3 การนิเทศเพื่อพัฒนา (Developmental Supervision) เป็นการส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาตามความสามารถที่แตกต่างกันของแต่ละบุคคล เช่น ผู้นิเทศจะชี้แนะเมื่อครูมีความรู้ความสามารถต่ำ ครูขาดประสบการณ์แต่เมื่อครูมีความสามารถสูงเมื่อเกิดปัญหา ก็สามารถแก้ไขปัญหาร่วมกันได้

5.4.4 การนิเทศแบบคลินิค (Clinical Supervision) การนิเทศแบบนี้จะได้ข้อมูลโดยตรงจากการสังเกตการสอนในห้องเรียนจริงเป็นการร่วมมือกันระหว่างครูกับผู้นิเทศสามารถวิเคราะห์พฤติกรรมการสอนเพื่อนำไปปรับปรุงการเรียนการสอน

5.5 การนิเทศการศึกษาเชิงระบบ

การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย (2555, หน้า 20–30) ได้กล่าวไว้ว่า การนิเทศการศึกษาที่ประสบความสำเร็จควรมีกระบวนการที่ต่อเนื่องมีการเคลื่อนไหวที่เป็นพลวัตร(Dynamic) นั่นก็คือการนำวงจรคุณภาพ (Quality Loop) หรือวิธีระบบ (System Approach) มาใช้ในการดำเนินงาน

5.5.1 การวิเคราะห์

ขั้นการวิเคราะห์ เป็นขั้นตอนการทำงานขั้นแรกที่ผู้นิเทศควรให้ความสำคัญเพราะการนิเทศจะประสบความสำเร็จมีประสิทธิภาพสูงควรต้องมียุทธศาสตร์การวิเคราะห์ในหัวข้อที่สำคัญ ๆ ดังนี้

5.5.1.1 การวิเคราะห์ความต้องการ ความจำเป็น

การวิเคราะห์ความต้องการความจำเป็นควรใช้เทคนิคและวิธีการหลายอย่างเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครอบคลุม เช่น การนิเทศและตรวจเยี่ยมการสัมภาษณ์ผู้บริหารและครูผู้สอนการส่งแบบสำรวจความต้องการแล้วนำข้อมูลเหล่านั้นมาวิเคราะห์ผล จะทำให้ได้รับข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการจำเป็น ในการพัฒนาการเรียนการสอนที่หลากหลายและครอบคลุมเป็นประโยชน์ต่อการออกแบบกิจกรรมการนิเทศที่ตรงกับความ ต้องการ ของโรงเรียนกลุ่มเป้าหมาย

5.5.1.2 การวิเคราะห์เนื้อหาและภารกิจ

เมื่อได้ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความจำเป็นแล้ว ผู้นิเทศจะดำเนินการกำหนดหลักสูตรกิจกรรมตามลำดับความต้องการแล้วกำหนดเนื้อหาในการนิเทศการศึกษาการจัดโครงสร้างและลำดับการนำเสนอให้ฝ่ายต่อการสร้างความรู้ความเข้าใจผู้รับการนิเทศได้รับความสะดวกมีความรู้ความเข้าใจและทักษะในการปฏิบัติงานมีความพึงพอใจในการนิเทศสามารถชักจูงให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่ดีขึ้นได้

5.5.1.3 การวิเคราะห์ผู้รับการนิเทศ

ผู้นิเทศควรทำความรู้จักกับผู้รับการนิเทศในทุกมิติ เช่น เพศ วัย วุฒิการศึกษา ประวัติการรับราชการ นิสัยใจคอ ความสนใจ ความถนัด เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อให้สามารถวางแผนการนิเทศ การเลือกวิธีการสื่อ รวมทั้ง เทคนิคการนิเทศที่เหมาะสมได้ ซึ่งก็คือ หลักการนิเทศ ที่ยึดผู้รับการนิเทศเป็นศูนย์กลางในการนิเทศ นั่นเอง

5.5.1.4 การวิเคราะห์สภาพการณ์และนโยบาย

การนิเทศการศึกษาไม่เพียงสนองความต้องการจำเป็นของโรงเรียน ผู้บริหารและครูเท่านั้นแต่ในบางกรณีก็เป็นกรนิเทศตามนโยบาย เช่นการเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับหลักสูตรวิธีการจัดการเรียนรู้การบริหารจัดการที่สนองกลยุทธ์ของฝ่ายนโยบาย เป็นต้น ดังนั้นการวิเคราะห์สภาพการณ์และนโยบายจึงเป็นภาระงานที่จำเป็นอย่างยิ่งหย่อนไปกว่ากัน

5.5.2 การออกแบบและพัฒนา

เมื่อมีการวิเคราะห์ความต้องการความจำเป็นวิเคราะห์ผู้รับการนิเทศ เนื้อหา ภารกิจ และสภาพการณ์ต่าง ๆ อย่างครอบคลุมแล้วจะเป็นข้อมูลพื้นฐานที่สำคัญ ในการออกแบบและพัฒนาในหัวข้อต่าง ๆ ดังนี้

5.5.2.1 การออกแบบวัตถุประสงค์ของการนิเทศ

การกำหนดวัตถุประสงค์ เป็นเสมือนเข็มทิศในการนิเทศ การศึกษาผู้นิเทศควรให้ความสำคัญอยู่เสมอ โดยกำหนดจุดวัตถุประสงค์ทั้งในลักษณะ กว้าง ๆ (Goals) และวัตถุประสงค์ที่มีลักษณะเฉพาะหรือเชิงพฤติกรรม (Behavioral Objectives) มีความครอบคลุมทั้งด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัยและทักษะพิสัย ทำให้การนิเทศ การศึกษามีความชัดเจนและครอบคลุม

5.5.2.2 การออกแบบวิธีการและกิจกรรมการนิเทศ

ผู้นิเทศ ได้มีการวิเคราะห์ความต้องการความจำเป็นและ ประเด็นอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ดังที่ได้กล่าวมาแล้วก็จะเป็นขั้นตอนของการดำเนินการกำหนด วิธีการนิเทศได้สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ในเบื้องต้น เช่น กรณีของการนิเทศออนไลน์ ของศึกษานิเทศก์ กลุ่มนิเทศฯ สพท. นครราชสีมา เขต 1 อาจจะไม่เลือกแนว การนิเทศ ดังนี้

5.5.2.2.1 การนิเทศทางไกลผ่านเว็บไซต์

<http://www.edkorat1.info/sup> โดยการใช้ช่องทางกระดานถาม-ตอบ (Web Board) และ ห้องสนทนา (Chat Room)

5.5.2.2.2 การนิเทศและให้คำแนะนำปรึกษา

ทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์

5.5.2.2.3 การนิเทศทางไกลด้วยโปรแกรม MSN

5.5.2.2.4 การนิเทศทางไกลด้วยจดหมาย

อิเล็กทรอนิกส์ (e-mail)

5.5.2.2.5 การนิเทศทางไกลด้วยเทคโนโลยี

เว็บบล็อก (Web Blog)

5.5.2.2.6 การจัดส่งแผ่นซีดีรอมหนังสือ

อิเล็กทรอนิกส์ (e-Book)

5.5.3. ชั้นการนิเทศ

5.5.3.1 การเตรียมการและประสานงานการนิเทศ

เมื่อผู้นิเทศได้มีการวิเคราะห์ความต้องการความจำเป็น วิเคราะห์ผู้รับการนิเทศ เนื้อหา ภารกิจ สภาพการณ์ต่าง ๆ มีการสร้างและพัฒนาสื่อและ กิจกรรมการนิเทศแล้ว ควรมีการเตรียมการประสานงานและนิเทศการศึกษา ดังนี้

5.5.3.1.1 การจัดทำตารางและกำหนดการนิเทศที่

สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

5.5.3.1.2 ประสานงานกับคณะนิเทศเพื่อให้มีการบูรณา

การการนิเทศ ให้ครอบคลุมภารกิจและกลยุทธ์ต่าง ๆ รวมทั้งการบูรณาการการนิเทศตามความจำเป็น

5.5.3.1.3 ประสานงานไปยังโรงเรียนกลุ่มเป้าหมายเพื่อนัด

หมายเกี่ยวกับวัน เวลา ตารางการนิเทศ รวมทั้งการเตรียมข้อมูลเบื้องต้นในด้านต่าง ๆ

5.5.3.2 การปฏิบัติการนิเทศ

เป็นขั้นตอนที่ผู้นิเทศลงมือดำเนินการนิเทศซึ่งควรใช้

หลักการนิเทศที่สำคัญ ๆ เช่น การมีมนุษยสัมพันธ์อันดีต่อกันการทำงานเป็นทีมมีการร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมผลสำเร็จภายใต้ความเชื่อที่ว่าผู้รับการนิเทศทุกคนสามารถพัฒนาให้บรรลุผลตามศักยภาพได้ให้ความสำคัญในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนตามแนวทางการปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียนฝึกทักษะกระบวนการคิด การจัดการการเผชิญปัญหาและการประยุกต์ใช้ความรู้และทักษะในการป้องกันและการแก้ไข ปัญหาให้ผู้เรียนเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริงฝึกให้คิดเป็นทำเป็น รักการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองเกิดการใฝ่รู้ใฝ่เรียนอย่างต่อเนื่องผสมผสานสาระความรู้ด้านต่าง ๆ อย่างสมดุลผู้สอน สามารถจัดบรรยากาศสภาพแวดล้อมสื่อการเรียนการสอน การอำนวยความสะดวกให้ผู้เรียนมีการใช้กระบวนการวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ เป็นต้น

5.5.4 ขั้นตอนการประเมินผลและรายงาน

การดำเนินกิจกรรมการนิเทศต่าง ๆ ควรได้มีการประเมินที่

สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของกิจกรรมทั้งก่อนการดำเนินกิจกรรมระหว่างดำเนินกิจกรรม และหลังการดำเนินกิจกรรมทั้งนี้เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์หลายประการ กล่าวคือ การประเมินก่อนการดำเนินกิจกรรมจะทำให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับผู้รับการนิเทศเกี่ยวกับความสนใจความรู้พื้นฐานการประเมินระหว่างดำเนินกิจกรรมจะทำให้ทราบข้อมูลเกี่ยวกับพัฒนาการของผู้รับการนิเทศส่วนการประเมินหลังการดำเนินกิจกรรมจะทำให้ทราบถึงผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินงานมีการเลือกใช้วิธีการและเครื่องมือในการประเมินผลที่ครอบคลุมวัตถุประสงค์เมื่อการประเมินผลสิ้นสุดลงควรได้มีการสรุปและรายงานผลให้

ผู้เกี่ยวข้องได้ทราบโดยอาจจัดทำเป็นรายงานอย่างง่ายแล้วรวบรวมไว้ในเอกสารการนิเทศ ที่เพื่อให้เห็นเส้นพัฒนาของการดำเนินงานได้อย่างเป็นรูปธรรม

5.5.5 ชั้นปรับปรุงและพัฒนา

เป็นขั้นตอนสำคัญที่ผู้นิเทศควรดำเนินการอยู่เสมอในทุกขั้นตอน การนิเทศเพราะในปรับปรุงและพัฒนาการปฏิบัติงานนั้นต้องมีการปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาอยู่ตลอดเวลา เมื่อมีการประเมินผลการดำเนินการทุกครั้งจะได้ข้อมูลสำคัญที่ผู้รับ การนิเทศ ผู้นิเทศ บุคลากร หน่วยงาน องค์กรผู้รับผิดชอบจะนำไปประกอบการปรับปรุง แก้ไข หรือพัฒนาให้การทำงานเป็นไปอย่างสอดคล้องเหมาะสมตามบทบาทหน้าที่และ มีการผลดำเนินงานที่เกิดประสิทธิภาพสูงสุดการปรับปรุงและพัฒนาได้ดำเนินการในทุก ขั้นตอนของการนิเทศ เช่นการปรับปรุงวิธีการและเครื่องมือ ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อให้ได้ผลที่แม่นยำมีประโยชน์ในการดำเนินการนิเทศการศึกษาอย่างสูงสุดการปรับปรุง ในขั้นตอนการออกแบบและพัฒนาเพื่อให้วัตถุประสงค์ของการนิเทศมีความครอบคลุม สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของครูและโรงเรียน รวมทั้งการปรับปรุง พัฒนาชุดฝึกอบรมให้ได้ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้เลือกวิธีการนิเทศที่เหมาะสม กับกลุ่มผู้รับการนิเทศบริบท เนื้อหาสาระ งบประมาณ รวมทั้งการปรับปรุงแผนการนิเทศ ให้มีประสิทธิภาพ ตลอดจนการปรับปรุงพัฒนาวิธีการประเมิน ผลการนิเทศ ให้ได้ เครื่องมือที่มีคุณภาพตามหลักวิชาการซึ่งจะส่งผลถึงข้อมูลที่ได้จากการประเมิน มีความถูกต้องตามความเป็นจริง

ผู้วิจัยสรุปได้ว่า การพัฒนาระบบการนิเทศภายใน หมายถึง การสร้าง ความตระหนักให้กับครูหรือผู้ที่เกี่ยวข้องเข้าใจกระบวนการนิเทศภายในว่าเป็นกระบวนการ ทำงานร่วมกันที่ใช้เหตุผลการนิเทศเป็นการพัฒนาปรับปรุงวิธีการทำงานของแต่ละบุคคล ให้มีคุณภาพการนิเทศเป็นกระบวนการส่วนหนึ่งของการบริหารเพื่อให้ทุกคนเกิด ความเชื่อมั่นว่าได้ปฏิบัติถูกต้องก้าวหน้าเกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียนและตัวครูเอง โดยการจัดระบบการนิเทศให้มีคุณภาพทั่วถึงและต่อเนื่องอย่างเป็นระบบเชื่อมโยงกับระบบ การนิเทศการศึกษาของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

6. การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษา

6.1 ความหมายของการประกันคุณภาพการศึกษา

สำนักงานประกันคุณภาพการศึกษา (2564, ออนไลน์) ได้สรุปไว้ว่า

การประกันคุณภาพการศึกษา (Quality Assurance) หมายถึง การทำกิจกรรมหรือการปฏิบัติภารกิจหลักอย่างเป็นระบบตามแบบแผนที่กำหนดไว้ โดยมีการควบคุมคุณภาพ (Quality Control) การตรวจสอบคุณภาพ (Quality Auditing) และการประเมินคุณภาพ (Quality Assessment) จนทำให้เกิดความมั่นใจในคุณภาพ และมาตรฐานของดัชนีชี้วัดระบบและกระบวนการผลิต ผลผลิตและผลลัพธ์ของการจัดการศึกษา

6.2 ความสำคัญของการประกันคุณภาพการศึกษา

การประกันคุณภาพการศึกษา เป็นกระบวนการวางแผน และกระบวนการจัดการของผู้รับผิดชอบการจัดการศึกษาที่จะรับประกันให้สังคมเชื่อมั่นว่าจะพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ครบถ้วนตามมาตรฐานคุณภาพที่ระบุไว้ในหลักสูตร และตรงตามความมุ่งหวังของสังคม เนื่องจากพ่อแม่มีสิทธิเรียกร้องให้สถาบันการศึกษา และหน่วยงานที่รับผิดชอบในการจัดการศึกษา จัดการศึกษาให้แก่ลูกอย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด เพื่อให้ลูกมีความรู้ความสามารถ ทักษะ เจตคติ และคุณลักษณะต่าง ๆ ได้เต็มศักยภาพของแต่ละบุคคล ตอบสนองต่อความต้องการ ความสนใจ และความถนัดที่แตกต่างกัน และที่สำคัญคือ ทุกคนมีคุณสมบัติครบถ้วนตามมาตรฐานคุณภาพที่สังคมต้องการ เป็นการคุ้มครองผู้บริโภค ต่อไปไม่ว่าพ่อแม่ ผู้ปกครองจะส่งลูกเข้าเรียนในสถาบันการศึกษาใด จะมีความมั่นใจได้ว่าสถาบันการศึกษามีคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาสูงเท่าเทียมกัน ไม่จำเป็นต้องวิ่งเต้นหรือฝากลูกเข้าเรียนในสถาบันการศึกษาที่มีชื่อเสียง ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา เป็นระบบที่พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถาบันการศึกษาให้ทัดเทียมกัน ดังนั้น พ่อแม่ ผู้ปกครองจึงยอมไม่ได้ ถ้าลูกเข้าศึกษาในสถาบันการศึกษาแห่งใดแห่งหนึ่งแล้วไม่มีคุณภาพตามมาตรฐานคุณภาพที่กำหนดไว้ในระดับต่าง ๆ ดังนั้น ผู้ที่รับประกันคุณภาพการศึกษาโดยตรง คือ ผู้บริหารสถาบันการศึกษา ครู และบุคลากรทางการศึกษา รวมถึงผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา เช่น คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียน ผู้ปกครอง ผู้แทนชุมชน รวมถึงหน่วยงานที่เกี่ยวข้องระดับอำเภอ จังหวัด เขตพื้นที่การศึกษา กรมเจ้าสังกัด และกระทรวง ต้องมีการรับผิดชอบเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษาร่วมกัน การประกันคุณภาพการศึกษาแบ่งได้ ดังนี้

6.2.1 การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน (Internal Quality Assurance) หมายถึง การประเมินผลและการติดตามตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถาบันการศึกษาจากภายใน โดยวงจร PDCA (Plan – Do – Check – Act) เป็นการปฏิบัติโดยบุคลากรของสถาบันการศึกษาหรือโดยหน่วยงานต้นสังกัด ที่มีหน้าที่กำกับดูแลสถาบันการศึกษานั้น ๆ

6.2.2 การประกันคุณภาพการศึกษาภายนอก (External Quality Assurance) หมายถึง การประเมินผลและการติดตามตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถาบันการศึกษาจากภายนอก โดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) หรือบุคคล หรือหน่วยงานภายนอกที่สำนักงานดังกล่าวรับรอง เพื่อเป็นการประกันคุณภาพและเป็นการพัฒนาให้มีคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถาบันการศึกษานั้น ๆ

6.3 กระบวนการประกันคุณภาพการศึกษา

กระบวนการประกันคุณภาพการศึกษาประกอบด้วย 3 กระบวนการ ดังนี้

6.3.1 การควบคุมคุณภาพ (Quality Control) เป็นกระบวนการดำเนินการของหน่วยงานต้นสังกัดและสถาบันการศึกษาในการกำหนดมาตรฐานการศึกษาให้สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาของชาติ หลังจากนั้นหน่วยงานต้นสังกัดและสถาบันการศึกษาจัดทำแผน เพื่อใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงานพัฒนาคุณภาพเข้าสู่มาตรฐานที่กำหนดไว้ในด้านการพัฒนาหลักสูตรสื่อการเรียนการสอน และบุคลากร ธรรมเนียมสถานศึกษา ระเบียบการสอน การแนะแนว การจัดการเรียนการสอน และการประเมินผล ทั้งนี้จะเน้นระบบและกลไกการปฏิบัติงานตามแผนติดตามกำกับกับการดำเนินงานอย่างจริงจังและต่อเนื่อง

6.3.2 การตรวจสอบ (Quality Audit) เป็นการดำเนินการของสถาบันการศึกษาและหน่วยงานต้นสังกัดในการยืนยันเป้าหมายที่กำหนด มุ่งไปสู่มาตรฐานที่ต้องการ โดยการดำเนินการดังนี้

การตรวจสอบและทบทวนการดำเนินงานทั้งระบบด้วยตนเองของสถาบันการศึกษา เพื่อนำข้อมูลมาปรับปรุงและพัฒนาการจัดการศึกษาอย่างต่อเนื่อง สม่ำเสมอ และรายงานผลต่อผู้ปกครองและผู้รับผิดชอบการจัดการศึกษา การตรวจสอบและทบทวนคุณภาพการศึกษาของสถาบันการศึกษา โดยหน่วยงานต้น

สังกัด เพื่อส่งเสริมสนับสนุนและ/ หรือใช้มาตรการในการส่งเสริมพัฒนาคุณภาพการศึกษา ให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาที่กำหนดไว้

6.3.3 การประเมินคุณภาพ (Quality Assessment) เป็นการประเมินค่าระดับคุณภาพของกิจกรรมเฉพาะอย่างในหน่วยงาน เช่น คุณภาพการจัดการศึกษา คุณภาพของงานวิจัย คุณภาพของการสอน เป็นต้น

การประเมินคุณภาพภายในจะใช้วิธีการศึกษาตนเอง (Self Study) และการประเมินตนเอง (Self Assessment) ส่วนการประเมินคุณภาพภายนอกเป็นการดำเนินงานโดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา เพื่อประเมินผลและรับรองว่า สถาบันการศึกษาจัดการศึกษาได้คุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาที่กำหนดไว้

ผู้วิจัยสรุปได้ว่า การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษา หมายถึง การกำหนดมาตรฐานการศึกษาเพิ่มเติมของสถานศึกษาให้สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาชาติ มาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน และความต้องการของชุมชนโดยจัดระบบบริหารและสารสนเทศ พัฒนามาตรฐานการศึกษา จัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา ดำเนินงานตามแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา ตรวจสอบและทบทวนคุณภาพการศึกษา ประเมินคุณภาพการศึกษา รายงานคุณภาพการศึกษาประจำปี และผลจากระบบการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อรองรับการประเมินคุณภาพภายนอก

7. การพัฒนาระบบบริหารจัดการศึกษา

7.1 ความหมายของระบบบริหารการศึกษา

สมเดช สีแสง (2564, ออนไลน์) ได้กล่าวว่า การบริหารและการจัดการสถานศึกษา หมายถึง การดำเนินงานของกลุ่มบุคคล ซึ่งอาจเป็นการดำเนินงานของผู้บริหารร่วมกับครูหรือบุคลากรในโรงเรียน อธิการบดีหรือผู้บริหารร่วมกับอาจารย์ในมหาวิทยาลัย รัฐมนตรีกระทรวงศึกษาธิการร่วมกับอธิบดีกรมต่าง ๆ และครูอาจารย์ในสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ละกลุ่มบุคคลเหล่านี้ต่างร่วมมือกันพัฒนาคนให้มีคุณภาพทั้งสิ้น การจะพัฒนาคนให้มีคุณภาพได้นั้น จะต้องมีการดำเนินการในการเรียนการสอน การจัดการกิจกรรม การวัดผล การจัดหาอาคารสถานที่และพัสดุครุภัณฑ์ การสรรหาบุคคลมาทำการสอนในสถาบันการศึกษา การปกครองนักเรียนเพื่อให้นักเรียนเป็นคนดีมีวินัย และอื่น ๆ ซึ่งการดำเนินงานเหล่านี้เรียกว่า “ภารกิจทางการบริหารการศึกษา” หรือ “งานบริหารการศึกษา” นั่นเอง โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาผู้เรียน

การบริหารจัดการในสถานศึกษามีทั้งหมด 4 ด้าน

1. ด้านวิชาการ

งานวิชาการถือได้ว่าเป็นหัวใจสำคัญของสถานศึกษา ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มุ่งให้กระจายอำนาจในการบริหารจัดการไปยังสถานศึกษา ด้วยเจตนารมณ์ที่จะให้สถานศึกษาดำเนินการต่าง ๆ ได้อย่างอิสระ สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน สถานศึกษา ชุมชน ท้องถิ่น สามารถพัฒนาหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้ มีการวัดผล ประเมินผลเพื่อความก้าวหน้า รวมทั้งการพัฒนาคุณภาพนักเรียน ชุมชน ท้องถิ่น ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ด้านงบประมาณ

การบริหารงานงบประมาณของสถานศึกษามุ่งเน้นความเป็นอิสระ ในการบริหารจัดการมีความคล่องตัว โปร่งใส ตรวจสอบได้ ยึดหลักการบริหารแบบมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ และบริหารงบประมาณแบบมุ่งเน้นผลงานให้มีการจัดหาผลประโยชน์ จากทรัพย์สินของสถานศึกษา รวมทั้งจัดหารายได้จากบริการ อาจเป็นสหกรณ์ ร้านค้า หรือการจัดตั้งกองทุนมาใช้บริหารจัดการเพื่อประโยชน์ทางการศึกษา ส่งผลให้เกิดคุณภาพที่ดีขึ้นต่อผู้เรียน

3. ด้านบุคลากร

การบริหารงานบุคคลในสถานศึกษา เป็นภารกิจสำคัญที่มุ่งส่งเสริมให้สถานศึกษาสามารถปฏิบัติงานเพื่อตอบสนองภารกิจของสถานศึกษา เพื่อดำเนินการด้านการบริหารงานบุคคลให้เกิดความรวดเร็ว และคล่องตัว อย่างอิสระภายใต้กฎหมาย ระเบียบของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาได้รับการพัฒนาให้มีความรู้ ความสามารถ มีขวัญกำลังใจ ซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของผู้เรียนเป็นสำคัญ

4. ด้านการบริหารทั่วไป

การบริหารทั่วไปเป็นงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดระบบบริหารองค์กร ให้บริการบริหารงานอื่น ๆ บรรลุผลตามมาตรฐาน คุณภาพและเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยมีบทบาทหลักในการประสานงานส่งเสริม สนับสนุน และการอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในการให้บริการการศึกษาทุกรูปแบบมุ่งพัฒนาให้ใช้มีการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีอย่างเหมาะสมส่งเสริมในการบริหารและการจัดการศึกษาของสถานศึกษา

ตามหลักการบริหารงานที่มุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ของงานเป็นหลัก ตลอดจนการมีส่วนร่วมของบุคคล ชุมชน และองค์กรที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การจัดการศึกษามีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

พระครูสังฆรักษ์ไชยรัตน์ ชยรัตน์ (2558, หน้า 3) สรุปได้ว่าการบริหารการศึกษาเป็นกระบวนการหรือกิจกรรมที่บุคคลหลายคนร่วมมือกันดำเนินการอย่างมีระบบ ระเบียบ กฎเกณฑ์มีการประสานความร่วมมือกันภายในองค์การโดยใช้ทรัพยากรและเทคนิคต่าง ๆ อย่างเหมาะสม เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ร่วมกันเป็นการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ ระเบียบ โดยใช้ปัจจัยหรือทรัพยากรการบริหารเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่วางไว้

ดังนั้น ผู้วิจัยได้สรุปไว้ว่า การพัฒนาระบบบริหารจัดการศึกษา หมายถึง กระบวนการการดำเนินงานในด้านวิชาการร่วมกับด้านงบประมาณ ด้านบุคลากร และด้านบริหารทั่วไปของผู้บริหารสถานศึกษาร่วมกับครูหรือบุคลากรในโรงเรียน อย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ

8. การพัฒนาแหล่งเรียนรู้

8.1 ความหมายของการพัฒนาแหล่งเรียนรู้

วรวงศ์ ผูกัญ (2564, ออนไลน์) ได้กล่าวว่า แหล่งเรียนรู้ หมายถึง แหล่งข้อมูลความรู้ ทั้งที่อยู่ในตัวบุคคล สถานที่ ภูมิปัญญาท้องถิ่น และประสบการณ์ ที่ทำให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้ สามารถหาความรู้และเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง และสามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้

กระทรวงศึกษาธิการ (2552, หน้า 23-25) ได้นิยามความหมายของแหล่งการเรียนรู้ไว้ว่า หมายถึง แหล่งข้อมูลข่าวสาร สารสนเทศและประสบการณ์ที่สนับสนุนให้ผู้เรียนใฝ่เรียนรู้ แสวงหาความรู้ และเรียนรู้ด้วยตนเองตามอัธยาศัยอย่างกว้างขวางและต่อเนื่อง เพื่อเสริมสร้างให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้ และเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ที่อธิบายเกี่ยวกับแหล่งการเรียนรู้เอาไว้ในมาตราที่ 25 ว่า รัฐต้องส่งเสริมการดำเนินงานและการจัดตั้งแหล่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตทุกรูปแบบ ได้แก่ ห้องสมุดประชาชน พิพิธภัณฑ์ หอศิลป์ สวนสัตว์ สวนสาธารณะ สวนพฤกษศาสตร์ อุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ศูนย์การกีฬาและนันทนาการแหล่งข้อมูลและแหล่งการเรียนรู้อื่นอย่างเพียงพอและมีประสิทธิภาพ ซึ่งถ้ารวมความหมายจากทั้งสองส่วนแล้ว แหล่งการเรียนรู้ จึงน่าจะ

หมายถึง แหล่งข้อมูล ข่าวสาร และสถานที่ต่าง ๆ ที่สามารถส่งเสริมและสร้าง
ประสบการณ์การเรียนรู้ให้กับนักเรียนได้นั่นเอง

ผู้วิจัยสรุปได้ว่า การพัฒนาแหล่งเรียนรู้ หมายถึง กระบวนการพัฒนา
แหล่งข้อมูลข่าวสาร สารสนเทศและประสบการณ์ที่สนับสนุนให้ผู้เรียนใฝ่เรียนใฝ่รู้
แสวงหาความรู้และเรียนรู้ด้วยตนเองตามอัธยาศัยอย่างกว้างขวางและต่อเนื่องเพื่อ
เสริมสร้างให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้และเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้

8.2 องค์ประกอบของแหล่งเรียนรู้

วรพงศ์ ผูกู (2564, ออนไลน์) ได้กล่าวว่า การพัฒนาแหล่งเรียนรู้
ประกอบด้วยองค์ประกอบที่สำคัญ 7 ด้าน

1. ข้อมูล/ ชุดความรู้ หมายถึง ข้อมูล หรือเรื่องราว หรือสิ่งที่ได้
จากแหล่งที่มาของความรู้ มีการนำมาเรียบเรียงให้เป็นระบบ เป็นหมวดหมู่ สามารถทำ
ความเข้าใจได้และพร้อมต่อการนำไปใช้ประโยชน์เพื่อเพิ่มพูนความรู้ ประสบการณ์ ทั้ง
ความรู้ที่ฝังอยู่ในคน (Tacit Knowledge) ซึ่งเป็นความรู้ที่ได้จากประสบการณ์ พรสวรรค์
หรือสัญชาตญาณของแต่ละบุคคล เช่น ทักษะในการทำงาน ความคิดทัศนคติ และความรู้
ที่ชัดเจน (Explicit Knowledge) ซึ่งเป็นความรู้ที่เป็นเหตุเป็นผล ผ่านการวิเคราะห์
สังเคราะห์จนเป็นหลักทั่วไป สามารถรวบรวมและถ่ายทอดได้ โดยผ่านวิธีต่าง ๆ เช่น
การบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษร ทฤษฎี หนังสือ คู่มือต่าง ๆ และบางครั้งเรียกว่าเป็น
ความรู้แบบรูปธรรม การเก็บข้อมูลจากแหล่งความรู้ขึ้นอยู่กับลักษณะของที่มา เช่น ถ้าเป็น
สถานที่อาจเก็บภาพถ่าย พร้อมประวัติความเป็นมา ความสำคัญของแหล่งความรู้ หรือถ้า
เป็นตัวบุคคล อาจเก็บข้อมูลประวัติย่อ บทสัมภาษณ์ คุณงามความดี บันทึกประสบการณ์
หรือความรู้ที่มี แต่ถ้าหากอยู่ในรูปแบบของประเพณี อาจบันทึกถึงความ
ความสำคัญ พิธีกรรมหรือขั้นตอนการปฏิบัติ เป็นต้น

2. ผู้ให้ข้อมูล/ ผู้ถ่ายทอด หมายถึง บุคคลที่สามารถบอกเล่าหรือ
ถ่ายทอดข้อมูล ชุดความรู้ นั้น ๆ แก่ผู้เรียน ให้เกิดการเรียนรู้ เกิดความเข้าใจ และ
สร้างประสบการณ์ได้ ผู้ให้ข้อมูลต้องมีความเชี่ยวชาญ มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่ถ่ายทอด
เป็นอย่างดี และสามารถนำเสนอเรื่องราวออกมาได้อย่างน่าสนใจ

3. การออกแบบและการจัดลำดับ หมายถึง ขั้นตอน วิธีการจัด
กระบวนการเรียนรู้ รูปแบบการเผยแพร่ หรือการนำข้อมูล เนื้อหาความรู้มาถ่ายทอดให้กับ
ผู้ที่สนใจ เช่น การลำดับเรื่องราว เหตุการณ์ที่นำเสนอ การจัดทำกิจกรรมสาธิต เป็นต้น

4. กิจกรรมและกระบวนการเรียนรู้ หมายถึง กิจกรรมและกระบวนการที่จะทำให้เกิดการเรียนรู้ เช่น การจัดกิจกรรมที่เน้นการเรียนรู้จากการลงมือทำ การเรียนรู้ผ่านประสบการณ์จริง เป็นต้น

5. สื่อการเรียนรู้ หมายถึง สื่อรูปแบบต่าง ๆ ที่ทำให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพมากกว่าการได้ฟังบรรยายเพียงอย่างเดียว เช่น อุปกรณ์สาธิต สิ่งของจริง (ของจริง) บ้ายข้อมูล โมเดลจำลอง วิดีทัศน์ เทคโนโลยีสื่อเสมือนจริง สื่ออินเตอร์แอคทีฟ แอนิเมชัน เกมมัลติมีเดีย เป็นต้น การเลือกใช้สื่อการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายสัมพันธ์กับข้อมูล จะช่วยสร้างความน่าสนใจให้แหล่งเรียนรู้ และช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ได้

6. สถานที่ ส่วนใหญ่ใช้สถานที่จริงหรือแหล่งที่มาของความรู้เป็นสถานที่จัดการเรียนรู้ เพราะจะสามารถเรียนรู้ได้จากสถานที่จริง ไม่ว่าจะเป็นที่บ้านของผู้รู้ แปลงเกษตร ฟาร์ม ไร่ ป่า ฯลฯ โดยมีการปรับสภาพแวดล้อมของแหล่งเรียนรู้ให้เป็นห้องเรียน ไม่จำเป็นต้องเรียนในห้องที่เป็นทางการ แต่ถ้าหากแหล่งเรียนรู้ไม่สะดวกต่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ ก็อาจใช้สถานที่อื่นที่ใกล้เคียง สร้างบรรยากาศ หรือเอื้อต่อการจัดการเรียนรู้

7. การบริหารจัดการ คือ แหล่งเรียนรู้จำเป็นต้องมีการบริหารจัดการที่เป็นระบบชัดเจน เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และนำไปสู่เป้าหมายของแหล่งเรียนรู้ ดังนั้นจึงต้องมีการบริหารจัดการที่ดี ทั้งการวางแผนการปฏิบัติงาน การบริหารจัดการคณะทำงานที่ขับเคลื่อนงานของแหล่งเรียนรู้ การจัดการงบประมาณหรือแหล่งที่มาของรายได้

กระทรวงศึกษาธิการ (2552, หน้า 23-25) ได้กล่าวว่า องค์ประกอบที่สำคัญในการพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ประกอบด้วย

1. ข้อมูล/ ชุดความรู้ หมายถึง ข้อมูลและชุดความรู้ต่าง ๆ ที่นักเรียนควรได้จากการศึกษาแหล่งการเรียนรู้ ซึ่งแหล่งการเรียนรู้จะต้องสามารถรวบรวมและเรียบเรียงข้อมูลและชุดความรู้ไว้ให้เป็นระบบและเป็นหมวดหมู่ เพื่อให้ง่ายต่อการทำความเข้าใจ การเรียนรู้ และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ หรือต่อยอดสำหรับการศึกษาเพิ่มเติมในเรื่องที่ตัวเองได้

2. ผู้ให้ข้อมูล/ ผู้ถ่ายทอด หมายถึง บุคคลที่สามารถบอกเล่าหรือถ่ายทอดข้อมูลและชุดความรู้ต่าง ๆ เหล่านี้แก่นักเรียน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ ความเข้าใจ และสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่เหมาะสมให้กับนักเรียน ซึ่งผู้ที่จะให้ข้อมูลเหล่านี้

จะต้องเป็นผู้เชี่ยวชาญ มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องที่เกี่ยวข้องเป็นอย่างดี และสามารถนำเสนอเรื่องราวต่าง ๆ นั้น ออกมาได้ที่น่าสนใจและน่าติดตาม

3. การออกแบบและการจัดลำดับ หมายถึง ขั้นตอนในออกแบบและวางแผน วิธีการในการจัดกระบวนการเรียนรู้ รูปแบบการเผยแพร่ หรือการนำเสนอหรือถ่ายทอดข้อมูลต่าง ๆ ให้กับผู้ที่สนใจ เช่น การลำดับเรื่องราว เหตุการณ์ที่น่าเสนอหรือกิจกรรมสาธิต เป็นต้น

4. กิจกรรมและกระบวนการเรียนรู้ หมายถึง รูปแบบของกิจกรรมและกระบวนการที่จะทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ เช่น การบรรยาย การจัดกิจกรรมที่เน้นการเรียนรู้โดยการปฏิบัติ การเรียนรู้ผ่านประสบการณ์จริง หรือการเรียนรู้ผ่านโลกเสมือนด้วย AR และ VR เป็นต้น

5. สื่อการเรียนรู้ หมายถึง รูปแบบของสื่อการเรียนรู้ต่าง ๆ ที่ช่วยให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพมากขึ้นและช่วยทำให้นักเรียนมีความเข้าใจในข้อมูลความรู้ นั้น ๆ ได้ดียิ่งขึ้น เช่น อุปกรณ์สาธิต สื่อของจริง บ้ายข้อมูล โมเดลจำลอง วิดีทัศน์ รวมไปถึงเทคโนโลยีสื่อเสมือนจริงต่าง ๆ ซึ่งครูผู้สอนรวมถึงวิทยากรที่มาให้ความรู้กับนักเรียนควรที่จะต้องเลือกใช้สื่อการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายและสัมพันธ์กับข้อมูล ซึ่งจะช่วยสร้างความน่าสนใจให้กับนักเรียนในการศึกษาแหล่งการเรียนรู้มากยิ่งขึ้น

6. สถานที่ หมายถึง สถานที่ที่เป็นที่ตั้งของแหล่งการเรียนรู้ เช่น ห้องสมุด แปลงเกษตร สนามกีฬา ห้องดนตรี หรือห้องครัว เป็นต้น ซึ่งควรจะมีที่ตัวอย่างชัดเจนและนักเรียนสามารถเข้าไปศึกษาหาความรู้ได้ นอกจากนี้ยังหมายรวมถึงลิงค์ที่อยู่สำหรับการสืบค้นข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตต่าง ๆ ด้วย เช่น เว็บไซต์ต่าง ๆ หรือโพสต์ในเครือข่ายสังคมออนไลน์ เป็นต้น

7. การบริหารจัดการ แหล่งเรียนรู้จำเป็นต้องมีการบริหารจัดการที่เป็นระบบชัดเจน เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และนำไปสู่เป้าหมายของแหล่งเรียนรู้ ดังนั้นจึงต้องมีการบริหารจัดการที่ดีทั้งการวางแผนการปฏิบัติงาน การบริหารจัดการคณะทำงานที่ขับเคลื่อนการจัดการงบประมาณหรือแหล่งที่มาของรายได้ เพื่อให้แหล่งเรียนรู้นั้นมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

ผู้วิจัยสรุปได้ว่า องค์ประกอบของการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ ประกอบด้วย 7 ด้าน ดังนี้ 1) ข้อมูล/ ชุดความรู้ 2) ผู้ให้ข้อมูล/ ผู้ถ่ายทอด 3) การออกแบบและการจัดลำดับ 4) กิจกรรมและกระบวนการเรียนรู้ 5) สื่อการเรียนรู้ 6) สถานที่ 7) การบริหารจัดการ

3. แนวคิดเกี่ยวกับกลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ

3.1 ความหมายของกลยุทธ์

นักวิชาการได้ให้ความหมายของกลยุทธ์ไว้ ดังนี้

Fred (2007, p. 34) กล่าวว่า กลยุทธ์ หมายถึง วัตถุประสงค์ระยะยาวที่จะทำให้ประสบความสำเร็จ กลยุทธ์ทางธุรกิจหมายถึงการขยายตัวทางพื้นที่ การขยายสินค้าที่หลากหลาย การพัฒนาผลิตภัณฑ์ ส่วนแบ่งการตลาด หรือการเข้าร่วมกิจกรรม

พัชรินทร์ รุจิชีพ (2558, หน้า 45) ได้สรุปความหมายของกลยุทธ์ว่า หมายถึง วิธีการหรือแนวทางปฏิบัติงานตามภารกิจหรือแผนการ ที่คิดขึ้นมาในการดำเนินงานขององค์กรอย่างเป็นระบบอันจะทำให้เกิดประโยชน์ ได้รับความสำเร็จหรือชัยชนะตามที่มุ่งหมายไว้ภายใต้การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและสภาพแวดล้อมภายนอกขององค์กร

วาริ ชมชื่น (2559, หน้า 21) ให้ความหมายกลยุทธ์ว่า หมายถึง วิธีการดำเนินงานที่ใช้ในการปฏิบัติงานให้ประสบผลสำเร็จอย่างมีเป้าหมายตามระยะเวลาที่กำหนด ภายใต้บริบทสภาพแวดล้อมขององค์กรที่ต้องปรับเปลี่ยนไปตามความเหมาะสมและการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง เพื่อให้องค์กรมีสมรรถนะในการแข่งขัน สามารถปรับตัว ดำรงสถานะอยู่ได้อย่างปลอดภัย และให้องค์กรโดยรวมสามารถดำรงอยู่ในสภาพแวดล้อมได้อย่างเหมาะสม ที่จะทำให้งานเกิดผลสอดคล้องกับภารกิจและเป้าหมายขององค์กร

เศกสรร สกนธวัฒน์ (2560, หน้า 39) ให้ความหมายของกลยุทธ์ว่า หมายถึง การมุ่งสู่ความสำเร็จขององค์กรด้วยวิธีดำเนินการที่มุ่งไปข้างหน้าหรือเชิงรุก เริ่มตั้งแต่การวางแผน การหาทางเลือกที่ดีที่สุด การระดมและจัดสรรทรัพยากร การปฏิบัติงานให้ได้เปรียบคู่แข่ง การลดความเสี่ยงต่อองค์กรให้น้อยที่สุด สามารถตอบสนองความต้องการของผู้รับบริการและตลาด และมีการคำนึงถึงปรัชญาและจุดมุ่งหมายของการจัดตั้งองค์กร การวางแผนในภาพรวมขององค์กรที่เป็นกระบวนการเพื่อพัฒนาองค์กรที่ต่อเนื่องในช่วงเวลาต่าง ๆ โดยคำนึงถึงองค์ประกอบด้านสภาพแวดล้อมภายในขององค์กรและสภาพแวดล้อมภายนอกที่ส่งผลต่อการพัฒนาองค์กรเพื่อให้ดำเนินการสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่วางเอาไว้

สรุปได้ว่า กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ หมายถึง วิธีการดำเนินงานทางวิชาการของเครือข่ายให้เป็นไปตามวิสัยทัศน์ เป้าหมาย และแผนยุทธศาสตร์ที่ได้กำหนดไว้ให้ประสบความสำเร็จและบรรลุวัตถุประสงค์

3.2 ความสำคัญของกลยุทธ์

กลยุทธ์เป็นการกำหนดวิธีดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ โดยผ่านการวิเคราะห์ทั้งสภาพแวดล้อมภายในและสภาพแวดล้อมภายนอก รวมถึงองค์ประกอบและปัจจัยที่เกี่ยวข้อง นักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงความสำคัญของกลยุทธ์ ไว้ดังนี้

อนิวัช แก้วจำนง (2551, หน้า 21) กล่าวถึง ความสำคัญของกลยุทธ์ว่าเป็นการวางแผนที่กำหนดแนวทางชี้แนะแก่ผู้บริหารทุกระดับขององค์กร ที่เป็นผู้มีบทบาทหลักในการดำเนินงานเพื่อให้รู้ทิศทาง การดำเนินงาน และมีกลยุทธ์หรือยุทธศาสตร์การดำเนินงานและแนวทางการปรับพฤติกรรมให้อยู่ในภาวะที่เหนือกว่าปัญหาและทันสมัยกว่าคู่แข่งได้ข้อจำกัดของสภาวะแวดล้อมทั้งในและนอกองค์กร

สุพานิ สฤษฏ์วานิช (2552, หน้า 15) กล่าวถึง ความสำคัญของกลยุทธ์ไว้ ดังนี้ 1) จะช่วยให้ผู้บริหารตื่นตัวต่อการเปลี่ยนแปลง 2) ช่วยให้องค์การโดยส่วนรวมมีทิศทางในการดำเนินงานที่ชัดเจน เห็นถึงแนวทางขององค์การที่ต้องปฏิบัติ 3) ทำให้องค์การสามารถสร้างผลตอบแทนที่เหนือกว่าคู่แข่งได้ด้วยการสร้างข้อได้เปรียบในการแข่งขัน และสามารถรักษาข้อได้เปรียบนี้ไว้ได้ 4) ช่วยให้ผู้บริหารสามารถยกระดับผลการปฏิบัติขึ้นมาได้ 5) ช่วยให้ผู้บริหารมีการทำงานในลักษณะ Proactive คือ คาดหมายเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น เป็นฝ่ายรุกมากกว่าเป็นฝ่ายรับ ทำให้องค์การสามารถปรับตัวได้ดี

สุพิช ชัยมงคล (2556, หน้า 21) ได้สรุปความสำคัญของกลยุทธ์ว่า กลยุทธ์จะช่วยให้องค์การมีความชัดเจนในการดำเนินการ การเลือกใช้ทรัพยากร การเลือกกิจกรรม บุคลากร และคาดคะเนปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นกับการดำเนินการขององค์การได้อย่างเหมาะสม และสามารถดำเนินการได้ตรงตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ อย่างมีประสิทธิภาพ

พัชรินทร์ รุจิชีพ (2558, หน้า 32) สรุปไว้ว่า กลยุทธ์มีความสำคัญต่อองค์กรเพราะเป็นกระบวนการสร้างสรรค์ที่มุ่งพยายามจะให้มีการใช้กำลังภายในและแรงผลักดันจากภายนอกที่จะก่อให้เกิดผลที่ดีที่สุด เพื่อผลักดันให้องค์กรเดินไปสู่เป้าประสงค์ของตนได้ เป็นเป้าประสงค์ขององค์กรที่มีทิศทางและเป้าหมายที่ชัดเจน เหมาะสม

กับสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงหรือการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจ โดยมุ่งเน้นการสร้าง ความพึงพอใจสูงสุดให้กับลูกค้าผู้รับบริการ

สรุปได้ว่า กลยุทธ์ มีความสำคัญต่อองค์การ ซึ่งผู้นำและผู้บริหารจะต้อง ให้ความสำคัญเนื่องจากกลยุทธ์ช่วยทำให้องค์การปรับตัวเองตามการเปลี่ยนแปลงได้ ตลอดเวลา และยังเป็นเครื่องมือช่วยกำหนดทิศทางของการพัฒนาองค์การได้ชัดเจน อีกทั้งกลยุทธ์ยังช่วยในการปฏิบัติงานการติดตามประเมินผลเพื่อพัฒนาองค์การอย่าง ต่อเนื่องและสามารถนำองค์การไปสู่ความสำเร็จได้ทุกสภาวะการเปลี่ยนแปลง

3.3. การประเมินกลยุทธ์

นักวิชาการได้กล่าวถึงการประเมินกลยุทธ์ ดังนี้

นันทยา หุตานุกวัตร และณรงค์ หุตานุกวัตร (2551, หน้า 16) ได้กล่าวว่าการ ประเมินกลยุทธ์ต้องพิจารณาและตรวจสอบในประเด็น คือ 1) ความเหมาะสม 2) ความเป็นไปได้ และ 3) การยอมรับในกลุ่มที่เกี่ยวข้องโดยต้องมีการติดตามและ ประเมินผล ซึ่งมีวิธีการดำเนินการ ดังนี้

1. คณะกรรมการและสมาชิกจัดทำตัวชี้วัด ซึ่งพัฒนามาจาก เป้าหมายของกลุ่ม
2. นำตัวชี้วัดมาวิเคราะห์ว่ากลุ่มจะต้องรวบรวมข้อมูลประเภทใด มีข้อมูลใดบ้าง
3. จัดทำแบบสำรวจข้อมูล เช่น แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ เป็นต้น หรือการใช้วิธีการช่วยกันเก็บข้อมูลในงานที่เกี่ยวข้องกับตน
4. ทำการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการศึกษาผลของการปฏิบัติ ซึ่ง อาจจะทำทุกเดือนหรือทุก 3 เดือน ทุก 6 เดือน หรือ 1 ปี ทั้งนี้อาจจะแยกบางเรื่องบาง ประเด็นทำการประเมินทุกเดือน บางประเด็นทำการประเมินทุก 6 เดือนก็ได้
5. จัดเวลาสรุปบทเรียน 1 ปี โดยใช้ผลในข้อ 4 เพื่อทราบถึงการ บรรลุเป้าหมายของกลุ่ม จากนั้นเข้าสู่กระบวนการวิเคราะห์ SWOT โดยการทบทวน จุดอ่อน จุดแข็ง โอกาสและอุปสรรค หรือศึกษาสถานการณ์ทั้งภายในและภายนอก องค์การหรือชุมชนอีกครั้งเพื่อปรับปรุง

อนิวัช แก้วจำนง (2551, หน้า 45) ได้กล่าวว่า การประเมินกลยุทธ์ ต้องคำนึงถึงหลักพื้นฐานในการประเมิน (Strategy Evaluation Principles) 3 ประการ ได้แก่ หลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับความเหมาะสม หลักเกณฑ์ที่เป็นไปได้ และหลักเกณฑ์ของการยอมรับได้ ดังรายละเอียด

1. หลักความเหมาะสม (Suitability) เป็นหลักเกณฑ์ในการประเมินดูว่ากลยุทธ์ หรือทางเลือกเชิงกลยุทธ์ที่ใช้มีความเหมาะสมเพียงไร โดยพิจารณาควบคู่ไปกับการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกหรืออาจเป็นการตรวจสอบดูว่ากลยุทธ์ที่นำมาใช้ กลยุทธ์ใดสามารถนำมาใช้เพื่อหลีกเลี่ยงผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมที่มีลักษณะเป็นภัยต่อองค์กร หรืออาจจะเป็นกลยุทธ์ที่อาศัยช่องว่างที่เปิดกว้างในแง่ของโอกาสจากการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมหรือเป็นกลยุทธ์ที่เหมาะสม โดยคำนึงถึงจุดแข็ง นั่นคือการใช้จุดแข็งให้เป็นประโยชน์ในการดำเนินงานหรืออาจหมายถึงกลยุทธ์ที่เหมาะสมในแง่ที่หาทางหลีกเลี่ยงส่วนที่เป็นผลจากจุดอ่อน เป็นกลยุทธ์ที่พยายามแก้ไขจุดจุดตันที่จะเป็นปัญหาสำหรับองค์กรก็ได้ หลักการความเหมาะสมจำเป็นต้องพิจารณากลยุทธ์ควบคู่ไปกับการวิเคราะห์ SWOT

2. หลักเกณฑ์ที่เป็นไปได้ (Feasibility) เป็นการประเมินในลักษณะการประเมินกลยุทธ์ที่นำมาใช้ว่ามีโอกาสเป็นไปได้มากน้อยเพียงใด สามารถดำเนินการได้ด้วยทรัพยากรที่องค์กรมีอยู่หรือไม่ หรืออาจจะเป็นกลยุทธ์ที่เหมาะสม โดยคำนึงถึงความเป็นไปได้ของการกำหนดทิศทางว่า องค์กรมีโอกาสในการบรรลุผลสำเร็จมากน้อยเพียงใดภายใต้สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจที่แตกต่างกันรวมถึงทรัพยากรที่มีในองค์กร

3. หลักเกณฑ์การยอมรับได้ (Acceptability) เป็นการพิจารณาว่าถึงแม้กลยุทธ์ที่ใช้เป็นไปได้ในทางปฏิบัติ แต่ต้องคำนึงถึงข้อเท็จจริงว่าผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียขององค์กรจะเห็นด้วยและยอมรับได้มากน้อยเพียงใด

การประเมินกลยุทธ์สามารถใช้หลักเกณฑ์และองค์ประกอบที่แตกต่างกันได้ในแต่ละองค์การ ทั้งนี้ในการประเมินกลยุทธ์ ผู้บริหารจะต้องคำนึงถึงปัจจัย 3 ปัจจัยที่อาจส่งผลกระทบ ได้แก่ 1) การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมด้วยการถ่วงน้ำหนัก 2) ข้อจำกัดในการใช้ทรัพยากร (Resource Utilization) และ 3) วัฒนธรรมองค์กร (Cooperate Culture) เนื่องจากปัจจัยเหล่านี้เป็นส่วนสำคัญในการกำหนดกลยุทธ์ และเป็นแนวทางในการประเมินความเหมาะสมของแต่ละกลยุทธ์

สุพานี สฤกษ์วานิช (2553, หน้า 32) ได้กล่าวไว้ว่า ส่วนสุดท้ายของการบริหารกลยุทธ์ก็คือการควบคุมและประเมินผล การบริหารกลยุทธ์มีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อติดตามให้ทราบว่ามีการดำเนินงานตามแผนกลยุทธ์ที่วางไว้หรือไม่
2. เพื่อประเมินความเหมาะสมของแผนกลยุทธ์ของแผนกลยุทธ์ที่วางไว้และความสอดคล้องเป็นไปได้ขององค์การรวมทั้งกลไกต่าง ๆ ในการควบคุม
3. เพื่อประเมินว่าสภาพแวดล้อมที่สำคัญและสัมพันธ์กับกิจการนั้นเปลี่ยนแปลงไปอย่างไรบ้าง และกิจการได้ปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงนั้น ๆ อย่่างไรหรือไม่
4. เพื่อให้ทราบว่าผลการดำเนินงานที่เกิดขึ้นนั้นเป็นอย่างไร บรรลุตามที่กำหนดไว้ หรือไม่ มีความแตกต่างไปจากแผนมากน้อยแค่ไหน สาเหตุของความแตกต่างนั้นเกิดจากอะไร เช่น ไม่ได้มีการวิเคราะห์อย่างเพียงพอ หรือว่าเนื่องจากสภาพแวดล้อมมีการเปลี่ยนแปลงไป เมื่อทราบสาเหตุจะได้ดำเนินการแก้ไขให้เหมาะสม
5. เพื่อให้สามารถจัดรางวัลและผลประโยชน์ตอบแทนให้เหมาะสมแก่ผู้ที่ปฏิบัติงานได้ตามแผนกลยุทธ์นั้นอย่างเหมาะสม

สมชาย ภคภาสวิวัฒน์ (2553, หน้า 32) ได้กล่าวว่าหลักเกณฑ์ในการประเมินกลยุทธ์ประกอบด้วย

ประการแรก คือ หลักการพิจารณาความเหมาะสม (Suitability) ซึ่งเป็นการประเมินเพื่อดูว่ากลยุทธ์หรือทางเลือกเชิงกลยุทธ์ที่ใช้ นั้นมีความเหมาะสมเพียงไร โดยพิจารณาควบคู่ไปกับการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก คำว่า “เหมาะสมเพียงไร” อาจจะหมายถึงการเป็นกลยุทธ์ที่สามารถนำมาใช้เพื่อหลีกเลี่ยงผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมที่มีลักษณะเป็นอุปสรรค (Threat) หรืออาจจะเป็นกลยุทธ์ที่อาศัยโอกาสจากการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อม (Opportunity) หรือเป็นกลยุทธ์ที่เหมาะสมโดยคำนึงถึงจุดแข็ง คือใช้จุดแข็งให้เป็นประโยชน์ในการดำเนินการหรืออาจหมายถึงเป็นกลยุทธ์ที่เหมาะสมเพราะหลีกเลี่ยงจุดอ่อน (Weakness) จะเห็นได้ว่าเกณฑ์ในการที่จะดูความเหมาะสมนั้นก็คือพิจารณาควบคู่ไปกับเรื่องของ SWOT Analysis นั่นเอง

ประการที่สอง คือ การพิจารณาบนพื้นฐานของหลักเกณฑ์ความเป็นไปได้ (Feasibility) กล่าวคือ เป็นการประเมินว่ากลยุทธ์ที่นำมาใช้นั้นมีโอกาสเป็นไปได้มากแค่ไหน สามารถดำเนินการได้ด้วยทรัพยากรที่มีอยู่ เป็นกลยุทธ์ที่เหมาะสม โดยคำนึงถึงความเป็นไปได้ภายในกรอบขององค์กร มองถึงความเป็นไปได้ในเรื่องของทิศทาง กล่าวคือเป็นการประเมินโอกาสสำเร็จในการนำกลยุทธ์มาดำเนินการด้วยทรัพยากรที่มีขององค์กรภายใต้สภาพแวดล้อมที่เป็นอยู่

ประการที่สาม คือ การพิจารณาถึงการยอมรับ (Acceptability) กล่าวคือ เป็นการพิจารณาว่ากลยุทธ์ที่ใช้นั้นแม้ว่าจะมีความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ ก็ต้องคำนึงถึงการเห็นด้วยและยอมรับของผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียขององค์กร กล่าวคือเป็นการประเมินที่พิจารณาถึงการยอมรับ เช่น การยอมรับในระดับประเทศ ถ้าหากว่าโครงการต่าง ๆ เหล่านั้นเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับกลไกหรือองค์กรทางด้านการเมือง และเป็นมาตรการที่เป็นที่ยอมรับได้ในทางการเมือง เป็นต้น

จากการศึกษาเอกสารแนวคิดของนักวิชาการ สรุปได้ว่า การประเมินกลยุทธ์ หมายถึง กระบวนการพิจารณาตัดสินข้อดีและข้อควรแก้ไขปรับปรุงกลยุทธ์สำหรับการวิจัยเรื่องกลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีแนวทางการประเมิน 3 ประการ คือ 1) ด้านความเหมาะสม 2) ด้านความเป็นไปได้ และ 3) ความเป็นประโยชน์

3.4 องค์ประกอบของกลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ

นักวิชาการได้กล่าวถึงองค์ประกอบของกลยุทธ์ ดังนี้

Gill (2006, p. 12) ได้นำเสนอองค์ประกอบที่สำคัญของแผนกลยุทธ์ในการบริหารจัดการ และแนวทางปฏิบัติของผู้นำ ประกอบด้วย 1) วิสัยทัศน์ (Vision) 2) พันธกิจ (Mission) 3) วัตถุประสงค์ (Objective) 4) เป้าหมาย (Target) และ 5) กลยุทธ์ (Strategy)

ราตรี ศรีไพรวรรณ (2555, หน้า 19) ได้สรุปว่า กลยุทธ์ประกอบด้วยองค์ประกอบที่สำคัญได้แก่ การกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ เป้าหมายขององค์กรและกำหนดกลยุทธ์ในการดำเนินงาน โดยมีรายละเอียดดังนี้

วิสัยทัศน์ (Vision) หมายถึง ความคาดหวังในอนาคตขององค์กรที่ต้องการจะเป็น (โดยมิได้กำหนดวิธีการไว้) เป็นข้อความซึ่งกำหนดทิศทางของพันธกิจ เป็นสถานภาพอย่างใดอย่างหนึ่งที่องค์กรมุ่งหมาย มุ่งหวังหรือประสงค์จะเป็นหรือจะมีในอนาคตในการกำหนดวิสัยทัศน์ขององค์กร

พันธกิจ (Mission) หมายถึง การกำหนดขอบเขตของงานหรือบทบาทที่องค์กรต้องทำในลักษณะอำนาจ (Mandate) หรือตามกฎหมายเพื่อให้องค์กรบรรลุวิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้ หรือเป็นภารกิจตามยุทธศาสตร์ (ตามแผนชาติ ตามนโยบายของรัฐบาล ฯลฯ)

เป้าประสงค์ (Goal) หมายถึง การกำหนดสิ่งที่ต้องการในอนาคต ซึ่งองค์กรจะต้องพยายามให้เกิดขึ้น หรือผลลัพธ์/ ผลสำเร็จที่องค์กรต้องการบรรลุถึง โดยทั่วไปจะเป็นข้อความที่กล่าวถึงอย่างกว้าง ๆ ถึงผลลัพธ์ของบริการอันเนื่องมาจากหน้าที่หลักขององค์กร โดยจะต้องสอดคล้องกับพันธกิจที่กำหนดไว้ และหน่วยงานย่อยภายในขององค์กรควรมีเป้าประสงค์ของตนเองที่ชัดเจนและสนับสนุนซึ่งกันและกัน

กลยุทธ์ (Strategy) หมายถึง แนวทางหรือวิธีการที่แยบยลเพื่อให้บรรลุ เป้าประสงค์ โดยทั่วไปกลยุทธ์ไม่ควรเป็นวิธีการทำงานตามปกติ แต่ควรเป็นแนวทาง/ วิธีการที่มีอุปบาย กลวิธีที่แยบยล (ในเชิงบวก) สำหรับการทำงานภายใต้ข้อจำกัดต่าง ๆ

กุสุมาลวดี ศิริโกมุท (2558, หน้า 15) กล่าวว่า องค์ประกอบของกลยุทธ์ประกอบด้วย 8 องค์ประกอบ ดังนี้

1. วิสัยทัศน์ (Vision) เป็นข้อความที่สะท้อนถึงความมุ่งมั่นเกี่ยวกับทิศทางและสถานะที่ต้องการจะเป็นในอนาคตตามเวลาที่กำหนด เป็นจุดหมายปลายทางร่วมกันของคนในสังคมที่จะดำเนินการผลักดันให้เกิดขึ้น หรืออาจสรุปความหมายของวิสัยทัศน์ ว่าหมายถึง ภาพอนาคตของสังคมหรือสิ่งที่อยากให้สังคมไปถึงหรือการคิดไปข้างหน้าสัก 3 ถึง 5 ปี หรือสิ่งที่อยู่บนพื้นฐานของความเป็นจริงในปัจจุบัน
2. พันธกิจ (Mission) เป็นข้อความที่แสดงให้เห็นถึงหลักการพื้นฐาน จุดมุ่งหมาย หรือวัตถุประสงค์ของการก่อตั้งและขอข่ายการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้ ซึ่งมีที่มาจากอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายบัญญัติไว้ หรือวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งองค์กรนั้น ๆ ซึ่งมีคุณลักษณะ ได้แก่ การวิเคราะห์จาก

ภารกิจประจำ มีความเชื่อมโยงกับ พันธกิจ วิสัยทัศน์ชัดเจนไม่คลุมเครือ เป็นกรอบให้กับหน่วยงานถัดไป ทำให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างเป็นระบบและถ่ายทอดสู่พันธสัญญาทุกระดับ

3. ประเด็นยุทธศาสตร์ (Strategic Issue) หมายถึง สิ่งที่เป็นประเด็นที่สำคัญที่ต้องคำนึงถึงและได้รับการพัฒนาเพื่อนำไปสู่วิสัยทัศน์ เป็นตัวปิดช่องว่างระหว่างจุดที่องค์กรอยู่ ณ ปัจจุบันกับจุดมุ่งหมายหรือทิศทางที่ต้องการจะบรรลุ โดยมีแนวทางการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ คือ 1) ไม่ควรมีมากเกินไป เพราะจะทำให้ประเด็นยุทธศาสตร์กระจุกกระจาย ไม่มีจุดเน้น หรือบางประเด็นที่เลือกขึ้นมาอาจไม่ใช่ประเด็นหลักขององค์กร 2) มีการตั้งคำถามว่า อะไรคือปัญหาที่สำคัญที่ทำให้ไม่บรรลุวิสัยทัศน์ และจะแก้ปัญหานั้นอย่างไร อะไรคือสิ่งที่องค์กรต้องมุ่งเน้นการพัฒนาหรือให้ความสำคัญเพิ่มเติมเพื่อที่จะบรรลุวิสัยทัศน์ และ 3) แต่ละประเด็นควรมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงเป็นผลกัน เช่น วิสัยทัศน์ หากคำตอบบอกรูปแบบอย่างไร พันธกิจ หากคำตอบว่าจะทำอะไรเพื่อให้วิสัยทัศน์เป็นจริง และประเด็นยุทธศาสตร์ หากคำตอบว่าจะเลือกทำอย่างไร ภายใต้พันธกิจหนึ่ง

4. เป้าประสงค์ (Goal) หมายถึง การกำหนดสิ่งที่ต้องการจะบรรลุในแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์ แสดงเป้าหมายความสำเร็จที่มุ่งมั่นให้เกิดผลเพื่อแสดงว่าได้บรรลุวิสัยทัศน์ที่ตั้งไว้หรือเป็นการนำประเด็นยุทธศาสตร์แต่ละด้านมากำหนดจุดมุ่งหมายให้ชัดเจนยิ่งขึ้น เพื่อความชัดเจนควรจะเป็นเป้าประสงค์ในรูปแบบของคำกริยา การกำหนดเป้าประสงค์ ลักษณะของเป้าประสงค์ที่ดี ได้แก่ ความเฉพาะเจาะจง สามารถวัดผลได้ ความเห็นพ้องต้องกัน ความสามารถในการบรรลุผลได้ ระยะเวลาที่ชัดเจน ความสำคัญของเป้าประสงค์ ได้แก่ ทำให้ทราบถึงทิศทางและขอบเขตของกิจกรรมที่ชัดเจน ทำให้ทราบเป้าหมายระดับพันธกิจที่มีความชัดเจนขึ้น ทำให้ทราบเป้าหมายขององค์กรในอนาคตได้ชัดเจน และเป็นกลไกที่มีประสิทธิผลต่อการประเมินผลและการควบคุมระดับของเป้าหมาย

5. ตัวชี้วัดผลการดำเนินงานหลัก (Key Performance Indicator : KPI) คือเครื่องมือหรือดัชนีที่ใช้ในการวัดความก้าวหน้าของการบรรลุแต่ละเป้าประสงค์ ต้องสามารถวัดและกำหนดเป้าหมายของความสำเร็จได้ โดยทุกเป้าประสงค์ต้องมีตัวชี้วัด เพื่อให้เห็นความสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรม ประเภทตัวชี้วัดเชิงปริมาณเป็นการวัดผลผลิตหรือความสำเร็จว่ามีจำนวนหรือปริมาณตรงตามแผนที่วางไว้หรือไม่ด้วยค่าที่วัดเป็นตัวเลข โดยใช้หลักสถิติเบื้องต้น เช่น ร้อยละ อัตราส่วน สัดส่วน จำนวน ค่าเฉลี่ย ส่วนตัวชี้วัดเชิงคุณภาพเป็นการวัดความสำเร็จด้านคุณภาพที่บอกคุณลักษณะหรือความรู้สึก เช่น

ความพึงพอใจของผู้รับบริการ ตัวชี้วัดด้านต้นทุน โดยการพิจารณามูลค่าทรัพย์สินที่ลงทุนในการดำเนินกิจกรรม และตัวชี้วัดด้านเวลาเป็นการวัดความสำเร็จของการดำเนินงานว่าแล้วเสร็จภายในระยะที่กำหนดหรือไม่ คุณลักษณะของตัวชี้วัดที่ดี ได้แก่ วัดผลได้ชัดเจนอย่างเป็นรูปธรรม วัดผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินงาน สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ พันธกิจ ประเด็นยุทธศาสตร์และเป้าประสงค์ เก็บข้อมูลได้ หน่วยงานควบคุมได้ มีความเชื่อมโยงเหตุผล มีเกณฑ์ในการคัดเลือกตัวชี้วัด ต้องเปลี่ยนพฤติกรรมให้สอดคล้องกับตัวชี้วัด เน้นการบูรณาการร่วมกัน ต้องสอดคล้องกับแผนที่มีอยู่ ประกอบด้วยตัวชี้วัดที่เป็นเหตุเป็นผล และแปลงตัวชี้วัดจากระดับองค์การไปยังผู้บริหารระดับต่าง ๆ

6. เป้าหมาย (Target) เป็นการแสดงผลสัมฤทธิ์ที่คาดหวัง เป้าหมายหรือตัวเลขที่องค์การต้องการที่จะบรรลุของตัวชี้วัดแต่ละประการ

7. กลยุทธ์ (Strategy) หมายถึง แนวคิด วิธีการ หรือสิ่งที่องค์การต้องทำ หรือดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าประสงค์ที่ตั้งไว้ โดยกลยุทธ์เป็นภาพใหญ่ที่มองถึงสิ่งที่จะทำให้บรรลุเป้าประสงค์แต่ยังไม่ลงไปในรายละเอียดถึงขั้นโครงการ

8. กิจกรรมและโครงการ (Initiative) คือ แผนงานเบื้องต้นที่ต้องทำเพื่อบรรลุเป้าหมายตามความต้องการ

พชรวิทย์ จันทรศิริสิริ (2560, หน้า 23) ได้เสนอแนวทางการวางแผนกลยุทธ์ในสถานศึกษาว่าจะต้องกำหนดองค์ประกอบสำคัญในแผน ดังนี้

1. การสร้างวิสัยทัศน์ เป็นการสร้างภาพความสำเร็จในอนาคตของสถานศึกษาที่ต้องการให้เกิดขึ้นซึ่งผู้บริหารและสมาชิกทุกคนในสถานศึกษาร่วมกันคาดหวังและจินตนาการขึ้น เป็นการมองภาพอนาคตและกำหนดจุดหมายปลายทางที่เชื่อมโยงกับภารกิจ ค่านิยมและความเชื่อเข้าด้วยกัน จุดมุ่งหมายปลายทางดังกล่าวต้องชัดเจน ทำท่าย มีพลัง ความเชื่อและความเป็นไปได้ ลักษณะของวิสัยทัศน์โดยทั่วไปจะเป็นข้อความที่กะทัดรัด ชัดเจน ทำท่ายสิ่งที่ต้องการให้เกิดขึ้นในอนาคต (Proactive Plan for the Future, It is a View of the Everyone can Believe in) สรุปสมการความสำเร็จของวิสัยทัศน์ คือ $V = I + A$ โดย I คือ ความฝันในอนาคต (Image) และ A คือ การกระทำ (Action) ความสำคัญของวิสัยทัศน์ วิสัยทัศน์เป็นภาพในอนาคตที่เห็นได้อย่างชัดเจนในปัจจุบัน เป็นภาพในแง่บวกที่น่าพึงปรารถนา ยิ่งใหญ่ตระการตา สะท้อนความคิดเชิงรุก และเชื่อมั่นว่าสามารถเป็นจริงได้จนกระตุ้นให้เกิดแรงบันดาลใจมุ่งมั่นกระทำจนกว่าจะสำเร็จ วิสัยทัศน์จะตอบคำถามว่าเราฝันอยากเป็นอะไร และฝันนั้นจะเป็นจริงได้อย่างไร

วิสัยทัศน์จะมีอิทธิพลกระตุ้นแรงบันดาลใจให้มุ่งมั่นสู่สัมฤทธิ์ผลที่ได้วางไว้ ส่งผลให้ดำเนินชีวิตอย่างมีเป้าหมาย มีการวางแผนและไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคที่เกิดขึ้น

2. พันธกิจของสถานศึกษา (Mission) เป็นการพิจารณาว่า

สถานศึกษาจะต้องทำหน้าที่อะไรตามกฎหมายด้านการจัดการศึกษาให้แก่เยาวชนและประชาชนอย่างมีคุณภาพ และเมื่อเปรียบเทียบกับหน่วยงานอื่นที่มีวัตถุประสงค์อย่างเดียวกันแล้ว สถานศึกษาของเราจะเพิ่มภารกิจที่โดดเด่นแตกต่างจากหน่วยงานเหล่านั้นอย่างไร โดยให้ระบุลงไปให้ชัดเจน อย่างไรก็ตาม ก่อนกำหนดพันธกิจสถานศึกษาจะต้องทำการวิเคราะห์พันธกิจขององค์การ (Mission Analysis) เพื่อตรวจสอบว่าพันธกิจหลักของสถานศึกษาที่ทำอยู่ในปัจจุบันยังมีความเป็นไปได้หรือไม่อย่างไร พันธกิจใดควรยกเลิกเพราะเหตุใด พันธกิจใดควรปรับเปลี่ยนใหม่หรือเพิ่มขึ้นเพราะเหตุใด บุคลากรทุกคนต้องตระหนักว่าพันธกิจ ใดคือพันธกิจหลัก พันธกิจใดคือพันธกิจรอง เน้นให้สมาชิกในหน่วยงานเข้าใจตรงกันไม่หลงทาง

3. ประเด็นยุทธศาสตร์ของสถานศึกษา คือ เรื่องหลัก ๆ หรือ

เรื่องใหญ่ที่สถานศึกษาจะต้องจัดทำเพื่อให้บรรลุตามวิสัยทัศน์ และสามารถเชื่อมโยงไปกำหนด เป้าประสงค์ เช่น เสริมสร้างขีดความสามารถขององค์การให้มีความพร้อมต่อการปฏิบัติ ภารกิจ (ประเด็นยุทธศาสตร์) บุคลากรและองค์การมีความพร้อมในการปฏิบัติงานในระดับเกณฑ์มาตรฐานที่สามารถยอมรับได้

4. เป้าประสงค์ของสถานศึกษา (Objective) เป้าประสงค์ คือ สภาพ

ความสำเร็จของการดำเนินงานในขั้นตอนสุดท้ายของแต่ละยุทธศาสตร์ เป็นการระบุหรือบอกให้ทราบเกี่ยวกับสิ่งที่ต้องการจะทำให้ได้ ซึ่งแผนกลยุทธ์ของแต่ละหน่วยงานอาจกำหนดระยะเวลาแตกต่างกัน เช่น แผน 3 ปี, 5 ปี, 10 ปี หรือมากกว่าแล้วแต่กรณี การกำหนดเป้าประสงค์ในระยะยาว (Long Term Objective) อาจกำหนดสภาพความสำเร็จของการดำเนินงานที่ต้องการให้เกิดขึ้นในแต่ละปีหรือเป็นช่วง ๆ ละ 2 หรือ 3 ปีก็ได้หรืออาจกำหนดเป็นเป้าประสงค์ลักษณะที่เป็นเป้าหมาย (Target) ในทางปฏิบัติการกำหนดเป้าประสงค์ระยะยาวนั้น ขั้นตอนการจัดทำมักจะเริ่มจากการกำหนดจุดมุ่งหมาย การวิเคราะห์ทางกลยุทธ์ และการจัดวางกลยุทธ์ภายใต้กระบวนการคิดและวิเคราะห์ทางกลยุทธ์ ซึ่งจะกระทำพร้อมกันไป

5. กลยุทธ์ของสถานศึกษา (Strategy) เป็นวิธีการดำเนินการของสถานศึกษาที่กำหนดขึ้นมาเพื่อให้บรรลุเป้าประสงค์ ประเด็นยุทธศาสตร์ และวิสัยทัศน์ของสถานศึกษา หากจะพิจารณาความสอดคล้องเชื่อมโยงพบว่าในหนึ่งเป้าประสงค์ สามารถกำหนดยุทธศาสตร์ได้หลายยุทธศาสตร์ ในหนึ่งประเด็นยุทธศาสตร์สามารถกำหนดได้หลาย ๆ เป้าประสงค์และในหนึ่งวิสัยทัศน์สามารถกำหนดได้หลาย ๆ ประเด็นยุทธศาสตร์

6. โครงการ/ กิจกรรม (Project) เป็นกิจกรรมหรือกลุ่มกิจกรรมที่สถานศึกษากำหนดขึ้นมาดำเนินการเพื่อให้บรรลุแต่ละกลยุทธ์ที่กำหนดไว้ในแผนกลยุทธ์ของสถานศึกษา

7. ตัวชี้วัด (Key Performance Indicator : KPI) เป็นตัวที่สะท้อนความสำเร็จของแผนงานโครงการที่ดำเนินงานในแผนกลยุทธ์

จากการศึกษาเอกสารและแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบของกลยุทธ์ สรุปได้ว่า องค์ประกอบของกลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการประกอบด้วย

1. วิสัยทัศน์ (Vision) หมายถึง สิ่งมุ่งหวังจะให้เกิดขึ้นในอนาคต ซึ่งเป็นการกำหนดทิศทางของภารกิจให้เป็นไปตามความมุ่งหมายที่กำหนดไว้

2. พันธกิจ (Mission) หมายถึง การกำหนดกรอบหรือขอบเขตการดำเนินงานให้ครอบคลุมหน้าที่ของการบริหารงานในสถานศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2545

3. วัตถุประสงค์ (Objective) หมายถึง สิ่งที่คาดหวังว่าจะบรรลุผลสำเร็จจากการปฏิบัติตามภารกิจในทุกหน้าที่ของการบริหาร การจัดการ การสั่งการ การบริหารบุคคล

4. วิธีปฏิบัติกลยุทธ์ (Strategy) หมายถึง วิธีการหรือแผนงานการดำเนินงานสถานศึกษาที่กำหนดขึ้นมาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ โดยผ่านการวิเคราะห์จากบริบทของสถานศึกษา ผ่านการคิดไตร่ตรองอย่างรอบคอบและคัดเลือกอย่างเหมาะสม

5. โครงการ/ กิจกรรม (Project) หมายถึง กลุ่มของกิจกรรมแผนงานที่มี รายละเอียดในการปฏิบัติงานชัดเจน โดยมีวิธีการดำเนินงานอย่างมีระบบระเบียบ มีงบประมาณและระยะเวลาดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนด

6. ตัวชี้วัด (Key Performance Indicator) หมายถึง การกำหนด ตัวบ่งบอกหรือหน่วยวัดที่สะท้อนความสำเร็จของการปฏิบัติงานซึ่งกำหนดไว้ในแผนกลยุทธ์

3.5 กระบวนการพัฒนากลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทาง

วิชาการ

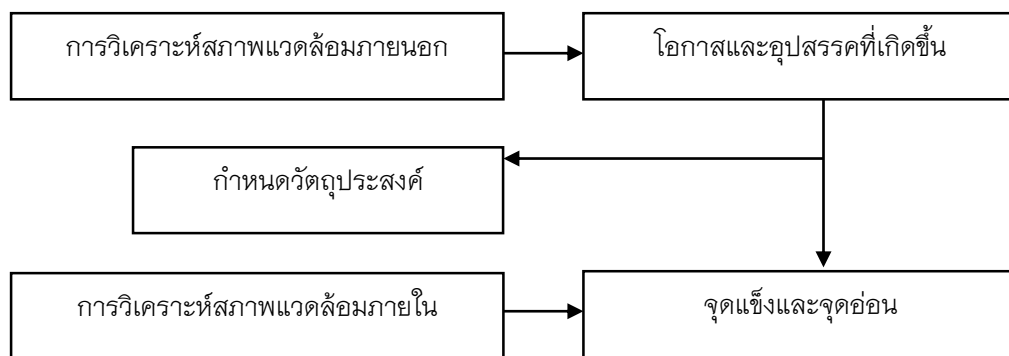
นักวิชาการได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการสร้างกลยุทธ์ ไว้ดังนี้

นันทยา หุตานุวัตร และณรงค์ หุตานุวัตร (2551, หน้า 15) นำเสนอว่า กระบวนการสร้างกลยุทธ์ ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน คือ

1. การกำหนดภารกิจ กล่าวคือ ภารกิจเป็นการระบุว่าจะทำอะไรโดยเปลี่ยนการมองการณ์ไกลให้เป็นรูปธรรมของการปฏิบัติ
2. การกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมาย สามารถวัดความก้าวหน้า การปฏิบัติงานโดยการเปรียบเทียบกับวัตถุประสงค์ การกำหนดวัตถุประสงค์จะต้องสอดคล้องกับภารกิจและสอดคล้องกับสภาพภายในและสภาพแวดล้อมภายนอก
3. การประเมินสภาพภายในและสภาพแวดล้อมภายนอก การประเมินสภาพภายในและสภาพแวดล้อมภายนอกทำให้รู้ว่า ขณะนี้มีสภาพเป็นอย่างไร ซึ่งมีวิธีการและเทคนิคในการวิเคราะห์หลายวิธีด้วยกัน หนึ่งในวิธีการเหล่านี้ คือ กระบวนการวิเคราะห์แบบ SWOT ซึ่งเป็นวิธีการที่รู้จักและใช้กันอย่างแพร่หลาย
4. การสร้างกลยุทธ์ แบ่งเป็น 3 ขั้นตอน คือ
 - 4.1 ขั้นการหาข้อมูล (Input Stage) ประกอบด้วย การประเมินปัจจัยภายนอกและภายใน โดยมีคำถาม เช่น อะไรคือจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคที่สำคัญ อะไรคือความสัมพันธ์ที่สำคัญระหว่างจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค เป็นต้น
 - 4.2 ขั้นการจับคู่ (Matching stage) เป็นขั้นการจับคู่ระหว่าง จุดอ่อนและโอกาส (WO) จุดอ่อนและอุปสรรค (WT) จุดแข็งและโอกาส (SO) จุดแข็งและอุปสรรค (ST) เพื่อสร้างกลยุทธ์โดยใช้เทคนิคที่เรียกว่า SWOT Matrix
 - 4.3 ขั้นการตัดสินใจ (Decision Stage) การพิจารณา กลยุทธ์ควรคำนึงถึงการเติบโตขององค์กรและกระบวนการมีส่วนร่วม กระบวนการสร้าง SWOT นอกจากจะเป็นเครื่องมือสำหรับคิดกลยุทธ์ที่เป็นกระบวนการอันเป็นระบบและทรงพลังแล้ว ยังเป็นเครื่องมือที่ช่วยพัฒนาบุคลากรในองค์กรอีกด้วยเพราะ SWOT เป็น กระบวนการที่เอื้ออำนวยให้เกิดการมีส่วนร่วมจากทุกระดับ เกิดการเรียนรู้ในการแสวงหา

ข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล เกิดการใช้ข้อมูลในการคิดอย่างจริงจังและเป็นเวทีอภิปรายโต้แย้ง เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น มีการใช้เหตุผลในการคิดและตัดสินใจ ด้วยเหตุแห่งการใช้ความคิดและการโต้แย้ง กระบวนการวิเคราะห์ SWOT จะกระตุ้นการคิด การมองและการสร้างความเข้าใจในแง่มุมใหม่ ๆ ในการกำหนดกลยุทธ์ซึ่งจะนำสู่การปฏิบัติที่เพิ่มโอกาสในการบรรลุเป้าหมายขององค์กร วิธีการทำ SWOT Analysis นั้น ค่อนข้างตรงไปตรงมาไม่ซับซ้อน ความเรียบง่ายในการใช้วิธีวิเคราะห์เชิง SWOT ทำให้ SWOT Analysis กลายเป็นเครื่องมือที่มีการนำไปใช้ในการวิเคราะห์สถานการณ์กันอย่างแพร่หลาย ทั้งนี้เนื่องจาก SWOT เป็นแนวคิดหลักที่เอื้อประโยชน์ให้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้อย่างต่อเนื่องในลักษณะสร้างสรรค์ต่อสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกได้เป็นอย่างดี

วิชิต อุ๋อัน (2551, หน้า 31) กล่าวว่า การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก จะเป็นการวิเคราะห์เพื่อทำให้ทราบว่ามีโอกาสและอุปสรรคอะไรบ้าง และการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในจะเป็นการวิเคราะห์เพื่อทำให้ทราบถึงจุดแข็งและจุดอ่อนว่ามีอะไรบ้างซึ่งเป็นการวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงเปรียบเทียบทั้งหมด ซึ่งจะทำให้ทราบถึงผลการดำเนินงานในปัจจุบันว่าเป็นอย่างไร ดังแผนภาพความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งแวดล้อมภายในและสิ่งแวดล้อมภายนอก ดังภาพประกอบ 2

ภาพประกอบ 2 ความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งแวดล้อมภายในและสิ่งแวดล้อมภายนอก

ที่มา : วิชิต อุ๋อัน (2551, หน้า 31)

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารการวิเคราะห์องค์การด้วยวิธีการ SWOT จาก นันทยา หุตานุวัตร และณรงค์ หุตานุวัตร (2545, หน้า 45); เอกชัย บุญยาภิษฐาน (2553, หน้า 22) และจตุพร สังฆวรรณ (2557, หน้า 242-244) และสรุปกระบวนการวิเคราะห์องค์การด้วยวิธีการ SWOT ดังนี้

กระบวนการวิเคราะห์องค์การ หรือ SWOT เป็นการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก (External Environment Analysis) โดยวิเคราะห์โอกาส (Opportunities) และภัยคุกคาม (Threats) และการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน (Internal Environment Analysis) เป็นการวิเคราะห์ จุดแข็ง (Strengths) และจุดอ่อน (Weaknesses) เพื่อช่วยในการกำหนดกลยุทธ์ทำให้เกิดความเข้าใจถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำงาน กล่าวคือ จุดแข็ง เป็นความสามารถที่จะต้องใช้เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย ในขณะที่จุดอ่อนเป็นลักษณะที่ต้องแก้ไข โอกาสเป็นสถานการณ์ซึ่งมีศักยภาพเป็นข้อได้เปรียบที่จะช่วยให้บรรลุเป้าหมาย และอุปสรรคเป็นปัญหาวิกฤตที่จะทำให้ไม่สามารถบรรลุเป้าหมายได้ การวิเคราะห์องค์การ หรือ SWOTย่อมาจากคำว่า Strengths Weaknesses Opportunities and Threats ดังนี้

Strengths คือ จุดแข็ง หมายถึง ความสามารถหรือสถานการณ์ภายในองค์การที่เป็นจุดเด่นที่องค์กรนำมาใช้เป็นประโยชน์ในการปฏิบัติการกิจเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร

Weaknesses คือ จุดอ่อน หมายถึง สถานการณ์ภายในองค์การที่เป็นจุดด้อยที่องค์กรไม่สามารถนำมาใช้เป็นประโยชน์ในการทำงานเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ หรือหมายถึงการดำเนินงานภายในที่องค์กรทำได้ไม่ดี

Opportunities คือ โอกาส หมายถึง ปัจจัยและสถานการณ์ภายนอกที่เอื้ออำนวยให้การทำงานขององค์กรบรรลุวัตถุประสงค์หรือหมายถึงสภาพแวดล้อมภายนอกที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินการขององค์กร

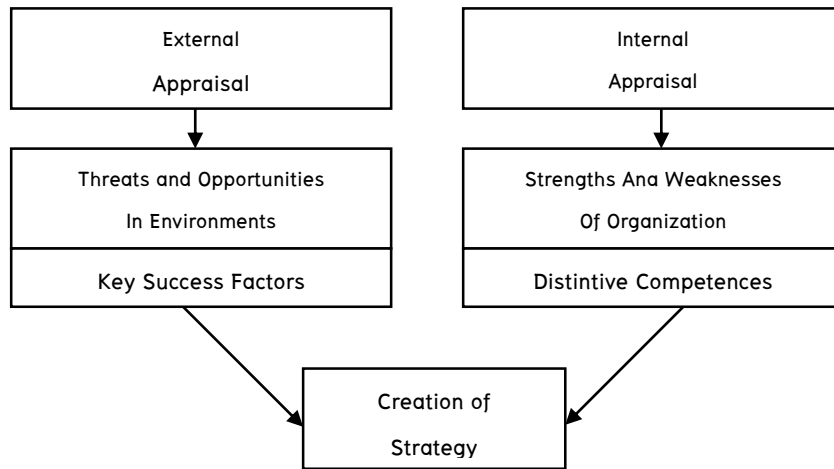
Threats คือ อุปสรรค หมายถึง ปัจจัยและสถานการณ์ภายนอกที่ขัดขวางการทำงานขององค์กรไม่ให้เกิดบรรลุวัตถุประสงค์หรือหมายถึงสภาพแวดล้อมภายนอกที่เป็นปัญหาต่อองค์กร

การจำแนกโอกาสและอุปสรรคเป็นสิ่งที่ทำได้ยากและต้องวิเคราะห์สภาพขององค์กรอยู่ตลอดเวลา เพราะทั้งสองสิ่งนี้สามารถเปลี่ยนแปลงไป ซึ่งการเปลี่ยนแปลงอาจทำให้สถานการณ์ที่เคยเป็นโอกาสกลับกลายเป็นอุปสรรคได้ และในทางกลับกันอุปสรรคอาจกลับกลายเป็นโอกาสได้เช่นกัน ด้วยเหตุนี้้องค์กรมีความจำเป็นอย่าง

ยิ่งที่จะต้องปรับเปลี่ยนกลยุทธ์ขององค์กรให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์แวดล้อมอยู่เสมอ ในการวิเคราะห์ SWOT การกำหนดเรื่องหัวข้อหรือประเด็น (Area) เป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องคำนึงถึง เพราะว่าการกำหนดประเด็นทำให้การวิเคราะห์และประเมินจุดอ่อน จุดแข็ง โอกาสและอุปสรรคได้ถูกต้อง โดยเฉพาะการกำหนดประเด็นหลัก (Key Area) ได้ถูกต้องจะทำให้การวิเคราะห์ถูกต้องยิ่งขึ้น การกำหนดกรอบการวิเคราะห์ SWOT ขึ้นอยู่กับลักษณะภารกิจและธรรมชาติขององค์กรนั้น

Minzberg (1999, p. 97) กล่าวว่า SWOT Model เป็นการเสนอตัวแบบที่เป็นความคิดรวบยอดอย่างเป็นทางการและเป็นตัวแบบที่ง่าย ชัดเจน เป็นตัวแบบที่น่าสนใจ และยังเป็นตัวแบบที่รู้จักกันทั่วไปอีกด้วยซึ่งหัวใจสำคัญ คือ กลยุทธ์กำหนดขึ้นจากการพิจารณาโอกาสและอุปสรรคของสภาพแวดล้อมภายนอกที่น่าจะมีผลต่อองค์กร โดยถือเป็นปัจจัยหลักแห่งความสำเร็จ (Key Success Factors : KSF) และการประเมินจุดแข็งและจุดอ่อนภายในเพื่อกลั่นกรองสมรรถนะที่โดดเด่นขององค์กร (Distinctive Competences) โดยที่โอกาสภายนอกจะเก็บมาเป็นความได้เปรียบ โดยอาศัยจุดแข็งภายใน ขณะที่อุปสรรคที่ถือเป็นภัยคุกคามจะถือเป็นสิ่งที่ต้องหลีกเลี่ยง ขณะเดียวกันจุดอ่อนต่าง ๆ ก็จะต้องปิดหรือแก้ไขให้ได้ ทั้งนี้ ยังให้ข้อคิดเห็นในการใช้ตัวแบบไว้อย่างน่าสนใจ 7 ประการ ได้แก่

1. การกำหนดกลยุทธ์ ควรจะเกิดจากกระบวนการทำความเข้าใจที่ได้จากสำนักแห่งความตั้งใจอย่างแท้จริงในอันที่จะวิเคราะห์ความสัมพันธ์ด้านต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกองค์กรและประสงค์ต่อผลสำเร็จในการรับมือกับสถานการณ์
2. ผู้ตัดสินใจในการเลือกกลยุทธ์ ควรมีความวิญญูณของนักยุทธศาสตร์
3. ในการกำหนดกลยุทธ์ต้องใช้ตัวแบบที่ง่ายและเน้นวิธีการทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ
4. กลยุทธ์ควรมีลักษณะโดดเด่น (Unique) อันเป็นผลจากความคิดสร้างสรรค์
5. การเลือกกลยุทธ์ควรตัดสินใจและคิดอย่างเป็นกระบวนการ
6. กลยุทธ์ที่กำหนดต้องชัดเจน เชื่อมโยงทุกอย่างเข้าไว้ด้วยกันง่ายในการทำความเข้าใจ
7. กลยุทธ์ที่ดี คือ สามารถนำไปปฏิบัติได้

ภาพประกอบ 3 Model of Strategy Formation

ที่มา : ปกรณ์ ปริยากร (2553, หน้า 25)

การวิเคราะห์สถานการณ์นั้นจำเป็นต้องแยกการวิเคราะห์ออกเป็น 2 ด้าน คือ

1. การวิเคราะห์หรือประเมินสถานการณ์ภายนอก (External Appraisal) หมายถึง การวิเคราะห์เหตุการณ์หรือปัจจัยต่าง ๆ ที่สำคัญที่ไม่สามารถควบคุมได้ แต่ปัจจัยเหล่านี้มีผลกระทบต่อทั้งทางบวกและทางลบต่อการดำเนินงาน มีจุดมุ่งหมายเพื่อจะประเมินสถานะที่เป็นอุปสรรค (Threats) ด้านหนึ่งกับโอกาส (Opportunities) อีกด้านหนึ่งจากสภาพแวดล้อมภายใน ดังนั้นผลลัพธ์ของการวิเคราะห์จึงได้แก่ การกำหนดปัจจัยสำคัญในการสร้างความสำเร็จ (Key Success Factors: KSF) ที่จะนำไปใช้เพื่อการจัดการสภาพแวดล้อมภายในให้เป็นประโยชน์ต่อองค์กรทั้งในระยะสั้นและระยะยาว

2. การวิเคราะห์หรือประเมินสภาพภายใน (Internal Appraisal) จะเป็นการวิเคราะห์ลักษณะหรือปัจจัยต่าง ๆ ที่สามารถควบคุมได้โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อประเมินจุดแข็ง (Strengths) และจุดอ่อน (Weaknesses) เพื่อประโยชน์ขององค์กร จึงเป็นปัจจัยที่ต้องคำนึงถึง เมื่อทำการวิเคราะห์ทั้ง 2 ด้านเรียบร้อยแล้วจึงจะดำเนินการประมวลจุดแข็งจุดอ่อน โอกาสและอุปสรรคเพื่อรองรับสถานการณ์ในรูปแบบของ TOWS Matrix เพื่อกำหนดเป็นกลยุทธ์ที่จะถูกนำไปปฏิบัติต่อไป ดังแสดงในภาพประกอบ 4

ปัจจัยภายใน ปัจจัยภายนอก	S (จุดแข็งภายใน)	W (จุดอ่อนภายใน)
O (โอกาสภายนอก)	SO การนำข้อได้เปรียบของจุดแข็ง ภายในและโอกาสภายนอกมาใช้	WO การแก้ไขจุดอ่อนภายในโดย พิจารณาจากโอกาสภายนอกที่ เป็นผลดีเพื่อปรับจุดอ่อนให้ กลายเป็นจุดแข็ง
T (อุปสรรคภายนอก)	ST การนำจุดแข็งภายในมาใช้ แก้ไขหรือ หลีกเลี่ยงอุปสรรค จากภายนอก	WI การแก้ไข หลีกเลี่ยง หรือ ลดความเสียหาย อันเกิดจาก จุดอ่อนภายในและอุปสรรค ภายนอกให้น้อยที่สุด

ภาพประกอบ 4 หลักการเลือกกลยุทธ์จากการวิเคราะห์องค์กร
ที่มา : Have, S.& Have, W. (2003, p. 46)

TOWS Matrix เป็นเทคนิคโครงสร้างสำหรับการวิเคราะห์ระบบที่แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างจุดแข็ง (Strength (S) กับจุดอ่อน (Weakness (W) จากสภาพแวดล้อมภายในและโอกาส (Opportunity (O) กับอุปสรรค (Threat (T) จากสภาพแวดล้อมภายนอกซึ่งจากรายการจะเห็นถึงการประมวลที่ชัดเจนโดยนำไปสู่การวางกลยุทธ์จับคู่ทางเลือก 4 แนวทาง คือ SO WO ST และ WT ดังนี้

1. กลยุทธ์ SO (SO Strategy) เป็นสถานการณ์ที่ถือเป็นความได้เปรียบอย่างยิ่งที่อาจเรียกว่า the best – case scenario โดยใช้จุดแข็งมาสร้างข้อได้เปรียบจากโอกาส ถ้ามีจุดอ่อนก็พยายามแก้ไขปัญหาเพื่อเปลี่ยนให้เป็นจุดแข็ง ถ้าเผชิญอุปสรรคต้องพยายามเปลี่ยนให้เป็นโอกาส

2. กลยุทธ์ WO (WO Strategy) ถือเป็นความเสียเปรียบอันสำคัญที่อาจเรียกว่า the worst – case scenario ต้องพยายามที่จะให้เกิดจุดอ่อนต่ำสุดและเกิดโอกาสสูงสุด ดังนั้นเพื่อสร้างข้อได้เปรียบของโอกาสจากสภาพแวดล้อมภายนอกจำเป็นต้องแก้ไขสิ่งที่เป็นจุดอ่อนแล้วจึงปรับกลยุทธ์เพื่อสร้างข้อได้เปรียบจากโอกาสขึ้นมา

3. กลยุทธ์ ST (ST Strategy) เป็นการวางแผนที่จะใช้กลยุทธ์ SO มาช่วย กล่าวคือ ทำให้เกิดจุดแข็งสูงสุดและมีอุปสรรคต่ำสุด ในกรณีนี้ควรใช้จุดแข็ง เพื่อหลีกเลี่ยงหรือเอาชนะอุปสรรคให้ได้

4. กลยุทธ์ WT (WT Strategy) เป็นการวางแผนที่จะทำให้กลยุทธ์ SO มีความแข็งแกร่งมากขึ้น โดยมีเป้าหมายที่สร้างให้เกิดจุดแข็งและอุปสรรคต่ำสุด เมื่อวิเคราะห์ TOWS Matrix เสร็จเรียบร้อยแล้ว จึงเริ่มการจัดทำแผนกลยุทธ์เพื่อดูว่า องค์การกำลังเผชิญสถานการณ์เช่นใดและภายใต้สถานการณ์เช่นนั้น องค์การควรจะทำอย่างไร โดยทั่วไปสามารถจัดทำได้ 4 แผนการด้วยกัน คือ

1) การจัดทำแผนกลยุทธ์เชิงรุก (Aggressive Strategy) เหมาะสำหรับ องค์การที่ค่อนข้างจะมีข้อดีอยู่หลายอย่าง ควรเลือกใช้ทางเลือกกลยุทธ์ SO เพราะเป็น สถานการณ์ที่ดีที่สุดโดยการดึงเอาจุดแข็งที่มีอยู่มาเสริมสร้างและปรับใช้กับโอกาสต่าง ๆ

2) การจัดทำแผนกลยุทธ์เชิงหลากหลายเพื่อลดความเสี่ยง (Diversification Strategy) เหมาะสำหรับองค์การที่มีปัญหาจากสภาพแวดล้อมภายนอก ไม่ใช่อำนาจแต่โครงสร้างภายในมีข้อได้เปรียบที่เป็นจุดแข็งหลายประการ ควรเลือกใช้ ทางเลือกกลยุทธ์ ST เพื่อใช้ประโยชน์จากจุดแข็งที่มี เอาชนะหรือหลีกเลี่ยงอุปสรรค ที่เกิดจากสภาพแวดล้อมภายนอกแทน

3) การจัดทำแผนกลยุทธ์เชิงมุ่งเน้นรอบด้าน (Turnaround Oriented Strategy) เหมาะสำหรับองค์การที่มีโอกาสเป็นข้อได้เปรียบอยู่หลายประการ แต่ก็ยังมี ปัญหาภายในติดขัดอยู่ ควรเลือกใช้ทางเลือกกลยุทธ์ WO เพื่อขจัดหรือแก้ไขจุดอ่อนภายใน ต่าง ๆ ให้หมดและพร้อมที่จะใช้โอกาสหรือข้อได้เปรียบต่าง ๆ จากภายนอกที่เข้ามา

4) การจัดทำแผนกลยุทธ์เชิงป้องกัน (Defensive Strategy) เหมาะสำหรับองค์การที่กำลังเผชิญอยู่กับอุปสรรคจากภายนอกและก็มีปัญหาจุดอ่อน ภายในหลายประการ ควรเลือกใช้ทางเลือกกลยุทธ์ WT เพื่อพยายามลดหรือหลบหลีกเลี่ยง อุปสรรคต่าง ๆ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้น ตลอดจนจนหามาตรการที่จะทำให้้องค์กรเกิดความ สูญเสียน้อยที่สุด

ผู้วิจัยสรุปได้ว่า กระบวนการวิเคราะห์ห้องค์กร หรือ SWOT เป็นกระบวนการ ศึกษาวิเคราะห์สภาพปัจจุบันและสภาพที่คาดหวังของโรงเรียนประถมศึกษาเพื่อหา ความสัมพันธ์ระหว่างจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค จากองค์ประกอบการบริหาร

เครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ เพื่อนำไปกำหนดกลยุทธ์ของเครือข่ายโดยยึดเป้าหมายของเครือข่ายเป็นหลัก

นอกจากนี้ นักวิชาการได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการพัฒนากลยุทธ์ ดังนี้

Certo and Peter (1991, p. 13) ได้กำหนดขั้นตอนการจัดการเชิงกลยุทธ์ไว้ 5 ขั้นตอน ประกอบด้วย

1. การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (Environmental Analysis)

สภาพแวดล้อมภายในและภายนอกองค์กร โดยระบุภาวะคุกคามและโอกาสในปัจจุบันและอนาคต ซึ่งอาจมีอิทธิพลต่อความสามารถขององค์กรในการไปสู่เป้าหมาย

2. การสร้างทิศทางขององค์กร (Establishing Organization Direction)

หรือกำหนดแนวรุก (Thrust) ขององค์กร “พันธกิจขององค์กร” คือ จุดมุ่งหมายหรือเหตุผลว่าทำไมองค์กรจึงคงอยู่ ส่วนวัตถุประสงค์ คือเป้าหมาย (Target) ที่องค์กรได้เลือกแล้วกระบวนการสร้างทิศทางประกอบด้วย 3 ขั้นตอนย่อย ได้แก่ 1) การไตร่ตรองผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม 2) การสร้างพันธกิจขององค์กรที่เหมาะสม เป็นผลมาจากการไตร่ตรองสภาพแวดล้อมขององค์กร และการกำหนดพันธกิจที่เหมาะสมจะเพิ่มโอกาสในการอยู่รอดในระยะยาวให้แก่องค์กร 3) การสร้างวัตถุประสงค์ขององค์กรที่เหมาะสม โดยการวิเคราะห์แนวโน้มที่สำคัญของสภาพแวดล้อม การพัฒนาวัตถุประสงค์ในภาพรวมขององค์กร และสร้างวัตถุประสงค์ย่อยตามลำดับ

3. การกำหนดกลยุทธ์ (Strategic Formulation) หมายถึง

กระบวนการออกแบบ และเลือกกลยุทธ์ ซึ่งนำไปสู่การบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร เช่น การวิเคราะห์คำถามวิกฤต การวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคาม

4. การปฏิบัติตามกลยุทธ์ในองค์กร (Implementing Organizational Strategy)

เป็นการนำกลยุทธ์ไปสู่การปฏิบัติ ผู้บริหารต้องมีความคิดที่ชัดเจนในหลายประเด็น เช่น องค์กรจำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลงมากน้อยเพียงใด

5. การควบคุมกลยุทธ์ (Strategic Control) เน้นที่การควบคุมกลยุทธ์

และประเมินกลยุทธ์ การจัดการที่ใช้เพื่อพิสูจน์และรับรองคุณภาพของกลยุทธ์ การจัดการนั้น

สำนักนโยบายและแผนการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2554, หน้า 42) กล่าวถึง กระบวนการพัฒนากลยุทธ์ในแง่มุมมองของการนำมาใช้ในหน่วยงานทางการศึกษา ดังนี้

1. การจัดทำวางกลยุทธ์ (Strategy Formulation)

1.1 การศึกษาสภาพภาพของหน่วยงาน เป็นการศึกษาวิเคราะห์ถึงปัจจัยที่มีผลกระทบต่อหน่วยงานทั้งในเชิงบวกและเชิงลบซึ่งแยกปัจจัยที่วิเคราะห์ ออกเป็นการวิเคราะห์ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกและสภาพแวดล้อมภายใน จะทำให้ทราบถึงบริบทปัจจุบันของหน่วยงานว่าเราอยู่ ณ จุดใด (Where are we now?)

1.2 การกำหนดทิศทางของหน่วยงาน เป็นการกำหนดทิศทางที่หน่วยงานต้องการมุ่งไปสู่ เปรียบเสมือนผลลัพธ์ปลายทางที่หน่วยงานต้องการบรรลุ ประกอบด้วย การกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์หลัก ซึ่งการกำหนดทิศทางของหน่วยงานเปรียบเสมือนการตอบคำถามที่สำคัญ คือ หน่วยงานของเราต้องการไปสู่จุดไหน (Where do we want to go?)

1.3 การกำหนดกลยุทธ์ เป็นการนำข้อมูลและปัจจัยที่ได้จากการวิเคราะห์สภาพภาพของหน่วยงานและการกำหนดทิศทางของหน่วยงานจัดทำเป็นกลยุทธ์ในระดับต่าง ๆ รวมทั้งประเมินและคัดเลือกกว่ากลยุทธ์ใดที่มีความเหมาะสมกับหน่วยงาน ซึ่งกำหนดเป็นประเด็นกลยุทธ์ เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด เป้าหมายกลยุทธ์เพื่อตอบคำถามที่ว่าเราจะไปสู่จุดหมายที่ต้องการได้อย่างไร (How do we get there?)

2. การนำกลยุทธ์ไปสู่การปฏิบัติ (Strategic Implementation)

เป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญมากในการบริหารเชิงกลยุทธ์ ซึ่งเมื่อหน่วยงานได้วิเคราะห์ปัจจัยต่าง ๆ กำหนดทิศทางการพัฒนา และจัดทำกลยุทธ์แล้วต้องนำกลยุทธ์ที่ได้วางแผนไว้มา ดำเนินการประยุกต์ใช้เพื่อปฏิบัติให้เกิดผลผลิตและผลลัพธ์ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้เพื่อตอบคำถามที่ว่าเราจะต้องทำหรือเปลี่ยนแปลงอะไรบ้างเพื่อไปถึงจุดนั้น (What do we have to do or change?)

3. การควบคุมและประเมินผลกลยุทธ์ (Strategic Control and Evaluation) เป็นขั้นตอนสุดท้ายของการบริหารเชิงกลยุทธ์ ได้แก่ การติดตามตรวจสอบความก้าวหน้า ปัญหา อุปสรรค ตลอดจนความสำเร็จและความล้มเหลวของโครงการ/กิจกรรมต่าง ๆ ที่ประกอบขึ้นเป็นกลยุทธ์ของหน่วยงานในการติดตามประเมินผล

โดยเฉพาะการติดตามประเมินผลให้เป็นไปตามตัวชี้วัดความสำเร็จที่ได้กำหนดไว้เพื่อตอบคำถามที่ว่าเราจะวัดความก้าวหน้าและรู้ว่าเราได้ไปถึงที่หมายได้อย่างไร (How do we measure our progress and know we've gotten there ?)

ไพโรจน์ ปิยะวงศ์วัฒนา (2555, หน้า 14) ได้เสนอรายละเอียดกระบวนการพัฒนาเชิงกลยุทธ์ ไว้ดังนี้

1. การกำหนดทิศทาง (Establishing Organizational Direction) และวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (Environmental Analysis) คือ การวิเคราะห์ความเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมภายนอกและสภาพแวดล้อมภายใน การวิเคราะห์ทัศนคติ ค่านิยม วัฒนธรรมองค์การ รวมถึงความคาดหวังจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับองค์การ ทั้งนี้ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกเพื่อวิเคราะห์ถึงปัจจัยที่เป็นโอกาสหรืออุปสรรคต่อองค์การและสภาพแวดล้อมภายในเพื่อวิเคราะห์ถึงปัจจัยที่เป็นจุดเด่นและจุดด้อยขององค์การ นอกจากนี้การวิเคราะห์เชิงกลยุทธ์ยังต้องคำนึงความคาดหวังของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเพื่อนำมากำหนดทิศทางขององค์การด้วย ทั้งนี้เพราะทิศทางขององค์การต้องได้จากความคาดหวังของหลายฝ่ายที่เกี่ยวข้อง เป้าหมายการวิเคราะห์เชิงกลยุทธ์เพื่อนำไปสู่การกำหนดหรือจัดทำกลยุทธ์

2. การกำหนดกลยุทธ์ (Strategy Formulation) ภายหลังจากได้มีการวิเคราะห์กลยุทธ์แล้วขั้นตอนต่อมาคือ กำหนดหรือจัดทำกลยุทธ์ ซึ่งกลยุทธ์ขององค์การภาครัฐบาลแบ่งออกเป็น 3 ระดับ ภาครัฐ คือระดับนโยบาย (Policy Level Strategy) เป็นกลยุทธ์ที่ตอบสนองแผนงานหลักขององค์การระดับโครงการ (Project Purpose) เป็นกลยุทธ์ที่สนองตอบวัตถุประสงค์หลักของโครงการ และ ระดับกิจกรรม (Activity) เป็นกลยุทธ์ที่ตอบสนองผลผลิตหลักที่เกิดจากกระบวนการทำงานแต่ละระดับ กิจกรรมอาจไม่ใช่กลยุทธ์เพราะไม่ได้ก่อให้เกิดความได้เปรียบในการแข่งขัน แต่จะเป็นการจัดการทรัพยากรระดับปฏิบัติการ (Action Plan) ในองค์การจะพิจารณาภารกิจขององค์การ (Organization Objectives) ซึ่งเน้นประโยชน์ที่ได้จากการมีองค์การ

3. การนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติ (Strategy Implementation) และการควบคุมกลยุทธ์ (Strategic Control) เป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญอย่างมากในการจัดการกลยุทธ์ เมื่อองค์การได้วิเคราะห์ปัจจัยต่าง ๆ กำหนดทิศทางขององค์การและเลือกกลยุทธ์แล้ว จะต้องนำเอากลยุทธ์มาดำเนินการประยุกต์ปฏิบัติเพื่อให้เกิดผลตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ซึ่งต้องมีการเสริมสร้างทักษะความสามารถของบุคลากรทั้งในระดับ

บริหารและปฏิบัติการให้เหมาะสมกับกลยุทธ์องค์การ นอกจากนี้ยังต้องมีการจัดโครงสร้างองค์การและวัฒนธรรมให้สอดคล้องและสนับสนุนกลยุทธ์สำหรับขั้นตอนสุดท้าย ได้แก่ การตรวจสอบ ประเมินและควบคุมการดำเนินงานกลยุทธ์ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

เมตต์ เมตต์การุณจิต (2556, หน้า 18) ได้กล่าวถึงกระบวนการพัฒนาเชิงกลยุทธ์ ประกอบด้วยขั้นตอนต่าง ๆ ดังนี้

1. **ขั้นกำหนดพันธกิจ วัตถุประสงค์ และกลยุทธ์ (Identifying the Organization's Current Mission, Objective and Strategies)** เป็นขั้นตอนแรกของการบริหารเชิงกลยุทธ์ โดยเริ่มด้วยการศึกษา วิเคราะห์ เพื่อกำหนดพันธกิจที่สำคัญขององค์กร จากนั้นจึงนำมากำหนดเป็นวัตถุประสงค์ที่เสมือนเป็นเป้าหมายขององค์กรที่จะเดินไปตามจุดมุ่งหวัง ซึ่งอาจแสดงมาในรูปของกำไร ความพึงพอใจ หรือจำนวนการผลิต ส่วนในระบบราชการวัตถุประสงค์นั้น ได้แก่ ความพึงพอใจ คุณภาพ การให้บริการ สาธารณะ เป็นต้น ซึ่งทั้งพันธกิจและวัตถุประสงค์ต้องสอดคล้องสัมพันธ์กัน แต่การที่จะเดินไปสู่เป้าหมายหรือวัตถุประสงค์นั้นจะต้องมีการกำหนดแนวทางหรือวิธีการดำเนินการให้ชัดเจนซึ่งเป็นหน้าที่ของผู้บริหารจะต้องมองถึงภาพขององค์กร

2. **ขั้นวิเคราะห์บริบทสิ่งแวดล้อม (Analysis the Environment)** เป็นที่ยอมรับกันว่าการบริหารจะประสบผลสำเร็จหรือล้มเหลว ไม่ใช่แต่ภายในองค์กรมีความเข้มแข็งเท่านั้น แต่สถานการณ์ภายนอกที่เป็นบริบทสิ่งแวดล้อมมีความสำคัญไม่น้อยกว่ากัน ได้แก่ นโยบาย การเมือง กฎระเบียบ กระแสการเงิน ตลาดหุ้น เป็นต้น ผู้บริหารจึงไม่ควรมองข้ามความสำคัญเท่ากับบริบทภายในองค์กร เนื่องจากสิ่งแวดล้อมภายนอกอาจเป็นภัยคุกคามโดยที่มองไม่เห็นคาดคิดมาก่อน ดังนั้นการวิเคราะห์บริบทจึงเป็นสิ่งที่ใช้ในการแก้ไขและปรับปรุงกลยุทธ์กับคู่แข่งและลูกค้าภายนอกได้เป็นอย่างดี

3. **ขั้นระบุโอกาสหรือภัยคุกคามที่เป็นอุปสรรค (Identifying the Opportunities and Threats)** ขั้นนี้เป็นขั้นที่ต่อจากการดำเนินการในขั้นที่ 2 กล่าวคือ เมื่อสรุปผลการวิเคราะห์ได้แล้วก็สามารถมองเห็นโอกาสหรือภัยคุกคามที่เป็นอุปสรรค ซึ่งทั้ง 2 ปัจจัยจะเป็นข้อมูลนำมาประกอบการตัดสินใจ เช่น สิ่งใดเป็นโอกาสที่จะต้องเติมเต็มขยายผลเพื่อให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพ สิ่งใดเป็นอุปสรรคก็จะสามารถแก้ไขในระหว่างดำเนินการได้ทันที่

4. ชั้นวิเคราะห์ทรัพยากรขององค์การและความสามารถของ

องค์การ (Analyzing the Organization's Resources and Capabilities) ทรัพยากรการบริหารเป็นปัจจัยที่สำคัญของการปฏิบัติ จำเป็นต้องมีการศึกษาวิเคราะห์ทรัพยากรที่มีอยู่ว่ามีประสิทธิภาพเพียงใดที่จะสนับสนุนการบริหารกลยุทธ์ให้ประสบผลสำเร็จเพียงใด

5. ชั้นระบุจุดอ่อนจุดแข็ง (Identifying Strengths And Weaknesses)

จากขั้นตอนที่ 1 - 4 ที่ได้ดำเนินการเป็นขั้น ๆ จะเป็นข้อมูลที่ทำให้ผู้บริหารมองเห็นภาพของการปฏิบัติ กล่าวคือ จะสามารถระบุว่าองค์การมีจุดอ่อนจุดแข็งหรือไม่ อย่างไร เมื่อมองเห็นจุดอ่อนจุดแข็งขององค์การได้แล้ว ก็สามารถกำหนดทิศทางในการก้าวไปสู่วัตถุประสงค์ได้อย่างราบรื่นโดยอาศัยเทคนิคการวิเคราะห์ SWOT

6. ชั้นกำหนดเป็นสูตรกลยุทธ์ (Identifying Strengths And Weaknesses)

ขั้นนี้เป็นขั้นตอนที่สำคัญอีกขั้นตอนหนึ่งของการบริหารเชิงกลยุทธ์ ก็คือการกำหนดกลยุทธ์ที่เป็นแบบลงตัว ซึ่งอาจจะเป็นหลักการหรือการจัดทำแผนกลยุทธ์แล้วแต่กรณีซึ่งถือว่าเป็นหัวใจให้พันธกิจที่กำหนดไปสู่ความสำเร็จ

7. ชั้นนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติ (Implementation Strategy) มี

นักวิชาการบางท่านกล่าวว่า “การกำหนดกลยุทธ์นั้นง่ายกว่าการนำกลยุทธ์นั้นไปปฏิบัติ” กล่าวคือ แม้องค์การจะมีกลยุทธ์ที่ดีเลิศเพียงใด หากขาดความสามารถหรือไม่มีการนำไปปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ ภารกิจหรือโครงการที่สวดยหรืออาจประสบความล้มเหลว การนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติจึงมีความสำคัญที่จะต้องใช้หลักการบริหาร เช่น ภาวะผู้นำ การวางแผน การอำนวยความสะดวก การบริหารงบประมาณที่ดีเลิศในลักษณะที่เป็นมืออาชีพ

8. ชั้นประเมินผลกลยุทธ์ (Evaluation Results) เป็นขั้นตอนสุดท้าย

ของกระบวนการบริหารเชิงกลยุทธ์ที่จะขาดไม่ได้ ซึ่งวัฒนธรรมการบริหารในสังคมไทยมักให้ความสำคัญในเรื่องนี้น้อย ขั้นตอนนี้จะส่งผลให้พันธกิจบรรลุเป้าหมาย กล่าวคือในระหว่างการดำเนินการหากไม่มีการควบคุมติดตามผล เมื่อเกิดปัญหาอุปสรรคก็จะไม่สามารถแก้ไขได้อย่างทันท่วงที อนึ่งแม้ว่าภารกิจเสร็จสิ้นแบบเบ็ดเสร็จก็ตาม จำเป็นอย่างยิ่งต้องมีการประเมินผลในภาพรวมว่าการลงทุนนั้นมีข้อดี จุดอ่อน ปัญหาและอุปสรรค และผลที่ได้คุ้มค่าหรือไม่ อันจะเป็นข้อมูลย้อนกลับไปยังจุดเริ่มต้นของการบริหารเพื่อทบทวนหรือปรับปรุงกลยุทธ์ใหม่

จากการศึกษาเอกสารแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการพัฒนากลยุทธ์สรุปได้ว่ากระบวนการพัฒนากลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา คือ วิเคราะห์ จุดแข็ง จุดอ่อนจากสภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษา และการวิเคราะห์โอกาส ปัญหาและอุปสรรคจากสภาพแวดล้อมภายนอกที่มีผลกระทบต่อสถานศึกษา เพื่อนำไปสู่การจัดทำกลยุทธ์ (Strategy Formulation) มี 4 ขั้นตอน คือ 1) การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม 2) การกำหนดกลยุทธ์ 3) การนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติ และ 4) การประเมินผลและการควบคุมกลยุทธ์

4. การประเมินความต้องการจำเป็น

4.1 ความหมายของการประเมินความต้องการจำเป็น

การประเมินความต้องการจำเป็น เป็นกระบวนการที่เป็นระบบซึ่งใช้เพื่อกำหนดความแตกต่างระหว่างสภาพที่มุ่งหวังกับสภาพที่เป็นอยู่จริง ส่วนใหญ่จะเน้นที่ความแตกต่างของผลลัพธ์ (Outcome gaps) จากนั้นมีการจัดเรียงลำดับความสำคัญของความแตกต่างนั้น แล้วเลือกความต้องการจำเป็นจึงเข้ามาเกี่ยวข้องกับการวางแผนและพัฒนาองค์กร มีผู้ให้ความหมายของการประเมินความต้องการจำเป็นไว้ ดังนี้

Kaufman & English (1979, p. 8) ให้ความหมายของการประเมินความต้องการจำเป็นไว้ ดังนี้

- 1) การประเมินความต้องการจำเป็น หมายถึง กระบวนการหาความต้องการที่เป็นผลสุดท้ายหรือผลผลิตหรือผลลัพธ์ที่ได้
- 2) การประเมินความต้องการจำเป็น หมายถึง กระบวนการสังเกตทดลองเพื่อต้องการหาผลผลิตมาเทียบกับเกณฑ์แสดงให้เห็นการพัฒนาการ
- 3) การประเมินความต้องการจำเป็น หมายถึง กระบวนการในการหาค่าความเที่ยง (Reliability) ของจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม
- 4) การประเมินความต้องการจำเป็น หมายถึง กระบวนการที่ใช้เป็นเครื่องมือชี้ให้เห็นถึงความแตกต่างระหว่างผลที่ได้กับผลที่ต้องการแล้วนำมาจัดเรียงลำดับความสำคัญก่อนนำไปปฏิบัติ

Witkin (1984 อ้างถึงใน นัตรชนก สายสุวรรณ, 2548, หน้า 32)

ให้ความหมายของการประเมินความต้องการจำเป็นว่า คือ กระบวนการที่เป็นระบบเพื่อจัดเรียงลำดับความสำคัญก่อนหลังและการตัดสินใจเกี่ยวกับแผนการดำเนินการและการจัดสรรทรัพยากร

Witkin & Altschuld (1995, p. 4) ให้ความหมายว่า การประเมินความต้องการจำเป็น เป็นกระบวนการการวิเคราะห์อย่างเป็นแบบแผนทางการเพื่อให้เห็นถึงความต้องการจำเป็นและเลือกความต้องการจำเป็นนี้มาวางแผนเพื่อดำเนินการต่อไป

สุวิมล ว่องวาณิช (2542, หน้า 14) กล่าวสรุปว่า การประเมินความต้องการจำเป็น เป็นกระบวนการการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างสภาพปัจจุบัน (What is) กับสภาพที่ควรจะเป็น (What should be) ที่มีระบบเพื่อจัดลำดับความสำคัญก่อนหลัง โดยเป็นการระบุความต้องการจำเป็นและการจัดลำดับความสำคัญก่อนหลังของสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคตเพื่อเป็นข้อมูลในการตัดสินใจเกี่ยวกับการปรับปรุงแก้ไขการจัดสรรงบประมาณ การจัดทำแผนการดำเนินงานขององค์กร

ผู้วิจัยสรุปได้ว่า การประเมินความต้องการจำเป็น หมายถึง กระบวนการที่เป็นระบบซึ่งเป็นการกำหนดความแตกต่างระหว่างสภาพปัจจุบันกับสภาพที่คาดหวังเพื่อนำมาจัดเรียงความสำคัญ โดยนำข้อมูลมากำหนดเป็นแผนพัฒนาต่อไป

4.2 จุดมุ่งหมายของการประเมินความต้องการจำเป็น

นักศึกษาได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการประเมินความต้องการจำเป็นไว้คล้ายคลึงกันดังนี้ คือ

Witkin and Altschuld (1995, p. 10) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการประเมินความต้องการจำเป็นว่า เป็นการดำเนินการเพื่อมุ่งปรับปรุงแผนการดำเนินการของการให้บริการโครงสร้างขององค์กร หรือเป็นการรวบรวมองค์ประกอบต่าง ๆ ข้างต้น การประเมินความต้องการจำเป็นเป็นการกำหนดเกณฑ์สำหรับพิจารณาว่าจะจัดสรรเงินบุคคล สิ่งอำนวยความสะดวก และทรัพยากรอื่น ๆ ที่มีอยู่ให้ดีที่สุดได้อย่างไร

Suarez (1991 อ้างถึงใน คมศร วงษ์รักษา, 2540, หน้า 21) ได้กล่าวว่า จุดมุ่งหมายที่เป็นพื้นฐานสำคัญของการประเมินความต้องการจำเป็นมี 4 ประการ คือ

1. เพื่อให้ได้ข้อมูลเพื่อการวางแผน ซึ่งจะส่งผลในการจำแนกเป้าหมาย การตัดสินใจถึงขอบเขตเป้าหมายว่าจะทำได้แค่ไหน

2. เพื่อเป็นการตรวจวิเคราะห์หรือการจำแนกแยกแยะปัญหาหรือหาจุดอ่อนของสิ่งที่ศึกษา อันจะทำให้การวางแผนเป็นไปอย่างเหมาะสม
3. เพื่อใช้เป็นส่วนประกอบสำหรับการประเมินหลาย ๆ รูปแบบ
4. เพื่อนำไปใช้ในการรับรองสถาบันการศึกษา เช่น การประเมินผลผลิตในเรื่องของนักศึกษา ผลการประเมินชนิดนี้ไปจำแนกความพยายามทางการศึกษาของโรงเรียนว่าเกิดประสิทธิผลหรือไม่ และยังใช้จำแนกขอบเขตวิชา หรือสถานที่ตั้ง ซึ่งสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษามีน้อย

สุวิมล ว่องวานิช (2542, หน้า 14) ได้กล่าวว่า จุดมุ่งหมายของการประเมินความต้องการจำเป็น คือความพยายามให้ได้ข้อมูลที่ช่วยสร้างเสริมการวางแผนการดำเนินงาน ทำให้การพัฒนากิจการหรือการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ สอดคล้องกับสภาพที่เกิดขึ้นจริงนั้น นอกจากนี้ สุวิมล ว่องวานิช (2550, หน้า 29-30) กล่าวว่า การประเมินความต้องการจำเป็นมีประโยชน์ ดังต่อไปนี้

1. การวิจัยการประเมินความต้องการจำเป็น เป็นเครื่องมือบริหารที่มีประสิทธิภาพทำให้สามารถกำหนดแผนงานที่สอดคล้องกับความต้องการของหน่วยงาน ป้องกันการสูญเสียทรัพยากรการดำเนินงานที่ไม่ได้ผ่านการวิเคราะห์การดำเนินงานมาอย่างแท้จริง
2. ผลที่ได้จากการวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น เป็นข้อมูลที่สะท้อนสภาพบริบทที่เกิดขึ้นของหน่วยงาน ข้อมูลดังกล่าวเป็นพื้นฐานสำคัญที่นำไปสู่การวางแผน การกำหนดแนวทางการพัฒนาองค์กรให้สอดคล้องกับสภาพที่เกิดขึ้น
3. การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นในทุกขั้นตอนของการดำเนินงานที่นำไปสู่การพัฒนาองค์กร

สรุปได้ว่า การประเมินความต้องการจำเป็นมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ได้ข้อมูลที่จะนำมาใช้ในการวางแผนการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

4.3 หลักการของการจัดการลำดับความสำคัญ

การจัดลำดับความสำคัญจะต้องพิจารณาทั้งด้านความเที่ยง และความตรง และต้องมีการตรวจสอบคุณภาพองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการจัดลำดับที่ได้จากการประเมินความต้องการจำเป็น ประกอบด้วย

1. ขนาดของความแตกต่างของสภาพในปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์

2. องค์ประกอบที่เป็นสาเหตุสนับสนุน หรืออุปสรรคต่อ

ความต้องการจำเป็น

3. ระดับความยากง่ายในการจัดลำดับความต้องการจำเป็น

4. การประเมินความเสี่ยง

5. ผลกระทบที่อาจจะเกิดกับระบบ

6. ค่าใช้จ่ายที่จะต้องใช้ในการแก้ปัญหาความต้องการจำเป็น คุณค่าของ

ชุมชนท้องถิ่น และของชาติ รวมทั้งการคาดหวังของสาธารณะ (Witkin and Altschuld, 1995, p. 10)

4.4 ระดับความต้องการจำเป็น

Witkin (1984, p. 10) ได้แบ่งระดับความต้องการจำเป็นออกเป็น 5 ระดับ คือ

ระดับที่ 1 ระดับอุดมคติ (Ideal State) เช่น ต้องได้คะแนน TOEFL เท่ากับ 600 คะแนน

ระดับที่ 2 ระดับที่ปรารถนา (Desired State) เช่น ปรารถนาให้ได้คะแนน TOEFL เท่ากับ 550 คะแนน แม้อุดมคติจะไปไม่ถึง แต่ถ้าได้คะแนน TOEFL เท่ากับ 550 คะแนนก็จะดีมาก

ระดับที่ 3 ระดับที่มุ่งหวัง (Expected State) ระดับนี้เป็นระดับที่มุ่งหวังว่า น่าจะได้เมื่อประเมินความสามารถของตนเอง

ระดับที่ 4 ระดับปกติทั่วไป (Norm) ระดับนี้เป็นระดับปกติทั่วไปที่จะได้

ระดับที่ 5 ระดับพอเพียง (Minimum Sufficient State) ระดับนี้เป็นระดับที่พอเพียง หรือระดับที่จะได้

4.5 วิธีวัดความต้องการจำเป็น

การวัดความต้องการจำเป็นมักจะทำเป็น 2 แบบ คือ แบบที่หนึ่งทำการวัด 2 ส่วน คือ ระดับของสภาพที่พึงประสงค์กับระดับของสภาพที่เกิดขึ้นจริงโดยให้บุคคลที่ถูกวัด (เจ้าของความต้องการจำเป็น) แสดงความรู้สึกต่อระดับของสภาพตามข้อความต่าง ๆ ทั้ง 2 ส่วน แล้วนำทั้งสองส่วนนี้มาหาผลต่างของสภาพดังกล่าว ส่วนแบบที่สองนั้นจะทำการวัดเพียงส่วนเดียวโดยไม่จำเป็นต้องแยกวัด 2 ส่วนเหมือนวิธีแรก ซึ่งวัดโดยการให้ผู้ตอบที่เป็นเจ้าของความต้องการจำเป็นระบุปัญหาที่เกิดขึ้น อาจจะใช้วิธีการถามตรง ๆ ว่า "หน่วยงานหรือองค์กรท่านมีปัญหในเรื่องใด" หรือ "ท่านมีความต้องการให้แก้ไข

ปัญหาในเรื่องใด" (สุวิมล ว่องวาณิช, 2542, หน้า 14 ซึ่งคำตอบที่ได้คือความต้องการจำเป็น ทฤษฎีเกี่ยวกับคุณลักษณะของสิ่งที่มีงูวัด เพื่อเชื่อมโยงมโนทัศน์ของสิ่งนั้นให้เป็นข้อมูลหลักฐาน ที่เป็นรูปธรรม ส่วนการที่จะมีความเข้าใจที่ชัดเจนว่าควรวัดสิ่งใดนั้นจะต้องพิจารณาว่าควรใช้เครื่องมืออะไร รูปแบบคำถามชนิดใดจึงจะสอดคล้องกับคุณลักษณะที่มีงูวัดและเหมาะสมกับผู้ให้ข้อมูล (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2557, หน้า 34) ในการวัดและประเมินตัวบ่งชี้ นั้น ได้เสนอแนะไว้ว่าการเลือกวิธีการวัดใด ๆ ควรเลือกใช้ตามความเหมาะสมกับสภาพเงื่อนไข (สุวิมล ว่องวาณิช, 2542, หน้า 14) ดังนี้

- 1) การใช้ทดสอบกับตัวบ่งชี้ที่เป็นความรู้และความเข้าใจ
 - 2) การใช้แบบวัดทางจิตวิทยากับตัวบ่งชี้ที่เป็นนามธรรมหรือคุณลักษณะภายในที่มองไม่เห็น
 - 3) การใช้วิธีการสังเกตพฤติกรรมกับตัวบ่งชี้ที่มีพฤติกรรมให้สามารถสังเกตเห็นได้
 - 4) การสำรวจด้วยแบบสอบถามหรือสัมภาษณ์กับตัวบ่งชี้ที่สะท้อนความรู้สึกหรือความคิดเห็น
 - 5) การใช้ข้อมูลที่มีอยู่หรือร่องรอยหลักฐานที่ปรากฏ
- สรุปได้ว่า วิธีวัดความจำเป็น เป็นขั้นตอนที่ผู้วิจัยสามารถวัดได้หลายวิธี ขึ้นอยู่กับเครื่องมือที่ใช้และการนำผลไปแก้ปัญหาให้ได้ผลที่สอดคล้องกับคุณลักษณะที่มีงูวัดและเหมาะสมกับผู้ให้ข้อมูล

4.6 ประเภทของการประเมินความต้องการจำเป็น

นักวิชาการ ได้แบ่งประเภทของการประเมินความต้องการจำเป็นไว้ ดังนี้

Kaufman และ English (1979, pp. 69-71) จัดแยกประเภทของการประเมินความต้องการจำเป็นไว้ 2 ประเภทตามขอบข่ายของการประเมิน คือ การประเมินความต้องการจำเป็นภายนอก(External Needs Assessment) และการประเมินความต้องการจำเป็นภายใน (Internal Needs Assessment) เกณฑ์ที่ใช้ในการแบ่งประเภทวิธีการประเมินความต้องการจำเป็นดังกล่าว ได้แก่ ขอบข่ายการดำเนินงานและประโยชน์ที่ได้จากการประเมินความต้องการจำเป็น นั่นคือ การประเมินความต้องการจำเป็นภายในเป็นการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นเพื่อศึกษา จัดลำดับ คัดเลือกความต้องการจำเป็นภายในขอบเขตขององค์กร ในขณะที่การประเมินความต้องการจำเป็นภายนอกเป็น

การประเมินความต้องการจำเป็นที่มุ่งหวังจะให้ได้ความต้องการจำเป็นที่เป็นประโยชน์ต่อองค์กรทั้งในปัจจุบันและในอนาคตและต่อสังคมโดยส่วนรวม

Witkin & Altschuld (1995, p. 10) จัดแยกประเภทของการประเมินความต้องการจำเป็นตามระดับความต้องการ 3 ระดับ ซึ่งแต่ละระดับเป็นตัวแทนของกลุ่มเป้าหมายสำหรับการประเมินความต้องการจำเป็น ดังนี้

ระดับที่ 1 (ปฐมภูมิ) เป็นการประเมินความต้องการจำเป็นของกลุ่มผู้รับบริการ เช่น นักเรียน ลูกค้า คนไข้ผู้ให้ข้อมูล ผู้แลกเปลี่ยน ผู้ที่มีศักยภาพเป็นลูกค้า

ระดับที่ 2 (ทุติยภูมิ) เป็นการประเมินความต้องการจำเป็นของผู้ให้บริการและผู้วางนโยบาย เช่น ครู ผู้ปกครอง พนักงานที่อยู่ในสังคม ผู้ให้การดูแลรักษาผู้เชี่ยวชาญในด้านการดูแลสุขภาพ พนักงานในโรงแรม พนักงานไปรษณีย์ เจ้าหน้าที่บรรณารักษ์ ผู้บริหาร ผู้บังคับบัญชา ผู้จัดการ

ระดับที่ 3 (ตติยภูมิ) เป็นการประเมินความต้องการจำเป็นที่เกี่ยวข้องทรัพยากรหรือการแก้ไขปัญหา เช่น อาคาร อุปกรณ์อำนวยความสะดวก เครื่องมือ พัสดุ เทคโนโลยี โปรแกรม ขนาดห้องเรียน กระบวนการผ่าตัด ระบบการนำข้อมูลมาใช้ในการขนส่ง เงินเดือนและผลประโยชน์ ระบบการจัดส่งโปรแกรม การจัดแบ่งเวลา สภาพแวดล้อมในการทำงาน

สุกิมล ว่องวานิช (2542, หน้า 14) กล่าวว่า ความต้องการจำเป็นแบ่งได้หลายประเภทขึ้นอยู่กับลักษณะที่ใช้ในการจัดประเภท ดังนี้

1) ระดับความต้องการจำเป็น เช่น ความต้องการจำเป็นขององค์กร (Organizational Needs) ความต้องการจำเป็นของบุคลากร (Personal Needs) ความต้องการจำเป็นกลุ่ม (Group Needs)

2) สาระเนื้อหาของความต้องการจำเป็น เช่น ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาบุคลากร (Staff Development Needs) ความต้องการจำเป็นในการฝึกอบรม (Development Needs) ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาหลักสูตร (Curriculum Development Needs)

3) ระดับความรู้สึกซึ่งของความต้องการจำเป็น เช่น ความต้องการจำเป็นตามการรับรู้ (Felt Needs หรือ Perceived Needs) ความต้องการจำเป็นเชิงวิเคราะห์ (Analytical Needs)

4) สิ่งที่ถูกประเมิน เช่น ความต้องการจำเป็นด้านปัจจัย (Input Needs) ความต้องการจำเป็นด้านกระบวนการ (Process Needs) ความต้องการจำเป็นด้านผลลัพธ์ (Outcome Needs) ความต้องการจำเป็นด้านการแก้ปัญหา (Solution Needs)

5) ช่วงเวลาที่ต้องการกำหนดความต้องการจำเป็นในปัจจุบัน (Present หรือ Current Needs) ความต้องการจำเป็นในอนาคต (Future Needs)

6) ธรรมชาติของข้อมูลที่แสดงถึงความต้องการจำเป็น เช่น ความต้องการจำเป็นเชิงคุณลักษณะ (Qualitative Needs) ความต้องการจำเป็นเชิงปริมาณ (Quatitative Needs)

7) เจ้าของความต้องการจำเป็น ซึ่งแบ่งเป็น 2 ระดับ ได้แก่ ความต้องการจำเป็นปฐมภูมิ (Primary Needs) ซึ่งเป็นความต้องการจำเป็นของผู้รับบริการ (Service Receivers) ในทางการศึกษาส่วนใหญ่เป็นความต้องการจำเป็นของผู้ให้บริการ (Service Providers) เช่น ความต้องการจำเป็นของผู้บริหาร

สรุปได้ว่า ประเภทของการประเมินความต้องการจำเป็น สามารถจำแนกได้หลายแบบ เช่น การจัดตามวิธีการเก็บข้อมูล ทำให้ได้ความต้องการจำเป็นตามการรับรู้ ความต้องการจำเป็นที่แท้จริง หรือการจัดประเภทตามเนื้อหาสาระ

4.7 ขั้นตอนการประเมินความต้องการจำเป็น

การประเมินความต้องการจำเป็นทำได้หลายแบบ หลายวิธีแตกต่างกันตามประเภทของการประเมินความต้องการจำเป็นและจุดมุ่งหมายของความต้องการจำเป็นที่กำหนดขึ้น Witkin (1984 อ้างถึงใน ฉัตรชนก สายสุวรรณ, 2548, หน้า 35) กล่าวว่า ไม่มีวิธีการประเมินความต้องการจำเป็นวิธีใดเพียงวิธีเดียวเป็นวิธีที่ดีที่สุด นักประเมินความต้องการจำเป็นต้องเลือกใช้ให้เหมาะสมกับงานของตน และอาจใช้วิธีต่าง ๆ หลายวิธีผสมผสานกันได้ เนื่องจากความหลากหลายของวิธีการการประเมินความต้องการจำเป็น และสรุปวิธีการต่าง ๆ เป็นหมวดหมู่ สร้างเป็นกรอบความคิดและเรียกกรอบความคิดในการวางแผนการดำเนินการ การกำหนดยุทธวิธี รวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล และการจัดเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นทั้งหมดทุกขั้นตอนว่า รูปแบบหรือโมเดล (Model) และจัดประเภทของโมเดลการประเมินความต้องการจำเป็น เป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

1. โมเดลการตัดสินใจ (Decision Making Model) โมเดลกลุ่มนี้ประกอบด้วยโมเดลย่อยหลายแบบ แต่ละแบบใช้การวิเคราะห์หรือทรัพยากรประโยชน์พหุมิติในการประเมินความต้องการจำเป็นโมเดลที่สำคัญ ได้แก่ โมเดลการตัดสินใจในการบริการบุคคลและโมเดลการตัดสินใจทางการศึกษา

2. โมเดลการตลาด (Marketing Model) โมเดลในกลุ่มนี้เป็นโมเดลการประเมินความต้องการจำเป็นที่ใช้กันมากในกลุ่มธุรกิจ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับสินค้าและบริการจากประชากรผู้บริโภคที่เป็นเป้าหมาย

3. โมเดลความแตกต่าง (Discrepancy Model) โมเดลความแตกต่างมีหลักการในการประเมินความต้องการจำเป็นจากการพิจารณาค่าความแตกต่างระหว่างสถานะที่เป็นอยู่กับสถานะในอุดมคติที่ควรจะเป็น โมเดลในกลุ่มนี้เป็นที่นิยมใช้กันมากในวงการศึกษา

4.8 การจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น

ในการประเมินความต้องการจำเป็น การจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นมีความสำคัญและเป็นส่วนที่ทำให้การประเมินความต้องการจำเป็นมีความสมบูรณ์ การจัดลำดับความสำคัญจะช่วยให้ผู้ประเมินความต้องการจำเป็นทราบถึงความต้องการจำเป็นหรือปัญหาที่แท้จริงที่ควรได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วนก่อนปัญหาอื่น ซึ่งมีวิธีที่ใช้จัดเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นหลายวิธีด้วยกัน ผู้ประเมินจะต้องเลือกใช้และดำเนินการด้วยระมัดระวังภายในระยะเวลาและทรัพยากรที่จำกัด (Bosin, 1992 อ้างถึงใน ปิยะมาภรณ์ โชคอรุณชัย, 2540) ในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยจัดลำดับความสำคัญความต้องการจำเป็นโดยใช้สูตร Modified Priority Needs Index (PNI_{Modified}) ซึ่งสูตรนี้ นางลักษณ์ วิรัชชัย และสุวิมล ว่องวาณิช ได้ปรับปรุงจากวิธี Modified Priority Needs Index (PNI) โดยการหาค่าผลต่างระหว่างสภาพที่คาดหวัง (I) กับสภาพที่เป็นจริงในปัจจุบัน (D) หาค่าด้วยค่าสภาพที่เป็นจริงในปัจจุบัน (D) โดยใช้หลักการกำหนดความต้องการจำเป็นจากระดับของสภาพที่เป็นจริง เพื่อให้เป็นคะแนนมาตรฐาน (สุวิมล ว่องวาณิช, 2550, หน้า 279) ซึ่งสูตรในการคำนวณมีดังนี้

$$\text{PNI}_{\text{Modified}} = (I-D)/D$$

เมื่อ PNI หมายถึง ดัชนีการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการ
จำเป็น

I = Importance หมายถึง ค่าเฉลี่ย (Mean) ของสภาพที่
คาดหวัง

D = Degree of Success หมายถึง ค่าเฉลี่ย (Mean) ของสภาพปัจจุบัน

วิธี $\text{PNI}_{\text{Modified}}$ มีข้อดี คือ คำนวณง่าย ให้ข้อสรุปที่ดี และเมื่อถ่วงน้ำหนัก
จะทำให้ได้ความแตกต่างที่ชัดเจนขึ้น ข้อจำกัดของวิธีนี้ คือ ข้อตกลงเบื้องต้นเป็น Interval
Scaleที่ไม่ค่อยเหมาะสม และเป็นการศึกษาแยกกันระหว่างสภาพที่เป็นจริงในปัจจุบัน
กับสภาพที่คาดหวัง ผลต่างที่มีค่าเท่ากันในระดับต่ำกับระดับสูงทำให้ยากในการจัด
เรียงลำดับ (คมศร วงษ์รักษา, 2540, หน้า 15)

สำหรับการวิจัยในครั้งนี้เป็นความต้องการจำเป็นของการบริหารเครือข่าย
ความร่วมมือทางวิชาการ โดยวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างสภาพในปัจจุบัน กับสภาพที่
คาดหวัง เพื่อจัดเรียงลำดับความสำคัญก่อนหลังของความต้องการจำเป็น ซึ่งจะนำไปสู่
การพัฒนากลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
ซึ่งมีความสำคัญและจำเป็นต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้ได้มาตรฐานอันจะส่งผลให้
โรงเรียนประถมศึกษาเป็นองค์กรทางวิชาการที่มีความเข้มแข็งต่อไป

5. การสร้างคู่มือ

5.1 แนวคิดการสร้างคู่มือ

คู่มือ เป็นหนังสือประเภทหนึ่ง เรียกว่า หนังสือคู่มือ เป็นหนังสือที่ทำขึ้น
เพื่อรวบรวมเรื่องที่น่าสนใจเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยให้รายละเอียดสั้น ๆ กะทัดรัด
เพื่อใช้เป็นคู่มือสำหรับศึกษาในเรื่องที่ต้องการได้เป็นอย่างดีหรืออาจใช้เป็นคู่มือใน
การปฏิบัติงาน (พวงรัตน์ สมวงศ์, 2551, ออนไลน์)

นอกจากนี้งานวิจัยของ แสงรุณี มีพร (2552, หน้า 98) ได้กล่าวเกี่ยวกับ
แนวคิดและแนวปฏิบัติในการเขียนหนังสือคู่มือไว้ว่า จำเป็นต้องพิจารณาถึงวัตถุประสงค์ของ
หนังสือนั้น ๆ หนังสือคู่มือ ตามความหมายของคำ หมายถึง หนังสือที่ใช้ไปกับการทำอะไร

อย่างใดอย่างหนึ่ง วัตถุประสงค์ของคู่มือก็เพื่อให้แนวทางการปฏิบัติแก่ผู้ใช้คู่มือ ช่วยให้ผู้ใช้สามารถกระทำการใดสิ่งหนึ่งตามที่ต้องการได้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมาย ซึ่งถ้าจะใช้การเปรียบเทียบกับหนังสือคู่มือก็เปรียบเสมือนกับการสอน เพียงแต่เป็นการสอนที่ใช้ภาษาเขียนเป็นสื่อแทนภาษาพูด

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสรุปแนวคิดการสร้างคู่มือได้ว่า คู่มือเป็นหนังสือที่เขียนขึ้นเพื่อเป็นแนวทางให้ผู้ใช้คู่มือได้ศึกษาทำความเข้าใจและสามารถนำไปปฏิบัติตามเพื่อให้การจัดกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งของการปฏิบัติมีคุณภาพตามมาตรฐานให้มากที่สุดและบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายด้วยตนเอง

5.2 ขั้นตอนการสร้างคู่มือ

ศิริบุญ จงวุฒิเวศน์ และมาเรียม นิลพันธุ์ (2552, หน้า 14) ได้กล่าวถึงขั้นตอนในการจัดทำคู่มือ ดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 การวางแผนร่างคู่มือ คำถามต่อไปนี้เป็นข้อมูลในการตัดสินใจ การวางแผนร่างคู่มือ คือ

1. จุดมุ่งหมายของคู่มือคืออะไร นั่นคือต้องการให้ผู้ใช้เป็นอย่างไร เช่น ใช้เป็นคู่มือการแก้ปัญหา ใช้เป็นคู่มือกำกับการปฏิบัติ หรือใช้ก่อนการปฏิบัติงาน เป็นต้น

2. ใครเป็นผู้ใช้คู่มือเหล่านี้ ถ้ากำหนดผู้ใช้คู่มือเราจะทราบถึงความต้องการเฉพาะบางประการของผู้ใช้ทันที พยายามสร้างคู่มือใช้ประเภทเดียวกันเท่านั้นเป็นการยากที่จะทำคู่มือใช้หลายประเภทเพราะผู้ใช้อาจมีระดับการศึกษาที่ต่างกัน ดังนั้นความต้องการในแต่ละระดับจึงแตกต่างกัน

3. การสอบถามผู้ใช่ว่าพวกเขาต้องการคู่มือแบบไหน เช่น ไม่ต้องการเนื้อหามากหรือต้องการรูปภาพประกอบ ควรตรงกับความต้องการของผู้ใช้มากที่สุด

4. คู่มือนี้จะใช้ที่ไหน

5. คู่มือนี้จะใช้อย่างไร เช่น ถ้าผู้ใช้ต้องการใช้เพื่อประกอบขั้นตอนในการปฏิบัติผู้สร้าง คู่มือจึงควรมีร่างขั้นตอนการทำงานประกอบ

6. การนำข้อมูลมาใช้ในคู่มือ ก่อนอื่นผู้สร้างต้องสามารถชี้ชัดถึงสิ่งที่ต้องการใช้ จากนั้นมาพิจารณาความถนัด ทักษะ และความรู้ที่ผู้ใช้ต้องการในการปฏิบัติ

7. กำหนดขอบเขตการปฏิบัติงานจะได้ทราบว่าคุณใช้ต้องทำ
อย่างไรการกำหนดข้อมูลในแต่ละขั้นตอน

8. การลำดับเนื้อหาในการเขียน

ขั้นตอนที่ 2 การเตรียมข้อมูลในการพัฒนาคู่มือ คือ

1. การเขียนหัวข้อใหญ่และหัวข้อย่อย
2. การจัดลำดับหัวข้อเหล่านั้น
3. วางแนวทางนำข้อมูลใส่ในแต่ละหัวข้อ
4. เริ่มต้นเขียนเนื้อหาโดยการใช้ค่าง่าย ๆ และสั้น ๆ อธิบาย

ความหมายศัพท์เฉพาะมีการยกตัวอย่างมีความต่อเนื่องของเนื้อหา

ขั้นตอนที่ 3 การทดสอบคู่มือโดยทดสอบคู่มือในเรื่องต่อไปนี้

1. เนื้อหาคู่มือ
2. รูปแบบ
3. ผลกระทบ

ในการทดสอบนั้น ควรกำหนดผู้ทำการทดสอบและวิธีการทดสอบ
หลังจากนั้นนำคู่มือไปตรวจสอบและนำผลที่ได้มาทำการแก้ไข

ปรีชา ช่างขวัญยืน และคณะ (2550, หน้า 132-134) ได้เสนอแนะแนวทาง
ในการสร้างคู่มือไว้ว่า

1. ระบุให้ชัดเจนว่าคู่มือนั้นเป็นคู่มือสำหรับใคร ใครเป็นผู้ใช้
2. กำหนดวัตถุประสงค์ให้ชัดเจน
3. คู่มือควรมีส่วนช่วยผู้ใช้ได้อย่างไร มีประโยชน์อะไรบ้าง
4. ควรมีส่วนที่ให้หลักการหรือความรู้ที่จำเป็นแก่ผู้ใช้ในการใช้เครื่องมือ

เพื่อให้การใช้คู่มือเกิดประสิทธิภาพสูงสุด

5. มีส่วนที่แนะนำให้ผู้ใช้เกี่ยวกับการเตรียมตัว เตรียมวัสดุ อุปกรณ์ และ
สิ่งที่จำเป็นคู่มือแนะนำ
6. ควรมีส่วนให้คำแนะนำให้แก่ผู้ใช้เกี่ยวกับขั้นตอนหรือกระบวนการใน
การทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง
7. เนื้อหาสาระมีความถูกต้อง สามารถช่วยให้ผู้ใช้คู่มือทำสิ่งนั้นได้สำเร็จ
คือ

7.1 มีข้อมูลรายละเอียดที่เพียงพอช่วยให้ผู้ใช้สามารถทำสิ่งนั้นได้
สำเร็จ

7.2 ต้องเรียงลำดับขั้นตอนอย่างเหมาะสมช่วยให้ผู้ใช้ทำได้อย่าง
ถูกต้องรวดเร็วประหยัด

7.3 ใช้ภาษาให้ผู้ใช้เข้าใจตรงกับผู้เขียน ไม่คลุมเครือ ภาษาเข้าใจง่าย

7.4 แนะนำเคล็ดลับ เทคนิควิธีต่าง ๆ ซึ่งผู้ใช้สามารถทำสิ่งนั้นได้

7.5 ควรมีคำถามกิจกรรมให้ผู้ใช้ตรวจสอบความเข้าใจจากการอ่าน
ใช้เทคนิคต่าง ๆ ในการให้ผู้ใช้คู่มือได้สะดวก เช่น การจัดรูปเล่ม ขนาดตัวอักษรการใช้สี
การใช้ภาพการเน้นข้อความ เป็นต้น ควรใช้แหล่งอ้างอิงที่เป็นประโยชน์ต่อผู้อ่าน
ซึ่งอาจเป็นบรรณานุกรมรายชื่อ ชมรม รายชื่อสื่อ รายชื่อสถานศึกษา รายชื่อบุคคลสำคัญ
 เป็นต้น

จากขั้นตอนการจัดทำคู่มือดังกล่าว สรุปได้ว่าการสร้างคู่มือนั้นแท้จริง
คือ การสอนหรือการให้ความรู้แก่ผู้อ่านผ่านทางภาษาไทย แต่เนื่องจากผู้อ่านไม่มีโอกาส
ที่จะซักถามผู้เขียนในประเด็นที่สงสัยได้ คู่มือจึงจำเป็นต้องมีความชัดเจน ให้รายละเอียด
ครอบคลุมประเด็นที่น่าสงสัยไว้ทั้งหมด เพื่อให้ผู้อ่านเกิดความแจ่มแจ้งตามวัตถุประสงค์
และเป้าหมายที่กำหนดไว้ในการสร้างคู่มือ ทั้งนี้ในการจัดสร้างคู่มือมีขั้นตอนการจัดทำที่
สำคัญ คือ การวางแผนร่างคู่มือ การเตรียมข้อมูลในการทำคู่มือ และการทดสอบคู่มือ

5.3 องค์ประกอบของคู่มือ

มีผู้ให้ทัศนะเกี่ยวกับองค์ประกอบของคู่มือและแนวทางการสร้างคู่มือ
ไว้ดังนี้

ปรีชา ช้างขวัญยืน และคณะ (2550, หน้า 129) อธิบายองค์ประกอบ
ของคู่มือ ไว้ดังนี้

- 1) คำชี้แจงการใช้คู่มือ
- 2) คำชี้แจงเกี่ยวกับการเตรียมการที่จำเป็นต่าง ๆ เช่น วัสดุอุปกรณ์
สื่อ เป็นต้น
- 3) เนื้อหาสาระและกระบวนการหรือขั้นตอนในการดำเนินการ
- 4) ความรู้เสริมหรือแบบฝึกหัดหรือแบบฝึกปฏิบัติเพื่อช่วย
ในการฝึกฝน
- 5) ปัญหาและคำแนะนำเกี่ยวกับการป้องกันและการแก้ไขปัญหา

6) แหล่งข้อมูลและแหล่งอ้างอิงต่าง ๆ

นอกจากนี้ เอกวุฒิ ไกรมาก (2550, หน้า 54) ได้กล่าวว่า คู่มือควรประกอบด้วยหัวข้อ ดังต่อไปนี้

- 1) คำชี้แจงการใช้ข้อมูล โดยปกติจะครอบคลุมถึง วัตถุประสงค์ ความรู้พื้นฐานที่จำเป็นในการใช้คู่มือ วิธีการใช้ และคำแนะนำ
- 2) เนื้อหาสาระที่จะสอน ปกติจะมีการใช้เนื้อหาสาระที่จะสอนโดยมี คำชี้แจง หรือคำอธิบายประกอบและอาจมีการวิเคราะห์เนื้อหาสาระให้ผู้อื่นเกิดความ เข้าใจที่จะอ่าน
- 3) การเตรียมการสอน ประกอบด้วยรายละเอียดดังนี้ การเตรียม สถานที่ วัสดุ สื่อ อุปกรณ์ และเครื่องมือที่จำเป็น การเตรียมวัสดุ เอกสารประกอบ การสอน แบบฝึกหัดและแบบปฏิบัติ ข้อสอบ คำเฉลย ฯลฯ การติดต่อประสาน ที่จำเป็น ฯลฯ
- 4) กระบวนการ วิธีการ คู่มือครู จำเป็นต้องมีข้อมูลรายละเอียด ต่าง ๆ ดังนี้ คำแนะนำเกี่ยวกับขั้นตอนและวิธีการดำเนินงาน คำแนะนำและตัวอย่าง เกี่ยวกับกิจกรรมที่จะช่วยให้บรรลุผล ค าดามตัวอย่างแบบฝึกปฏิบัติ ข้อเสนอแนะ สิ่งที่ต้องทำ
- 5) การวัดการประเมินผล คู่มือที่ดีควรจะให้คำแนะนำอย่างครบถ้วน การวัดและประเมินผลเป็นองค์ประกอบสำคัญ ควรมีรายละเอียด เช่น เครื่องมือวัด วิธีวัดผล เกณฑ์การประเมิน
- 6) ความรู้เสริม คู่มือที่ดีต้องคำนึงถึงความต้องการของผู้ใช้และ สามารถคาดคะเนได้ว่าผู้ใช้นั้นจะประสบปัญหาในเรื่องใด และจัดหาหรือจัดทำข้อมูลที่จะ ช่วยส่งเสริมความรู้และดำเนินงานได้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
- 7) ปัญหาและคำแนะนำเกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไข้ปัญหา ผู้เขียน คู่มือควรจะเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในเรื่องที่เขียนมากมายพอสมควร ซึ่งจะช่วยให้รู้ว่า ในการดำเนินการในเรื่องนั้น ๆ มักจะมีปัญหาอะไรเกิดขึ้น และจุดอื่นในเรื่องนั้นมีอะไรบ้าง การเป็นผู้มีประสบการณ์และสามารถนำเอาประสบการณ์เหล่านั้นมาช่วยผู้ใช้หรือผู้อื่นให้ สามารถกระทำสิ่งนั้น ๆ ได้อย่างราบรื่นไม่เกิดอุปสรรค ปัญหา นับว่าเป็นจุดเด่นของคู่มือ ผู้เขียนคู่มือที่สามารถให้คำแนะนำเกี่ยวกับการป้องกันและปัญหาที่จะเกิดขึ้นกับผู้อ่านหรือ ผู้ใช้คู่มือจะถือได้ว่าทำหน้าที่ผู้เขียนได้ดี

8) แหล่งข้อมูลและแหล่งอ้างอิงต่าง ๆ หนังสือที่ไม่ควรขาดการให้ แหล่งอ้างอิง หรือแหล่งข้อมูล ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อผู้อ่านในการศึกษาค้นคว้าต่อไป

จากองค์ประกอบของคู่มือที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า องค์ประกอบของ คู่มือประกอบด้วย 3 ส่วนหลัก คือ ส่วนที่ 1 บทนำ เป็นส่วนที่อธิบายถึงความเป็นมา ในการจัดทำคู่มือ ความมุ่งหมาย ความสำคัญและประโยชน์ของคู่มือ ส่วนที่ 2 คำชี้แจง การใช้คู่มือ เป็นส่วนที่เกี่ยวกับวิธีการใช้คู่มือและ ส่วนที่ 3 เนื้อหา เป็นส่วนที่อธิบาย เกี่ยวกับเนื้อหาของคู่มือคำแนะนำในเรื่องการวัดผลและประเมินผล แหล่งอ้างอิงที่สามารถ ค้นคว้าเพิ่มเติม

5.4 ลักษณะที่ดีของคู่มือ

ในการจัดทำคู่มือขึ้นมา นั้น จำเป็นต้องคำนึงถึงลักษณะของคู่มือเป็น สำคัญเพราะผู้ใช้หรือผู้ศึกษาคู่มือ นั้นจะให้ความสนใจหรือไม่ขึ้นอยู่กับลักษณะของคู่มือที่ ดี นั้นเอง

บุญเกื้อ ควรรหาเวช (2550, หน้า 77) ได้กล่าวไว้ว่า การจัดทำคู่มือ นั้น ควรคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

1) ใช้ภาษาชัดเจนเข้าใจง่าย
2) ใคร่ครวญถึงปัญหาและสถานการณ์ต่าง ๆ อย่างทะลุปรุโปร่ง เพื่อให้ผู้ใช้คู่มือใช้ได้เป็นอย่างดี

3) ควรออกแบบคู่มือให้สวยงามน่าหยิบอ่าน
4) ควรมีภาพหรือการ์ตูนประกอบเพื่อน่าสนใจ
5) หากเป็นเล่มควรทำปกให้สวยงามและทนทานต่อการใช้เขียน หน้าปกให้เด่นชัด

6) แม้จะกำหนดหัวข้อใดก็ตามองค์ประกอบข้างต้นก็ตาม ผู้ทำคู่มือ อาจตัดหรือเพิ่มหัวข้อใดตามความเหมาะสม

ปรีชา ช้างขวัญยืน และคณะ (2550, หน้า 132) ได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับ ลักษณะการเขียนคู่มือที่ดีว่า คู่มือจะต้องมีความชัดเจน ให้รายละเอียดครอบคลุม เพื่อให้ ผู้อ่านเกิดความเข้าใจแจ่มแจ้ง การเขียนคู่มือต้องครอบคลุมประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

- 1) ควรระบุให้ชัดเจนว่า คู่มือนี้เป็นคู่มือสำหรับใคร ใครเป็นผู้ใช้
- 2) กำหนดวัตถุประสงค์ให้ชัดเจน ต้องการให้ผู้ใช้ได้สิ่งใดจากคู่มือบ้าง
- 3) คู่มือนี้ช่วยผู้ใช้ได้อย่างไรบ้าง ผู้ใช้จะได้ประโยชน์อะไรบ้าง

4) ควรมีส่วนที่ให้หลักการหรือความรู้ที่จำเป็นแก่ผู้ใช้เพื่อให้เกิด
ประสิทธิภาพสูงสุด

5) ควรมีส่วนที่ให้คำแนะนำแก่ผู้ใช้เกี่ยวกับการเตรียมตัว
การเตรียมวัสดุ

6) ควรมีส่วนที่ให้คำแนะนำแก่ผู้ใช้เกี่ยวกับขั้นตอน กระบวนการ
ในการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

7) ควรมีคำถามหรือกิจกรรมให้ผู้ใช้คู่มือทำ เพื่อตรวจสอบ
ความเข้าใจในการศึกษาคู่มือ

8) ควรใช้เทคนิคต่าง ๆ ในการช่วยให้ผู้ใช้คู่มือได้โดยสะดวก

9) การใช้แหล่งอ้างอิงที่เป็นประโยชน์แก่ผู้อื่น ซึ่งอาจเป็น
บรรณานุกรมชื่อบุคคลสำคัญ

คีรีบูร จงวุฒิเวศย์ และมาเรียม นิลพันธุ์ (2552, หน้า 17-18) ได้วิจัย
เรื่อง การวิจัยและจัดทำคู่มือการปฏิบัติงานอาสาสมัครท้องถิ่นในการดูแลและรักษามรดก
ทางศิลปวัฒนธรรม (อสม.มส.) และได้เสนอแนะลักษณะของคู่มือที่ดีไว้ 3 ด้าน คือ

1) ด้านเนื้อหา คือ เนื้อหาสาระหรือรายละเอียดในคู่มือควรตรงกับ
เรื่องที่ศึกษาและไม่ยากจนเกินไปจนทำให้ไม่มีผู้สนใจที่จะหยิบอ่าน การนำเสนอเนื้อหาควร
ให้เหมาะสมกับพื้นความรู้ของผู้ที่จะศึกษา ข้อมูลที่มีในคู่มือ ผู้อ่านสามารถประยุกต์ใช้ได้
เนื้อหาควรเหมาะสมที่จะนำไปอ้างอิงได้ ควรมีกรณีตัวอย่างประกอบในบางเรื่องเพื่อจะ
ได้ทำความเข้าใจง่าย ควรมีการปรับปรุงเนื้อหาของคู่มือให้ทันสมัยเสมอ

2) ด้านรูปแบบ คือ ตัวอักษรที่ใช้ควรมีตัวโตและมีรูปแบบที่ชัดเจน
อ่านง่าย เหมาะกับผู้ใช้คู่มือ ควรมีภาพหรือตัวอย่างประกอบเนื้อหา ลักษณะการจัดรูปเล่ม
ควรทำให้น่าสนใจ การใช้ภาษาควรให้เข้าใจง่ายเหมาะสมกับผู้ใช้คู่มือ ระบบการนำเสนอ
ควรเป็นระบบจากง่ายไปยาก หรือเป็นเรื่อง ๆ ให้ชัดเจน

3) ด้านการนำไปใช้ คือ ควรระบุขั้นตอน วิธีการใช้คู่มือให้ชัดเจนมี
แผนภูมิตาราง ตัวอย่างประกอบให้สามารถนำไปปฏิบัติได้จริง มีข้อมูลเพื่อสามารถ
ประสานงานต่าง ๆ ได้ สะดวกและรวดเร็ว บอกสิทธิประโยชน์และข้อควรปฏิบัติให้เข้าใจง่าย

จากข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับลักษณะที่ดีของคู่มือข้างต้น
สรุปได้ว่า คู่มือที่ดีต้องเป็นแนวปฏิบัติที่สำคัญ วิธีการจัดกิจกรรมมีความละเอียด อ่านแล้ว
สามารถนำไปปฏิบัติได้ ควรแสดงแผนภาพ แผนภูมิ แผนผัง เพื่อช่วยให้ปฏิบัติตามขั้นตอน
ต่าง ๆ ได้ง่าย และรูปแบบของคู่มือควรน่าสนใจ มีแหล่งอ้างอิงที่สามารถค้นคว้าเพิ่มเติมได้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาความต้องการจำเป็นของการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา พัฒนากลยุทธ์ ตรวจสอบความเหมาะสม ความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ของกลยุทธ์ และสร้างคู่มือการใช้กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ แบ่งการดำเนินการวิจัยออกเป็น 4 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 การศึกษาความต้องการจำเป็นของการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการสำหรับโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดย

1. การศึกษาวิเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. การสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 คน
3. พหุกรณีศึกษาเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของประถมศึกษาที่มีผลการปฏิบัติที่เป็นเลิศด้านวิชาการ จำนวน 3 เครือข่าย
4. การศึกษาความต้องการจำเป็นของการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและหัวหน้างานวิชาการ จำนวน 420 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของยามานะ และได้มาด้วยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Random Sampling)

ระยะที่ 2 การพัฒนากลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการสำหรับโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยการประชุมกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ (Expert Group Meeting) จำนวน 9 คน ซึ่งเลือกมาแบบเจาะจงตามเกณฑ์คุณสมบัติที่กำหนด

ระยะที่ 3 การตรวจสอบความเหมาะสม ความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ของกลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูวิชาการ จำนวน 470 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของ ยามาเน่ และใช้วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Random Sampling)

ระยะที่ 4 การจัดทำและตรวจสอบความเหมาะสมของคู่มือการใช้กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน

ระยะที่ 1 การศึกษาความต้องการจำเป็นของการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ ของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ในระยะนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการใน 4 ลักษณะ คือ การวิเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา พหุกรณีศึกษาเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของประถมศึกษาที่มีผลการปฏิบัติที่เป็นเลิศ 3 เครือข่าย และการศึกษาความต้องการจำเป็นการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา แล้วนำผลการศึกษามาสร้างกลยุทธ์ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. การวิเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

หน่วยในการวิเคราะห์ คือ เอกสารวิชาการ บทความ และงานวิจัยที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการบริหารความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1.1 กรอบเนื้อหาในการวิเคราะห์เอกสาร

1.1.1 ขอบข่ายของการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ

1.1.2 ขอบข่ายของความร่วมมือทางวิชาการ

1.1.3 องค์ประกอบของการบริหารเครือข่ายความร่วมมือ

ทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา

1.2 การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามที่สร้างขึ้นเป็นกรอบในการวิเคราะห์เนื้อหาเพื่อนำไปสังเคราะห์เป็นร่างกลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา

1.3 การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา แจกแจงประเด็น สรุป และเรียบเรียงเนื้อหาเพื่อนำไปสู่กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา

2. การสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

สัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 คน เพื่อให้ได้องค์ประกอบของการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

2.1 คุณสมบัติผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้ทรงคุณวุฒิที่ให้สัมภาษณ์สำหรับการวิจัย ในครั้งนี้เลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ซึ่งเป็นผู้มีความรู้ความสามารถในด้านการบริหารการศึกษา ประกอบด้วย

2.1.1 นักวิชาการหรืออาจารย์มหาวิทยาลัย มีวุฒิทางการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาเอก มีตำแหน่งทางวิชาการเป็นผู้ช่วยศาสตราจารย์และมีประสบการณ์ในการสอน ไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 1 คน

2.1.2 ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา ที่ได้รับรางวัลการปฏิบัติที่เป็นเลิศ ด้านวิชาการ ประจำปี พ.ศ. 2561-2563 ระดับประเทศหรือระดับภูมิภาค มีวุฒิทางการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาโท มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานในโรงเรียนประถมศึกษามาไม่น้อยกว่า 10 ปี จำนวน 3 คน

2.1.3 ศึกษานิเทศก์ มีวุฒิทางการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาโท มีวิทยฐานะศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษขึ้นไป และมีประสบการณ์ด้านการนิเทศการศึกษา ไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 2 คน

2.1.4 หัวหน้างานวิชาการ มีวุฒิทางการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาโท มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา ไม่น้อยกว่า 10 ปี จำนวน 3 คน

2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งมีโครงสร้าง (Semi-structured Interview) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยสัมภาษณ์เกี่ยวกับองค์ประกอบของการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา

ซึ่งมีประเด็นหลักในการสัมภาษณ์ครอบคลุมเนื้อหา ดังนี้

2.2.1 ขอบข่ายการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ
ของโรงเรียนประถมศึกษา

2.2.2 ขอบข่ายของความร่วมมือทางวิชาการ

2.2.4 กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ
ของโรงเรียนประถมศึกษา

2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลด้วย
แบบสัมภาษณ์โดยใช้แบบบันทึกผลการสัมภาษณ์ และใช้เครื่องบันทึกเสียง โดยผู้วิจัยนัด
หมายผู้ทรงคุณวุฒิล่วงหน้าประมาณ 1 สัปดาห์ และใช้เวลาสัมภาษณ์ ประมาณ 1 ชั่วโมง
ต่อผู้ทรงคุณวุฒิ 1 คน แล้วนำบทสัมภาษณ์มารวบรวมอย่างเป็นระบบเพื่อสะดวกต่อ
การวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

2.4 การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำข้อมูลที่รวบรวมได้มาวิเคราะห์
เชิงเนื้อหาแล้วนำผลที่ได้มาใช้ประกอบการร่างกลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือ
ทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา ต่อไป

3. พหุกรณีศึกษาเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียน
ประถมศึกษาที่มีผลการปฏิบัติที่เป็นเลิศด้านวิชาการ ประจำปี พ.ศ. 2561-2563
ระดับประเทศหรือระดับภูมิภาค จำนวน 3 เครือข่าย

3.1 โรงเรียนประถมศึกษาที่มีผลการปฏิบัติที่เป็นเลิศด้านวิชาการ
ประจำปี พ.ศ. 2561-2563 ระดับประเทศและระดับภูมิภาค จำนวน 3 โรงเรียน
เป็นโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก โรงเรียนประถมศึกษาขนาดกลาง และโรงเรียน
ประถมศึกษาขนาดใหญ่

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งมีโครงสร้าง
(Semi-structured Interview) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยสัมภาษณ์เกี่ยวกับกลยุทธ์การบริหาร
เครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา ซึ่งมีประเด็นหลัก
ในการสัมภาษณ์ครอบคลุมเนื้อหา ดังนี้

3.2.1 ขอบข่ายการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของ
โรงเรียนประถมศึกษา

3.2.2 ขอบข่ายของความร่วมมือทางวิชาการ

3.2.3 กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของ
โรงเรียนประถมศึกษา

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการสัมภาษณ์ โดยใช้เครื่องมือที่สร้างขึ้นในการบันทึกผลการสัมภาษณ์ และเครื่องบันทึกเสียง โดยผู้วิจัย ขอนัดหมายโรงเรียนล่วงหน้าประมาณ 1 สัปดาห์ ใช้เวลาสังเกต และสัมภาษณ์โรงเรียนละ 2 วัน แล้วนำผลการสังเกตและบทสัมภาษณ์มารวบรวมอย่างเป็นระบบเพื่อสะดวกต่อการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

3.3.1 การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำข้อมูลที่รวบรวมไว้มาวิเคราะห์ เนื้อหาแล้วนำผลที่ได้มาใช้ประกอบการสร้างกลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทาง วิชาการสำหรับโรงเรียนประถมศึกษาต่อไป

4. การศึกษาความต้องการจำเป็นของการบริหารเครือข่ายความร่วมมือ ทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

การศึกษาความต้องการจำเป็นของการบริหารเครือข่ายความร่วมมือ ทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นการสำรวจความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและ หัวหน้างานวิชาการ จำนวน 420 คน โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตาราง สำเร็จรูปของ ยามาเน่ และใช้วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Random Sampling) โดยมีขั้นตอนการสุ่ม ดังนี้

1.2.1 กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยเปิดตารางของ ทาโร ยามาเน่ ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ได้จำนวน 394 คน

1.2.2 ใช้จังหวัดเป็นหน่วยในการสุ่ม โดยใช้วิธีสุ่มอย่างง่ายด้วยการจับสลากใช้เกณฑ์ร้อยละ 50 ของจังหวัดที่อยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งมีทั้งหมด 20 จังหวัด ดังนั้นจะได้ 10 จังหวัด ได้แก่ นครราชสีมา, ยโสธร, อุตรธานี, ร้อยเอ็ด, สุรินทร์, นครพนม, บุรีรัมย์, สกลนคร, อุบลราชธานี, เลย

1.2.3 ใช้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเป็นหน่วยในการสุ่ม โดยใช้วิธีสุ่มอย่างง่ายด้วยการจับสลากใช้เกณฑ์ร้อยละ 30 ของสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาที่ตั้งอยู่ใน 10 จังหวัด ซึ่งมีทั้งหมด 34 สำนักงานเขต ดังนั้นจะได้สำนักงานเขต พื้นที่การศึกษา จำนวน 10 สำนักงานเขต ได้แก่ นครราชสีมา เขต 2, ยโสธร เขต 1,

อุดรธานี เขต 3, ร้อยเอ็ด เขต 3, สุรินทร์ เขต 3, นครพนม เขต 2, บุรีรัมย์ เขต 3, สกลนคร เขต 2, อุบลราชธานี เขต 1, เลย เขต 2

1.2.4 ใช้โรงเรียนประถมศึกษาเป็นหน่วยในการสุ่ม โดยใช้วิธีสุ่มอย่างง่ายด้วยการจับสลากใช้เกณฑ์ร้อยละ 10 ของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาทั้ง 10 แห่ง ซึ่งมีทั้งหมด 2,100 โรงเรียน ดังนั้นจะได้โรงเรียนจำนวน 210 โรงเรียน

1.2.5 เลือกแบบเจาะจง ผู้บริหารสถานศึกษาทุกคนในข้อ

1.2.4 ซึ่งจะได้กลุ่มตัวอย่างผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 210 คน และหัวหน้างานวิชาการในข้อ 1.2.4 โรงเรียนละ 1 คน ซึ่งจะได้กลุ่มตัวอย่างหัวหน้างานวิชาการ จำนวน 210 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 420 คน รายละเอียดดังตาราง 3

ตาราง 3 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างผู้บริหารสถานศึกษาและหัวหน้างาน

วิชาการ โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา
ขั้นพื้นฐานในจังหวัดต่าง ๆ ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือในการศึกษาความ
ต้องการจำเป็น

ที่	จังหวัด	จำนวน เขตพื้นที่	จำนวน โรงเรียน ประถม ศึกษา	ประชากร			กลุ่มตัวอย่าง		
				ผู้บริหาร สถานศึกษา	หัวหน้างาน วิชาการ	รวม	ผู้บริหาร สถานศึกษา	หัวหน้างาน วิชาการ	รวม
1	กาฬสินธุ์	1	173	173	173	346	-	-	-
		2	168	168	168	336	-	-	-
		3	199	199	199	398	-	-	-
2	ขอนแก่น	1	157	157	157	314	-	-	-
		2	208	208	208	416	-	-	-
		3	181	181	181	362	-	-	-
		4	175	175	175	350	-	-	-
		5	260	260	260	520	-	-	-
3	นครราชสีมา	1	143	143	143	286	-	-	-
		2	176	176	176	352	17	17	34
		3	186	186	186	372	-	-	-
		4	180	180	180	360	-	-	-

ตาราง 3 (ต่อ)

ที่	จังหวัด	จำนวน เขตพื้นที่	จำนวน โรงเรียน ประถม ศึกษา	ประชากร			กลุ่มตัวอย่าง		
				ผู้บริหาร สถานศึกษา	หัวหน้างาน วิชาการ	รวม	ผู้บริหาร สถานศึกษา	หัวหน้างาน วิชาการ	รวม
		5	213	213	213	426	-	-	-
		6	181	181	181	362	-	-	-
		7	225	225	225	450			
4	ยโสธร	1	192	192	192	384	19	19	38
		2	187	187	187	374			
		2	187	187	187	374	-	-	-
5	ชัยภูมิ	1	231	231	231	462	-	-	-
		2	262	262	262	524	-	-	-
		3	190	190	190	380	-	-	-
6	มุกดาหาร	1	246	246	246	492	-	-	-
7	อุดรธานี	1	222	222	222	444	-	-	-
		2	195	195	195	390	-	-	-
		3	203	203	203	406	21	21	42
		4	144	144	144	288			
8	ร้อยเอ็ด	1	230	230	230	460			
		2	334	334	334	668			
		3	217	217	217	434	22	22	44
9	สุรินทร์	1	292	292	292	584			
		2	218	218	218	436	-	-	-
		3	233	233	233	466	24	24	48
10	ศรีสะเกษ	1	258	258	258	516	-	-	-
		2	181	181	181	362	-	-	-
		3	231	231	231	462	-	-	-
		4	210	210	210	420	-	-	-
11	อุบลราชธานี	1	241	241	241	482	25	25	50
		2	217	217	217	434	-	-	-

ตาราง 3 (ต่อ)

ที่	จังหวัด	จำนวน เขตพื้นที่	จำนวน โรงเรียน ประถม ศึกษา	ประชากร			กลุ่มตัวอย่าง		
				ผู้บริหาร สถานศึกษา	หัวหน้างาน วิชาการ	รวม	ผู้บริหาร สถานศึกษา	หัวหน้างาน วิชาการ	รวม
		3	209	209	209	418	-	-	-
		4	144	144	144	288	-	-	-
		5	254	254	254	508			
12	มหาสารคาม	1	197	197	197	394	-	-	-
		2	221	221	221	442	-	-	-
		3	145	145	145	290	-	-	-
13	นครพนม	1	249	249	249	498			
		2	185	185	185	370	19	19	38
14	บึงกาฬ	1	212	212	212	424	-	-	-
15	บุรีรัมย์	1	202	202	202	404	-	-	-
		2	231	231	231	462			
		3	216	216	216	432	22	22	44
		4	193	193	193	386	-	-	-
16	หนองคาย	1	159	159	159	318	-	-	-
		2	106	106	106	212	-	-	-
17	หนองบัวลำภู	1	203	203	203	406	-	-	-
		2	105	105	105	210	-	-	-
18	เลย	1	151	151	151	302	-	-	-
		2	157	157	157	314	16	16	32
		3	108	108	108	216	-	-	-
19	สกลนคร	1	175	175	175	350	-	-	-
		2	258	258	258	516	25	25	50
		3	182	182	182	364	-	-	-
20	อำนาจเจริญ	1	252	252	252	504	-	-	-
รวม			12,240	12,240	12,240	24,480	210	210	420

4.1 สร้างแบบสอบถามเพื่อศึกษาความต้องการจำเป็นของ

การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีลักษณะเป็นคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

4.1.1 นำประเด็นหลักในการสร้างแบบสอบถามจากกรอบแนวคิดการวิจัยและนิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัยมาสร้างเป็นข้อคำถาม

4.1.2 จัดทำร่างแบบสอบถามเพื่อประเมินสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์เกี่ยวกับความต้องการจำเป็นของการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ รายการข้อคำถามแต่ละข้อเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยใช้เกณฑ์ ดังนี้ (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2557, หน้า 95)

เกณฑ์ค่าระดับคะแนนในช่อง “สภาพปัจจุบัน”

ระดับคะแนน 5 หมายถึง สภาพปัจจุบันที่ตรงกับความเป็นจริงในระดับมากที่สุด

ระดับคะแนน 4 หมายถึง สภาพปัจจุบันที่ตรงกับความเป็นจริงในระดับมาก

ระดับคะแนน 3 หมายถึง สภาพปัจจุบันที่ตรงกับความเป็นจริงในระดับปานกลาง

ระดับคะแนน 2 หมายถึง สภาพปัจจุบันที่ตรงกับความเป็นจริงในระดับน้อย

ระดับคะแนน 1 หมายถึง สภาพปัจจุบันที่ตรงกับความเป็นจริงในระดับน้อยที่สุด

เกณฑ์ค่าระดับคะแนนในช่อง “สภาพที่พึงประสงค์”

ระดับคะแนน 5 หมายถึง สภาพที่พึงประสงค์ในระดับมากที่สุด

ระดับคะแนน 4 หมายถึง สภาพที่พึงประสงค์ในระดับมาก

ระดับคะแนน 3 หมายถึง สภาพที่พึงประสงค์ในระดับปานกลาง

ระดับคะแนน 2 หมายถึง สภาพที่พึงประสงค์ในระดับน้อย

ระดับคะแนน 1 หมายถึง สภาพที่พึงประสงค์ในระดับ

น้อยที่สุด

4.2 ตรวจสอบคุณภาพแบบสอบถาม ก่อนนำไปใช้จริง ดังนี้

4.2.1 อาจารย์ที่ปรึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษาร่วมให้คำแนะนำเกี่ยวกับเนื้อหา ความถูกต้อง ชัดเจน ของภาษา จากนั้นปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการที่ปรึกษา

4.2.2 นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Item-Objective Congruence Index : IOC) (บุญชม ศรีสะอาด, 2553, หน้า 63)

โดยมีเกณฑ์การให้ค่าดัชนีความสอดคล้อง ดังนี้

+ 1 หมายถึง ข้อคำถามมีความสอดคล้องกับเนื้อหา และ

วัตถุประสงค์

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับเนื้อหา

และวัตถุประสงค์

- 1 หมายถึง ข้อคำถามไม่สอดคล้องกับเนื้อหา และ

วัตถุประสงค์

จากนั้นนำผลมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

โดยใช้สูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับ

วัตถุประสงค์

$\sum R$ แทน ผลรวมของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

เกณฑ์ตัดสิน

ถ้า $IOC > 0.5$ ถือว่าข้อความนั้นวัดได้สอดคล้องกับเนื้อหา/

วัตถุประสงค์

ถ้า $IOC \leq 0.5$ ถือว่าข้อความนั้นวัดได้ไม่สอดคล้องกับเนื้อหา/

วัตถุประสงค์

4.2.3 คัดเลือกข้อคำถามที่อยู่ในเกณฑ์ไว้เพื่อสังเคราะห์ข้อมูล
จัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์

4.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการโดย

4.3.1 ขอนหนังสือราชการจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ราชภัฏสกลนคร ไปยังผู้บริหารสถานศึกษา และครูวิชาการ ในโรงเรียนประถมศึกษา
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการตอบ
แบบสอบถาม

4.3.2 การส่งและเก็บข้อมูล ผู้วิจัยส่งและเก็บข้อมูลในบางส่วน
ด้วยตนเอง และบางส่วนผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ลงทะเบียน พร้อมแนบ
ซองเปล่าติด ดวงตราไปรษณียากรเพื่อส่งคืนผู้วิจัย

4.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้

4.4.1 ข้อมูลตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
วิเคราะห์หาความถี่และ ค่าร้อยละ

4.4.2 ข้อมูลตอนที่ 2 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ใน
การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน
คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ วิเคราะห์โดยการหา
ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์
ในการแปลความหมายค่าเฉลี่ย ดังนี้ (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2557, หน้า 95)

4.51 - 5.00 หมายถึง สภาพปัจจุบัน/ สภาพที่พึงประสงค์
อยู่ในระดับมากที่สุด

3.51 - 4.50 หมายถึง สภาพปัจจุบัน/ สภาพที่พึงประสงค์
อยู่ในระดับมาก

2.51 - 3.50 หมายถึง สภาพปัจจุบัน/ สภาพที่พึงประสงค์
อยู่ในระดับปานกลาง

1.51 - 2.50 หมายถึง สภาพปัจจุบัน/ สภาพที่พึงประสงค์
อยู่ในระดับน้อย

1.00 – 1.50 หมายถึง สภาพปัจจุบัน/ สภาพที่พึงประสงค์
อยู่ในระดับน้อยที่สุด

4.5 การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าดัชนีความต้องการจำเป็น

4.5.1 นำค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ใน

การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน
คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มาวิเคราะห์ค่าความ
ต้องการจำเป็น (Modified Priority Need Index หรือ PNI modified) (สุวิมล ว่องวานิช,
2550, หน้า 279) โดยใช้สูตร ดังนี้

$$PNI_{\text{modified}} = \frac{I - D}{D}$$

เมื่อ PNI หมายถึง ดัชนีการจัดเรียงอันดับความสำคัญของ
ความต้องการจำเป็น

I = Importance หมายถึง ค่าเฉลี่ย (Mean) ของสภาพ
ที่พึงประสงค์

D = Degree of Success หมายถึง ค่าเฉลี่ย (Mean) ของ
สภาพปัจจุบัน

4.5.2 วิเคราะห์ค่าความต้องการจำเป็นจากการวิเคราะห์

ความแตกต่างระหว่างสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ การหาค่าเฉลี่ย PNI modified
ของสภาพแวดล้อมภายในและสภาพแวดล้อมภายนอก โดยจัดกลุ่มค่าความต้องการ
จำเป็น เป็น 2 กลุ่ม แยกสภาพแวดล้อมภายในและภายนอก สภาพแวดล้อมภายในประเด็น
การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน
คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ นำค่าความต้องการ
จำเป็นมาจัดกลุ่มและกำหนดเป็นจุดแข็ง จุดอ่อน โดยการแปลค่าเฉลี่ยของค่าดัชนีความ
ต้องการจำเป็น กำหนดให้ค่าดัชนีความต้องการจำเป็นที่มีค่าต่ำกว่าหรือเท่ากับค่าเฉลี่ย
เป็นจุดแข็ง ค่าที่สูงกว่าค่าเฉลี่ยเป็นจุดอ่อน สำหรับสภาพแวดล้อมภายนอกที่ส่งผลต่อ
การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน
คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ นำผลการจัดกลุ่มค่า
ความต้องการจำเป็นมากำหนดเป็นโอกาส และภาวะคุกคาม โดยการแปลค่าเฉลี่ยของค่า
ดัชนีความต้องการจำเป็น กำหนดให้ค่าดัชนีความต้องการจำเป็นที่มีค่าต่ำกว่าหรือเท่ากับ
ค่าเฉลี่ยเป็นโอกาส ค่าที่สูงกว่าค่าเฉลี่ยเป็นภาวะคุกคาม

4.5.3 วิเคราะห์ SWOT Analysis โดยนำข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์สภาพปัจจุบัน และการวิเคราะห์สภาพที่พึงประสงค์ของกลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ มาจัดทำ TOWS Matrix เพื่อกำหนดกลยุทธ์ตามขั้นตอนของ พงุทธิ ศิริบรรณพิทักษ์ (2552, หน้า 27) ดังนี้

จุดแข็ง (S = Strength) วิเคราะห์จากการประเมินความต้องการจำเป็นที่มีค่าดัชนี PNI_{modified} ต่ำ จะเป็นจุดแข็งของความต้องการจำเป็นของกลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือ เพื่อเป็นข้อมูลในการนำเสนอกลยุทธ์ที่จะเสริมจุดแข็ง

จุดอ่อน (W = Weaknesses) วิเคราะห์จากการประเมินความต้องการจำเป็นที่มีค่าดัชนี PNI_{modified} สูง จะเป็นจุดอ่อนของความต้องการจำเป็นของกลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือ จากแบบสอบถาม เพื่อเป็นข้อมูลในการนำเสนอกลยุทธ์ที่จะลดจุดอ่อน

โอกาส (O = Opportunities) วิเคราะห์จากการประเมินความต้องการจำเป็นที่มีค่าดัชนี PNI_{modified} ต่ำ จะเป็นโอกาสของความต้องการจำเป็นของกลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือ จากแบบสอบถาม โดยหาแนวทางส่งเสริมให้เกิดโอกาส

อุปสรรค (T = Threats) วิเคราะห์จากการประเมินความต้องการจำเป็นที่มีค่าดัชนี PNI_{modified} สูง จะเป็นอุปสรรคของความต้องการจำเป็นของกลยุทธ์การสร้างเครือข่ายความร่วมมือ

ระยะที่ 2 การพัฒนากลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ผู้วิจัยใช้เทคนิคการประชุมกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ (Expert Group Meeting) จำนวน 9 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ

ผู้วิจัยได้กำหนดหลักเกณฑ์ในการคัดเลือกผู้เชี่ยวชาญจากบุคคลที่มีคุณสมบัติ ดังนี้

1.1 ผู้บริหารระดับสูงในกระทรวงศึกษาธิการ ได้แก่ ผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์ด้านการกำหนดนโยบายด้านกลยุทธ์การบริหาร ไม่น้อยกว่า 5 ปี และมีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอก จำนวน 2 คน

1.2 ผู้บริหารสถานศึกษา ได้แก่ ผู้อำนวยการโรงเรียนที่สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโทขึ้นไปและมีวิทยฐานะไม่ต่ำกว่าชำนาญการพิเศษ และมีประสบการณ์ด้านการบริหารเครือข่าย ไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 7 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แบบบันทึกข้อมูล

2.2 แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

1) สรุปประเด็นจากการประชุมกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ เกี่ยวกับกลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

2) รายงานผลการประชุมกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ เกี่ยวกับกลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การรวบรวมข้อมูลเอกสารที่เกี่ยวข้อง โดยการวิจัยเอกสารเพื่อใช้เป็นข้อมูลและความรู้พื้นฐานในการสร้างความเข้าใจเบื้องต้น และการต่อยอดทางความคิดโดยประมวลและสังเคราะห์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นของงานวิจัยนี้ จากแหล่งข้อมูลทางวิชาการต่าง ๆ อาทิ การดาวน์โหลดข้อมูลจากแหล่งที่เชื่อถือได้ จากเอกสารวิชาการงานวิจัย และบทความ

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา และสรุปลงสาระสำคัญจำแนกเรียบเรียงเนื้อหาเป็นหมวดหมู่และสรุปรวมเป็นรายการให้เหมาะสมเพื่อกำหนดเป็นร่างกลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ระยะที่ 3 การตรวจสอบความเหมาะสม ความเป็นไปได้และความเป็น ประโยชน์ของกลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของ โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

การตรวจสอบความเหมาะสม ความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ของ
กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา ผู้วิจัยนำ
กลยุทธ์ที่ได้ในระยะที่ 2 มาสอบถามความคิดเห็นจากผู้บริหารสถานศึกษาและครูวิชาการ
โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาค
ตะวันออกเฉียงเหนือ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและหัวหน้างานวิชาการ
ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาค
ตะวันออกเฉียงเหนือปีการศึกษา 2563 จำนวน 24,480 คน จำแนกเป็นผู้บริหาร
สถานศึกษา 12,240 คน และหัวหน้างานวิชาการ 12,240 คน (สำนักงานคณะกรรมการ
การศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2563, ออนไลน์)

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและหัวหน้างานวิชาการ
ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาค
ตะวันออกเฉียงเหนือปีการศึกษา 2563 กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตารางกำหนด
ขนาดกลุ่มตัวอย่างของ Taro Yamane ที่ระดับความเชื่อมั่น ร้อยละ 95 (Yamane, 1973,
p. 1088 อ้างถึงใน วาโร เฟ็งสวัสดิ์, 2551, หน้า 192) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 394 คน
ซึ่งเป็นเกณฑ์ขั้นต่ำ ผู้วิจัยจึงใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 470 คน จำแนกเป็นผู้บริหารสถานศึกษา
235 คน และหัวหน้างานวิชาการ 235 คน การได้มาของกลุ่มตัวอย่างใช้การสุ่ม
แบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Random Sampling) (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, หน้า 47)
โดยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1.2.1 ใช้จังหวัดเป็นหน่วยในการสุ่ม โดยใช้วิธีสุ่มอย่างง่ายด้วยการจับ
สลากใช้เกณฑ์ร้อยละ 50 ของจังหวัดที่อยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งมีทั้งหมด 20
จังหวัด ดังนั้นจะได้ 10 จังหวัด ได้แก่ นครพนม บัรรัมย์ สุรินทร์ นครราชสีมา ร้อยเอ็ด ยโสธร
สกลนคร อุบลราชธานี อุตรธานี และมุกดาหาร

1.2.2 ใช้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเป็นหน่วยในการสุ่ม โดยใช้วิธีสุ่มอย่างง่ายด้วยการจับสลากใช้เกณฑ์ร้อยละ 30 ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาที่ตั้งอยู่ใน 10 จังหวัด ซึ่งมีทั้งหมด 34 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ดังนั้นจะได้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จำนวน 10 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ได้แก่ นครพนม เขต 1, บุรีรัมย์ เขต 2, สุรินทร์ เขต 1, นครราชสีมา เขต 7, ร้อยเอ็ด เขต 2, ยโสธร เขต 2, สกลนคร เขต 3, อุบลราชธานี เขต 5, อุตรดิตถ์ เขต 4 และมุกดาหาร

1.2.3 ใช้โรงเรียนประถมศึกษาเป็นหน่วยในการสุ่ม โดยใช้วิธีสุ่มอย่างง่ายด้วยการจับสลากใช้เกณฑ์ร้อยละ 10 ของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาทั้ง 10 แห่ง ซึ่งมีทั้งหมด 2,345 โรงเรียน ดังนั้นจะได้โรงเรียน จำนวน 235 โรงเรียน

1.2.4 เลือกแบบเจาะจง ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาทุกคนในข้อ 1.2.3 ซึ่งจะได้กลุ่มตัวอย่างผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 235 คน และหัวหน้างานวิชาการในข้อ 1.2.3 โรงเรียนละ 1 คน ซึ่งจะได้กลุ่มตัวอย่างหัวหน้างานวิชาการ จำนวน 235 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 470 คน รายละเอียดดังตาราง 4

ตาราง 4 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างผู้บริหารสถานศึกษาและหัวหน้างานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดต่าง ๆ ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือในการตรวจสอบกลยุทธ์

ที่	จังหวัด	จำนวนเขตพื้นที่	จำนวนโรงเรียนประถมศึกษา	ประชากร			กลุ่มตัวอย่าง		
				ผู้บริหารสถานศึกษา	หัวหน้างานวิชาการ	รวม	ผู้บริหารสถานศึกษา	หัวหน้างานวิชาการ	รวม
1	กาฬสินธุ์	1	173	173	173	346	-	-	-
		2	168	168	168	336	-	-	-
		3	199	199	199	398	-	-	-
2	ขอนแก่น	1	157	157	157	314	-	-	-
		2	208	208	208	416	-	-	-
		3	181	181	181	362	-	-	-
		4	175	175	175	350	-	-	-
		5	260	260	260	520	-	-	-
3	นครราชสีมา	1	143	143	143	286	-	-	-
		2	176	176	176	352	-	-	-
		3	186	186	186	372	-	-	-
		4	180	180	180	360	-	-	-
		5	213	213	213	426	-	-	-

ตาราง 4 (ต่อ)

ที่	จังหวัด	จำนวน เขต พื้นที่	จำนวน โรงเรียน ประถม ศึกษา	ประชากร			กลุ่มตัวอย่าง		
				ผู้บริหาร สถานศึกษา	หัวหน้างาน วิชาการ	รวม	ผู้บริหาร สถานศึกษา	หัวหน้างาน วิชาการ	รวม
		6	181	181	181	362	-	-	-
		7	225	225	225	450	23	23	46
4	ยโสธร	1	192	192	192	384	-	-	-
		2	187	187	187	374	19	19	38
5	ชัยภูมิ	1	235	235	235	470	-	-	-
		2	262	262	262	524	-	-	-
		3	190	190	190	380	-	-	-
6	มุกดาหาร	1	246	246	246	492	25	25	50
7	อุดรธานี	1	222	222	222	444	-	-	-
		2	195	195	195	390	-	-	-
		3	203	203	203	406	-	-	-
		4	144	144	144	288	14	14	28
8	ร้อยเอ็ด	1	230	230	230	460	-	-	-
		2	334	334	334	668	34	34	68
		3	217	217	217	434	-	-	-
9	สุรินทร์	1	292	292	292	584	29	29	58
		2	218	218	218	436	-	-	-
		3	233	233	233	466	-	-	-
10	ศรีสะเกษ	1	258	258	258	516	-	-	-
		2	181	181	181	362	-	-	-
		3	235	235	235	470	-	-	-
		4	210	210	210	420	-	-	-
11	อุบลราชธานี	1	241	241	241	482	-	-	-
		2	217	217	217	434	-	-	-
		3	209	209	209	418	-	-	-
		4	144	144	144	288	-	-	-
		5	254	254	254	508	25	25	50
12	มหาสารคาม	1	197	197	197	394	-	-	-
		2	221	221	221	442	-	-	-

ตาราง 4 (ต่อ)

ที่	จังหวัด	จำนวน เขต พื้นที่	จำนวน โรงเรียน ประถม ศึกษา	ประชากร			กลุ่มตัวอย่าง		
				ผู้บริหาร สถานศึกษา	หัวหน้า งาน วิชาการ	รวม	ผู้บริหาร สถานศึกษา	หัวหน้า งาน วิชาการ	รวม
		3	145	145	145	290	-	-	-
13	นครพนม	1	249	249	249	498	25	25	50
		2	185	185	185	370	-	-	-
14	บึงกาฬ	1	212	212	212	424	-	-	-
15	บุรีรัมย์	1	202	202	202	404	-	-	-
		2	235	235	235	470	23	23	46
		3	216	216	216	432	-	-	-
		4	193	193	193	386	-	-	-
16	หนองคาย	1	159	159	159	318	-	-	-
		2	106	106	106	212	-	-	-
17	หนองบัวลำภู	1	203	203	203	406	-	-	-
		2	105	105	105	210	-	-	-
18	เลย	1	151	151	151	302	-	-	-
		2	157	157	157	314	-	-	-
		3	108	108	108	216	-	-	-
19	สกลนคร	1	175	175	175	350	-	-	-
		2	258	258	258	516	-	-	-
		3	182	182	182	364	18	18	36
20	อำนาจเจริญ	1	252	252	252	504	-	-	-
รวม			12,240	12,240	12,240	24,480	235	235	470

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มีดังนี้

2.1 ลักษณะของเครื่องมือ

ลักษณะของเครื่องมือเป็นแบบสอบถาม เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลจาก ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา และครูวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสม ความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ของกลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำแนกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบ
แบบสอบถาม ประกอบด้วย ตำแหน่ง วุฒิการศึกษา และประสบการณ์การทำงาน
เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist)

ตอนที่ 2 สอบถามความเหมาะสม ความเป็นไปได้และความเป็น
ประโยชน์ของกลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียน
ประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาค
ตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ คือ มากที่สุด
มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด และความคิดเห็นเพิ่มเติม โดยกำหนดความหมาย ดังนี้
5 หมายถึง มีความเหมาะสมหรือความเป็นไปได้หรือความเป็น
ประโยชน์มากที่สุด

4 หมายถึง มีความเหมาะสมหรือความเป็นไปได้หรือความเป็น
ประโยชน์ มาก

3 หมายถึง มีความเหมาะสมหรือความเป็นไปได้หรือความเป็น
ประโยชน์ ปานกลาง

2 หมายถึง มีความเหมาะสมหรือความเป็นไปได้หรือความเป็น
ประโยชน์น้อย

1 หมายถึง มีความเหมาะสมหรือความเป็นไปได้หรือความเป็น
ประโยชน์น้อยที่สุด

2.2 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม ดำเนินการดังนี้

2.2.1 ศึกษาเอกสาร ตำรา เกี่ยวกับการสร้างแบบสอบถาม

2.2.2 ร่างข้อคำถามในแบบสอบถามในแต่ละองค์ประกอบตามกรอบ

แนวคิดการวิจัย

2.2.3 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้คณะกรรมการที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์ตรวจสอบเพื่อปรับปรุงแก้ไข

2.2.4 นำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ตรวจสอบ
ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) แล้วนำมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง
ของข้อคำถามและวัตถุประสงค์ (Index of Item Objective Congruence : IOC) เลือกข้อ
คำถามที่มีค่าความสอดคล้อง 0.50 ขึ้นไป (วาโร พึงสวัสดิ์, 2551, หน้า 224)

ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาอยู่ระหว่าง 0.80 – 1.00 ผู้เชี่ยวชาญที่ทำการตรวจสอบในชั้นตอนนี้ ประกอบด้วย

1) นักวิชาการเป็นผู้มีความรู้และประสบการณ์ด้านวิชาการ ระยะเวลาไม่น้อยกว่า 10 ปี วุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอก หรือมีตำแหน่งทางวิชาการ ไม่ต่ำกว่าผู้ช่วยศาสตราจารย์ จำนวน 1 คน

2) ผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอกทางการศึกษา วิทยฐานะชำนาญการพิเศษขึ้นไป และมีประสบการณ์การบริหารไม่ต่ำกว่า 10 ปี จำนวน 2 คน

3) ครูที่รับผิดชอบงานวิชาการที่มีวุฒิการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาโท วิทยฐานะชำนาญการพิเศษขึ้นไป และมีประสบการณ์ด้านงานวิชาการ ไม่ต่ำกว่า 5 ปี จำนวน 2 คน

2.2.5 นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับ ผู้บริหารสถานศึกษา และ ครูวิชาการ ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 คน แล้วนำมาวิเคราะห์คุณภาพ ดังนี้

1) ค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) โดยใช้วิธีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (วาโร เพ็งสวัสดิ์, 2551, หน้า 256–259) ได้ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.60 – 0.93

2) ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของ Cronbach (วาโร เพ็งสวัสดิ์, 2551, หน้า 259–261) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.99

2.2.6 นำผลการวิเคราะห์มาประกอบการพิจารณา เพื่อจัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการโดย

3.1 ขอนหนังสือราชการจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ไปยังผู้บริหารสถานศึกษา และครูวิชาการ ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถาม

3.2 การส่งและเก็บข้อมูล ผู้วิจัยส่งและเก็บข้อมูลในบางส่วนด้วยตนเอง และบางส่วนผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ลงทะเบียน พร้อมแนบซองเปล่าติดดวงตราไปรษณียากร เพื่อส่งคืนผู้วิจัย

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้

4.1 ข้อมูลตอนที่ 1 ของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์หาความถี่และค่าร้อยละ

4.2 ข้อมูลตอนที่ 2 ความเหมาะสม ความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ของกลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์ในการแปลความหมายค่าเฉลี่ย ดังนี้

4.51 – 5.00 หมายถึง กลยุทธ์มีความเหมาะสมหรือความเป็นไปได้หรือความเป็นประโยชน์อยู่ในระดับมากที่สุด

3.51 – 4.50 หมายถึง กลยุทธ์มีความเหมาะสมหรือความเป็นไปได้หรือความเป็นประโยชน์อยู่ในระดับมาก

2.51 – 3.50 หมายถึง กลยุทธ์มีความเหมาะสมหรือความเป็นไปได้หรือความเป็นประโยชน์อยู่ในระดับปานกลาง

1.51 – 2.50 หมายถึง กลยุทธ์มีความเหมาะสมหรือความเป็นไปได้หรือความเป็นประโยชน์อยู่ในระดับน้อย

1.00 – 1.50 หมายถึง กลยุทธ์มีความเหมาะสมหรือความเป็นไปได้หรือความเป็นประโยชน์อยู่ในระดับน้อยที่สุด

เกณฑ์ในการตัดสินความเหมาะสม ความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ของกลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีค่าเฉลี่ย ตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไป

ระยะที่ 4 การจัดทำคู่มือการใช้กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

การสร้างคู่มือการใช้กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ดำเนินการโดยนำข้อมูลระยะที่ 3 มาร่างคู่มือการใช้กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ แล้วนำเสนอคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อปรับปรุงแก้ไข หลังจากนั้นนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 คนพิจารณา โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. องค์ประกอบของคู่มือ ประกอบด้วย

- 1.1 คำชี้แจง
- 1.2 ความเป็นมา
- 1.3 วัตถุประสงค์
- 1.4 กรอบแนวความคิด
- 1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ
- 1.6 กระบวนการพัฒนากลยุทธ์
- 1.7 กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ
- 1.8 แนวทางการนำกลยุทธ์ไปใช้

2. จัดทำร่างคู่มือการใช้กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยกำหนดเกณฑ์การประเมิน (Rubrics) 5 ระดับ และมีปลายเปิดเป็นข้อเสนอแนะ

2.1 นำร่างคู่มือการใช้กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา ไปให้คณะกรรมการที่ปรึกษาดุษฎีนิพนธ์พิจารณาในรายละเอียดและความถูกต้องของข้อมูล

2.2 นำร่างคู่มือการใช้กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาที่มีลักษณะเป็นเกณฑ์การประเมิน 5 ระดับ

ให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของเกณฑ์การประเมิน และวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีเกณฑ์การพิจารณา ดังนี้

5 หมายถึง คู่มือการใช้กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาที่มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง คู่มือการใช้กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง คู่มือการใช้กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง คู่มือการใช้กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง คู่มือการใช้กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

2.3 การประเมินคู่มือการใช้กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ดำเนินการ ดังนี้

2.3.1 นำคู่มือการใช้กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา โดยมีเกณฑ์การประเมิน 5 ระดับ ที่พัฒนาขึ้นไปให้คณะกรรมการที่ปรึกษาคุรุสภาพิจารณาในรายละเอียดและความถูกต้อง

2.3.2 นำคู่มือการใช้กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความเหมาะสมโดยการจำแนกเป็นรายการตามรายละเอียด ในคู่มือโดยใช้แบบประเมิน 5 ระดับ และมีปลายเปิด

2.3.3 นำผลการประเมินของผู้ทรงคุณวุฒิมาวิเคราะห์โดยคำนวณค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การแปลความหมายข้อมูลใช้เกณฑ์ของ บุญชม ศรีสะอาด (2545, หน้า 30) ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.51 – 5.00 หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.51 – 4.50 หมายถึง มีความเหมาะสมมาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.51 – 3.50 หมายถึง มีความเหมาะสมปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.51 – 2.50 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 – 1.50 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

เกณฑ์การตัดสินความเหมาะสมของคู่มือการใช้กลยุทธ์การบริหาร
เครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน
คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จะต้องมีความเฉลี่ยตั้งแต่
3.51 ขึ้นไป

2.4 คุณสมบัติของผู้ทรงคุณวุฒิที่ตรวจสอบความเหมาะสมของคู่มือการใช้
กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา จำนวน 5
คน เลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ซึ่งประกอบด้วย

2.4.1 ผู้บริหารการศึกษา ได้แก่ ผู้อำนวยการหรือรองผู้อำนวยการ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอกทางการบริหารการศึกษา
หรือมีวิทยฐานะไม่ต่ำกว่าชำนาญการพิเศษและประสบการณ์ด้านการบริหารมาไม่น้อยกว่า
2 ปี จำนวน 2 คน

2.4.2 ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาเป็นผู้มีวุฒิทางการศึกษาไม่ต่ำกว่า
ระดับปริญญาเอก มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานในโรงเรียนประถมศึกษาไม่น้อยกว่า
10 ปี มีวิทยฐานะผู้บริหารชำนาญการพิเศษขึ้นไป จำนวน 2 คน

2.4.3 ศึกษานิเทศก์ที่รับผิดชอบโรงเรียนประถมศึกษา จำนวน 1 คน
เป็นผู้มีวุฒิทางการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาโท มีวิทยฐานะศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ
ขึ้นไป และมีประสบการณ์ด้านงานวิชาการ ไม่น้อยกว่า 5 ปี

ภาพประกอบ 5 ระยะการวิจัยเรื่องกลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมาย เพื่อศึกษาความต้องการจำเป็น พัฒนา กลยุทธ์ ตรวจสอบความเหมาะสม ความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ของกลยุทธ์ และ จัดทำคู่มือการใช้กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียน ประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นการวิจัยเชิงนโยบาย โดยใช้การวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed Methods Research) ได้แก่ การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การสัมภาษณ์ ผู้ทรงคุณวุฒิ พหุกรณีศึกษาเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาที่มี ผลการปฏิบัติที่เป็นเลิศด้านวิชาการ จำนวน 3 เครือข่าย การศึกษาความต้องการจำเป็น การประชุมกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ (Expert Group Meeting) การสำรวจความคิดเห็นจากกลุ่ม ตัวอย่าง (Survey Research) และการประเมินความเหมาะสมของคู่มือการใช้กลยุทธ์ โดยผู้เชี่ยวชาญ ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับต่อไปนี้

1. ผลการศึกษาความต้องการจำเป็นของการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

2. ผลการพัฒนากลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

3. ผลการตรวจสอบความเหมาะสม ความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ของกลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

4. ผลประเมินความเหมาะสมของคู่มือการใช้กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

**ระยะที่ 1 การศึกษาความต้องการจำเป็นของการบริหารเครือข่าย
ความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน
คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ**

ในระยะนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการใน 4 ลักษณะ คือ การศึกษาวิเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับองค์ประกอบของการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา พหุกรณีศึกษาเครือข่ายที่มีผลการปฏิบัติที่เป็นเลิศ 3 เครือข่าย และการศึกษาความต้องการจำเป็น โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร แนวคิด หลักการ ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ

ผลจากการศึกษาการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา เป็นการวิเคราะห์ สังเคราะห์แนวทางจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า ขอบข่ายการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา มีดังนี้ 1) การตระหนักถึงความจำเป็นในการสร้างเครือข่าย 2) การกำหนดวิสัยทัศน์ของเครือข่าย 3) การพัฒนาแผนยุทธศาสตร์ของเครือข่าย 4) การมีส่วนร่วมของสมาชิกเครือข่าย 5) การประเมินผลและการปรับปรุงพัฒนาการดำเนินงานของเครือข่าย 6) การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และการสื่อสารของเครือข่าย และ 7) การประสานหน่วยงาน/องค์กรเครือข่าย

2. สัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

ผลการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 คน เกี่ยวกับการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา มีดังนี้ 1) การตระหนักถึงความจำเป็นในการสร้างเครือข่าย 2) การกำหนดวิสัยทัศน์ของเครือข่าย 3) การพัฒนาแผนยุทธศาสตร์ของเครือข่าย 4) การมีส่วนร่วมของสมาชิกเครือข่าย 5) การประเมินผลและการปรับปรุงพัฒนาการดำเนินงานของเครือข่าย 6) การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และการสื่อสารของเครือข่าย และ 7) การประสานหน่วยงาน/ องค์กรเครือข่าย

3. พหุกรณีศึกษาเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการโรงเรียน
 ประถมศึกษาที่มีผลการปฏิบัติที่เป็นเลิศด้านวิชาการ จำนวน 3 เครือข่าย โดยการ
 สัมภาษณ์ ผู้บริหาร และหัวหน้างานวิชาการ มีดังนี้ 1) การตระหนักถึงความจำเป็น
 ในการสร้างเครือข่าย 2) การกำหนดวิสัยทัศน์ของเครือข่าย 3) การพัฒนาแผนยุทธศาสตร์
 ของเครือข่าย 4) การมีส่วนร่วมของสมาชิกเครือข่าย 5) การประเมินผลและการปรับปรุง
 พัฒนาการดำเนินงานของเครือข่าย 6) การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และการสื่อสารของ
 เครือข่าย และ 7) การประสานหน่วยงาน/ องค์กรเครือข่าย

4. ศึกษาความต้องการจำเป็นในการบริหารเครือข่ายความร่วมมือ
 ทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา โดยใช้แบบสอบถาม แห่ส่งข้อมูลเป็นผู้บริหาร
 สถานศึกษาและหัวหน้างานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน
 คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 420 คน กำหนด
 ขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของYamane และใช้วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน
 (Multi-stage Random Sampling) (วารุ เฟ็งสวัสดิ์, 2551, หน้า 205)

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของผู้ตอบ
 แบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการศึกษาความต้องการจำเป็น
 ของการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัด
 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค
 ของการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัด
 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ตอนที่ 4 ผลการร่างกลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทาง
 วิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
 ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของผู้ตอบ
 แบบสอบถาม

ตาราง 5 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
1.1 ชาย	182	43.30
1.2 หญิง	238	56.70
รวม	420	100
2. ตำแหน่งปัจจุบัน		
2.1 ผู้บริหาร	210	50.00
2.2 หัวหน้างานวิชาการ	210	50.00
รวม	420	100
3. ประสบการณ์ในการทำงาน		
3.1 ต่ำกว่า 5 ปี	39	9.30
3.2 5 – 10 ปี	100	23.80
3.3 11 – 15 ปี	44	10.50
3.4 มากกว่า 15 ปี	237	56.40
รวม	420	100
4. ขนาดโรงเรียน		
4.1 ขนาดเล็ก	218	51.90
4.2 ขนาดกลาง	185	44.10
4.3 ขนาดใหญ่	8	1.90
4.4 ขนาดใหญ่พิเศษ	9	2.10
รวม	420	100

จากตาราง 5 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 420 คน มีสถานภาพส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 56.70 และเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 43.30 ดำรงตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษา และหัวหน้างานวิชาการอย่างละเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 50.00 มีประสบการณ์ในการทำงานต่ำกว่า 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 9.30 ระหว่าง 5 – 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 23.80 ระหว่าง 11 – 15 ปี คิดเป็นร้อยละ 10.50 และมากกว่า 15 ปี

คิดเป็นร้อยละ 56.40 มีขนาดโรงเรียน ขนาดเล็ก คิดเป็นร้อยละ 51.9 ขนาดกลาง
คิดเป็นร้อยละ 44.00 ขนาดใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 1.90 ขนาดใหญ่พิเศษคิดเป็นร้อยละ 2.10

ตาราง 6 ผลการวิเคราะห์การศึกษาความต้องการจำเป็นของการบริหารเครือข่าย
ความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน
คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

การบริหารเครือข่ายความ ร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียน ประถมศึกษา	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI	ลำดับ ความ สำคัญ
	\bar{X}	S.D.	แปล ผล	\bar{X}	S.D.	แปล ผล		
1. ด้านการตระหนักถึงความจำเป็นใน การสร้างเครือข่าย	3.37	0.38	ปาน กลาง	4.43	0.67	มาก	0.316	7
2. ด้านการกำหนดวิสัยทัศน์ของ เครือข่าย	3.31	0.39	ปาน กลาง	4.50	0.60	มาก	0.359	1
3. ด้านการพัฒนาแผนยุทธศาสตร์ ของเครือข่าย	3.35	0.45	ปาน กลาง	4.45	0.64	มาก	0.329	5
4. ด้านการมีส่วนร่วมของสมาชิก เครือข่าย	3.39	0.39	ปาน กลาง	4.49	0.55	มาก	0.327	6
5. ด้านการประเมินผลและ การปรับปรุงพัฒนาการดำเนินงาน ของเครือข่าย	3.34	0.40	ปาน กลาง	4.50	0.64	มาก	0.348	2
6. ด้านการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และ การสื่อสาร	3.37	0.43	ปาน กลาง	4.49	0.61	มาก	0.333	4
7. ด้านการประสานหน่วยงานและ องค์กรเครือข่าย	3.34	0.43	ปาน กลาง	4.47	0.63	มาก	0.340	3
รวมเฉลี่ย	3.35	0.34	ปาน กลาง	4.48	0.52	มาก	0.336	

จากตาราง 6 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ในการบริหารเครือข่าย
ความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ
การศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยรวม พบว่า

สภาพปัจจุบันในการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียน
 ประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาค
 ตะวันออกเฉียงเหนือ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.35$, S.D. = 0.34) โดย
 ด้านการมีส่วนร่วมของสมาชิกเครือข่าย มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ($\bar{x} = 3.39$, S.D. = 0.39)
 อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมา คือ ด้านการตระหนักถึงความจำเป็นในการสร้างเครือข่าย
 ($\bar{x} = 3.37$, S.D. = 0.38) อยู่ในระดับปานกลาง ด้านการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และการสื่อสาร
 ($\bar{x} = 3.37$, S.D. = 0.43) อยู่ในระดับปานกลาง ด้านการพัฒนาแผนยุทธศาสตร์ของ
 เครือข่าย ($\bar{x} = 3.35$, S.D. = 0.42+5) อยู่ในระดับปานกลาง ด้านการประเมินผลและ
 การปรับปรุงพัฒนาการดำเนินงานของเครือข่าย ($\bar{x} = 3.34$, S.D. = 0.40) อยู่ใน
 ระดับปานกลาง ด้านการประสานหน่วยงานและองค์กรเครือข่าย ($\bar{x} = 3.34$, S.D. = 0.43)
 และด้านการกำหนดวิสัยทัศน์ของเครือข่าย ($\bar{x} = 3.31$, S.D. = 0.39)

สภาพที่พึงประสงค์ในการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของ
 โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาค
 ตะวันออกเฉียงเหนือโดยรวมอยู่ในระดับมาก 4.48 โดย ด้านการกำหนดวิสัยทัศน์ของ
 เครือข่าย มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{x} = 4.50$, S.D. = 0.60) อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ
 ด้านการประเมินผลและการปรับปรุงพัฒนาการดำเนินงานของเครือข่าย ($\bar{x} = 4.50$,
 S.D. = 0.64) อยู่ในระดับมาก ด้านการมีส่วนร่วมของสมาชิกเครือข่าย ($\bar{x} = 4.49$,
 S.D. = 0.55) อยู่ในระดับมาก ด้านการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และการสื่อสาร ($\bar{x} = 4.49$,
 S.D. = 0.61) อยู่ในระดับมาก ด้านการประสานหน่วยงานและองค์กรเครือข่าย ($\bar{x} = 4.47$,
 S.D. = 0.61) อยู่ในระดับมาก ด้านการพัฒนาแผนยุทธศาสตร์ของเครือข่าย ($\bar{x} = 4.45$,
 S.D. = 0.63) อยู่ในระดับมาก และด้านการตระหนักถึงความจำเป็นในการสร้างเครือข่าย
 ($\bar{x} = 4.43$, S.D. = 0.67) อยู่ในระดับมาก

ค่าดัชนี PNI_{modified} ของความต้องการจำเป็นในการบริหารเครือข่าย
 ความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยรวม
 เท่ากับ 0.336 ($PNI_{\text{modified}} = 0.336$) เรียงตามลำดับความสำคัญ ได้แก่ ด้านการกำหนด
 วิสัยทัศน์ของเครือข่าย ($PNI_{\text{modified}} = 0.359$) รองลงมาคือ ด้านการประเมินผลและ
 การปรับปรุงพัฒนาการดำเนินงานของเครือข่าย ($PNI_{\text{modified}} = 0.348$) ด้านการประสาน
 หน่วยงานและองค์กรเครือข่าย ($PNI_{\text{modified}} = 0.340$) ด้านการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และ

การสื่อสาร ($PNI_{\text{modified}} = 0.333$) ด้านการพัฒนาแผนยุทธศาสตร์ของเครือข่าย
 ($PNI_{\text{modified}} = 0.329$) ด้านการมีส่วนร่วมของสมาชิกเครือข่าย ($PNI_{\text{modified}} = 0.327$) และ
 ด้านการตระหนักถึงความจำเป็นในการสร้างเครือข่าย ($PNI_{\text{modified}} = 0.316$) ตามลำดับ
 ตาราง 7 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ด้านการตระหนักถึงความจำเป็นในการสร้างเครือข่าย

ด้านการตระหนักถึงความจำเป็น ในการสร้างเครือข่าย	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI	ลำดับ ความ สำคัญ
	\bar{X}	S.D.	แปล ผล	\bar{X}	S.D.	แปล ผล		
1) การสร้างความตระหนักแก่สมาชิก ในเครือข่ายเพื่อการพัฒนา	3.35	0.50	ปาน กลาง	4.44	0.70	มาก	0.324	
2) การสร้างความเชื่อมั่นในศักยภาพของ เครือข่าย	3.42	0.49	ปาน กลาง	4.49	0.70	มาก	0.339	
3) การสร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันและกัน ของสมาชิก	3.25	0.45	ปาน กลาง	4.35	0.75	มาก	0.339	
4) สมาชิกเข้าร่วมเครือข่ายด้วย ความสมัครใจ	3.38	0.50	ปาน กลาง	4.40	0.75	มาก	0.301	
5) สถานศึกษายอมรับระเบียบและข้อ ปฏิบัติของเครือข่ายที่ตกลงร่วมกัน	3.34	0.47	ปาน กลาง	4.51	0.73	มาก ที่สุด	0.349	
6) สมาชิกตระหนักถึงความสำคัญของ เครือข่ายอยู่เสมอ	3.39	0.50	ปาน กลาง	4.46	0.70	มาก	0.315	
7) เครือข่ายมีการเตรียมความพร้อม ในการดำเนินงาน	3.45	0.49	ปาน กลาง	4.42	0.79	มาก	0.282	
8) สถานศึกษาที่มารวมเป็นเครือข่ายมี เป้าหมายเดียวกัน	3.38	0.49	ปาน กลาง	4.41	0.73	มาก	0.306	
รวม	3.37	0.38	ปาน กลาง	4.43	0.67	มาก	0.316	

จากตาราง 7 พบว่า สภาพปัจจุบันการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทาง
 วิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
 ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านการตระหนักถึงความจำเป็นในการสร้างเครือข่ายโดย
 รวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.37$, S.D. = 0.38) โดย เครือข่ายมีการเตรียมความพร้อม
 ในการดำเนินงาน มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ($\bar{x} = 3.45$, S.D. = 0.49) อยู่ในระดับปานกลาง
 รองลงมา คือ การสร้างความเชื่อมั่นในศักยภาพของเครือข่าย ($\bar{x} = 3.42$, S.D. = 0.49)

อยู่ในระดับปานกลาง และสมาชิกตระหนักถึงความสำคัญของเครือข่ายอยู่เสมอ

($\bar{x} = 3.39$, S.D. = 0.49) อยู่ในระดับปานกลาง

สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านการตระหนักถึงความจำเป็นในการสร้างเครือข่าย โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.43$, S.D. = 0.67) โดยสมาชิกยอมรับระเบียบและข้อปฏิบัติของเครือข่ายที่ตกลงร่วมกัน มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{x} = 4.51$, S.D. = 0.73) อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ การสร้างความเชื่อมั่นในศักยภาพของเครือข่าย ($\bar{x} = 4.49$, S.D. = 0.70) อยู่ในระดับมาก และสมาชิกตระหนักถึงความสำคัญของเครือข่ายอยู่เสมอ ($\bar{x} = 4.46$, S.D. = 0.70) อยู่ในระดับมาก

ค่าดัชนี PNI_{modified} ของความต้องการจำเป็นของการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านการตระหนักถึงความจำเป็นในการสร้างเครือข่าย โดยรวม เท่ากับ 0.316 ($PNI_{\text{modified}} = 0.316$) ประเด็นที่มีความต้องการจำเป็นในการพัฒนาอย่างมาก 3 อันดับแรก คือ

อันดับที่ 1 สมาชิกยอมรับระเบียบและข้อปฏิบัติของเครือข่ายที่ตกลงร่วมกัน
($PNI_{\text{modified}} = 0.349$)

อันดับที่ 2 การสร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันและกันของสมาชิก
($PNI_{\text{modified}} = 0.339$)

อันดับที่ 3 การสร้างความตระหนักแก่สมาชิกในเครือข่ายเพื่อการพัฒนา
($PNI_{\text{modified}} = 0.324$)

ตาราง 8 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ด้านการกำหนดวิสัยทัศน์ของเครือข่าย

ด้านการกำหนดวิสัยทัศน์ของเครือข่าย	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI	ลำดับ ความ สำคัญ
	\bar{X}	S.D.	แปล ผล	\bar{X}	S.D.	แปล ผล		
9) เครือข่ายมีการกำหนดวิสัยทัศน์ ร่วมกัน	3.27	0.44	ปาน กลาง	4.49	0.66	มาก	0.371	1
10) วิสัยทัศน์ มีความชัดเจนและมีความ เป็นไปได้	3.32	0.46	ปาน กลาง	4.48	0.69	มาก	0.351	4
11) วิสัยทัศน์ที่กำหนดทำให้เกิดผล ในทางวิชาการร่วมกัน	3.32	0.45	ปาน กลาง	4.51	0.63	มาก ที่สุด	0.359	3
12) วิสัยทัศน์ให้ความสำคัญต่อการมี ส่วนร่วมของสถานศึกษาในเครือข่าย	3.33	0.47	ปาน กลาง	4.49	0.72	มาก	0.347	5
13) เครือข่ายมีแผนปฏิบัติการทาง วิชาการที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ เป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่กำหนด	3.30	0.49	ปาน กลาง	4.51	0.70	มาก ที่สุด	0.365	2
รวม	3.31	0.39	ปาน กลาง	4.50	0.64	มาก	0.359	

จากตาราง 8 พบว่า สภาพปัจจุบันการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านการกำหนดวิสัยทัศน์ของเครือข่าย โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.31$, S.D. = 0.39) โดยวิสัยทัศน์ให้ความสำคัญต่อการมีส่วนร่วมของสถานศึกษาในเครือข่าย มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{x} = 3.33$, S.D. = 0.47) อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมา คือ วิสัยทัศน์ที่กำหนดทำให้เกิดผลในทางวิชาการร่วมกัน ($\bar{x} = 3.32$, S.D. = 0.45) อยู่ในระดับปานกลาง และวิสัยทัศน์ มีความชัดเจนและมีความเป็นไปได้ ($\bar{x} = 3.32$, S.D. = 0.46) อยู่ในระดับปานกลาง

สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านการกำหนดวิสัยทัศน์ของเครือข่าย โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.50$, S.D. = 0.64) โดยวิสัยทัศน์ที่กำหนดทำให้เกิดผลในทางวิชาการร่วมกันมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{x} = 4.51$, S.D. = 0.63) อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ

เครือข่ายมีแผนปฏิบัติการทางวิชาการที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ เป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่กำหนด มีค่าเฉลี่ย คือ ($\bar{x} = 4.51$, S.D. = 0.70) อยู่ในระดับมากที่สุด และเครือข่ายมีการกำหนดวิสัยทัศน์ร่วมกัน มีค่าเฉลี่ย คือ ($\bar{x} = 4.49$, S.D. = 0.66) อยู่ในระดับมาก

ค่าดัชนี PNI_{modified} ของความต้องการจำเป็นของการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านการกำหนดวิสัยทัศน์ของเครือข่าย โดยรวมเท่ากับ 0.359 ($PNI_{\text{modified}} = 0.359$) ประเด็นที่มีความต้องการจำเป็นในการพัฒนาอย่างมาก 3 อันดับแรก คือ

อันดับที่ 1 เครือข่ายมีการกำหนดวิสัยทัศน์ร่วมกัน ($PNI_{\text{modified}} = 0.371$)

อันดับที่ 2 เครือข่ายมีแผนปฏิบัติการทางวิชาการที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์เป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่กำหนด ($PNI_{\text{modified}} = 0.365$)

อันดับที่ 3 วิสัยทัศน์ที่กำหนดทำให้เกิดผลในทางวิชาการร่วมกัน ($PNI_{\text{modified}} = 0.359$)

ตาราง 9 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ด้านการพัฒนาแผนยุทธศาสตร์ของเครือข่าย

ด้านการพัฒนาแผนยุทธศาสตร์ของเครือข่าย	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI	ลำดับความสำคัญ
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล		
14) เครือข่ายมีการกำหนดขั้นตอนกรอบระยะเวลาในการวางแผนยุทธศาสตร์ที่พัฒนา	3.40	0.52	ปานกลาง	4.41	0.64	มาก	0.294	7
15) เครือข่ายมีการกำหนดและวิเคราะห์ปัจจัยทั้งภายนอกและภายใน เพื่อใช้ในการวางแผนยุทธศาสตร์	3.38	0.51	ปานกลาง	4.48	0.69	มาก	0.327	2
16) เครือข่ายมีการกำหนดแผนงานจัดประชุมให้ผู้บริหารสถานศึกษาของเครือข่ายทำความเข้าใจยุทธศาสตร์แต่ละประเด็นได้	3.30	0.48	ปานกลาง	4.50	0.66	มาก	0.363	1
17) เครือข่ายมีการจัดทำแผนปฏิบัติการที่สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์และเป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์	3.35	0.50	ปานกลาง	4.45	0.69	มาก	0.325	5

ตาราง 9 (ต่อ)

ด้านการพัฒนาแผนยุทธศาสตร์ของ เครือข่าย	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI	ลำดับ ความ สำคัญ
	\bar{X}	S.D.	แปล ผล	\bar{X}	S.D.	แปล ผล		
18) เครือข่ายมีการกำหนดผู้รับผิดชอบ ในการดำเนินงานตามแผนและการบริหาร งบประมาณในการสนับสนุนการดำเนินการ ตามแผนยุทธศาสตร์	3.34	0.50	ปาน กลาง	4.40	0.74	มาก	0.317	6
19) เครือข่ายมีโครงสร้างการบริหาร เครือข่ายที่ชัดเจน	3.31	0.49	ปาน กลาง	4.47	0.69	มาก	0.350	3
20) เครือข่ายมีการนำผลการประเมินผล การปฏิบัติงานตามแผนยุทธศาสตร์มา ปรับปรุง และพัฒนาการดำเนินงานของ เครือข่าย	3.35	0.52	ปาน กลาง	4.45	0.70	มาก	0.332	4
รวม	3.35	0.42	ปาน กลาง	4.45	0.64	มาก	0.329	

จากตาราง 9 พบว่า สภาพปัจจุบันการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทาง
วิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านการพัฒนาแผนยุทธศาสตร์ของเครือข่าย โดยรวม
อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.50$, S.D. = 0.42) โดย เครือข่ายมีการกำหนดขั้นตอน
กรอบระยะเวลาในการวางแผนยุทธศาสตร์ที่พัฒนา มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ($\bar{x} = 3.40$,
S.D. = 0.52) อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมา คือ เครือข่ายมีการกำหนดและวิเคราะห์
ปัจจัยทั้งภายนอกและภายใน เพื่อใช้ในการวางแผนยุทธศาสตร์ ($\bar{x} = 3.38$, S.D. = 0.51)
อยู่ในระดับปานกลาง และเครือข่ายมีการจัดทำแผนปฏิบัติการที่สอดคล้องกับแผน
ยุทธศาสตร์และเป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ ($\bar{x} = 3.35$, S.D. = 0.50) อยู่ในระดับปานกลาง
สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของ
โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาค
ตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านการพัฒนาแผนยุทธศาสตร์ของเครือข่าย โดยรวมอยู่ในระดับ
มาก ($\bar{x} = 4.45$, S.D. = 0.64) โดยเครือข่ายมีการกำหนดแผนงาน จัดประชุมให้ผู้บริหาร
สถานศึกษาของเครือข่ายทำความเข้าใจยุทธศาสตร์แต่ละประเด็นได้ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด

($\bar{x} = 4.50$, S.D. = 0.66) อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ เครือข่ายมีการกำหนดและวิเคราะห์ปัจจัยทั้งภายนอกและภายใน เพื่อใช้ในการวางแผนยุทธศาสตร์ ($\bar{x} = 4.48$, S.D. = 0.69) อยู่ในระดับมาก และเครือข่ายมีโครงสร้างการบริหารเครือข่ายที่ชัดเจน ($\bar{x} = 4.47$, S.D. = 0.69) อยู่ในระดับมาก

ค่าดัชนี PNI_{modified} ของความต้องการจำเป็นของการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านการพัฒนาแผนยุทธศาสตร์ของเครือข่ายโดยรวม เท่ากับ 0.329 ($PNI_{\text{modified}} = 0.329$) ประเด็นที่มีความต้องการจำเป็นในการพัฒนาอย่างมาก 3 อันดับแรก คือ

อันดับที่ 1 เครือข่ายมีการกำหนดแผนงาน จัดประชุมให้ผู้บริหารสถานศึกษาของเครือข่ายทำความเข้าใจยุทธศาสตร์แต่ละประเด็นได้ ($PNI_{\text{modified}} = 0.363$)

อันดับที่ 2 เครือข่ายมีโครงสร้างการบริหารเครือข่ายที่ชัดเจน ($PNI_{\text{modified}} = 0.350$)

อันดับที่ 3 เครือข่ายมีการนำผลการประเมินผล การปฏิบัติงานตามแผนยุทธศาสตร์มาปรับปรุง และพัฒนาการดำเนินงานของเครือข่าย ($PNI_{\text{modified}} = 0.332$)

ตาราง 10 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ด้านการมีส่วนร่วมของสมาชิกเครือข่าย

ด้านการมีส่วนร่วมของสมาชิกเครือข่าย	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI	ลำดับความสำคัญ
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล		
21) เครือข่ายเปิดโอกาสให้ทุกหน่วยงานภายนอก มีส่วนร่วมในการดำเนินงาน	3.44	0.49	ปานกลาง	4.60	0.67	มากที่สุด	0.337	2
22) เครือข่ายเปิดโอกาสให้สมาชิกแสดงความคิดเห็นในการดำเนินงาน	3.32	0.47	ปานกลาง	4.60	0.65	มากที่สุด	0.384	1
23) เครือข่ายมีการใช้เทคโนโลยีในการประสานงานของสมาชิกในกลุ่มร่วมกัน	3.40	0.48	ปานกลาง	4.55	0.72	มากที่สุด	0.339	6
24) เครือข่ายมีการจัดบรรยายภาคการร่วมกิจกรรมในการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่อง	3.36	0.48	ปานกลาง	4.58	0.65	มากที่สุด	0.365	4
25) เครือข่ายมีระเบียบข้อปฏิบัติในการดำรงรักษาเครือข่ายไว้	3.41	0.49	ปานกลาง	4.56	0.67	มากที่สุด	0.338	5
26) เครือข่ายมีส่วนร่วมในการสร้างปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกันอย่างต่อเนื่อง	3.30	0.46	ปานกลาง	4.25	0.62	มาก	0.286	11

ตาราง 10 (ต่อ)

ด้านการมีส่วนร่วมของสมาชิกเครือข่าย	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI	ลำดับความสำคัญ
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล		
27) เครือข่ายมีการรักษาสัมพันธภาพที่ดีระหว่างสมาชิกเครือข่าย	3.33	0.47	ปานกลาง	4.25	0.63	มาก	0.277	12
28) การกำหนดกลไกสร้างระบบจูงใจให้กับสมาชิกเครือข่าย	3.41	0.48	ปานกลาง	4.50	0.73	มาก	0.317	9
29) เครือข่ายจัดให้มีการจัดหาทรัพยากรสนับสนุนอย่างเพียงพอ	3.45	0.52	ปานกลาง	4.52	0.65	มากที่สุด	0.313	7
30) เครือข่ายให้ความช่วยเหลือและแก้ไขปัญหามหาชิกเครือข่ายร่วมกัน	3.38	0.51	ปานกลาง	4.58	0.63	มากที่สุด	0.354	3
31) เครือข่ายจัดให้มีการรวบรวมข้อมูลของเครือข่ายการศึกษามาใช้ในการบริหารเครือข่าย	3.42	0.49	ปานกลาง	4.50	0.63	มาก	0.318	8
32) เครือข่ายมีการสร้างข้อตกลงและความร่วมมือในการดำเนินกิจกรรมระหว่างเครือข่าย	3.43	0.49	ปานกลาง	4.44	0.68	มาก	0.295	10
รวม	3.39	0.39	ปานกลาง	4.49	0.55	มาก	0.327	

จากตาราง 10 พบว่า สภาพปัจจุบันการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านการมีส่วนร่วมของสมาชิกเครือข่าย โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.39$, S.D. = 0.39) โดยเครือข่ายจัดให้มีการจัดหาทรัพยากรสนับสนุนอย่างเพียงพอ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{x} = 3.45$, S.D. = 0.52) อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมา คือ เครือข่ายเปิดโอกาสให้ทุกหน่วยงานภายนอก มีส่วนร่วมในการดำเนินงาน ($\bar{x} = 3.44$, S.D. = 0.49) อยู่ในระดับปานกลาง และเครือข่ายมีการสร้างข้อตกลงและความร่วมมือในการดำเนินกิจกรรมระหว่างเครือข่าย ($\bar{x} = 3.43$, S.D. = 0.49) อยู่ในระดับปานกลาง

สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านการมีส่วนร่วมของสมาชิกเครือข่าย โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.49$, S.D. = 0.55) โดยเครือข่ายเปิดโอกาสให้สมาชิกแสดงความคิดเห็นในการดำเนินงาน มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{x} = 4.60$ S.D. = 0.65) อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ เครือข่ายเปิดโอกาสให้ทุกหน่วยงานภายนอก มีส่วนร่วมในการดำเนินงาน ($\bar{x} = 4.60$ S.D. = 0.67) อยู่ในระดับมากที่สุด และเครือข่ายให้มีความช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาสมาชิกเครือข่ายร่วมกัน ($\bar{x} = 4.58$ S.D. = 0.63) อยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าดัชนี $PNI_{modified}$ ของความต้องการจำเป็นของการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านการมีส่วนร่วมของสมาชิกเครือข่ายโดยรวมเท่ากับ 0.327 ($PNI_{modified} = 0.327$) ประเด็นที่มีความต้องการจำเป็นในการพัฒนาอย่างมาก 3 อันดับแรก คือ

อันดับที่ 1 เครือข่ายเปิดโอกาสให้สมาชิกแสดงความคิดเห็นในการดำเนินงาน ($PNI_{modified} = 0.384$)

อันดับที่ 2 เครือข่ายมีการจัดบรรยากาศการร่วมกิจกรรมในการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่อง ($PNI_{modified} = 0.365$)

อันดับที่ 3 เครือข่ายให้ความช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาสมาชิกเครือข่ายร่วมกัน ($PNI_{modified} = 0.354$)

ตาราง 11 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล การประเมินผลและการปรับปรุงพัฒนาการดำเนินการดำเนินงานของเครือข่าย

ด้านการประเมินผลและการปรับปรุงพัฒนาการดำเนินงานของเครือข่าย	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI	ลำดับความสำคัญ
	\bar{x}	S.D.	แปลผล	\bar{x}	S.D.	แปลผล		
33) เครือข่ายกำหนดมาตรฐานการปฏิบัติงานที่ชัดเจน	3.36	0.48	ปานกลาง	4.45	0.68	มาก	0.326	12
34) เครือข่ายมีการกำหนดวัตถุประสงค์ของการติดตามและประเมินที่ชัดเจน	3.32	0.48	ปานกลาง	4.54	0.65	มากที่สุด	0.369	3

ตาราง 11

ด้านการประเมินผลและการปรับปรุง พัฒนาการดำเนินงานของเครือข่าย	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI	ลำดับ ความ สำคัญ
	\bar{X}	S.D.	แปล ผล	\bar{X}	S.D.	แปล ผล		
35) เครือข่ายมีการแต่งตั้งคณะกรรมการประเมินผลการดำเนินงานที่ชัดเจน	3.28	0.47	ปานกลาง	4.50	0.68	มาก	0.371	2
36) เครือข่ายมีการกำหนดรูปแบบการติดตามและประเมินผลที่ชัดเจน	3.36	0.52	ปานกลาง	4.46	0.66	มาก	0.326	12
37) เครือข่ายมีการกำหนดรูปแบบวิธีการประเมินที่ชัดเจน	3.44	0.51	ปานกลาง	4.53	0.67	มากที่สุด	0.317	14
38) เครือข่ายประเมินผลการปฏิบัติงานตามรูปแบบที่กำหนด	3.33	0.49	ปานกลาง	4.50	0.65	มาก	0.350	9
39) เครือข่ายมีการสรุปผลและรายงานผลการดำเนินงานที่สอดคล้องกับการพัฒนาเครือข่าย	3.34	0.51	ปานกลาง	4.51	0.65	มากที่สุด	0.351	8
40) เครือข่ายมีการใช้ข้อมูลทางสถิติรายงานผลการปฏิบัติงาน	3.38	0.52	ปานกลาง	4.50	0.67	มาก	0.334	10
41) เครือข่ายนำผลการปฏิบัติงานเปรียบเทียบกับมาตรฐานที่กำหนดไว้	3.33	0.51	ปานกลาง	4.51	0.65	มากที่สุด	0.355	5
42) เครือข่ายนำผลการปฏิบัติงานเปรียบเทียบกับมาตรฐานที่กำหนดไว้อย่างเป็นระบบ	3.34	0.51	ปานกลาง	4.52	0.68	มากที่สุด	0.352	6
43) เครือข่ายมีการเปิดโอกาสให้สมาชิกได้สะท้อนความคิดเห็นต่อผลการปฏิบัติงาน	3.36	0.49	ปานกลาง	4.54	0.64	มากที่สุด	0.352	6
44) เครือข่ายมีการรายงานผลความสำเร็จของการปฏิบัติงานให้ผู้เกี่ยวข้องทราบ	3.29	0.50	ปานกลาง	4.55	0.65	มากที่สุด	0.382	1
45) เครือข่ายยกย่องและชื่นชมต่อผู้ปฏิบัติงานที่ประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย	3.31	0.48	ปานกลาง	4.51	0.68	มากที่สุด	0.362	4
46) เครือข่ายมีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผลการปฏิบัติงาน	3.33	0.51	ปานกลาง	4.44	0.67	มาก	0.331	11
รวม	3.34	0.40	ปานกลาง	4.50	0.60	มาก	0.348	

จากตาราง 11 พบว่า สภาพปัจจุบันการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านการประเมินผลและการปรับปรุงพัฒนาการดำเนินงาน

ของเครือข่าย โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.34$, S.D. = 0.40) โดยเครือข่ายมีการกำหนดรูปแบบวิธีการประเมินที่ชัดเจน มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ($\bar{x} = 3.44$, S.D. = 0.51) อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาคือ เครือข่ายมีการใช้ข้อมูลทางสถิติรายงานผลการปฏิบัติงาน ($\bar{x} = 3.38$, S.D. = 0.52) อยู่ในระดับปานกลาง และเครือข่ายมีการกำหนดรูปแบบการติดตามและประเมินผลที่ชัดเจน ($\bar{x} = 3.36$, S.D. = 0.48) อยู่ในระดับปานกลาง

สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านการประเมินผลและการปรับปรุงพัฒนาการดำเนินงานของเครือข่าย โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.50$, S.D. = 0.60) โดยเครือข่ายมีการรายงานผลความสำเร็จของการปฏิบัติงานให้ผู้เกี่ยวข้องทราบ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{x} = 4.55$, S.D. = 0.65) อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ เครือข่ายมีการกำหนดวัตถุประสงค์ของการติดตามและประเมินที่ชัดเจน คือ ($\bar{x} = 4.54$, S.D. = 0.64) อยู่ในระดับมากที่สุด และเครือข่ายมีการเปิดโอกาสให้สมาชิกได้สะท้อนความคิดเห็นต่อผลการปฏิบัติงาน ($\bar{x} = 4.54$, S.D. = 0.65) อยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าดัชนี PNI_{modified} ของความต้องการจำเป็นของการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านการประเมินผลและการปรับปรุงพัฒนาการดำเนินงานของเครือข่าย โดยรวม เท่ากับ 0.348 ($PNI_{\text{modified}} = 0.348$) ประเด็นที่มีความต้องการจำเป็นในการพัฒนาอย่างมาก 3 อันดับแรก คือ

อันดับที่ 1 เครือข่ายมีการรายงานผลความสำเร็จของการปฏิบัติงานให้ผู้เกี่ยวข้องทราบ ($PNI_{\text{modified}} = 0.382$)

อันดับที่ 2 เครือข่ายมีการแต่งตั้งคณะกรรมการประเมินผลการดำเนินงานที่ชัดเจน ($PNI_{\text{modified}} = 0.371$)

อันดับที่ 3 เครือข่ายมีการกำหนดวัตถุประสงค์ของการติดตามและประเมินที่ชัดเจน ($PNI_{\text{modified}} = 0.369$)

ตาราง 12 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ด้านการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และการสื่อสาร

ด้านการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และ การสื่อสาร	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI	ลำดับ ความ สำคัญ
	\bar{X}	S.D.	แปล ผล	\bar{X}	S.D.	แปล ผล		
47) เครือข่ายมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ระหว่างโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายผ่าน กิจกรรมต่าง ๆ เช่น การประชุม สัมมนา กิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ เป็นต้น	3.38	0.48	ปาน กลาง	4.39	0.67	มาก	0.301	7
48) เครือข่ายมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ อย่างเป็นทางการหรือไม่เป็นทางการ	3.33	0.46	ปาน กลาง	4.50	0.65	มาก	0.353	2
49) การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทำให้เกิด การพัฒนาการดำเนินงานทางวิชาการ ของเครือข่าย	3.36	0.50	ปาน กลาง	4.46	0.64	มาก	0.326	5
50) เครือข่ายมีการติดต่อสื่อสารกัน เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน สามารถ ประสานงานได้ตามวัตถุประสงค์	3.34	0.54	ปาน กลาง	4.48	0.66	มาก	0.339	3
51) การติดต่อสื่อสารเป็นแบบสองทาง (Two-way Communication) ทั้งภายใน และภายนอก	3.40	0.56	ปาน กลาง	4.48	0.66	มาก	0.315	6
52) การสื่อสารมีความสม่ำเสมอรวดเร็ว และใช้ช่องทางในการสื่อสารที่เหมาะสม	3.40	0.51	ปาน กลาง	4.52	0.67	มาก ที่สุด	0.331	4
53) มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผล การดำเนินงานของเครือข่าย	3.36	0.50	ปาน กลาง	4.58	0.64	มาก ที่สุด	0.365	1
รวม	3.37	0.43	ปาน กลาง	4.49	0.61	มาก	3.333	

จากตาราง 12 พบว่า สภาพปัจจุบันการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทาง
วิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และการสื่อสาร โดยรวมอยู่ใน
ระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.37$, S.D. = 0.43) โดย การติดต่อสื่อสารเป็นแบบสองทาง
(Two-way Communication) ทั้งภายในและภายนอก มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{x} = 3.40$,
S.D. = 0.51) อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาคือ การสื่อสารมีความสม่ำเสมอรวดเร็วและ
ใช้ช่องทางในการสื่อสารที่เหมาะสม ($\bar{x} = 3.40$, S.D. = 0.56) อยู่ในระดับปานกลาง และ

เครือข่ายมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายผ่านกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การประชุม สัมมนา กิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ เป็นต้น ($\bar{x} = 3.38$, S.D. = 0.48) อยู่ในระดับปานกลาง

สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และการสื่อสาร โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.49$, S.D. = 0.61) โดยมีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงานของเครือข่าย มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{x} = 4.58$, S.D. = 0.64) อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ การสื่อสารมีความสม่ำเสมอรวดเร็วและใช้ช่องทางในการสื่อสารที่เหมาะสม ($\bar{x} = 4.52$, S.D. = 0.67) อยู่ในระดับมากที่สุด และเครือข่ายมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้อย่างเป็นทางการหรือไม่เป็นทางการ ($\bar{x} = 4.50$, S.D. = 0.65) อยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าดัชนี PNI_{modified} ของความต้องการจำเป็นของการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และการสื่อสาร โดยรวม เท่ากับ 0.333 ($PNI_{\text{modified}} = 0.333$) ประเด็นที่มีความต้องการจำเป็นในการพัฒนาอย่างมาก 3 อันดับแรก คือ

อันดับที่ 1 มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงานของเครือข่าย ($PNI_{\text{modified}} = 0.365$)

อันดับที่ 2 เครือข่ายมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้อย่างเป็นทางการหรือไม่เป็นทางการ ($PNI_{\text{modified}} = 0.353$)

อันดับที่ 3 เครือข่ายมีการติดต่อสื่อสารกันเพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน สามารถประสานงานได้ตามวัตถุประสงค์ ($PNI_{\text{modified}} = 0.339$)

ตาราง 13 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ด้านการประสานหน่วยงานและองค์กรเครือข่าย

การประสานหน่วยงานและองค์กร เครือข่าย	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่คาดหวัง			PNI	ลำดับ ความ สำคัญ
	\bar{X}	S.D.	แปล ผล	\bar{X}	S.D.	แปล ผล		
54) เครือข่ายมีการประชาสัมพันธ์ แลกเปลี่ยนข่าวสาร ในด้านความรู้และ ทักษะทางวิชาการ	3.40	0.49	ปาน กลาง	4.45	0.73	มาก	0.307	7
55) เครือข่ายมีการประสาน ความสัมพันธ์ด้วยการสื่อสารได้อย่างมี ประสิทธิภาพ	3.35	0.51	ปาน กลาง	4.49	0.65	มาก	0.340	5
56) เครือข่ายมีการสื่อสารให้สมาชิก เห็นสภาพปัญหาและประเด็นการ พัฒนาร่วมกัน	3.30	0.48	ปาน กลาง	4.51	0.66	มาก ที่สุด	0.368	1
57) เครือข่ายมีการประสานงานกับ หน่วยงานและองค์กรทางด้านวิชาการ	3.32	0.53	ปาน กลาง	4.45	0.68	มาก	0.343	2
58) เครือข่ายมีการกำหนดและ สร้างข้อตกลงเป็นพันธสัญญาร่วมกัน	3.35	0.50	ปาน กลาง	4.49	0.68	มาก	0.342	3
59) เครือข่ายมีการเสนอโครงการความ ร่วมมือเพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์	3.31	0.54	ปาน กลาง	4.45	0.67	มาก	0.341	4
60) สมาชิกเครือข่ายมีความเอื้อเพื่อ เพื่อแม่ และมีความจริงใจต่อกัน	3.32	0.49	ปาน กลาง	4.45	0.70	มาก	0.339	6
รวม	3.34	0.43	ปาน กลาง	4.47	0.63	มาก	0.340	

จากตาราง 13 พบว่า สภาพปัจจุบันการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทาง
วิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานใน
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านการประสานหน่วยงานและองค์กรเครือข่าย โดยรวมอยู่ใน
ระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 3.34$, S.D. = 0.43) โดยเครือข่ายมีการประชาสัมพันธ์
แลกเปลี่ยนข่าวสาร ในด้านความรู้และทักษะทางวิชาการ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ
($\bar{x} = 3.40$, S.D. = 0.49) อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาคือ เครือข่ายมีการกำหนดและ
สร้างข้อตกลงเป็นพันธสัญญาร่วมกัน ($\bar{x} = 3.35$, S.D. = 0.50) อยู่ในระดับปานกลาง และ
เครือข่ายมีการประสานความสัมพันธ์ด้วยการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ($\bar{x} = 3.35$,
S.D. = 0.51) อยู่ในระดับปานกลาง

สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านการประสานหน่วยงานและองค์กรเครือข่าย โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.47$, S.D. = 0.63) โดยเครือข่ายมีการสื่อสารให้สมาชิกเห็นสภาพปัญหาและประเด็นการพัฒนาร่วมกัน มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{x} = 4.51$, S.D. = 0.66) อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ เครือข่ายมีการประสานความสัมพันธ์ด้วยการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ($\bar{x} = 4.49$, S.D. = 0.65) อยู่ในระดับมาก และเครือข่ายมีการกำหนดและสร้างข้อตกลงเป็นพันธสัญญาร่วมกัน ($\bar{x} = 4.49$, S.D. = 0.68) อยู่ในระดับมาก

ค่าดัชนี $PNI_{modified}$ ของความต้องการจำเป็นของการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านการประสานหน่วยงานและองค์กรเครือข่าย โดยรวมเท่ากับ 0.340 ($PNI_{modified} = 0.340$) ประเด็นที่มีความต้องการจำเป็นในการพัฒนาอย่างมาก 3 อันดับแรก คือ

อันดับที่ 1 เครือข่ายมีการสื่อสารให้สมาชิกเห็นสภาพปัญหาและประเด็นการพัฒนาร่วมกัน ($PNI_{modified} = 0.368$)

อันดับที่ 2 เครือข่ายมีการประสานงานกับหน่วยงานและองค์กรทางด้านวิชาการ ($PNI_{modified} = 0.343$)

อันดับที่ 3 เครือข่ายมีการกำหนดและสร้างข้อตกลงเป็นพันธสัญญาร่วมกัน ($PNI_{modified} = 0.342$)

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคของการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

การวิเคราะห์ SWOT Analysis เป็นการนำข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์สภาพปัจจุบัน และการวิเคราะห์สภาพที่พึงประสงค์ของกลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ มาจัดทำ TOWS Matrix เพื่อกำหนดกลยุทธ์ตามขั้นตอนของพทฐี ศิริบรรณพิทักษ์ (2552, หน้า 27) ดังนี้

จุดแข็ง (S = Strength) วิเคราะห์จากการประเมินความต้องการจำเป็นที่มีค่าดัชนี $PNI_{modified}$ ต่ำ จะเป็นจุดแข็งของความต้องการจำเป็นของกลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือ เพื่อเป็นข้อมูลในการนำเสนอกลยุทธ์ที่จะเสริมจุดแข็ง

จุดอ่อน (W = Weaknesses) วิเคราะห์จากการประเมินความต้องการจำเป็นที่มีค่าดัชนี PNI_{modified} สูง จะเป็นจุดอ่อนของความต้องการจำเป็นของกลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือ เพื่อเป็นข้อมูลในการนำเสนอกลยุทธ์ที่จะลดจุดอ่อน

โอกาส (O = Opportunities) วิเคราะห์จากการประเมินความต้องการจำเป็นที่มีค่าดัชนี PNI_{modified} ต่ำ จะเป็นโอกาสของความต้องการจำเป็นของกลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือ โดยหาแนวทางส่งเสริมให้เกิดโอกาส

อุปสรรค (T = Threats) วิเคราะห์จากการประเมินความต้องการจำเป็นที่มีค่าดัชนี PNI_{modified} สูง จะเป็นอุปสรรคของความต้องการจำเป็นของกลยุทธ์การสร้างเครือข่ายความร่วมมือ

ตาราง 14 ผลการจัดกลุ่มความต้องการจำเป็นและการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือด้านการตระหนักถึงความจำเป็นในการสร้างเครือข่าย

ประเด็นความต้องการจำเป็นด้านการตระหนักถึงความจำเป็นในการสร้างเครือข่าย	รวม		การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม			
	PNI (0.316)	ผลการจัดกลุ่ม	ภายใน		ภายนอก	
			จุดแข็ง	จุดอ่อน	โอกาส	อุปสรรค
1) การสร้างความตระหนักแก่สมาชิกในเครือข่ายเพื่อการพัฒนา	0.324	สูง		✓		
2) การสร้างความเชื่อมั่นในศักยภาพของเครือข่าย	0.311	ต่ำ	✓			
3) การสร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันและกันของสมาชิก	0.339	สูง		✓		
4) สมาชิกเข้าร่วมเครือข่ายด้วยความสมัครใจ	0.301	ต่ำ	✓			
5) สมาชิกยอมรับระเบียบและข้อปฏิบัติของเครือข่ายที่ตกลงร่วมกัน	0.349	สูง				✓
6) สมาชิกตระหนักถึงความสำคัญของเครือข่ายอยู่เสมอ	0.315	ต่ำ	✓			
7) เครือข่ายมีการเตรียมความพร้อมในการดำเนินงาน	0.282	ต่ำ	✓			
8) สถานศึกษาที่มาร่วมเป็นเครือข่ายมีเป้าหมายเดียวกัน	0.306	ต่ำ			✓	

จากตาราง 14 พบว่า จากมุมมองของผู้ตอบแบบสอบถามสามารถจัดเป็น จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค ด้านการตระหนักถึงความจำเป็นในการสร้าง เครือข่าย ใช้เกณฑ์ค่าดัชนี PNI_{modified} เป็นตัวจัดอันดับ เมื่อพิจารณา พบว่า

จุดแข็ง

- 2) การสร้างความเชื่อมั่นในศักยภาพของเครือข่าย
- 4) สมาชิกเข้าร่วมเครือข่ายด้วยความสมัครใจ
- 6) สมาชิกตระหนักถึงความสำคัญของเครือข่ายอยู่เสมอ
- 7) เครือข่ายมีการเตรียมความพร้อมในการดำเนินงาน

จุดอ่อน

- 1) การสร้างความตระหนักแก่สมาชิกในเครือข่ายเพื่อ

การพัฒนา

- 3) การสร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันและกันของสมาชิก

โอกาส

- 8) สถานศึกษาที่มาร่วมเป็นเครือข่ายมีเป้าหมายเดียวกัน

อุปสรรค

- 5) สมาชิกยอมรับระเบียบและข้อปฏิบัติของเครือข่ายที่ตกลง

ร่วมกัน

ตาราง 15 ผลการจัดกลุ่มความต้องการจำเป็นและการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของ การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านการกำหนดวิสัยทัศน์ของเครือข่าย

ประเด็นความต้องการจำเป็น ด้านการกำหนดวิสัยทัศน์ของเครือข่าย	รวม		การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม			
	PNI (0.359)	ผลการ จัดกลุ่ม	ภายใน		ภายนอก	
			จุดแข็ง	จุดอ่อน	โอกาส	อุปสรรค
9) เครือข่ายมีการกำหนดวิสัยทัศน์ร่วมกัน	0.371	สูง		✓		
10) วิสัยทัศน์ มีความชัดเจนและ มีความเป็นไปได้	0.351	ต่ำ	✓			
11) วิสัยทัศน์ที่กำหนดทำให้เกิดผลในทาง วิชาการร่วมกัน	0.359	เท่ากับ	✓			

ตาราง 15 (ต่อ)

ประเด็นความต้องการจำเป็น ด้านการกำหนดวิสัยทัศน์ของเครือข่าย	รวม		การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม			
	PNI (0.359)	ผลการ จัดกลุ่ม	ภายใน		ภายนอก	
			จุดแข็ง	จุดอ่อน	โอกาส	อุปสรรค
12) วิสัยทัศน์ให้ความสำคัญต่อการมีส่วนร่วม ของสถานศึกษาในเครือข่าย	0.347	ต่ำ			✓	
13) เครือข่ายมีแผนปฏิบัติการทางวิชาการที่ สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ เป้าหมายหรือ วัตถุประสงค์ที่กำหนด	0.365	สูง				✓

จากตาราง 15 พบว่า จากมุมมองของผู้ตอบแบบสอบถามสามารถจัดเป็น
จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค ด้านการกำหนดวิสัยทัศน์ของเครือข่าย ใช้เกณฑ์ค่า
ดัชนี PNI_{modified} เป็นตัวจัดอันดับ เมื่อพิจารณา พบว่า

จุดแข็ง

- 10) วิสัยทัศน์ มีความชัดเจนและมีความเป็นไปได้
- 11) วิสัยทัศน์ที่กำหนดทำให้เกิดผลในทางวิชาการร่วมกัน

จุดอ่อน

- 9) เครือข่ายมีการกำหนดวิสัยทัศน์ร่วมกัน

โอกาส

- 12) วิสัยทัศน์ให้ความสำคัญต่อการมีส่วนร่วมของสถานศึกษา

ในเครือข่าย

อุปสรรค

13) เครือข่ายมีแผนปฏิบัติการทางวิชาการที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์
เป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่กำหนด

ตาราง 16 ผลการจัดกลุ่มความต้องการจำเป็นและการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของ
การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
ด้านการพัฒนาแผนยุทธศาสตร์ของเครือข่าย

ประเด็นความต้องการจำเป็น ด้านการพัฒนาแผนยุทธศาสตร์ของเครือข่าย	รวม		การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม			
	PNI (0.329)	ผลการ จัดกลุ่ม	ภายใน		ภายนอก	
			จุดแข็ง	จุดอ่อน	โอกาส	อุปสรรค
14) เครือข่ายมีการกำหนดขั้นตอน กรอบ ระยะเวลาในการวางแผนยุทธศาสตร์ที่พัฒนา	0.294	ต่ำ	✓			
15) เครือข่ายมีการกำหนดและวิเคราะห์ปัจจัย ทั้งภายนอกและภายใน เพื่อใช้ในการวางแผน ยุทธศาสตร์	0.327	ต่ำ			✓	
16) เครือข่ายมีการกำหนดแผนงาน จัดประชุม ให้ผู้บริหารสถานศึกษาของเครือข่ายทำความเข้าใจ ยุทธศาสตร์แต่ละประเด็นได้	0.363	สูง				✓
17) เครือข่ายมีการจัดทำแผนปฏิบัติการที่ สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์และเป้าประสงค์ เชิงยุทธศาสตร์	0.325	ต่ำ	✓			
18) เครือข่ายมีการกำหนดผู้รับผิดชอบในการ ดำเนินงานตามแผนและการบริหารงบประมาณ ในการสนับสนุนการดำเนินการตามแผน ยุทธศาสตร์	0.317	ต่ำ	✓			
20) เครือข่ายมีการนำผลการประเมินผล การปฏิบัติงานตามแผนยุทธศาสตร์มาปรับปรุง และพัฒนาการดำเนินงานของเครือข่าย	0.350	สูง		✓		

จากตาราง 16 พบว่า จากมุมมองของผู้ตอบแบบสอบถามสามารถจัดเป็น
จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค ด้านการพัฒนาแผนยุทธศาสตร์ของเครือข่าย
ใช้เกณฑ์ค่าดัชนี PNI_{modified} เป็นตัวจัดอันดับ เมื่อพิจารณา พบว่า

จุดแข็ง

14) เครือข่ายมีการกำหนดขั้นตอน กรอบระยะเวลาในการวางแผน
ยุทธศาสตร์ที่พัฒนา

17) เครือข่ายมีการจัดทำแผนปฏิบัติการที่สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ และเป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

18) เครือข่ายมีการกำหนดผู้รับผิดชอบในการดำเนินงานตามแผนและ การบริหารงบประมาณในการสนับสนุนการดำเนินการตามแผนยุทธศาสตร์

จุดอ่อน

20) เครือข่ายมีการนำผลการประเมินผล การปฏิบัติงานตามแผน ยุทธศาสตร์มาปรับปรุง และพัฒนาการดำเนินงานของเครือข่าย

โอกาส

15) เครือข่ายมีการกำหนดและวิเคราะห์ปัจจัยทั้งภายนอกและภายใน เพื่อใช้ในการวางแผนยุทธศาสตร์

อุปสรรค

16) เครือข่ายมีการกำหนดแผนงาน จัดประชุมให้ผู้บริหาร สถานศึกษาของเครือข่ายทำความเข้าใจยุทธศาสตร์แต่ละประเด็นได้

ตาราง 17 ผลการจัดกลุ่มความต้องการจำเป็นและการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของ การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านการมีส่วนร่วมของสมาชิกเครือข่าย

ประเด็นความต้องการจำเป็น ด้านการมีส่วนร่วมของสมาชิกเครือข่าย	รวม		การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม			
	PNI (0.327)	ผลการ จัดกลุ่ม	ภายใน		ภายนอก	
			จุดแข็ง	จุดอ่อน	โอกาส	อุปสรรค
21) เครือข่ายเปิดโอกาสให้ทุกหน่วยงาน ภายนอก มีส่วนร่วมในการดำเนินงาน	0.337	สูง				✓
22) เครือข่ายเปิดโอกาสให้สมาชิกแสดง ความคิดเห็นในการดำเนินงาน	0.384	สูง				✓
23) เครือข่ายมีการใช้เทคโนโลยีในการ ประสานงานของสมาชิกในกลุ่มร่วมกัน	0.339	สูง				✓
24) เครือข่ายมีการจัดบรรยากาศการร่วม กิจกรรมในการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่อง	0.365	สูง		✓		
25) เครือข่ายมีระเบียบข้อปฏิบัติในการดำรง รักษาเครือข่ายไว้	0.338	สูง		✓		

ตาราง 17 (ต่อ)

ประเด็นความต้องการจำเป็น ด้านการมีส่วนร่วมของสมาชิกเครือข่าย	รวม		การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม			
	PNI (0.327)	ผลการ จัดกลุ่ม	ภายใน		ภายนอก	
			จุดแข็ง	จุดอ่อน	โอกาส	อุปสรรค
26) เครือข่ายมีส่วนร่วมในการสร้าง ปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกันอย่างต่อเนื่อง	0.286	ต่ำ	✓			
27) เครือข่ายมีการรักษาสัมพันธภาพที่ดี ระหว่างสมาชิกเครือข่าย	0.277	ต่ำ			✓	
28) การกำหนดกลไกสร้างระบบจูงใจให้กับ สมาชิกเครือข่าย	0.317	ต่ำ	✓			
29) เครือข่ายจัดให้มีการจัดหาทรัพยากร สนับสนุนอย่างเพียงพอ	0.313	ต่ำ			✓	
30) เครือข่ายให้ความช่วยเหลือและแก้ไข ปัญหาสมาชิกเครือข่ายร่วมกัน	0.354	สูง		✓		
31) เครือข่ายจัดให้มีการรวบรวมข้อมูลของ เครือข่ายการศึกษามาใช้ในการบริหารเครือข่าย	0.318	ต่ำ	✓			
32) เครือข่ายมีการสร้างข้อตกลงและ ความร่วมมือในการดำเนินกิจกรรมระหว่าง เครือข่าย	0.295	ต่ำ			✓	

จากตาราง 17 พบว่า จากมุมมองของผู้ตอบแบบสอบถามสามารถจัดเป็น
จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค ด้านการมีส่วนร่วมของสมาชิกเครือข่าย ใช้เกณฑ์
ค่าดัชนี PNI_{modified} เป็นตัวจัดอันดับ เมื่อพิจารณา พบว่า

จุดแข็ง

- 26) เครือข่ายมีส่วนร่วมในการสร้างปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกันอย่างต่อเนื่อง
- 28) การกำหนดกลไกสร้างระบบจูงใจให้กับสมาชิกเครือข่าย
- 31) เครือข่ายจัดให้มีการรวบรวมข้อมูลของเครือข่ายการศึกษา
มาใช้ในการบริหารเครือข่าย

จุดอ่อน

- 24) เครือข่ายมีการจัดบรรยากาศการร่วมกิจกรรมในการปฏิบัติงาน
อย่างต่อเนื่อง
- 25) เครือข่ายมีระเบียบข้อปฏิบัติในการดำรงรักษาเครือข่ายไว้

30) เครือข่ายให้ความช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาสมาชิกเครือข่ายร่วมกัน

โอกาส

27) เครือข่ายมีการรักษาสัมพันธภาพที่ดีระหว่างสมาชิกเครือข่าย

29) เครือข่ายจัดให้มีการจัดหาทรัพยากรสนับสนุนอย่างเพียงพอ

32) เครือข่ายมีการสร้างข้อตกลงและความร่วมมือในการดำเนินงาน

กิจกรรมระหว่างเครือข่าย

อุปสรรค

21) เครือข่ายเปิดโอกาสให้ทุกหน่วยงานภายนอก มีส่วนร่วม
ในการดำเนินงาน

22) เครือข่ายเปิดโอกาสให้สมาชิกแสดงความคิดเห็น
ในการดำเนินงาน

23) เครือข่ายมีการใช้เทคโนโลยีในการประสานงานของสมาชิก
ในกลุ่มร่วมกัน

ตาราง 18 ผลการจัดกลุ่มความต้องการจำเป็นและการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของ
การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
ด้านการประเมินผลและการปรับปรุงพัฒนาการดำเนินงานของเครือข่าย

ประเด็นความต้องการจำเป็น ด้านการประเมินผลและการปรับปรุง พัฒนาการดำเนินงานของเครือข่าย	รวม		การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม			
	PNI (0.348)	ผลการ จัดกลุ่ม	ภายใน		ภายนอก	
			จุดแข็ง	จุดอ่อน	โอกาส	อุปสรรค
33) เครือข่ายกำหนดมาตรฐานการปฏิบัติงาน ที่ชัดเจน	0.326	ต่ำ	✓			
34) เครือข่ายมีการกำหนดวัตถุประสงค์ของ การติดตามและประเมินที่ชัดเจน	0.369	สูง		✓		
35) เครือข่ายมีการแต่งตั้งคณะกรรมการ ประเมินผลการดำเนินงานที่ชัดเจน	0.371	สูง		✓		
36) เครือข่ายมีการกำหนดรูปแบบ การติดตามและประเมินผลที่ชัดเจน	0.326	ต่ำ	✓			

ตาราง 18 (ต่อ)

ประเด็นความต้องการจำเป็น ด้านการประเมินผลและการปรับปรุง พัฒนาการดำเนินงานของเครือข่าย	รวม		การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม			
	PNI (0.348)	ผลการจัด กลุ่ม	ภายใน		ภายนอก	
			จุดแข็ง	จุดอ่อน	โอกาส	อุปสรรค
37) เครือข่ายมีการกำหนดรูปแบบวิธีการ ประเมินที่ชัดเจน	0.317	ต่ำ	✓			
38) เครือข่ายประเมินผลการปฏิบัติงานตาม รูปแบบที่กำหนด	0.350	สูง		✓		
39) เครือข่ายมีการสรุปผลและรายงานผลการ ดำเนินงานที่สอดคล้องกับการพัฒนาเครือข่าย	0.351	สูง		✓		
40) เครือข่ายมีการใช้ข้อมูลทางสถิติรายงานผล การปฏิบัติงาน	0.334	ต่ำ	✓			
41) เครือข่ายนำผลการปฏิบัติงานเปรียบเทียบกับ มาตรฐานที่กำหนดไว้	0.355	สูง				✓
42) เครือข่ายนำผลการปฏิบัติงานเปรียบเทียบกับ มาตรฐานที่กำหนดไว้อย่างเป็นระบบ	0.352	สูง				✓
43) เครือข่ายมีการเปิดโอกาสให้สมาชิกได้ สะท้อนความคิดเห็นต่อผลการปฏิบัติงาน	0.352	สูง				✓
44) เครือข่ายมีการรายงานผลความสำเร็จของ การปฏิบัติงานให้ผู้เกี่ยวข้องทราบ	0.382	สูง				✓
45) เครือข่ายยกย่องและชื่นชมต่อผู้ปฏิบัติงานที่ ประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย	0.362	สูง		✓		
46) เครือข่ายมีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผล การปฏิบัติงาน	0.331	ต่ำ			✓	

จากตาราง 18 พบว่า จากมุมมองของผู้ตอบแบบสอบถามสามารถจัดเป็น
จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค ด้านการประเมินผลและการปรับปรุงพัฒนาการ
ดำเนินงานของเครือข่าย ใช้เกณฑ์ค่าดัชนี PNI_{modified} เป็นตัวจัดอันดับ เมื่อพิจารณา พบว่า

จุดแข็ง

- 33) เครือข่ายกำหนดมาตรฐานการปฏิบัติงานที่ชัดเจน
- 36) เครือข่ายมีการกำหนดรูปแบบการติดตามและประเมินผลที่ชัดเจน
- 37) เครือข่ายมีการกำหนดรูปแบบวิธีการประเมินที่ชัดเจน
- 40) เครือข่ายมีการใช้ข้อมูลทางสถิติรายงานผลการปฏิบัติงาน

จุดอ่อน

- 34) เครือข่ายมีการกำหนดวัตถุประสงค์ของการติดตามและประเมินที่
ชัดเจน
- 35) เครือข่ายมีการแต่งตั้งคณะกรรมการประเมินผลการดำเนินงานที่
ชัดเจน
- 38) เครือข่ายประเมินผลการปฏิบัติงานตามรูปแบบที่กำหนด
- 39) เครือข่ายมีการสรุปผลและรายงานผลการดำเนินงานที่สอดคล้อง
กับการพัฒนาเครือข่าย
- 45) เครือข่ายยกย่องและชื่นชมต่อผู้ปฏิบัติงานที่ประสบความสำเร็จตาม
เป้าหมาย

โอกาส

- 46) เครือข่ายมีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผลการปฏิบัติงาน

อุปสรรค

- 41) เครือข่ายนำผลการปฏิบัติงานเปรียบเทียบกับมาตรฐาน ที่กำหนดไว้
- 42) เครือข่ายนำผลการปฏิบัติงานเปรียบเทียบกับมาตรฐานที่กำหนดไว้
อย่างเป็นระบบ
- 43) เครือข่ายมีการเปิดโอกาสให้สมาชิกได้สะท้อนความคิดเห็นต่อผล
การปฏิบัติงาน
- 44) เครือข่ายมีการรายงานผลความสำเร็จของการปฏิบัติงานให้
ผู้เกี่ยวข้องทราบ

ตาราง 19 ผลการจัดกลุ่มความต้องการจำเป็นและการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของ
การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
ด้านการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และการสื่อสาร

ประเด็นความต้องการจำเป็น ด้านการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และการสื่อสาร	รวม		การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม			
	PNI (0.333)	ผลการ จัดกลุ่ม	ภายใน		ภายนอก	
			จุดแข็ง	จุดอ่อน	โอกาส	อุปสรรค
47) เครือข่ายมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่าง โรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายผ่านกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การประชุม สัมมนา กิจกรรมสร้าง ความสัมพันธ์ เป็นต้น	0.301	ต่ำ			✓	
48) เครือข่ายมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้อย่างเป็นทางการ หรือไม่เป็นทางการ	0.353	สูง				✓
49) การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทำให้เกิดการ พัฒนาการดำเนินงานทางวิชาการของเครือข่าย	0.326	ต่ำ	✓			
50) เครือข่ายมีการติดต่อสื่อสารกันเพื่อให้เกิด ความเข้าใจตรงกัน สามารถประสานงานได้ตาม วัตถุประสงค์	0.339	สูง		✓		
51) การติดต่อสื่อสารเป็นแบบสองทาง (Two-way Communication) ทั้งภายในและ ภายนอก	0.315	ต่ำ			✓	
52) การสื่อสารมีความสม่ำเสมอรวดเร็วและใช้ ช่องทางในการสื่อสารที่เหมาะสม	0.331	ต่ำ			✓	
53) มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผลการ ดำเนินงานของเครือข่าย	0.365	สูง				✓

จากตาราง 19 พบว่า จากมุมมองของผู้ตอบแบบสอบถามสามารถจัดเป็น
จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค ด้านการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และการสื่อสาร ใช้เกณฑ์
ค่าดัชนี PNI_{modified} เป็นตัวจัดอันดับ เมื่อพิจารณา พบว่า

จุดแข็ง

49) การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทำให้เกิดการพัฒนาการดำเนินงานทาง
วิชาการของเครือข่าย

จุดอ่อน

50) เครือข่ายมีการติดต่อสื่อสารกันเพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน สามารถประสานงานได้ตามวัตถุประสงค์

โอกาส

47) เครือข่ายมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างโรงเรียนในกลุ่มเครือข่าย ผ่านกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การประชุม สัมมนา กิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ เป็นต้น

51) การติดต่อสื่อสารเป็นแบบสองทาง (Two – ways Communication) ทั้งภายในและภายนอก

52) การสื่อสารมีความสม่ำเสมอรวดเร็วและใช้ช่องทางการสื่อสารที่เหมาะสม

อุปสรรค

48) เครือข่ายมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้อย่างเป็นทางการหรือไม่เป็นทางการ

53) มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงานของเครือข่าย ตาราง 20 ผลการจัดกลุ่มความต้องการจำเป็นและการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านการประสานหน่วยงานและองค์กรเครือข่าย

ประเด็นความต้องการจำเป็น ด้านการประสานหน่วยงานและองค์กรเครือข่าย	รวม		การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม			
	PNI (0.340)	ผลการ จัดกลุ่ม	ภายใน		ภายนอก	
			จุดแข็ง	จุดอ่อน	โอกาส	อุปสรรค
54) เครือข่ายมีการประชาสัมพันธ์แลกเปลี่ยนข่าวสาร ในด้านความรู้และทักษะทางวิชาการ	0.307	ต่ำ			✓	
55) เครือข่ายมีการประสานความสัมพันธ์ด้วยการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ	0.340	เท่ากับ			✓	
56) เครือข่ายมีการสื่อสารให้สมาชิกเห็นสภาพปัญหาและประเด็นการพัฒนาร่วมกัน	0.368	สูง		✓		
57) เครือข่ายมีการประสานงานกับหน่วยงานและองค์กรทางด้านวิชาการ	0.343	สูง				✓
58) เครือข่ายมีการกำหนดและสร้างข้อตกลงเป็นพันธสัญญาร่วมกัน	0.342	สูง		✓		

ตาราง 20 (ต่อ)

ประเด็นความต้องการจำเป็น ด้านการประสานหน่วยงานและองค์กรเครือข่าย	รวม		การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม			
	PNI (0.340)	ผลการ จัดกลุ่ม	ภายใน		ภายนอก	
			จุดแข็ง	จุดอ่อน	โอกาส	อุปสรรค
59) เครือข่ายมีการเสนอโครงการความร่วมมือเพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์	0.341	สูง				✓
60) สมาชิกเครือข่ายมีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และมีความจริงใจต่อกัน	0.339	ต่ำ	✓			

จากตาราง 20 พบว่า จากมุมมองของผู้ตอบแบบสอบถามสามารถจัดเป็นจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค ด้านการประสานหน่วยงานและองค์กรเครือข่าย ใช้เกณฑ์ค่าดัชนี PNI_{modified} เป็นตัวจัดอันดับ เมื่อพิจารณา พบว่า

จุดแข็ง

60) สมาชิกเครือข่ายมีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และมีความจริงใจต่อกัน

จุดอ่อน

56) เครือข่ายมีการสื่อสารให้สมาชิกเห็นสภาพปัญหาและประเด็นการพัฒนาาร่วมกัน

58) เครือข่ายมีการกำหนดและสร้างข้อตกลงเป็นพันธสัญญาาร่วมกัน

โอกาส

54) เครือข่ายมีการประชาสัมพันธ์แลกเปลี่ยนข่าวสาร ในด้านความรู้ และทักษะทางวิชาการ

55) เครือข่ายมีการประสานความสัมพันธ์ด้วยการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

อุปสรรค

57) เครือข่ายมีการประสานงานกับหน่วยงานและองค์กรทางด้านวิชาการ

59) เครือข่ายมีการเสนอโครงการความร่วมมือเพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์

ตาราง 21 ผลการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค ตามสภาพแวดล้อม ภายในและภายนอกของการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของ โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านการตระหนักถึงความจำเป็นในการสร้างเครือข่าย

SWOT ด้าน	จุดแข็ง	จุดอ่อน	โอกาส	อุปสรรค
ด้านการตระหนักถึงความจำเป็นในการสร้างเครือข่าย	1) การสร้าง ความเชื่อมั่น ในศักยภาพของ เครือข่าย 2) สมาชิกเข้าร่วม เครือข่ายด้วย ความสมัครใจ 3) สมาชิก ตระหนักถึง ความสำคัญ ของเครือข่าย อยู่เสมอ 4) เครือข่าย มีการเตรียม ความพร้อม ในการดำเนินงาน	1) การสร้าง ความตระหนักแก่ สมาชิกใน เครือข่ายเพื่อ การพัฒนา 2) การสร้าง ความสัมพันธ์ที่ดี ต่อกันและกันของ สมาชิก	1) สมาชิกยอมรับ ระเบียบและข้อ ปฏิบัติของ เครือข่ายที่ตกลง ร่วมกัน	1) สถานศึกษา ที่มาร่วมเป็น เครือข่ายมี เป้าหมายเดียวกัน

ตาราง 22 ผลการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค ตามสภาพแวดล้อม ภายในและภายนอกของการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของ โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ใน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านการกำหนดวิสัยทัศน์ของเครือข่าย

SWOT ด้าน	จุดแข็ง	จุดอ่อน	โอกาส	อุปสรรค
ด้านการกำหนดวิสัยทัศน์ของเครือข่าย	1) วิสัยทัศน์ มีความชัดเจนและมีความเป็นไปได้ 2) วิสัยทัศน์ที่กำหนดทำให้เกิดผลในทางวิชาการร่วมกัน	1) เครือข่ายมีการกำหนดวิสัยทัศน์ร่วมกัน	1) วิสัยทัศน์ให้ความสำคัญต่อการมีส่วนร่วมของสถานศึกษาในเครือข่าย	1) เครือข่ายมีแผนปฏิบัติการทางวิชาการที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์เป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่กำหนด

ตาราง 23 ผลการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค ตามสภาพแวดล้อม ภายในและภายนอกของการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของ โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านการพัฒนาแผนยุทธศาสตร์ของเครือข่าย

SWOT ด้าน	จุดแข็ง	จุดอ่อน	โอกาส	อุปสรรค
ด้านการพัฒนาแผนยุทธศาสตร์ของเครือข่าย	1) เครือข่ายมีการกำหนดขั้นตอนการระยะเวลาในการวางแผนยุทธศาสตร์ที่พัฒนา	1) เครือข่ายมีการนำผลการประเมินผล การปฏิบัติงานตามแผนยุทธศาสตร์มาปรับปรุงและพัฒนาการ	1) เครือข่ายมีการกำหนดและวิเคราะห์ปัจจัย ทั้งภายนอกและภายใน เพื่อใช้ในการวางแผน	1) เครือข่ายมีการกำหนดแผนงานจัดประชุมให้ผู้บริหารสถานศึกษาของเครือข่ายทำความเข้าใจ

ตาราง 23 (ต่อ)

ด้าน \ SWOT	จุดแข็ง	จุดอ่อน	โอกาส	อุปสรรค
	<p>2) เครือข่าย มีการจัดทำ แผนปฏิบัติการ ที่สอดคล้องกับ แผนยุทธศาสตร์ และเป้าประสงค์ เชิงยุทธศาสตร์</p> <p>2) เครือข่าย มีการกำหนด ผู้รับผิดชอบ ในการดำเนินงาน ตามแผนและ การบริหาร งบประมาณ ในการสนับสนุน การดำเนินการ ตามแผน ยุทธศาสตร์</p>	<p>ดำเนินงานของ เครือข่าย</p>	<p>ยุทธศาสตร์ยู</p>	<p>เข้าใจยุทธศาสตร์ แต่ละประเด็นได้</p>

ตาราง 24 ผลการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค ตามสภาพแวดล้อม ภายในและภายนอกของการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของ โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ใน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านการมีส่วนร่วมของสมาชิกเครือข่าย

SWOT ด้าน	จุดแข็ง	จุดอ่อน	โอกาส	อุปสรรค
ด้านการมีส่วนร่วมของสมาชิกเครือข่าย	<p>1) เครือข่ายมีส่วนร่วมในการสร้างปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกันอย่างต่อเนื่อง</p> <p>2) การกำหนดกลไกสร้างระบบจูงใจให้กับสมาชิกเครือข่าย</p> <p>3) เครือข่ายจัดให้มีการรวบรวมข้อมูลของเครือข่าย การศึกษามาใช้ในการบริหารเครือข่าย</p>	<p>1) เครือข่ายมีการจัดบรรยากาศ การร่วมกิจกรรมในการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่อง</p> <p>2) เครือข่ายมีระเบียบข้อปฏิบัติในการดำรงรักษาเครือข่ายไว้</p> <p>3) เครือข่ายให้ความช่วยเหลือ และแก้ไขปัญหา สมาชิกเครือข่ายร่วมกัน</p>	<p>1) เครือข่ายมีการรักษาสัมพันธภาพที่ดีระหว่างสมาชิกเครือข่าย</p> <p>2) เครือข่ายจัดให้มีการจัดหาทรัพยากร สนับสนุนอย่างเพียงพอ</p> <p>3) เครือข่ายมีการสร้างข้อตกลงและความร่วมมือในการดำเนินการ กิจกรรมระหว่างเครือข่าย</p>	<p>1) เครือข่ายเปิดโอกาสให้ทุกหน่วยงาน ภายนอก มีส่วนร่วมในการดำเนินงาน</p> <p>2) เครือข่ายเปิดโอกาสให้สมาชิกแสดงความคิดเห็น ในการดำเนินงาน</p> <p>3) เครือข่ายมีการใช้เทคโนโลยี ในกาประสานงานของสมาชิกในกลุ่มร่วมกัน</p>

ตาราง 25 ผลการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค ตามสภาพแวดล้อม ภายในและภายนอกของการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของ โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านการประเมินผลและการปรับปรุงพัฒนา การดำเนินงานของเครือข่าย

SWOT ด้าน	จุดแข็ง	จุดอ่อน	โอกาส	อุปสรรค
ด้านการประเมินผลและการปรับปรุงพัฒนาการดำเนินงานของเครือข่าย	1) เครือข่าย กำหนดมาตรฐาน การปฏิบัติงานที่ชัดเจน 2) เครือข่ายมีการ กำหนดรูปแบบ การติดตามและ ประเมินผลที่ชัดเจน 3) เครือข่ายมีการ กำหนดรูปแบบ วิธีการประเมินที่ชัดเจน 4) เครือข่ายมีการ ใช้ข้อมูลทางสถิติ รายงานผลการ ปฏิบัติงาน	1) เครือข่ายมีการ กำหนดวัตถุประสงค์ ของการติดตามและ ประเมินที่ชัดเจน 2) เครือข่ายมีการ แต่งตั้งคณะกรรมการ ประเมินผลการ ดำเนินงานที่ชัดเจน 3) เครือข่าย ประเมินผลการ ปฏิบัติงานตาม รูปแบบที่กำหนด 4) เครือข่ายมีการ สรุปลงและรายงาน ผลการดำเนินงานที่ สอดคล้องกับการ พัฒนาเครือข่าย 5) เครือข่ายยกย่อง และชื่นชมต่อ ผู้ปฏิบัติงานที่ประสบความสำเร็จตาม เป้าหมาย	1) เครือข่ายมีการ เผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ ผลการปฏิบัติงาน	1) เครือข่ายนำผล การปฏิบัติงาน เปรียบเทียบกับ มาตรฐาน ที่ กำหนดไว้ 2) เครือข่ายนำ ผลการปฏิบัติงาน เปรียบเทียบกับ มาตรฐานที่ กำหนดไว้อย่าง เป็นระบบ 3) เครือข่ายมีการ เปิดโอกาสให้ สมาชิกได้สะท้อน ความคิดเห็นต่อ ผลการปฏิบัติงาน 4) เครือข่ายมีการ รายงานผล ความสำเร็จของ การปฏิบัติงานให้ ผู้เกี่ยวข้องทราบ

ตาราง 26 ผลการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค ตามสภาพแวดล้อม ภายในและภายนอกของการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของ โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และการสื่อสาร

SWOT ด้าน	จุดแข็ง	จุดอ่อน	โอกาส	อุปสรรค
ด้านการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และการสื่อสาร	1) การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทำให้เกิดการพัฒนาการดำเนินงานทางวิชาการของเครือข่าย	2) เครือข่ายมีการติดต่อสื่อสารกันเพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน สามารถประสานงานได้ตามวัตถุประสงค์	1) เครือข่ายมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายผ่านกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การประชุม สัมมนา กิจกรรมสร้าง ความสัมพันธ์ เป็นต้น 2) การติดต่อสื่อสารเป็นแบบสองทาง (Two-way Communication) ทั้งภายในและภายนอก 3) การสื่อสารมีความสม่ำเสมอ รวดเร็วและใช้ช่องทางในการสื่อสารที่เหมาะสม	1) เครือข่ายมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้อย่างเป็นทางการหรือไม่เป็นทางการ 2) มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงานของเครือข่าย

ตาราง 27 ผลการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค ตามสภาพแวดล้อม ภายในและภายนอกของการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของ โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านการประสานหน่วยงานและองค์กรเครือข่าย

SWOT ด้าน	จุดแข็ง	จุดอ่อน	โอกาส	อุปสรรค
ด้านการ ประสาน หน่วยงาน และองค์กร เครือข่าย	1) สมาชิก เครือข่ายมีความ เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และมีความจริงใจ ต่อกัน	1) เครือข่ายมีการ สื่อสารให้สมาชิก เห็นสภาพปัญหา และประเด็นการ พัฒนาร่วมกัน 2) เครือข่ายมีการ กำหนดและสร้าง ข้อตกลงเป็น พันธสัญญาาร่วมกัน	1) เครือข่ายมีการ ประชาสัมพันธ์ แลกเปลี่ยน ข่าวสาร ในด้าน ความรู้และทักษะ ทางวิชาการ 2) เครือข่าย มีการประสาน ความสัมพันธ์ด้วย การสื่อสารได้อย่าง มีประสิทธิภาพ	1) เครือข่ายมีการ ประสานงานกับ หน่วยงานและ องค์กรทาง ด้านวิชาการ 2) เครือข่าย มีการเสนอ โครงการความ ร่วมมือเพื่อ แลกเปลี่ยน ประสบการณ์

ตาราง 28 จับประเด็นรายคู่ SO ST WO WT ของการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทาง วิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยใช้วิธี TOWS Matrix Analysis

จุดแข็ง S	โอกาส O	กลยุทธ์ SO
1. ด้านการตระหนักถึงความจำเป็นในการสร้างเครือข่าย		
1) การสร้างความเชื่อมั่นใน ศักยภาพของเครือข่าย 2) สมาชิกเข้าร่วมเครือข่ายด้วย ความสมัครใจ 3) สมาชิกตระหนักถึงความสำคัญ ของเครือข่ายอยู่เสมอ 4) เครือข่ายมีการเตรียมความ พร้อมในการดำเนินงาน	1) สมาชิกยอมรับระเบียบและ ข้อปฏิบัติของเครือข่ายที่ตง ลงร่วมกัน	1) ส่งเสริมการตระหนักถึง ความสำคัญของเครือข่าย 2) ส่งเสริมการจัดทำข้อตกลง ร่วมกันของเครือข่าย

ตาราง 28 (ต่อ)

จุดแข็ง S	โอกาส O	กลยุทธ์ SO
2. ด้านการกำหนดวิสัยทัศน์ของเครือข่าย		
1. วิสัยทัศน์ มีความชัดเจนและมีความเป็นไปได้ 2. วิสัยทัศน์ที่กำหนดทำให้เกิดผลในทางวิชาการร่วมกัน	1. วิสัยทัศน์ให้ความสำคัญต่อการมีส่วนร่วมของสถานศึกษาในเครือข่าย	1) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของสถานศึกษาในการกำหนดวิสัยทัศน์ของเครือข่าย 2) ส่งเสริมการกำหนดวิสัยทัศน์เพื่อพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ
3. ด้านการพัฒนาแผนยุทธศาสตร์ของเครือข่าย		
1) เครือข่ายมีการกำหนดขั้นตอนกรอบระยะเวลาในการวางแผนยุทธศาสตร์ที่พัฒนา 2) เครือข่ายมีการจัดทำแผนปฏิบัติการที่สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์และเป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ 3) เครือข่ายมีการกำหนดผู้รับผิดชอบในการดำเนินงานตามแผนและการบริหารงบประมาณในการสนับสนุนงบประมาณในการสนับสนุนการดำเนินการตามแผนยุทธศาสตร์	1) เครือข่ายมีการกำหนดขั้นตอน กรอบระยะเวลาในการวางแผนยุทธศาสตร์ที่พัฒนา 2) เครือข่ายมีการจัดทำแผนปฏิบัติการที่สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์และเป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ 3) เครือข่ายมีการกำหนดผู้รับผิดชอบในการดำเนินงานตามแผนและการบริหารงบประมาณในการสนับสนุนการดำเนินการตามแผนยุทธศาสตร์	1) ส่งเสริมการจัดทำแผนปฏิบัติการที่สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ของเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ
4. ด้านการมีส่วนร่วมของสมาชิกเครือข่าย		
1) เครือข่ายมีส่วนร่วมในการสร้างปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกันอย่างต่อเนื่อง 2) การกำหนดกลไกสร้างระบบจูงใจให้กับสมาชิกเครือข่าย 3) เครือข่ายจัดให้มีการรวบรวมข้อมูลของเครือข่ายการศึกษามาใช้ในการบริหารเครือข่าย	1) เครือข่ายมีการรักษาสัมพันธภาพที่ดีระหว่างสมาชิกเครือข่าย 2) เครือข่ายจัดให้มีการจัดหาทรัพยากรสนับสนุนอย่างเพียงพอ 3) เครือข่ายมีการสร้างข้อตกลงและความร่วมมือใน	1) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการสร้างปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกันของเครือข่าย 2) ส่งเสริมการสร้างข้อตกลงและความร่วมมือในการดำเนินกิจกรรมระหว่างเครือข่าย 3) ส่งเสริมการกำหนดกลไกสร้างระบบจูงใจให้กับสมาชิก

ตาราง 28 (ต่อ)

จุดแข็ง S	โอกาส O	กลยุทธ์ SO
	การดำเนินกิจกรรมระหว่าง เครือข่าย	เครือข่าย 4) ส่งเสริมการสนับสนุน ระดม ทรัพยากรของสมาชิกของ เครือข่าย
5. ด้านการประเมินผลและการปรับปรุงพัฒนาการดำเนินงานของเครือข่าย		
1) เครือข่ายกำหนดมาตรฐาน การปฏิบัติงานที่ชัดเจน 2) เครือข่ายมีการกำหนด รูปแบบการติดตามและ ประเมินผลที่ชัดเจน 2) เครือข่ายมีการกำหนด รูปแบบวิธีการประเมินที่ชัดเจน 4) เครือข่ายมีการใช้ข้อมูลทาง สถิติรายงานผลการปฏิบัติงาน	1) เครือข่ายมีการเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ผลการ ปฏิบัติงาน	1) ส่งเสริมการกำหนด มาตรฐานการปฏิบัติงานของ เครือข่าย 2) ส่งเสริมการเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ผลการ ดำเนินงานของเครือข่าย 3) ส่งเสริมการรายงานผลการ ดำเนินงานต่อหน่วยงานที่ เกี่ยวข้อง
6. ด้านการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และการสื่อสาร		
1) การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทำให้เกิดการพัฒนาการดำเนินงาน ทางวิชาการของเครือข่าย	1) เครือข่ายมีการแลกเปลี่ยน เรียนรู้ระหว่างโรงเรียนในกลุ่ม เครือข่ายผ่านกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การประชุม สัมมนา กิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ เป็นต้น 2) การติดต่อสื่อสารเป็นแบบ สองทาง (Two – way Communication) ทั้งภายในและ ภายนอก 3) การสื่อสารมีความ สม่ำเสมอรวดเร็วและใช้ ช่องทางในการสื่อสารที่ เหมาะสม	1) ส่งเสริมการแลกเปลี่ยน เรียนรู้การพัฒนาการ ดำเนินงานทางวิชาการของ เครือข่าย 2) ส่งเสริมการติดต่อสื่อสาร เป็นแบบสองทาง (Two – way Communication) ทั้งภายในและ ภายนอก

ตาราง 28 (ต่อ)

จุดแข็ง S	อุปสรรค T	กลยุทธ์ ST
7. ด้านการประสานหน่วยงานและองค์กรเครือข่าย		
1) สมาชิกเครือข่ายมีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และมีความจริงใจต่อกัน	1) เครือข่ายมีการประชาสัมพันธ์แลกเปลี่ยนข่าวสาร ในด้านความรู้และทักษะทางวิชาการ 2) เครือข่ายมีการประสานความสัมพันธ์ด้วยการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ	1) ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์แลกเปลี่ยนข่าวสาร ในด้านความรู้และทักษะทางวิชาการ ทั้งภายใน และภายนอกเครือข่าย
1. ด้านการตระหนักถึงความจำเป็นในการสร้างเครือข่าย		
1) การสร้างความเชื่อมั่นในศักยภาพของเครือข่าย 2) สมาชิกเข้าร่วมเครือข่ายด้วยความสมัครใจ 3) สมาชิกตระหนักถึงความสำคัญของเครือข่ายอยู่เสมอ 4) เครือข่ายมีการเตรียมความพร้อมในการดำเนินงาน	1) สถานศึกษาที่มารวมเป็นเครือข่ายมีเป้าหมายเดียวกัน	1) พัฒนาการสร้างเครือข่ายโดยมีเป้าหมายเดียวกัน
2. ด้านการกำหนดวิสัยทัศน์ของเครือข่าย		
1. วิสัยทัศน์ มีความชัดเจนและมีความเป็นไปได้ 2. วิสัยทัศน์ที่กำหนดทำให้เกิดผลในทางวิชาการร่วมกัน	1) เครือข่ายมีแผนปฏิบัติการทางวิชาการที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ เป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่กำหนด	1) พัฒนาวิสัยทัศน์ให้มีความชัดเจน และมีความเป็นไปได้
3. ด้านการพัฒนาแผนยุทธศาสตร์ของเครือข่าย		
1) เครือข่ายมีการกำหนดขั้นตอนกรอบระยะเวลาในการวางแผนยุทธศาสตร์ที่พัฒนา 2) เครือข่ายมีการจัดทำแผนปฏิบัติการที่สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์และเป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์	1. เครือข่ายมีการกำหนดแผนงาน จัดประชุมให้ผู้บริหารสถานศึกษาของเครือข่ายทำความเข้าใจยุทธศาสตร์แต่ละประเด็นได้	1) พัฒนาการสร้างความรู้ความเข้าใจของสมาชิกในการพัฒนาแผนยุทธศาสตร์ของเครือข่าย

ตาราง 28 (ต่อ)

จุดแข็ง S	อุปสรรค T	กลยุทธ์ ST
3) เครือข่ายมีการกำหนดผู้รับผิดชอบในการดำเนินงานตามแผนและการบริหารงบประมาณในการสนับสนุนการดำเนินการตามแผนยุทธศาสตร์		
4. ด้านการมีส่วนร่วมของสมาชิกเครือข่าย		
1) เครือข่ายมีส่วนร่วมในการสร้างปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกันอย่างต่อเนื่อง 2) การกำหนดกลไกสร้างระบบจูงใจให้กับสมาชิกเครือข่าย 3) เครือข่ายจัดให้มีการรวบรวมข้อมูลของเครือข่ายการศึกษาใช้ในการบริหารเครือข่าย	1) เครือข่ายเปิดโอกาสให้หน่วยงานภายนอก มีส่วนร่วมในการดำเนินงาน 2) เครือข่ายเปิดโอกาสให้สมาชิกแสดงความคิดเห็นในการดำเนินงาน 3) เครือข่ายมีการใช้เทคโนโลยีในการประสานงานของสมาชิกในกลุ่มร่วมกัน	1) พัฒนาการใช้เทคโนโลยีในการประสานงานของสมาชิกในกลุ่มร่วมกัน 2) พัฒนาการเปิดโอกาสให้หน่วยงานภายนอก มีส่วนร่วมในการดำเนินงาน
5. ด้านการประเมินผลและการปรับปรุงพัฒนาการดำเนินงานของเครือข่าย		
1) เครือข่ายกำหนดมาตรฐานการปฏิบัติงานที่ชัดเจน 2) เครือข่ายมีการกำหนดรูปแบบการติดตามและประเมินผลที่ชัดเจน 3) เครือข่ายมีการกำหนดรูปแบบวิธีการประเมินที่ชัดเจน 4) เครือข่ายมีการใช้ข้อมูลทางสถิติรายงานผลการปฏิบัติงาน	1) เครือข่ายนำผลการปฏิบัติงานเปรียบเทียบกับมาตรฐานที่กำหนดไว้ 2) เครือข่ายนำผลการปฏิบัติงานเปรียบเทียบกับมาตรฐานที่กำหนดไว้อย่างเป็นระบบ 3) เครือข่ายมีการเปิดโอกาสให้สมาชิกได้สะท้อนความคิดเห็นต่อผลการปฏิบัติงาน 4) เครือข่ายมีการรายงานผลความสำเร็จของการปฏิบัติงานให้ผู้เกี่ยวข้องทราบ	1) พัฒนารูปแบบการประเมินผลและการปรับปรุงพัฒนาการดำเนินงานของเครือข่าย

ตาราง 28 (ต่อ)

จุดแข็ง S	อุปสรรค T	กลยุทธ์ ST
6. ด้านการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และการสื่อสาร		
1) การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทำให้เกิดการพัฒนาการดำเนินงานทางวิชาการของเครือข่าย	1) เครือข่ายมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้อย่างเป็นทางการหรือไม่เป็นทางการ 2) มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงานของเครือข่าย	1) พัฒนาการแลกเปลี่ยนเรียนรู้อย่างเป็นทางการหรือไม่เป็นทางการ
7. ด้านการประสานหน่วยงานและองค์กรเครือข่าย		
1) สมาชิกเครือข่ายมีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และมีความจริงจังต่อกัน	1) เครือข่ายมีการประสานงานกับหน่วยงานและองค์กรทางด้านวิชาการ 2) เครือข่ายมีการเสนอโครงการความร่วมมือเพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์	1) พัฒนาการประชาสัมพันธ์แลกเปลี่ยนข่าวสาร ในด้านความรู้และทักษะทางวิชาการ 2) พัฒนาการเสนอโครงการความร่วมมือเพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์
1. ด้านการตระหนักถึงความจำเป็นในการสร้างเครือข่าย		
1) การสร้างความตระหนักแก่สมาชิกในเครือข่ายเพื่อการพัฒนา 2) การสร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันและกันของสมาชิก	1) สมาชิกยอมรับระเบียบและข้อปฏิบัติของเครือข่ายที่ตกลงร่วมกัน	1) พัฒนาการมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันและกันของสมาชิก 2) พัฒนาการยอมรับระเบียบและข้อปฏิบัติของเครือข่ายที่ตกลงร่วมกัน
2. ด้านการกำหนดวิสัยทัศน์ของเครือข่าย		
1) เครือข่ายมีการกำหนดวิสัยทัศน์ร่วมกัน	1) วิสัยทัศน์ให้ความสำคัญต่อการมีส่วนร่วมของสถานศึกษาในเครือข่าย	1) พัฒนาการให้ความสำคัญต่อการมีส่วนร่วมของสถานศึกษาในเครือข่าย
3. ด้านการพัฒนาแผนยุทธศาสตร์ของเครือข่าย		
1) เครือข่ายมีการนำผลการประเมินผล การปฏิบัติงานตามแผนยุทธศาสตร์มาปรับปรุงและพัฒนาการดำเนินงานของเครือข่าย	1) เครือข่ายมีการกำหนดและวิเคราะห์ปัจจัยทั้งภายนอกและภายใน เพื่อใช้ในการวางแผนยุทธศาสตร์	1) พัฒนาการกำหนดและวิเคราะห์ปัจจัยทั้งภายนอกและภายใน เพื่อใช้ในการวางแผนยุทธศาสตร์

ตาราง 28 (ต่อ)

จุดอ่อน W	โอกาส O	กลยุทธ์ WO
4. ด้านการมีส่วนร่วมของสมาชิกเครือข่าย		
<p>1) เครือข่ายมีการจัดบรรยากาศการร่วมกิจกรรมในการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่อง</p> <p>2) เครือข่ายมีระเบียบข้อปฏิบัติในการดำรงรักษาเครือข่ายไว้</p> <p>3) เครือข่ายให้ความช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาสมาชิกเครือข่ายร่วมกัน</p>	<p>1) เครือข่ายมีการรักษาสัมพันธภาพที่ดีระหว่างสมาชิกเครือข่าย</p> <p>2) เครือข่ายจัดให้มีการจัดหาทรัพยากรสนับสนุนอย่างเพียงพอ</p> <p>3) เครือข่ายมีการสร้างข้อตกลงและความร่วมมือในการดำเนินกิจกรรมระหว่างเครือข่าย</p>	<p>1) พัฒนาการจัดหาทรัพยากรสนับสนุนการดำเนินงานของเครือข่าย</p>
5. ด้านการประเมินผลและการปรับปรุงพัฒนาการดำเนินงานของเครือข่าย		
<p>1) เครือข่ายมีการกำหนดวัตถุประสงค์ของการติดตามและประเมินที่ชัดเจน</p> <p>2) เครือข่ายมีการแต่งตั้งคณะกรรมการประเมินผลการดำเนินงานที่ชัดเจน</p> <p>3) เครือข่ายประเมินผลการปฏิบัติงานตามรูปแบบที่กำหนด</p> <p>4) เครือข่ายมีการสรุปผลและรายงานผลการดำเนินงานที่สอดคล้องกับการพัฒนาเครือข่าย</p> <p>5) เครือข่ายมีการยกย่องและชื่นชมต่อผู้ปฏิบัติงานที่ประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย</p>	<p>1) เครือข่ายมีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผลการปฏิบัติงาน</p>	<p>1) พัฒนาการกำหนดวัตถุประสงค์ของการประเมินผลและการปรับปรุงพัฒนาการดำเนินงานของเครือข่าย</p>

ตาราง 28 (ต่อ)

จุดอ่อน W	โอกาส O	กลยุทธ์ WO
6. ด้านการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และการสื่อสาร		
1) เครือข่ายมีการติดต่อสื่อสารกันเพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน สามารถประสานงานได้ตามวัตถุประสงค์	1) เครือข่ายมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายผ่านกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การประชุม สัมมนา กิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ เป็นต้น 2) การติดต่อสื่อสารเป็นแบบสองทาง (Two – way Communication) ทั้งภายในและภายนอก 3) การสื่อสารมีความสม่ำเสมอ รวดเร็วและใช้ช่องทางในการสื่อสารที่เหมาะสม	1) พัฒนาการสื่อสารตามช่องทางในการสื่อสารที่เหมาะสม 2) พัฒนาการติดต่อสื่อสารให้เกิดความเข้าใจตรงกัน สามารถประสานงานได้ตามวัตถุประสงค์ 3) พัฒนาการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างโรงเรียนในกลุ่มเครือข่าย
7. ด้านการประสานหน่วยงานและองค์กรเครือข่าย		
1) เครือข่ายมีการสื่อสารให้สมาชิกเห็นสภาพปัญหาและประเด็นการพัฒนาร่วมกัน 2) เครือข่ายมีการกำหนดและสร้างข้อตกลงเป็นพันธสัญญา ร่วมกัน	1) เครือข่ายมีการประชาสัมพันธ์แลกเปลี่ยนข่าวสาร ในด้านความรู้และทักษะทางวิชาการ 2) เครือข่ายมีการประสานความสัมพันธ์ด้วยการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ	1) พัฒนาการกำหนดและสร้างข้อตกลงเป็นพันธสัญญาร่วมกัน 3) พัฒนาประชาสัมพันธ์แลกเปลี่ยนข่าวสาร ในด้านความรู้และทักษะทางวิชาการ 4) พัฒนาการประสานความสัมพันธ์ด้วยการสื่อสาร

ตาราง 28 (ต่อ)

จุดอ่อน W	อุปสรรค T	กลยุทธ์ WT
1. ด้านการตระหนักถึงความจำเป็นในการสร้างเครือข่าย		
1) การสร้างความตระหนักแก่สมาชิกในเครือข่ายเพื่อการพัฒนา 2) การสร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันและกันของสมาชิก	1) สถานศึกษาที่มาร่วมเป็นเครือข่ายมีเป้าหมายเดียวกัน	1) ปรับปรุงการสร้างสัมพันธ์ที่ดีต่อกันและกันของสมาชิกของเครือข่าย
2. ด้านการกำหนดวิสัยทัศน์ของเครือข่าย		
1) เครือข่ายมีการกำหนดวิสัยทัศน์ร่วมกัน	1) เครือข่ายมีแผนปฏิบัติการทางวิชาการที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ เป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่กำหนด	1) ปรับปรุงการกำหนดวิสัยทัศน์ร่วมกันของเครือข่าย
3. ด้านการพัฒนาแผนยุทธศาสตร์ของเครือข่าย		
1) เครือข่ายมีการนำผลการประเมินผล การปฏิบัติงานตามแผนยุทธศาสตร์มาปรับปรุงและพัฒนาการดำเนินงานของเครือข่าย	1) เครือข่ายมีการกำหนดแผนงาน จัดประชุมให้ผู้บริหารสถานศึกษาของเครือข่ายทำความเข้าใจยุทธศาสตร์แต่ละประเด็นได้	1) ปรับปรุงการนำผลการประเมินผล การปฏิบัติงานตามแผนยุทธศาสตร์มาปรับปรุงและพัฒนาการดำเนินงานของเครือข่าย
4. ด้านการมีส่วนร่วมของสมาชิกเครือข่าย		
1) เครือข่ายมีการจัดบรรยากาศการร่วมมือกิจกรรมในการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่อง 2) เครือข่ายมีระเบียบข้อปฏิบัติในการดำรงรักษาเครือข่ายไว้ 3) เครือข่ายให้ความช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาสมาชิกเครือข่ายร่วมกัน	1) เครือข่ายเปิดโอกาสให้ทุกหน่วยงานภายนอก มีส่วนร่วมในการดำเนินงาน 2) เครือข่ายเปิดโอกาสให้สมาชิกแสดงความคิดเห็นในการดำเนินงาน 3) เครือข่ายมีการใช้เทคโนโลยีในการประสานงานของสมาชิกในกลุ่มร่วมกัน	1) ปรับปรุงการใช้เทคโนโลยีร่วมกันของสมาชิกในเครือข่าย

ตาราง 28 (ต่อ)

จุดอ่อน W	อุปสรรค T	กลยุทธ์ WT
5. ด้านการประเมินผลและการปรับปรุงพัฒนาการดำเนินงานของเครือข่าย		
1) เครือข่ายมีการกำหนดวัตถุประสงค์ของการติดตามและประเมินที่ชัดเจน	1) เครือข่ายนำผลการปฏิบัติงานเปรียบเทียบกับมาตรฐานที่กำหนดไว้	1) ปรับปรุงการนำผลการปฏิบัติงานเปรียบเทียบกับมาตรฐานที่กำหนดไว้อย่างเป็นระบบ
2) เครือข่ายมีการแต่งตั้งคณะกรรมการประเมินผล การดำเนินงานที่ชัดเจน	2) เครือข่ายนำผลการปฏิบัติงานเปรียบเทียบกับมาตรฐานที่กำหนดไว้อย่างเป็นระบบ	2) ปรับปรุงการเปิดโอกาสให้สมาชิกได้สะท้อนความคิดเห็นต่อผลการปฏิบัติงาน
3) เครือข่ายประเมินผลการปฏิบัติงานตามรูปแบบที่กำหนด	3) เครือข่ายมีการเปิดโอกาสให้สมาชิกได้สะท้อนความคิดเห็นต่อผลการปฏิบัติงาน	
4) เครือข่ายมีการสรุปผลและรายงานผลการดำเนินงานที่สอดคล้องกับการพัฒนาเครือข่าย	4) เครือข่ายมีการรายงานผลความสำเร็จของการปฏิบัติงานให้ผู้เกี่ยวข้องทราบ	
5) เครือข่ายมีการรายงานผลความสำเร็จของการปฏิบัติงานให้ผู้เกี่ยวข้องทราบ		
6. ด้านการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และการสื่อสาร		
1) เครือข่ายมีการติดต่อสื่อสารกันเพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน สามารถประสานงานได้ตามวัตถุประสงค์	1) เครือข่ายมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้อย่างเป็นทางการหรือไม่เป็นทางการ 2) มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงานของเครือข่าย	1) ปรับปรุงการติดต่อสื่อสารกันเพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน สามารถประสานงานได้ตามวัตถุประสงค์
7. ด้านการประสานหน่วยงานและองค์กรเครือข่าย		
1) เครือข่ายมีการสื่อสารให้สมาชิกเห็นสภาพปัญหาและประเด็นการพัฒนาร่วมกัน	1) เครือข่ายมีการประสานงานกับหน่วยงานและองค์กรทางด้านวิชาการ	1) ปรับปรุงการสื่อสารให้สมาชิกเห็นสภาพปัญหาและประเด็นการพัฒนาร่วมกัน
2) เครือข่ายมีการกำหนดและสร้างข้อตกลงเป็นพันธสัญญา ร่วมกัน	2) เครือข่ายมีการเสนอโครงการความร่วมมือเพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์	

ตาราง 29 ร่างกลยุทธ์ โครงการ/ กิจกรรม และตัวชี้วัดความสำเร็จของการบริหาร
เครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน
คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

กลยุทธ์	โครงการ/ กิจกรรม	ตัวชี้วัดความสำเร็จ
1. ส่งเสริมการตระหนักถึงความสำคัญของเครือข่าย	1) โครงการเสริมสร้างความตระหนักความสำคัญของเครือข่าย 2) กิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ของสมาชิก 3) กิจกรรมสร้างความเชื่อมั่นในศักยภาพของเครือข่าย 4) กิจกรรมสร้างความซื่อสัตย์และจริงใจต่อกันและกันของ	1) ร้อยละของสมาชิกมีความตระหนักถึงความสำคัญของเครือข่าย 2) ร้อยละของสมาชิกในเครือข่ายมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน 3) ร้อยละของสมาชิกในเครือข่ายมีความซื่อสัตย์และจริงใจต่อกันและกัน
2. ส่งเสริมการจัดทำข้อตกลงร่วมกันของเครือข่าย	1) โครงการจัดทำแนวปฏิบัติและข้อตกลงร่วมกันของเครือข่าย 2) กิจกรรมการเตรียมความพร้อมในการดำเนินงานของเครือข่าย 3) กิจกรรมการจัดทำแนวปฏิบัติของเครือข่าย 4) กิจกรรมการจัดทำข้อตกลงร่วมกันของสมาชิกในเครือข่าย	1) ร้อยละของสมาชิกมีความพึงพอใจในการดำเนินงานของเครือข่าย 2) เครือข่ายมีแนวปฏิบัติของเครือข่ายอย่างชัดเจน 3) ร้อยละของสมาชิกจัดทำข้อตกลงร่วมกันในเครือข่าย
3. พัฒนาการสร้างเครือข่ายโดยมีเป้าหมายเดียวกัน	1) โครงการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจของการสร้างเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ 2) กิจกรรมอบรมสร้างความรู้ความเข้าใจการสร้างเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ 3) กิจกรรมสะท้อนผล การดำเนินงานของเครือข่าย 4) กิจกรรมการสร้างเครือข่ายโดยมีเป้าหมายเดียวกัน	1) ร้อยละสมาชิกเข้าร่วมอบรมสร้างความรู้ความเข้าใจของการสร้างเครือข่าย 2) ร้อยละของความพึงพอใจในการดำเนินงานโครงการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจของการสร้างเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ 3) ร้อยละของสมาชิกที่มีส่วนร่วมในการสะท้อนผล การดำเนินงานของเครือข่าย

ตาราง 29 (ต่อ)

กลยุทธ์	โครงการ/ กิจกรรม	ตัวชี้วัดความสำเร็จ
3. พัฒนาการสร้างเครือข่ายโดยมีเป้าหมายเดียวกัน	<p>1)โครงการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจของการสร้างเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ</p> <p>2) กิจกรรมอบรมสร้างความรู้ความเข้าใจการสร้างเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ</p> <p>3) กิจกรรมสะท้อนผลการการดำเนินงานของเครือข่าย</p> <p>4) กิจกรรมการสร้างเครือข่ายโดยมีเป้าหมายเดียวกัน</p>	<p>1) ร้อยละสมาชิกเข้าร่วมอบรมสร้างความรู้ความเข้าใจของการสร้างเครือข่าย</p> <p>2) ร้อยละของความพึงพอใจการดำเนินงานโครงการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจของการสร้างเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ</p> <p>3) ร้อยละของสมาชิกที่มีส่วนร่วมในการสะท้อนผลการดำเนินงานของเครือข่าย</p>
4. พัฒนาการมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันและกันของสมาชิก	<p>1) โครงการพัฒนาการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันและกันของสมาชิกของเครือข่าย</p> <p>2) กิจกรรมการสร้างสัมพันธ์ที่ดีต่อกันและกันของสมาชิกของเครือข่าย</p>	<p>1) ร้อยละของสมาชิกได้รับการพัฒนาการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันและกันของสมาชิกของเครือข่าย</p>
5. พัฒนาการยอมรับระเบียบและข้อปฏิบัติของเครือข่ายที่ตกลงร่วมกัน	<p>1) โครงการพัฒนาสร้างระเบียบและข้อปฏิบัติของเครือข่ายที่ตกลงร่วมกัน</p> <p>2) กิจกรรมการสร้างระเบียบและข้อปฏิบัติของเครือข่ายที่ตกลงร่วมกัน</p>	<p>1) ร้อยละของสมาชิกได้รับการพัฒนาสร้างระเบียบและข้อปฏิบัติของเครือข่ายที่ตกลงร่วมกัน</p>

ตาราง 29 (ต่อ)

กลยุทธ์	โครงการ/ กิจกรรม	ตัวชี้วัดความสำเร็จ
6. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของสถานศึกษาในการกำหนดวิสัยทัศน์ของเครือข่าย	1) โครงการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของสถานศึกษาในการกำหนดวิสัยทัศน์ของเครือข่าย 2) กิจกรรมการมีส่วนร่วมของการกำหนดวิสัยทัศน์	1) ร้อยละของสมาชิกในเครือข่ายมีการกำหนดวิสัยทัศน์ร่วมกัน
7. ส่งเสริมการกำหนดวิสัยทัศน์เพื่อพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ	1) โครงการประชุมเชิงปฏิบัติการการกำหนดวิสัยทัศน์ของเครือข่าย 2) กิจกรรมศึกษาสภาพปัญหาและสภาพปัจจุบันของเครือข่าย 3) กิจกรรมการจัดทำแผนปฏิบัติการทางวิชาการของเครือข่าย 4) กิจกรรมการมีส่วนร่วมของสถานศึกษากำหนดวิสัยทัศน์ของเครือข่าย 5) กิจกรรมปรับปรุงพัฒนาวิสัยทัศน์ร่วมกันของเครือข่าย	1) ผลการศึกษาสภาพปัญหาและสภาพปัจจุบันของเครือข่าย 2) เครือข่ายมีแผนปฏิบัติการทางวิชาการที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์เป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่กำหนด 3) ร้อยละของสมาชิกที่มีส่วนร่วมของสถานศึกษา กำหนดวิสัยทัศน์ของเครือข่าย
8. ส่งเสริมการจัดทำแผนปฏิบัติการที่สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ของเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ	1) โครงการจัดทำแผนปฏิบัติการทางวิชาการของเครือข่าย 2) กิจกรรมการกำหนดผู้รับผิดชอบในการดำเนินงานตามแผน	1) ร้อยละของผลการดำเนินงานจัดทำแผนปฏิบัติการทางวิชาการของเครือข่าย
9. พัฒนาการสร้างความรู้ความเข้าใจของสมาชิกในการพัฒนาแผนยุทธศาสตร์ของเครือข่าย	1) โครงการพัฒนาสร้างความรู้ความเข้าใจของสมาชิกในการพัฒนาแผนยุทธศาสตร์ของเครือข่าย 2) กิจกรรมการสร้างความรู้ความเข้าใจของสมาชิกในการพัฒนาแผนยุทธศาสตร์ของเครือข่าย	1) ร้อยละของสมาชิกมีความรู้ความเข้าใจในการพัฒนาแผนยุทธศาสตร์ของเครือข่าย

ตาราง 29 (ต่อ)

กลยุทธ์	โครงการ/ กิจกรรม	ตัวชี้วัดความสำเร็จ
10. พัฒนาการกำหนดและวิเคราะห์ปัจจัยทั้งภายนอกและภายใน เพื่อใช้ในการวางแผนยุทธศาสตร์	1) โครงการพัฒนาการวิเคราะห์ปัจจัยทั้งภายนอกและภายในนำสู่การวางแผนยุทธศาสตร์ 2) กิจกรรมวิเคราะห์ปัจจัยทั้งภายนอกและภายในนำสู่การวางแผนยุทธศาสตร์	1) ผลการวิเคราะห์ปัจจัยทั้งภายนอกและภายในนำสู่การวางแผนยุทธศาสตร์
11. ปรับปรุงการนำผลการประเมินผล การปฏิบัติงานตามแผนยุทธศาสตร์มาปรับปรุงและพัฒนารดำเนินงานของเครือข่าย	1) โครงการปรับปรุงการประเมินผล การปฏิบัติงานตามแผนยุทธศาสตร์ของเครือข่าย 2) กิจกรรมการปรับปรุงการประเมินผล การปฏิบัติงานตามแผนยุทธศาสตร์ของเครือข่าย	1) ร้อยละของผลการประเมินการปฏิบัติงานตามแผนยุทธศาสตร์ของเครือข่าย
12. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการสร้างปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกันของเครือข่าย	1) โครงการสร้างความสัมพันธ์ของสมาชิกในเครือข่าย 2) กิจกรรมการสร้างปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อสมาชิกในเครือข่าย	1) ร้อยละของสมาชิกที่ได้รับการส่งเสริมการสร้างปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อสมาชิกในเครือข่าย
13. ส่งเสริมการสร้างข้อตกลงและความร่วมมือในการดำเนินกิจกรรมระหว่างเครือข่าย	1) โครงการจัดทำบันทึกข้อตกลงในการดำเนินกิจกรรมระหว่างเครือข่าย 2) กิจกรรมการบันทึกข้อตกลงในการดำเนินกิจกรรมระหว่างเครือข่าย	1) ร้อยละของเครือข่ายจัดทำข้อบันทึกข้อตกลงร่วมกัน
14. ส่งเสริมการกำหนดกลไกสร้างระบบจูงใจให้กับสมาชิกเครือข่าย	1) โครงการสร้างแรงจูงใจให้กับสมาชิกในเครือข่าย 2) กิจกรรมการสร้างแรงจูงใจให้กับเครือข่าย	1) ร้อยละของสมาชิกที่ได้รับการสร้างแรงจูงใจให้กับเครือข่าย
15. ส่งเสริมการสนับสนุน ระดมทรัพยากรของเครือข่าย	1) โครงการส่งเสริมสนับสนุนระดมทรัพยากรของเครือข่าย 2) กิจกรรมระดมทรัพยากรของเครือข่าย	1) จำนวนทรัพยากรที่ได้จากการระดมทรัพยากร

ตาราง 29 (ต่อ)

กลยุทธ์	โครงการ/ กิจกรรม	ตัวชี้วัดความสำเร็จ
16. พัฒนาการใช้เทคโนโลยีในการประสานงานของสมาชิกในเครือข่าย	1) โครงการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีในการประสานงานของเครือข่าย 2) กิจกรรมการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีในการประสานงานของเครือข่าย	1) ร้อยละของสมาชิกที่ได้รับการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีประสานงานของเครือข่าย
17. พัฒนาการเปิดโอกาสให้ทุกหน่วยงานภายนอก มีส่วนร่วมในการดำเนินงาน	1) โครงการพัฒนาการมีส่วนร่วมการดำเนินงานของหน่วยงานภายนอก	1. ร้อยละของหน่วยงานภายนอกที่มีส่วนร่วมการดำเนินงานพัฒนาเครือข่าย
18. ส่งเสริมการกำหนดมาตรฐานการปฏิบัติงานของเครือข่าย	1) โครงการการดำเนินงานกำหนดมาตรฐานการปฏิบัติงานของเครือข่าย 2) กิจกรรมประชุมเชิงปฏิบัติการกำหนดมาตรฐานการปฏิบัติงานของเครือข่าย	1) ร้อยละของสมาชิกเข้าร่วมกิจกรรมประชุมเชิงปฏิบัติการการกำหนดมาตรฐานการปฏิบัติงานของเครือข่าย
19. ส่งเสริมการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงานของเครือข่าย	1) โครงการส่งเสริมการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงานของเครือข่าย 2) กิจกรรมการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงานของเครือข่าย	1) ร้อยละของผลการดำเนินการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงานของเครือข่าย
20. ส่งเสริมการรายงานผลการดำเนินงานต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	1) โครงการส่งเสริมการรายงานผลการดำเนินงานต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง 2) กิจกรรมการรายงานผลการดำเนินงานต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	2) ร้อยละของผลการดำเนินงานของเครือข่าย

ตาราง 29 (ต่อ)

กลยุทธ์	โครงการ/ กิจกรรม	ตัวชี้วัดความสำเร็จ
21. พัฒนารูปแบบการประเมินผลและการปรับปรุงพัฒนาการดำเนินงานของเครือข่าย	1) โครงการพัฒนารูปแบบการติดตามและการประเมินผลการดำเนินงานของเครือข่าย 2) กิจกรรมการประเมินผลการดำเนินงานของเครือข่าย 3) กิจกรรมสะท้อนผลการดำเนินงานของเครือข่าย 4) กิจกรรมการรายงานผลการดำเนินงานของเครือข่าย	1) ร้อยละของผลการประเมินผลการดำเนินงานของเครือข่าย 2) ผลการสะท้อนผลการดำเนินงานของเครือข่าย 3) ผลของการนำเสนอผลการดำเนินงานของเครือข่าย
22. พัฒนาการกำหนดวัตถุประสงค์ของการประเมินผลและการปรับปรุงพัฒนาการดำเนินงานของเครือข่าย	1) โครงการพัฒนาการกำหนดวัตถุประสงค์ของการประเมินผลและการปรับปรุงพัฒนาการดำเนินงานของเครือข่าย 2) กิจกรรมพัฒนาการกำหนดวัตถุประสงค์ของการประเมินผล 3) กิจกรรมการปรับปรุงพัฒนาการดำเนินงานของเครือข่าย	1) ร้อยละของสมาชิกเข้าร่วมกำหนดวัตถุประสงค์ของการประเมินผล 2) ร้อยละของสมาชิกเข้าร่วมการปรับปรุงพัฒนาการดำเนินงานของเครือข่าย
23. ปรับปรุงการนำผลการปฏิบัติงานเปรียบเทียบกับมาตรฐานที่กำหนดไว้อย่างเป็นระบบ	1) โครงการการดำเนินการนำผลการปฏิบัติงานเปรียบเทียบกับมาตรฐานที่กำหนดไว้อย่างเป็นระบบ 2) กิจกรรมการวิเคราะห์ผลการดำเนินงาน	1) ร้อยละของผลการวิเคราะห์ผลการดำเนินงาน
24. ปรับปรุงการเปิดโอกาสให้สมาชิกได้สะท้อนความคิดเห็นต่อผลการปฏิบัติงาน	1) โครงการการเปิดโอกาสให้สมาชิกได้สะท้อนความคิดเห็นต่อผลการปฏิบัติงาน 2) กิจกรรมการเปิดโอกาสให้สมาชิกได้สะท้อนความคิดเห็นต่อผลการปฏิบัติงาน	1) ร้อยละของสมาชิกที่ได้เข้าร่วมสะท้อนความคิดเห็นต่อผลการปฏิบัติงาน

ตาราง 29 (ต่อ)

กลยุทธ์	โครงการ/ กิจกรรม	ตัวชี้วัดความสำเร็จ
25. ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้การพัฒนาการดำเนินงานทางวิชาการของเครือข่าย	1) โครงการพัฒนาการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในระดับเครือข่าย 2) กิจกรรมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในเครือข่าย ทางด้านวิชาการ	1) ร้อยละสมาชิกได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ในเครือข่าย ทางด้านวิชาการ
26. ส่งเสริมการติดต่อสื่อสารเป็นแบบสองทาง (Two-way Communication) ทั้งภายในและภายนอก	1) โครงการพัฒนาการสื่อสารอย่างเป็นระบบ 2) กิจกรรมการประชุมเชิงปฏิบัติการให้ความรู้เกี่ยวกับการติดต่อสื่อสารเป็นแบบสองทาง (Two – way Communication) ทั้งภายในและภายนอก	1) ร้อยละของสมาชิกเข้าร่วมการประชุมเชิงปฏิบัติการให้ความรู้เกี่ยวกับการติดต่อสื่อสารเป็นแบบสองทาง (Two – way Communication) ทั้งภายในและภายนอก
27. พัฒนาการสื่อสารตามช่องทางในการสื่อสารที่เหมาะสม	1) โครงการพัฒนารูปแบบการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ 2) กิจกรรมพัฒนารูปแบบการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ	1) รายงานการพัฒนารูปแบบการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ
28. พัฒนาการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างโรงเรียนในกลุ่มเครือข่าย	1) โครงการพัฒนาการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างโรงเรียนในกลุ่มเครือข่าย 2) กิจกรรมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างเครือข่ายทางด้านวิชาการ 3) กิจกรรมพัฒนาการแลกเปลี่ยนเรียนรู้อย่างเป็นทางการหรือไม่เป็นทางการ 4) กิจกรรมการประสานความสัมพันธ์ด้วยการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ	1) ร้อยละของสมาชิกเข้าร่วมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างเครือข่ายทางด้านวิชาการ 2) ร้อยละของสมาชิกได้รับการพัฒนาการแลกเปลี่ยนเรียนรู้อย่างเป็นทางการหรือไม่เป็นทางการ 3) ร้อยละของสมาชิกที่ได้ดำเนินการประสานความสัมพันธ์ด้วยการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ 4) ร้อยละของสมาชิกที่ได้มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงานของเครือข่าย

ตาราง 29 (ต่อ)

กลยุทธ์	โครงการ/ กิจกรรม	ตัวชี้วัดความสำเร็จ
29. ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์ แลกเปลี่ยนข่าวสาร ในด้าน ความรู้และทักษะทางวิชาการ ทั้งภายใน และภายนอก เครือข่าย	1) โครงการเสริมสร้างการ ประชาสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานและ องค์การภายนอก 2) กิจกรรมทำบันทึกข้อตกลงระหว่าง หน่วยงานและองค์การภายนอก 3) กิจกรรมการประสานหน่วยงาน/ องค์การเครือข่าย	1) ร้อยละสมาชิกเข้าร่วม ทำบันทึกข้อตกลงระหว่าง หน่วยงานและองค์การ ภายนอก 2) ร้อยละของสมาชิกมี การประสานหน่วยงาน/ องค์การเครือข่าย
30. พัฒนาการประชาสัมพันธ์ แลกเปลี่ยนข่าวสาร ในด้าน ความรู้และทักษะทางวิชาการ	1) โครงการพัฒนาการประชาสัมพันธ์ แลกเปลี่ยนข่าวสาร ในด้านความรู้ และทักษะทางวิชาการ 2) กิจกรรมการพัฒนาการ ประชาสัมพันธ์แลกเปลี่ยนข่าวสาร ในด้านความรู้และทักษะทางวิชาการ	1) ร้อยละของสมาชิกได้ ดำเนินการประชาสัมพันธ์ แลกเปลี่ยนข่าวสาร ในด้านความรู้และทักษะ ทางวิชาการ
31. พัฒนาการกำหนดและสร้าง ข้อตกลงเป็นพันธสัญญาร่วมกัน	1) โครงการพัฒนาการกำหนดและ สร้างข้อตกลงเป็นพันธสัญญาร่วมกัน 2) กิจกรรมการกำหนดและสร้าง ข้อตกลงเป็นพันธสัญญาร่วมกัน	1) ร้อยละของสมาชิกได้ เข้าร่วมกำหนดและสร้าง ข้อตกลงเป็นพันธสัญญา ร่วมกัน
32. พัฒนาการประชาสัมพันธ์ แลกเปลี่ยนข่าวสาร ในด้าน ความรู้และทักษะทางวิชาการ	1) โครงการพัฒนาการประชาสัมพันธ์ แลกเปลี่ยนข่าวสารในด้านความรู้และ ทักษะทางวิชาการ 2) กิจกรรมการประชาสัมพันธ์ แลกเปลี่ยนข่าวสารในด้านความรู้และ ทักษะทางวิชาการ	1) ร้อยละของสมาชิกเข้า ร่วมกิจกรรมการ ประชาสัมพันธ์แลกเปลี่ยน ข่าวสารในด้านความรู้และ ทักษะทางวิชาการ

ระยะที่ 2 ผลการพัฒนากลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ในระยะนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการพัฒนากลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยนำข้อมูลที่ได้จากระยะที่ 1 มาร่างและพัฒนากลยุทธ์โดยใช้การประชุมกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ (Expert Group Meeting) จำนวน 9 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจงตามเกณฑ์คุณสมบัติที่กำหนด โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. กลยุทธ์

1.1 วิสัยทัศน์

“โรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีการรวมพลังเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการเพื่อขับเคลื่อนการบริหารงานวิชาการได้อย่างมีประสิทธิภาพ”

1.2 พันธกิจ

1. ส่งเสริมความตระหนักถึงความจำเป็นในการสร้างเครือข่าย
2. เสริมสร้างการกำหนดวิสัยทัศน์ของเครือข่าย
3. พัฒนาแผนยุทธศาสตร์ของเครือข่าย
4. พัฒนาการมีส่วนร่วมของสมาชิกเครือข่าย
5. พัฒนาระบบการประเมินผลและการปรับปรุงพัฒนา

การดำเนินงานของเครือข่าย

6. สนับสนุนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และการสื่อสารของเครือข่าย
7. สนับสนุนการประสานหน่วยงาน/ องค์กรเครือข่าย

1.3 เป้าประสงค์

1. สมาชิกมีความตระหนักถึงความจำเป็นในการสร้างเครือข่ายทางวิชาการ
2. เครือข่ายมีวิสัยทัศน์อย่างชัดเจน
3. เครือข่ายมีแผนยุทธศาสตร์ที่มีประสิทธิภาพ
4. สมาชิกมีส่วนร่วมในการพัฒนางานวิชาการ

5. สมาชิกมีกระบวนการประเมินผลและปรับปรุงพัฒนาการดำเนินงานของเครือข่าย
6. สมาชิกมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ
7. เครือข่ายมีการประสานหน่วยงาน/ องค์กรเครือข่ายภายนอก

1.4 กลยุทธ์

กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นการนำเป้าประสงค์มากำหนดกลยุทธ์ โครงการ/ กิจกรรม และตัวชี้วัดความสำเร็จ ซึ่งสรุปได้ดังนี้

กลยุทธ์ที่ 1 สร้างเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ โครงการ/ กิจกรรม

1. โครงการสร้างเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ
2. กิจกรรมส่งเสริมการตระหนักถึงความสำคัญของเครือข่าย
3. กิจกรรมการจัดทำข้อตกลงร่วมกันทางด้านวิชาการของเครือข่าย
4. กิจกรรมการจัดทำระเบียบและข้อปฏิบัติทางด้านวิชาการของเครือข่าย

ตัวชี้วัดความสำเร็จ

1. ผลการประเมินโครงการไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 หรือได้ระดับมากขึ้นไป
2. ความพึงพอใจของสมาชิกเครือข่ายที่มีต่อการดำเนินงานโครงการสร้างเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ
3. ร้อยละของสมาชิกที่เข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมการตระหนักถึงความสำคัญของเครือข่าย
4. สมาชิกเครือข่ายมีการจัดทำบันทึกข้อตกลงร่วมกันทางด้านวิชาการ

5. เครือข่ายมีระเบียบและข้อปฏิบัติทางด้านวิชาการที่

ชัดเจน

กลยุทธ์ที่ 2 การกำหนดวิสัยทัศน์เพื่อการบรรลุเป้าหมายของ

เครือข่าย

โครงการ/ กิจกรรม

1. โครงการส่งเสริมการกำหนดวิสัยทัศน์เพื่อพัฒนา

เครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ

2. กิจกรรมการมีส่วนร่วมของการกำหนดวิสัยทัศน์
3. กิจกรรมการจัดทำแผนปฏิบัติการทางวิชาการของ

เครือข่าย

4. กิจกรรมปรับปรุงพัฒนาวิสัยทัศน์ร่วมกันของเครือข่าย

ตัวชี้วัดความสำเร็จ

1. ผลการประเมินโครงการไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 หรือได้

ระดับมากขึ้นไป

2. ร้อยละของสมาชิกที่เข้าร่วมการกำหนดวิสัยทัศน์ของ

เครือข่าย

3. เครือข่ายมีแผนปฏิบัติการทางวิชาการอย่างชัดเจน
4. ผลการปรับปรุงพัฒนาวิสัยทัศน์ของเครือข่าย

กลยุทธ์ที่ 3 พัฒนาแผนยุทธศาสตร์ของเครือข่าย

ความร่วมมือทางวิชาการ

โครงการ/ กิจกรรม

1. โครงการจัดทำแผนยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการทาง

วิชาการของเครือข่าย

2. กิจกรรมประชุมเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจของสมาชิก

ในการพัฒนาแผนยุทธศาสตร์ของเครือข่าย

3. กิจกรรมการกำหนดผู้รับผิดชอบในการดำเนินงานตาม

แผนยุทธศาสตร์ และแผนปฏิบัติการทางวิชาการของเครือข่าย

4. กิจกรรมวิเคราะห์ปัจจัยทั้งภายนอกและภายในนำสู่

การวางแผนปฏิบัติการทางวิชาการของเครือข่าย

5. กิจกรรมจัดทำแผนยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการทางวิชาการของเครือข่าย

6. กิจกรรมการปรับปรุงการประเมินผลการปฏิบัติงานตามแผนยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการทางวิชาการของเครือข่าย

ตัวชี้วัดความสำเร็จ

1. ผลการประเมินโครงการไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 หรือได้ระดับมากขึ้นไป

2. ระดับความรู้ความเข้าใจของสมาชิกในการพัฒนาแผนยุทธศาสตร์ของเครือข่าย

3. เครือข่ายมีการกำหนดผู้รับผิดชอบและบทบาทหน้าที่ในการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการทางวิชาการอย่างชัดเจน

4. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยทั้งภายนอกและภายในนำสู่การวางแผนยุทธศาสตร์

5. เครือข่ายมีแผนปฏิบัติการทางวิชาการอย่างครอบคลุมและชัดเจน

6. ผลการปรับปรุงการประเมินผล การปฏิบัติงานตามแผนยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการทางวิชาการของเครือข่าย

กลยุทธ์ที่ 4 สร้างความเข้มแข็งในการมีส่วนร่วมของสมาชิกของสมาชิกในเครือข่ายโครงการ/ กิจกรรม

1. โครงการสร้างความเข้มแข็งในการมีส่วนร่วมของสมาชิกในเครือข่าย

2. กิจกรรมการบันทึกข้อตกลงในการดำเนินกิจกรรมระหว่างเครือข่าย

3. กิจกรรมส่งเสริมสนับสนุนการระดมทรัพยากรของเครือข่าย

4. กิจกรรมการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีในการประสานงานของสมาชิกในเครือข่าย

5. กิจกรรมการสร้างปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อสมาชิกในเครือข่าย

6. กิจกรรมการพัฒนาการมีส่วนร่วมการดำเนินงานของหน่วยงานภายนอก

7. กิจกรรมการอบรมเชิงปฏิบัติการการสร้างความแข็งแรงใจให้กับ
เครือข่าย

ตัวชี้วัดความสำเร็จ

1. เครือข่ายมีผลการประเมินโครงการไม่น้อยกว่าร้อยละ 70
หรือได้ระดับมากขึ้นไป

2. จำนวนเครือข่ายภายนอกที่เข้าร่วมทำบันทึกข้อตกลง
ในการดำเนินกิจกรรมกับเครือข่าย

3. ผลการระดมทรัพยากรของเครือข่าย

4. ความพึงพอใจของสมาชิกที่มีต่อกิจกรรมการสร้าง
ปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อสมาชิกในเครือข่าย

5. ร้อยละของสมาชิกที่เข้าร่วมพัฒนาการใช้เทคโนโลยี
ในการประสานงานของสมาชิกในเครือข่าย

6. ร้อยละของสมาชิกที่เข้าร่วมการพัฒนาการมีส่วนร่วม
การดำเนินงานของหน่วยงานภายนอก

7. ร้อยละของสมาชิกที่ผ่านการอบรมเชิงปฏิบัติการการสร้าง
แรงจูงใจให้กับเครือข่าย ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 80

**กลยุทธ์ที่ 5 พัฒนาประสิทธิภาพการประเมินผลการดำเนินงาน
ของเครือข่าย**

โครงการ/ กิจกรรม

1. โครงการพัฒนาระบบการประเมินผลการดำเนินงานทาง
วิชาการของเครือข่ายอย่างมีประสิทธิภาพ

2. กิจกรรมประชุมเชิงปฏิบัติการกำหนดมาตรฐาน
การปฏิบัติงานของเครือข่าย

3. กิจกรรมพัฒนาการกำหนดวัตถุประสงค์ของการประเมินผล

4. กิจกรรมการวิเคราะห์ผลการดำเนินงานของเครือข่าย

5. กิจกรรมการประเมินผลการดำเนินงานของเครือข่าย

6. กิจกรรมสะท้อนผลการดำเนินงานของเครือข่าย

7. กิจกรรมการรายงานผลการดำเนินงานของเครือข่าย

8. กิจกรรมการนำเสนอผลการดำเนินงานของเครือข่าย

9. กิจกรรมการรายงานผลการดำเนินงานต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
10. กิจกรรมการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงานของเครือข่าย

ตัวชี้วัดความสำเร็จ

1. เครือข่ายมีผลการประเมินโครงการไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 หรือได้ระดับมากขึ้นไป
2. เครือข่ายมีการกำหนดมาตรฐานการปฏิบัติงานไว้อย่างชัดเจน
3. เครือข่ายมีวัตถุประสงค์ของการประเมินผลการดำเนินงาน
4. ผลการวิเคราะห์ผลการดำเนินงานของเครือข่าย
5. ผลการประเมินผลการดำเนินงานของเครือข่าย
6. ผลการสะท้อนผลการดำเนินงานของเครือข่าย
7. ผลการรายงานผลการดำเนินงานของเครือข่าย
8. ผลการนำเสนอผลการดำเนินงานของเครือข่าย
9. จำนวนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่ได้รับรายงานผลการดำเนินงานของเครือข่าย
10. จำนวนครั้งของการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงานของเครือข่าย

กลยุทธ์ที่ 6 ส่งเสริมกระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และการสื่อสารของเครือข่ายโครงการ/ กิจกรรม

1. โครงการส่งเสริมกระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และการสื่อสารทางด้านวิชาการของเครือข่าย
2. กิจกรรมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางด้านวิชาการของสมาชิกทั้งภายในและภายนอกเครือข่าย
3. กิจกรรมการสร้างความสัมพันธ์ด้วยการสื่อสารของสมาชิกทั้งภายในและภายนอกเครือข่ายอย่างมีประสิทธิภาพ
4. กิจกรรมเปิดบ้านทางวิชาการ (Open House) ของเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ
5. กิจกรรมประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ผลงานทางวิชาการของเครือข่าย

ตัวชี้วัดความสำเร็จ

1. เครือข่ายมีผลการประเมินโครงการไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 หรือได้ระดับมากขึ้นไป
2. จำนวนครั้งของการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางด้านวิชาการของสมาชิกทั้งภายในและภายนอกเครือข่าย
3. จำนวนสมาชิกที่เข้าร่วมกิจกรรมการสร้างความสัมพันธ์ด้วยการสื่อสารของสมาชิกในเครือข่าย ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80
4. ความพึงพอใจของสมาชิกที่เข้าร่วมกิจกรรมเปิดบ้านทางวิชาการ (Open House) ของเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ
5. ความหลากหลายของช่องทางการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ผลงานทางวิชาการของเครือข่าย
6. จำนวนครั้งของการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ผลงานทางวิชาการของเครือข่าย

กลยุทธ์ที่ 7 เสริมสร้างความเข้มแข็งของหน่วยงาน/ องค์กร ภายนอกเพื่อความร่วมมือทางวิชาการ

โครงการ/ กิจกรรม

1. โครงการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ
2. โครงการสานสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานและองค์กร เครือข่าย
3. กิจกรรมประชุมเชิงปฏิบัติการดำเนินงานวิชาการระหว่าง หน่วยงานและองค์กร
4. กิจกรรมอบรมพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ ระหว่างหน่วยงานและองค์กร

ตัวชี้วัดความสำเร็จ

1. เครือข่ายมีผลการประเมินโครงการไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 หรือได้ระดับมากขึ้นไป
2. ความพึงพอใจของสมาชิกเครือข่ายที่มีต่อการดำเนินงานของเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ

3. จำนวนครั้งของการประชุมเชิงปฏิบัติการด้านงานวิชาการ
ระหว่างหน่วยงานและองค์กร

4. ร้อยละของสมาชิกผ่านการอบรมพัฒนาเครือข่าย
ความร่วมมือทางวิชาการระหว่างหน่วยงานและองค์กร ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80

**ระยะที่ 3 ผลการตรวจสอบความเหมาะสม ความเป็นไปได้และความเป็น
ประโยชน์ของกลยุทธ์การบริหารเครือข่ายร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียน
ประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ**

การวิเคราะห์ข้อมูลในระยนี้ เป็นการตรวจสอบความเหมาะสม ความเป็นไปได้
และความเป็นประโยชน์ของกลยุทธ์การบริหารเครือข่ายร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียน
ประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาค
ตะวันออกเฉียงเหนือที่พัฒนาขึ้น โดยสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และ
หัวหน้างานวิชาการโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้น
พื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง 470 คน ได้รับแบบสอบถาม
กลับคืนมา จำนวน 470 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 ดังตาราง 30 – 31

ตาราง 30 การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ
ตำแหน่งปัจจุบัน ประสบการณ์ในการทำงาน และขนาดของโรงเรียน

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
1.1 ชาย	223	47.40
1.2 หญิง	247	52.60
รวม	470	100
2. ตำแหน่งปัจจุบัน		
2.1 ผู้บริหาร	235	50.00
2.2 หัวหน้างานวิชาการ	235	50.00
รวม	470	100

ตาราง 30 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
3. ประสบการณ์ในการทำงาน		
3.1 ต่ำกว่า 5 ปี	34	7.20
3.2 5 – 10 ปี	69	14.70
3.3 11 – 15 ปี	111	23.60
3.4 มากกว่า 15 ปี	256	54.50
รวม	470	100
4. ขนาดโรงเรียน		
4.1 ขนาดเล็ก	81	17.30
4.2 ขนาดกลาง	338	71.90
4.3 ขนาดใหญ่	43	9.10
4.4 ขนาดใหญ่พิเศษ	8	1.70
รวม	470	100

จากตาราง 30 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 470 คน จำแนกตามเพศ พบว่า เป็นเพศชาย จำนวน 223 คน คิดเป็นร้อยละ 47.40 เป็นเพศหญิง จำนวน 247 คน คิดเป็นร้อยละ 52.60 เมื่อจำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง พบว่า การดำรงตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษา และหัวหน้างานวิชาการอย่างละเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 50.00 เมื่อจำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ทำงานมากกว่า 15 ปี คิดเป็นร้อยละ 54.50 รองลงมาประสบการณ์ทำงานระหว่าง 11 – 15 ปี คิดเป็นร้อยละ 23.60 ต่อมาประสบการณ์ทำงานระหว่าง 5 – 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 14.70 และมีประสบการณ์การทำงานต่ำกว่า 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 7.20 และเมื่อจำแนกตามขนาดโรงเรียน พบว่าส่วนใหญ่ เป็นโรงเรียนขนาดกลาง คิดเป็นร้อยละ 71.90 รองลงมา เป็นโรงเรียนขนาดเล็ก คิดเป็นร้อยละ 17.30 ต่อมาเป็นโรงเรียนขนาดใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 9.10 และโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษคิดเป็นร้อยละ 1.70

ตาราง 31 ผลการตรวจสอบความเหมาะสม ความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ของ
กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ สังกัดสำนักงาน
คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ข้อ ที่	กลยุทธ์การบริหารเครือข่าย ความร่วมมือทางวิชาการ ของโรงเรียนประถมศึกษา	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้			ความเป็นประโยชน์		
		\bar{X}	S.D.	แปล ผล	\bar{X}	S.D.	แปล ผล	\bar{X}	S.D.	แปล ผล
วิสัยทัศน์										
1	โรงเรียนประถมศึกษาสังกัด สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีการรวมพลังเครือข่าย ความร่วมมือทางวิชาการ เพื่อขับเคลื่อนการบริหารงาน วิชาการได้อย่างมี ประสิทธิภาพ	4.59	0.49	มาก ที่สุด	4.47	0.49	มาก	4.62	0.48	มาก ที่สุด
รวมเฉลี่ยวิสัยทัศน์		4.59	0.49	มาก ที่สุด	4.47	0.49	มาก	4.62	0.48	มาก ที่สุด
พันธกิจ										
2	ส่งเสริมความตระหนักถึง ความจำเป็นในการสร้าง เครือข่าย	4.57	0.45	มาก ที่สุด	4.51	0.50	มาก ที่สุด	4.60	0.49	มาก ที่สุด
3	เสริมสร้างการกำหนด วิสัยทัศน์ของเครือข่าย	4.60	0.49	มาก ที่สุด	4.53	0.45	มาก ที่สุด	4.60	0.49	มาก ที่สุด
4	พัฒนาแผนยุทธศาสตร์ของ เครือข่าย	4.63	0.48	มาก ที่สุด	4.52	0.44	มาก ที่สุด	4.62	0.48	มาก ที่สุด
5	พัฒนาการมีส่วนร่วมของ สมาชิกเครือข่าย	4.68	0.46	มาก ที่สุด	4.56	0.49	มาก ที่สุด	4.52	0.47	มาก ที่สุด
6	พัฒนากระบวนการประเมินผล และการปรับปรุงพัฒนาการ ดำเนินงานของเครือข่าย	4.62	0.48	มาก ที่สุด	4.50	0.50	มาก	4.57	0.45	มาก ที่สุด
7	สนับสนุนการแลกเปลี่ยน เรียนรู้ และการสื่อสารของ เครือข่าย	4.61	0.47	มาก ที่สุด	4.53	0.43	มาก ที่สุด	4.58	0.44	มาก ที่สุด

ตาราง 31 (ต่อ)

ข้อที่	กลยุทธ์การบริหารเครือข่าย ความร่วมมือทางวิชาการของ โรงเรียนประถมศึกษา	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้			ความเป็นประโยชน์		
		\bar{X}	S.D.	แปล ผล	\bar{X}	S.D.	แปล ผล	\bar{X}	S.D.	แปล ผล
8	สนับสนุนการประสานหน่วยงาน/ องค์กรเครือข่าย	4.69	0.46	มากที่สุด	4.57	0.46	มากที่สุด	4.58	0.45	มากที่สุด
รวมเฉลี่ยพันธกิจ		4.63	0.34	มากที่สุด	4.52	0.41	มากที่สุด	4.59	0.33	มากที่สุด
เป้าประสงค์										
9	สมาชิกมีความตระหนักถึงความ จำเป็นในการสร้างเครือข่ายทาง วิชาการ	4.52	0.48	มากที่สุด	4.50	0.50	มากที่สุด	4.57	0.49	มากที่สุด
10	เครือข่ายมีวิสัยทัศน์อย่างชัดเจน	4.51	0.50	มากที่สุด	4.56	0.46	มากที่สุด	4.53	0.47	มากที่สุด
11	เครือข่ายมีแผนยุทธศาสตร์ที่มี ประสิทธิภาพ	4.62	0.48	มากที่สุด	4.53	0.45	มากที่สุด	4.57	0.45	มากที่สุด
12	สมาชิกมีส่วนร่วมในการพัฒนา งานวิชาการ	4.64	0.47	มากที่สุด	4.56	0.47	มากที่สุด	4.54	0.48	มากที่สุด
13	สมาชิกมีกระบวนการประเมินผล และปรับปรุงพัฒนาการ ดำเนินงานของเครือข่าย	4.55	0.49	มากที่สุด	4.48	0.54	มากที่สุด	4.53	0.49	มากที่สุด
14	สมาชิกมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และการสื่อสารอย่างมี ประสิทธิภาพ	4.60	0.45	มากที่สุด	4.45	0.49	มากที่สุด	4.54	0.48	มากที่สุด
15	เครือข่ายมีการประสาน หน่วยงาน/องค์กรเครือข่าย ภายนอก	4.61	0.46	มากที่สุด	4.47	0.48	มากที่สุด	4.51	0.50	มากที่สุด
รวมเฉลี่ยเป้าประสงค์		4.56	0.25	มากที่สุด	4.51	0.36	มากที่สุด	4.54	0.40	มากที่สุด
กลยุทธ์ที่ 1										
16	สร้างเครือข่ายความร่วมมือทาง วิชาการ	4.54	0.49	มากที่สุด	4.57	0.46	มากที่สุด	4.57	0.49	มากที่สุด
รวมเฉลี่ยกลยุทธ์ที่ 1		4.54	0.49	มากที่สุด	4.57	0.46	มากที่สุด	4.57	0.49	มากที่สุด

ตาราง 31 (ต่อ)

ข้อที่	กลยุทธ์การบริหารเครือข่าย ความร่วมมือทางวิชาการ ของโรงเรียนประถมศึกษา	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้			ความเป็นประโยชน์		
		\bar{X}	S.D.	แปล ผล	\bar{X}	S.D.	แปล ผล	\bar{X}	S.D.	แปล ผล
โครงการ/กิจกรรม										
16.1	โครงการสร้างเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ	4.54	0.49	มากที่สุด	4.56	0.49	มากที่สุด	4.51	0.50	มากที่สุด
16.2	กิจกรรมส่งเสริมการตระหนักถึงความสำคัญของเครือข่าย	4.56	0.46	มากที่สุด	4.54	0.48	มากที่สุด	4.58	0.49	มากที่สุด
16.3	กิจกรรมการจัดทำข้อตกลงร่วมกันทางด้านวิชาการของเครือข่าย	4.53	0.48	มากที่สุด	4.58	0.47	มากที่สุด	4.55	0.47	มากที่สุด
16.4	กิจกรรมการจัดทำระเบียบและข้อปฏิบัติทางด้านวิชาการของเครือข่าย	4.54	0.48	มากที่สุด	4.51	0.50	มากที่สุด	4.56	0.46	มากที่สุด
รวมเฉลี่ยโครงการ/ กิจกรรม		4.54	0.40	มากที่สุด	4.53	0.36	มากที่สุด	4.55	0.33	มากที่สุด
ตัวชี้วัดความสำเร็จ										
16.5	ผลการประเมินโครงการไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 หรือได้ระดับมาก ขึ้นไป	4.55	0.49	มากที่สุด	4.45	0.49	มากที่สุด	4.59	0.49	มากที่สุด
16.6	ความพึงพอใจของสมาชิกเครือข่ายที่มีต่อการดำเนินงานโครงการสร้างเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ	4.60	0.48	มากที่สุด	4.54	0.48	มากที่สุด	4.53	0.49	มากที่สุด
ตัวชี้วัดความสำเร็จ										
16.7	ร้อยละของสมาชิกที่เข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมการตระหนักถึงความสำคัญของเครือข่าย	4.56	0.47	มากที่สุด	4.56	0.46	มากที่สุด	4.50	0.50	มากที่สุด
16.8	สมาชิกเครือข่ายมีการจัดทำบันทึกข้อตกลงร่วมกันทางด้านวิชาการ	4.57	0.46	มากที่สุด	4.54	0.48	มากที่สุด	4.53	0.45	มากที่สุด
16.9	เครือข่ายมีระเบียบและข้อปฏิบัติทางด้านวิชาการที่ชัดเจน	4.61	0.47	มากที่สุด	4.51	0.50	มากที่สุด	4.53	0.45	มากที่สุด
รวมเฉลี่ยตัวชี้วัดความสำเร็จ		4.58	0.34	มากที่สุด	4.52	0.37	มากที่สุด	4.54	0.29	มากที่สุด

ตาราง 31 (ต่อ)

ข้อที่	กลยุทธ์การบริหารเครือข่าย ความร่วมมือทางวิชาการของ โรงเรียนประถมศึกษา	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้			ความเป็นประโยชน์		
		\bar{X}	S.D.	แปล ผล	\bar{X}	S.D.	แปล ผล	\bar{X}	S.D.	แปล ผล
กลยุทธ์ที่ 2										
17	การกำหนดวิสัยทัศน์เพื่อการบรรลุ เป้าหมายของเครือข่าย	4.49	0.50	มาก	4.53	0.49	มาก ที่สุด	4.55	0.47	มาก ที่สุด
รวมเฉลี่ยกลยุทธ์ที่ 2		4.49	0.50	มาก	4.53	0.49	มาก ที่สุด	4.55	0.47	มาก ที่สุด
โครงการ/กิจกรรม										
17.1	โครงการส่งเสริมการกำหนด วิสัยทัศน์เพื่อพัฒนาเครือข่าย ความร่วมมือทางวิชาการ	4.58	0.49	มาก ที่สุด	4.54	0.49	มาก ที่สุด	4.55	0.49	มาก ที่สุด
17.2	กิจกรรมการมีส่วนร่วมของ การกำหนดวิสัยทัศน์	4.59	0.46	มาก ที่สุด	4.56	0.48	มาก ที่สุด	4.57	0.47	มาก ที่สุด
17.3	กิจกรรมการจัดทำแผนปฏิบัติการ ทางวิชาการของเครือข่าย	4.57	0.44	มาก ที่สุด	4.50	0.50	มาก	4.58	0.48	มาก ที่สุด
17.4	กิจกรรมปรับปรุงพัฒนาวิสัยทัศน์ ร่วมกันของเครือข่าย	4.67	0.46	มาก ที่สุด	4.52	0.51	มาก ที่สุด	4.53	0.46	มาก ที่สุด
รวมเฉลี่ยโครงการ/ กิจกรรม		4.62	0.23	มาก ที่สุด	4.53	0.37	มาก ที่สุด	4.56	0.35	มาก ที่สุด
ตัวชี้วัดความสำเร็จ										
17.5	ผลการประเมินโครงการไม่น้อย กว่าร้อยละ 70 หรือได้ระดับมาก ขึ้นไป	4.54	0.49	มาก ที่สุด	4.50	0.50	มาก	4.53	0.49	มาก ที่สุด
17.6	ร้อยละของสมาชิกที่เข้าร่วมการ กำหนดวิสัยทัศน์ของเครือข่าย	4.56	0.48	มาก ที่สุด	4.51	0.52	มาก ที่สุด	4.57	0.47	มาก ที่สุด
17.7	เครือข่ายมีแผนปฏิบัติการทาง วิชาการอย่างชัดเจน	4.57	0.45	มาก ที่สุด	4.56	0.49	มาก ที่สุด	4.56	0.46	มาก ที่สุด
17.8	ผลการปรับปรุงพัฒนาวิสัยทัศน์ ของเครือข่าย	4.56	0.46	มาก ที่สุด	4.57	0.48	มาก ที่สุด	4.53	0.49	มาก ที่สุด
รวมเฉลี่ยตัวชี้วัดความสำเร็จ		4.55	0.34	มาก ที่สุด	4.54	0.35	มาก ที่สุด	4.55	0.24	มาก ที่สุด

ตาราง 31 (ต่อ)

ข้อที่	กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียน ประถมศึกษา	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้			ความเป็นประโยชน์		
		\bar{X}	S.D.	แปล ผล	\bar{X}	S.D.	แปล ผล	\bar{X}	S.D.	แปล ผล
กลยุทธ์ที่ 3										
18	พัฒนาแผนยุทธศาสตร์ของเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ	4.57	0.49	มากที่สุด	4.51	0.50	มากที่สุด	4.57	0.49	มากที่สุด
รวมเฉลี่ยกลยุทธ์ที่ 3		4.57	0.49	มากที่สุด	4.51	0.50	มากที่สุด	4.57	0.49	มากที่สุด
โครงการ/ กิจกรรม										
18.1	โครงการจัดทำแผนยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการทางวิชาการของเครือข่าย	4.54	0.49	มากที่สุด	4.53	0.49	มากที่สุด	4.55	0.49	มากที่สุด
18.2	กิจกรรมประชุมเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจของสมาชิกในการพัฒนาแผนยุทธศาสตร์ของเครือข่าย	4.61	0.48	มากที่สุด	4.51	0.45	มากที่สุด	4.64	0.47	มากที่สุด
18.3	กิจกรรมการกำหนดผู้รับผิดชอบในการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการทางวิชาการของเครือข่าย	4.57	0.47	มากที่สุด	4.57	0.44	มากที่สุด	4.58	0.45	มากที่สุด
18.4	กิจกรรมวิเคราะห์ปัจจัยทั้งภายนอกและภายในนำสู่การวางแผนปฏิบัติการทางวิชาการของเครือข่าย	4.59	0.49	มากที่สุด	4.51	0.50	มากที่สุด	4.55	0.46	มากที่สุด
18.5	กิจกรรมจัดทำแผนยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการทางวิชาการของเครือข่าย	4.56	0.48	มากที่สุด	4.51	0.50	มากที่สุด	4.59	0.48	มากที่สุด
โครงการ/ กิจกรรม										
18.6	กิจกรรมการปรับปรุงการประเมินผลการปฏิบัติงานตามแผนยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการทางวิชาการของเครือข่าย	4.58	0.49	มากที่สุด	4.56	0.49	มากที่สุด	4.61	0.47	มากที่สุด
รวมค่าเฉลี่ยโครงการ/ กิจกรรม		4.56	0.26	มากที่สุด	4.53	0.33	มากที่สุด	4.59	0.32	มากที่สุด

ตาราง 31 (ต่อ)

ข้อที่	กลยุทธ์การบริหารเครือข่าย ความร่วมมือทางวิชาการของ โรงเรียนประถมศึกษา	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้			ความเป็นประโยชน์		
		\bar{X}	S.D.	แปล ผล	\bar{X}	S.D.	แปล ผล	\bar{X}	S.D.	แปล ผล
ตัวชี้วัดความสำเร็จ										
18.7	ผลการประเมินโครงการไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 หรือได้ระดับมากขึ้นไป	4.57	0.49	มากที่สุด	4.56	0.49	มากที่สุด	4.55	0.49	มากที่สุด
18.8	ระดับความรู้ความเข้าใจของสมาชิกในการพัฒนาแผนยุทธศาสตร์ของเครือข่าย	4.59	0.49	มากที่สุด	4.57	0.46	มากที่สุด	4.55	0.48	มากที่สุด
18.9	เครือข่ายมีการกำหนดผู้รับผิดชอบและบทบาทหน้าที่ในการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการทางวิชาการอย่างชัดเจน	4.54	0.48	มากที่สุด	4.45	0.50	มาก	4.46	0.49	มาก
18.10	ผลการวิเคราะห์ปัจจัยทั้งภายนอกและภายในนำสู่การวางแผนยุทธศาสตร์	4.57	0.48	มากที่สุด	4.54	0.48	มากที่สุด	4.51	0.50	มากที่สุด
18.11	เครือข่ายมีแผนปฏิบัติการทางวิชาการอย่างครอบคลุมและชัดเจน	4.53	0.47	มากที่สุด	4.53	0.45	มากที่สุด	4.51	0.51	มากที่สุด
18.12	ผลการปรับปรุงการประเมินผล การปฏิบัติงานตามแผนยุทธศาสตร์ และแผนปฏิบัติการทางวิชาการของเครือข่าย	4.51	0.50	มากที่สุด	4.47	0.48	มาก	4.55	0.47	มากที่สุด
	รวมค่าเฉลี่ยตัวชี้วัดความสำเร็จ	4.54	0.37	มากที่สุด	4.53	0.34	มากที่สุด	4.55	0.26	มากที่สุด
กลยุทธ์ที่ 4										
19	สร้างความเข้มแข็งในการมีส่วนร่วมของสมาชิกของสมาชิกในเครือข่าย	4.55	0.49	มากที่สุด	4.54	0.48	มากที่สุด	4.52	0.50	มากที่สุด
	รวมค่าเฉลี่ยกลยุทธ์ที่ 4	4.55	0.49	มากที่สุด	4.54	0.48	มากที่สุด	4.52	0.50	มากที่สุด

ตาราง 31 (ต่อ)

ข้อที่	กลยุทธ์การบริหารเครือข่าย ความร่วมมือทางวิชาการของ โรงเรียนประถมศึกษา	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้			ความเป็นประโยชน์		
		\bar{X}	S.D.	แปล ผล	\bar{X}	S.D.	แปล ผล	\bar{X}	S.D.	แปล ผล
โครงการ/ กิจกรรม										
19.1	โครงการสร้างความเข้มแข็งในการ มีส่วนร่วมของสมาชิกในเครือข่าย	4.58	0.49	มาก ที่สุด	4.54	0.49	มาก ที่สุด	4.50	0.50	มาก
19.2	กิจกรรมการบันทึกข้อตกลงในการ ดำเนินกิจกรรมระหว่างเครือข่าย	4.53	0.49	มาก ที่สุด	4.50	0.55	มาก	4.53	0.49	มาก ที่สุด
19.3	กิจกรรมส่งเสริมสนับสนุนการ ระดมทรัพยากรของเครือข่าย	4.60	0.48	มาก ที่สุด	4.52	0.50	มาก ที่สุด	4.51	0.50	มาก ที่สุด
19.4	กิจกรรมการพัฒนาการใช้ เทคโนโลยีในการประสานงานของ สมาชิกในเครือข่าย	4.58	0.46	มาก ที่สุด	4.47	0.48	มาก	4.54	0.48	มาก ที่สุด
19.5	กิจกรรมการสร้างปฏิสัมพันธ์ที่ดี ต่อสมาชิกในเครือข่าย	4.57	0.46	มาก ที่สุด	4.54	0.49	มาก ที่สุด	4.57	0.46	มาก ที่สุด
19.6	กิจกรรมการพัฒนาการมีส่วนร่วม การดำเนินงานของหน่วยงาน ภายนอก	4.53	0.47	มาก ที่สุด	4.56	0.48	มาก ที่สุด	4.58	0.47	มาก ที่สุด
19.7	กิจกรรมการอบรมเชิงปฏิบัติการ การสร้างแรงจูงใจให้กับเครือข่าย	4.55	0.47	มาก ที่สุด	4.51	0.52	มาก ที่สุด	4.52	0.49	มาก ที่สุด
รวมค่าเฉลี่ยโครงการ/ กิจกรรม		4.57	0.40	มาก ที่สุด	4.52	0.37	มาก ที่สุด	4.54	0.38	มาก ที่สุด
ตัวชี้วัดความสำเร็จ										
19.8	เครือข่ายมีผลการประเมินโครงการ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 หรือได้ระดับ มากขึ้นไป	4.51	0.50	มาก ที่สุด	4.51	0.50	มาก ที่สุด	4.52	0.49	มาก ที่สุด
19.9	จำนวนเครือข่ายภายนอกที่เข้าร่วม ทำบันทึกข้อตกลงในการดำเนิน กิจกรรมกับเครือข่าย	4.58	0.49	มาก ที่สุด	4.53	0.49	มาก ที่สุด	4.51	0.50	มาก ที่สุด
19.10	ผลการระดมทรัพยากรของ เครือข่าย	4.57	0.49	มาก ที่สุด	4.51	0.52	มาก ที่สุด	4.55	0.48	มาก ที่สุด
19.11	ความพึงพอใจของสมาชิกที่มีต่อ กิจกรรมการสร้างปฏิสัมพันธ์ที่ดี ต่อสมาชิกในเครือข่าย	4.53	0.49	มาก ที่สุด	4.59	0.49	มาก ที่สุด	4.59	0.47	มาก ที่สุด

ตาราง 31 (ต่อ)

ข้อที่	กลยุทธ์การบริหารเครือข่าย ความร่วมมือทางวิชาการของ โรงเรียนประถมศึกษา	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้			ความเป็นประโยชน์		
		\bar{X}	S.D.	แปล ผล	\bar{X}	S.D.	แปล ผล	\bar{X}	S.D.	แปล ผล
19.12	ร้อยละของสมาชิกที่เข้าร่วม พัฒนาการใช้เทคโนโลยี ในการประสานงานของสมาชิก ในเครือข่าย	4.55	0.47	มาก ที่สุด	4.56	0.47	มาก ที่สุด	4.53	0.47	มาก ที่สุด
19.13	ร้อยละของสมาชิกที่เข้าร่วม การพัฒนาการมีส่วนร่วมการ ดำเนินงานของหน่วยงาน ภายนอก	4.54	0.48	มาก ที่สุด	4.54	0.55	มาก ที่สุด	4.52	0.49	มาก ที่สุด
19.14	ร้อยละของสมาชิกที่ผ่านการ อบรมเชิงปฏิบัติการการสร้าง แรงจูงใจให้กับเครือข่าย ไม่น้อย กว่า ร้อยละ 80	4.62	0.48	มาก ที่สุด	4.47	0.50	มาก	4.50	0.50	มาก
รวมค่าเฉลี่ยตัวชี้วัดความสำเร็จ		4.57	0.36	มาก ที่สุด	4.53	0.24	มาก ที่สุด	4.53	0.36	มาก ที่สุด
กลยุทธ์ที่ 5										
20	พัฒนาประสิทธิภาพการ ประเมินผลการดำเนินงานของ เครือข่าย	4.54	0.48	มาก ที่สุด	4.53	0.50	มาก ที่สุด	4.50	0.51	มาก
รวมค่าเฉลี่ยกลยุทธ์ที่ 5		4.54	0.48	มาก ที่สุด	4.53	0.50	มาก ที่สุด	4.50	0.51	มาก
โครงการ/กิจกรรม										
20.1	โครงการพัฒนากระบวนการ ประเมินผลการดำเนินงานทาง วิชาการของเครือข่ายอย่างมี ประสิทธิภาพ	4.58	0.49	มาก ที่สุด	4.50	0.50	มาก	4.49	0.55	มาก
20.2	กิจกรรมประชุมเชิงปฏิบัติการ การกำหนดมาตรฐานการ ปฏิบัติงานของเครือข่าย	4.61	0.48	มาก ที่สุด	4.47	0.49	มาก	4.49	0.50	มาก

ตาราง 31 (ต่อ)

ข้อที่	กลยุทธ์การบริหารเครือข่าย ความร่วมมือทางวิชาการของ โรงเรียนประถมศึกษา	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้			ความเป็นประโยชน์		
		\bar{X}	S.D.	แปล ผล	\bar{X}	S.D.	แปล ผล	\bar{X}	S.D.	แปล ผล
20.3	กิจกรรมพัฒนาการกำหนด วัตถุประสงค์ของการประเมินผล	4.50	0.50	มาก	4.49	0.54	มาก	4.53	0.49	มากที่สุด
20.4	กิจกรรมการวิเคราะห์ผลการ ดำเนินงานของเครือข่าย	4.51	0.50	มากที่สุด	4.43	0.45	มาก	4.59	0.48	มากที่สุด
20.5	กิจกรรมการประเมินผลการ ดำเนินงานของเครือข่าย	4.57	0.49	มากที่สุด	4.46	0.49	มาก	4.55	0.47	มากที่สุด
20.6	กิจกรรมสะท้อนผลการดำเนินงาน ของเครือข่าย	4.52	0.50	มากที่สุด	4.50	0.50	มาก	4.55	0.49	มากที่สุด
20.7	กิจกรรมการรายงานผลการ ดำเนินงานของเครือข่าย	4.54	0.49	มากที่สุด	4.46	0.49	มาก	4.52	0.47	มากที่สุด
20.8	กิจกรรมการนำเสนอผลการ ดำเนินงานของเครือข่าย	4.55	0.47	มากที่สุด	4.52	0.52	มากที่สุด	4.51	0.50	มากที่สุด
20.9	กิจกรรมการรายงานผลการ ดำเนินงานต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	4.58	0.49	มากที่สุด	4.50	0.52	มาก	4.53	0.44	มากที่สุด
20.10	กิจกรรมการเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงาน ของเครือข่าย	4.55	0.49	มากที่สุด	4.54	0.48	มากที่สุด	4.54	0.48	มากที่สุด
รวมค่าเฉลี่ยโครงการ/ กิจกรรม		4.55	0.36	มากที่สุด	4.49	0.40	มาก	4.53	0.35	มากที่สุด
ตัวชี้วัดความสำเร็จ										
20.11	เครือข่ายมีผลการประเมินโครงการ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 หรือได้ระดับ มากขึ้นไป	4.54	0.49	มากที่สุด	4.56	0.49	มากที่สุด	4.57	0.49	มากที่สุด
20.12	เครือข่ายมีการกำหนดมาตรฐาน การปฏิบัติงานไว้อย่างชัดเจน	4.52	0.49	มากที่สุด	4.54	0.48	มากที่สุด	4.60	0.48	มากที่สุด
20.13	เครือข่ายมีวัตถุประสงค์ของการ ประเมินผลการดำเนินงาน	4.54	0.49	มากที่สุด	4.50	0.51	มาก	4.51	0.50	มากที่สุด
20.14	ผลการวิเคราะห์ผลการดำเนินงาน ของเครือข่าย	4.53	0.45	มากที่สุด	4.54	0.48	มากที่สุด	4.60	0.49	มากที่สุด
20.15	ผลการประเมินผลการดำเนินงาน ของเครือข่าย	4.54	0.46	มากที่สุด	4.57	0.46	มากที่สุด	4.57	0.46	มากที่สุด

ตาราง 31 (ต่อ)

ข้อที่	กลยุทธ์การบริหารเครือข่าย ความร่วมมือทางวิชาการของ โรงเรียนประถมศึกษา	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้			ความเป็นประโยชน์		
		\bar{X}	S.D.	แปล ผล	\bar{X}	S.D.	แปล ผล	\bar{X}	S.D.	แปล ผล
20.16	ผลการสะท้อนผลการดำเนินงาน ของเครือข่าย	4.56	0.46	มากที่สุด	4.45	0.47	มาก	4.56	0.47	มากที่สุด
20.17	ผลการรายงานผลการดำเนินงาน ของเครือข่าย	4.50	0.50	มาก	4.47	0.48	มาก	4.56	0.48	มากที่สุด
20.18	ผลการนำเสนอผลการดำเนินงาน ของเครือข่าย	4.53	0.47	มากที่สุด	4.50	0.50	มาก	4.60	0.46	มากที่สุด
20.19	จำนวนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่ได้รับ รายงานผลการดำเนินงานของ เครือข่าย	4.56	0.46	มากที่สุด	4.51	0.52	มากที่สุด	4.59	0.49	มากที่สุด
20.20	จำนวนครั้งของการเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงาน ของเครือข่าย	4.62	0.45	มากที่สุด	4.56	0.47	มากที่สุด	4.54	0.48	มากที่สุด
รวมค่าเฉลี่ยตัวชี้วัดความสำเร็จ		4.58	0.32	มากที่สุด	4.52	0.36	มากที่สุด	4.57	0.35	มากที่สุด
กลยุทธ์ที่ 6										
21	ส่งเสริมกระบวนการแลกเปลี่ยน เรียนรู้และการสื่อสารของเครือข่าย	4.57	0.47	มากที่สุด	4.49	0.50	มาก	4.51	0.50	มากที่สุด
รวมค่าเฉลี่ยกลยุทธ์ที่ 6		4.57	0.47	มากที่สุด	4.49	0.50	มาก	4.51	0.50	มากที่สุด
โครงการ/ กิจกรรม										
21.1	โครงการส่งเสริมกระบวนการ แลกเปลี่ยนเรียนรู้และการสื่อสาร ทางด้านวิชาการของเครือข่าย	4.59	0.49	มากที่สุด	4.53	0.50	มากที่สุด	4.55	0.49	มากที่สุด
21.2	กิจกรรมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ทางด้านวิชาการของสมาชิกทั้ง ภายในและภายนอกเครือข่าย	4.51	0.50	มากที่สุด	4.57	0.49	มากที่สุด	4.53	0.46	มากที่สุด
21.3	กิจกรรมการสร้างความสัมพันธ์ ด้วยการสื่อสารของสมาชิกทั้ง ภายในและภายนอกเครือข่ายอย่าง มีประสิทธิภาพ	4.57	0.48	มากที่สุด	4.56	0.48	มากที่สุด	4.56	0.45	มากที่สุด

ตาราง 31 (ต่อ)

ข้อที่	กลยุทธ์การบริหารเครือข่าย ความร่วมมือทางวิชาการของ โรงเรียนประถมศึกษา	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้			ความเป็นประโยชน์		
		\bar{X}	S.D.	แปล ผล	\bar{X}	S.D.	แปล ผล	\bar{X}	S.D.	แปล ผล
21.4	กิจกรรมเปิดบ้านทางวิชาการ (Open House) ของเครือข่ายความ ร่วมมือทางวิชาการ	4.60	0.48	มาก ที่สุด	4.54	0.47	มาก ที่สุด	4.49	0.50	มาก
21.5	กิจกรรมประชาสัมพันธ์และ เผยแพร่ผลงานทางวิชาการของ เครือข่าย	4.64	0.49	มาก	4.51	0.45	มาก ที่สุด	4.49	0.51	มาก
รวมค่าเฉลี่ยโครงการ/ กิจกรรม		4.60	0.37	มาก ที่สุด	4.54	0.35	มาก ที่สุด	4.52	0.33	มาก ที่สุด
ตัวชี้วัดความสำเร็จ										
21.6	เครือข่ายมีผลการประเมินโครงการ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 หรือได้ระดับ มากขึ้นไป	4.54	0.49	มาก ที่สุด	4.56	0.47	มาก ที่สุด	4.51	0.50	มาก ที่สุด
21.7	จำนวนครั้งของการแลกเปลี่ยน เรียนรู้ทางด้านวิชาการของสมาชิก ทั้งภายในและภายนอกเครือข่าย	4.51	0.50	มาก ที่สุด	4.50	0.51	มาก	4.53	0.49	มาก ที่สุด
21.8	จำนวนสมาชิกที่เข้าร่วมกิจกรรม การสร้างความสัมพันธ์ด้วยการ สื่อสารของสมาชิกในเครือข่าย ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80	4.55	0.49	มาก ที่สุด	4.47	0.50	มาก	4.52	0.50	มาก ที่สุด
21.9	ความพึงพอใจของสมาชิกที่เข้าร่วม กิจกรรมเปิดบ้านทางวิชาการ (Open House) ของเครือข่าย ความร่วมมือทางวิชาการ	4.56	0.48	มาก ที่สุด	4.51	0.50	มาก ที่สุด	4.46	0.46	มาก
21.10	ความหลายหลายของช่องทาง ประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ผลงาน ทางวิชาการของเครือข่าย	4.53	0.47	มาก ที่สุด	4.52	0.49	มาก ที่สุด	4.54	0.48	มาก ที่สุด
21.11	จำนวนครั้งของการประชาสัมพันธ์ และเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ ของเครือข่าย	4.51	0.50	มาก ที่สุด	4.51	0.48	มาก ที่สุด	4.51	0.50	มาก ที่สุด
รวมค่าเฉลี่ยตัวชี้วัดความสำเร็จ		4.52	0.35	มาก ที่สุด	4.51	0.33	มาก ที่สุด	4.51	0.37	มาก ที่สุด

ตาราง 31 (ต่อ)

ข้อที่	กลยุทธ์การบริหารเครือข่าย ความร่วมมือทางวิชาการของ โรงเรียนประถมศึกษา	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้			ความเป็นประโยชน์		
		\bar{X}	S.D.	แปล ผล	\bar{X}	S.D.	แปล ผล	\bar{X}	S.D.	แปล ผล
กลยุทธ์ที่ 7										
22	เสริมสร้างความเข้มแข็งของ หน่วยงาน/องค์กรภายนอกเพื่อ ความร่วมมือทางวิชาการ	4.50	0.50	มาก	4.53	0.49	มากที่สุด	4.50	0.50	มาก
ค่าเฉลี่ยกลยุทธ์ที่ 7		4.50	0.50	มาก	4.53	0.49	มากที่สุด	4.50	0.50	มาก
โครงการ/ กิจกรรม										
22.1	โครงการบริหารเครือข่ายความ ร่วมมือทางวิชาการ	4.58	0.49	มาก	4.54	0.48	มากที่สุด	4.55	0.46	มากที่สุด
22.2	โครงการสานสัมพันธ์ระหว่าง หน่วยงานและองค์กรเครือข่าย	4.50	0.50	มาก	4.51	0.50	มากที่สุด	4.52	0.48	มากที่สุด
22.3	กิจกรรมประชุมเชิงปฏิบัติการด้าน งานวิชาการระหว่างหน่วยงานและ องค์กร	4.56	0.49	มากที่สุด	4.52	0.51	มากที่สุด	4.57	0.49	มากที่สุด
22.4	กิจกรรมอบรมพัฒนาเครือข่าย ความร่วมมือทางวิชาการระหว่าง หน่วยงานและองค์กร	4.51	0.50	มากที่สุด	4.48	0.49	มากที่สุด	4.51	0.50	มากที่สุด
รวมค่าเฉลี่ยโครงการกิจกรรม		4.54	0.35	มากที่สุด	4.51	0.37	มากที่สุด	4.54	0.33	มากที่สุด
ตัวชี้วัดความสำเร็จ										
22.5	เครือข่ายมีผลการประเมิน โครงการไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 หรือได้ระดับมากขึ้นไป	4.59	0.49	มากที่สุด	4.51	0.49	มากที่สุด	4.53	0.49	มากที่สุด
22.6	ความพึงพอใจของสมาชิก เครือข่ายที่มีต่อการดำเนินงาน ของเครือข่ายความร่วมมือทาง วิชาการ	4.63	0.48	มากที่สุด	4.50	0.48	มากที่สุด	4.55	0.47	มากที่สุด
22.7	จำนวนครั้งของการประชุมเชิง ปฏิบัติการด้านงานวิชาการ ระหว่างหน่วยงานและองค์กร	4.56	0.49	มากที่สุด	4.54	0.50	มากที่สุด	4.52	0.50	มากที่สุด

ตาราง 31 (ต่อ)

ข้อที่	กลยุทธ์การบริหารเครือข่าย ความร่วมมือทางวิชาการของ โรงเรียนประถมศึกษา	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้			ความเป็นประโยชน์		
		\bar{X}	S.D.	แปล ผล	\bar{X}	S.D.	แปล ผล	\bar{X}	S.D.	แปล ผล
22.8	ร้อยละของสมาชิกผ่านการอบรม พัฒนาเครือข่ายความร่วมมือ ทางวิชาการระหว่างหน่วยงาน และองค์กร ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 80	4.60	0.49	มาก ที่สุด	4.55	0.49	มาก ที่สุด	4.51	0.49	มาก ที่สุด
รวมค่าเฉลี่ยตัวชี้วัดความสำเร็จ		4.59	0.34	มาก ที่สุด	4.52	0.25	มาก ที่สุด	4.53	0.28	มาก ที่สุด
รวมเฉลี่ยกลยุทธ์ที่ 1 - 7		4.54	0.29	มาก ที่สุด	4.52	0.38	มาก ที่สุด	4.53	0.31	มาก ที่สุด
รวมเฉลี่ยภาพรวมทั้งหมด		4.53	0.37	มาก ที่สุด	4.55	0.33	มาก ที่สุด	4.62	0.35	มาก ที่สุด

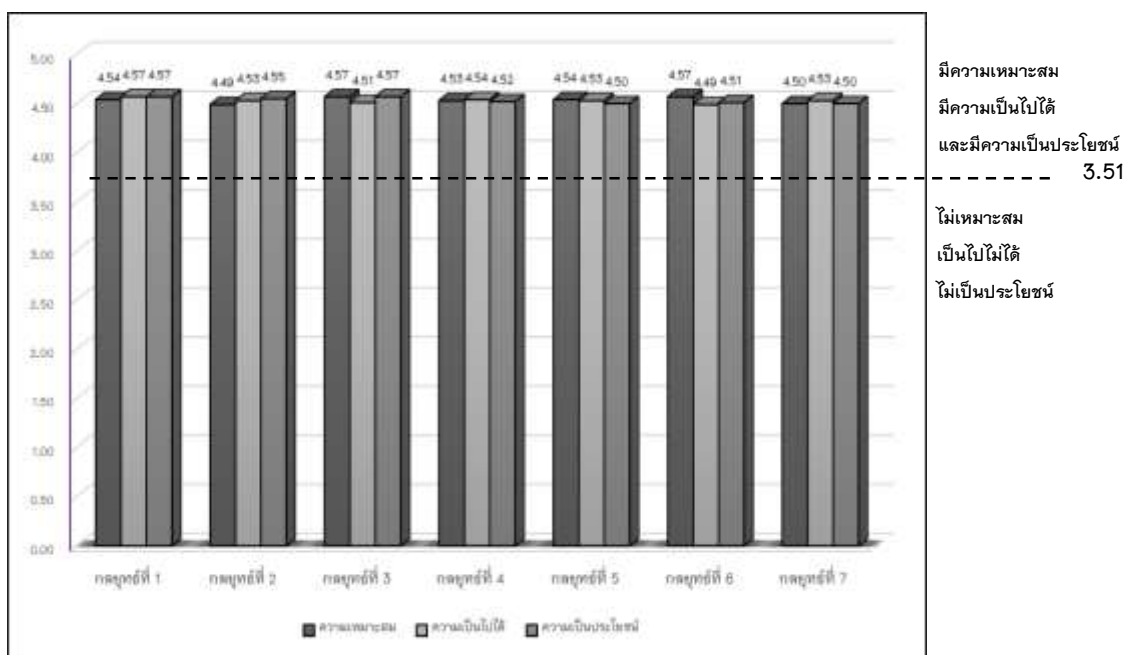
จากตาราง 31 พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและหัวหน้างานวิชาการ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสม ความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ของกลยุทธ์ การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.53$, S.D. = 0.45) ความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.55$, S.D. = 0.46) และมีความเป็นประโยชน์อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.54$, S.D. = 0.44) ซึ่งมีรายละเอียดตามองค์ประกอบของกลยุทธ์ ดังนี้

1. **วิสัยทัศน์** มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.59$, S.D. = 0.49) ความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.47$, S.D. = 0.49) และมีความเป็นประโยชน์ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.62$, S.D. = 0.48)

2. **พันธกิจ** มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.63$, S.D. = 0.34) ความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.52$, S.D. = 0.31) และมีความเป็นประโยชน์ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.59$, S.D. = 0.33)

3. **เข้าประสงค์** มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.56$, S.D. = 0.25) มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.51$, S.D. = 0.36) และมีความเป็นประโยชน์อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.54$, S.D. = 0.40)

4. **กลยุทธ์** มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.54$, S.D. = 0.29) มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.52$, S.D. = 0.38) และมีความเป็นประโยชน์อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.53$, S.D. = 0.31) ดังภาพประกอบ 6

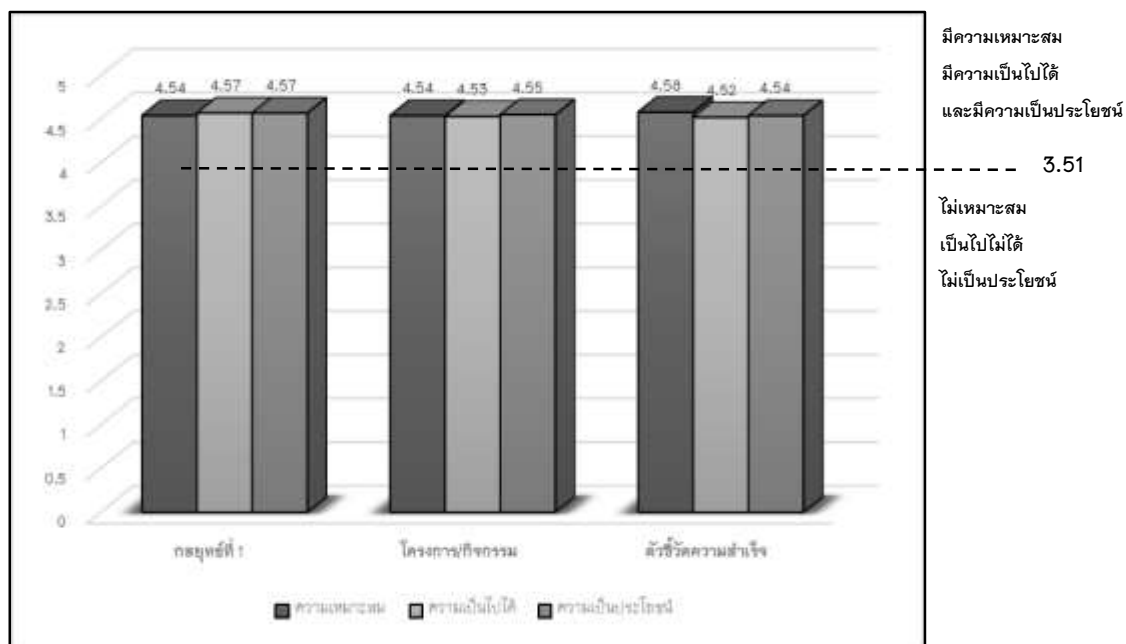

ภาพประกอบ 6 กราฟแสดงความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และมีความเป็นประโยชน์ของกลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

เมื่อพิจารณาเป็นรายกลยุทธ์พบว่า

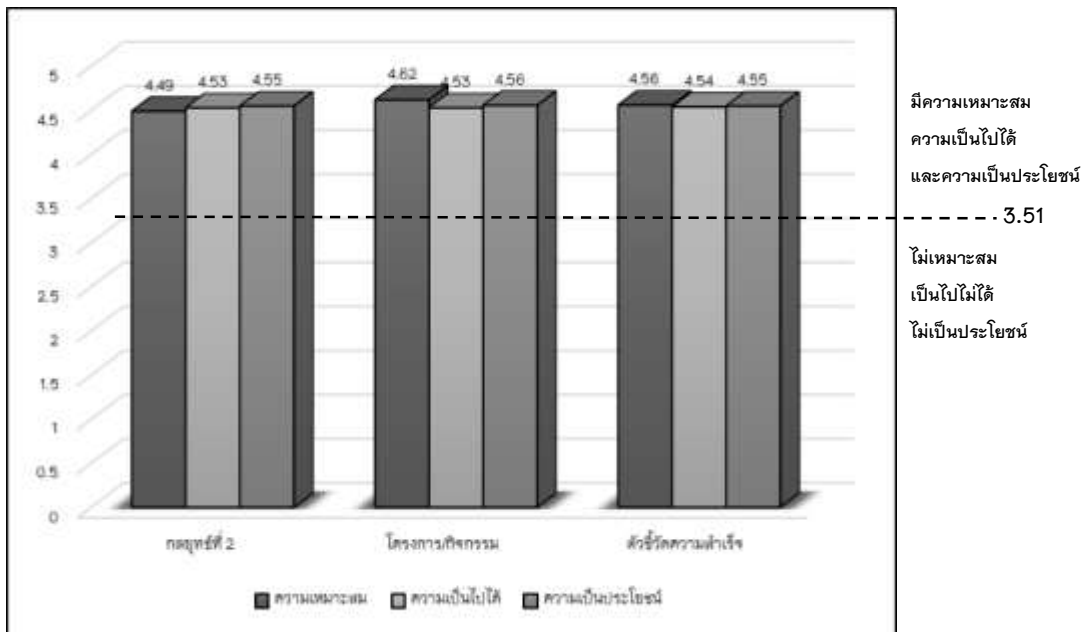
4.1 กลยุทธ์ที่ 1 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.54$, S.D. = 0.49) มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.57$, S.D. = 0.46) และมีความเป็นประโยชน์อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.57$, S.D. = 0.49) โครงการ/ กิจกรรม มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.54$, S.D. = 0.40) มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด

($\bar{x} = 4.53$, S.D. = 0.36) และมีความเป็นประโยชน์อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.55$, S.D. = 0.33) ตัวชี้วัดความสำเร็จ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.58$, S.D. = 0.34) มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.52$, S.D. = 0.37) และมีความเป็นประโยชน์อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.54$, S.D. = 0.29) ดังภาพประกอบ 7

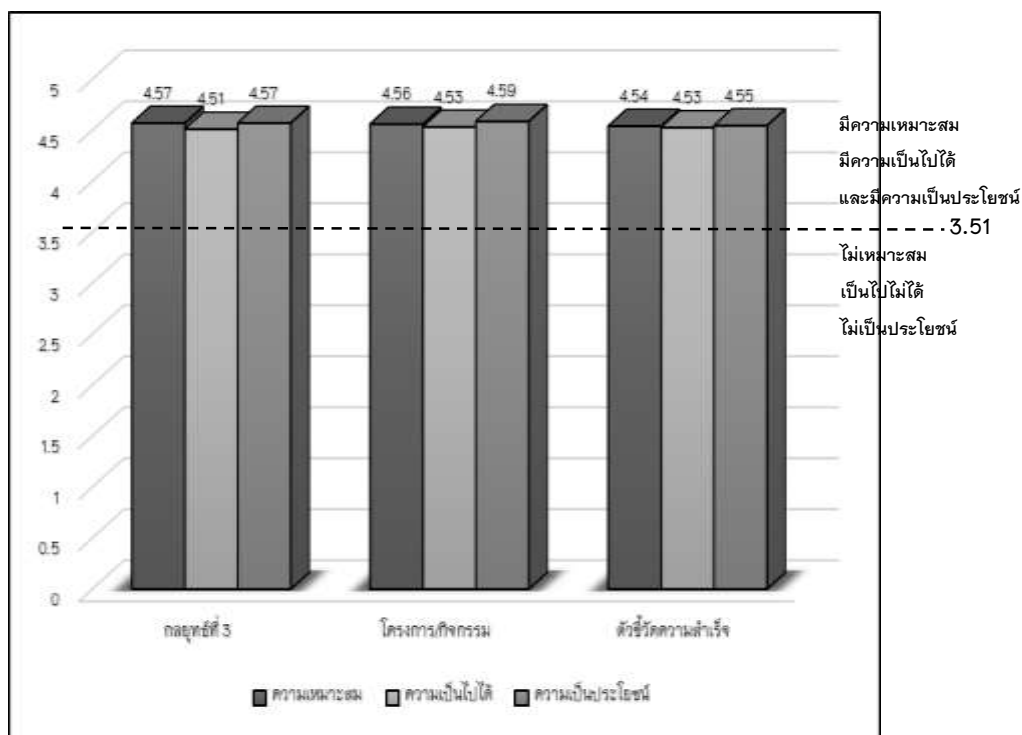
ภาพประกอบ 7 กราฟแสดงความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ของโครงการ/ กิจกรรม และตัวชี้วัดความสำเร็จ กลยุทธ์ที่ 1 สร้างเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ

4.2 กลยุทธ์ที่ 2 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.49$, S.D. = 0.50) มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.53$, S.D. = 0.49) และมีความเป็นประโยชน์อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.55$, S.D. = 0.47) โครงการ/ กิจกรรม มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.62$, S.D. = 0.23) มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.53$, S.D. = 0.37) และมีความเป็นประโยชน์อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.56$, S.D. = 0.35) ตัวชี้วัดความสำเร็จ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.55$, S.D. = 0.34) มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.54$, S.D. = 0.35) และมีความเป็นประโยชน์อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.55$, S.D. = 0.24) ดังภาพประกอบ 8

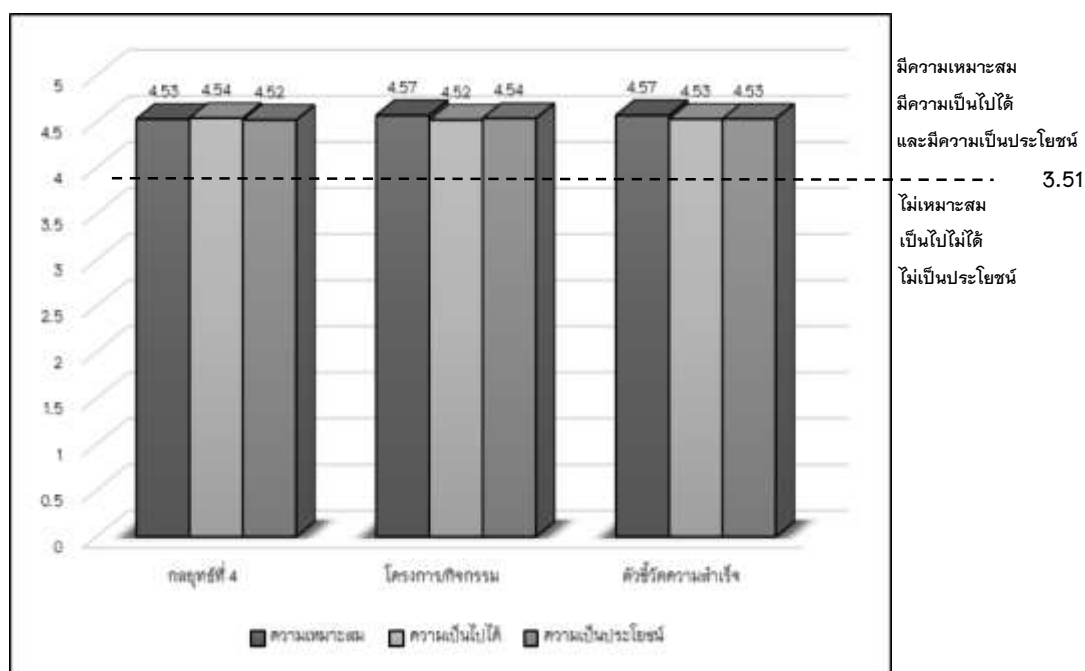
ภาพประกอบ 8 กราฟแสดงความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และมีความเป็นประโยชน์
ของโครงการ/ กิจกรรม และตัวชี้วัดความสำเร็จ
กลยุทธ์ที่ 2 การกำหนดวิสัยทัศน์เพื่อการบรรลุเป้าหมายของเครือข่าย

4.3 กลยุทธ์ที่ 3 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.57$, S.D. = 0.49) มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.51$, S.D. = 0.50) และมีความเป็นประโยชน์อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.57$, S.D. = 0.49) โครงการ/ กิจกรรม มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.56$, S.D. = 0.26) มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.53$, S.D. = 0.33) และมีความเป็นประโยชน์อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.59$, S.D. = 0.32) ตัวชี้วัดความสำเร็จ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.54$, S.D. = 0.37) มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.53$, S.D. = 0.34) และมีความเป็นประโยชน์อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.55$, S.D. = 0.26) ดังภาพประกอบ 9

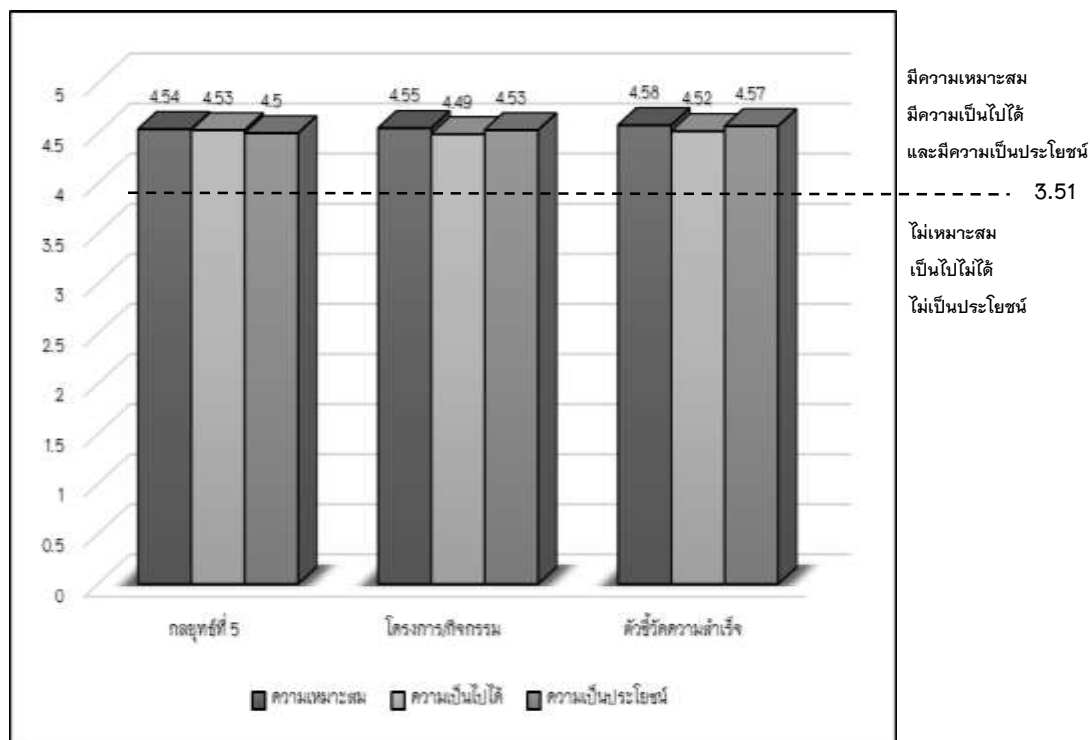
ภาพประกอบ 9 กราฟแสดงความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และมีความเป็นประโยชน์
ของโครงการ/ กิจกรรม และตัวชี้วัดความสำเร็จ
กลยุทธ์ที่ 3 พัฒนาแผนยุทธศาสตร์ของเครือข่ายความร่วมมือทาง
วิชาการ

4.4 กลยุทธ์ที่ 4 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.53$, S.D. = 0.49)
มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.54$, S.D. = 0.48) และมีความเป็นประโยชน์
อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.52$, S.D. = 0.50) โครงการ/ กิจกรรม มีความเหมาะสม
อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.57$, S.D. = 0.40) มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด
($\bar{x} = 4.52$, S.D. = 0.37) และมีความเป็นประโยชน์อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.54$, S.D. =
0.38) ตัวชี้วัดความสำเร็จ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.57$, S.D. = 0.36)
มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.53$, S.D. = 0.24) และมีความเป็นประโยชน์
อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.53$, S.D. = 0.36) ดังภาพประกอบ 10

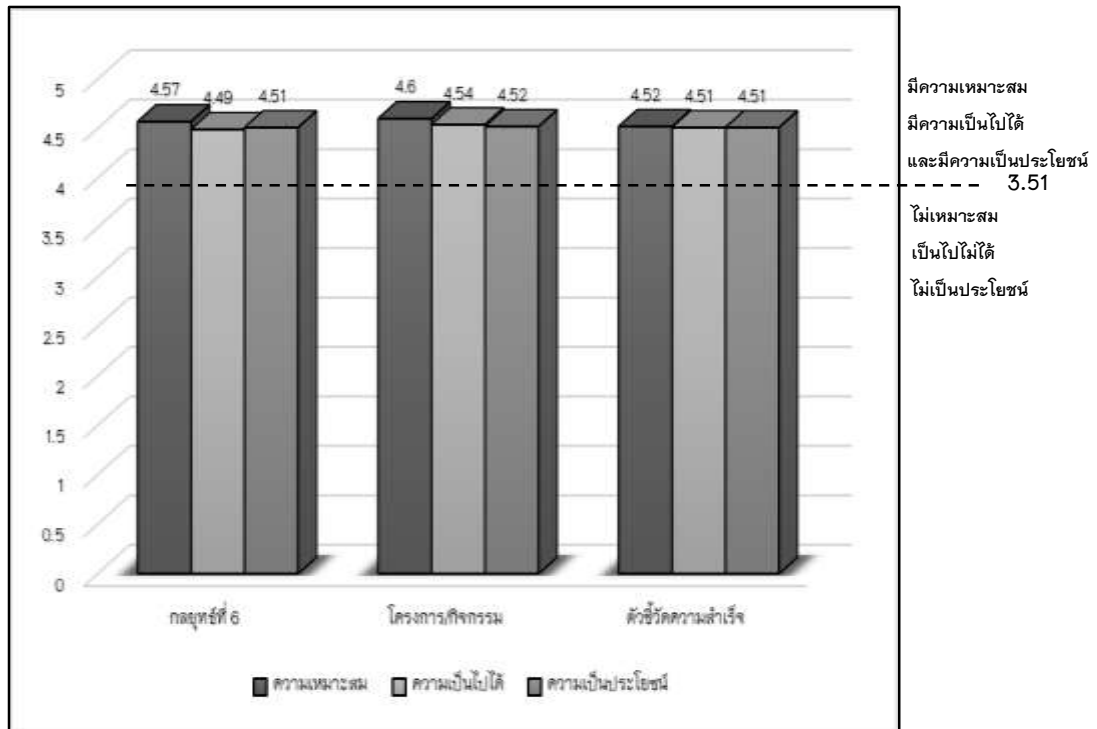
ภาพประกอบ 10 กราฟแสดงความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และมีความเป็นประโยชน์
ของโครงการ/ กิจกรรม และตัวชี้วัดความสำเร็จ
กลยุทธ์ที่ 4 สร้างความเข้มแข็งในการมีส่วนร่วมของสมาชิกของ
สมาชิกในเครือข่าย

4.5 กลยุทธ์ที่ 5 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.54$, S.D. = 0.48)
มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.53$, S.D. = 0.50) และมีความเป็นประโยชน์
อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.50$, S.D. = 0.51) โครงการ/ กิจกรรม มีความเหมาะสมอยู่ในระดับ
มากที่สุด ($\bar{x} = 4.55$, S.D. = 0.36) มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.49$, S.D. =
0.40) และมีความเป็นประโยชน์อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.53$, S.D. = 0.35) ตัวชี้วัด
ความสำเร็จ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.58$, S.D. = 0.32) มีความเป็นไปได้
อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.52$, S.D. = 0.36) และมีความเป็นประโยชน์อยู่ในระดับมากที่สุด
($\bar{x} = 4.57$, S.D. = 0.35) ดังภาพประกอบ 11

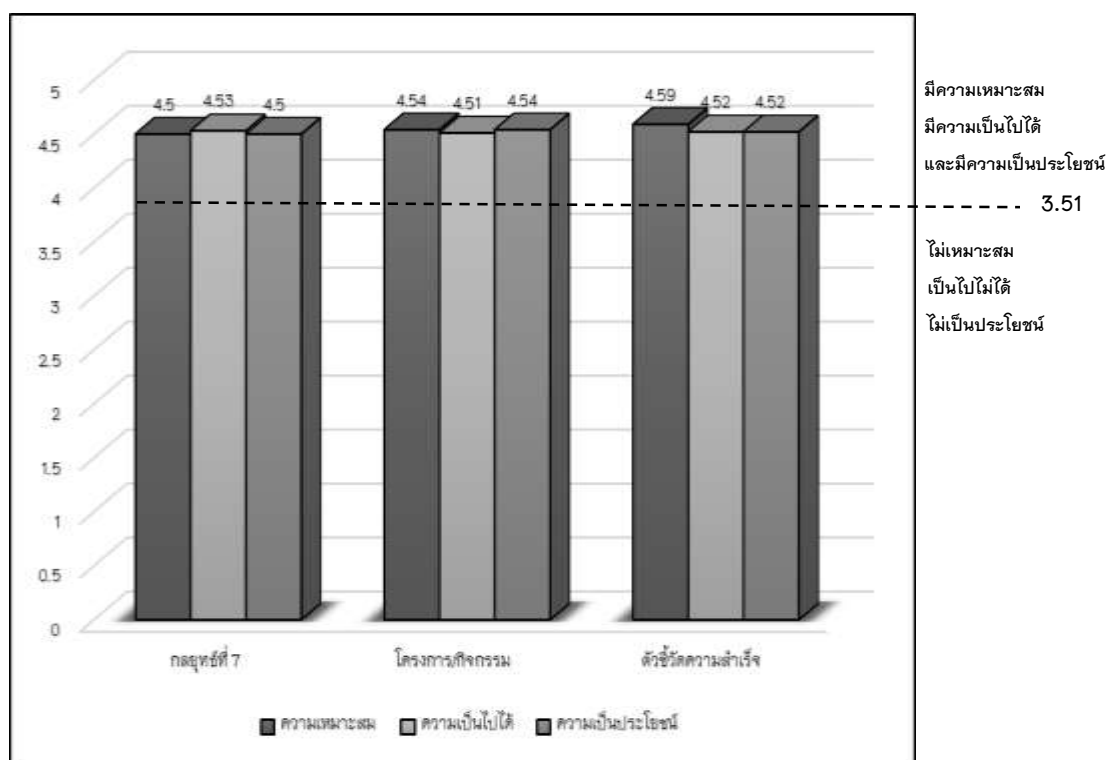
ภาพประกอบ 11 กราฟแสดงความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และมีความเป็นประโยชน์
ของโครงการ/ กิจกรรม และตัวชี้วัดความสำเร็จ
กลยุทธ์ที่ 5 พัฒนาประสิทธิภาพการประเมินผลการดำเนินงาน
ของเครือข่าย

4.6 กลยุทธ์ที่ 6 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.57$, S.D. = 0.47) ความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.49$, S.D. = 0.50) และมีความเป็นประโยชน์อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.51$, S.D. = 0.50) โครงการ/ กิจกรรม มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.37) ความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.54$, S.D. = 0.35) และมีความเป็นประโยชน์อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.52$, S.D. = 0.33) ตัวชี้วัดความสำเร็จ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.52$, S.D. = 0.35) ความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.51$, S.D. = 0.33) และมีความเป็นประโยชน์อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.51$, S.D. = 0.37) ดังภาพประกอบ 12

ภาพประกอบ 12 กราฟแสดงความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และมีความเป็นประโยชน์ของโครงการ/ กิจกรรม และตัวชี้วัดความสำเร็จ กลยุทธ์ที่ 6 ส่งเสริมกระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และการสื่อสารของเครือข่าย

4.7 กลยุทธ์ที่ 7 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.50$, S.D. = 0.50) ความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.53$, S.D. = 0.49) และมีความเป็นประโยชน์อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.50$, S.D. = 0.50) โครงการ/ กิจกรรม มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.54$, S.D. = 0.35) ความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.51$, S.D. = 0.37) และมีความเป็นประโยชน์อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.54$, S.D. = 0.33) ตัวชี้วัดความสำเร็จ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.59$, S.D. = 0.34) ความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.52$, S.D. = 0.25) และมีความเป็นประโยชน์อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.53$, S.D. = 0.28) ดังภาพประกอบ 13

ภาพประกอบ 13 กราฟแสดงความเหมาะสม ความเป็นไปได้และมีความเป็นประโยชน์
 ของโครงการ/ กิจกรรมและตัวชี้วัดความสำเร็จ
 กลยุทธ์ที่ 7 เสริมสร้างความเข้มแข็งของหน่วยงาน/ องค์กร
 ภายนอกเพื่อความร่วมมือทางวิชาการ

ระยะที่ 4 ผลการประเมินความเหมาะสมของคู่มือกลยุทธ์การบริหาร เครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัด สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ในระยะนี้ผู้วิจัยได้สร้างและพัฒนาคู่มือการใช้กลยุทธ์การบริหารเครือข่าย
 ความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ
 การศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือใน 2 ขั้นตอนคือ ขั้นตอนที่ 1 การร่างคู่มือ
 การใช้กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา
 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ขั้นตอนที่ 2 การประเมินคู่มือการใช้กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีรายละเอียดดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ผลการร่างคู่มือการใช้กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผู้วิจัยร่างคู่มือโดยศึกษาเอกสาร แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดรายละเอียดของคู่มือการใช้กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือโดยองค์ประกอบของคู่มือประกอบด้วย คำชี้แจง ความเป็นมา วัตถุประสงค์ ประโยชน์ กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ แนวทางการดำเนินงานตามกลยุทธ์ และบทบาทหน้าที่ของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการใช้กลยุทธ์

ขั้นตอนที่ 2 ผลการประเมินคู่มือการใช้กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบประเมินที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด มากปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ผลการประเมินคู่มือการใช้กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือดังตาราง 32

ตาราง 32 ผลการประเมินคู่มือการใช้กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา ศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ข้อที่	รายการ	ค่าเฉลี่ย (\bar{x})	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	การแปลผล
1	คำชี้แจง	4.60	0.55	มากที่สุด
2	วัตถุประสงค์ของคู่มือ	4.80	0.45	มากที่สุด
3	ประโยชน์ของคู่มือ	4.60	0.55	มากที่สุด
4	บทนำ	4.80	0.45	มากที่สุด
5	กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	4.60	0.55	มากที่สุด
6	แนวทางการดำเนินงานตามกลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	4.60	0.55	มากที่สุด
7	บทบาทและหน้าที่ของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับกลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	4.80	0.45	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย		4.69	0.44	มากที่สุด

จากตาราง 32 ผลการประเมินคู่มือการใช้กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่า คู่มือมีความเหมาะสมในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.69$, S.D. = 0.44) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ วัตถุประสงค์ของคู่มือ ความเป็นมา บทบาทหน้าที่ของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการใช้กลยุทธ์

มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\bar{x} = 4.80$, S.D. = 0.45) รองลงมาคือ คำชี้แจง ประโยชน์ของคู่มือ
กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และ
แนวทางการดำเนินงานตามกลยุทธ์ ($\bar{x} = 4.60$, S.D. = 0.55) ตามลำดับ

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมาย เพื่อศึกษาความต้องการจำเป็น พัฒนากลยุทธ์ ตรวจสอบความเหมาะสมของกลยุทธ์ และจัดทำคู่มือการใช้กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นการวิจัยเชิงนโยบาย โดยใช้การวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed Methods Research) ได้แก่ การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ พหุกรณีศึกษาเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาที่มีผลการปฏิบัติที่เป็นเลิศด้านวิชาการ จำนวน 3 เครือข่าย การศึกษาความต้องการจำเป็น การประชุมกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ (Expert Group Meeting) การสำรวจความคิดเห็นจากกลุ่มตัวอย่าง (Survey Research) และการประเมินความเหมาะสมของคู่มือการใช้กลยุทธ์จากผู้เชี่ยวชาญ การดำเนินการวิจัยแบ่งเป็น 4 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 การศึกษาความต้องการจำเป็นของการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ แหล่งข้อมูลประกอบด้วย

1.1 ศึกษาเอกสาร แนวคิด หลักการ ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ

1.2 สัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 คน ซึ่งเลือกมาแบบเจาะจงตามเกณฑ์คุณสมบัติที่กำหนด

1.3 พหุกรณีศึกษาเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาที่มีผลการปฏิบัติที่เป็นเลิศด้านวิชาการ จำนวน 3 เครือข่าย โดยการสัมภาษณ์และสังเกต ผู้บริหาร และหัวหน้างานวิชาการ

1.4 ศึกษาความต้องการจำเป็นในการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา โดยใช้แบบสอบถาม แหล่งข้อมูลเป็นผู้บริหารสถานศึกษาและหัวหน้างานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 420 คน

กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของ Yamane และใช้วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi – stage Random Sampling)

ระยะที่ 2 การพัฒนากลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยการประชุมผู้เชี่ยวชาญ (Expert Group Meeting) จำนวน 9 คน ซึ่งเลือกมาแบบเจาะจงตามเกณฑ์คุณสมบัติที่กำหนด

ระยะที่ 3 การตรวจสอบความเหมาะสม ความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ของกลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยใช้แบบสอบถาม แหล่งข้อมูลเป็นผู้บริหารสถานศึกษาและหัวหน้างานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 470 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของ Yamane และการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi – stage Random Sampling)

ระยะที่ 4 การจัดทำและตรวจสอบความเหมาะสมของคู่มือการใช้กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผู้วิจัยจัดทำคู่มือการใช้กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน ตรวจสอบความเหมาะสม

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัย เรื่องกลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สรุปได้ดังนี้

1. ความต้องการจำเป็นของการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีดัชนีของความต้องการจำเป็น โดยรวม เท่ากับ 0.336 เรียงตามลำดับความสำคัญ ได้แก่ ด้านการกำหนดวิสัยทัศน์ของเครือข่าย ด้านการประเมินผล

และการปรับปรุงพัฒนาการดำเนินงานของเครือข่าย ด้านการประสานหน่วยงานและองค์กรเครือข่าย ด้านการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และการสื่อสาร ด้านการพัฒนาแผนยุทธศาสตร์ของเครือข่าย ด้านการมีส่วนร่วมของสมาชิกเครือข่าย และด้านการตระหนักถึงความจำเป็นในการสร้างเครือข่าย ตามลำดับ

2. กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มี 6 องค์ประกอบ ได้แก่ วิสัยทัศน์ 7 พันธกิจ 7 เป้าประสงค์ 7 กลยุทธ์ 40 โครงการ/ กิจกรรม และ 42 ตัวชี้วัดความสำเร็จ ดังนี้ กลยุทธ์ที่ 1 สร้างเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ กลยุทธ์ที่ 2 การกำหนดวิสัยทัศน์เพื่อการบรรลุเป้าหมายของเครือข่าย กลยุทธ์ที่ 3 พัฒนาแผนยุทธศาสตร์ของเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ กลยุทธ์ที่ 4 สร้างความเข้มแข็งในการมีส่วนร่วมของสมาชิกของสมาชิกในเครือข่าย กลยุทธ์ที่ 5 พัฒนาประสิทธิภาพการประเมินผลการดำเนินงานของเครือข่าย กลยุทธ์ที่ 6 ส่งเสริมกระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และการสื่อสารของเครือข่าย กลยุทธ์ที่ 7 เสริมสร้างความเข้มแข็งของหน่วยงาน/ องค์กรภายนอกเพื่อความร่วมมือทางวิชาการ

3. ผู้บริหารสถานศึกษาและหัวหน้างานวิชาการ มีความเห็นว่ากลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีความเหมาะสมความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายกลยุทธ์ เรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ กลยุทธ์ที่ 7 เสริมสร้างความเข้มแข็งของหน่วยงาน/ องค์กรภายนอกเพื่อความร่วมมือทางวิชาการ รองลงมา กลยุทธ์ที่ 4 สร้างความเข้มแข็งในการมีส่วนร่วมของสมาชิกของสมาชิกในเครือข่าย กลยุทธ์ที่ 6 ส่งเสริมกระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และการสื่อสารของเครือข่าย กลยุทธ์ที่ 1 สร้างเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ กลยุทธ์ที่ 2 การกำหนดวิสัยทัศน์เพื่อการบรรลุเป้าหมายของเครือข่าย กลยุทธ์ที่ 3 พัฒนาแผนยุทธศาสตร์ของเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ และ กลยุทธ์ที่ 5 พัฒนาประสิทธิภาพการประเมินผลการดำเนินงานของเครือข่าย

4. คู่มือการใช้กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

อภิปรายผล

ผู้วิจัยขออภิปรายผลการวิจัย เรื่อง กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตามความมุ่งหมายของการวิจัย ดังต่อไปนี้

1. ความต้องการจำเป็นของการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นการกำหนดความแตกต่างระหว่างสภาพปัจจุบันกับสภาพที่พึงประสงค์เพื่อนำมาจัดเรียงความสำคัญและนำข้อมูลมากำหนดเป็นแผนพัฒนาต่อไป เป็น ลำดับความสำคัญเป็น ดังนี้ ด้านการกำหนดวิสัยทัศน์ของเครือข่าย ด้านการประเมินผลและการปรับปรุงพัฒนาการดำเนินงานของเครือข่าย ด้านการประสานหน่วยงานและองค์กรเครือข่าย ด้านการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และการสื่อสาร ด้านการพัฒนาแผนยุทธศาสตร์ของเครือข่าย ด้านการมีส่วนร่วมของสมาชิกเครือข่ายและด้านการตระหนักถึงความจำเป็นในการสร้างเครือข่าย ตามลำดับ จากผลการวิจัย ความต้องการจำเป็นของการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการดังกล่าว ด้านที่ต้องแก้ปัญหาอันดับแรก คือ ด้านการกำหนดวิสัยทัศน์ของเครือข่ายทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า วิสัยทัศน์ที่กำหนดทำให้เกิดผลในทางวิชาการร่วมกัน แสดงถึงการให้ความสำคัญต่อการมีส่วนร่วมของโรงเรียนในเครือข่าย วิสัยทัศน์ที่มีความชัดเจนและมีความเป็นไปได้ จะสร้างพลังให้กับองค์กรทำให้องค์กรมีการรวมพลังมุ่งไปในทิศทางเดียวกัน สอดคล้องกับ สมคค์ดิ์ ดลประสิทธิ์ (2549, หน้า 8) กล่าวว่า วิสัยทัศน์มีความสำคัญ 5 ประการ คือ 1) ช่วยกำหนดทิศทางที่จะดำเนินชีวิตหรือกิจกรรมองค์กร โดยมีจุดหมายปลายทางที่ชัดเจน 2) ช่วยให้สมาชิกทุกคนรู้ว่าแต่ละคนมีความสำคัญต่อการมุ่งไปสู่จุดหมายปลายทาง 3) ช่วยกระตุ้นให้สมาชิกทุกคนมีความรู้สึกน่าสนใจ 4) มีความผูกพัน มุ่งมั่นปฏิบัติตามด้วยความเต็มใจ ทำทนาย เกิดความหมายในชีวิตการทำงาน มีการทำงานและมีชีวิตอยู่อย่างมีเป้าหมายด้วยความภาคภูมิใจและทุ่มเทเพื่อคุณภาพของผลงานที่ปฏิบัติ และ 5) ช่วยกำหนดมาตรฐานของชีวิต องค์กรและสังคม

ที่แสดงถึงการมีชีวิตที่มีคุณภาพ องค์การที่มีคุณภาพและสังคมที่เจริญก้าวหน้า มีความเป็นเลิศในทุกด้านในการพัฒนาวิสัยทัศน์

2. กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มี 6 องค์ประกอบ ได้แก่ วิสัยทัศน์ 7 พันธกิจ 7 เป้าประสงค์ 7 กลยุทธ์ 40 โครงการ/ กิจกรรม และ 42 ตัวชี้วัดความสำเร็จ ดังนี้

กลยุทธ์ที่ 1 สร้างเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ เริ่มต้นด้วยการสร้างเครือข่ายโดยสมาชิกที่มาร่วมตัวมีเป้าหมาย วัตถุประสงค์และกิจกรรมในการทำงานร่วมกัน มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์ร่วมกัน เพื่อให้งานวิชาการบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ร่วมกัน ซึ่งการดำเนินการประกอบด้วยโครงการ/ กิจกรรม ดังนี้ 1) โครงการสร้างเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ 2) กิจกรรมส่งเสริมการตระหนักถึงความสำคัญของเครือข่าย 3) กิจกรรมการจัดทำข้อตกลงร่วมกันทางด้านวิชาการของเครือข่าย 4) กิจกรรมการจัดทำระเบียบและข้อปฏิบัติทางด้านวิชาการของเครือข่าย และมีการวัดผลการดำเนินงานหรือประเมินผลการดำเนินงานเพื่อสะท้อนประสิทธิภาพในการดำเนินงานของเครือข่ายด้วยตัวชี้วัดความสำเร็จ มีดังนี้ 1) ผลการประเมินโครงการไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 หรือได้ระดับมาก ขึ้นไป 2) ความพึงพอใจของสมาชิกเครือข่ายที่มีต่อการดำเนินงานโครงการสร้างเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ 3) ร้อยละของสมาชิกที่เข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมการตระหนักถึงความสำคัญของเครือข่าย 4) สมาชิกเครือข่ายมีการจัดทำบันทึกข้อตกลงร่วมกันทางด้านวิชาการ 5) เครือข่ายมีระเบียบและข้อปฏิบัติทางด้านวิชาการที่ชัดเจน ทั้งนี้เพราะ การสร้างเครือข่ายความร่วมมือเป็นเครื่องมือที่ปัจจุบันหลายเครือข่ายมีความพยายามในการปรับเปลี่ยนรูปแบบการบริหารจัดการเครือข่ายให้มีคุณภาพที่สูงขึ้น เพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารจัดการ เนื่องจากกระบวนการสร้างเครือข่ายเป็นปัจจัยสำคัญที่สนับสนุนและส่งเสริมให้เครือข่ายมีพลังในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นเป้าหมายหลักของการพัฒนาสถานศึกษายุคใหม่ ทั้งนี้เครือข่ายต้องสร้างระบบการดำเนินงานทางการศึกษาร่วมกับภาคีที่เกี่ยวข้องเพื่อสร้างเครือข่ายการปฏิบัติงานอย่างเป็นระบบร่วมกัน ซึ่งสอดคล้องกับ สุดา มงคลสิทธิ์ (2562, หน้า 258) ได้กล่าวว่า การสร้างเครือข่ายการปฏิบัติงานอย่างเป็นระบบร่วมกัน เป็นการเชื่อมโยงในลักษณะของเครือข่าย จะต้องพัฒนาไปสู่ระดับของการลงมือทำกิจกรรมร่วมกันเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย

ร่วมกันด้วย ดังนั้น เครือข่ายต้องมีการจัดระบบให้กลุ่มบุคคลหรือองค์กรที่เป็นสมาชิก ดำเนินกิจกรรมบางอย่างร่วมกันเพื่อนำไปสู่จุดหมายที่เห็นพ้องต้องกัน ซึ่งการสร้าง วิสัยทัศน์ร่วมกันจะทำให้กระบวนการขับเคลื่อนเกิดพลัง มีความเป็นเอกภาพ การพัฒนา ความเข้มแข็งของเครือข่าย เป็นเงื่อนไขที่ทำให้เกิดการร่วมรับรู้ ร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ และ ร่วมลงมือกระทำอย่างเข้มแข็ง ซึ่งจะเป็นการสร้างความเข้มแข็งให้กับเครือข่ายอย่างมาก และการเสริมสร้างความสัมพันธ์กับภาคีเครือข่ายโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน ลักษณะของ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกควรเป็นการแลกเปลี่ยนกัน (Reciprocal Exchange) มากกว่าที่จะ เป็นผู้ให้หรือเป็นผู้รับฝ่ายเดียว (Unilateral Exchange) ยิ่งสมาชิกมีปฏิสัมพันธ์กันมากเท่าใด ก็จะทำให้เกิดความผูกพันระหว่างกันมากขึ้นเท่านั้น ทำให้การเชื่อมโยงแน่นแฟ้นมากขึ้น การเรียนรู้ระหว่างกันมากขึ้น สร้างความเข้มแข็งให้กับเครือข่าย ซึ่งการสร้างเครือข่าย ในการจัดการศึกษานับเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการของสังคมยุคใหม่ที่สอดคล้องกับ สถานการณ์ทุกมิติ เช่น ด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม

กลยุทธ์ที่ 2 การกำหนดวิสัยทัศน์เพื่อการบรรลุเป้าหมายของเครือข่าย ดำเนินการโดยเครือข่ายมีการกำหนดวิสัยทัศน์ร่วมกัน มีความชัดเจนและมีความเป็นไปได้ วิสัยทัศน์ที่กำหนดทำให้เกิดผลในทางวิชาการร่วมกัน และให้ความสำคัญต่อการมีส่วนร่วม ของสถานศึกษาในเครือข่าย มีแผนปฏิบัติการทางวิชาการร่วมกันที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ เป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่กำหนด ประกอบด้วยโครงการ/ กิจกรรม ดังนี้ 1) โครงการ ส่งเสริมการกำหนดวิสัยทัศน์เพื่อพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ 2) กิจกรรม การมีส่วนร่วมของการกำหนดวิสัยทัศน์ 3) กิจกรรมการจัดทำแผนปฏิบัติการทางวิชาการ ของเครือข่าย 4) กิจกรรมปรับปรุงพัฒนาวิสัยทัศน์ร่วมกันของเครือข่าย และมีการวัดผล การดำเนินงานหรือประเมินผลการดำเนินงานเพื่อสะท้อนประสิทธิภาพในการดำเนินงาน ของเครือข่ายด้วยตัวชี้วัดความสำเร็จ ดังนี้ 1) ผลการประเมินโครงการไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 หรือได้ระดับมากขึ้นไป 2) ร้อยละของสมาชิกที่เข้า ร่วมการกำหนดวิสัยทัศน์ของ เครือข่าย 3) เครือข่ายมีแผนปฏิบัติการทางวิชาการอย่างชัดเจน 4) ผลการปรับปรุงพัฒนา วิสัยทัศน์ของเครือข่าย ทั้งนี้เพราะ การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการที่ประสบ ความสำเร็จและบรรลุเป้าหมายต้องมีการกำหนดวิสัยทัศน์เพื่อเป็นทิศทางในการ ดำเนินงานในเครือข่าย สอดคล้องกับ สุรเดช รอดจินดา (2562, หน้า 5) ได้กล่าวไว้ว่า การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน คือ ภาพอนาคตขององค์กรที่สมาชิกทุกคนในองค์กรต้องการให้ เกิดขึ้นเพื่อให้มองเห็นจุดมุ่งหมายและแนวทางปฏิบัติร่วมกัน โดยสมาชิกทุกคนมีส่วนร่วม

ในการกำหนดทิศทางให้สอดคล้องกับนโยบาย เป้าหมาย และภาระหน้าที่ขององค์การ เป็นสิ่งแรก que ผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีและต้องถ่ายทอดวิสัยทัศน์ให้ครูในโรงเรียนได้เข้าใจ อย่างชัดเจน สามารถนำวิสัยทัศน์ลงสู่ นโยบาย แผนงานและการปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น ในการกำหนดวิสัยทัศน์ด้านวิชาการของเครือข่ายจะต้องให้บุคลากร ของสมาชิกเครือข่ายที่มีส่วนได้เสียทั้งภายในและภายนอกเข้ามาร่วมในการตัดสินใจ ทุกขั้นตอนจึงจะทำให้เกิดการยอมรับและร่วมมือในการทำงาน

กลยุทธ์ที่ 3 พัฒนาแผนยุทธศาสตร์ของเครือข่ายความร่วมมือทาง วิชาการ ดำเนินการโดยเครือข่ายมีการกำหนดขั้นตอนและกรอบระยะเวลาในการวางแผน ยุทธศาสตร์ที่พัฒนาเครือข่าย มีการวิเคราะห์ทั้งปัจจัยภายนอกและภายในเพื่อใช้ในการ วางแผนยุทธศาสตร์ กำหนดโครงสร้างการบริหารเครือข่ายที่ชัดเจน จัดประชุมให้ผู้บริหาร สถานศึกษาของเครือข่ายทำความเข้าใจยุทธศาสตร์แต่ละประเด็น มีการกำหนด ผู้รับผิดชอบในการดำเนินการตามแผนและมีการบริหารงบประมาณในการสนับสนุน การดำเนินการตามแผนยุทธศาสตร์ตลอดจนนำผลการประเมินผลการปฏิบัติงานตามแผน ยุทธศาสตร์มาปรับปรุงและพัฒนาการดำเนินงานของเครือข่าย ซึ่งดำเนินการโดย โครงการ/ กิจกรรม ดังนี้ 1) โครงการจัดทำแผนยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการทาง วิชาการของเครือข่าย 2) กิจกรรมประชุมเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจของสมาชิกในการ พัฒนาแผนยุทธศาสตร์ของเครือข่าย 3) กิจกรรมการกำหนดผู้รับผิดชอบในการดำเนินงาน ตามแผนยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการทางวิชาการของเครือข่าย 4) กิจกรรมวิเคราะห์ ปัจจัยทั้งภายนอกและภายในนำสู่การวางแผนปฏิบัติการทางวิชาการของเครือข่าย 5) กิจกรรมจัดทำแผนยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการทางวิชาการของเครือข่าย 6) กิจกรรมการปรับปรุงการประเมินผลการปฏิบัติงานตามแผนยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติ การทางวิชาการของเครือข่าย และมีการวัดผลการดำเนินงานหรือประเมินผลการ ดำเนินงานเพื่อสะท้อนประสิทธิภาพในการดำเนินงานของเครือข่ายด้วยตัวชี้วัดความสำเร็จ ดังนี้ 1) ผลการประเมินโครงการไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 หรือได้ระดับมากขึ้นไป 2) ระดับ ความรู้ความเข้าใจของสมาชิกในการพัฒนาแผนยุทธศาสตร์ของเครือข่าย 3) เครือข่ายมี การกำหนดผู้รับผิดชอบและบทบาทหน้าที่ในการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์และ แผนปฏิบัติการทางวิชาการอย่างชัดเจน 4) ผลการวิเคราะห์ปัจจัยทั้งภายนอกและภายใน นำสู่การวางแผนยุทธศาสตร์ 5) เครือข่ายมีแผนปฏิบัติการทางวิชาการอย่างครอบคลุม และชัดเจน 6) ผลการปรับปรุงการประเมินผล การปฏิบัติงานตามแผนยุทธศาสตร์และ

แผนปฏิบัติการทางวิชาการของเครือข่าย ทั้งนี้เพราะการพัฒนาแผนยุทธศาสตร์ของเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการจะต้องมีการกำหนดแผนการดำเนินงานโครงการหรือกิจกรรมที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์และเป้าหมายของเครือข่าย สอดคล้องกับ นฤมล น่วมอนงค์ (2562, หน้า 255) โดยให้ความเห็นในเรื่องเกี่ยวกับแนวทางในการส่งเสริมและพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของบุคลากรสายวิชาการเพื่อสนับสนุนแผนยุทธศาสตร์ของคณะฯ สามารถแบ่งออกได้เป็น 3 แนวทาง คือ (1) การจัดทำแผนยุทธศาสตร์แบบบนลงล่าง หรือ Top – Down Approach โดยมุ่งเป้าและกำหนดแผนยุทธศาสตร์เป็นหลัก (2) การจัดทำแผนยุทธศาสตร์แบบล่างขึ้นบน หรือ Bottom – Up Approach โดยให้อิสระทางความคิดและวิชาการแก่บุคลากร ให้ความสำคัญกับเครือข่ายทางวิชาการที่มีอยู่เดิมและมีความเข้มแข็ง เป็นการกำหนดแผนยุทธศาสตร์แบบมีส่วนร่วมของบุคลากรในสังกัด และ (3) การจัดทำแผนยุทธศาสตร์แบบผสมผสาน หรือ Mixed Methods Approach ให้ความสำคัญควบคู่กันทั้งการจัดทำแผนยุทธศาสตร์แบบบนลงล่างและแบบล่างขึ้นบน โดยกำหนดสัดส่วนให้เหมาะสมกับรูปแบบและวัฒนธรรมองค์กรของส่วนงาน

กลยุทธ์ที่ 4 สร้างความเข้มแข็งในการมีส่วนร่วมของสมาชิกในเครือข่าย ดำเนินการโดยเปิดโอกาสให้ทุกหน่วยงานภายนอกมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน เปิดโอกาสให้สมาชิกแสดงความคิดเห็นในการดำเนินงาน มีการสร้างข้อตกลงและความร่วมมือในการดำเนินกิจกรรมระหว่างเครือข่าย มีระเบียบข้อปฏิบัติในการดำรงรักษาเครือข่ายไว้ มีการใช้เทคโนโลยีในการประสานงานของสมาชิกในกลุ่มร่วมกัน จัดบรรยายภาคการร่วมกิจกรรมในการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่อง จัดให้มีการจัดหาทรัพยากรสนับสนุนอย่างเพียงพอ ให้ความช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาสมาชิกเครือข่ายร่วมกัน และมีการรวบรวมข้อมูลของเครือข่าย การศึกษามาใช้ในการบริหารเครือข่าย รวมทั้งมีส่วนร่วมในการสร้างปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกันอย่างต่อเนื่อง ซึ่งดำเนินการด้วยโครงการ/ กิจกรรม ดังนี้ 1) โครงการสร้างความเข้มแข็งในการมีส่วนร่วมของสมาชิกในเครือข่าย 2) กิจกรรมการบันทึกข้อตกลงในการดำเนินกิจกรรมระหว่างเครือข่าย 3) กิจกรรมส่งเสริมสนับสนุนการระดมทรัพยากรของเครือข่าย 4) กิจกรรมการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีในการประสานงานของสมาชิกในเครือข่าย 5) กิจกรรมการสร้างปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อสมาชิกในเครือข่าย 6) กิจกรรมการพัฒนาการมีส่วนร่วมการดำเนินงานของหน่วยงานภายนอก 7) กิจกรรมการอบรมเชิงปฏิบัติการการสร้างแรงจูงใจให้กับเครือข่าย และมีการวัดผลการดำเนินงานหรือประเมินผลการดำเนินงานเพื่อ

สะท้อนประสิทธิภาพในการดำเนินงานของเครือข่ายด้วยตัวชี้วัดความสำเร็จ ดังนี้ 1) เครือข่ายมีผลการประเมินโครงการไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 หรือได้ระดับมากขึ้นไป 2) จำนวนเครือข่ายภายนอกที่เข้าร่วมทำบันทึกข้อตกลงในการดำเนินกิจกรรมกับเครือข่าย 3) ผลการระดมทรัพยากรของเครือข่าย 4) ความพึงพอใจของสมาชิกที่มีต่อกิจกรรมการสร้างปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อสมาชิกในเครือข่าย 5) ร้อยละของสมาชิกที่เข้าร่วมพัฒนาการใช้เทคโนโลยีในการประสานงานของสมาชิกในเครือข่าย

6) ร้อยละของสมาชิกที่เข้าร่วมการพัฒนาการมีส่วนร่วมการดำเนินงานของหน่วยงานภายนอก 7) ร้อยละของสมาชิกที่ผ่านการอบรมเชิงปฏิบัติการการสร้างแรงจูงใจให้กับเครือข่าย ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 80 ทั้งนี้เพราะ สมาชิกต้องมีส่วนเกี่ยวข้องในการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการทุกขั้นตอนทั้งร่วมคิด ร่วมวางแผน ร่วมปฏิบัติ ร่วมติดตาม ประเมินผล ร่วมแก้ปัญหาและรับผิดชอบเพื่อให้เกิดการดำเนินงานบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ซึ่งสอดคล้องกับ ขนัญญา กาญจนรังสีนนท์ (2564, ออนไลน์) ที่กล่าวว่าสิ่งที่สำคัญที่สุดในการทำงานของนักพัฒนาเพื่อสร้างพัฒนาและสนับสนุนเครือข่ายคือการปรับกระบวนการทัศนในการทำงานผ่านกระบวนการเรียนรู้และการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานพร้อมกับทีมงานและสอดคล้องกับ โรงพยาบาลศรีธัญญา (2561, หน้า 24) ที่กล่าวว่าการมีส่วนร่วมในเครือข่ายจะเกิดขึ้นจากการที่สมาชิกมองเห็นประโยชน์ที่จะได้รับจากการทำเช่นนั้น สมาชิกต้องมีส่วนได้ส่วนเสียในวัตถุประสงค์ของเครือข่าย มีผลประโยชน์ในกิจกรรมบางอย่าง มีความปรารถนาจะสมทบอะไรบางอย่างซึ่งจะทำให้มีความรู้สึกเป็นเจ้าของ ศรัทธาต่อเครือข่าย เชื่อใจผู้นำเครือข่าย และมีความรู้สึกเชื่อมั่นต่อความสำเร็จและความก้าวหน้าในอนาคตของเครือข่าย ถ้าวัตถุประสงค์ของเครือข่ายดี การเชื่อมโยงภายในเครือข่ายเหมาะสม เชื่อให้เกิดความเคลื่อนไหวของกิจกรรม และความแข็งขันของสมาชิก โครงการหรือกิจกรรมมีลักษณะกระจายอำนาจไปให้กับมวลสมาชิกได้รับประโยชน์ การดำเนินงานของเครือข่ายจะนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนได้ในที่สุด

กลยุทธ์ที่ 5 พัฒนาประสิทธิภาพการประเมินผลการดำเนินงานของเครือข่าย ดำเนินการโดยมีการกำหนดมาตรฐานการปฏิบัติงานที่ชัดเจน แต่งตั้งคณะกรรมการประเมินผลการดำเนินงาน การกำหนดรูปแบบการติดตามและประเมินผลที่ชัดเจน มีการประเมินผลการปฏิบัติงานตามรูปแบบที่กำหนด สรุปผลและรายงานผลการดำเนินงานที่สอดคล้องกับการพัฒนาเครือข่าย นำผลการปฏิบัติงานเปรียบเทียบกับมาตรฐานที่กำหนดไว้ มีการเปิดโอกาสให้สมาชิกได้สะท้อนความคิดเห็นต่อผล

การปฏิบัติงาน มีการรายงานผลความสำเร็จของการปฏิบัติงานให้ผู้เกี่ยวข้องทราบ และมี การยกย่องและชื่นชมต่อผู้ปฏิบัติงานที่ประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย รวมทั้งเครือข่ายมี การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผลการปฏิบัติงานสู่สาธารณชน ซึ่งดำเนินการด้วยโครงการ/ กิจกรรม ดังนี้ 1) โครงการพัฒนากระบวนการประเมินผลการดำเนินงานทางวิชาการของ เครือข่ายอย่างมีประสิทธิภาพ 2) กิจกรรมประชุมเชิงปฏิบัติการการกำหนดมาตรฐาน การปฏิบัติงานของเครือข่าย 3) กิจกรรมพัฒนาการกำหนดวัตถุประสงค์ของการ ประเมินผล 4) กิจกรรมการวิเคราะห์ผลการดำเนินงานของเครือข่าย 5) กิจกรรมการ ประเมินผลการดำเนินงานของเครือข่าย 6) กิจกรรมสะท้อนผลการดำเนินงานของ เครือข่าย 7) กิจกรรมการรายงานผลการดำเนินงานของเครือข่าย 8) กิจกรรมการนำเสนอ ผลการดำเนินงานของเครือข่าย 9) กิจกรรมการรายงานผลการดำเนินงานต่อหน่วยงานที่ เกี่ยวข้อง 10) กิจกรรมการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงานของเครือข่าย และมี การวัดผลการดำเนินงานหรือประเมินผลการดำเนินงานเพื่อสะท้อนประสิทธิภาพในการ ดำเนินงานของเครือข่ายด้วยตัวชี้วัดความสำเร็จ ดังนี้ 1) เครือข่ายมีผลการประเมิน โครงการไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 หรือได้ระดับมากขึ้นไป 2) เครือข่ายมีการกำหนด มาตรฐานการปฏิบัติงานไว้อย่างชัดเจน 3) เครือข่ายมีวัตถุประสงค์ของการประเมินผล การดำเนินงาน 4) ผลการวิเคราะห์ผลการดำเนินงานของเครือข่าย 5) ผลการประเมินผล การดำเนินงานของเครือข่าย 6) ผลการสะท้อนผลการดำเนินงานของเครือข่าย 7) ผลการรายงานผลการดำเนินงานของเครือข่าย 8) ผลการนำเสนอผลการดำเนินงาน ของเครือข่าย 9) จำนวนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่ได้รับรายงานผลการดำเนินงานของ เครือข่าย 10) จำนวนครั้งของการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงานของเครือข่าย ทั้งนี้เพราะ การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการต้องมีการวัดการปฏิบัติงานที่ได้มี การวางแผนไว้ เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นว่าการปฏิบัติงานสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ของ เครือข่าย โดยครอบคลุมการวัดผลการปฏิบัติงานที่เกิดขึ้นจริง การเปรียบเทียบผล การปฏิบัติงานกับมาตรฐานที่กำหนดและการแก้ไขหรือปรับปรุงสิ่งที่ผิดพลาดไปจาก มาตรฐาน สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุธรรม ธรรมทัศน์านนท์ (2562, หน้า 8) ที่ให้ แนวทางการประเมินผลและการปรับปรุงงานของเครือข่ายความร่วมมือ ไว้ว่าความยั่งยืน ของเครือข่ายเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อได้มีการจัดกิจกรรมดำเนินการอย่างต่อเนื่อง มีการประเมินผลและปรับปรุงงาน มีสัมพันธภาพที่ดีระหว่างสมาชิกเครือข่าย สร้างระบบ จูงใจจัดหาทรัพยากรสนับสนุนและสร้างผู้นำรุ่นใหม่อย่างต่อเนื่อง เพราะการดำเนินงานเหล่านี้

จะส่งผลให้เกิดการดำรงรักษาเครือข่ายต่อไป สอดคล้องกับ เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2545, หน้า 212) ได้ให้แนวทางในการดำรงรักษาเครือข่ายไว้ว่าการจัดกิจกรรมร่วมที่ ดำเนินการอย่างต่อเนื่องจะทำให้ความยั่งยืนของเครือข่ายเกิดขึ้นจนกระทั่งกิจกรรมดังกล่าว กลายเป็นแบบแผน (Pattern) มีการประเมินผลและปรับปรุงงานอย่างสม่ำเสมอ

กลยุทธ์ที่ 6 ส่งเสริมกระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และการสื่อสารของ เครือข่าย ดำเนินการโดยเครือข่ายมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างโรงเรียนในกลุ่ม เครือข่ายผ่านกิจกรรมต่าง ๆ มีการติดต่อสื่อสารกันเพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน สามารถ ประสานงานได้ตามวัตถุประสงค์ และมีการสื่อสารอย่างรวดเร็วและใช้ช่องทางในการ สื่อสารที่เหมาะสม ซึ่งดำเนินงานด้วยโครงการ/ กิจกรรม ดังนี้ 1) โครงการส่งเสริม กระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และการสื่อสารทางด้านวิชาการของเครือข่าย 2) กิจกรรม การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางด้านวิชาการของสมาชิกทั้งภายในและภายนอกเครือข่าย 3) กิจกรรมการสร้างความสัมพันธ์ด้วยการสื่อสารของสมาชิกทั้งภายในและภายนอก เครือข่ายอย่างมีประสิทธิภาพ 4) กิจกรรมเปิดบ้านทางวิชาการ (Open House) ของ เครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ 5) กิจกรรมประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ผลงานทาง วิชาการของเครือข่าย และมีการวัดผลการดำเนินงานหรือประเมินผลการดำเนินงานเพื่อ สะท้อนประสิทธิภาพในการดำเนินงานของเครือข่ายด้วยตัวชี้วัดความสำเร็จ ดังนี้

- 1) เครือข่ายมีผลการประเมินโครงการไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 หรือได้ระดับมากขึ้นไป
- 2) จำนวนครั้งของการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางด้านวิชาการของสมาชิกทั้งภายในและภายนอก เครือข่าย
- 3) จำนวนสมาชิกที่เข้าร่วมกิจกรรมการสร้างความสัมพันธ์ด้วยการสื่อสารของ สมาชิกในเครือข่าย ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80
- 4) ความพึงพอใจของสมาชิกที่เข้าร่วมกิจกรรม เปิดบ้านทางวิชาการ (Open House) ของเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ
- 5) ความหลาย หลายของช่องทางการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ผลงานทางวิชาการของเครือข่าย
- 6) จำนวนครั้งของการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ผลงานทางวิชาการของเครือข่าย ทั้งนี้ เพราะการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการต้องมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การจัด กิจกรรมเชิงปฏิสัมพันธ์แลกเปลี่ยนความคิดเห็น การติดต่อสื่อสารระหว่างกันจะทำให้เกิด ความเข้าใจซึ่งกันและกัน สามารถประสานงานกันได้ตรงตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิริพร ตันติยมาศ, (2550, หน้า 206-207) ได้ศึกษาเรื่อง รูปแบบการบริหารเครือข่ายโรงเรียนแบบมีส่วนร่วมที่มีประสิทธิผล สังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่า การสื่อสารเป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญ เป็นกระบวนการหนึ่งของการบริหาร

เครือข่ายโรงเรียนแบบมีส่วนร่วม เพราะหากขาดการติดต่อสื่อสารย่อมทำให้ขาด ประสิทธิภาพของงานด้วย รวมทั้งเท่ากับขาดความร่วมมือร่วมใจในการปฏิบัติงาน การติดต่อสื่อสารมีหลายช่องทาง เช่น ทางโทรศัพท์ นับเป็นการประสานงานโดยตรงที่ กระทำมากที่สุด การทำหนังสือเชิญประชุม การโทรสาร คอมพิวเตอร์ ออนไลน์ ทาง website, e - mail, web board ตามลำดับ เป็นการติดต่อแบบไม่เป็นทางการ

กลยุทธ์ที่ 7 เสริมสร้างความเข้มแข็งของหน่วยงาน/องค์การภายนอกเพื่อ ความร่วมมือทางวิชาการ ดำเนินการโดยมีการประชาสัมพันธ์แลกเปลี่ยนข่าวสารในด้าน ความรู้และทักษะทางวิชาการ มีการประสานงานกับหน่วยงานและองค์การภายนอก และ มีการกำหนดและสร้างข้อตกลงเป็นพันธสัญญาร่วมกันเพื่อให้เกิดความร่วมมือที่ดีต่อกัน ซึ่งดำเนินงานด้วยโครงการ/ กิจกรรม ดังนี้ 1) โครงการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทาง วิชาการ 2) โครงการสานสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานและองค์การเครือข่าย 3) กิจกรรม ประชุมเชิงปฏิบัติการด้านงานวิชาการระหว่างหน่วยงานและองค์การ 4) กิจกรรมอบรม พัฒนาเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการระหว่างหน่วยงานและองค์การ และมีการวัดผล การดำเนินงานหรือประเมินผลการดำเนินงานเพื่อสะท้อนประสิทธิภาพในการดำเนินงาน ของเครือข่ายด้วยตัวชี้วัดความสำเร็จ ดังนี้ 1) เครือข่ายมีผลการประเมินโครงการไม่น้อย กว่าร้อยละ 70 หรือได้ระดับมากขึ้นไป 2) ความพึงพอใจของสมาชิกเครือข่ายที่มีต่อ การดำเนินงานของเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ 3) จำนวนครั้งของการประชุมเชิง ปฏิบัติการด้านงานวิชาการระหว่างหน่วยงานและองค์การ 4) ร้อยละของสมาชิกผ่าน การอบรมพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการระหว่างหน่วยงานและองค์การ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ทั้งนี้เพราะ การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการเพื่อให้เกิดความเข้มแข็งความร่วมมือทางวิชาการต้องมีการติดต่อ ประสานกลุ่มบุคคล หน่วยงาน องค์การที่จะร่วมกลุ่มเครือข่ายด้วยการประชาสัมพันธ์ ชี้แจงวัตถุประสงค์ บทบาทของ สมาชิกและกิจกรรมของเครือข่ายเพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน สอดคล้องกับ เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2549, หน้า 1-2) ที่กล่าวว่า การรักษาสัมพันธภาพที่ดีระหว่าง สมาชิกเครือข่ายเป็นองค์ประกอบสำคัญยิ่งในการรักษาเครือข่ายให้ยั่งยืนต่อไป จึงควรมี การจัดกิจกรรมบางอย่างที่มีจุดประสงค์เพื่อการกระชับความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิก โดยเฉพาะและควรจัดอย่างสม่ำเสมอ สอดคล้องกับ ชัยอนันต์ สมุทวณิช (2554) ที่ได้ กล่าวว่า วิธีการประสานการทำงาน เพื่อให้การดำเนินงานของระบบเครือข่ายเป็นไปด้วยดี

มีประสิทธิภาพ เช่น การจัดกิจกรรมร่วมกัน การใช้ทรัพยากรร่วมกัน การแลกเปลี่ยนบุคลากรซึ่งกันและกัน

3. ผู้บริหารสถานศึกษาและหัวหน้างานวิชาการ มีความเห็นว่าการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีความเหมาะสมความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายกลยุทธ์ เรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ กลยุทธ์ที่ 7 เสริมสร้าง ความเข้มแข็งของหน่วยงาน/ องค์กรภายนอกเพื่อความร่วมมือทางวิชาการ รองลงมา กลยุทธ์ที่ 4 สร้างความเข้มแข็งในการมีส่วนร่วมของสมาชิกของสมาชิกในเครือข่าย ต่อมา กลยุทธ์ที่ 6 ส่งเสริมกระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และการสื่อสารของเครือข่าย กลยุทธ์ที่ 1 สร้างเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ กลยุทธ์ที่ 2 การกำหนดวิสัยทัศน์เพื่อการบรรลุเป้าหมายของเครือข่าย กลยุทธ์ที่ 3 พัฒนาแผนยุทธศาสตร์ของเครือข่าย ความร่วมมือทางวิชาการ และ กลยุทธ์ที่ 5 พัฒนาประสิทธิภาพการประเมินผล การดำเนินงานของเครือข่าย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา รำขึ้นจากผลการศึกษาความต้องการจำเป็นของ เครือข่าย แล้วนำไปพัฒนาเป็นกลยุทธ์ ผ่านกระบวนการตรวจสอบความเหมาะสม ความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ และจัดทำเป็นคู่มือการใช้กลยุทธ์ ที่สามารถ นำไปใช้ในการบริหารเครือข่ายความร่วมมือได้จริงและเป็นประโยชน์ต่อการบริงงานวิชาการ ได้อย่างมีคุณภาพ ซึ่งสอดคล้องกับ วัฒนา สายชื่อ (2561, หน้า 194) ได้กล่าวว่า กลยุทธ์ การใช้หลักธรรมาภิบาลในงานวิชาการของโรงเรียนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือผ่าน กระบวนการวิจัยในหลายขั้นตอนคือ การสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ การประชุมกลุ่ม ผู้เชี่ยวชาญ การสอบถามจากผู้ทรงคุณวุฒิ และการทดลองใช้ (Try out) ซึ่งเป็นการพัฒนา กลยุทธ์ที่ทำให้เกิดกระบวนการปรับปรุงแก้ไขจนทำให้มีความเชื่อมั่นในระดับที่มากขึ้น ทำให้กลยุทธ์นั้นสามารถนำไปใช้ได้จริง สอดคล้องกับแนวคิดของพิบูล ทีปะपाल (2551, หน้า 10) ที่กล่าวว่า การพัฒนาหลักสูตรเป็นการทำการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมิน ปัจจัยต่าง ๆ ที่เกิดจากสิ่งแวดล้อมภายในและภายนอกองค์กรตามกระบวนการพัฒนา ในรูปแบบต่าง ๆ ที่ผู้วางแผนหลักสูตรกำหนดไว้ได้อย่างเหมาะสมกับบริบทของงานและองค์กร ที่จะนำกลยุทธ์นั้นไปใช้

4. คู่มือการใช้กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เพราะคู่มือการใช้กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ มีรูปแบบที่ถูกต้อง ชัดเจน ซึ่งประกอบด้วย คำชี้แจง ประโยชน์ที่จะได้รับ แนวทางการนำกลยุทธ์ไปใช้ในแต่ละด้าน และมีการกำหนดบทบาทและหน้าที่ของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับกลยุทธ์อย่างชัดเจนทำให้สามารถนำไปปฏิบัติได้จริง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วัฒนา สายเชื้อ (2561, หน้า 195) เรื่อง กลยุทธ์การใช้หลักธรรมาภิบาลในงานวิชาการของโรงเรียนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า ขั้นตอนการสร้างคู่มือประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ

- 1) การพัฒนาคู่มือฉบับร่างโดยการศึกษาจากข้อมูลการวิจัย เอกสารต่าง ๆ แล้วนำเสนอคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
- 2) การตรวจสอบคุณภาพคู่มือ โดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน ประเมินความเหมาะสม และ
- 3) การปรับปรุงแก้ไข ซึ่งสอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (2554, หน้า 33) ที่กล่าวถึง องค์ประกอบในการจัดทำคู่มือการปฏิบัติงาน ซึ่งมีอยู่ทั้งหมด 8 ส่วน ดังนี้ 1) วัตถุประสงค์ (Objective) 2) ขอบเขต (Scope) 3) คำจำกัดความ (Definition) 4) ความรับผิดชอบ (Responsibilities) 5) ขั้นตอนการปฏิบัติงาน (Procedure) 6) เอกสารอ้างอิง (Reference Document) 7) แบบฟอร์มที่ใช้ (Form) และ 8) เอกสารบันทึก (Record) และสอดคล้องกับ

ปรีชา ช้างขวัญยืน และคณะ (2550, หน้า 170) ที่กล่าวว่า คู่มือที่ดีจะต้องมีรายละเอียดครอบคลุมประเด็นต่าง ๆ และประกอบด้วยสิ่งต่อไปนี้ เช่น ความชัดเจนของภาษาที่ใช้ ภาษาที่ใช้ต้องสามารถสื่อสารให้ผู้ใช้เข้าใจตรงกันกับผู้เขียน ไม่คลุมเครือหรือทำให้ผู้ใช้เกิดความเข้าใจผิด และภาษาที่ใช้จะต้องช่วยให้ผู้ใช้เกิดความเข้าใจได้ง่าย หากสิ่งใดมีความยากและซับซ้อนควรเขียนให้เข้าใจได้ง่าย โดยใช้เทคนิคอื่น ๆ ประกอบ เช่น การใช้ภาพประกอบ การใช้ตาราง การใช้การเปรียบเทียบอุปมา อุปไมย การยกตัวอย่าง การใช้สีจำแนก เป็นต้น

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย เรื่อง กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ผลการวิจัยพบว่า กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มี 7 กลยุทธ์ 40 โครงการ/ กิจกรรม 42 ตัวชี้วัดความสำเร็จ ดังนั้นเครือข่ายสามารถนำไปใช้โดยทำเป็นแผนปฏิบัติการที่สอดคล้องกับบริบทของเครือข่ายก่อนนำไปปฏิบัติและมีการตั้งคณะกรรมการในการติดตามประเมินผลการปฏิบัติด้วย

1.2 สถานศึกษาควรนำคู่มือการใช้กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือไปเป็นแนวทางการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการในสถานศึกษาเพื่อการวางแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาทางด้านงานวิชาการต่อไป

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรทำการทดลองใช้กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ หรือเพื่อศึกษาสิ่งที่จะเกิดขึ้น เนื่องจากงานวิจัยในครั้งนี้มีการจัดทำคู่มือการใช้กลยุทธ์ ซึ่งมีแนวทางในการนำไปใช้ บทบาทหน้าที่ของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ซึ่งสามารถนำไปใช้ได้จริง รวมทั้งสามารถนำมาปรับปรุงพัฒนาต่อไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.2 ควรนำผลการวิจัยกลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ไปจัดทำเป็นข้อเสนอเชิงนโยบาย เนื่องจากกลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการมีการกำหนดแนวทางเชิงนโยบาย ซึ่งประกอบด้วย การกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ กลยุทธ์ โครงการ/ กิจกรรม และตัวชี้วัดความสำเร็จ

2.3 ควรทำการวิจัยรูปแบบการพัฒนาการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ เนื่องจากงานวิจัยครั้งนี้ เป็นกลยุทธ์ซึ่งเป็นวิธีการพัฒนาการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ ซึ่งเมื่อทำการวิจัยรูปแบบการพัฒนาจะประกอบด้วย ปัจจัยนำเข้า กระบวนการพัฒนา ผลที่จะได้รับ ซึ่งจะทำให้การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการมีความสมบูรณ์และมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2.4 ควรทำการวิจัยกลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือในงานด้านต่าง ๆ ของสถานศึกษา เนื่องจากการวิจัยในครั้งนี้เป็นการพัฒนาการบริหารงานวิชาการเท่านั้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กฤติเดช สุขसार. (2557). รูปแบบการบริหารโดยใช้เครือข่ายเพื่อพัฒนางานวิชาการในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา. วารสารการวิจัยและพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์, 9(2), 140.
- การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย. (2555). คู่มือการนิเทศภายในสถานศึกษา. กรุงเทพฯ: ศูนย์การศึกษานอกระบบฯ.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- _____. (2552). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุม.
- _____. (2553). แนวปฏิบัติการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. (พิมพ์ครั้งที่ 2) กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย .
- _____. (2564). วิสัยทัศน์ พันธกิจ ยุทธศาสตร์ 2558. เข้าถึงได้จาก <http://www.moe.go.th/>. 22 มกราคม 2564.
- กรมวิชาการ.(2545). แนวทางการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กุสุมาลวดี ศิริโกมุท. (2558). กลยุทธ์การพัฒนาศรีเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดมหาสารคาม. วิทยานิพนธ์ ปริญญาโท. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2543). การจัดการเครือข่าย : กลยุทธ์สำคัญสู่ความสำเร็จของการปฏิรูปการศึกษา. กรุงเทพฯ: ชัคเชส.
- _____. (2545). การจัดการเครือข่าย: กลยุทธ์สำคัญสู่ความสำเร็จของการปฏิรูปการศึกษา. กรุงเทพฯ: ชัคเชส มีเดีย.
- _____. (2549). การบริหารรัฐกิจ. กรุงเทพฯ: ชัคเชส มีเดีย.
- เกษม วัฒนชัย. (2564). มาตรฐานการศึกษาของชาติ. เข้าถึงได้จาก <http://www.komchadluek.net>. สืบค้นเมื่อวันที่ 2 มกราคม 2564.
- เกษม ศิริสุขโตม. (2550). การประเมินผลโครงการ. เอกสารประกอบการบรรยาย. กรุงเทพฯ: ศูนย์ประเมินผล สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร.

- ชนัญญา กาญจนรังสีนนท์. (2564). *การสร้างเครือข่าย*. เข้าถึงได้จาก <http://www.loeai.go.th/TH/attachments/article/5516/>. 31 มกราคม 2564.
- คมศร วงษ์รักษา. (2540). *การเปรียบเทียบคุณภาพและความสอดคล้องของเทคนิคการจัดเรียงลำดับความสำคัญที่อิงโมเดลความแตกต่างในการประเมินความต้องการจำเป็น*. วิทยานิพนธ์ ค.ด. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- คัมภีร์ สุดแท้. (2553). *การพัฒนาารูปแบบการบริหารงานวิชาการสำหรับโรงเรียนขนาดเล็ก*. วิทยานิพนธ์ ค.ด. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ชนันท์ ธาตุทอง. (2545). *การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551*. นครปฐม: เพชรเกษมการพิมพ์.
- จรุณี เก้าเอี้ยน. (2557). *เทคนิคการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา กลยุทธ์และแนวทางการปฏิบัติสำหรับผู้บริหารมืออาชีพ*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). สงขลา: ชานเมืองการพิมพ์.
- จักรกฤษ ศิริริน. (2564). *การประเมินความต้องการจำเป็น*. เข้าถึงได้จาก <https://www.salika.co/2020/08/16/priority-needs-index-part-2/>. 3 กุมภาพันธ์ 2564.
- จตุพร สังขวรรณ. (2557). *ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ : Strategic Leadership*. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- จักรวาล สุขไมตรี. (2561). *เทคนิคการประสานงานในองค์การ*. *วารสารวิชาการแพรวา*. กภาพสินธุ์: มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์, (5)2, 2.
- จิตติมา วรรณศรี. (2557). *รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมเพื่อส่งเสริมอาชีพของนักเรียนในสถานศึกษาสังกัดเทศบาล*. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร*, 16(4), 71-81.
- จิรภัทร มหาวงศ์. (2558). *การพัฒนาารูปแบบการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนในถิ่นทุรกันดารบนเขตพื้นที่สูง*. วิทยานิพนธ์ ปร.ด. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- _____. (2559). *การพัฒนาารูปแบบการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนในถิ่นทุรกันดารบนเขตพื้นที่สูง*. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร*, 18(4), 9.

- จิรวิทย์ มั่นคงวัฒนะ. (2555). *การบริหารสถานศึกษาเพื่อความเป็นเลิศ*. กรุงเทพฯ: ศรีเอทีฟคอมมอนส์.
- เจริญสิน เลิศมหกิจ. (2564). *งามอย่างมีกลยุทธ์*. เข้าถึงได้จาก <http://opac.lib.buu.ac.th/>. 9 เมษายน 2564.
- จิระศักดิ์ สร้อยคำ. (2561). *การพัฒนารูปแบบการจัดการเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ*. วิทยานิพนธ์ ปร.ด สกจนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ฉวีวรรณ พันวัน. (2552). *การนิเทศภายในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาลำพูน เขต 2. การคนควาอิสระ เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่*.
- ฉัตรชนก สายสุวรรณ. (2548). *อิทธิพลแบบปรับของประเภทของครูอาชีพศึกษาและบรรยากาศขององค์กรตามการรับรู้ที่มีต่อโมเดลเชิงสาเหตุของความต้อการจำเป็นระดับบุคคลในการนำไปสู่ความเป็นององค์กรแห่งการเรียนรู้*. วิทยานิพนธ์ ค.ด. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ฉัตรนภา พันธุ์สุวรรณกิจ. (2548). *การวิเคราะห์สหสัมพันธ์คาโนนิกอลระหว่างลักษณะบรรยากาศขององค์การกับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกขององค์การของพนักงานบริษัท อาร์มสตรองรับเบอร์แอนด์เคมีคัลโปรดักส์จำกัด*. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ฉัตรศิริ ปิยะพิมลสิทธิ์. (2548). *การใช้ SPSS เพื่อการวิเคราะห์ข้อมูล*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ชัชวาลย์ สิงหาทอง. (2563). *การพัฒนาแบบการบริหารจัดการเครือข่ายความร่วมมือของสถานศึกษาด้านวิชาการของกลุ่มโรงเรียนเฉลิมพระเกียรติ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. *Journal of Modern Learning Development*, 5(1), 231-232.
- ชุมศักดิ์ อินทร์รัช. (2557). *การบริหารงานวิชาการและการนิเทศภายในสถานศึกษา*. (พิมพ์ครั้งที่ 5). ปัตตานี: ฝ่ายเทคโนโลยีทางการศึกษา สำนักงานวิทยบริการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.
- ชัยวัฒน์ ธีระพันธ์. (2564). *ความสัมพันธ์เชิงกระบวนการ*. เข้าถึงได้จาก www.Thaicivicnet.com. 30 มีนาคม 2564.

- ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2556). *การพัฒนาหลักสูตร ทฤษฎีสู่การปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ: วีพริ้นท์.
- ชัยอนันต์ สมุทวณิช. (2554). *100 ปีแห่งการปฏิรูประบบราชการ : วิวัฒนาการของอำนาจรัฐ และอำนาจการเมือง*. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: พี.เพรส.
- ถวัลย์ มาศจรัส. (2552). *นวัตกรรมการศึกษาชุด KM (Knowledge Management)*. กรุงเทพฯ: ชารอักษร.
- ทศพล ชีชะพร. (2560). การพัฒนารูปแบบการบริหารเครือข่ายแบบมีส่วนร่วมของโรงเรียนในเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดอุทัยธานี. *วารสารวิจัยและพัฒนา*, 12(1), 336.
- ทัศนพร ปุ่มลีดา. (2559). *การนำกลยุทธ์การบริหารโรงเรียนขนาดเล็กเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา*. วิทยานิพนธ์ ค.ด กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทศนา แคมมณี และคณะ. (2547). *รูปแบบการเรียนการสอนทางเลือกที่หลากหลาย*. กรุงเทพฯ: ด้านสุทธาการพิมพ์.
- ธวัชชัย ชัยจิรณายากุล. (2545). *หลักสูตรสถานศึกษา*. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- ธร สุนทรายุทธ. (2551). *การบริหารจัดการเชิงปฏิรูป : ทฤษฎี วิจัยและปฏิบัติทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ: เนติกุลการพิมพ์.
- ธีระชัย ช่วงบุญศรี. (2557). *การพัฒนารูปแบบการบริการเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค*. วิทยานิพนธ์ ป.ด กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ธีรศักดิ์ เลื่อยไธสง. (2550). การนิเทศภายในโรงเรียน. *สาสนนิเทศการศึกษา*, 4(1), 2-10.
- อํารง บัวศรี. (2542). *ทฤษฎีหลักสูตร*. กรุงเทพฯ: ธนรัช.
- นฤมล น่วมอนงค์. (2562). *เครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของบุคลากรสายวิชาการ*. *วารสารรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์*, 10(1), 33-50.
- นนทพัฒน์ โพธิ์. (2564). *การปรับปรุงพัฒนางานที่ทำให้มีประสิทธิภาพในยุคปัจจุบัน*. เข้าถึงได้จาก <https://seminardd.com/s/61580>. 9 เมษายน 2564.
- นันทยา หุตานุกัฏ และณรงค์ หุตานุกัฏ. (2551). *คิดกลยุทธ์ด้วย SWOT*. (พิมพ์ครั้งที่ 7). อุบลราชธานี: มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี.
- นิรมล ศิริหาล้า. (2562). *การพัฒนาระบบการนิเทศภายในโรงเรียนเทศบาลหนองแวงประชาอุปกัณฑ์ กองการศึกษาเทศบาลเมืองเมืองพล จังหวัดขอนแก่น*. การค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

- นิตา ชูโต. (2551). *การวิจัยเชิงคุณภาพ*. (พิมพ์ครั้งที่4). กรุงเทพฯ: พรินโพร.
- นิรันดร์ จงวุฒิเวศย์. (2550). *กลวิธีแนวทางวิธีการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในงานพัฒนาชุมชนในการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนา*. กรุงเทพฯ: ศักดิ์โสภณาการพิมพ์.
- น้ำทิพย์ วิภาวิน. (2547). *การใช้และความต้องการสารสนเทศ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยของรัฐและเอกชนในกรุงเทพมหานคร*. *วารสารห้องสมุด*, 48(2), 6.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2535). *การวิจัยการวัดผลและการประเมินผล*. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- _____. (2545). *การวิจัยเบื้องต้น*. (พิมพ์ครั้งที่ 7) กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- บุญธรรม กิจปริดาปริสุทธิ. (2543). *ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุญเกื้อ ควรหาเวช. (2542). *นวัตกรรมการศึกษา*. กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์.
- บุรชัย ศิริมหาสาคร. (2564). *การนิเทศการสอนแบบคู่สัญญา*. เข้าถึงได้จาก <http://www.suphet.com/index>. 1 มกราคม 2564.
- ปกรณ ปรียากร. (2553). *การวางแผนกลยุทธ์ : แนวคิดและแนวทางเชิงประยุกต์*. กรุงเทพฯ: เสมาธรรม.
- ปาริชาติ วลัยเสถียร. (2543). *ระเบียบวิธีวิจัยการสื่อสาร*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประเวศ วะสี. (2543). *สุขภาพในฐานะอุดมการณ์ของมนุษย์*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). นนทบุรี: สำนักงานปฏิรูปสุขภาพ.
- _____. (2564). *ปฏิรูปประเทศไทย 8 ด้าน*. เข้าถึงได้จาก <http://suchons.wordpress.com>. 7 มีนาคม 2564.
- ประสาร พรหมณา. (2553). *การบริหารแบบมีส่วนร่วม*. *วารสารธุรกิจปริทัศน์*, 7(2), 1.
- ปาริชาติ วลัยเสถียร. (2548). *ระเบียบวิธีวิจัยการสื่อสาร*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปิยมาภรณ์ โชคอวยชัย. (2540). *การสนองความต้องการจำเป็นด้านสมรรถนะสารสนเทศทางการพยาบาลและอุปสงค์ผ่านผลของการพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุย้อนกลับ*. วิทยานิพนธ์ ปร.ด. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ปรีชา ช้างขวัญยืน และคณะ. (2550). *เทคนิคเขียนและการผลิตตำรา*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2545). *การบริหารงานวิชาการ*. กรุงเทพฯ: พิมพ์ดี.
- _____. (2553). *การบริหารงานวิชาการ*. กรุงเทพฯ: ศูนย์สื่อเสริม.
- พรวิทย์ จันทร์ศิริสิริ. (2560). *นโยบายและการวางแผนกลยุทธ์สำหรับสถานศึกษา ยุคใหม่*. มหาสารคาม: อภิชิตการพิมพ์.
- พฤทธิ ศิริบรรณพิทักษ์. (2552). *รายงานการวิจัยเพื่อพัฒนานโยบายและแผนการปฏิรูป การผลิตและการพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ: พิมพ์ดี.
- พระครูสังฆรักษ์ไชยรัตน์ ชยรัตน์. (2558). *การบริหารการศึกษา. วารสารมหาวิทยาลัย มหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด*, 4(2), 3.
- พระดาวเหนือ บุตรสีทา. (2557). *การสร้างเครือข่ายและการจัดการเครือข่ายในการ เผยแพร่พระพุทธศาสนาของชุมชนบ้านพบธรรมนำสุข อำเภอทุ่งเสลี่ยม จังหวัดสุโขทัย*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- พรทิพย์ อุดมสิน. (2554). *รูปแบบและเครื่องมือที่ใช้ในการจัดการความรู้ในงานส่งเสริม การเกษตรหน่วยที่ 2 ในการจัดการความรู้ในงานส่งเสริมการเกษตร*. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- พัชรินทร์ จันทาพูน. (2557). *การพัฒนากลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือเพื่อ การพัฒนาโรงเรียนขนาดเล็ก*. วิทยานิพนธ์ ปร.ด. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- พัชรินทร์ รุจีชีพ. (2558). *กลยุทธ์การพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนในสถานศึกษาสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 1 และ 2*. วิทยานิพนธ์ ปร.ด. กำแพงเพชร: มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.
- พิบูล พิณปะปาล. (2551). *การจัดการเชิงกลยุทธ์*. กรุงเทพฯ: อมรการพิมพ์.
- พิสิฐ เทพไกรวัล. (2554). *การพัฒนารูปแบบเครือข่ายความร่วมมือเพื่อคุณภาพการจัดการ การศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก*. วิทยานิพนธ์ ปร.ด. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

- เพชริน สงค์ประเสริฐ. (2550). การพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการโดยยึดหลักการ
ทำงานเป็นทีมในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. วิทยานิพนธ์ กศ.ด. พิษณุโลก:
มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- เพิ่มศักดิ์ บัวรักษ์. (2559). การพัฒนารูปแบบเครือข่ายความร่วมมือด้านวิชาการของ
สถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. วิทยานิพนธ์
ค.ด. ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์.
- ไพบูลย์ วัฒนศิริธรรม และพรรณทิพย์ เพชรมาก. (2551). ประชาคมตำบล หมายเหตุจาก
นักคิด สถาบันชุมชนท้องถิ่นพัฒนา. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ไพโรจน์ ปิยะวงศ์วัฒนา. (2555). การจัดการเชิงกลยุทธ์. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- ไพรัช หนูยงค์. (2550). ความต้องการมีส่วนร่วมบริหารงานวิชาการของครูผู้สอนระดับ
ประถมศึกษา อำเภอพานทอง จังหวัดชลบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ชลบุรี เขต 2. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ฝากจิต ปาลินทร ลาภจิตร. (2564). หลักการและทฤษฎีการติดต่อสื่อสาร. เข้าถึงได้จาก
[http:// Ag.kku.ac.th](http://Ag.kku.ac.th). 9 มกราคม 2564.
- ภคปภา นาณะพินธุ์. (2562). การประสานงาน ปัจจัย เทคนิค ปัญหา ประโยชน์ที่ต้องทำ.
เอกสารประกอบการบรรยาย. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขต
พระราชวังสนามจันทร์.
- ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร. (2564). ทักษะและวิธีการสื่อสาร. เข้าถึงได้จาก
<http://www.trueplookpanya.com/learning/detail/25380>. 22 มกราคม 2564.
- ภัทรวรรณ นิลแก้ววรวิชญ์. (2559). รูปแบบการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือทาง
วิชาการของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปึงกาฬ สังกัด
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. วิทยานิพนธ์ ป.ร.ด. ชลบุรี:
มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ภูมิภัทร์ กลางโคตร. (2560). กลยุทธ์การบริหารโรงเรียนเพื่อเป็นองค์กรแห่งการ
เรียนรู้แบบมืออาชีพสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. วิทยานิพนธ์ ป.ร.ด. สกลนคร:
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.

- ภูมิชนะ เกิดพงษ์. (2564). *การประเมินการเรียนรู้*. เข้าถึงได้จาก <https://www.gotoknow.org/posts/181202>. 3 เมษายน 2564.
- มธุรดา ศรีรัตน์. (2564). *การบริหารแบบมีส่วนร่วม (Participative Management)*. เข้าถึงได้จาก <https://www.gotoknow.org/posts/334443>. 5 เมษายน 2564.
- เมตต์ เมตต์การุณจิตต์. (2556). *ยุทธศาสตร์การพัฒนา : จากทฤษฎีสู่การปฏิบัติเชิงรุก*. นนทบุรี: บั๊คพอยท์.
- ยุทธนา คงแหลม. (2559). *การพัฒนารูปแบบเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา*. วิทยานิพนธ์ กศ.ด. พะเยา: มหาวิทยาลัยพะเยา.
- เยาวดี ราชชัยกุล. (2556). *การประเมินโครงการ: แนวคิดและแนวปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รัตนภรณ์ ศรีพยัคฆ์. (2553). *เทคนิคการประสานงาน. เอกสารความรู้ สดร. ลำดับที่ 18/ปีงบประมาณ 2553*. กรุงเทพฯ: สถาบันดำรงราชานุภาพ สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย.
- ราตรี ศรีไพรวรรณ. (2555). *การพัฒนากลยุทธ์การบริหารสู่ความเป็นเลิศของโรงเรียนมาตรฐานสากล ระดับประถมศึกษา*. วิทยานิพนธ์ ค.ด. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รุจิรี ภู่อาระ และจัทรานี สงวนนาม. (2545). *การพัฒนาหลักสูตรตามแนวการปฏิรูปการศึกษา*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: บั๊คพอยท์.
- รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ. (2553). *การบริหารงานวิชาการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน*. สงขลา: โรงพิมพ์นำศิลป์.
- โรงพยาบาลศรีธัญญา. (2561). *คู่มือการปฏิบัติงานสำหรับทีมสหวิชาชีพ (Work Manual)*. คณะกรรมการที่มนำทางคลินิกและพัฒนาระบบบริการ. นนทบุรี: กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข.
- วรการ เวชวงษ์. (2560). *กลยุทธ์การนำทีมของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็กในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ*. วิทยานิพนธ์ ป.ร.ด. อุตรธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรธานี.
- วัชรวิลา เล้าเรียนดี. (2550). *การนิเทศการสอน*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). นครปฐม: ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน คณะศึกษาศาสตร์. มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- วัฒนา สายเชื้อ. (2561). *กลยุทธ์การใช้หลักธรรมาภิบาลในงานวิชาการของโรงเรียนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ*. วิทยานิพนธ์ ปร.ด. สกจนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏ สกจนคร.
- วัฒนาพร ระบัพทุกข์. (2545). *เทคนิคการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- วารี ชมชื่น. (2559). *กลยุทธ์การดำเนินการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 41*. วิทยานิพนธ์ ปร.ด. กำแพงเพชร: มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.
- วาโร เพ็งสวัสดิ์. (2551). *วิธีวิทยาการวิจัย*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- วรรณดี นาคสุขปาน. (2557). *การพัฒนารูปแบบความร่วมมือด้านการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาของประเทศไทยกับโรงเรียนมัธยมศึกษาในกลุ่มประชาคมอาเซียน*. วิทยานิพนธ์ ค.ด. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- วรวงศ์ ผูกู. (2564). *องค์ประกอบของแหล่งเรียนรู้*. เข้าถึงได้จาก <https://www.randdcreation.com/categorycontent/1027/>. 14 เมษายน 2564.
- วิจิต อยู่อัน. (2551). *การจัดการเชิงกลยุทธ์*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). ปทุมธานี: พรินต์แอมบี้ (ประเทศไทย).
- วิรัช วิรัชนิภาวรรณ. (2554). *การวางแผนเชิงยุทธศาสตร์*. กรุงเทพฯ: อินโนกราฟฟิกส์.
- ศิริชัย กาญจนวาสี. (2557). *ทฤษฎีการทดสอบแบบดั้งเดิม*. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิริพร ตันติยมาศ. (2550). *รูปแบบการบริหารเครือข่ายโรงเรียนแบบมีส่วนร่วมที่มีประสิทธิภาพ*. สังกัดกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ค.ด. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- เศกสรร สกนธวัฒน์. (2560). *กลยุทธ์การบริหารโรงเรียนในเครือมูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย ตามแนวคิดการเสริมสร้างนักเรียนให้มีความเป็นพลเมืองดิจิทัล*. วิทยานิพนธ์ ค.ด. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สนธยา พลศรี. (2550). *การจัดการองค์การ*. กรุงเทพฯ: ไดมอนด์ อินปีลีเนสเวิร์ด.
- สมชาย ภคภาสวิวัฒน์. (2553). *การบริหารเชิงกลยุทธ์*. (พิมพ์ครั้งที่ 18). กรุงเทพฯ: อมรินทร์.

- สมเดช สีแสง. (2564). *คู่มือบริหารโรงเรียน สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ตาม พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติ*. <https://sites.google.com/site/jatupatschool>. 3 เมษายน 2564.
- สมนึก ภัททิยธนี. (2551). *การวัดผลการศึกษา*. กอฬสินธุ์: ประสานการพิมพ์.
- สมศักดิ์ ดลประสิทธิ์. (2544). การประกันคุณภาพการศึกษา : พลังและความหวัง. *วารสารปฏิรูปการศึกษา*, 1(12), 8–9.
- สันติ บุญภิรมย์. (2553). *การบริหารงานวิชาการ*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: บู้ค พอยท์.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2551). *นโยบายเรียนฟรี 15 ปี อย่างมีคุณภาพ*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- _____. (2554). *การพัฒนาการศึกษาในพื้นที่ภูเขาสูงและถิ่นทุรกันดาร*. กรุงเทพฯ: สำนักนโยบายและแผนการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- _____. (2564). *ข้อมูลโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. เข้าถึงได้จาก https://data.go.th/hr/dataset/bec_school2. 25 พฤศจิกายน 2563.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2543). *ปฏิรูปการเรียนรู้เรียนรู้สำคัญที่สุด*. กรุงเทพฯ: บริษัทพิมพ์ดี.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ. (2554). *วิสัยทัศน์*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ ก.พล. พิมพ์
- สำนักงานปฏิรูปการศึกษา. (2545). *การพัฒนาตัวบ่งชี้สำหรับประเมินคุณภาพการบริหารจัดการเขตพื้นที่การศึกษา*. กรุงเทพฯ: ธารอักษร.
- สำนักงานส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้และพัฒนาคุณภาพเยาวชน. (2557). *การยกระดับคุณภาพ ครูไทยในศตวรรษที่ 21*. เอกสารประกอบการประชุมวิชาการ “อภิวัดมน์ การเรียนรู้ ...สู่จุดเปลี่ยนประเทศไทย”. กรุงเทพฯ: สำนักงานส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้และพัฒนาคุณภาพ.
- สำนักงานประกันคุณภาพการศึกษา. (2564). *การประกันคุณภาพการศึกษา*. เข้าถึงได้จาก <https://www.western.ac.th/index.php/th/chaqa-jd/qa-jd/qa-jd-2>. 9 มีนาคม 2564.
- ลำลี ทองธิว. (2545). *การเผยแพร่นวัตกรรมทางการศึกษาสำหรับผู้บริหารและครูยุคปฏิรูปการศึกษา*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- สายสุรี จดติกุล. (2554). *วิสัยทัศน์*. เข้าถึงได้จาก <https://th.wikipedia.org/wiki/>.
8 มกราคม 2564.
- สิทธิพันธ์ อินทร์เพ็ญ. (2564). *การพัฒนาคุณภาพงานและการปรับปรุงกระบวนการ*.
เข้าถึงได้จาก <http://qcc.egat.co.th/docs/qcc57/articles/qcc57-article-018.pdf>.
9 เมษายน 2564.
- สิริพัทธ์ เจษฎาวิโรจน์. (2546). *การจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ*. กรุงเทพฯ:
บุ๊คพอยท์.
- สุประภาดา โชติมณี. (2564). *นวัตกรรม กับความเป็นไทย ในโลกยุคอนาคต*. เข้าถึงได้จาก
<https://www.google.co.th/>. 4 เมษายน 2564.
- สุนันทา พลโภชน. (2561). *รูปแบบความร่วมมือการผลิตนักศึกษาช่างเทคนิควิศวกรรม
เคมี, กรณีศึกษาการผลิตช่างเทคนิควิศวกรรมเคมี สาขาปิโตรเคมี*. กรุงเทพฯ:
วิทยาลัยเทคนิคมาบตาพุด.
- สุนีย์ ภูพันธ์. (2546). *แนวคิดพื้นฐานการสร้างและการพัฒนาหลักสูตร*. เชียงใหม่:
พิมพ์ลักษณ์.
- สุพานี สฤกษ์วานิช. (2552). *พฤติกรรมองค์การสมัยใหม่ : แนวคิด และทฤษฎี*.
(พิมพ์ครั้งที่ 2). ปทุมธานี: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุพิช ชัยมงคล. (2556). *กลยุทธ์การพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูผู้สอน
ระดับประถมศึกษาในพื้นที่สูง*. วิทยานิพนธ์ ค.ด. เชียงราย: มหาวิทยาลัยราชภัฏ
เชียงราย.
- สุธรรม ธรรมทัศนานนท์. (2562). *กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการ
พัฒนาโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน*.
วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, 30(3), 208.
- สุดา มงคลสิทธิ์. (2562). *กลยุทธ์การสร้างเครือข่ายความร่วมมือเพื่อพัฒนาการจัด
การศึกษาในโรงเรียนเอกชนจังหวัดชลบุรี*. *วารสารมหาจุฬานาครทรรค์*,
6(10), 44.
- สุรางค์ โพธิ์พฤกษาวงศ์. (2559). *การจัดการศึกษาเพื่อยกระดับคุณภาพการเรียนรู้ในพื้นที่
ด้วยพลังเครือข่าย*. *วารสารการศึกษาไทย*, 11(11), 3-9.

- สุรเดช รอดจินดา. (2562). การพัฒนารูปแบบการบริหารเครือข่ายความร่วมมือด้านวิชาการระหว่างสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคเหนือตอนบน. *วารสาร Humanities, Social Sciences and arts : นครปฐมมหาวิทยาลัยศิลปากร*, 12(1), 5.
- สุวิมล ว่องวานิช. (2542). การสังเคราะห์เทคนิคที่ใช้ในการประเมินความต้องการจำเป็นในนิสิตคณะครุศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ: ภาควิชาวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2550). *การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ไสว อุทุม ประเสริฐ ภูเงิน และปราณีพันธ์ จารุวัฒน์พันธ์. (2557). การดำเนินงานเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32. *วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์*, 8(2), 235-246.
- อมรรัตน์ ศรีพอ. (2561). *กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนตามแนวคิดทักษะความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม*. วิทยานิพนธ์ ค.ด. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อรนนท์ นิ่มนุช. (2551). *ความคิดเห็นการใช้หลักสูตรสถานศึกษาของครูปฐมวัยในโรงเรียนขององค์กรสังฆมณฑล*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อภิรักษ์ทิพย์ แกระหัน. (2562). *กลยุทธ์การบริหารโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก สังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตามแผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. 2560 – 2579)*. วิทยานิพนธ์ ปร.ด. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- อนิวัช แก้วจำนง. (2551). *การจัดการเชิงกลยุทธ์*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). สงขลา: นำศิลป์โฆษณา.
- อำภา บุญช่วย และคณะ. (2546). *การบริหารงานวิชาการโรงเรียน*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: โอเอสพริ้นท์ติ้งเฮ้าส์.
- เอกชัย บุญยาทิษฐาน. (2553). *คู่มือวิเคราะห์ SWOT อย่างมืออาชีพ*. กรุงเทพฯ: ปัญญาชน.

- เอกรินทร์ สีมหาศาล. (2542). *กระบวนการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา แนวคิดสู่การปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย.
- Campbell, R.F. et al. (1977). *On the Nature of Organizational Effectiveness in New Perspectives on Organizational Effectiveness*. Edited by Paul S. Goodman and Johannes M. Penning and Associates. San Francisco: Jossey Bass.
- Corsini, R.J., Auerbach, A.J., Anastasi, A, & Allen, M.J. (1996). *Concise Encyclopedia of Psychology* .(2nd ed.). New York: J. Wiley.
- Certo, S.C. & Paul, P. J. (1991). *Strategic Management : Concept and Applications*. NewYork: Mcgraw-Hill.
- Dess, G. G. & Miller, A. (1993). *Strategic Management*. Singapore: McGraw – Hill.
- Faber, C. F. & Sherron, G. F. (1970). *Elementary School Administration. Theory and Practice*. New York: Holt. Rinehart and Winston.
- Fred, R. (2007). *Strategic Management : Concepts and Cases*. Pearson : Prentice Hall.
- Green, J.A. (1970). *Introduction to Measurement and Evaluation*. New York: Dodd Mesd.
- Gronlund, N. E. & Linn, R. (1990). *Measurement and Evaluation in Teaching*. (6th ed). New York: Macmillan.
- Gill, R. (2006). *Theory & Practice of Leadership*. London: SAGE Publications.
- Guilford, J.P. (1954). *Psychometric Methods*. New York: John Wiley and Sons, Inc.
- Good, C. V. (1959). *Dictionary of Education*. (2nd ed). New York: McGraw – Hill Book Company.
- Hanson, E. M. (2003). *Educational Administration and Organizational Behavior*. Boston: Pearson Education.
- Have, S.& Have, W. (2003). *Key Management Models*. Great Britain : Pearson Education Limited.
- Heinich, R. et al. (1996). *Instructional Media and Technologies for Learning*. New Jersey: Prentice Hall, Inc.

- Hitt, M. A., Ireland, R. D., & Hoskisson, R. E. (2007). *Strategic Management Competitiveness and Globalization*. (7th Ed.). Cincinnati, Ohio: South-Western Publishing.
- Huntington, S. & Nelson, S. (1975). *No Easy Choice: Political Participation in Developing Countries*. New York: Harvard University Press.
- Joyce, B. & Weil, M. (1986). *Model of Teaching*. Englewood Cliffs: Prentice –Hall International Editions.
- Kuafman, & English. (1979). *Needs Assessment: Concept and Muir, M Watskins, R.*
- Keeves, P. J. (1988). *Model and Model Building. Educational Research, Methodology and Measurement: An International Handbook*. Oxford: Pergamon Press.
- Kimbrough, R. & Nannery, M. (1998). *Management. (7th ed)*. np. : Houghton Mifilin.
- KM in Business. (2564). Knowledge Sharing. Retrieved from <https://kminbusiness.wordpress.com/>. 22¹ January 2020.
- Lucas, J.R. (1998). *Balance of Power*. NY: AMACOM.
- Martin, E. (1999). *Changing Academic Work : Developing the Learning University*. Buckingham: The Society for Research into Higher Education & Open University.
- Mintzberg, H. (1999). *The Strategy Process : Concepts, Contexts,Cases*. (3rd ed.). Upper Saddle River, NJ: Prentice Hall.
- Robbins, H.,&Finley, M. (1998). *Why Change Doesn't Work*. London, England: Orion publishing.
- Sergiovanni, T. J. and others. (1980). *Education Governance and Administration*. Englewood Cliffs. New Jersey: Prentice – Hall, Inc.
- Skilbeck, M.(1984). *School – Based Curriculum Development*. London : Harper & Row Publishers.
- Smith, T.E., and others. (1980). *Management : Making Organizations Perform*. New York: Macmillan.

- Steiner, E. (1988). *Methodology of Theory Building*. Sydney: Educology Research Associates.
- Tosi, H.L. & Carroll, S.J. (1982). *Management (2nd ed.)*. New York: John Wiley & Sons.
- Witkin, B. R. (1984). *Assessing Needs in Education and Social Program*. San Francisco, CA : Jossey-Boss Publishers.
- Witkin, B.R. & Altschuld, J.W. (1995). *Planning and Conducting Needs Assessments: A Practical Guide*. Newbury Park: Sage Publications.
- Wheel, T. L. & Hunger, J. D. (2000). *Quality of Work Life and Human Diversity: Strategic Management Business Policy*. (7th ed). Upper Saddle River, NJ: Prentice Hall.
- Wheatley, M. J. (1999). *Leadership and the New Science: Discovering Order in the Chaotic World*. (2nd ed). San Francisco: Barrett Koehler Publishers.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

คู่มือการใช้กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของ
โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

คู่มือการใช้กลยุทธ์การบริหารเครือข่าย
ความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ผู้วิจัย

นางหวานใจ เวียงยั้ง

หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารและพัฒนการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

คู่มือการใช้กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของ
โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาใน
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ผู้วิจัย
หวานใจ เวียงยี่ง

หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

คำนำ

คู่มือการใช้ “กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ” เล่มนี้ จัดทำขึ้นเพื่อเป็นวิธีปฏิบัติในการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา โดยมุ่งหวังให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ซึ่งได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและหัวหน้างานวิชาการ ที่ปฏิบัติหน้าที่ในสถานศึกษามีความรู้ความเข้าใจและร่วมมือกันในการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ คู่มือเล่มนี้ประกอบด้วยคำชี้แจง วัตถุประสงค์ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ บทนำ กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ การดำเนินงานตามกลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และ บทบาทและหน้าที่ของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับกลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา ตลอดจนหน่วยงานอื่น จะนำกลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือนี้ ไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินงานการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการให้มีประสิทธิภาพต่อไป

หวานใจ เวียงying

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
คำนำ	ก
สารบัญ	ข
คำชี้แจง	ค
วัตถุประสงค์	ค
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	ง
ตอนที่ 1 บทนำ	1
ตอนที่ 2 กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ	4
ตอนที่ 3 แนวทางการดำเนินงานตามกลยุทธ์การบริหารเครือข่าย ความร่วมมือทางวิชาการสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	10
ตอนที่ 4 บทบาทและหน้าที่ของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับกลยุทธ์การบริหาร เครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ	13
บรรณานุกรม	15

คำชี้แจง

คู่มือการใช้ “กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ” เล่มนี้ เป็นแนวทางแก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูและบุคลากรทางการศึกษาในโรงเรียน ซึ่งจะต้องดำเนินการ ดังนี้

1. เครือข่ายซึ่งประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้างานวิชาการ ครู หรือผู้ที่เกี่ยวข้อง ศึกษาคู่มือการใช้ “กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ” ให้เกิดความเข้าใจอย่างถ่องแท้
2. เครือข่ายซึ่งประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้างานวิชาการ ครู หรือผู้ที่เกี่ยวข้อง ร่วมกันวางแผนในการดำเนินงานตามกลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
3. เครือข่ายซึ่งประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้างานวิชาการ ครู หรือผู้ที่เกี่ยวข้อง ร่วมกันดำเนินงานตามกลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยร่วมมือกัน และทำงานเป็นทีม ภายใต้หลักการมีส่วนร่วมของทุกฝ่าย

วัตถุประสงค์ของคู่มือ

คู่มือการใช้ “กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ” จัดทำขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อให้เครือข่ายซึ่งประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้างานวิชาการ ครูหรือผู้ที่เกี่ยวข้อง ได้ศึกษาให้มีความรู้ ความเข้าใจกลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
2. เพื่อให้ผู้บริหาร หรือผู้ที่ทำหน้าที่บริหารเครือข่ายมีความสามารถในการบริหารจัดการจัดเครือข่าย ตลอดจนการกำกับ ติดตาม และประเมินผลการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาให้เข้มแข็งและมีประสิทธิภาพ

ประโยชน์ของคู่มือ

คู่มือการใช้กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีประโยชน์สำคัญ 2 ประการ ดังนี้

1. เครือข่าย ประกอบด้วย ผู้บริหาร หัวหน้าฝ่ายวิชาการ ครูและผู้ที่เกี่ยวข้องทุกระดับสามารถนำคู่มือไปใช้เป็นแนวทางในการบริหารจัดการเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการตามรูปแบบการจัดการเครือข่ายทางวิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือได้ด้วยตนเองอย่างมีประสิทธิภาพ

2. ผู้บริหาร ครูและผู้ที่เกี่ยวข้อง สามารถใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการวางแผนปรับปรุง แก้ไขและพัฒนาคุณภาพการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ให้มีประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่อง

ตอนที่ 1

บทนำ

การปฏิรูปการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มีความมุ่งหมายที่จะจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เป็นคนดีมีความสามารถและอยู่ร่วมกันกับสังคมอย่างมีความสุข การดำเนินงานตามแนวทางการปฏิรูปการศึกษาให้บรรลุเป้าหมายอย่างมีพลังและมีประสิทธิภาพ จำเป็นต้องยึดเงื่อนไขและหลักการสำคัญของการปฏิรูปการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ โดยโรงเรียนเป็นศูนย์กลางการตัดสินใจ (School – Based Decision Making) ซึ่งเป็นแนวคิดที่มุ่งให้โรงเรียนเป็นอิสระในการตัดสินใจด้วยตัวเอง โดยยึดประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นกับผู้เรียนเป็นสำคัญ มีความร่วมมือ (Collaboration) กำหนดให้บุคคลหลายฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาหรือผู้มีส่วนได้เสียในการจัดการศึกษาเข้ามามีส่วนร่วมเป็นคณะกรรมการร่วมแสดงความคิดเห็นหรือร่วมกำกับ ดูแล ใช้การกระจายอำนาจ (Decentralization) ในการบริหารจัดการ ได้แก่ การบริหารจัดการศึกษาด้านวิชาการ งบประมาณ การบริหารบุคคล และการบริหารทั่วไป โดยให้สำนักงานคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษาเป็นผู้รับผิดชอบ และรวมทั้งหลักความรับผิดชอบ (Accountability) กล่าวคือมีการกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบ และภารกิจของผู้รับผิดชอบ หลักความรับผิดชอบนี้ถือว่ามีใครได้รับมอบหมายหน้าที่ใครต้องรับผิดชอบต่องานนั้นให้เกิดผลดีที่สุด และต้องสามารถตรวจสอบความสำเร็จได้เพื่อเป็นหลักประกันคุณภาพการศึกษาให้เกิดขึ้น (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2551, หน้า 52)

เพื่อหาแนวทางแก้ปัญหาคุณภาพการศึกษา งานวิจัยและพัฒนาในโครงการวิจัยและพัฒนาเครือข่ายเชิงพื้นที่เพื่อหนุนเสริมคุณภาพการเรียนรู้ของเด็กและเยาวชน (Local Learning enrichment Network : LLEN) ในช่วง พ.ศ. 2552 – 2555 ได้พยายามค้นหานวัตกรรมและแนวทางการยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนรู้ในพื้นที่โดยมุ่งหาคำตอบว่าจะมีความเป็นไปได้เพียงใดที่จะบูรณาการความร่วมมือในพื้นที่เพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ของเด็กและเยาวชน และมหาวิทยาลัยจะมีขีดความสามารถเพียงใดในการเป็นองค์กรหลักในการประสานงานและการจัดการเครือข่ายที่จะระดมสรรพกำลังจากภาคีต่าง ๆ และทรัพยากรทั้งในด้านแหล่งทุน บุคคลและองค์กรต่าง ๆ ภายใต้กรอบแนวคิดว่าการระดมพลังเชิงพื้นที่เป็นการสร้างพื้นที่ทางสังคมให้ฝ่ายต่าง ๆ สามารถเข้ามามีปฏิสัมพันธ์ โดยมีเป้าหมายร่วมกันในการพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนในพื้นที่

การดำเนินงานของชุดโครงการนี้ได้ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงหลัก 5 ด้าน คือ ผู้เรียน ครู โรงเรียน/ กลุ่มโรงเรียนอาจารย์มหาวิทยาลัยและระดับเครือข่าย ความสำเร็จและการเปลี่ยนแปลงที่ตัวนักเรียน 1) สัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักเรียนในโครงการสูงขึ้น เห็นได้ชัดในโครงการที่มีการออกแบบทดสอบก่อนและหลัง ส่วนโครงการที่ไม่ได้ออกแบบทดสอบไว้ พบว่า คะแนน O - Net ในบางโรงเรียนสูงขึ้น แต่บางโรงเรียนคะแนนผลสัมฤทธิ์โดยรวมยังไม่แตกต่างระหว่างก่อนและหลังทดสอบ และยังพบว่า นักเรียนเริ่มสนใจการเรียนเพิ่มขึ้น มีเจตคติที่ดีต่อการเรียน ซึ่งจะเป็นปัจจัยสำคัญต่อการเรียนรู้ต่อไป และในกระบวนการจัดการเรียนการสอนและการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ที่บูรณาการเข้าไปในวิชา ได้มีส่วนช่วยพัฒนาทักษะการเรียนรู้ของนักเรียนด้านต่าง ๆ ที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 ซึ่งเริ่มเห็นการเปลี่ยนแปลงได้บ้างในบางพื้นที่ และพบทักษะที่แตกต่างกันออกไปตามจุดเน้นโครงการ อาทิ ทักษะการคิดวิเคราะห์ การคิดริเริ่ม ทักษะทางสังคม เช่น การร่วมทำงาน ทักษะชีวิตและการทำงาน ความรู้ด้านสิ่งแวดล้อม เทคโนโลยีสารสนเทศ รวมทั้งการเห็นคุณค่าในอัตลักษณ์ท้องถิ่น รักท้องถิ่นและชุมชน (สุรางค์ โพธิ์พุกษาวงศ์, 2559, หน้า 3-9)

เครือข่ายเป็นการจัดระบบให้กลุ่มบุคคลหรือองค์กรที่เป็นสมาชิกดำเนินกิจกรรมบางอย่างร่วมกันเพื่อนำไปสู่จุดหมายที่เห็นพ้องต้องกัน การรวมตัวเป็นเครือข่ายจัดเป็นการผนึกกำลัง จึงควรทำในลักษณะการแลกเปลี่ยนโดยสกัดเอาส่วนดีหรือจุดแข็งของแต่ละฝ่ายมาเรียนรู้และสนับสนุนซึ่งกันและกันเป็นการผนึกกำลังซึ่งผลลัพธ์ที่ได้จากการทำงานเป็นเครือข่ายมักมีผลดีกว่าผลรวมที่เกิดขึ้นจากการปล่อยให้ต่างคนต่างทำแล้วนำผลลัพธ์ของแต่ละคนมารวมกัน ดังนั้นเพื่อให้การดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน โดยเฉพาะที่เกี่ยวกับงานวิชาการเป็นไปอย่างมีระบบและมีประสิทธิภาพซึ่งจะช่วยให้การดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ เป็นไปอย่างมีระบบและมีประสิทธิภาพ จึงต้องมีเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ เพราะจะก่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร ทักษะ ความรู้ ประสบการณ์ เครื่องมือและสื่อ ลดการทำงานและการใช้ทรัพยากรซ้อน มีความเข้าใจกันมากขึ้น นำไปสู่การทำงานร่วมกันเพื่อประโยชน์ของทุกฝ่าย ความต้องการของประชาชน ได้รับการตอบสนองจากรัฐ ช่วยชี้ให้เห็นปัญหาและประเด็นการพัฒนาที่ซับซ้อน ช่วยเชื่อมหน่วยงานวิชาการและแหล่งทุนเข้ากับผู้ที่ต้องการความช่วยเหลือ และคนและองค์กรได้รับความช่วยเหลือจากเพื่อน ได้รับกำลังใจ การจูงใจ และการยอมรับ (ชนัญญา กาญจนรังสีนนท์, 2564, ออนไลน์)

เครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการเป็นการใช้ประโยชน์เครือข่าย (Network Utilizing) เครือข่ายที่สามารถเล่นบทบาทได้ครบถ้วนมากเท่าใด เครือข่ายนั้นก็จะมีพลังในการเคลื่อนไหวและมีอิทธิพลต่อสังคมในวงกว้างมากขึ้นเท่านั้น สำหรับเครือข่ายโรงเรียนบางเครือข่ายไม่สามารถปฏิบัติงานได้ตามเป้าหมายอันเนื่องจากประสบปัญหาในการบริหารเครือข่ายหลาย ๆ ด้าน เช่น ขอบข่ายและภารกิจงานเครือข่ายความร่วมมือไม่มีความชัดเจน บุคลากรขาดภาวะผู้นำ แกนนำเครือข่าย ผู้ประสานงานเครือข่ายและสมาชิกเครือข่ายขาดความร่วมมือ ปัญหาด้านวัฒนธรรมองค์การของแต่ละโรงเรียนและการแข่งขันทางวิชาการระหว่างโรงเรียน ทำให้เกิดการช่วยเหลือทางด้านวิชาการน้อย (จิระศักดิ์ สร้อยคำ, 2561, หน้า 30)

ด้วยเหตุผลและความสำคัญดังกล่าวมาข้างต้น เห็นได้ว่าการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนยังประสบปัญหา จึงเป็นความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องหาวิธีการเพื่อทำให้การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการดำเนินไปอย่างราบรื่นจนบรรลุเป้าหมายร่วมกัน ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาเรื่องกลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์ในด้านการบริหาร และการดำเนินงานทั้งในระดับโรงเรียนและเขตพื้นที่การศึกษา ก่อให้เกิดการยกระดับการแก้ปัญหา นำไปสู่การพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษา และสามารถนำกลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาที่พัฒนาขึ้นไปใช้ในโรงเรียนที่มีบริบทใกล้เคียงกัน ตลอดจนจะเป็นประโยชน์ในการจัดทำนโยบายเพื่อส่งเสริมและยกระดับคุณภาพและมาตรฐานโรงเรียนต่อไป

ตอนที่ 2

กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียน ประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ หมายถึง วิธีการดำเนินงานทางวิชาการของเครือข่ายให้เป็นไปตามวิสัยทัศน์ เป้าหมาย และ แผน ยุทธศาสตร์ที่ได้กำหนดไว้ให้ประสบความสำเร็จและ บรรลุวัตถุประสงค์ ประกอบด้วย พันธกิจ เป้าประสงค์ กลยุทธ์ 7 กลยุทธ์ ดังนี้

วิสัยทัศน์

“โรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีการรวมพลังเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ เพื่อ ขับเคลื่อนการบริหารงานวิชาการได้อย่างมีประสิทธิภาพ”

พันธกิจ

1. ส่งเสริมความตระหนักถึงความจำเป็นในการสร้างเครือข่าย
2. เสริมสร้างการกำหนดวิสัยทัศน์ของเครือข่าย
3. พัฒนาแผนยุทธศาสตร์ของเครือข่าย
4. พัฒนาการมีส่วนร่วมของสมาชิกเครือข่าย
5. พัฒนาระบบการประเมินผลและการปรับปรุงพัฒนาการดำเนินงานของเครือข่าย
6. สนับสนุนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และการสื่อสารของเครือข่าย
7. สนับสนุนการประสานหน่วยงาน/องค์กรเครือข่าย

เป้าประสงค์

1. สมาชิกมีความตระหนักถึงความจำเป็นในการสร้างเครือข่ายทางวิชาการ
2. เครือข่ายมีวิสัยทัศน์อย่างชัดเจน
3. เครือข่ายมีแผนยุทธศาสตร์ที่มีประสิทธิภาพ
4. สมาชิกมีส่วนร่วมในการพัฒนางานวิชาการ

5. สมาชิกมีกระบวนการประเมินผลและปรับปรุงพัฒนาการดำเนินงานของ
เครือข่าย
6. สมาชิกมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ
7. เครือข่ายมีการประสานหน่วยงาน/ องค์กรเครือข่ายภายนอก

กลยุทธ์ที่ 1 สร้างเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ

โครงการ/ กิจกรรม

1. โครงการสร้างเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ
2. กิจกรรมส่งเสริมการตระหนักถึงความสำคัญของเครือข่าย
3. กิจกรรมการจัดทำข้อตกลงร่วมกันทางด้านวิชาการของเครือข่าย
4. กิจกรรมการจัดทำระเบียบและข้อปฏิบัติทางด้านวิชาการของ
เครือข่าย

ตัวชี้วัดความสำเร็จ

1. ผลการประเมินโครงการไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 หรือได้ระดับมาก ขึ้นไป
2. ความพึงพอใจของสมาชิกเครือข่ายที่มีต่อการดำเนินงานโครงการ
สร้างเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ
3. ร้อยละของสมาชิกที่เข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมการตระหนักถึง
ความสำคัญของเครือข่าย
4. สมาชิกเครือข่ายมีการจัดทำบันทึกข้อตกลงร่วมกันทางด้านวิชาการ
5. เครือข่ายมีระเบียบและข้อปฏิบัติทางด้านวิชาการที่ชัดเจน

กลยุทธ์ที่ 2 การกำหนดวิสัยทัศน์เพื่อการบรรลุเป้าหมายของเครือข่าย

โครงการ/ กิจกรรม

1. โครงการส่งเสริมการกำหนดวิสัยทัศน์เพื่อพัฒนาเครือข่ายความ
ร่วมมือทางวิชาการ
2. กิจกรรมการมีส่วนร่วมของการกำหนดวิสัยทัศน์
3. กิจกรรมการจัดทำแผนปฏิบัติการทางวิชาการของเครือข่าย
4. กิจกรรมปรับปรุงพัฒนาวิสัยทัศน์ร่วมกันของเครือข่าย

ตัวชี้วัดความสำเร็จ

1. ผลการประเมินโครงการไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 หรือได้ระดับมากขึ้นไป
2. ร้อยละของสมาชิกที่เข้าร่วมการกำหนดวิสัยทัศน์ของเครือข่าย
3. เครือข่ายมีแผนปฏิบัติการทางวิชาการอย่างชัดเจน
4. ผลการปรับปรุงพัฒนาวิสัยทัศน์ของเครือข่าย

กลยุทธ์ที่ 3 พัฒนาแผนยุทธศาสตร์ของเครือข่ายความร่วมมือทาง

วิชาการ

โครงการ/ กิจกรรม

1. โครงการจัดทำแผนยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการทางวิชาการของเครือข่าย
2. กิจกรรมประชุมเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจของสมาชิกในการพัฒนาแผนยุทธศาสตร์ของเครือข่าย
3. กิจกรรมการกำหนดผู้รับผิดชอบในการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์ และแผนปฏิบัติการทางวิชาการของเครือข่าย
4. กิจกรรมวิเคราะห์ปัจจัยทั้งภายนอกและภายในนำสู่การวางแผนปฏิบัติการทางวิชาการของเครือข่าย
5. กิจกรรมจัดทำแผนยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการทางวิชาการของเครือข่าย
6. กิจกรรมการปรับปรุงการประเมินผลการปฏิบัติงานตามแผนยุทธศาสตร์ และแผนปฏิบัติการทางวิชาการของเครือข่าย

ตัวชี้วัดความสำเร็จ

1. ผลการประเมินโครงการไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 หรือได้ระดับมากขึ้นไป
2. ระดับความรู้ความเข้าใจของสมาชิกในการพัฒนาแผนยุทธศาสตร์ของเครือข่าย
3. เครือข่ายมีการกำหนดผู้รับผิดชอบและบทบาทหน้าที่ในการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการทางวิชาการอย่างชัดเจน
4. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยทั้งภายนอกและภายในนำสู่การวางแผนยุทธศาสตร์

5. เครือข่ายมีแผนปฏิบัติการทางวิชาการอย่างครอบคลุมและชัดเจน
6. ผลการปรับปรุงการประเมินผล การปฏิบัติงานตามแผนยุทธศาสตร์ และแผนปฏิบัติการทางวิชาการของเครือข่าย

กลยุทธ์ที่ 4 สร้างความเข้มแข็งในการมีส่วนร่วมของสมาชิกของสมาชิก ในเครือข่าย

โครงการ/ กิจกรรม

1. โครงการสร้างความเข้มแข็งในการมีส่วนร่วมของสมาชิกในเครือข่าย
2. กิจกรรมการบันทึกข้อตกลงในการดำเนินกิจกรรมระหว่างเครือข่าย
3. กิจกรรมส่งเสริมสนับสนุนการระดมทรัพยากรของเครือข่าย
4. กิจกรรมการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีในการประสานงานของสมาชิกใน
เครือข่าย
5. กิจกรรมการสร้างปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อสมาชิกในเครือข่าย
6. กิจกรรมการพัฒนาการมีส่วนร่วมการดำเนินงานของหน่วยงาน
ภายนอก
7. กิจกรรมการอบรมเชิงปฏิบัติการการสร้างแรงจูงใจให้กับเครือข่าย

ตัวชี้วัดความสำเร็จ

1. เครือข่ายมีผลการประเมินโครงการไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 หรือได้
ระดับมากขึ้นไป
2. จำนวนเครือข่ายภายนอกที่เข้าร่วมทำบันทึกข้อตกลงในการดำเนิน
กิจกรรมกับเครือข่าย
3. ผลการระดมทรัพยากรของเครือข่าย
4. ความพึงพอใจของสมาชิกที่มีต่อกิจกรรมการสร้างปฏิสัมพันธ์ที่ดี
ต่อสมาชิกในเครือข่าย
5. ร้อยละของสมาชิกที่เข้าร่วมพัฒนาการใช้เทคโนโลยีในการ
ประสานงานของสมาชิกในเครือข่าย
6. ร้อยละของสมาชิกที่เข้าร่วมการพัฒนาการมีส่วนร่วมการดำเนินงาน
ของหน่วยงานภายนอก
7. ร้อยละของสมาชิกที่ผ่านการอบรมเชิงปฏิบัติการการสร้างแรงจูงใจ
ให้กับเครือข่าย ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 80

กลยุทธ์ที่ 5 พัฒนาประสิทธิภาพการประเมินผลการดำเนินงานของ เครือข่าย

โครงการ/ กิจกรรม

1. โครงการพัฒนากระบวนการประเมินผลการดำเนินงานทางวิชาการ
ของเครือข่ายอย่างมีประสิทธิภาพ
2. กิจกรรมประชุมเชิงปฏิบัติการการกำหนดมาตรฐานการปฏิบัติงาน
ของเครือข่าย
3. กิจกรรมพัฒนาการกำหนดวัตถุประสงค์ของการประเมินผล
4. กิจกรรมการวิเคราะห์ผลการดำเนินงานของเครือข่าย
5. กิจกรรมการประเมินผลการดำเนินงานของเครือข่าย
6. กิจกรรมสะท้อนผลการดำเนินงานของเครือข่าย
7. กิจกรรมการรายงานผลการดำเนินงานของเครือข่าย
8. กิจกรรมการนำเสนอผลการดำเนินงานของเครือข่าย
9. กิจกรรมการรายงานผลการดำเนินงานต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
10. กิจกรรมการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงานของเครือข่าย

ตัวชี้วัดความสำเร็จ

1. เครือข่ายมีผลการประเมินโครงการไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 หรือได้
ระดับมากขึ้นไป
2. เครือข่ายมีการกำหนดมาตรฐานการปฏิบัติงานไว้อย่างชัดเจน
3. เครือข่ายมีวัตถุประสงค์ของการประเมินผลการดำเนินงาน
4. ผลการวิเคราะห์ผลการดำเนินงาน
5. ผลการประเมินผลการดำเนินงานของเครือข่าย
6. ผลการสะท้อนผลการดำเนินงานของเครือข่าย
7. ผลการรายงานผลการดำเนินงานของเครือข่าย
8. ผลการนำเสนอผลการดำเนินงานของเครือข่าย
9. จำนวนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่ได้รับรายงานผลการดำเนินงานของ
เครือข่าย
10. จำนวนครั้งของการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงานของ
เครือข่าย

กลยุทธ์ที่ 6 ส่งเสริมกระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และการสื่อสารของ เครือข่าย

โครงการ/ กิจกรรม

1. โครงการส่งเสริมกระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และการสื่อสาร
ทางด้านวิชาการของเครือข่าย
2. กิจกรรมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางด้านวิชาการของสมาชิกทั้งภายใน
และภายนอกเครือข่าย
3. กิจกรรมการสร้างความสัมพันธ์ด้วยการสื่อสารของสมาชิกทั้งภายใน
และภายนอกเครือข่ายอย่างมีประสิทธิภาพ
4. กิจกรรมเปิดบ้านทางวิชาการ (Open House) ของเครือข่ายความ
ร่วมมือทางวิชาการ
5. กิจกรรมประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ผลงานทางวิชาการของเครือข่าย

ตัวชี้วัดความสำเร็จ

1. เครือข่ายมีผลการประเมินโครงการไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 หรือได้
ระดับมากขึ้นไป
2. จำนวนครั้งของการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางด้านวิชาการของสมาชิกทั้ง
ภายในและภายนอกเครือข่าย
3. จำนวนสมาชิกที่เข้าร่วมกิจกรรมการสร้างความสัมพันธ์ด้วยการ
สื่อสารของสมาชิกในเครือข่าย ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80
4. ความพึงพอใจของสมาชิกที่เข้าร่วมกิจกรรมเปิดบ้านทางวิชาการ
(Open House) ของเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ
5. ความหลากหลายของช่องทางการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ผลงาน
ทางวิชาการของเครือข่าย
6. จำนวนครั้งของการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ
ของเครือข่าย

**กลยุทธ์ที่ 7 เสริมสร้างความเข้มแข็งของหน่วยงาน/องค์กรภายนอกเพื่อ
ความร่วมมือทางวิชาการ**

โครงการ/ กิจกรรม

1. โครงการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ
2. โครงการสานสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานและองค์กรเครือข่าย
3. กิจกรรมประชุมเชิงปฏิบัติการด้านงานวิชาการระหว่างหน่วยงานและ

องค์กร

4. กิจกรรมอบรมพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการระหว่าง

หน่วยงานและองค์กร

ตัวชี้วัดความสำเร็จ

1. เครือข่ายมีผลการประเมินโครงการไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 หรือได้ระดับมากขึ้นไป
2. ความพึงพอใจของสมาชิกเครือข่ายที่มีต่อการดำเนินงานของเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ
3. จำนวนครั้งของการประชุมเชิงปฏิบัติการด้านงานวิชาการระหว่างหน่วยงานและองค์กร
4. ร้อยละของสมาชิกผ่านการอบรมพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการระหว่างหน่วยงานและองค์กร ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80

ตอนที่ 3

แนวทางการดำเนินงานตามกลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

การดำเนินงานตามกลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ไปใช้ในการดำเนินงานของเครือข่ายนั้น เครือข่ายต้องดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 การวิเคราะห์สภาวะแวดล้อม

การวิเคราะห์สภาวะแวดล้อม หมายถึง การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการบริหารเครือข่าย ทั้งปัจจัยที่เอื้อและปัจจัยที่เป็นอุปสรรคทั้งภายในและภายนอกองค์กร โดยการวิเคราะห์สภาพปัจจัยที่เรียกว่า SWOT Analysis โดยดำเนินการ ดังนี้

1. จัดประชุมผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้างานวิชาการ ครูและบุคลากรทางการศึกษา และ เพื่อวิเคราะห์สภาวะแวดล้อมของโรงเรียน
2. ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องร่วมกันวิเคราะห์จุดแข็ง หมายถึง สิ่งที่เอื้อต่อการดำเนินงานภายในเครือข่าย เช่น การบริหาร การเงิน ทรัพยากร เป็นต้น
3. ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องร่วมกันวิเคราะห์จุดอ่อน หมายถึง สิ่งที่ทำให้การดำเนินงานภายในเครือข่ายที่ไม่สามารถกระทำได้ดี จะเป็นอุปสรรคต่อความสำเร็จของเครือข่าย
4. ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องร่วมกันวิเคราะห์โอกาส หมายถึง สภาวะแวดล้อมภายนอกที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงานของเครือข่าย ซึ่งต้องคาดคะเนการเปลี่ยนแปลงสภาวะแวดล้อมภายนอก เช่น สภาพทางพัฒนาคุณภาพการศึกษา สังคม เทคโนโลยี และการมีส่วนร่วมของสมาชิกในเครือข่าย เป็นต้น
5. ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องร่วมกันวิเคราะห์อุปสรรค หมายถึง สภาวะแวดล้อมภายนอกที่คุกคามต่อการดำเนินงานของเครือข่าย เช่น สภาพทางสังคม วัฒนธรรม เทคโนโลยีและการแข่งขัน เป็นต้น
6. ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องร่วมกันสรุปและนำเสนอผลการวิเคราะห์สภาวะแวดล้อมของเครือข่าย

ขั้นที่ 2 การกำหนดกลยุทธ์

การกำหนดกลยุทธ์ หมายถึง การออกแบบและเลือกกลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการที่เหมาะสมสำหรับองค์กรสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง เครือข่ายจะดำเนินการ ดังนี้

1. จัดประชุมผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับเครือข่าย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูและบุคลากรทางการศึกษา เพื่อกำหนดกลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ
2. ผู้บริหารสถานศึกษา ครูและบุคลากรทางการศึกษา ร่วมกันกำหนด วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ และกลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ
3. ผู้บริหารสถานศึกษา ครูและบุคลากรทางการศึกษาร่วมกันจัดทำแผนยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการ โครงการ/ กิจกรรม และตัวชี้วัดความสำเร็จให้สอดคล้องกับแนวทางการบริหารตามกลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ

ขั้นที่ 3 การนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติ

การนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติ หมายถึง การดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการ ที่สอดคล้องกับการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ เพื่อนำไปสู่ความสำเร็จตามเป้าประสงค์เครือข่ายดำเนินการ ดังนี้

1. เครือข่ายจัดทำคำสั่งมอบหมายงานรับผิดชอบให้แก่ผู้บริหารสถานศึกษาครูและบุคลากรทางการศึกษาในการดำเนินงานแต่ละแผนงาน/ โครงการอย่างชัดเจน
2. เครือข่ายจัดประชุมผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องเพื่อชี้แจงการดำเนินงานแต่ละแผนงาน/ โครงการก่อนการดำเนินงาน
3. เครือข่ายจัดสรรทรัพยากรและงบประมาณสำหรับการดำเนินงานแต่ละแผนงาน/ โครงการอย่างเพียงพอและทันตามกำหนด
4. เครือข่ายดำเนินงานแต่ละแผนงาน/ โครงการตามปฏิทินที่ได้กำหนดไว้

ขั้นที่ 4 การควบคุมกลยุทธ์

การควบคุมกลยุทธ์ หมายถึง การติดตามผลการปฏิบัติงานตามแผนปฏิบัติการที่สอดคล้องกับการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างมีประสิทธิภาพ การประเมินผลสำเร็จตามเป้าประสงค์ขององค์กร โรงเรียนดำเนินการ ดังนี้

1. เครือข่ายแต่งตั้งคณะกรรมการกำกับติดตาม นิเทศ วัดและประเมินผลการดำเนินงานแต่ละแผนงาน/ โครงการ
2. คณะกรรมการวัดและประเมินผลการดำเนินงานแต่ละแผนงาน/ โครงการอย่างจริงจังสม่ำเสมอ และเป็นกัลยาณมิตร
3. ผู้รับผิดชอบโครงการจัดทำรายงานโครงการ เสนอประธานเครือข่าย
4. เครือข่ายรายงานผลการดำเนินงานตามกลยุทธ์ให้หน่วยงานและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทราบ
5. เครือข่ายจัดกิจกรรมเปิดบ้านทางวิชาการ (Open House) ของเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ
6. เครือข่ายประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ผลงานทางวิชาการของเครือข่าย

ตอนที่ 4

บทบาทและหน้าที่ของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเกี่ยวกับกลยุทธ์การบริหารเครือข่าย ความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ในการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา นั้น ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูและบุคลากรทางการศึกษา ในสถานศึกษา มีบทบาทและหน้าที่ ดังนี้

บทบาทและหน้าที่ของผู้บริหารสถานศึกษา

1. ศึกษาคู่มือการใช้ “กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ” ให้เข้าใจชัดเจน
2. จัดประชุมผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษาครูและบุคลากรทางการศึกษา เพื่อวิเคราะห์สภาพการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของเครือข่าย
3. ร่วมสรุปและนำเสนอผลการวิเคราะห์สภาพการบริหารการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของเครือข่าย
4. จัดประชุมผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเพื่อกำหนดกลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของเครือข่าย
5. ร่วมกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ และกลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของเครือข่าย
6. ร่วมกำหนดแผนงาน/โครงการตามแนวทางการบริหารตามการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของเครือข่าย ในแผนปฏิบัติการทางวิชาการของเครือข่าย
7. ออกคำสั่งมอบหมายงานรับผิดชอบให้แก่ผู้บริหารสถานศึกษาครูและบุคลากรทางการศึกษาในการดำเนินงานแต่ละแผนงาน/โครงการอย่างชัดเจน
9. กำกับติดตามให้ผู้รับผิดชอบแต่ละแผนงาน/โครงการ
10. อนุมัติการใช้จ่ายงบประมาณและสนับสนุนทรัพยากรให้การดำเนินงานแต่ละแผนงาน/โครงการอย่างเพียงพอและทันตามกำหนด

11. แต่งตั้งคณะกรรมการนิเทศ วัดและประเมินผลการดำเนินงานแต่ละแผนงาน/
โครงการ
13. กำกับติดตามและนิเทศการดำเนินงานแต่ละแผนงาน/ โครงการให้ดำเนินการ
ตามปฏิทินที่ได้กำหนดไว้และเป็นไปตามกระบวนการที่กำหนดไว้
14. ร่วมวัดและประเมินผลความก้าวหน้าของการดำเนินงานแต่ละแผนงาน/
โครงการ
15. รายงานผลการดำเนินงานแต่ละแผนงาน/ โครงการตามกลยุทธ์ให้หน่วยงาน
และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทราบ
16. แต่งตั้งคณะกรรมการประเมินผลการบริหารแผนงาน/ โครงการ เมื่อเสร็จการ
ดำเนินกิจกรรมทุกกิจกรรม
17. จัดประชุมเพื่อสรุปและรายงานผลการบริหารแผนงาน/ โครงการ

บทบาทและหน้าที่ของครูและบุคลากรทางการศึกษา

1. ศึกษาคู่มือการใช้ “กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของ
โรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาค
ตะวันออกเฉียงเหนือ” ให้เข้าใจชัดเจน
2. ร่วมประชุมผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ประกอบด้วย ครูและบุคลากรทางการศึกษา เพื่อ
วิเคราะห์สภาพการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ
3. ร่วมสรุปและนำเสนอผลการวิเคราะห์สภาพการบริหารเครือข่ายความร่วมมือ
ทางวิชาการ
4. ร่วมประชุมกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเพื่อกำหนดกลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความ
ร่วมมือทางวิชาการ
5. ร่วมกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ และกลยุทธ์การบริหารเครือข่าย
ความร่วมมือทางวิชาการ
6. ร่วมจัดทำแผนงาน/ โครงการ ตามแนวทางทางการบริหารตามกลยุทธ์การ
บริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ
7. รับผิดชอบและดำเนินงานแต่ละแผนงาน/ โครงการ ที่ได้รับมอบหมายหรือ
รับผิดชอบ
8. สรุป รายงานผลการดำเนินโครงการต่อผู้บังคับบัญชา

บรรณานุกรม

- กฤติเดช สุขसार. (2557). รูปแบบการบริหารโดยใช้เครือข่ายเพื่อพัฒนางานวิชาการในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา. *วารสารการวิจัยและพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์*, 9(2), 140.
- ชนิภูฐา กาญจนรังสีนนท์. (2564). *การสร้างเครือข่าย*. เข้าถึงได้จาก <http://www.loe1.go.th/TH/attachments/article/5516/>. 31 มกราคม 2564.
- จิระศักดิ์ สร้อยคำ.(2561). *การพัฒนาารูปแบบการจัดการเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ*. วิทยานิพนธ์ ปร.ด. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ชูชาติ พ่วงสมจิตร์. (2546). *กลยุทธ์การสร้างองค์การคุณภาพ*. กรุงเทพฯ: ธรรมการพิมพ์.
- ทศพล ชีชะพร.(2560).*การพัฒนาารูปแบบการบริหารเครือข่ายแบบมีส่วนร่วมของโรงเรียนในเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดอุทัยธานี*. *วารสารวิจัยและพัฒนา*, 12(1), 336.
- ธีระชัย ช่วงบุญศรี. (2557). *การพัฒนาารูปแบบการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ ของโรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค*. วิทยานิพนธ์ ปร.ด. พิษณุโลก. มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- พรชัย ทองเจือ. (2550). *การพัฒนาารูปแบบความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนในการเปลี่ยนผ่านด้านการเรียนการสอนในโรงเรียน*. วิทยานิพนธ์ ด.ด. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พัชรินทร์ รุจิชีพ. (2558). *กลยุทธ์การพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 1 และ 2*. วิทยานิพนธ์ ปร.ด. กำแพงเพชร: มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.
- พิสิฐ เทพไกรวัล. (2554). *การพัฒนาารูปแบบเครือข่ายความร่วมมือเพื่อคุณภาพการจัดการศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก*. วิทยานิพนธ์ ปร.ด. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- เพิ่มศักดิ์ บัวรักษ์. (2559). *การพัฒนาารูปแบบเครือข่ายความร่วมมือด้านวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. สมุทรสาคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์.

- ภัทรวรธรณ์ นิลแก้วบรรณวิชัย. (2559). *รูปแบบการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. วิทยานิพนธ์ ปริญญาโท. ราชภัฏวชิรเวศน์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วาโร เพ็งสวัสดิ์. (2551). *วิธีวิทยาการวิจัย*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- สมศักดิ์ ดลประเสริฐ. (2544). การประกันคุณภาพการศึกษา : พลังและความหวัง. *วารสารปฏิรูปการศึกษา*, 1(12), 8–9.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2562). *นโยบายสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา ปีงบประมาณ 2563*. กรุงเทพฯ: สำนักนโยบายและแผนการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- สำนักงานส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้และพัฒนาคุณภาพเยาวชน. (2557). *การยกระดับคุณภาพ ครูไทยในศตวรรษที่ 21*. เอกสารประกอบการประชุม วิชาการ “อภิวัดมโนการเรียนรู้ ...สู่จุดเปลี่ยนประเทศไทย” กรุงเทพฯ: สำนักงานส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้และพัฒนาคุณภาพ.
- สุนัย วงศ์สุวรรณ. (2555). การพัฒนารูปแบบความร่วมมือในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. *วารสารวิชาการบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์*, 7(20), 23–24.
- สุธรรม ธรรมทัศนานนท์. (2562). กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการพัฒนาโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม*, 30(3), 208.
- สุดา มงคลสิทธิ์. (2562). กลยุทธ์การสร้างเครือข่ายความร่วมมือเพื่อพัฒนาการจัดการศึกษาในโรงเรียนเอกชนจังหวัดชลบุรี. *วารสารมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย*, 6(10), 44.
- สุรางค์ โพธิ์พุกษาวงศ์. (2559). การจัดการศึกษาเพื่อยกระดับคุณภาพการเรียนรู้ในพื้นที่ด้อยพลังเครือข่าย. *วารสารการศึกษาไทย*, 11 (11), 3–9.
- สุวิมล ว่องวาณิช. (2550). *การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ภาคผนวก ข
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถาม

สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทาง
วิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้น
พื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ประกอบกรวิจัยเรื่อง กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของ
โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาค
ตะวันออกเฉียงเหนือ

ผู้วิจัย นางหวานใจ เวียงยิ่ง

นักศึกษาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาการบริหารและพัฒนาศึกษา
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลนิกา ฉลากบาง ประธานกรรมการ
2. ดร.ทรัพย์หิรัญ จันทักษ์ กรรมการ

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการวิจัย เรื่อง กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนากการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

2. แบบสอบถามฉบับนี้มี 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist)

ตอนที่ 2 ข้อคำถามเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่คาดหวังของการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

3. กรุณาตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อทั้งสภาพปัจจุบันและสภาพที่คาดหวังของการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

4. การวิจัยในครั้งนี้จะสำเร็จได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามจากท่าน

5. ข้อมูลที่ท่านตอบแบบสอบถามในครั้งนี้จะไม่มีผลกระทบต่อกรปฏิบัติงานในตำแหน่งหน้าที่และสถานศึกษาของท่านแต่อย่างใด

6. ข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามครั้งนี้จะเก็บรักษาไว้เป็นความลับและนำผลมาใช้เพื่อการวิจัยในครั้งนี้เท่านั้น

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านเป็นอย่างดี ขอความกรุณาท่านตอบแบบสอบถามและส่งคืนทางไปรษณีย์โดยใช้ซองที่แนบมาพร้อมแบบสอบถามนี้ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณในความกรุณาของท่านเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

นิยามศัพท์เฉพาะ

การวิจัยเรื่อง กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผู้วิจัยได้กำหนดนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

1. กลยุทธ์ หมายถึง วิธีการที่ใช้ในการปฏิบัติงานให้ประสบผลสำเร็จอย่างมีเป้าหมายตามระยะเวลาที่กำหนด ประกอบด้วย

1.1 วิสัยทัศน์ (Vision) หมายถึง สิ่งมุ่งหวังจะให้มี หรือให้เกิดขึ้นในอนาคต ซึ่งเป็นการกำหนดทิศทางของภารกิจให้เป็นไปตามความมุ่งหมายที่กำหนดไว้

1.2 พันธกิจ (Mission) หมายถึง การกำหนดกรอบหรือขอบเขตการดำเนินงานให้ ครอบคลุมหน้าที่ของการบริหารงานในสถานศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2545

1.3 วัตถุประสงค์ (Objective) หมายถึง สิ่งที่ต้องการให้บรรลุผลสำเร็จจากการปฏิบัติตามภารกิจในทุกหน้าที่ของการบริหาร การจัดการ การสั่งการ การบริหารบุคคล

1.4 กลยุทธ์ (Strategy) หมายถึง วิธีการหรือแผนงานการดำเนินงานที่กำหนดขึ้นมาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ โดยผ่านการวิเคราะห์จากบริบทของสถานศึกษา ผ่านการคิดไตร่ตรองอย่างรอบคอบและคัดเลือกอย่างเหมาะสม

1.5 โครงการ/ กิจกรรม (Project) หมายถึง กลุ่มของกิจกรรมแผนงานที่มีรายละเอียดในการปฏิบัติงานชัดเจน โดยมีวิธีการดำเนินงานอย่างมีระบบระเบียบ มีงบประมาณและระยะเวลาดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนด

1.6 ตัวชี้วัด (Key Performance Indicator) หมายถึง การกำหนดตัวบ่งชี้หรือหน่วยวัดที่สะท้อนความสำเร็จของการปฏิบัติงานซึ่งกำหนดไว้ในแผนกลยุทธ์

2. การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ หมายถึง การรวมตัวของกลุ่มโรงเรียนที่มีเป้าหมาย วัตถุประสงค์และกิจกรรมในการทำงานร่วมกัน มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์ร่วมกัน เพื่อให้งานวิชาการบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ร่วมกัน

2.1 การตระหนักถึงความจำเป็นในการสร้างเครือข่าย หมายถึง การเล็งเห็นความสำคัญของการดำเนินงานของเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการเพื่อที่จะทำงานให้บรรลุเป้าหมายรวมทั้งพิจารณาถึงประเด็นต่าง ๆ ที่เห็นว่าเหมาะสมเพื่อรวมเข้าเป็นเครือข่ายในการทำงานร่วมกัน

2.2 การกำหนดวิสัยทัศน์ของเครือข่าย หมายถึง กำหนดเป้าหมาย และภาพความสำเร็จที่ต้องการจะเป็นให้เกิดขึ้นในอนาคตอันเป็นผลการสร้างเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ

2.3 การพัฒนาแผนยุทธศาสตร์ของเครือข่าย หมายถึง การกำหนดแผนการดำเนินงาน โครงการ กิจกรรม ที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ และเป้าหมายของเครือข่าย

2.4 การมีส่วนร่วมของสมาชิกเครือข่าย หมายถึง การที่สมาชิกมีส่วนร่วมเกี่ยวข้องในทุกขั้นตอน ร่วมคิด ร่วมวางแผน ร่วมปฏิบัติ ร่วมติดตาม ประเมินผล ร่วมแก้ปัญหาและรับผิดชอบเพื่อให้เกิดการดำเนินงานบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

2.5 การประเมินผลและการปรับปรุงพัฒนาการดำเนินงานของเครือข่าย หมายถึง การวัดการปฏิบัติงานที่ได้มีการวางแผนไว้ เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นว่าการปฏิบัติงานสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ของเครือข่าย โดยครอบคลุมการวัดผลการปฏิบัติงานที่เกิดขึ้นจริง การเปรียบเทียบผลการปฏิบัติงานกับมาตรฐานที่กำหนดและการแก้ไขหรือปรับปรุงสิ่งที่ผิดพลาดไปจากมาตรฐาน

2.6 การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และการสื่อสารของเครือข่าย หมายถึง การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การจัดกิจกรรมเชิงปฏิสัมพันธ์แลกเปลี่ยนความคิดเห็นในการติดต่อสื่อสารระหว่างกันเพื่อให้เกิดความเข้าใจซึ่งกันและกัน สามารถประสานงานกันได้ตรงตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

2.7 การประสานหน่วยงาน/ องค์กรเครือข่าย หมายถึง การติดต่อ ประสานกลุ่มบุคคล หน่วยงาน องค์กรที่จะร่วมกลุ่มเครือข่ายด้วยการประชาสัมพันธ์ ชี้แจงวัตถุประสงค์ บทบาทของสมาชิกและกิจกรรมของเครือข่ายเพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน

3. ขอบข่ายความร่วมมือทางวิชาการ หมายถึง การดำเนินงานที่เกี่ยวกับการเรียนรู้และการพัฒนาผู้เรียน ประกอบด้วยงานต่าง ๆ เพื่อให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และเกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน ประกอบด้วย

3.1 การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา หมายถึง กระบวนการดำเนินงานเกี่ยวกับการจัดทำหรือปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษาทั้งด้านจุดมุ่งหมายเนื้อหาสาระ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล เพื่อให้หลักสูตรมีความเหมาะสม มีคุณภาพ และทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมครบถ้วนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551

3.2 การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ หมายถึง การจัดทำแผนการใช้สื่อ การจัดกิจกรรม การเรียนการสอนทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ตามแนวปฏิรูปการเรียนรู้ โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ พัฒนาคุณธรรมนำความรู้ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จัดการเรียนการสอนจากแหล่งเรียนรู้ และส่งเสริมพัฒนาขีดความสามารถของนักเรียนให้เต็มศักยภาพ

3.3 การพัฒนาการวัดและประเมินผลการศึกษา หมายถึง การกำหนดระเบียบการวัดผล ประเมินผล การเทียบโอนประสบการณ์ผลการเรียนและอนุมัติผลการเรียนของสถานศึกษาตามหลักสูตรสถานศึกษาที่สอดคล้องกับนโยบายระดับประเทศ โดยให้มีการประเมินผลการเรียนทุกช่วงชั้น มีการพัฒนาเครื่องมือในการวัดผลประเมินผล และจัดระบบสารสนเทศด้านการวัดผลประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียนเพื่อใช้ในการอ้างอิง ตรวจสอบ และใช้ประโยชน์ในการพัฒนาการเรียนการสอน

3.4 การพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา หมายถึง การจัดการเรียนรู้ให้ครูในด้านการใช้และการพัฒนาเทคโนโลยีที่มีความหลากหลายเหมาะสมและเพียงพอที่จะให้ครูอาจารย์ได้เลือกใช้และนำไปพัฒนาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยจะต้องเรียนรู้การใช้สื่อเทคโนโลยีตั้งแต่การจัดทำ การจัดหาจากท้องถิ่นไปจนถึงสื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัยเป็นสากล

3.5 การพัฒนาระบบการนิเทศภายใน หมายถึง กิจกรรมหรือกระบวนการต่าง ๆ ที่บุคลากรภายในโรงเรียนร่วมกัน ให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ เพื่อพัฒนาปรับปรุงการปฏิบัติงานเกี่ยวกับงานวิชาการของครูและบุคลากรในโรงเรียนให้มีคุณภาพ

3.6 การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษา หมายถึง การกำหนดมาตรฐานการศึกษาเพิ่มเติมของสถานศึกษาให้สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาชาติ มาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน และความต้องการของชุมชนโดยจัดระบบบริหารและสารสนเทศ พัฒนามาตรฐานการศึกษา จัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา ดำเนินงานตามแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา ตรวจสอบและทบทวนคุณภาพการศึกษา ประเมินคุณภาพการศึกษา รายงานคุณภาพการศึกษาประจำปี และผดุงระบบการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อรองรับการประเมินคุณภาพภายนอก

3.7 การพัฒนาระบบบริหารจัดการศึกษา หมายถึง กระบวนการดำเนินงานของผู้บริหารสถานศึกษาร่วมกับครูและบุคลากรทางการศึกษาในโรงเรียน ซึ่งจะเป็นการดำเนินการในด้านวิชาการให้เป็นระบบและมีประสิทธิภาพ

3.8 การพัฒนาแหล่งเรียนรู้ หมายถึง กระบวนการพัฒนาแหล่งข้อมูล ข่าวสาร สารสนเทศและประสบการณ์ที่สนับสนุนให้ผู้เรียนใฝ่เรียนใฝ่รู้แสวงหาความรู้และเรียนรู้ด้วยตนเองตามอัธยาศัยอย่างกว้างขวางและต่อเนื่องเพื่อเสริมสร้างให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้และเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้

4. กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ หมายถึง วิธีการดำเนินงานทางวิชาการของเครือข่ายให้เป็นไปตามวิสัยทัศน์ เป้าหมาย และแผนยุทธศาสตร์ที่ได้กำหนดไว้ให้ประสบความสำเร็จและบรรลุวัตถุประสงค์

5. โรงเรียนประถมศึกษา หมายถึง โรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนในระดับชั้นอนุบาล 1 – ประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในปีการศึกษา 2564

6. คู่มือการใช้กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ หมายถึง เอกสารที่อธิบายวิธีการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ ของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เพื่อให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องสามารถทำงานได้อย่างถูกต้องตามลำดับขั้นตอน และมั่นใจได้ว่าจะเกิดความสำเร็จตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายของโรงเรียน

7. การประเมินความต้องการจำเป็น หมายถึง กระบวนการที่เป็นระบบ ซึ่งเป็นการกำหนดความแตกต่างระหว่างสภาพปัจจุบันกับสภาพที่คาดหวัง เพื่อนำมาจัดเรียงความสำคัญและนำข้อมูลมากำหนดเป็นแผนพัฒนาต่อไป

8. ผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง ผู้อำนวยการโรงเรียนหรือรองผู้อำนวยการโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2564

9. หัวหน้างานวิชาการ หมายถึง ครูที่รับผิดชอบเกี่ยวกับงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2564

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ลงใน ตามความเป็นจริง

1. เพศ

ชาย

หญิง

1.2 ตำแหน่งปัจจุบัน

ผู้บริหารสถานศึกษา

หัวหน้างานวิชาการ

1.3 ประสบการณ์ในการทำงาน

ต่ำกว่า 5 ปี 5 - 10 ปี

11 - 15 ปี มากกว่า 15 ปี

1.4 ขนาดโรงเรียนที่ปฏิบัติงาน

ขนาดเล็ก (1 - 120 คน) ขนาดกลาง (121 - 600 คน)

ขนาดใหญ่ (600 - 1,500 คน) ขนาดใหญ่พิเศษ (1,501 คนขึ้นไป)

**ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหาร
เครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา**

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับ “สภาพปัจจุบัน” และ “สภาพที่
คาดหวัง” ตามความเป็นจริงมากที่สุด ซึ่งมีความหมายของเกณฑ์ค่าระดับคะแนน ดังนี้

เกณฑ์ค่าระดับคะแนนในช่อง “สภาพปัจจุบัน”

- ระดับ 5 คะแนน หมายถึง สภาพปัจจุบันที่ตรงกับความเป็นจริงในระดับมากที่สุด
- ระดับ 4 คะแนน หมายถึง สภาพปัจจุบันที่ตรงกับความเป็นจริงในระดับมาก
- ระดับ 3 คะแนน หมายถึง สภาพปัจจุบันที่ตรงกับความเป็นจริงในระดับปานกลาง
- ระดับ 2 คะแนน หมายถึง สภาพปัจจุบันที่ตรงกับความเป็นจริงในระดับน้อย
- ระดับ 1 คะแนน หมายถึง สภาพปัจจุบันที่ตรงกับความเป็นจริงในระดับน้อยที่สุด

เกณฑ์ค่าระดับคะแนนในช่อง “สภาพที่พึงประสงค์”

- ระดับ 5 คะแนน หมายถึง สภาพที่พึงประสงค์ในระดับมากที่สุด
- ระดับ 4 คะแนน หมายถึง สภาพที่พึงประสงค์ในระดับมาก
- ระดับ 3 คะแนน หมายถึง สภาพที่พึงประสงค์ในระดับปานกลาง
- ระดับ 2 คะแนน หมายถึง สภาพที่พึงประสงค์ในระดับน้อย
- ระดับ 1 คะแนน หมายถึง สภาพที่พึงประสงค์ในระดับน้อยที่สุด

การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ ของโรงเรียนประถมศึกษา	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
49) การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทำให้เกิดการพัฒนาการดำเนินงานทางวิชาการของเครือข่าย										
50) เครือข่ายมีการติดต่อสื่อสารกันในเครือข่ายเพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน สามารถประสานงานได้ตรงตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ										
51) การติดต่อสื่อสารเป็นแบบสองทาง (Two-way Communication) ทั้งภายในและภายนอกเครือข่าย										
52) การสื่อสารมีความสม่ำเสมอรวดเร็วและใช้ช่องทางในการสื่อสารที่เหมาะสม										
53) มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงานของเครือข่าย										
7. การประสานหน่วยงาน/ องค์กรเครือข่าย										
54) เครือข่ายมีการประชาสัมพันธ์แลกเปลี่ยนข่าวสารความรู้และทักษะ										
55) เครือข่ายมีการเชื่อมโยงสมาชิกที่ไม่มีโอกาสติดต่อกันเพื่อให้เข้ากันได้อย่างมีประสิทธิภาพ										
56) เครือข่ายมีการสื่อสารให้สมาชิกเห็นสภาพปัญหาและประเด็นการพัฒนาร่วมกัน										
57) เครือข่ายมีการประสานงานหน่วยงาน/องค์กรเครือข่ายที่เป็นแหล่งวิชาการ										
58) เครือข่ายมีการกำหนดและสร้างข้อตกลงเป็นพันธสัญญาร่วมกัน										
59) เครือข่ายมีการเสนอโครงการความร่วมมือเพื่อการแบ่งปันทักษะและประสบการณ์แก่เครือข่าย										
60) สมาชิกเครือข่ายมีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และมีความจริงใจต่อสมาชิกในเครือข่าย										

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

แบบสอบถาม

ความคิดเห็นเพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของคู่มือการใช้กลยุทธ์การบริหาร
เครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงาน
คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ข้อมูลผู้วิจัย

นางหวานใจ เวียงยิ่ง นักศึกษาหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
สาขาบริหารการบริการและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลนิกา ฉลากบาง ประธานกรรมการ
ดร.ทรัพย์หิรัญ จันทรักษ์ กรรมการ

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้มีจุดประสงค์เพื่อสอบถามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ
เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของคู่มือการใช้กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทาง
วิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานใน
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

2. แบบสอบถามแบ่งเป็น 2 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของคู่มือการใช้กลยุทธ์
การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงาน
คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ตอนที่ 2 ความคิดเห็น ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

3. แบบสอบถามนี้ใช้ประโยชน์เพื่อการวิจัยเท่านั้น ข้อมูลที่ได้จะนำไปสรุปภาพรวม
จึงไม่มีผลกระทบต่อหน่วยงานและผู้ตอบแบบสอบถามแต่อย่างใด

4. การวิจัยในครั้งนี้จะสำเร็จได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับความอนุเคราะห์ในการตอบ
แบบสอบถามจากท่าน

5. ข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามครั้งนี้จะเก็บรักษาไว้เป็นความลับ โปรด
ตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อตามความคิดเห็นของท่าน

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านเป็นอย่างดี และ
ขอขอบพระคุณในความกรุณาของท่านเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

**ตอนที่ 1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของคู่มือกลยุทธ์การบริหารเครือข่าย
ความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงาน
คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ**

คำชี้แจง : โปรดอ่านข้อความในประเด็นต่าง ๆ แต่ละข้อซึ่งเป็นเนื้อหาสาระของคู่มือการใช้
กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับ “ความเหมาะสม” ตามความความคิดเห็น
ของท่าน ซึ่งมีความหมายของเกณฑ์ค่าระดับคะแนน ดังนี้

เกณฑ์ค่าระดับคะแนนในช่อง “ความเหมาะสม”

- ระดับ 5 คะแนน หมายถึง เนื้อหาสาระของคู่มือมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด
- ระดับ 4 คะแนน หมายถึง เนื้อหาสาระของคู่มือมีความเหมาะสมในระดับมาก
- ระดับ 3 คะแนน หมายถึง เนื้อหาสาระของคู่มือมีความเหมาะสมในระดับปานกลาง
- ระดับ 2 คะแนน หมายถึง เนื้อหาสาระของคู่มือมีความเหมาะสมในระดับน้อย
- ระดับ 1 คะแนน หมายถึง เนื้อหาสาระของคู่มือมีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

ข้อที่	คู่มือการใช้กลยุทธ์การบริหารเครือข่าย ความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา	ความเหมาะสม				
		5	4	3	2	1
1	คำนำ					
2	สารบัญ					
3	คำชี้แจง					
4	วัตถุประสงค์					
5	ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ					
6	ตอนที่ 1 บทนำ					
7	ตอนที่ 2 กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทาง วิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ					
8	ตอนที่ 3 แนวทางการดำเนินงานตามกลยุทธ์การบริหาร เครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ					
9	ตอนที่ 4 บทบาทและหน้าที่ของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับกลยุทธ์ การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียน ประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ					

ตอนที่ 2 ความคิดเห็น ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

-ผู้วิจัยขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้-

ภาคผนวก ค
ผลการหาคุณภาพเครื่องมือ

ตาราง 33 ผลการตรวจสอบความเหมาะสมของเครื่องมือโดยผู้เชี่ยวชาญแบบสอบถาม
สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทาง
วิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้น
พื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ข้อ ที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					$\sum f$	ดัชนีความ สอดคล้อง (IOC)	ค่าอำนาจ จำแนก	ผลการ ตรวจสอบความ สอดคล้อง
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5				
1	1	1	1	1	1	5	1.00	0.74	สอดคล้อง
2	1	1	1	1	1	5	1.00	0.69	สอดคล้อง
3	1	0	1	1	1	4	0.80	0.69	สอดคล้อง
4	1	1	1	1	1	5	1.00	0.69	สอดคล้อง
5	1	0	1	1	1	4	0.80	0.76	สอดคล้อง
6	1	0	1	1	1	4	0.80	0.83	สอดคล้อง
7	1	0	1	1	1	4	0.80	0.93	สอดคล้อง
8	1	1	1	1	1	5	1.00	0.70	สอดคล้อง
9	1	1	1	1	1	5	1.00	0.76	สอดคล้อง
10	1	1	1	1	1	5	1.00	0.77	สอดคล้อง
11	1	1	1	1	1	5	1.00	0.80	สอดคล้อง
12	0	1	1	1	1	4	0.80	0.64	สอดคล้อง
13	1	1	1	1	1	5	1.00	0.69	สอดคล้อง
14	1	1	1	1	1	5	1.00	0.85	สอดคล้อง
15	1	1	1	1	1	5	1.00	0.43	สอดคล้อง
16	1	1	0	1	1	4	0.80	0.71	สอดคล้อง
17	1	1	1	1	1	5	1.00	0.74	สอดคล้อง

ตาราง 33 (ต่อ)

ข้อ ที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					$\sum f$	ดัชนีความ สอดคล้อง (IOC)	ค่าอำนาจ จำแนก	ผลการ ตรวจสอบความ สอดคล้อง
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5				
18	1	1	-1	1	1	3	0.60	0.83	สอดคล้อง
19	1	1	1	1	1	5	1.00	0.87	สอดคล้อง
20	1	1	-1	1	1	3	0.60	0.69	สอดคล้อง
21	1	1	1	1	1	5	1.00	0.76	สอดคล้อง
22	1	1	1	1	1	5	1.00	0.64	สอดคล้อง
23	1	1	1	1	1	5	1.00	0.58	สอดคล้อง
24	1	0	1	1	1	4	0.80	0.63	สอดคล้อง
25	0	1	1	1	1	4	0.80	0.77	สอดคล้อง
26	1	1	-1	1	1	3	0.60	0.69	สอดคล้อง
27	1	1	-1	1	1	3	0.60	0.65	สอดคล้อง
28	1	1	-1	1	1	3	0.60	0.76	สอดคล้อง
29	1	1	1	1	1	5	1.00	0.65	สอดคล้อง
30	1	0	1	1	1	4	0.80	0.74	สอดคล้อง
31	1	1	1	1	1	5	1.00	0.70	สอดคล้อง
32	1	1	1	1	1	5	1.00	0.46	สอดคล้อง
33	1	1	1	1	1	5	1.00	0.77	สอดคล้อง
34	1	1	1	1	1	5	1.00	0.74	สอดคล้อง
35	1	1	1	1	1	5	1.00	0.80	สอดคล้อง
36	1	1	-1	1	1	3	0.60	0.77	สอดคล้อง
37	1	1	1	1	1	5	1.00	0.72	สอดคล้อง

ตาราง 33 (ต่อ)

ข้อ ที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					$\sum f$	ดัชนีความ สอดคล้อง (IOC)	ค่าอำนาจ จำแนก	ผลการ ตรวจสอบความ สอดคล้อง
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5				
38	1	1	1	1	1	5	1.00	0.80	สอดคล้อง
39	1	1	1	1	1	5	1.00	0.86	สอดคล้อง
40	1	1	1	1	1	5	1.00	0.70	สอดคล้อง
41	1	1	1	1	1	5	1.00	0.79	สอดคล้อง
42	1	1	1	1	1	5	1.00	0.79	สอดคล้อง
43	1	0	1	1	1	4	0.80	0.80	สอดคล้อง
44	1	1	1	1	1	5	1.00	0.87	สอดคล้อง
45	1	1	-1	1	1	3	0.60	0.79	สอดคล้อง
46	1	1	-1	1	1	3	0.60	0.73	สอดคล้อง
47	1	1	1	1	1	5	1.00	0.73	สอดคล้อง
48	1	1	-1	1	1	3	0.60	0.74	สอดคล้อง
49	1	1	1	1	1	5	1.00	0.77	สอดคล้อง
50	1	1	1	1	1	5	1.00	0.78	สอดคล้อง
51	0	1	1	1	1	4	0.80	0.63	สอดคล้อง
52	1	1	1	1	1	5	1.00	0.67	สอดคล้อง
53	1	1	1	1	1	5	1.00	0.88	สอดคล้อง
54	1	1	-1	1	1	3	0.60	0.78	สอดคล้อง
55	1	1	-1	1	1	3	0.60	0.60	สอดคล้อง
56	1	1	1	1	1	5	1.00	0.64	สอดคล้อง
57	1	1	1	1	1	5	1.00	0.72	สอดคล้อง
58	1	1	1	1	1	5	1.00	0.80	สอดคล้อง
59	1	1	-1	1	1	3	0.60	0.74	สอดคล้อง
60	1	1	-1	1	1	3	0.60	0.90	สอดคล้อง

1. ค่าดัชนีความสอดคล้องแบบสอบถามสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา

อยู่ระหว่าง 0.60 – 1.00

2. ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา

อยู่ระหว่าง 0.43 – 0.93

3. ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ คือ 0.98

ตาราง 34 ผลการตรวจสอบความเหมาะสมของเครื่องมือโดยผู้เชี่ยวชาญแบบสอบถาม
 ความคิดเห็น เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของคู่มือการใช้กลยุทธ์การบริหาร
 เครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงาน
 คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					$\sum f$	ดัชนีความ สอดคล้อง (IOC)	ค่า อำนาจ จำแนก (r)	ผลการ ประเมิน ความ สอดคล้อง
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5				
1	1	0	1	1	1	4	0.80	0.73	สอดคล้อง
2	0	1	1	1	1	4	0.80	0.77	สอดคล้อง
3	1	1	1	1	1	5	1.00	0.76	สอดคล้อง
4	1	1	1	1	1	5	1.00	0.82	สอดคล้อง
5	1	1	1	1	1	5	1.00	0.81	สอดคล้อง
6	0	0	1	1	1	3	0.60	0.75	สอดคล้อง
7	1	1	1	1	1	5	1.00	0.77	สอดคล้อง
8	1	1	0	1	1	4	0.80	0.81	สอดคล้อง
9	1	1	1	1	1	5	1.00	0.83	สอดคล้อง
10	1	1	1	1	0	4	0.80	0.80	สอดคล้อง
11	1	0	1	1	1	4	0.80	0.72	สอดคล้อง
12	1	1	1	1	1	5	1.00	0.67	สอดคล้อง
13	0	1	1	1	1	4	0.80	0.78	สอดคล้อง
14	1	1	1	0	1	4	0.80	0.86	สอดคล้อง
15	1	1	1	1	1	5	1.00	0.80	สอดคล้อง

ตาราง 34 (ต่อ)

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					$\sum f$	ดัชนีความ สอดคล้อง (IOC)	ค่า อำนาจ จำแนก (r)	ผลการ ประเมิน ความ สอดคล้อง
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5				
16	1	1	1	1	1	5	1.00	0.82	สอดคล้อง
16.1	1	1	1	1	1	5	1.00	0.89	สอดคล้อง
16.2	1	1	1	1	1	5	1.00	0.91	สอดคล้อง
16.3	1	0	1	1	1	4	0.80	0.76	สอดคล้อง
16.4	1	1	1	1	1	5	1.00	0.79	สอดคล้อง
16.5	1	1	1	1	1	5	1.00	0.89	สอดคล้อง
16.6	1	0	1	1	1	4	0.80	0.85	สอดคล้อง
16.7	1	1	1	1	1	5	1.00	0.89	สอดคล้อง
16.8	1	1	1	1	1	5	1.00	0.86	สอดคล้อง
16.9	0	1	1	1	1	4	0.80	0.84	สอดคล้อง
17	1	1	1	0	1	4	0.80	0.81	สอดคล้อง
17.1	1	1	1	1	1	5	1.00	0.87	สอดคล้อง
17.2	1	0	1	1	1	4	0.80	0.86	สอดคล้อง
17.3	1	1	1	1	1	5	1.00	0.89	สอดคล้อง
17.4	1	1	0	1	1	4	0.80	0.88	สอดคล้อง
17.5	1	1	1	1	1	5	1.00	0.93	สอดคล้อง
17.6	1	1	1	1	1	5	1.00	0.91	สอดคล้อง
17.7	1	1	1	0	1	4	0.80	0.92	สอดคล้อง
17.8	1	1	1	1	1	5	1.00	0.95	สอดคล้อง

ตาราง 34 (ต่อ)

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					$\sum f$	ดัชนีความ สอดคล้อง (IOC)	ค่าอำนาจ จำแนก (r)	ผลการ ประเมิน ความ สอดคล้อง
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5				
18	1	0	1	1	1	4	0.80	0.95	สอดคล้อง
18.1	1	1	0	1	1	4	0.80	0.92	สอดคล้อง
18.2	1	1	1	1	1	5	1.00	0.91	สอดคล้อง
18.3	1	1	1	1	1	5	1.00	0.83	สอดคล้อง
18.4	1	1	1	0	1	4	0.80	0.93	สอดคล้อง
18.5	1	1	1	1	1	5	1.00	0.92	สอดคล้อง
18.6	1	1	0	1	1	4	0.80	0.94	สอดคล้อง
18.7	1	1	1	1	1	5	1.00	0.95	สอดคล้อง
18.9	1	1	1	1	1	5	1.00	0.91	สอดคล้อง
18.10	0	1	1	1	1	4	0.80	0.90	สอดคล้อง
18.11	1	1	1	1	1	5	1.00	0.93	สอดคล้อง
18.12	1	1	1	0	1	4	0.80	0.90	สอดคล้อง
19	1	1	1	1	1	5	1.00	0.90	สอดคล้อง
19.1	1	1	1	1	1	5	1.00	0.91	สอดคล้อง
19.2	1	1	1	1	1	5	1.00	0.91	สอดคล้อง
19.3	1	1	1	1	0	4	0.80	0.94	สอดคล้อง
19.4	1	1	1	1	1	5	1.00	0.94	สอดคล้อง
19.5	1	1	0	1	1	4	0.80	0.94	สอดคล้อง
19.6	1	1	1	1	1	5	1.00	0.91	สอดคล้อง
19.7	1	1	1	1	1	5	1.00	0.94	สอดคล้อง
19.8	1	1	0	1	1	4	0.80	0.87	สอดคล้อง

ตาราง 34 (ต่อ)

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					$\sum f$	ดัชนีความ สอดคล้อง (IOC)	ค่าอำนาจ จำแนก(r)	ผลการ ประเมิน ความ สอดคล้อง
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5				
19.9	1	1	1	1	1	5	1.00	0.93	สอดคล้อง
19.10	1	1	1	1	1	5	1.00	0.92	สอดคล้อง
19.11	1	1	1	0	1	4	0.80	0.92	สอดคล้อง
19.12	1	1	1	1	1	5	1.00	0.95	สอดคล้อง
19.13	1	1	1	1	1	5	1.00	0.89	สอดคล้อง
19.14	1	0	1	1	1	4	0.80	0.92	สอดคล้อง
20	1	1	1	1	1	5	1.00	0.93	สอดคล้อง
20.1	1	1	1	0	1	4	0.80	0.92	สอดคล้อง
20.2	1	1	1	1	1	5	1.00	0.93	สอดคล้อง
20.3	1	1	1	1	1	5	1.00	0.93	สอดคล้อง
20.4	1	1	1	1	1	5	1.00	0.93	สอดคล้อง
20.5	1	1	1	1	1	5	1.00	0.91	สอดคล้อง
20.6	1	1	1	1	1	5	1.00	0.90	สอดคล้อง
20.7	1	1	1	1	1	5	1.00	0.92	สอดคล้อง
20.8	1	1	1	1	1	5	1.00	0.91	สอดคล้อง
20.9	1	1	1	1	1	5	1.00	0.90	สอดคล้อง
20.10	1	1	0	1	1	4	0.80	0.87	สอดคล้อง
20.11	1	1	1	1	1	5	1.00	0.93	สอดคล้อง
20.12	1	1	1	1	0	4	0.80	0.95	สอดคล้อง
20.13	1	0	1	1	1	4	0.80	0.91	สอดคล้อง

ตาราง 34 (ต่อ)

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					$\sum f$	ดัชนีความ สอดคล้อง (IOC)	ค่า อำนาจ จำแนก (r)	ผลการ ประเมิน ความ สอดคล้อง
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5				
20.14	1	1	1	1	1	5	1.00	0.91	สอดคล้อง
20.15	1	1	1	1	1	5	1.00	0.92	สอดคล้อง
20.16	1	1	1	1	1	5	1.00	0.96	สอดคล้อง
20.17	1	1	1	0	1	4	0.80	0.97	สอดคล้อง
20.18	1	1	1	1	1	5	1.00	0.95	สอดคล้อง
20.19	1	1	1	1	1	5	1.00	0.96	สอดคล้อง
20.20	1	0	1	1	1	4	0.80	0.92	สอดคล้อง
21	1	1	1	1	1	5	1.00	0.89	สอดคล้อง
21.1	1	0	1	1	1	4	0.80	0.92	สอดคล้อง
21.2	1	1	1	1	1	5	1.00	0.91	สอดคล้อง
21.3	1	1	1	0	1	4	0.80	0.93	สอดคล้อง
21.4	1	1	1	1	1	5	1.00	0.91	สอดคล้อง
21.5	1	1	1	1	1	5	1.00	0.72	สอดคล้อง
21.6	1	0	1	1	1	4	0.80	0.83	สอดคล้อง
21.7	1	1	1	1	1	5	1.00	0.94	สอดคล้อง
21.8	1	1	1	0	1	4	0.80	0.89	สอดคล้อง
21.9	1	0	1	1	1	4	0.80	0.95	สอดคล้อง
21.10	1	1	1	1	1	5	1.00	0.91	สอดคล้อง
21.11	1	1	1	1	1	5	1.00	0.85	สอดคล้อง
22	1	1	1	0	1	4	0.80	0.86	สอดคล้อง

ตาราง 34 (ต่อ)

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					$\sum f$	ดัชนีความ สอดคล้อง (IOC)	ค่าอำนาจ จำแนก (r)	ผลการ ประเมิน ความ สอดคล้อง
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5				
22.1	1	1	1	1	1	5	1.00	0.91	สอดคล้อง
22.2	1	1	0	1	1	4	0.80	0.95	สอดคล้อง
22.3	1	1	1	1	1	5	1.00	0.94	สอดคล้อง
22.4	1	1	1	1	0	4	0.80	0.89	สอดคล้อง
22.5	1	0	1	1	1	4	0.80	0.93	สอดคล้อง
22.6	1	1	1	1	1	5	1.00	0.88	สอดคล้อง
22.7	1	1	1	1	0	4	0.80	0.91	สอดคล้อง
22.8	1	1	1	1	1	5	1.00	0.82	สอดคล้อง

1. ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถามความคิดเห็นเพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของคู่มือการใช้กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา อยู่ระหว่าง 0.60 – 1.00

2. ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามความคิดเห็นเพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของคู่มือการใช้กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา อยู่ระหว่าง 0.67 – 0.97

3. ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ คือ 0.99

ภาคผนวก ง
รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 คน (สัมภาษณ์เกี่ยวกับการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ) ประกอบด้วย

1. ผศ.ดร.ไพศาล ดาแร่ ตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี
2. ดร.กษมา ป้องกัน ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม เขต 1
3. นายสุรพงษ์ จันทร์แจ่ม ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนบ้านสลักสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 4
4. นายอุเทน ทองสวัสดิ์ ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนอนุบาลโคกศรีสุพรรณ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1
5. นางประคอง จุลสอน ตำแหน่ง ศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 2
6. ดร.อรอุมา บวรศักดิ์ ตำแหน่ง ศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 2
7. นางลำไพโร เลขกระโทก ตำแหน่ง ครูชำนาญการพิเศษโรงเรียนบ้านท่าสวางทท่าลี่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ
8. นางสาวจริยาภรณ์ โทศก ตำแหน่ง ครูชำนาญการโรงเรียนบ้านสลักสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 4
9. นางนฤทัย เสนจันตะ ตำแหน่ง ครูชำนาญการพิเศษโรงเรียนอนุบาลโคกศรีสุพรรณ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของเครื่องมือในการเก็บข้อมูลกลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

1. ผศ.ดร.วันเพ็ญ นันทะศรี ตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ
สกลนคร
2. ดร.วรการ เวชวงษ์ ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านห้วยลึก
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ
3. ดร.วาลิกา อัครนิตย์ ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านบึงกาฬ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ
4. นางดวงเด่น พันจำปา ตำแหน่ง ครูโรงเรียนประสานมิตรวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ
5. นางกนิษฐา ภูชมศรี ตำแหน่ง ครูโรงเรียนบ้านไทรงามโนนภูดิน
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 9 คน (ประชุมกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ (Experts Group Meeting) เพื่อพัฒนากลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

1. ดร.อัมพร พิณะสา ตำแหน่ง เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
กระทรวงศึกษาธิการ
2. ดร.ฐิตินันท์ นันทะศรี ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาบึงกาฬ
3. ดร.สัทธาน วารี ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาสกลนคร เขต 1
4. ดร.คนอง ศรีสรณ์ ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านห้วยผักชะ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ
5. ดร.อนุชิต จันทศิลา ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านสร้างคำ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ
6. ดร.ชัยวัฒน์ วาทะวัฒนะ ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลสกลนคร
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
สกลนคร เขต 1
7. ดร.วสุกฤต สุวรรณเทน ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านแก้ง สำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3
8. ดร.ชาติชาย ก่อคุณ ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนมุกดาลัย สำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษามุกดาหาร
9. ดร.รังสรรค์ สุฑารัมย์ ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนร่มเกล้าสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษามุกดาหาร

10. ดร.ปารณทัตต์ แสนวิเศษ ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนเชิงชุมราษฎร์นุกูล
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
สกลนคร เขต 1 ทำหน้าที่เป็นผู้ดำเนินการ
11. ดร.บัวชมภู ภูทองไชย ตำแหน่ง ครูโรงเรียนบ้านชมภูทอง สำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ
ทำหน้าที่เป็นผู้บันทึก

รายชื่อโรงเรียนศึกษาพหุกรณี

รายชื่อขอความอนุเคราะห์ศึกษาโรงเรียนที่มีวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice)

ด้านวิชาการ

1. โรงเรียนบ้านท่าสวาทท่าลี่ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ
2. โรงเรียนบ้านวังคูน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 3
3. โรงเรียนอนุบาลหนองคาย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา

หนองคาย เขต 1

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ตรวจสอบความเหมาะสมของคู่มือการใช้
กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

1. นายอนุกุล ทองนุ้ย	ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาสกลนคร เขต 3
2. ดร.อรรถกร ชัยมูล	ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาบึงกาฬ
3. ดร.อดิสร ก้อนคำ	ตำแหน่ง ศึกษาพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษามุกดาหาร
4. ดร.กุลชาติ อุปรี	ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านนาเมือง
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
สกลนคร เขต 3
5. ดร.บรรดิษฐ์ ม่วงอ่อง	ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านวังขวัญ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
สุโขทัย เขต 1

ภาคผนวก จ

หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้ทรงคุณวุฒิ

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๕๔๑

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๖ พฤษภาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขออนุญาตสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ
เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไพศาล ดาแร่
สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

ด้วย นางหวานใจ เวียงยั้ง รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๒๖๓๒๒๓๓๑๐๓ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (ปร.ด.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลลภา ฉลากบาง เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ทรัพย์หิรัญ จันทักษ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขออนุญาตให้นักศึกษาได้สัมภาษณ์ท่านด้วย ทั้งนี้ผู้สัมภาษณ์จะประสานวัน – เวลา ที่ท่านสะดวกในการให้สัมภาษณ์อีกครั้งหนึ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางหวานใจ เวียงยั้ง โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๖๗๙๕ ๙๐๕๔

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๓.๑๒/ว ๕๔๑

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๖ พฤษภาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขออนุญาตสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนท่าสาวท่าลี่
สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

ด้วย นางหวานใจ เวียงยิ่ง รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๒๖๓๒๒๓๓๑๐๓ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (ปร.ด.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลลิกา ฉลากบาง เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ทรัพย์หิรัญ จันทร์ักษ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขออนุญาตให้นักศึกษาได้สัมภาษณ์ท่านด้วย ทั้งนี้ผู้สัมภาษณ์จะประสานวัน – เวลา ที่ท่านสะดวกในการให้สัมภาษณ์อีกครั้งหนึ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรฉัตรคุณกรณ์)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๙๗ ๑๒๑๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๙๗ ๐๐๒๒

ผู้ประสานงาน นางหวานใจ เวียงยิ่ง โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๖๙๙๕ ๙๐๕๔

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๓.๑๒/ว ๕๔๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิคมโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๕๗๐๐๐

๖ พฤษภาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขออนุญาตสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน นายอุเทน ทองสวัสดิ์ ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลโคกศรีสุพรรณ

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

ด้วย นางหวานใจ เวียงยิ่ง รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๒๖๓๒๒๓๓๑๐๓ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (ปร.ศ.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลลิกา ฉลากบาง เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ทรัพย์หิรัญ จันทร์ักษ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขออนุญาตให้นักศึกษาได้สัมภาษณ์ท่านด้วย ทั้งนี้ผู้สัมภาษณ์จะประสานวัน - เวลา ที่ท่านสะดวกในการให้สัมภาษณ์อีกครั้งหนึ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๕๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๕๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางหวานใจ เวียงยิ่ง โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๖๗๙๕ ๙๐๕๔

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๓.๑๒/ว ๕๔๑

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถนนิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๖ พฤษภาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขออนุญาตสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน นายสุรพงษ์ จันทร์แจ้ง ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านสลัก

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

ด้วย นางหวานใจ เวียงยิ่ง รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๒๖๓๒๒๓๓๑๐๓ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (ปร.ด.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลลิกา ฉลากบาง เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ทรัพย์ศิริฎ จันทร์ักษ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขออนุญาตให้นักศึกษาได้สัมภาษณ์ท่านด้วย ทั้งนี้ผู้สัมภาษณ์จะประสานวัน - เวลา ที่ท่านสะดวกในการให้สัมภาษณ์อีกครั้งหนึ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๐๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๐๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางหวานใจ เวียงยิ่ง โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๖๓๖๕ ๙๐๕๔

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๕๔๑

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๖ พฤษภาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขออนุญาตสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน นางอรอุมา บวรศักดิ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

ด้วย นางหวานใจ เวียงยิ่ง รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๒๖๓๒๒๓๓๑๐๓ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ" ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (ปร.ด.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลนิกา ฉลากบาง เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ทรัพย์ศิริคุณ จันทักษ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขออนุญาตให้นักศึกษาได้สัมภาษณ์ท่านด้วย ทั้งนี้ผู้สัมภาษณ์จะประสานวัน - เวลา ที่ท่านสะดวกในการให้สัมภาษณ์อีกครั้งหนึ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางหวานใจ เวียงยิ่ง โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๖๗๙๕ ๙๐๕๔

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๓.๑๒/ว ๕๔๑

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๖ พฤษภาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขออนุญาตสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน นางลำไพร เลขกระโทก

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

ด้วย นางหวานใจ เวียงยิ่ง รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๒๖๓๒๒๓๓๑๐๓ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (ปร.ด.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลนิกา ฉลากบาง เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ทวีทรัพย์ หิรัญ จันทวิทย์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขออนุญาตให้นักศึกษาได้สัมภาษณ์ท่านด้วย ทั้งนี้ผู้สัมภาษณ์จะประสานวัน - เวลา ที่ท่านสะดวกในการให้สัมภาษณ์อีกครั้งหนึ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรชัยคุณ)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางหวานใจ เวียงยิ่ง โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๖๗๙๕ ๙๐๕๔

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ ยว ๐๖๒๓.๑๒/ว ๕๔๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิคมโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๖ พฤษภาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขออนุญาตสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน นางสาวจริยาภรณ์ โทศก

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

ด้วย นางหวานใจ เวียงยิ่ง รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๒๖๓๒๒๓๓๑๐๓ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (ปร.ศ.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลนิกา ฉลากบาง เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ทรัพย์ศิริวิญ จันทรักษ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขออนุญาตให้นักศึกษาได้สัมภาษณ์ท่านด้วย ทั้งนี้ผู้สัมภาษณ์จะประสานวัน - เวลา ที่ท่านสะดวกในการให้สัมภาษณ์อีกครั้งหนึ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศีกานต์ เพียรชัชวาลย์)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางหวานใจ เวียงยิ่ง โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๖๗๙๕ ๙๐๕๔

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ ฮว ๐๖๒๓.๑๒/ว ๕๔๑

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๖ พฤษภาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขออนุญาตสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน นางนฤทัย เสนจินตะ

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

ด้วย นางหวานใจ เวียงยิ่ง รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๒๖๓๒๒๓๓๑๐๓ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (ปร.ศ.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลนิภา ฉลากบาง เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ทวีทย์หิรัญ จันทริกษ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขออนุญาตให้นักศึกษาได้สัมภาษณ์ท่านด้วย ทั้งนี้ผู้สัมภาษณ์จะประสานวัน - เวลา ที่ท่านสะดวกในการให้สัมภาษณ์อีกครั้งหนึ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพ็ชรธัญญกรณ์)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางหวานใจ เวียงยิ่ง โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๖๗๙๕ ๙๐๕๔

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๓.๓๒/ว ๕๔๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิคม ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๘ พฤษภาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เข้าศึกษาโรงเรียนที่มีวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านท่าสาวท่าลี่

ด้วย นางหวานใจ เวียงยิ่ง รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๒๖๓๒๒๓๓๑๓ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (ปร.ด.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลลภา ฉลากบาง เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ทรัพย์ทิพย์ จันทร์ักษ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าโรงเรียนของท่านเป็นโรงเรียนดีเด่นและมีแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศด้านวิชาการ จึงขอความอนุเคราะห์ท่านให้นักศึกษาเข้าศึกษาการบริหารโรงเรียนของท่าน ทั้งนี้ นักศึกษาจะประสานวัน - เวลา ที่ท่านสะดวกอีกครั้งหนึ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศีกานต์ เพียรชญกรณ์)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางหวานใจ เวียงยิ่ง โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๖๗๔๕ ๔๐๕๔

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๓.๑๒/ว ๕๔๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๕๗๐๐๐

๘ พฤษภาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เข้าศึกษาโรงเรียนที่มีวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านวังสุน

ด้วย นางหวานใจ เวียงยิ่ง รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๒๖๓๒๒๓๓๑๐๓ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (ปร.ด.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลลภา ฉลากบาง เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ทรัพย์ทวีญ จันทรักษ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าโรงเรียนของท่านเป็นโรงเรียนดีเด่นและมีแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศด้านวิชาการ จึงขอความอนุเคราะห์ท่านให้นักศึกษาเข้าศึกษาการบริหารโรงเรียนของท่าน ทั้งนี้ นักศึกษาจะประสานวัน – เวลา ที่ท่านสะดวกอีกครั้งหนึ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๕๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๕๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางหวานใจ เวียงยิ่ง โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๖๗๙๕ ๙๐๕๔

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๓.๓๒/ว ๕๔๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๘ พฤษภาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เข้าศึกษาโรงเรียนที่มีวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลหนองคาย

ด้วย นางหวานใจ เวียงยิ่ง รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๒๖๓๒๒๓๓๑๐๓ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ" ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาดำเนินการตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (ปร.ด.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลลภา ฉลากบาง เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ทรัพย์ศิริฎ จันทริกซ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าโรงเรียนของท่านเป็นโรงเรียนดีเด่นและมีแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศด้านวิชาการ จึงขอความอนุเคราะห์ท่านให้นักศึกษาเข้าศึกษาการบริหารโรงเรียนของท่าน ทั้งนี้ นักศึกษาจะประสานวัน - เวลา ที่ท่านสะดวกอีกครั้งหนึ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๐๙

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางหวานใจ เวียงยิ่ง โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๖๒๕๕ ๙๐๕๔

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๓.๑๒/ว ๖๐๖

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๔๐ ถ.นิคมโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๒ พฤษภาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วันเพ็ญ นันทะศรี

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ
๒. เครื่องมือการวิจัย
๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางหวานใจ เวียงยิ่ง รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๒๖๓๒๒๓๓๑๐๓ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (ปร.ด.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลนิกา ฉลากบง เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ทรัพย์ศิริฤกษ์ จันทริกซ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางหวานใจ เวียงยิ่ง โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๖๗๙๕ ๙๐๖๔

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๖๐๖

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิคมโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๒ พฤษภาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน ดร.วรการ เวชวงษ์ ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านห้วยลึก

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ

๒. เครื่องมือการวิจัย

๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางหวานใจ เวียงยิ่ง รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๒๖๓๒๒๓๓๑๐๓ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาคณะหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (ปร.ด.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลลภา ฉลากบง เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ทรัพย์ศิริฤ จันทรักษ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๖

ผู้ประสานงาน นางหวานใจ เวียงยิ่ง โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๖๒๙๕ ๙๐๖๔

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๓.๑๒/ว ๖๐๖

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิติโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๒ พฤษภาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน ดร.วาสิกา อัครนิมิตต์ ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านบึงกาฬ

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ
๒. เครื่องมือการวิจัย
๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางหวานใจ เวียงยิ่ง รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๒๖๓๒๒๓๓๑๐๓ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ปริญญาตรี สาขาศึกษาศาสตร์ (ปร.ศ.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลลภา ฉลากบวง เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ทรัพย์หิรัญ จันทรักษ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อให้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรชญญกรณ์)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๙ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๙ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางหวานใจ เวียงยิ่ง โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๖๗๙๕ ๙๐๖๔

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๓.๑๒/ว ๖๐๖

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๔๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๒ พฤษภาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน นางชนิษฐา ภูชมศรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ

๒. เครื่องมือการวิจัย

๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางหวานใจ เวียงอิง รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๒๖๓๒๒๓๓๑๐๓ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (ปร.ด.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลลภา ฉลากบาง เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ทรัพย์ทวีฤ จันทร์รักษ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อให้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรชัยคุณ)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๖

ผู้ประสานงาน นางหวานใจ เวียงอิง โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๖๗๙๕ ๙๐๖๔

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๓.๑๒/ว ๖๐๖

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๔๐ ถ.นิคมโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๒ พฤษภาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน นางดวงเด่น พันจำปา

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ
๒. เครื่องมือการวิจัย
๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางหวานใจ เวียงยิ่ง รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๒๖๓๒๒๓๓๑๐๓ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (ปร.ด.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลลภา ฉลากบาง เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ทวีทย์ศิริฤ จันทรักษ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๖๓๗ ๐๒๖๔๔

โทรสาร ๐ ๔๒๖๓๗ ๐๐๓๖๒

ผู้ประสานงาน นางหวานใจ เวียงยิ่ง โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๖๒๖๓๕ ๙๐๖๔

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ ฮว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๗๑๙

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถนนิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๐ มิถุนายน ๒๕๖๔

เรื่อง ขอบขออนุญาตยืมเครื่องมือนักศึกษาเพื่อการศึกษาวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือนักศึกษา จำนวน ๓ ชุด

ด้วย นางหวานใจ เวียงอิง รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๒๖๓๒๒๓๓๑๐๓ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (ปร.ด.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลลภา ฉลากบาง เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ทรัพย์ศิริฤ จันทรักษ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

เพื่อให้การศึกษาค้นคว้าวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขอขออนุญาตยืมจากท่าน ให้นักศึกษารายดังกล่าวได้เก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้ผ่านการรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์แบบยกเว้น จากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เลขที่ใบรับรอง ๐๘๐/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๒๗ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๔ เพื่อนำข้อมูลที่ได้ประกอบการศึกษาวิทยานิพนธ์ และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ มา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพ็ชรธัญญกรณ์)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๐๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๐๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางหวานใจ เวียงอิง โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๖๗๙๕ ๙๐๕๔

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๐๘๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถนนโดย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๗ กันยายน ๒๕๖๔

เรื่อง ขอเชิญเข้าร่วมประชุมคณะผู้เชี่ยวชาญ (Expert Group Meeting)

เรียน ดร.อัมพร พิณะสา

ด้วย นางสาวหวานใจ เวียงยิ่ง รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๒๖๓๒๒๓๓๑๐๓ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (ปร.ด.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลลภา ฉลากบาง เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ทวีฤทธิ์วิญ จันทักษ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเข้าร่วมประชุมคณะผู้เชี่ยวชาญ (Expert Group Meeting) ทั้งนี้ผู้วิจัยจะประสานวัน - เวลา ที่ท่านสะดวกในการเข้าร่วมอีกครั้งหนึ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรชัยคุณ)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๗๒

ผู้ประสานงาน นางสาวหวานใจ เวียงยิ่ง โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๖๙๙๕ ๙๐๕๔

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๓.๑๒/ว ๓๐๘๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิคมโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๗ กันยายน ๒๕๖๔

เรื่อง ขอเชิญเข้าร่วมประชุมคณะผู้เชี่ยวชาญ (Expert Group Meeting)

เรียน ดร.สัทธาน วารี

ด้วย นางสาวหวานใจ เวียงยิ่ง รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๒๖๓๒๒๓๓๓๑๐๓ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (ปร.ด.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลลภา ฉลากบาง เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ทรัพย์ศิริฤ จันทักษ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเข้าร่วมประชุมคณะผู้เชี่ยวชาญ (Expert Group Meeting) ทั้งนี้ผู้วิจัยจะประสานวัน - เวลา ที่ท่านสะดวกในการเข้าร่วมอีกครั้งหนึ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรวิญญกรณ์)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวหวานใจ เวียงยิ่ง โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๖๗๙๕ ๙๐๕๙

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๓.๑๒/ว ๑๐๘๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถนนมิตรภาพ ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๗ กันยายน ๒๕๖๔

เรื่อง ขอเชิญเข้าร่วมประชุมคณะผู้เชี่ยวชาญ (Expert Group Meeting)

เรียน ดร.ฐิตินันท์ นันทะศรี

ด้วย นางสาวหวานใจ เวียงอิง รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๒๖๓๒๒๓๓๑๐๓ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (ปร.ด.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลลภา ฉลากบง เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ทวีทย์หิรัญ จันทรักษ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเข้าร่วมประชุมคณะผู้เชี่ยวชาญ (Expert Group Meeting) ทั้งนี้ผู้วิจัยจะประสานวัน - เวลา ที่ท่านสะดวกในการเข้าร่วมอีกครั้งหนึ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวหวานใจ เวียงอิง โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๖๗๙๕ ๙๐๕๔

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๓.๑๒/ว ๑๐๘๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๗ กันยายน ๒๕๖๔

เรื่อง ขอเชิญเข้าร่วมประชุมคณะผู้เชี่ยวชาญ (Expert Group Meeting)

เรียน ดร.ชาติชาย ก่อคุณ

ด้วย นางสาวหวานใจ เวียงยิ่ง รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๒๖๓๒๒๓๓๓๐๓ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (ปร.ด.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลลภา ฉลากบาง เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ทรัพย์ศิริญ จันทวิทย์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเข้าร่วมประชุมคณะผู้เชี่ยวชาญ (Expert Group Meeting) ทั้งนี้ผู้วิจัยจะประสานวัน - เวลา ที่ท่านสะดวกในการเข้าร่วมอีกครั้งหนึ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรชัยกรณ์)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวหวานใจ เวียงยิ่ง โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๖๗๙๕ ๙๐๕๔

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๓.๓๒/ว ๓๐๘๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถนนโยธา ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๗ กันยายน ๒๕๖๔

เรื่อง ขอเชิญเข้าร่วมประชุมคณะผู้เชี่ยวชาญ (Expert Group Meeting)

เรียน ดร.ชัยวัฒน์ วาตะวัฒน์

ด้วย นางสาวหวานใจ เวียงยิ่ง รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๒๖๓๒๒๒๓๓๑๐๓ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (ปร.ด.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลลภา ฉลากบาง เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ทรัพย์ศิริฎ จันทักษ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเข้าร่วมประชุมคณะผู้เชี่ยวชาญ (Expert Group Meeting) ทั้งนี้ผู้วิจัยจะประสานวัน - เวลา ที่ท่านสะดวกในการเข้าร่วมอีกครั้งหนึ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวหวานใจ เวียงยิ่ง โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๖๗๙๕ ๙๐๕๔

ที่ อว ๐๖๒๓.๓๒/ว ๓๐๘๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิคโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๗ กันยายน ๒๕๖๔

เรื่อง ขอเชิญเข้าร่วมประชุมคณะผู้เชี่ยวชาญ (Expert Group Meeting)

เรียน ดร.คชนอง ศรีสรณ์

ด้วย นางสาวหวานใจ เวียงยิ่ง รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๒๖๓๒๒๓๓๑๐๓ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (ปร.ด.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลลภา ฉลากบาง เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ทรัพย์ศิริฎ จันทริกข์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเข้าร่วมประชุมคณะผู้เชี่ยวชาญ (Expert Group Meeting) ทั้งนี้ผู้วิจัยจะประสานวัน - เวลา ที่ท่านสะดวกในการเข้าร่วมอีกครั้งหนึ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรฉัตรคุณ)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวหวานใจ เวียงยิ่ง โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๖๙๙๕ ๙๐๕๔

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๐๔๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถนนิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๗ กันยายน ๒๕๖๔

เรื่อง ขอเชิญเข้าร่วมประชุมคณะผู้เชี่ยวชาญ (Expert Group Meeting)

เรียน ดร.รังสรรค์ สุหาวิมย์

ด้วย นางสาวหวานใจ เวียงยิ่ง รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๒๖๓๒๒๓๓๑๐๓ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (ปร.ด.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลลิกา ฉลากบาง เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ทรัพย์หิรัญ จันทรักษ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเข้าร่วมประชุมคณะผู้เชี่ยวชาญ (Expert Group Meeting) ทั้งนี้ผู้วิจัยจะประสานวัน - เวลา ที่ท่านสะดวกในการเข้าร่วมอีกครั้งหนึ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศีกานต์ เพียรชญกรณ์)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวหวานใจ เวียงยิ่ง โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๖๗๙๕ ๙๐๕๔

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๓.๑๒/ว ๑๐๘๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิคม ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๗ กันยายน ๒๕๖๔

เรื่อง ขอเชิญเข้าร่วมประชุมคณะผู้เชี่ยวชาญ (Expert Group Meeting)

เรียน ดร.วสุกฤต สุวรรณแทน

ด้วย นางสาวหวานใจ เวียงยิ่ง รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๒๖๓๒๒๓๓๓๑๐๓ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (ปร.ด.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลลิกา ฉลากบาง เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ทรัพย์ศิริวัณ จันทวัชร์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเข้าร่วมประชุมคณะผู้เชี่ยวชาญ (Expert Group Meeting) ทั้งนี้ผู้วิจัยจะประสานวัน - เวลา ที่ท่านสะดวกในการเข้าร่วมอีกครั้งหนึ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรชญกรณ์)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๐๙๗ ๐๒๒๐๙

โทรสาร ๐ ๔๒๐๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวหวานใจ เวียงยิ่ง โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๖๗๙๕ ๙๐๕๔

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๓.๑๒/ว ๑๐๘๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๓๗ กันยายน ๒๕๖๔

เรื่อง ขอเชิญเข้าร่วมประชุมคณะผู้เชี่ยวชาญ (Expert Group Meeting)

เรียน ดร.อนุชิต จันทศิลา

ด้วย นางสาวหวานใจ เวียงอิง รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๒๖๓๒๒๓๓๑๓ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาดำเนินการตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (ปร.ด.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลลภา ฉลากบวง เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ทรัพย์หิรัญ จันทวิชช์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเข้าร่วมประชุมคณะผู้เชี่ยวชาญ (Expert Group Meeting) ทั้งนี้ผู้วิจัยจะประสานวัน – เวลา ที่ท่านสะดวกในการเข้าร่วมอีกครั้งหนึ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวหวานใจ เวียงอิง โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๖๙๙๕ ๙๐๕๔

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๐๘๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๗ กันยายน ๒๕๖๔

เรื่อง ขอเชิญเข้าร่วมประชุมคณะผู้เชี่ยวชาญ (Expert Group Meeting)

เรียน ดร.ปารณทัตต์ แสนวิเศษ

ด้วย นางสาวหวานใจ เวียงยิ่ง รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๒๖๓๒๒๓๓๑๐๓ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาคตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (ปร.ด.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิสนิกา ฉลากบาง เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ทรัพย์หิรัญ จันทรักษ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเข้าร่วมประชุมคณะผู้เชี่ยวชาญ (Expert Group Meeting) ทั้งนี้ผู้วิจัยจะประสานวัน - เวลา ที่ท่านสะดวกในการเข้าร่วมอีกครั้งหนึ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศีกานต์ เพียรชัยคุณ)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวหวานใจ เวียงยิ่ง โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๖๗๙๕ ๙๐๕๔

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ ฮว ๐๖๒๓.๑๒/ว ๑๐๘๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๗ กันยายน ๒๕๖๔

เรื่อง ขอเชิญเข้าร่วมประชุมคณะผู้เชี่ยวชาญ (Expert Group Meeting)

เรียน ดร.บัวชมพู ภูทองไชย

ด้วย นางสาวหวานใจ เวียงยิ่ง รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๒๖๓๒๒๓๓๑๐๓ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (ปร.ศ.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลลภา ฉลากบาง เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ทรัพย์ทวีฤ จันทักษ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเข้าร่วมประชุมคณะผู้เชี่ยวชาญ (Expert Group Meeting) ทั้งนี้ผู้วิจัยจะประสานวัน - เวลา ที่ท่านสะดวกในการเข้าร่วมอีกครั้งหนึ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรชญกรณ์)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๐๔๗ ๐๒๒๐๔

โทรสาร ๐ ๔๒๐๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวหวานใจ เวียงยิ่ง โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๖๗๙๕ ๙๐๕๔

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๒๓๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๔๐ ถนนิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๕ ตุลาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์การบริหารงานเครือข่าย
ความร่วมมือทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต ๗

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กลยุทธ์การดำเนินงาน
๒. รายชื่อโรงเรียน

ด้วย นางหวานใจ เวียงยิ่ง รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๒๖๓๒๒๓๓๑๐๓ ซึ่งเป็นนักศึกษา
ปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำ
วิทยานิพนธ์เรื่อง “กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัด
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (ปร.ด.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิธนิภา อลาภบาง เป็นประธานที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์ และ ดร.ทรัพย์หิรัญ จันทร์ักษ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ขอความอนุเคราะห์ท่านมอบหมายให้โรงเรียนในสังกัด
ตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์การบริหารงานเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ
โรงเรียนละ ๒ คน ประกอบด้วย ผู้อำนวยการโรงเรียน และหัวหน้างานวิชาการ ทั้งนี้ เพื่อที่ผู้วิจัยจะได้นำมา
ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี
และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๓๑๗ ๐๒๒๐๔

โทรสาร ๐ ๔๒๖๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางหวานใจ เวียงยิ่ง โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๖๓๗๕ ๙๐๕๕

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๒๓๑

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๕๐ ถ.นิคโยย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๕ ตุลาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์การบริหารงานเครือข่าย
ความร่วมมือทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๓

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กลยุทธ์การดำเนินงาน
๒. รายชื่อโรงเรียน

ด้วย นางหวานใจ เวียงยั้ง รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๒๖๓๒๒๓๓๑๐๓ ซึ่งเป็นนักศึกษา
ปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำ
วิทยานิพนธ์เรื่อง "กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัด
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ" ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (ปร.ด.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลนิกา ฉลากบาง เป็นประธานที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์ และ ดร.ทรัพย์ศิริฎ จันทักษ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ขอความอนุเคราะห์ท่านมอบหมายให้โรงเรียนในสังกัด
ตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์การบริหารงานเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ
โรงเรียนละ ๒ คน ประกอบด้วย ผู้อำนวยการโรงเรียน และหัวหน้างานวิชาการ ทั้งนี้ เพื่อให้ผู้วิจัยจะได้นำมา
ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี
และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรชญกรณ์)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๓๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางหวานใจ เวียงยั้ง โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๖๓๙๕ ๙๐๕๕

"อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร"

ที่ อว ๐๖๒๓.๑๒/ว ๑๒๓๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๕ ตุลาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์การบริหารงานเครือข่าย
ความร่วมมือทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๒

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กลยุทธ์การดำเนินงาน

๒. รายชื่อโรงเรียน

ด้วย นางหวานใจ เวียงยั้ง รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๒๖๓๒๒๓๓๑๐๓ ซึ่งเป็นนักศึกษา
ปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำ
วิทยานิพนธ์เรื่อง “กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัด
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (ปร.ด.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิไลนิกา ฉลากบาง เป็นประธานที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์ และ ดร.ทรัพย์ศิริคุณ จันทริกษ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ขอความอนุเคราะห์ท่านมอบหมายให้โรงเรียนในสังกัด
ตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์การบริหารงานเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ
โรงเรียนละ ๒ คน ประกอบด้วย ผู้อำนวยการโรงเรียน และหัวหน้างานวิชาการ ทั้งนี้ เพื่อให้ผู้วิจัยจะได้นำมา
ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี
และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศีกานต์ เพียรธัญญกรณ์)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๓๑๙๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๑๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางหวานใจ เวียงยั้ง โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๖๗๕๕ ๕๐๕๔

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ ฮว ๐๖๒๓.๓๒/ว ๑๒๓๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถนนิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๕ ตุลาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์การบริหารงานเครือข่าย
ความร่วมมือทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต ๒

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กลยุทธ์การดำเนินงาน
๒. รายชื่อโรงเรียน

ด้วย นางหวานใจ เวียงยิ่ง รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๒๖๓๒๒๓๓๑๐๓ ซึ่งเป็นนักศึกษา
ปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำ
วิทยานิพนธ์เรื่อง “กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัด
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (ปร.ด.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลลภา ฉลากบาง เป็นประธานที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์ และ ดร.ทรัพย์ศิริฎ จันทักษ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ขอความอนุเคราะห์ท่านมอบหมายให้โรงเรียนในสังกัด
ตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์การบริหารงานเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ
โรงเรียนละ ๒ คน ประกอบด้วย ผู้อำนวยการโรงเรียน และหัวหน้างานวิชาการ ทั้งนี้ เพื่อให้ผู้วิจัยจะได้นำมา
ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี
และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๓๓๓๗ ๐๒๒๑๔

โทรสาร ๐ ๔๒๓๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางหวานใจ เวียงยิ่ง โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๖๗๙๕ ๙๐๕๕

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๒๓๑

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๕ ตุลาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์การบริหารงานเครือข่าย
ความร่วมมือทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามุกดาหาร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กลยุทธ์การดำเนินงาน

๒. รายชื่อโรงเรียน

ด้วย นางหวานใจ เวียงยิ่ง รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๒๖๓๒๒๓๓๑๐๓ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (ปร.ด.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลลภา ฉลากบาง เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ทรัพย์หิรัญ จันทรักษ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ขอความอนุเคราะห์ท่านมอบหมายให้โรงเรียนในสังกัดตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์การบริหารงานเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการโรงเรียนละ ๒ คน ประกอบด้วย ผู้อำนวยการโรงเรียน และหัวหน้างานวิชาการ ทั้งนี้ เพื่อให้ผู้วิจัยจะได้นำมาประกอบการทำวิทยานิพนธ์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพ็ชรธัญญกรณ์)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๓๙๗ ๐๒๒๑

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางหวานใจ เวียงยิ่ง โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๖๗๙๕ ๙๐๕๔

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๒๓๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๔๐ ถนนิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๕ ตุลาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์การบริหารงานเครือข่าย
ความร่วมมือทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต ๔

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กลยุทธ์การดำเนินงาน
๒. รายชื่อโรงเรียน

ด้วย นางหวานใจ เวียงยั้ง รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๒๖๓๒๒๓๓๑๐๓ ซึ่งเป็นนักศึกษา
ปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำ
วิทยานิพนธ์เรื่อง “กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัด
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (ปร.ค.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลลิกา ฉลากบาง เป็นประธานที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์ และ ดร.ทรัพย์ศิริฤ จันทักษ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ขอความอนุเคราะห์ท่านมอบหมายให้โรงเรียนในสังกัด
ตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์การบริหารงานเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ
โรงเรียนละ ๒ คน ประกอบด้วย ผู้อำนวยการโรงเรียน และหัวหน้างานวิชาการ ทั้งนี้ เพื่อที่ผู้วิจัยจะได้นำมา
ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี
และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๓๑๙๗ ๐๒๒๑๙

โทรสาร ๐ ๔๒๑๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางหวานใจ เวียงยั้ง โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๖๒๑๙๕ ๙๐๕๕๔

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๒๓๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๕ ตุลาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขออนุมัติตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์การบริหารงานเครือข่าย
ความร่วมมือทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต ๑

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กลยุทธ์การดำเนินงาน

๒. รายชื่อโรงเรียน

ด้วย นางหวานใจ เวียงยิ่ง รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๒๖๓๒๒๓๓๑๐๓ ซึ่งเป็นนักศึกษา
ปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำ
วิทยานิพนธ์เรื่อง “กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัด
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (ปร.ด.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลลิกา ฉลากบาง เป็นประธานที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์ และ ดร.ทวีทย์หิรัญ จันทรักษ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ขออนุมัติขอความเห็นชอบมอบหมายให้โรงเรียนในสังกัด
ตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์การบริหารงานเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ
โรงเรียนละ ๒ คน ประกอบด้วย ผู้อำนวยการโรงเรียน และหัวหน้างานวิชาการ ทั้งนี้ เพื่อให้ผู้วิจัยจะได้นำมา
ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี
และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศีกานต์ เพียรธัญญกรณ์)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๓๙๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางหวานใจ เวียงยิ่ง โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๖๗๙๕ ๙๐๕๔

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๒๓๑

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๕ ตุลาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์การบริหารงานเครือข่าย
ความร่วมมือทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๒

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กลยุทธ์การดำเนินงาน
๒. รายชื่อโรงเรียน

ด้วย นางหวานใจ เวียงยั้ง รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๒๖๓๒๒๓๓๑๐๓ ซึ่งเป็นนักศึกษา
ปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำ
วิทยานิพนธ์เรื่อง “กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัด
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (ปร.ด.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลลภา ฉลากบง เป็นประธานที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์ และ ดร.ทรัพย์หิรัญ จันทรักษ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ขอความอนุเคราะห์ท่านมอบหมายให้โรงเรียนในสังกัด
ตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์การบริหารงานเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ
โรงเรียนละ ๒ คน ประกอบด้วย ผู้อำนวยการโรงเรียน และหัวหน้างานวิชาการ ทั้งนี้ เพื่อให้ผู้วิจัยจะได้นำมา
ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี
และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรชญกรณ์)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๐๖๗ ๐๒๒๐๙

โทรสาร ๐ ๔๒๐๖๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางหวานใจ เวียงยั้ง โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๖๓๐๙๕ ๙๐๕๕

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๒๓๑

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๕ ตุลาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์การบริหารงานเครือข่าย
ความร่วมมือทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๕

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กลยุทธ์การดำเนินงาน
๒. รายชื่อโรงเรียน

ด้วย นางหวานใจ เวียงอิง รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๒๖๓๒๒๓๓๑๐๓ ซึ่งเป็นนักศึกษา
ปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำ
วิทยานิพนธ์เรื่อง “กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัด
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (ปร.ด.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลลภา ฉลากบาง เป็นประธานที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์ และ ดร.ทรัพย์ศิริฤกษ์ จันทักษ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ขอความอนุเคราะห์ท่านมอบหมายให้โรงเรียนในสังกัด
ตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์การบริหารงานเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ
โรงเรียนละ ๒ คน ประกอบด้วย ผู้อำนวยการโรงเรียน และหัวหน้างานวิชาการ ทั้งนี้ เพื่อที่ผู้วิจัยจะได้นำมา
ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี
และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรปัญญากรณ์)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๓๐๙๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๐๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางหวานใจ เวียงอิง โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๖๙๙๕ ๙๐๕๕๔

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๓.๑๒/ว ๑๒๓๑

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๕ ตุลาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์การบริหารงานเครือข่าย
ความร่วมมือทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต ๑

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กลยุทธ์การดำเนินงาน
๒. รายชื่อโรงเรียน

ด้วย นางหวานใจ เวียงยิ่ง รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๒๖๓๒๒๓๓๑๐๓ ซึ่งเป็นนักศึกษา
ปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำ
วิทยานิพนธ์เรื่อง "กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัด
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ" ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (ปร.ด.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลลภา ฉลากบัง เป็นประธานที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์ และ ดร.ทรัพย์หิรัญ จันทร์ักษ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ขอความอนุเคราะห์ท่านมอบหมายให้โรงเรียนในสังกัด
ตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์การบริหารงานเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ
โรงเรียนละ ๒ คน ประกอบด้วย ผู้อำนวยการโรงเรียน และหัวหน้างานวิชาการ ทั้งนี้ เพื่อให้ผู้วิจัยจะได้นำมา
ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี
และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๓๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางหวานใจ เวียงยิ่ง โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๖๒๙๕ ๙๐๕๔

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๓.๑๒/ว ๑๒๙๕

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๔๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจสอบความเหมาะสมของคู่มือการใช้กลยุทธ์การบริหารงานเครือข่าย
ความร่วมมือทางวิชาการ

เรียน นายอนุกุล ทองนุ้ย

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กลยุทธ์การดำเนินงาน
๒. แบบประเมิน

ด้วย นางหวานใจ เวียงยิ่ง รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๒๖๓๒๒๓๓๑๐๓ ซึ่งเป็นนักศึกษา
ปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำ
วิทยานิพนธ์เรื่อง "กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัด
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ" ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (ปร.ด.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลลิกา ฉลากบาง เป็นประธานที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์ และ ดร.ทรัพย์ศิริญ์ จันทร์ักษ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ
และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบ
ความเหมาะสมของคู่มือการใช้กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการฯ เพื่อใช้ประกอบการทำ
วิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี
และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรฉัญญกรณ์)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๓๐๙๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๐๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางหวานใจ เวียงยิ่ง โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๖๒๙๕๕ ๙๐๕๔

"อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร"

ที่ อว ๐๖๒๓.๑๒/ว ๑๒๐๕๕

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๔๐ ถ.นิคโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจสอบความเหมาะสมของคู่มือการใช้กลยุทธ์การบริหารงานเครือข่าย
ความร่วมมือทางวิชาการ

เรียน ดร.อรรถกร ชัยมูล

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กลยุทธ์การดำเนินงาน
๒. แบบประเมิน

ด้วย นางหวานใจ เวียงยิ่ง รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๒๖๓๒๒๓๓๓๑๓ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาคตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (ปร.ด.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิไลกา ฉลากบาง เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ทรัพย์หิรัญ จันทร์ักษ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบความเหมาะสมของคู่มือการใช้กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการฯ เพื่อให้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๓๐๙๗ ๐๒๒๐๙

โทรสาร ๐ ๔๒๐๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางหวานใจ เวียงยิ่ง โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๖๗๙๕ ๙๐๕๔

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๓.๑๒/ว ๑๒๔๕

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจสอบความเหมาะสมของคู่มือการใช้กลยุทธ์การบริหารงานเครือข่าย
ความร่วมมือทางวิชาการ

เรียน ดร.ยติศร ก้อนคำ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กลยุทธ์การดำเนินงาน
๒. แบบประเมิน

ด้วย นางหวานใจ เวียงยิ่ง รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๒๖๓๒๒๓๓๑๐๓ ซึ่งเป็นนักศึกษา
ปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำ
วิทยานิพนธ์เรื่อง “กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัด
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (ปร.ค.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลลภา ฉลากบาง เป็นประธานที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์ และ ดร.ทรัพย์พิชญ์ จันทร์วิทย์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ
และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบ
ความเหมาะสมของคู่มือการใช้กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการฯ เพื่อใช้ประกอบการทำ
วิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี
และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๓๑๗ ๐๒๒๑

โทรสาร ๐ ๔๒๑๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางหวานใจ เวียงยิ่ง โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๖๗๕๕ ๙๐๕๔

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๓.๑๒/ว ๑๒๕๕

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๕๗๐๐๐

๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๕

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ตรวจสอบความเหมาะสมของคู่มือการใช้กลยุทธ์การบริหารงานเครือข่าย
ความร่วมมือทางวิชาการ

เรียน ดร.บรรดิษฐ์ ม่วงอ่อง

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กลยุทธ์การดำเนินงาน
๒. แบบประเมิน

ด้วย นางหวานใจ เวียงยิ่ง รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๒๖๓๒๒๓๓๑๐๓ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (ปร.ด.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลลภา ฉลากบาง เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ทรัพย์ทิพย์ จันทร์ทิพย์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบความเหมาะสมของคู่มือการใช้กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการฯ เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๓๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางหวานใจ เวียงยิ่ง โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๖๗๙๕ ๙๐๕๕

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๒๙๕

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิคมโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจสอบความเหมาะสมของคู่มือการใช้กลยุทธ์การบริหารงานเครือข่าย
ความร่วมมือทางวิชาการ

เรียน ดร.กุลชาติ อุปรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กลยุทธ์การดำเนินงาน
๒. แบบประเมิน

ด้วย นางหวานใจ เวียงอึ้ง รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๒๖๓๒๒๓๓๑๐๓ ซึ่งเป็นนักศึกษา
ปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำ
วิทยานิพนธ์เรื่อง “กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัด
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (ปร.ศ.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลลภา ฉลากบาง เป็นประธานที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์ และ ดร.ทวีทรัพย์ วัฒนวิทย์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ
และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบ
ความเหมาะสมของคู่มือการใช้กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการฯ เพื่อใช้ประกอบการทำ
วิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี
และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรชัยคุณ)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๓๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๐๗ ๐๐๒๒

ผู้ประสานงาน นางหวานใจ เวียงอึ้ง โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๖๗๙๕ ๙๐๕๔

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ภาคผนวก จ
รายชื่อโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง

รายชื่อโรงเรียน จำนวน 210 โรงเรียน โรงเรียน ละ 2 คน ประกอบด้วย
 ผู้บริหารสถานศึกษาและ หัวหน้างานวิชาการ รวม 420 คน เพื่อสอบถาม
 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารเครือข่าย
 ความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการ
 การศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
 ประถมศึกษานครราชสีมา เขต 2

- 1 ไทรทอง
- 2 บ้านดงพลอง
- 3 บ้านทรัพย์เจริญ
- 4 บ้านหนองขามน้อย
- 5 วัดหนองบัวยอดแก้ว
- 6 จักราชราษฎร์สามัคคี
- 7 บ้านตะกุดเครือปลอก
- 8 บ้านโนนพฤษดิ์
- 9 บ้านหนองบัวกลาง
- 10 บ้านหนองนกแก้ว
- 11 หนองพลวงพิทยาศึกษา
- 12 บ้านทองหลาง
- 13 รัฐการุณวิทยา
- 14 วัดเหม่สูง
- 15 บ้านโนนตาพรหม
- 16 บ้านช่องโค
- 17 บ้านละกอ

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 2

- 1 บ้านเขื่อน้อย
- 2 บ้านหนองบัว
- 3 บ้านชั้นใต้ใหญ่โนนค้อ
- 4 บ้านหนองเทา
- 5 บ้านปลาอีต
- 6 บ้านหัวขัว
- 7 บ้านนาหอม
- 8 บ้านพลไธ
- 9 บ้านราชบุรี
- 10 บ้านเสียบ
- 11 บ้านยางกลาง
- 12 บ้านแดง
- 13 บ้านท่าช้าง
- 14 ชุมชนบ้านดอนผึ้ง
- 15 บ้านปอแดงโคกสะอาด
- 16 บ้านท่าเยี่ยม
- 17 บ้านแจ้งน้อย
- 18 บ้านผือเหมือดม่วงพัฒนา
- 19 บ้านกุดกง

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

- 1 บ้านประชาสุขสันต์
- 2 บ้านโพนบกสหราษฎร์วิทยา
- 3 ชุมชนดงมะไฟเจริญศิลป์
- 4 นายอวัฒนา
- 5 จังหวัดนราธิวาสภาคใต้บ่ารุง
- 6 บ้านดอนหมูโพธิ์ศรี (ชุมชนพัฒนา)
- 7 ชุมชนเขียงเคือราษฎร์รังสรรค์
- 8 บ้านป่าทิวาน
- 9 ดงชนเหล่าแมดบ่ารุงวิทย์
- 10 บ้านหนองมะเกลือ
- 11 บ้านกุดแซ่
- 12 บ้านนาแก
- 13 อนุบาลสกลนคร
- 14 เขิงชุมราษฎร์นุกูล
- 15 สกลนคร (วันครู2501)
- 16 นาอ้อยคำสะอาด
- 17 เมืองสกลนคร (ธาตุนารายณ์เจงเวง)
- 18 บ้านกกส้มโฮง
- 19 ธาตุนาเวงวิทยา
- 20 บ้านพังขว้างวัฒนศิลป์
- 21 บ้านดงยอสามัคคีพิทยาศิลป์
- 22 บ้านดงชุมข้าว (คุรุราษฎร์รังสรรค์ 2)
- 23 บ้านโนนสวรรค์สมบูรณ์วิทย์
- 24 บ้านพังขว้างเหนือ 909 กรป.กลางอุปถัมภ์
- 25 ห้วยทรายวิทยา

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 2

- 1 บ้านนาซำแซง
- 2 บ้านห้วยฝูก
- 3 บ้านนาหลวงยางเดี่ยว
- 4 บ้านหินเก็ง
- 5 บ้านลาด
- 6 บ้านโคกสว่างป่าไม้งาม
- 7 บ้านซำนกจับ
- 8 ชุมชนบ้านทรายขาว
- 9 บ้านห้วยปากห้วยกุดตอเรือ
- 10 บ้านโพนทอง
- 11 บ้านน้ำค้อ
- 12 บ้านนุ่งตาข่าย
- 13 บ้านน้ำอ้อมเกล้า
- 14 บ้านห้วยทรายคำ
- 15 บ้านโนนสว่าง
- 16 บ้านดงน้อยโคกหนองแก

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 3

- 1 บ้านปลู
- 2 บ้านหันน้อย
- 3 ชาติดอนตุม
- 4 บ้านยา
- 5 บ้านหนองฝื่อ
- 6 บ้านปาก้าว
- 7 บ้านขาวัว
- 8 บ้านพังซ่อน
- 9 บ้านหนองหญ้ารังกา
- 10 บ้านนาจิว
- 11 บ้านหนองสองห้องหนองแก้วโนนศรี
- 12 บ้านศาลา
- 13 บ้านโคกสว่างนาดี
- 14 บ้านหงษาดี
- 15 บ้านโคกมุ่นเหล่าสวรรค์
- 16 บ้านดอนนางคำ
- 17 บ้านโนนนาสร้าง
- 18 บ้านบ่อปัทม์
- 19 บ้านดงวังพัง
- 20 บ้านหนองสะพาน
- 21 บ้านดงบังหนองเขื่อน

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3

- 1 วัดก้านเหลือง
- 2 บ้านโคกยางหนองถนน
- 3 บ้านหนองหญ้าวัว
- 4 บ้านหนองปรือ
- 5 บ้านเสลา
- 6 บ้านทุ่งโพธิ์
- 7 บ้านถนนหัก (เพียรประจางวิทยา)
- 8 บ้านสวายสอ
- 9 ชุมชนบ้านกระเดื่อง (โคกนประชาอนุถล)
- 10 บ้านชุมแสง(บุญคุรุราษฎร์บำรุง)
- 11 บ้านทุ่งใหญ่
- 12 บ้านโคกหลวงพ้อ (พินิจศิลป์ประชาอนุถล)
- 13 บ้านหนองเสม็ด
- 14 บ้านสองพี่น้อง
- 15 บ้านหนองพลวง
- 16 บ้านบุตาเวสน์
- 17 ชุมชนวัดบ้านหนองกง (ประจวบไตรมิตรวิทยา)
- 18 บ้านหนองบัว
- 19 บ้านหนองยายพิมพ์ (ไตรคามประชาสรรค์)
- 20 บ้านบุตาสุ่มหนองโจด
- 21 บ้านโคกตะโก
- 22 บ้านโคกสูง (สมานสามัคคี)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 3

- 1 บ้านปากช่อง
- 2 บัวดงมันวิทยา
- 3 สะอาดเจริญใหม่สามัคคี
- 4 ถนนชัยสามัคคี
- 5 บ้านจิวหวานศึกษาศาร
- 6 เมืองโพธิ์ชัย
- 7 โคกกุงหนองหงษ์หนองไฮ
- 8 บ้านจัมปาพระอุ้ย
- 9 บ้านหนองบัว
- 10 บ้านหนองแวงใหญ่
- 11 บ้านโนนใหญ่
- 12 บ้านโคกใหญ่
- 13 บ้านดงยาง
- 14 บ้านหนองอึ่งโปโล
- 15 บ้านนาเลา
- 16 บ้านโพนเต่า
- 17 บ้านน้ำเกลี้ยง
- 18 บ้านหนองแซ่ดง
- 19 ป่าไม้อุทิศ 11
- 20 บ้านโพนงามหนองน้ำกิน
- 21 บ้านหนองบก
- 22 บ้านโคกนาคำ

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2

- 1 ชุมชนบ้านไชยบุรี
- 2 บ้านตาลปากน้ำ
- 3 บ้านดอนแดง
- 4 บ้านคำเตย
- 5 บ้านดอนดี
- 6 บ้านท่าแต่ปึงแก
- 7 บ้านท่าอุเทน
- 8 บ้านน้อยนาเหนือ
- 9 อุเทนวิทยาคาร
- 10 บ้านนาผักปอด
- 11 บ้านโพน
- 12 บ้านธาตุ
- 13 บ้านน้อยทวย
- 14 บ้านตาล
- 15 บ้านนาข่าท่า
- 16 บ้านโคกสว่าง
- 17 บ้านนุ่ง
- 18 บ้านโพนแดง
- 19 ไตรราษฎร์วิทยาคาร

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1

- 1 บ้านเต็ง
- 2 บ้านนาคำ
- 3 บ้านนาตุน
- 4 บ้านทัพไทย
- 5 บ้านหนองแก
- 6 วัดท่าวังหิน
- 7 เมืองอุบล
- 8 อุบลวิทยาคม
- 9 บ้านปากห้วยวังนอง
- 10 บ้านสร้างหมากแข้ง
- 11 บ้านหนองซ้าง
- 12 ชุมชนบ้านหนองป่อ(วิจิตรราษฎร์สามัคคี)
- 13 บ้านมะเขือ
- 14 บ้านท่าสนามชัย
- 15 บ้านดงบัง(อาทรราษฎร์บำรุง)
- 16 บ้านหนองก่านคำไผ่
- 17 บ้านหนองมุก
- 18 บ้านสำราญ
- 19 บ้านก่อ
- 20 เขื่องใน (เจริญราษฎร์)
- 21 บ้านนาโพธิ์
- 22 บ้านหนองขุ่น
- 23 บ้านหัวทุ่งประชาสรรค์
- 24 บ้านไทยโพมทราย
- 25 บ้านโพมทอง(แสงราษฎร์สามัคคี)

รายชื่อโรงเรียนที่ทดลองใช้**เครื่องมือเก็บข้อมูล จำนวน 20 โรงเรียน โรงเรียน ละ 2 คน ประกอบด้วย****ผู้อำนวยการสถานศึกษาและ หัวหน้างานวิชาการ รวม 40 คน****สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ**

1. โรงเรียนบ้านกุดฉิม
2. โรงเรียนบ้านโป่งเปือย
3. โรงเรียนบ้านพันลำฯ
4. โรงเรียนบ้านเหล่าทองหลาง
5. โรงเรียนบ้านหนองพันทา
6. โรงเรียนบ้านสร้างคำ
7. โรงเรียนบ้านห้วยผักชะ
8. โรงเรียนบ้านหนองแก่งทราย
9. โรงเรียนประสานมิตรวิทยา
10. โรงเรียนบ้านนาเจริญ
11. โรงเรียนบ้านคำชมภู
12. โรงเรียนบ้านคำไผ่
13. โรงเรียนบ้านคำแก้ว
14. โรงเรียนบ้านดอกระแซ
15. โรงเรียนบ้านตาลเดี่ยว
16. โรงเรียนบ้านพรสวรรค์
17. โรงเรียนบ้านหนองจันทร์
18. โรงเรียนอนุบาลนุ่งคล้า
19. โรงเรียนบ้านโนนสาสวรรค์
20. โรงเรียนบ้านนาแสง

รายชื่อโรงเรียน จำนวน 235 โรงเรียน โรงเรียน ละ 2 คน ประกอบด้วย ผู้บริหาร
สถานศึกษาและ หัวหน้างานวิชาการ รวม 470 คน เพื่อสอบถามความคิดเห็น
เกี่ยวกับความเหมาะสมความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ของกลยุทธ์การ
บริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงาน
คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7

- 1 บ้านหนองแวง
- 2 วัดบ้านดอนตะหมิน
- 3 วัดบ้านสีเหล็ก
- 4 วัดบ้านหนองเดิ่น
- 5 หนองกรตวิทยา
- 6 บ้านละเลิงหิน
- 7 บ้านหนองแสง
- 8 โนนเพ็ดวิทยา
- 9 ชุมชนประทาย
- 10 บ้านเตยกระโดน
- 11 บ้านหนองโน(คุรุราษฎร์พัฒนา)
- 12 วัดบ้านหนองคู
- 13 หนองม่วงหนองแวง
- 14 บ้านคิมหญ้านาง
- 15 บ้านโนนภิบาลโคกกลาง
- 16 บ้านหนองพลวงน้อย
- 17 วัดบ้านโคกพระ
- 18 บ้านทุ่งมนวิทยาการ

- 19 ไตรราษฎร์สามัคคี
- 20 วัดบ้านโคกเพ็ดหนองไม้ตายพิทยา
- 21 อัมพวันวิทยา
- 22 บ้านกระเบื้อง
- 23 บ้านตลาดประดู่

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต 2

- 1 บ้านดงมะไฟ
- 2 บ้านคำครตา
- 3 บ้านโคกก่องดอนหม่อม(อ่างประชานุกูล)
- 4 บ้านคำแซนศอก
- 5 บ้านโคกกลางหนองตะแหละ
- 6 บ้านหนองลาดควาย
- 7 บ้านสีสุก
- 8 อนุบาลกุดชุมพัฒนา(ศรีวิสารรังสรรค์)
- 9 บ้านเหล่าตำแย
- 10 บ้านค้ำน้ำสร้าง
- 11 บ้านเที่ยงนาเรียง
- 12 บ้านดงสำราญ
- 13 บ้านภูถ้ำพระพรเจริญ
- 14 บ้านโคกพระเจ้าโนนรัง
- 15 บ้านม่วงไข่
- 16 บ้านกระจาย
- 17 บ้านคำเกิด
- 18 บ้านโคกกลาง
- 19 บ้านโคกสุวรรณ

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร

- 1 บ้านกุดแซ่
- 2 บ้านดงยางนันทวัน
- 3 บ้านนาสองห้อง
- 4 บ้านนาเลื้อหลายหนองยอ
- 5 คำอาสวนศรีสุราษฎร์วิทยา
- 6 บ้านคำเขื่อง
- 7 บ้านโค้งสำราญ
- 8 บ้านดงมัน
- 9 โนนสะอาดราษฎร์บำรุง
- 10 บ้านพรานอิน
- 11 บ้านนาไต่
- 12 แก่งนาบอนพิทยาสรรค์
- 13 ชุมชนนาโสก
- 14 บ้านหนองน้ำเต่า
- 15 บ้านนาหัวภู
- 16 บ้านเหล่าป่าเป็ด
- 17 บ้านคำผักหนอกสงเปือย
- 18 บ้านป่าหวาย
- 19 บ้านพังคอง
- 20 บ้านสงเปือย
- 21 บ้านหนองบัว
- 22 บ้านหนองไผ่ใหญ่
- 23 บ้านคำพี
- 24 บ้านเป่าป่าแสด
- 25 บ้านนาตะแบง 2

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 4

- 1 บ้านดงบัง
- 2 บ้านดงธาตุ
- 3 บ้านกุดจับ
- 4 บ้านโคกวิชัยโนนไชยพร
- 5 บ้านลำภู
- 6 บ้านหนองซ้องนาสีนวล
- 7 บ้านหนองกุงหนองเจริญ
- 8 บ้านห้วยเซียงหนองอีเป้า
- 9 บ้านโสกแกคำเจริญ
- 10 บ้านดงน้อย
- 11 อนุบาลบ้านเพ็ญมิตรภาพที่ 138
- 12 นิคมสร้างตนเองห้วยหลวง 2
- 13 โนนธาตุนาอ้ายใหญ่วิทยา
- 14 นิคมสร้างตนเองห้วยหลวง 1

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2

- 1 บ้านปากช่อง
- 2 บัวดงมันวิทยา
- 3 บ้านโคกกกม่วง
- 4 บ้านพรหมจรรย์
- 5 บ้านดงกลาง
- 6 สะอาดเจริญใหม่สามัคคี
- 7 ถนนชัยสามัคคี
- 8 กุดกว้างท่าแสงจันทร์

- 9 บ้านเหล่าน้อย
- 10 บ้านหนองแสงทุ่ง
- 11 พนาลัยวิทยาเสริม
- 12 กุดสระวิทยานุกูล
- 13 บ้านหนองนกเป็ด
- 14 บ้านโนนลาด
- 15 ไทรัฐวิทยา ๓๖ (บ้านปะตากา)
- 16 บ้านหนองใหญ่ทับครีว
- 17 บ้านโนนโพธิ์
- 18 บ้านจัมปาพระอู่ย
- 19 บ้านหนองบัว
- 20 บ้านหนองแวงใหญ่
- 21 บ้านนาเลา
- 22 บ้านโพนเต่า
- 23 บ้านน้ำเกลี้ยง
- 24 บ้านคำโพนสูง
- 25 บ้านโนนปลาช้าง
- 26 บ้านเหล่าโพนงาม
- 27 บ้านกุดขุ่น
- 28 อนุบาลเมืองหนองพอก
- 29 หนองพอกพัฒนาประชานุสรณ์
- 30 บ้านปลาโต
- 31 อนุบาลเมืองเสลภูมิ
- 32 บ้านโคกกุดดอนกอก
- 33 บ้านหนองเม็ก
- 34 ชวีญเมือง

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 1

- 1 บ้านนาเกา
- 2 บ้านจ๊กจูก
- 3 บ้านคอโค
- 4 บ้านลำชี(วัดมิ่งขวัญราษฎร์สงเคราะห์)
- 5 อุบัติหารณ์พวนอุทิศ
- 6 บ้านใหม่
- 7 บ้านโคกเพชร
- 8 รุ่งรัฐวิทยา
- 9 บ้านตั้งใจ
- 10 บ้านระกาสังแก
- 11 บ้านปะตาเมาะ
- 12 บ้านกาเกาะ
- 13 บ้านโคกยาง(บุญรอด-บอนอุทิศ)
- 14 บ้านเขวา(เทพอนุสรณ์)
- 15 บ้านระเภาว
- 16 บ้านคาบ
- 17 บ้านเทนมีย์
- 18 บ้านระหาร
- 19 บ้านไถ่ตรง
- 20 บ้านตำปุง
- 21 บ้านโคกทอง
- 22 บ้านสำโรงนาดี
- 23 บ้านนาสาม(เกียรติประชา)
- 24 บ้านกะทม(คุณรสนิมิต)

- 25 เมืองสุรินทร์
- 26 อนุบาลสุรินทร์
- 27 วัดประสพ
- 28 บ้านนุกาญ
- 29 บ้านอังกัญ-โคกบรรเลง

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5

- 1 บ้านหนองคู
- 2 บ้านนาอุดม
- 3 บ้านประหูด
- 4 บ้านโพธิ์ไทร
- 5 บ้านคำสำราญ
- 6 บ้านโนนแก้ง
- 7 บ้านสองคอน
- 8 บ้านทุ่งเทิง
- 9 บ้านสว่างโนนทอง
- 10 บ้านดอนกลาง
- 11 บ้านหนองไฮ
- 12 บ้านหนองแต้
- 13 บ้านนากระแซง
- 14 พิชัยศึกษา
- 15 บ้านกระเบื้อง
- 16 บ้านม่วงโนนกระแต
- 17 บ้านนาห้วยแคน
- 18 บ้านนาสว่าง
- 19 บ้านเสาเส้า

- 20 บ้านสวนสวรรค์
- 21 อุดมสามัคคี
- 22 บ้านนาแก
- 23 ดำรงสินอุทิศ
- 24 บ้านหนองสำราญ
- 25 นาจะหลวย (กรป.กลางอุปถัมภ์)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1

- 1 บ้านหนองบัวด่านเก่า
- 2 บ้านหนองหญ้าไซ
- 3 รอดโพธิ์ทองวิทยาสรรค์
- 4 บ้านไทยสามัคคี
- 5 บ้านนาป่า
- 6 บ้านกล้วย
- 7 บ้านชะโงมนาโดน
- 8 บ้านขามเฒ่า
- 9 บ้านคำเตย
- 10 บ้านวังไฮหนองกุ้ง
- 11 บ้านทุ่งมน
- 12 บ้านโพธิ์ป่าหว้าน
- 13 บ้านดอนยานาง
- 14 บ้านนาคำโนนขาม
- 15 บ้านนาราชควาย
- 16 บ้านเนินสะอาด
- 17 บ้านนาราชควายน้อย
- 18 บ้านสร้างหิน

- 19 บ้านน้อยใต้
- 20 สุนทรวิจิตร(บำรุงวิทยา)
- 21 บ้านดงยอ
- 22 บ้านกลางน้อย
- 23 บ้านดงดี
- 24 บ้านกลางบ้านหนาด
- 25 บ้านดงต้อง(ดงขวางราษฎร์บำรุง)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2

- 1 บ้านระยองใหญ่
- 2 บ้านขามตาเป้า
- 3 บ้านถนน
- 4 บ้านหนองตระเสก
- 5 วัดชุมพลมณีรัตน์
- 6 บ้านโคกยาง
- 7 วัดบ้านชุมแสง
- 8 บ้านก้านเหลือง
- 9 บ้านไม้แดง
- 10 บ้านสวายสอ
- 11 บ้านไผ่ลวก
- 12 บ้านจะเนียงสามัคคี
- 13 บ้านตะครองใต้
- 14 บ้านโนนแดง
- 15 บ้านจาน
- 16 บ้านหนองเหล็ก
- 17 บ้านหนองเหียน

- 18 บ้านละลอกกระสัง
- 19 บ้านโนนศิลา
- 20 บ้านโพธิ์น้อย
- 21 บ้านไทรโยง
- 22 บ้านโพธิ์ไทร
- 23 บ้านหนองคุณพิณทอง

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3

- 1 บ้านกุดเรือคำ
- 2 บ้านจำปาดง
- 3 บ้านห้วยน้ำเที่ยง
- 4 บ้านซำก่าย
- 5 บ้านขาม
- 6 บ้านคอนศรีปะสะแบง
- 7 บ้านนาโพธิ์
- 8 บ้านคำเจริญ
- 9 บ้านคูสะคาม
- 10 บ้านหนองฮาง
- 11 บ้านโนนแต่
- 12 บ้านกุดจิก
- 13 บ้านหนองขุ่นนาคำ
- 14 บ้านนางามเล่า
- 15 อนุบาลวานรนิवास (ราษฎร์บำรุง)
- 16 บ้านโพนสว่าง
- 17 บ้านหนองแวง
- 18 บ้านโคกก่องหนองแวง

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	นางหวานใจ เวียงยิ่ง
วันเดือน ปี เกิด	24 กันยายน 2524
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	311 หมู่ 9 ตำบลบึงกาฬ อำเภอเมืองบึงกาฬ จังหวัดบึงกาฬ รหัสไปรษณีย์ 38000
ตำแหน่งปัจจุบัน	ศึกษานิเทศก์
สถานที่ทำงาน	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน 511 หมู่ 7 ตำบลวิศิษฐ์ อำเภอเมืองบึงกาฬ จังหวัดบึงกาฬ 38000
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2543	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบึงกาฬ อำเภอเมืองบึงกาฬ จังหวัดบึงกาฬ
พ.ศ. 2546	ครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.) สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี
พ.ศ. 2554	ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (ศษ.ม.) สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี
พ.ศ. 2565	ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (ปร.ด.) สาขาวิชาการบริหารและพัฒนากการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
ประวัติการทำงาน	
พ.ศ. 2550	ครูผู้ช่วย โรงเรียนบ้านคำไผ่ ตำบลศรีชมภู อำเภอโซ่พิสัย จังหวัดบึงกาฬ
พ.ศ. 2552	ครู โรงเรียนบ้านคำไผ่ ตำบลศรีชมภู อำเภอโซ่พิสัย จังหวัดบึงกาฬ
พ.ศ. 2561	ศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา บึงกาฬ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน